

לידע שכל ספר שאין עליו כאן חתימתי נגזר הוא דברי המציא לזה"ר

ספר

משנת חסידים

חלק מפתח העולמות

מהחכם השלם איש חלקי קדוש יאמר לו איש חי הנוספים כבוד מוהר"ר
עמנואל חי ריקי זכר לדיק לדור דוה"ס .

עם פירוש

מגיד משנה

מהרב הגדול החכם השלם המופלא ומופלג המקובל חלקי כבוד מוהר"ר
משה מזאלישין .

אשר נדפס פעם ראשונה בקי' זאלקווא צנח תק"ה ע"י צעהמ"ח צעלמו ולפי סכנר
ספו חמו ע"כ הצאחיו שיח לזיה"ד . ועמה צהולאה זאח החרשה הוספתי כמה
הוספות כמו שיראה המעיין בהקדמה מהמציא לזיה"ד .

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ז

תרכ"ח

ירושלים

כל מי שיראה הספר הזה יוכל להשיגו ע"י האדרעטע חיים בלעך אין סאפאלנא ל. פ. טארזאקין מארמאריש

This Sefer has been made available by:

5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219

TEL. (718) 972-0777

FAX. (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

(718) 436-1165

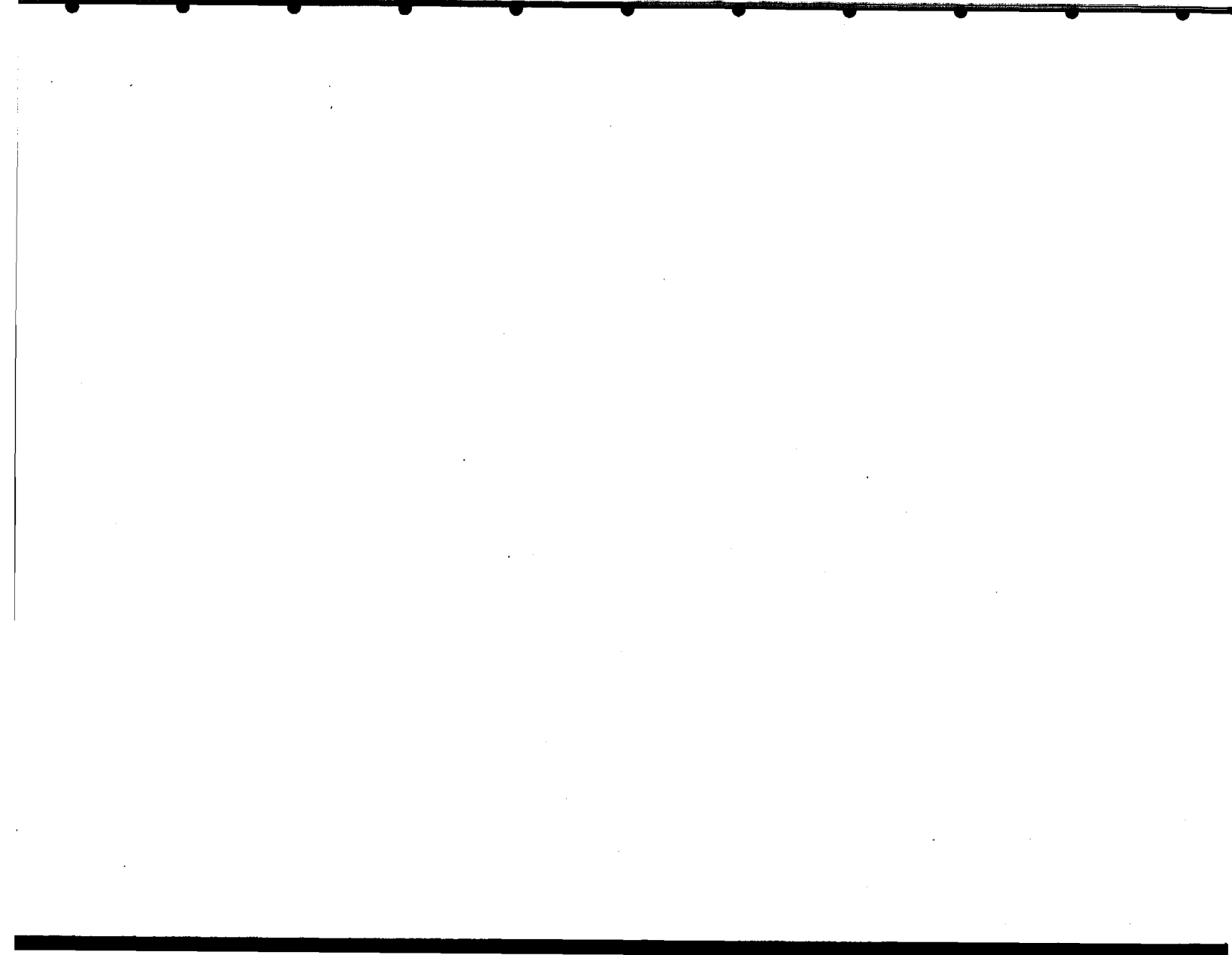
הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאיזן

4409 16th Avenue

(718) 436-1165

תולדות

הגאון הקדוש בעל המחבר זיע"א

שנכתבו על ידו, בהקדמה לספרו „חזה ציון“ על ספר תהלים (ליורנו תק"ב).

זה ספר תולדות אדם להבל דמה כמוני הצעיר בבית אבי מורי אברהם ז"ל הוליד אותי בעיר פירארא ובעודני יונק משדי אמי מורתי מר"ת מרים תנצב"ה הוציאני משם עם כל בני ביתו והביאני בעיר רוויגו ארץ מולדת אמי מורתי ושם נתגדלתי ובהיותי כבן שש שנים נפלה עטרת ראשי הוא מורי אבי אברהם ובקשתיו ולא מצאתיו ויעבור והנה איננו כי לקח אותו אלהים לעמוד לפניו כל הימים:

ויתן ה' אותי לרחמים בעיני אחי אמי כמ"ר ירדיה רבינו ז"ל ויאסוף אותי אל משמר בקרב ביתו עם אמי מורתי מרים ואחי הקטון ושני אחיות גדולות ממני וזון ופרנס אותנו לפי כבודו ושם עינו עלי בפרט ושם אותי בבית הספר ללמוד תורה והוא בכבודו ועצמו היה מלמד לי דרך ארץ ומשא מתן כלל העולה הוא היה לי לאב ואני הייתי לו כבן:

אחר הרברים האלה בהיותי כבן תשע עשרה שנה הגיע עת פקודת דודי זה הנ"ל לעלות שמים תנצב"ה ובנו היחיד החכם הרופא כמ"ר אשר יצ"ו הלך בדרכי אביו ז"ל ונשא את אחותי הגדולה והשיא את הקטנה ולמרת אמי זון ופרנס עד כי הגיע עת פקודתה וכן לאחי הקטון שם עינו עליו עד כי הגדיל לעשות לו קרן להתפרנס בו ונשא אשה ושם ה' פעלו ותהי משכורתו שלימה מאת ה':

ויהי בעת ההיא נקרא נקראתי מבעל הבית חשוב שבעיר גוריציאה מע' החכם כמ' יצחק הפץ לילך שם ללמוד בניו הקטנים עם הגדולים ואז הייתי כבן עשרים שנה וישבתי שם כשתי שנים ואח"כ רוח ה' נשאתני לצאת משם ללכת ריגיוו ללמוד שם חכמת הקבלה מהרב ר' בנימין הכהן זלה"ה שהוא היה הרב המפורסם בעת ההוא בחכמה זו ובהגיעי שם בקשתיו ולא מצאתיו כי משם נסע למקום אחר לדבר מצוה ויצאתי משם בפחי נפש וחזרתי להיות מלמד עוד בעיר גוריציאה לבני היחידים שבעיר ושם במקומות אחרים הסמוכים לה להגדיל תורה ולהאדירה:

ותחל רוח ה' לפעמני עוד אחר עבור כשנה וחצי והוציאני משם כדי לילך פעם שנית לעיר ריגיוו ללמוד החכמה הרמה מהרב הנ"ל ולפי שהדרך ממעטת את הממון ובהגיעי לשם כלתה פרוטה מן הכיס לא עלה בידי להתעכב שם כלל כי לא היה בידי במה להתפרנס ונתביישתי לחזור לאחורי כבעל הבית העובר ממקום למקום וצריך ליטול צדקה כי לא נסיתי באלה ולכן יצאתי משם והלכתי למקום אחר סמוך לו כשני ימים הנקרא פיורינצולה ושם קבלו אותי למלמד ושם ישבתי כמו שנה ושם נמצאת ושם היתה מוכנת זוגתי תמ"א מרת מרים מב"ת ובמשך השנה ההיא נשאתיה ותכף אחר

תולדות המחבר

הנשואין להיות המקום ההוא עיר קטנה ואנשים בה מעט לא רציתי להתעכב שם ויצאתי עם אשתי מב"ת לעיר הגדולה ויניציאה והתחלתי להיות שם מלמד אבל שם נהייתי ונחלתי עד שנתפזרו התלמידים והלכו להם בשנה ראשונה שהייתי שם ונלכדתי בחבלי עוני :

והאלקים הרועה אותי מעורי ועד היום הזה הומין לי פרנסתי או במקום אחר כי נקרא נקראתי להיות מלמד ומורה בעיר טריאפיטי ושם ישבתי כארבע שנים ושם חברתי הספר הראשון הנקרא מעשה חושב והוא על מלאכת המשכן מחובר בדרך קצרה כמשנה וארוכה בפירוט סביבו למען ירוץ הקורא בו ונדפס בויניציאה :
ובעודני שם מדבר עם המלך מלכו של עולם עוסק במלאכתו מלאכת ה' עם התלמידים אחרי שגולד לי שם בני המשכיל אברהם שמואל יצ"ו העיר ה' רוח בני גוריציאה להחזירני שם ללמד ספר כבראשונה וכה עשיתי וישבתי שם כשתי שנים ושם חברתי הספר השני והוא ספר חושב מחשבות שהוא חרושים על תנ"ך וש"ס בדרך אגדה ומאמר תפילין דמרי עלמא העוטה אור כשלמה :

ואני טרם אכלה השני שנים מלאתי לבי לצאת משם עם אשתי ובני ללכת ארצה כנען א"י הקדושה ונסעתי משם ועליתי לצפת תוב"ב ושם ישבתי כשתי שנים ושם חברתי הספר השלישי ספר הון עשיר אשר בקצור גדול כתבתיו בגוריציאה ושם בצפת הוספתי לו תוספת מרובה על העיקר לבאר הלשונות והעניינים הורים דבמשנה ושם בצפת ת"ל זכיתי ללמוד מעצמי ספרי הרב האר"י העתקתי ספר אוצרות חיים כלו ולקרותו ואתו עמו שאר כתבי האר"י זלה"ה שנמצאו עד שמצאתי את שאהבה נפשי ביני לבין עצמי ובעליו עמי סיעני בזכותו על כי נשטתחתי על קברו של הרב האר"י זלה"ה וחננתו שזכותו יגן עלי להבין אמרותיו. אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתים :

ומאת ה' היתה זאת המגפה בארץ ההיא וגם בי נגעה יד ה' כי מתה בתי בה ומפחדה יצאתי משם עם אשתי ושני בני וברוך אניה בלב ים נשכתי מבני טריפולי בשביה והביאנו לשם ונס גדול נעשה לי או שתכף שנכנסתי בעיר נתקבלתי בבית הגביר כמ' שלמה באלפון יצ"ו והכומרים שנשבו עמי בעלילות באו עליהם ונשאר שם שבועים ולי ולביתי אחר ארבעים יום פטרוני לפי ששלא כדינם תפסו אותנו והלכתי משם לעיר המהוללה ליוורנו ובמשך שלשה שנים שנתעכבתי שם וזכני ה' לחבר הסי' הנחמד למראה וטוב למאכל הספר הרביעי והוא ס' משנת חסידים אשר בו קצרתי כל הנמצא מכתבי האר"י זלה"ה בלשון צח דומה למה שחבר הרמב"ם ז"ל במשנה תורה שלו עד שהמעט החזיק את המרובה :

ומשם נסעתי אח"כ כי נתבקשתי למורה בעיר המלוכה פרינצי ושם ישבתי כארבע שנים ושם הוספתי מאמר מקוה טהרה בספרי חושב מחשבות הנ"ל בלישנא דרבנן וע"י אמצעיים הגונים זכיתי להרפס שלשה ספרים אלו באמשטרדם :
ולפי שא"א לאדם בלא יסורין האויר הוך שבעיר ההיא היתה מוקת לעיני מרת אשתי ער כי מאחר שעל הניוק להרחיק עצמו הוצרכתי לצאת משם ולחזור בליוורנו ושם נתישבתי כמו שתיים עשרה שנה ושם הייתי מתפרנס קצת במעשה ידי להיות עיר של משא ומתן והגבירים הנמצאים שם הפליאו חסדם עמי להלוות לי המצטרך לישא וליתן בו וקצת מפרנסתי היתה מוזמנת לי ע"י ישיבות קבועות אשר שם נמצאו ושם היו שהיו מספקים לי כדי שאלך גם אני ללמוד שם בשעות הקבועות להם וגם קבלו אותי לראש בדאשונה בישיבת בית הנערים ושם מלבד השעה קבועה הייתי מחוייב

תולדות המחבר

לדרוש בשבת ואח"כ קבלו אותי לראש בישיבה המפוארה של אורח חיים ושם הייתי מחוייב לדרוש כתצי שעה בכל לילה ושם לשתי השאור הראוי לעיסה זו של פי ספר תהלים זה כי בדרך אשר דרכתי בספר הזה דרשתי כלו מתחלתו ועד סופו אף כי לא כתבתי ממה שהייתי דורש בו אפילו אות אחד ונשכח ממני כלו ולא נשאר בזכרוני כי אם הדרך שהייתי דורך בפירושי בו עד כי העירני ה' לעשות אותו יפה בעתו:

ובמשך זמן מה שהייתי יושב בליורנו לשלם חובותי אשר חבתי כדי להרפס הספרים הנ"ל אשר הגבירים אשר שם זכו בי להלוות לי המעות המצטרכות יצאתי מביתי לסבב עם הספרים שלי למכרם ונתעכבתי חוצה עשרים חדשים אף כי סבבתי סבוב גדול והוא כי יצאתי מליורנו דרך אניה בלב ים עד אומיר ומשם כמו כן דרך ים עד פלוניקי ומשם הלכתי דרך יבשה לקוסטאנטינא ומשם כמו כן דרך יבשה עד אמשטרדם ומשם הלכתי ללונדריש ומלונדריש דרך אניה בלב ים נסעתי לחזור לליורנו ונשברה האניה על שפת הים של ספאניה סמוך לגיבילטאר וגם שם נעשה לי נס בתוך נס כי מאחר שנצולתי מהים נצולתי ג"כ מהשביה שבתן וחסד רחם עלי המושל של המקום ההוא ולא שבה אותי כדרך היהודים הנמצאים בספרד בלי רשות ודומיהם והרבה ניסים נעשו לי אז שכדי שלא להאריך בספורים איני כותבם ואחרי שישבתי שם בספרד כמו חמשים יום הלכתי משם לגיבילטאר ומשם חזרתי לביתי דרך ים לסוף עשרים חדשים מנסיעתי ת"ל:

ויהי מקץ ימים האמורים זכיתי לקיים את אשר צוני ה' להשיא אשה לבני הגדול המשכיל **אברהם שמואל יצ"ו** אחרי אשר זיכני ה' ללמדו תורה עד כי ככל החכמים אשר נמצאו שם הגה הוא ואז חזרתי על הראשונות שבצאתי מארץ הקדושה היה דעתי לחזור לעת זקנתי והקב"ה המסבב סיבות נתן בלבי לעבור משם דרך ארם צובה כדי שעי"ז לא אצטרך לסמוך על הנס בפרנסתי וכה עשיתי ויצאתי עם אשתי ובני הקטון **משה חיים יצ"ו** כי מכל הזכרים ובי' נקבות שהיו לי לא נשאר לי כי אם הגדול שבכלם והקטון שבכלם ומשם נסעתי והלכתי דרך עיר הגדולה **אנטיובה** לארם צובה ועי' הגבירים הראויים לזכות שבליורנו שהיו שולחים לי סחורה להרויח בה מה שראוי לי נתעכבתי בארם צובה כב' שנים וגם בחזקת יד הגביר אשר שם כמ"ש בהקדמת ס' **אדרת אליהו** עשיתי לי קצת קיום והעמדה כדי לבא לדור בא"י ושם חברתי ספר החמשי וקראתי **ישר לבב** אשר הוא נשמת משנת חפירים כי מלמד לאדם דעת באיזה דרך יצייר בדעתו ענין הצמצום ובריאת העולמות וידיעת הגורא ובחירת האדם ואיך יצייר כמו כן בשכלו הכוונת שצריך לכוין בעשיית המצות והתפילות ואיך יישב הסתירות שבדברי רז"ל וכן שבכתבי האר"י ולה"ה זה בזה ומה ידמה בדעתו חדוש העולם אשר יהיה ודברים אחרים כיוצא באלה מימות המשיח הכל בראיות ברורות מתורתנו הקדושה אשר נתנה לעמו ישראל מורשה:

ושם הגיע עת הזמיר שאבוא ביאה שניה להנאו' מומרת הארץ הקדוש' ועברתי דרך **דמשק** ושם זכיתי להשתטח על קברו של הרחי"ז ולה"ה ומשם נסעתי דרך **שכם** לבוא פה ירושלם תוב"ב עם אשתי מרת **מרים** ומשה חיים בני הקטון אחרי אשר זיכני ה' על יד הגביר הידוע שבארם צובה כמבואר בהקדמת ספרי **אדרת אליהו** לשלח להרפס ספר **ישר לבב** הנ"ל עם ספר משנת חפירים פעם שנית בתוספת שהוספתי בו כמו פליג'ו א' **מהעץ חיים** אשר זכיתי לקרותו כלו פה ירושלים:

נמצא היות עיר הזאת לי העיר העשירית. שהיה לי קביעות דירה בהם דהרי נולדתי ב**פירארא** נתגלדתי ברוויגו הייתי מלמד בגוריצא ואח"כ בפירינצולה ואח"כ

תולדות המחבר

מורה כטריאיסטי ואח"כ בצפת טוב"ב ואח"כ מורה כפירינצי ואח"כ בליורנו ואח"כ בארם צובה ואח"כ פה ירושלים עיר הקודש ובלי גדר פה אשב כי אויתיה : ולזכר עולם יהיה צדיק אותו גביר שבארם צובה אשר הוציא מחשבתי לפועל בסיוע שיש בו ממש. ודרך יבשה באתי לכאן דרך דמשק ושכם והגעתי פה שמנה ימים קודם ר"ה של שנת תצ"ח ובשלשה זנים תצ"ח תצ"ט ת"ק זכיתי ת"ל לבנות חרבה אחת בחרבות ירושלים גדולה אשר אשר בניתי לי ולבני יצ"ו ועד שממנה אני מתפרנס רוב פרנסתי כשהשנים כתקונם מלבד דידתי אשר אני דר בה וגם עלה בידי דרך גס כידוע לכל בני ירושלים ועוד אף כי מרוב הצער שנצטערתי בבנין חרבה זו ודומה לה נחלתי חולי גדול מוטל על ערש דוי יותר משני חדשים ולא חזרתי לקדמותי עד אחר שמנה חדשים זכני ה' הבוחן לבות וכליות ויודע שכל מה שטרחתי לא טרחתי כי אם לכבודו לחבר בג' שנים אלו שהיו לי ממש כשני ערלה שני ספרים והם הספד הששי שקראתיו בשם אדרת אליהו והוא על כל התלמוד באותו הדרך עצמו שדרכתי בהון עשיר וספר השביעי הזה הנקרא הזה ציון אשר הוא פירוש על כל התהלים :

עד כאן מההקדמה מה שנוגע לתולדותיו של המחבר וצוק"ל

תולדות המחבר

דברי בן המחבר בשפה רפה מדבר

זכרון זה בית ישראל
על דם צדיק לא רפאל
עד כי יסכים עמנו אל
לשאל תמיד נקמת אל חי
אהוב רצוי מכל אחי
ויהיה אז נשמת כל חי

אם ראה תראה בהקדמת הספר תדע איך זה התכור חברו הרב מורי אבי נ"ע אחר נסיעתו בארם צובה בחיותו בשלם סוכו ומעונתו בציון:

ווי היא כי ארכו לו שם הימים וישקף אבי-מלך בעד החלום וירא והנה הוא ואחר היו נהרגים על קידוש ה' ועל נשמתו היו אומרים לו שהיא נשמת ר' יהודה בן בבא כי הוא אחד מעשרי הדוגי מלוכה כידוע:

יהן אמת כי הם אמרו חלום אחד מס' בנבואה וחכם עדיף מגביא והם אמרו אין חלום בלו דברים בטלים מכלל דאיכא אף קיימים ובעונותי כן הוה ליה כי רגלוי דבר איניש אינון ערבין ליה. ישתבה הבורא ויתעלה:

ויהי היום יום צרה ומצוקה כי היה מוכרח לצאת ח"ל לקבץ ולעשות חתימות לקבוע ישיבה בירושלים תוב"ב ללמוד בה תרדי. משום יגדיל תורה ויאדיר. ועוד להמציא לי מעות להדפסת ספריו האחרונים הלא הם אדרת אליהו כי כבר נדפס ונגמר וזרח אורו בעולם וגם ספר הזה ציון כי הוא החיבור השביעי שחבר בקוצר ימיו ובשביעי שבת וינפש וי אבדה נפש כי לא זכיתי אפי' שיברך על המוג'מר ובא דרך אניה בלב ים כאן ליוורנו יע"א ומכאן נסע והלך לו לסבב מקומות אישליא ובהיות כי כונתו לשם שמים כל אשר היה עושה ה' מצליח עד כי עשה כל החתימות כרצונו בין להדפסת ספריו הנ"ל בין לישבתו כי כל בני אישליא בפרט היו מכירים אותו בוצין בוצין מקטפיה ובכל מקום שהיה הולך היו שנים אוחזים בטליתו. לארחו בביתו. זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי והיו חולקין ביניהם:

ואויה לי כי גרתי משך בתוחלת ממושכה מחלת לב כי הייתי מצפה יום ליום חזרתו. וגזרה עומדת לעומתו. כי הגיע עת פקודתו. ולא ראיתיו עד הנה ונהפך לאבל מזולתי ושמתתי לצוותי. ונסע הוא למנוחה. ועזב אותי לאנחה. כי ביום עשרה לחדש אדר ותתם כל העיר זה אומר בכ"ה וזה אומר בכ"ה ובכו תרוויחו. וקרעו מאנייהו. הצד השווה שבהם קינה ויללה ביניהם. באמרם מה זה היה למו"ה ואין גולה את אזני בדבר הזה:

וסוף דבר הק"ול במ"רה נשמע נהי בכי תמרורים. ועת הו"מיר הגיע בין המצרים. כי ביציאתו ממצרינא יע"א לעבור לעבור דרך בולוניא לחזור ולשכון כבודו בארצנו מלא ברכת ה' שמח וטוב לב בראות כי הגיע שעה לישיב הצדיק בשלה בארץ הקדושה על התורה ועל העבודה כי כל כוונתו על זאת הוסדה. אבל תקנתו לקללתו. והמעות גרמו לדמעות. ודמ"ם בדמ"ם נגעו. כי בעונותי שרבו פגעו בו זדים ארורים. ד' אנשים מאוצ"רים בחרבם על ירכם חגורים וידברו אליו בערמה. בא עמנו אל מחנה המלחמה. כי לתור את הארץ אתה בה במרמה. וכצאן לטבח הובל וכרחל לפני גזויה נאלמה ושטחו מן הדרך ולקחו כל התרומה. בסדר ויקחו לי תרומה. ושללו שלל וכוון בו והפגיעו באיש קנאי. אל נקמות ה'. כי לא ינקה ה'. דמו בראשם ישוב תשיב להם גמול ה' כמעשה ידיהם. תתן להם מגנת לב תאלתך תתן להם תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי ה'. וענו כל העם ואמרו אמן:

תולדות המחבר

ויהי כשמעי את הדבר הרע הזה כי נבלה עשו בישראל אל נהפך לבי בקרבי ויהי למים. ותעל שועתי השמים. על כי נח נפשיה דר"ב אב"א מעי מעי אחילה קירות לבי. ולא נותרה נשמה בי. ואצעק אבי אבי. רכב ישראל הנאדר ביום ר"ח אדר ממני נעדר. ונהפך לי לקוץ ודרדר. נפלה עטרת ראשי ואף גם במיתה משונה. בהיותו ב"ן חילמיך שנה. עודנו באבו היקטף בקשתיו ולא מצאתיו. ונשארה נפשי אבלה וגלמודה. כי פנה זיוה פנה הודת. אין מנחם לה דאין מקבלים תנחומים על חתי. על זאת לבי למוא"ב וילול בכו בכה לאובד ולא לאבידה. כי מיתתו היתה לכפרת העדה. ובפרט מיתה רגוזה וחרידה. על צדיק וישר מעת הלידה. ואף כי למפורסמות אינם צריכים ראייה כי מעשיו מוכיחים עליו ראת החלום מקדמותו. הודיע גדול נשמתו. והנסתרות לה' אלהינו ולכן לא עוד אריע ריע. כי קצר מצעי מהשתרע כי ברוך הודע. וכל המוסיף גורע:

ולא אהיה כפוי טובה. כי אם זה עלי חובה. להתפלל לאל בורא עולם. לשלם להם כפעלם. לבני מדינא יע"א ולכל העוסקים במלאכת שמים כי כבוד עשו לו במותו דתכף ומיד שבאה להם השמועה רעה כמו טובי העיר ושמו לדרך פניהם ואין כסף נחשב בעיניהם. ואשר כח להם לעמוד בהיכל המלך בכח הורמנותא דמלכא הוציאוהו מקברו שהיה קבור על שפת הנחל והוליכוהו בקברי ישראל הלא הם בעיר גיטו יע"א כי הם זכו בו מדינא. דבר מצרא. ויספרו שם מספר גדול בחרדה. ויקברוהו ביום מיתת אבי התעודה. תהי נפשו בצרור חיים צרורה. והם העידו כי אף כי עברו עליו ששה ימים בין מיתה לקבורה. בגופו לא מצאו פצע וחבורה. פניו כצלמו בדמותו. כהיותו בחיים חיות. לא כהתה עינו ולא נס ליחו האל ברחמי נחם ללב עגום ודוי. ויאמר לצרותי די אכ"ר:

והנני כותב החלום אות באות מלה במלה כנמצא כתוב מכתב ידו בסדור התפלה שלו וכן כל בני אישליא יעידון יגידון עליו כי זאת נחמתי בעניי להצדיק עלי את הדין ולומר ברוך דיין האמת בהיות כי כך נגזר מן השמים ובוה יצא הפסדי בשכרי ומובטחני בחסדו הגדול והואיל דחשיב בהוא עלמא יכפר בעדנו ויתחנן תמיד לאלהינו. כי ינקום נקמת אויבינו. וישלח את משיחנו. ויחיה את כל מתינו.

וזכרתו יגן עלינו. לפ"ג

טופס החלום

זכרון כי בירושלים עה"ק שנת תלמתי בחדש אב או בחודש אלול שאיני זוכר בדקדוק לילה אחד כי אני ואחר היינו נהרגים על קידוש ה' ואח"כ באותה שנה עצמה בליל ש"ק כ"ה אלול בפי נצבים וילך שהיו אומרים לי בחלום נשמת בני משה היים שהיא נשמת תנא א' ואמרו לי שמו אבל איני זוכר ואני שאלתי עלי מי אני והיא במחשבתי לשאל אם אני שמעון או יוחאי והייתי מתבייש להצדיא שאלה זו מפי וטרם הוצאתיה אמרו לי ואתה ר' יהודה בן כבא ושאלתי אם הוא אותו שמכאנן את הקטנות וכמדומה לי שהשיבו רחל ולא ונתעוררתי וזה אני זוכר אותו בבירור ע"כ:

נאם הצעיר נחשב כאין

כותב וחותם בדמע עין

אברהם שמואל ריקי ס"ט

דברי בן המחבר נדפסו בסוף ספר „חזה ציון“

הסכמת

הסכמת כבוד ארנו"ר הרב הגאון הגדול מופת דורו חריף עלום לזי חמדה ישורון רשכט"נ בקט"ט מו"ה צבי הירש אורנשטיין אורו יחל ולא ידעך כלח אצ"ק לבזז והגליל.

הסכמת כבוד ארנו"ר הרב הגאון הגדול מופת דורו חריף עלום לזי חמדה ישורון רשכט"נ בקט"ט מו"ה צבי הירש אורנשטיין אורו יחל ולא ידעך כלח אצ"ק לבזז והגליל.

כן נרשמי מלת חכמי המוסל מו"ה חיים נ"י להסכים על ירו על הדפסת סה"ק משנת חסידים עם ס"י מגיד משנה אשר נדנה לבז להניח מחדש על מכנס הדפוס וגם הספר קרי"ת ארבע מנעמה"מ מגיד משנה על הארבע ק"ש והנה להסכים על גוף המתכנת ח"ן המלוך . כי כבר העידו הגאונים קדמונים הכי נכבד הוא . אך לאשר מורח עלה על ראשו חילוי עשה גם אחד כמתכנתו להדפיסו שיית' ע"כ חכמי לגדור גרד ולעמוד בפרץ שמלילה לשום נר ישראל להשיג בזולו והדפיס ספר הזה משך עשרה שנים מיום לאתו מניה"ר הן במדינה זו הן במדינה אחרת הן במתכנתו הן שלא במתכנתו והנזהר יחיד כוונה הקניע' דרכי הנע"ח לספר נצבים כ' לחוש אכול תר"ח לפ"ק . סיני :

דפוס הכבד משנת חסידים וגם הפירוט מגיד משנה ח"ל לשום הסכמה כי מחנרו וגם המפרש כ"ע המה חכמי חכמי העולים במעלות הסכמה האמתית . וכאשר כבר נתנו מהורם עליהם גאוני קדמאי ז"ל . ורק למען לא יהי שוחי מזהו מוקץ בחתי נוח להחזיק ידי המופלג וכו' מ' חיים נ"י ולנקט ולהזהיר את חכמי הקדונים והרשוקים לכל יעבורו וכל יעבורו להדפיס את הספר הנחמד הזה עכ"פ משך עשרה שנים . וישראל קדושים מנלעדי דרכי חלילה להם לעבור על חסור השבת נבול ולא ידעו ולא ישמחו להמלכ"ד הכ"ל ולהשומעים יונעם ותעצ"ט . דרכי אלה לכבוד תוה"ק רבוב יוס' נ"י כ"ו ארור ומאק למדפי תר"ח לפ"ק . לסיר צדיק וישר הוא

לקוח אכול תר"ח לפ"ק . סיני :

צבי הירש אורנשטיין

הסכמת הגאונים הגדולים המפורסמים

משה עומד בפסח ראשון מפסח עולמות של משנת חסידים ח"ן ראשון עשה שני ושמנס לא זה ממקומה הכי קרא שמו מגיד משנה מפסח טמיר לו נקרא ומתרגם אלי"א דחד חנל חוספסא ה"ה הרב הגדול המופלג מ' משה במה"ר יקותיאל זלמן אצ"ר דק"ק דראגעטין ולע"ב אחד מיוחד מן ראשי צ"ד ומורי הוראה דק"ק פיסק גליל דרעי' ונפל הורא ואשתמע קלל כול"י ביה מדרשא בחריפות מידור גפ"ח ולשונות מפסח גדול על חכמת התכונה וקידוש המודש מראה פלאים נפשותו מקירות גדולות וצלורות נשטע חכמתו . אחרתי חכמי מקכים עם גאוני חרץ רבני קשישי להטיל גורל רבא שלא יעלה על לב ארם להדפיס שיית' עד כלות עשר שנים בלתי רשות כבוד הרב הג"ל והעובר לפרקי מו"י דרבנן דלית צ"י אפותא ולשומע יונעם . יוס' ה' י"א סנע תק"ה לפ"ק סה ק"ק זאלקווא . הק' נפתלי הערץ הלוי סורוין חונס בק"ק הכ"ל :

משה בהסכמת עלה ונתעלה ה"ה הרב הגדול המקובל מו"ה משה כמור"י זלמן אצ"ר דק"ק דראגעטין ולע"ב הוא א' המיוחד מן הראשי בחי ירינו ומורי הוראה בק"ק פיסק אשר חסך רוח חן נפשו רוח דעת וירחא י"י ויגדל מעלמות הסכמה לעם צמר לחלה לו . שלשה ספרים נפתחים לעינינו שלשה הכי נכבד ספר כבוד מגיד משנה פירוש נחמד על חלק ראשון משנת חסידים הנקרא מפסח עולמות מבורכת ה' ארשו חרשה שפתי דעת וטוונות ה' יניט להוציא לאור מעלמותה וספר מרכבת משנה על הלכה חוספות ולשונות הרמב"ם וראינו חריפתו ונקיחתו חריף כבני מחוזח דשתו מיא ידגלת . הנה חר"שו אר"ש גדול המחדר את חנירו במידור מופלא . והשלישי ספר מראה אופנים מפסח גדול על חכמת התכונה וקידוש המודש עינינו ראו ולא זר כנה מירושים נקפריו והמה ככונים וראוי להעלותם על מזבח הדפוס לזכות בני דורינו אם אמנם כבר נחשורו קדמונינו במסר הגדול לכל יודפס אפילו אות אחת מתכני קורש של האר"י רבי עילאי חר"י ז"ל וכדאי הדבר למדש מפסח חרסם הגדול הג"ל שלא לגלות מילין דפ"י ח"ן . אך הספר הנחמד הזה הוא רק פירוש לגלות פתגמי רזין דאורייתא אשר כבר נדפסו בספר מנחת חסידים הג"ל בכן אחרתי שזה ילא מן הכלל ללמד ונעשה לו כתיבת ידית ילא מתחתו לעלות השלשה ספרים נכבדים הללו לקבוע אחס חרסם להוציא לאור מעלמותה ותוקף גיזרותיה על כל ארם מישראל שלא לרסום שיית' עד כלות עשר שנים . והעובר על דרכינו חרור האיש אשר לא יקום . ולשומע יונעם ויבא עליו נדכת טוב זו מורה ען חיים היא למחזיקים ויבא לראות נשנו ד' את טונת ליון ובקבות דוד המופלג אשר יקום . כ"ד המדבר לכבוד התורה ולומדי' היום יוס' ד' ער"ח כפ"י תק"ה לפ"ק סה ק"ק נבאל ינ"י :

הקי ינמק לנדח מונח בגליל לבזז . הק' דוד היילפרין חמוני בק"ק ארסטרס והגליל ינ"י . גם חני עכבים עם הגאונים הג"ל להטיל גורל רבא בגזירת נחש שלא להדפיס שום חרס את ספר הג"ל שמכיר הרב הגדול המופלג כבוד מוה"ר משה הג"ל בלתי רשות הרב הג"ל חרץ משך עשרה שנים מיום שיוגמר נדפוס לטונת . מה דרכי המדבר לכבוד התורה ולומדי' כותב ומותם פה ק"ק פיסק . דוד הוא חתן בהגאון המפורסם מוה"ר שול גינצבורג .

הסכמות

אלה דברי חכמים השלמים רבנים מוסלמים המוכתרים בעוהו וחסידות חכמי ק"ק צרדא היושבים עקלוי' וחד מנחון נחקל לאצ"ר ולר"מ לק"ק יאסעיל' ה"ה הרב המהולל המריף החכם השלם המוכתר בעטוה וחסידות המפורסם כבוד מוה' יאחאל .

משה

עלה למרום ותמונת ד' יצית דין גלי' רזיא ה"ה הרב הגדול המופלא החכם השלם כבוד מוה"ר משה במוה"ר זלמן אב"ד דק"ק דראגטשין וכע"ז הורס לשבח נק"ק פינקס למד מראשי צ"ד ואיש משה יצז אחנו כיום שזועות בניה מרדשו ספרו כלן וחי"י עליו יצז אחנו כיום למטיח ואסקוי שמעמחא בגלה ובנפתח ופומי' מקהיד על"י כאשר שמענו מפיו כמה וכמה דברים חריפים נחמדים בגלה כאשר יקבע דפוס קלחם ונפתח נ"כ שקדו חכמים עליו והפגרים אשר לחנו בניה מרדשו נחנו עידתן והלדיקו כי לרקו דבריו ונפרט את אשר הגדיל חוש' נספר משנת חסידים אשר ה"י עד הגה כרצני הספר החמוס. מחמת אשר לחו נקב' נגדו לחן יולא ולין גא' כי לא כוודע מהיכו נובע יולגו ויהי מקום בניה נספר הקדוש של הארצ"ל ומה גם להספר הנורא ע"ה"ה ה"י דרכי נפתח לא שפתו עין רזיא היות מהדורות מעשהדורות שונות וקלחם כותרים זא"ז וגם בלחי קדוה' מראש' עד סוף כי עויות נמקום זו ועשירו' כ"י וכעת גם שנים לרקו יחיו שררה מקום מולא מים מניח ה' וסדר דברי ע"ה"ה על דרך הגי"ח שיהי' הדברים קדוה' יפה ונודר דרך עין חמים לעלמו ע"פ דעת המ"ח כפי אשר הכריע הוא ומי שלבו שלם נדבר יוכל לבנות ולספור גלל כן חמיקן לשועל טעם יישר חיל' ועשירותיו לחוקן ולתמו' וכעת אשר נדבר ה' לקפון עליו זצ"ה . כ"ד חברים המקשיבים זה לזה בהלכה דב"ה"ה הקבוע לנו פה ק"ק צרדא יום י"א כסליו חק"ה לפ"ק :

משה

כתב ספרו ובו עלה למרום נשכלו וכל מעשרין ליה גליין ועמונת ד' יצית לגלות סחרי מעלומות חכמה אשר ה' כמות נספר משנת חסידים והיה עומד עד הנה כקופה שאין לו אונים עד שגא הרב הגדול המופלא מוה"ר משה הרואה ראי' משימא ועלה לדרך עין חמים ומפרי מעלליו יאכל ויגעתי ומלאחי תלמידי כי כמעט שניאר כל דבריו לאמתו והצין רמזותיו ועשה מעשרתו מיזר למעשרתו הקודש הוא הספר הקדוש משנת חסידים וכסם שמה זכה לעלמו כן יזכה את הרבים כי צדור הזה כל ספרי קבלה ונפרט ספר הקדוש והספור דע"ח מונח נקדן אית' . וכל חכמי הדור חכמי זמנינו היו מושכין ידיהם ממנו ואם שיש לרקו אוחס' לכך זכות כי האריכות והעיון הכריך נספרי הקדוש הג"ל חין להם נפאי כי לרך לעלמו כריכו נגמרות ופסקים אומם עשה שידפס ספר הקדוש הג"ל עם ס"ו תוסקים של מחבר הג"ל על מפחם העולמות כמעט עיון יצנו דברי המשנת חסידים ובו יכנסו לפרקלין ספר הקדוש דע"ח ויאכלו מהם וחי' לעולם הנא :

כ"ד הק' משה במוה"ר הלל זל"ה מחמוטטס מיוסני צ"ה דק"ק צרדא .

הק' יאחאל נהרב המנוח הגיד מוה"ר יהודא סג"ל נכדא ז"ל . ואחוס הק' חיים צהריני מוה' מנחם נחום נרו מלאח' .

לידע כי יש לי עוד הסכמות והרבה גדולי ישראל אך מחמת הולאות הדפוס כי רבה היא לא הדפסתי אותם :

הקדמת המביא לבידוד . אליכם אישים אקרא ראו זה הנני נותן לפניכם ספר הנותן אמרי שפר יקר נעברו ומילוחו אשר תראה הלשון לספר גדלו ותפלתו הוא ספר משנת חסידים עם פי' מניי משנה אשר כבר יהל אורו על מזנח הדפוס נשנת חק ה ע"י הנוצח הקדוש מ"מ זעלמו וזלשך כי כבר קשו תמו ולא זמלא חק ה' עביר ע כ אורחי כבוד חלני להולילו לאור ע"ש ולענן זכות את הרבים הוספתי בהולאה המרדשה הזאת הוספתי הלה . (א) הוספתי המ"ח כולו אף הפרקים שאין אליהם מ"מ כי נמ"ח הג"ל לא היה רק מה שהיה עליו מ"מ ומה שלא הי' עליו מ"מ השמיים המתכר כמ"ש נמ"מ זעלמו . (ב) הוספתי את העולם קטן והקדמה רלוונה ושניה של המ"ח . (ג) הוספתי את המהדורה ח"י"א של המ"ח אשר נדפס פ"א ע"י נעיה"מ מ"ח זעלמו והוא יקר המילואות וגם יגעתי יגיעה רבה עד שירי יד כמה מניעת להניחו בהגהה מרויקת מהשינושים אשר נפלו דפוסם הראשונה בהשגחת עינא סקיהא

מספרי מ"ח אשר ה"י לפני ועשה נקשתי שמוה עלפני אחני' הנבילו נרבה לבחכם יקחו נכפף משנה להיות לי לעזר ולסעד שאוכל להי"ז מחשבתי מנח אל הפועל להניח לאור אי"ה גם חלק מפחם הכוונות ואספח אליו הס' קרית ארבע מנעה"מ מ"ש הג"ל על הארבע ק"ש . וזאת למודעי כי נעיה"מ מ"מ לא ה"י לפני המהדורה ח"י"א וע"כ נמקום אשר הגהתי המ"ח עפ"י המהד"ת ארפים נסוף הספר בלוח המיקון את הנוסחא שה"י לפני נעיה"מ מ"מ וגם נמקום אשר הגהתי איהם דבר צנ"מ שמתה ההג"ה בין צ' חללי לבנה ומחמיל א"ה (שלא הגהתי ח"ו אף אות ה' מדעתי רק מה שמלאחי נמ"ח הישיני' או נע"מ ונמנו"ש) וגם את המהד"ת שמתה ג"כ בין צ' חללי לבנה כזה ( ) ע"כ הניטו ורלוו כי פורתי כפף והדפסתי הספר היקר הזה דפוס יפה ונהודר בנייר טוב והגהה מדויקת ורלוו להשיב גמול לאיש דורש טובת אחיו . דברי המניח לבית הדפוס :

חיים ברקך

הקדמת המחבר משנת החדשים

הקדמה ראשונה

אמת מארץ תלמה ולדק כל אמרי פי המדבר אליכם בלשון רכה ושפה רפה מה ראיתי על ככה ומה הגיע אלי ללקט באתרים הנעמין' האלה העומדי' בדרומו של עולם ורחוקי' ממני כרחוק מזרח ממערב ומה אמת כבוד הדבר כי וטעם שהיה כך היה כי אמרי עברי גים לזה בלתי מארץ הקדושה כאשר ספרתי בהקדמה ספרי הון עשיר קרית עוזי היה פה עיר המהוללת דיוורנו :

ואמת יהנה חכי כי מדי יום ציומו הייתי מתאמץ בעפר רגלי המכתי' המתוכמים היושני' בשני' תחממוני במקום הזה ולשם עיני ואלה והנס יושני' על כפא דין לדעת מה ישעיה ישראל והנה ארבע ארש צרול בדרול יחד נגלה ונכתר : **ואמת** ככון הדבר כי נהיומי עומד בלצורקי' של מלכים אלו מתחוסף בללם לל החכונה בלל הכסוף אשר כספתי מנעורי ועד היום הזה נחמתי האמת הרמה לפעום טוב טעם ודעת היולא משיהם בלרש וזה חלב ודגש מחוק מעוז האר"י זלה"ם אזני שמעו ולא זר הדבר אשר יא מפי התלך האחד מי יתן ושהיה נמנת האר"י זלה"ה מקודרת בפרד עליון הדלוי להגין וגידיה ויערבה לי כשלמן ערוך :

ואמת הדבר אשר נשמתי הארש עשהה נזי רועם וכמשתק צעני אמיתי אל יאמר המלך כן תאמרת כי דבר העלך עמלכי רבנן אין להשיב ואם תשנה יד אשלה בן מקח טוב חכמה זו לקיים דברו אשר דבר ולהעריך ערך לחם ספרים הנפשיים ממני ואין יד ושם זהם כדי למלאות רגונו שאפילו הספרים הלריכי' לתעמה האמת המפוררה נעלמו מעיני ולא נמלאו צנתי ונבולרותי :

ואמת אנכי לך דרתי פי חכם מן זה אשר השיב לי כל הקשרי' אשר נמלאו אחי מחכמה הזאת הנס צידך ועשה נהם כרונך ופי יהיה בכתבך ותפן ה' צידך יללם עשה והללח :

ואמת יחמה צפוי ועולה לא נמלא בשפתיו כי הקים דברו אשר דבר ויתן לי את אשר נמלא אחר מחצני האר"י ותלמידיו ויני כדלותו כי כה דבר אלי האיש וכה ממני נכסכו הדברי' נזי כלרם של הכנה המוכנה לקבל סומר יורה הספר הזה ולא שדתי ולא שפתי ולא נחתי עד צואי למחח מפני נזי :

ואמת דבר ה' אשר דבר על ידי רז"ל הנא לטהר וקיייעין אותו כי הלא אכני הרואה צחצור הזה שאלו לא הוליה הקצ"ם טונו ושפטו מנית גמזו להיות לי לעזר נו לא הייתי יכול עשהו לבד כי צנתי אין לחם ואין שמלה כנשמעו והכרעו ונפטר נכמתי המפוררה הזאת :

ואמת סתלתי בטומות נחוס חכונה זו מפני ערך חשיבותה ובהרה ידיעה ותועלת למודה כאשר קדמוני רבנן קשיאי בנפשיהם הקדושי' אשר עליהם תמכתי ידותי ולא הקדמתי לפטר הזה ההקדמות הלריות לכל ספרי קבלה לבקר פי דרנני שקר המופלס עליה דרתי אלה לא כן אשר על כן נאמר עליה לא כן הרשעי' כי אם כמון אשר תדפנו רוח על כי אחכיהו דרבנן סבוראי הני"ל קא סמיכנא כי הם נאמנים עלי כמאה ערים ואם בני ישראל לא ישמעו אליהם ואין ישמעו אלי כי לעיר אני ילימי' והם ישמישם וסוף דבר הכל שמעני ה' ישירי דרכי לא לדיקום ילכו גם וטושעים יכאלו גם ואני את נפשי הללתי :

ואמת אהן לכם במקום הזה כלל גדול אשר ראיתי בנפת חובני' בנפטר כתיבה יד שנא מירושלים שהוא מלא ונדוש ספרת נד קדש מענייני החכמה הזאת שכל איש אשר

אשקה נפשו להכנס בעומק רוס חכמה זו שנתחילה ימדוד עלמו בנדה הראויה לו ואם יודע ערכו השפל אשר בילדי ככרים הספיק שאין להם ידיעה למעלה משכלל שיכמס למויות חיה דבר אשר לא יבין בשכלו היונגס כי פנו הענים אחר ההצ"ם להיות ונכך בירו זבין הרותי אז יחסיק מענה כמעטות קשת שלא יכיר נחמתי' (ויצבה על רוח מזון) ולא ידע בודאי שיתלה התקרון נו בלמרו כי הדבר נק הוא ממנו ויקבל אותה בלמת ואמונה ולא יחמיש בלבו אמתוהו אז מיני ללונה כי כן כתב היח"ו בהקדמה עי"ז ל כל העושה המגלה זאת החכמה שכתב רש"י הוא לאותן דורות אבל בדורות אלו מלה ושמתי נדרוה היא לשני' הקצ"ה שמתגלה זאת החכמה שזכותה יבא משיח עכ"ל ולא ימוש אם ישעיה נה כי היה שכרו אחר חלף עזרתו אשר הוא עונד את ה' בנחלים הלריכי' לכל העוסקי' נה ונאמרו צוהר :

ואמת ה לעולם וסומר הנפתתי אשר הנטיח ע"י דוד ענדו רנלי מקירו ישמור שלא ילכו נדשת המפת ושומרם מן המזיקין ונו נמתי אשר ברוב מקדיו כה ישעיה עמי חף כי עינתי עברו ראשי כמשה כנד וכל שכן שאיני חסיד כי כן כתיב זאת המורה לעולה שכל העוסק בתורת עולה נעלה עליו הכחוש בללו הקצ"ה ע"ה ולכבוד עלמי הארעם ג"כ ואומר שנעקקי חסדיו ע"ה נקרא שמו מדרעם שאלכבוד לקמן משנת חסידים יעלה עלי הכחוש בללו חסיד אלו וישמרכי מיוזקי הנוף והנפש כי הוא הנזון לבנות וכליות יודע שלא לכבודו עשיתו ולא לכבוד בית אבא כי אם להקבל מעלי זכרון החכמה הזאת שלא תשכח ממני ולא תבני בילי ושהיה מזויה נדיי בכל עת עשית לה' רגונו ליקבצו צ"ו :

הקדמה שניה

ועתה אדבר אליך קודם לנפיש ואודיעך קושט אמרי אמת כי טוב ונאד לשמור ולעשות ככל הכחוש בנפטר הזה כי גלתינו מפי האר"י זלה"ה ותלמידו הרח"ו ושאר תלמידיו המופיקומים נקראו בנפטר הדורשים ונפטר אדם ישר ונפטר ונזוא שיערים ונפטר גלגולתי חלק ראשון הנדפס וחלק שני כתיבת יד ונפטר הכוונה הנדפס ואחרו של כתיבת יד ונפטר עיר ומגוה הנדפס עמוד של כתיבת יד כי הוא גדול מאל הנדפס ונפטר לחם מן השמים ונפטר שלמן ערוך של האר"י ונפטר זאת קקת התורה ונפטר מלת שמורים וקלת מנפטר הלוקטים הנמלא חלב ומנפטר אחד של לקוטים שנו כמה ענינים ונפטר כתיב ויהי עול בני עיני' ונפטר מני הוא ואל מהארי' את מהנז שיהל שיהל כרונק תלמידו את מהנז' ואני לקטתי ממנו ממה שהיא הנפשי' ותלמידו הרב ישראל והשאר הנחמתי במקומו ונפטר האר"י זלה"ה שהרבה ענינו נמלא בפי הלוקטים הנזכר בנפטר האר"י על המסמרות הנעושים האלה חמכתי ידותי ה' הזה ולא על זולתם כלל ועיקר ואפילו מדרבים הכחוני' צוהר מפורס לא העתקתי את לא נחפסם בן הכתבים האלה מקוונם הראוי שלא לעשות זהם ונענין חשמיש המטה ונעילת יום של שרית שהעתקתי שלשם או ארבעה דרנני' הנמלא' צוהר ולא מלהשים בן כמני האר"י פרשתי זהם צפירות כחכונ צוהר שלא ישעה הקורא זהם ולפיכך את נבוליי יעלה על הדעת שיש בנפטר הזה דברים שהם נד האר"י זלה"ה אל ידיניי לכך מונה אלה יחלה הטעות נחמתי ידיעתי שלא צינתי דרני' אל ח"ו לא דון לני שהלתי להוביק מראשי או מנפשים אחרים מן מאלו שאמרתי אפילו טעם אחד כי ידיעתי בני ידיעתי כי הנזון כעם לנעמי' שונם צעיקר היולא ממה :

הקדמה שניה

ען מייס כאמור שאם יתכן כן שאלו הם כללית וחסר ענין
ואינו כפי דבריו לא ישים לבו בקצב אלו אלא י"י בידו
כהלכה רוספת וז"ל לא יתפרע נמוחק שהוא מדברי האר"י
אם לא ידע צדקו שאינו מחזק צד"ה :

ועתה סזענו נא דברי כי גמתי צדעתי להביא הספר הזה
כספר המשי' מחולק לסדרים ולמכתוב ולפרקים
ולפסקות מפני שזוהי אלהי מעש כי כמו שהמשה היא
מפתח התורה שבעל פה כן הספר הזה הוא מפתח למחמה
הזאת וכמו שהמשה מפני סדרה כל אדם נקל יכול ללמוד
אותה בעל פה כן י"י הספר הזה נתינתו כדמותה וללמה
ובזה י"אחי ידי חובתי עם החכם המפורש ה"ל שכן עלה
נמחשננו אשר חשב שזוהי אלהי מעש כי כמו שהמשה היא
הזאת מפורשת בעיני שיוכל אדם ללמוד אותה בעל פה ועוד
המחמה הזאת נפרט לריכה לכך מפני עמקה כדי שיהיו
המפסקות משפחות ליתן ירוח להשנות בין ענין לענין וכדלתי'
נח"כ על המפסקות שנחזרה ולפיכך ישר הוא צעני סדר
זה על המשנה המופסקת לכמה פסקות גדולות וקטנות סדרים
ומפסקות פרקים ומשניות להקל מעל הקורא הנבחה :
ובס"י זה עלה נמחשנה לפני לקורא הספר הזה נשם
משנת חסידים כי מעשה מוכיחים עליה שהיא
כמעשה כאמור והיא משנת חסידים כי כל הרולה ליתכס נחמה
זו פנימה לר"ך להחמקט זה קונו ולעשות לפנים משורת הדין
זה נקרא גירושלמי משנת חסידים דגרסין החס נפ"ג
דחירות עולה נר קושב נחמתי מערכות ערק ואזל ליה
ללוד בני י' יהושע נן לוי חסון ואקפון מדינת אמרו נון
אם ל"י חתון יהינן ליה אכן מחרינן מדינתא סלק גביה ר' י'
יהושע נן לוי ופיסיס ויהי לון והיה אליהו זכור לטוב לי'ך
מחבלי עלוהי ולא מחבלי ולא כמה לומים ואחבלי עלוהי א"ל
ולמסורות אני נבלה א"ל ולא משנה עשיתי א"ל וזו משנת
החסידים ע"כ :

ועד כי עשיתי המחמה הזאת לע"ד מחלקים לשלשה חלקי'
והם לידע ראשונה שמתלשלות העולמות איך נעשה
ואח"כ המעשה אשר נעשה בהם ע"י בני אדם מה סינו ואח"כ
איך יעשה הנועשה ההוא ומה יכוין בו לפיכך חלקתי הספר
הזה לשלשה מפתחות . המפתח הראשון הוא מפתח העולמות
ואחריו מפתח הנשמות ואחריו מפתח הנוגות וכפי הסדר
הראוי לשלשה מפתחות אלה מחלקים הסדרים בהם שלא
כסדר המשנה :

כיצד מפתח הראשון לבד הוא כולל ארבעה סדרים . הסדר
הראשון הוא סדר זרעים המדבר בעולם התהו אשר
אירע בו נוצר הארץ שאחרי שזרעו אינו יומת אלא אם כן
הוא נקרב ונחפזים חלקיו זה מזה שכל . והסדר השני הוא
סדר קדשים המדבר בעולם האילנות עם מה שלמעלה ממנו
כי קדוש הוא לאדוננו כי הוא אלהות גמור כמ"ש רח"ו .
והסדר השלישי הוא סדר שחרות המדבר בעולמות צ"ע אשר
הם נקראי' נשם עולמות הסיוד ומ"מ הם נעשי' צניניותם
על טהרה הקדש של אלהי ולפיכך נשם עשרות קדמתיים כי
היא מרבה פסחה מקדושה ולא קדשים מעש נאלילות כי
סוף סוף גדועים הם ממנו . והסדר הרביעי הוא סדר נזיקין
המדבר נקליות אשר הם המיזיקים בעולם והמפתח השני
הוא מפתח הנשמות הוא כלו סדר נשים כי על ידיהם
נאים הנשמות עלו בעולם כי מתעברים עמם ומולידים לוחם
והמפתח השלישי שהוא מפתח הכוונות הוא כלו סדר מועד
כי כן כחוב בו כוונות המלות ועסק התורה וכוונות כל דבר
ודבר נמועו :

ואם תאמר אם כן אפוא מה עשיתי בנצורי הזה הלא אכתי
אגיד לך בנחת ונחמים תלם מחשוב כי מלאכה זו קלה
היא כי שנה תמימה ענדתי עליה וכתי ערמות ערמתי נערה
בתימלי להבין דברי הכתבים נעלמם ואח"כ לאסוף ולכתובם
חלק ענין אחד או כוונה אחי' מנוקם מולאם ועדי שם ועדי שם
למקום אחד ויחידיו יהיו תמים וזה כ לקבל לשון הענין והכוונ'
נענין שלא אפעה נה בלשוני ואח"כ לקבל הבלשון כסדר נאות
וקל לשמוע ולהבין אותו ולכוין בו ואח"כ לקבל סדר הגון
יראוי למחמה הזאת שלא יתבלבל דעת הקורא בה גראותו
פליונים לנטה ומחמיות למעלה והאמת יורה דרכו כי בכל
מחמתי כתי ערמתי לשקול בלשוני שזרה בשקל ונמורה שלא
למוליד דברי נעטלה אלא לפרט שזרה המלמדך ואם ילאחי
מחמתי בלשוני ואלה משנה או מיותר אף שבעיני יבין בלי
השני או היסוד ההוא כוונתי רגויה לרמה נה דרך רמו דבר
מה מחמה הזאת הראוי לענין ההוא ועוד ערמתי ערמה
גדולה לבד בלשון נח ובלתי מוסוף כדי שלא יתבלבל הקורא
בו ולא ישי' ימיו ושמתל מכוונתי אם לא שהענין ההוא מוסוף
אליו מפני שאין נחמתי הכרע עליו שאלו כדי שלא לעשות
נכוונה מכוונת כחצויו בלשון דמשתמע לתרי אפתי ואם מלאחי
נחמתי דברים נגדיים אם עלה בידו לישבם בלי תוספת
והנרעה כחצוים בלשון שיעלו שיהיה על שלחן מלכים ולא
יתגבל כוונה הרב ואם לאו שלא להרבות מחלוקת בספרי זה
העקתי את אחד מהם שהיה נראה יותר אחתי וע"ד והאלה
הנחמתי נמוקו ואם הוכרתי להשתמש אף בו נענין אשר שלא
הי' מונן מבלעדי העקתי אף הוא עם נמוקו כי אמיר אחתי
הקמירה אינה תלויה נזי אלא נמוקו שמתנו ילאו הדברי'
הנגדיים ואשר יוכה לישבם שם יישבם אף בספרי בכל
הדברים האלה שמתרי מחד כי המחמה הזאת כמעט כן היא
אמת ואמונה ואינו ראוי לאדם לבטור בה ספרות מלאשו
שמה מתוכס למועד לשקר נה :

ורבש עיניך וכן מ"ש רח"ו בהקדמה ע"מ ז"ל ואנשי
לבה שיעור לי אל תרבו לי ה' לרמות בספרי
אחרוני' הננויים על פי השכל האנושי ושמות לי יסכן נעט
ושאין ולכן אני הבעיר ראיתי לכות את הדברים ולהאיר עיניה'
נקלת הקדמות שקבלתי מתורי הרב הגדול ז"ל נמה שהרמתי
ואף זה בראש פרקים כח"ן וכן המרכיב דבעלי נמוך והמשכילי'
יבנו וקדמתי שם המינור הזה על שמי ע"ן המיני' ועל שם
המחמה הזאת עלמה היא מחמה הזאת הנקרא ע"ן המיני' ולא
ען הדעת נעבור כי נחמה הזאת שועמיה מייס זכו ויכו
לראות המיני' הנלמדים ומען מייס זה ממנו חאלק וחי לעולם
ואשכילך ואריך כרדך זו תחך דע כי מן היום אשר מורי זל"ה
החל לגלות זמח המחמה לא זהה ידי מתוך ר"ל אפילו רגע אחד
וכל אשר תחלל כחוב נחמתי על שמו ז"ל יהי' נשם
איזה דבר מעד נגד מה שכתבתי בספר הזה הוא טעות גמורה
כי לא הנינו דבריו ואם יש בהם איזה תוספת שאינו חולק עם
ספרינו זה אל משת לבך בקצב אלו כי שום אחד יהשומעני'
דברי קדשו לא ירדו לעומק כונתו ולא הנינים בלי שום ספק
ואם יעלה דועתך לחשוב שחבל לבדור העיני' והמיני' הרע על
ניתך אל השען כי אין דברים אלו מפורים אל לב האדם
כפי ש"ל האנושי והספרה בהם סכנה עמומה וימשנ בכלל קולן
נעשיגות מ"ו לכן וזמך אל חסתכל נשום קולטרם הכחוב
נשם מורי זל"ה וזמתי נמה שכתבתי לך נשם זה ודי לך
וההוא את עכ"ל והעקמתי כלו להארות בדרך הישר לאיש
המסך מייס ארבע ימים לראות טוב ככל אשר יקרא בספרי
זה המלוקט מתבני האר"י זל"הים שלא ישי' דבר מעד לפני

הקרמה שניה

השיר יהיה לכם בניו וביניכם דרעה סוד המשנה בחכמה
ובתבונה על מה ארניה הסבצו ואכרתם אותו וכו'
חשבוע :

עודמות

האל בעת צרר בשמלה סים
עולם בארץ צר ובה כל שיה
נפע וגם הוציא דגן שמים
כל חי וכל אדם אשר לו שיה

נשמות

נמה נשמה בו ובה פורת
סמכות תכל יעד רקיע
ויה קינו שרה בעת זכות
זו בוכי סרום הלא משקיע

בנות

כה יעשה האיש בעת ספניע
אשה בבנות בלא כל מעל
כי מחשבתו אז לרום ספניע
יש לו ירפים עושרים ספעל

הצעיר החי

רית הרא הוא צעיר עטנאר חי ריקי יצוי

ועד קידור המסכתות והפקדי' איני לריך ליתן טעם נו כי
טעמו ונמוקו נראה נחוש הראות כי הוא נסדר
המדרגה היורה מנעלה למעלה הסתוכה לה ומפתח הכונות
הוא על סדר הכמות ויהי ערב ויהי נקר יום אחד ואחריו
יום שני עד יום השנה וכן המדשים על סדר המדש הזה
לכם ראש מדשים עד כלותם דוק והשכח כי כן הוא :

ודעתי נאמתי כי כל אשר מילא כריסו נטר ויין וינח
לטייל נסדרם ספרי זה י'ין ופרח נחיתה הזאת
גלי משפיע כי אם עזר האל אחרי אשר יקרא אותו שנים
ושלשה פעמי' ויהי' לו שלשה נפתחות נידו אשר יפתח נהם
אוצרות החיים ומעין האר"י זיה"ה ואת אשר כבר זכה
ללמוד אותה מפי ספרי' הארוכים או מפי סופרים יהי' לו
הספר הזה מנוחת זכרון ומכרה עיון אשר עשה למען לא ישכח
מפיו ומפי זרעו זה יהי' חלקי מכל עמלי' לזכות את הרנ"י
מדלי' עם הארץ אשר לא השינה יום לקנץ כל החכמים
והכוונות הארוכי' לכל ימנעו מפני זה לעבוד את ה' נכונה
הראויה לו אלא יזכו נו נשחמט נספר הקטון הזה ויענדו
את ה' בכל לבנם ובכל נפשם :

ושרם אכלה לדבר תחתי נבני לקרב כל העניינים הכתו"י
נספר הזה אל השכל להשיג לכל אדם כחז נהקדמה
אחת קטנה המורה נמשל ור'ילה כל מעשה ה' אשר הוא
טובה נפעולותיו וירגי מעללי אדם ומחנולותיו זה שמה
אשר יקראו לה עורם קמן כי כן כל עניני העולם הודעתי
נה נקורר מילין :

והנה יודע מדע כי העולם קטן זה אינו מיוסד על דברי
האר"י זיה"ה לנד אלא כל הנמלא נה כחוב נספר
הזהר והש"ס והמדרכים מלמד ונה שכתוב נדברי האר"י והכל
תחוקן נמשל ומליה להנין אונני ניהם נקל וכדאמריקן נשיר
השירים נרא על סקוק סיר השירים אמר ר' חנינא לנחר
עמוקא וכי' כך מדבר נדבר ממלא לונסל עמד שלמה על
כורה של תורה דכתיבי משלי שלמה וגו' ע"י משלתיו של
שלמה עמד על דברי תורה ורננין אמרין אל יהי' המשל הזה
קל נעניך שע"י המשל הזה אדם יכול לעמוד נדברי תורה
משל למנך וכי' ע"כ ע"ש הרי ננובחר קמה גדול כח המשל
ולכן אל ילוחו מענין דברי המשל הזה ללמד תושיה ומזימה
לדעת מה יעשה נישאל לקרב ניהת הנואל אכ"י :

הקרמת המחבר מגיד משנה ובו מבוארים חידושים וביאורים על קצת לשונות הרמב"ם והפוסקים

אמר

המחבר הנה כל ימי נללתי נמים אדירים ים
סתלמוד והפוסקים נסידור גדול כפי אשר נבלתי
מכנותי וניותר מחברי' המקצינים לקולי וגם היתה מנימת
נפשי להסתוקק' נחמתם התכונה אשר היא חכמה גדולה המניאה
אל האר' להסתוק נרומות האל יעלה וגם עם חכמה זו
יוצו כמה וכמה תקומות נפנ"ת אשר אם ישאל אדם להחכם
נבנאונים אינו יודע להשיג אם אין לו ידיעה נחמילה נכמה
התכונה וגם חכמה התכונה היא קלה פתח ספ"ח לחכמת
האמת שאין אחריה חכמה נחק האדם והנה אור לי ננפשי
ותור נמורשי ורשיה להנת אש נשקה ממתת חכמה האמת
נערי נז כי היא חכמה רמה ונשנה עד אין חקר ומי שלא
טעם טעם חכמה זו לא ראה מאורות מיומו והנה ראיתי
חכמים נעניינם אומרים שאין יתרון לחכמת האמת על שארי
קמות נאשר כמה וכמה נני אדם הלומדים חכמה הזאת אינם

מחודדים נס ווד הלכה ותוספות להנין על מתכותו ונכמת
הלפ"ז יריס רמה אמנם דע לך זאמה שכל מי שאינו מופלג
גדול ננפ"ת אין לו עסק נכמתות נמי האר"י ז"ל כי נכמת
האר"י ז"ל לא כל מח סניל להנין עומק דבריו כי הם
מריפים מחור עד אין חקר כרודע להנפעמיקים ולומדים כחני
האר"י ז"ל ומי שאין לו שכל מחודר ולכ סריף ולומד כחני
האר"י ז"ל יהי' כחולס ואין פותח ולכן ספרי אשר נכמת
חיושי נפ"ת נדבק למוד השינה וחלוקי דרננן נמריפות גדול
וגם נילאורים נמנדים סריפים על לשונות הרמב"ם ז"ל
קראתי שמו מרכבת המשנה שמהגרכב יודע הרכב שהוא ספר
זה מגיד משנה כי כל המדישות אמיתי' הם כנוף לנגי כחני
חכמת האר"י ז"ל סהיא נכמה הרכבת על הנוף והנף לא
היה כוונתי נמיורי זה הספר מגיד עשה להיות לכחמי
ונגוים ממני רק סהיא זכרון לי ולחנידי העקשיני

הקדמה ממניד משנה

ואין דרך רחוקה לטעון ופירש רש"י ותוספות מדכתיב טמא
לנפש ולא כתיב טעון לנפש ש"מ טעוא נפש פטרי ומסמך
לחשון ולא טעוא שרץ והנה לפי זה קשה על מ"ד רסנר
אין שומעין חורקין על ט"מ למד לא כתיב ט"מ. ונראה
לרצן רסנר כתנא דברייתא שם דכתיב למה לאכור טעוא וד"ר
לפוטרו מן הכרת ח"כ אי אפשר לכתוב ט"מ משום שהוא חייב
כרת שהרי הזיר גזיה שלא טבל את עגמו אך קשה
מאיזה טעום מת איירי קרא אי ט"מ נשאי חנוס הוא ולמה
לי לפוטרו וכן הכרת חלל לרצן למד שאיירי נט"מ נשניעי
ואע"פ שהיה יכול לטעול את עגמו ומהוה מכתת טעום שאין
שומעין חורקין על טעול יום דמה לכן ספיר פסק הרמב"ם
ז"ל שהרי גם הלכה כן הוא שאין שומעין חורקין על ט"מ
ולפי זה מוכח הג"ל ודוק :

הרמב"ם כתב בהלכות קריאת פסח דטעון וד"ר נראהו חפילו
היזר בשני פסוקי מכתת ומקשי העולם שגמרא
ערכה פסחים דף ל"ב ע"ג שמקשי שם שוגג ולאכס בני כרת
כינה עיין שם ולפ"ד הרמב"ם לא קשה מידי שכן הוא
פירש בעגמו המשנה שחלו פטורין מכתת חפילו היזרו בשני
ואלו הייבין נכרת אם היזרו בשני וק"ל. ותחלה אחר קושא
הראשונה גזרון אחר ברצן פסוק מחד שהנה המוסרף מקשים
שם דף ל' ע"ג ד"ה שחל שניעי ז"ל ואל"ת למה אחר להם
לדמות לפסח שני יטעלו זו זיוס וישפטו עליהם עכ"ל ע"ש
שומעין חורקין על טעול יום והנה ד"ה טעם הרמב"ם ז"ל דפסק
אין שומעין חורקין על טעול יום דמה וזהו מתוך קושית
המקפית שהרי טעואי מת היו זה היה הבחנה הרמב"ם לבלק
בין טעולי יום. אונסם לפי זה קשה קושית ראשונה למה
כתיב טעוא נפש אי נשאי חנוס הוא אי נשניעי נ"כ חנוס
הוא דמה היה ליה לנעמד שהרי אין שומעין חורקין על טעול
יום דמה מוכח מקרא טעום שלא אחר להם לטעול ולטעום
פסק רשאיין כנ"ל. ולרצן לתרץ ולומר דלכו המזוהרים בקרא
פטורין מכתת חפילו היזרו בשני לכן לא כתיב טעוא שרץ
שהרי חייב כרת שהיה לו לטעול וכמו ט"מ לפוטרו מכתת
חפילו היזר בשני וכמו שאמר הרמב"ם בפירושו המשניות
בהדיא. והנה כל זה הוא מוכח למאן דפ"ל אין שומעין
חורקין על טעוא שרץ כנ"ל. אמנם לתרץ דפ"ל שומעין
חורקין על טעוא שרץ מדכתיב טעוא נפש אין שום הוא אמיינא
בעולם לפטור ט"מ אם היזר בשני ולכן הרמב"ם ז"ל פירש
המשנה חלבי' ראונה דק"ל אין שומעין חורקין על טעוא שרץ
ומזה מוכח דט"מ פטיר חפילו היזר בשני כנ"ל. אבל הש"ס
דומקשי שוגג ולאכס בני כרת כינה הוא מקשי לרצן
כמצינו בהוי"ו נגמרא עיין שם וישיר קא מקשי שהרי רב
מחין סגר שומעין חורקין על טעוא שרץ כמנואר בהדיא שם
דף ל"ב ע"א ע"ש ודוק היטב :

בנמ"א דונתוח דקף ל"ה ע"ג מתני' אחת שתי לחם ואחת
לחם הפנים לישתן ויביתו כחון ואשיתין נפיים
ואין רוחין את הסנה ר' יהודה אומר כל מעשיהם נפיים
רבי שבעון אומר וכו' עכ"ל. נגנו' ולפניו נפיים אלנוט תנור
מקדש ואין רוחה את הסנה ומפילה בלינה כו' ומסיק שם
בגמרא הא רב רב אשי נדוואת היא. תוספות גד"ה
דכ"ז חשי נדוואת היא ותנבל וי
שנה זו לא שנה זו עכ"ל. והרמב"ם פסק דאשיתין נפיים
ואין רוחות שנת וקשה חלבי' קושיות הגמרא. וי"ל דליתא
בגמרא הג"ל דף ע"ג ע"ג דר' קצר דשתי לחם רוחין את
הסנה דקסבר רבי תנור מקדש אי חשי ליה מאחורוי אלסלתי
לה בלינה. ולכאורה אין לתמוה דומתיהו דהפך אשתי דלא
כרבי. וי"ל הכל מחדא מתחדא ויסיגר כך דהוי"ל דשתי לחם
רוחין

ז"ס יש מקומות המכריזין לכל מעיין כי ינואל קאת ממנוקשו
והנה מהות הפסח וענינו מנואל כפחה השענר ודע כך כי יש
תקומות נכספרי ז"ל אשר ידאחתי כמה פתקים נבנה אחת ולא
נחתי ריח בין הפתקים והוא לסיבת דרוס המצייר נכספרי
הארי ז"ל כן ולא רליתי לטעות קרר לה"ר ז"ל אשר
ממנו יתחברו דברי העשנר אשר נעוץ סופו נחמילת דרוס
ההוא ולפנימיה לסיק והנה לא רליתי להאריך בננות אלה
האנשים הפוערים פיהם נגד חכמת האמת כי כבר האריכו כל
חכמי האמת בפסדיהם ובראשם הגאון מהר"ם קורדאוורי ז"ל
שהי' נקי וחרוף גדול בנגלה עיין בספר אור נענש ע'ו
שמנטל שם כל טענות של אלה האנשים המזויפות ודעמם
המטורפת ועיין בתקונים חיקון מ"ג דף פ"ה ז"ל והכי מאן
למסתלק קבלה ומכמה מאוריות' דרע"פ ומאוריות' דנכספ
ברכס ולא יסתדון כחון ואמר דלא אית אלא פטו נאורייתא
ונחלמדי' נורחלי כאלו אחתלק נבינו מההוא נהר ונחלמדי
כן ווי ל"י טע ל"י דלא אכרס בעלמי' ולא יוליף ההוא אורייתא
דכתב וההוא אורייתא' דבעל פה דליתאשק ל"י כאלו חזר
עלמא למחור ונחור ח"ו ונרס עניות לבעלמי' ואורך נגותא
עכ"ל. כ"ד זעיר' רמון כשריי' הקי' משה ציונה"ל זלמן ה"ה
נכר לחמי הגאון הגדול המפורסם המנוח מהור"ר אליעזר
זאסי"ה שהיה אב"ד ור"מ דק"ק טייקטין שהי' נקרא צפי כל
ל' לזר חרף וכבר אכתי לחצי אמי ה"ה הרב המהול"ג החרף
המנוח מהור"ר משה אלימלך פלוטו שהי' אב"ד דק"ק קטרי'
אמי הגאונים המפורסמים האחד המיוחד הרב המה"ג הגאון
המנוח מהור"ר אליעזר ירמי' שהיה אב"ד דק"ק פישלרין ושני
כדומה לו הרב המה"ג המנוח מהור"ר יצחק שהי' אב"ד דק"ק
קרילאנ' חציו של האחים האחד הרב הנגיד והטפסר הקל"ן
והשר נישאל המפורסם המנוח מהור"ר חיים טולסקור ושני
הקל"ן הנגיד והטפסר המוסר' המניח מור"ה אליקום נען וקרילאנ'
ושלשה אחים מלחורות הגדולים הג"ל היו בני אב אחד ה"ה
הרב הגאון המפורסם זקן ויושב בשיניה היה כל ימיו והיה
אב"ד ור"מ בכמה קהילות קדושות ומרצין תורה והעניוד
לגמדיים הרבה מנחתו כבוד מהור"ר אליקום נען זל"ה והנה
ידוע ומתווסס בכל מדינת וואלין ופולין שאני זקני הגאון
מהור"ר אליקום נען הג"ל הי' משלבת יתום דרבים ונוסחיים
רבני גאומי קשאי' גאון אחר גאון עב' י"ג דרוות וגם אבי
זקני הג"ל היה שני בשני עם הגאון הגדול המפורסם רבן
של כל הגולה מהור"ר ארי' ליב שהי' אב"ד דק"ק קראקא
הגביל הוינא אב"ד דק"ק דראביטשיץ ונע"ע אחד המיוחד מן
ראשי צ"ד דרבים מופלגים הישועים של כפא הירלה וישועים
על מדין במוצא רב דק"ק פינקס חתן המדינה הרבני
הראש הנגיד והטפסר כבוד מהור"ר יהודא בנענוט מהור"ר
יצחק נכר הגאון המפורסם ומהור"ר משה איש ליפשיץ בעל

התנזר ספר לחם משנה על המשניות :
הנה כאשר מלוחות הדפוס מרובה הוא לכן הדפוסית מחילה
ספר מניד משנה לנכות את הרבים וחלבי' לפיך
לדוגמ' בעלמי' מקלח חרופי ומזה שכתבתי נכספרי מכתת
המשנה ואכתוב כחון קא בנוריים על לטעות הרמב"ם ז"ל
ודע לך שכתבתי מעיין בנש"ת שהבאתי ולא השכיל וחתן
ואחי ואלתה קיטוי קרתי וכתבתי על המעיין :
הרמב"ם פסק בהלכות קריאת פסח ששומעין חורקין על טעול
יום דשרץ ולא על טעול יום דוח. והקשים העולם
מנא ליה לתרץ וי"ל דליתא בפסחים דף ע"ג ע"ג ח"ל רב
לעולא לרצן קשיא לראונה דרך רחוקה כל שאין יכול לנטים
ה"ה ואל טעוא שרץ לחין יכול לנטים שעתה שחיה
זין על ט"מ ח"ל לדידי לא קשיא דר"מ לטעור

הקדמה ממניד משנה

דומין שנת מקראי וכדעני לפיכך חיון דמות את השנת דמי' צנמי' הילך דף כ"א חזיתי כ"ב אפייטון דומין את השנת מני"ל אמר רנא על מחנת ממלך שטעניה כלי וחי אפי לה עמחמול איסקל ליה צלינה ומליין חוספות חימא היכי מוכח דמי אפי לה עמחמול איסקילא צלינה הא כלי שנת אין מקדשין אלא צומנן. וי"ל כיון דרמזי בקרא על מחנת ע"כ צני קידוש כלי. מיהו קשיא למען דף ל"ה גני שחי לחם דהא לא כתיב תבור בקרא והיכא מוכח דלפייטה דומה שנת. וי"ל כיון דלא דמי שנת הם כן מחמול כמי הוי זמנן עכ"ל. ומלא אם אמרינן דשחי לחם דמות שנת מן התורה כדעני ע"כ עלינו מוסל להורות לכהמילה שאין אפייטון דמות שנת דהא אפשר לאפות מערב שנת דלא יכל צלינה כסברת החוס' דכלי שנת אין מקדשין אלא צומנן והכא לא שייך לומר כיון דלא דמי שנת אפי' מחמול זמנו דהא מן התורה צנמת דמי שנת וחי כן שחי פסק הרמב"ם דלין דמות שנת כלשון הש"ס ודו"ק. ואל על לך הלשון המשנה דקלמך ואינון דמות שנת דמשמע לפוס רהיטא שמן התורה אינון דמות דלידי דמי נביטא גני חזיתי כ"ב ודמות את השנת דתס פירושו ע"כ דומה שנת דוקא שטעני קידוש כלי חני צרישא ואין דמות ר"ל אין לייכין לדמות את השנת וק"ל. והגמרא דעקבי' איסקילא צלינה עיקר קושיות הגמרא אליבא דרבי יבורא דלא פליג אח"ק צהא דס"ל גם כן שאינון דמות שנת. ונ"כ מוכח דל"י כלי שנת מקדשין אפילו שלא צומנן דמיא צנמי' דזמנים דף י"ב פוסק ה"י זין צהירא נפקא שחטו צנצנה עשר שחריט זין פשוטו זין שאל לשמו מנדף זה רבי צהירא חסר נפקא כשר היכי שחכחת לה אי דלפיישינה האדנא דחוי מעיקרא הוא זאי דלפיישיה מחמול נראה ודחה הוא ומסקינן צנמי' אפילו חימא מחורתי' לילה אין מחוסר זמן וכדעני אפטוריקי דרבי אפטוריקי רמי כתיב והיה שנעת ימים חחת אמו ה"א לילה חיי וכתיב ימים שמיני והלאה ירנה הא כינר לילה לקדושה ויום להרלאה. חוספות חימא חיפוק ליה מניום לוחו ולמה לי ציום שמיני וי"ל דאם לא כתיב אלא והיה שנעת ימים ה"א דאם שנת צלינה דאם עלו לא ירדו והשחי' קמ"ל דלילה מחוסר זמן הוא מיהו קשיא דרבי יבורא דלמך דליל חרד ל"ל וניום השמיני וכו'. ולפוס רהש"ל על קושיות החוספות דליטערך וניום השמיני דה"א דלילה אינה ראוי לקדושה כלל והא דרמזי שנעת ימים לנד דמשמע הא לילה חיי וכו' וי"ל דהתורה לא לריך לן למכתב ליל שמיני דרנ"ל לילה אין ראוי לקדושה דמי' פלוגת' צנמירא אי דחיי מעיקרין הוי דחיי אי לא י"ל דר"י ק"ל לילה הוי מחוסר זמן אם כן הוי דחיי מעיקר' ולהכי אילערך וניום השמיני וכו' להורות כמ"ד דחיי מעיקרו לא הוי דחיי נמלא לפ"ו דס"ל ל"י דלילה הוי מחוסר זמן ע"כ מוכח דס"ל דכלי שנת מקדשין אפילו שלא צומנן דמי' צנמי' דיומא דף כ"ט קמילת המחנה שנקמלה צלינה פסולה ופריך והדר ונקמלה צנמילא ומשני כלי שנת מקדשין אפילו שלא צומנן מוה"י וכו' ומסקין דלילה לאו מחוסר זמן רק אליב' דרבי יבורא דס"ל דלילה הוי מחוסר זמן קשה קושיות צנמירא והדר ונקמלה וכו'. וי"ל דס"ל דכלי שנת מקדשין אפילו שלא צומנן פריך הגמ' שפיר ואינון דמות שנת איסקילא צלינה ודוק היטיב:

דרמב"ם פסק צנל מיפר לנ' נשיו כלחת והנה צנמירא דרדרי' דרף ע"ג ע"א חיצעי' להו צנל מהו שפיר לשיי נשיו צנ"א אותה דוקא או לא דוקא אמר רבינא ח"ש אין משקין שחי קטווח כלחת מפני שלכה גם צנמירא ר' יבורא אמר לא מן השם הוא זה אלא עמוס שנאמר והשקע

אותה לנדה עכ"ל" ופסק הרמב"ם כח"ק דר' יהודה דלמך הטעם מפני שלכה גם ולא עמוס שנאמר אותה לנדה הילכך מיפר לשיי נשיו צנ"א ומכ"ה הרמב"ם הניחו הר"ן הא אמרינן מן ח"ק ר"ש דררי"ש טעמא דקרא ומה טעמא קלמך מה טעם אותה לנדה מפני שלכה גם צנמירא טעמא לנ"ע דרשינן אותה לנדה וי"ל לענ"ד לחרץ ותחילה נעמיין הגמ' דקושיה דף ח' ח"ר אין משקין שחי קטווח כלחת כד' שלא יא' לנדה גם צנמירא ר"י אמר לא מן השם הוא זה אלא אמר קרא אותה לנדה וח"ק הא כתיב אותה ח"ק ר"ש הוא דררי"ש טעמא דקרא מפני שנתה גם צנמירא כד' שלא יא' לנדה גם וכו' מאי צנייטו איכא צנייטו רוחמה ורוחמה מי משקין והא אין עושין מלות חזילות חזילות דתן אין משקין וכו' אמר צניי כאל צנמן אחד כלן צנמי כהנים וחימא צניי' שאם שני צנל מבידך שחריט לו שיהו להפיר עד שחשקע הפמה ואם שני קודם אפילו רגע אותה לנדה כדי שחשקע הפמה אין יוכל להפיר אחר' משחשקע הפמה. ואיחא צנמירא מזהו לצנל להפיר נדר אשחו נמלא לפי זה י"ל דהכי חיצעי' ליה מהו שפיר שחי נשיו דרשינו שטעני קודם שחשקע הפמה רגע אחד ואין לו שהות להפיר שניהם צהא אחד זה אי אמרינן אותה דוקא אין יוכל להפיר ואי לאו דוקא אלא עמוס דלין עושין מלות חזילות יוכל להפיר צנח אחת דהא כלן אינו נראה כמשאוי אצל אי יש שהות להפיר לשניהם לא חיצעי' ליה כלל דודאי לא יוכל להפיר דלין עושין מלות חזילות וצוה מדוקק לשון הש"ס שאמר אותה דוקא או לאו דוקא דמשמע שדאי דרשינן אותה לכל הדעות והאצעי' הוא אי הלכה כר"ש דררי"ש טעמא דקרא או כר"י וכו' וה"כ הרמב"ם פסק כחמא קמא דררי"ש טעמא דקרא מ"ט אין משקין מפני וכו' ולא כן שפיר פסק ג"כ דיכול להפיר לשנים כחמא. ולפ"ד הרמב"ם מחורין חני' החוספת צנמי' חימא מאי פריך והלא אין עושין מלות חזילות חזילות ליכא אלא איבור מדרבנן משום דמחי עשו כחמא וחימא פליגי צקריא עכ"ל. ולפי דעת הרמב"ם מחורין הטיב דקושיה הגמ' אליב' דר"ש ודודאי לא גרע ליחן טעם לדברי המורה אי מפורש צנמירא חממי' שאין עושין מלות חזילות חזילות י"ל לר"ש נעם לר"ה ודו"ק היטיב:

צנמירא שנת דף כ"א אמר רב הונא פחילות ושמיים שחמרו חכמינן אין מדליקין צנן צננת אין מדליקין צנן צנמירא צין צנול צין צננת כו' עד סוף למי' נקפא מיני לגירסי' דיוקא. מקשים העולם מאי פריך למאי נימא הא כ"מ רבתי צנן מחילה כו' מותר להשתמש כו' ועוד קשה מ"ס צנמירא שמי' דרבי ירמיה' אין קלהה שמייה דר"י קלהה וי"ל הכל צהרא מחמא וצנמירא כן דלמי' צנמירא לא צנר האי דין אבור כו' לכך כשחמרו משנייה דר' ירמיה לא נדה לקבל ולומר דר' ירמיה פליגי עליו אצל ר"י צנמירא פליגי עליו צנמירא דין גושיה לכן קיבל משמו וצנמירא לא צנר חניי' להאי דינא ולכן פריך שפיר למאי נימא דהנה החוספת מקשים צנמירא ומותר להשתמש כו' וחימא מני"ל לנדה צנמירא ר"ה מותר לה חמם כו' דילמא הא דלמך אין מדליקין צננת צנמירא כנחה צנמירא לה וי"ל דח"כ לא הוי לריך ליה למימר צין צנול צין שנת כיון דמר טעמא הוא רק ה"ל אין מדליקין סתם ומדקלמך הכי ש"מ שיש עוד טעם אחר ומיהו רב דלמך מדליקין כו' לנדה הוי מני למימר צנמירא סתם דהא דוקא צנול ולא צננת דשמיא יסה דמסתמי' לא הייתי חוכר להשתמש לאורה עכ"ל החוס' וכתיב מהרש"א צ' קושיות חדא איכ' צנמי' כמי אי הוי אמר סתם אין מדליקין ה"א צננת דוקא ולא צנול. ועוד הקשה כאן משמע דמסתמי' חלוטה מותר להשתמש וכו' ומאי אשמועינן ר"ה וי"ל הכל צהרא מחמא וצנמירא עבר דיקדום

הקדמה ממגיד משנה

כתב הסוד נסיון ל"ב נשם הרמז"ה כל אס הרובות על
 גלים שאינן כלה חייב לשלח אלא שאינו לוקח ואין
 חילוק בין קורא לעוף דעלמא וכחז הנ"י הטעם דהיא עני'
 דלא איפשיט' בגמרא' כו' וקשה הו' ליה להוכיח מהגמרא
 דאיתא בחולין עיף טעמא פטור לשלח אס' דכתיב לטור עוד
 שם דק"מ דתני אס טריפה חייב לשלח לטורחים טריפות
 פטור לשלח חייב דכתיב חקם לך ולא לכלבך ולנ"י קשה ל"ל
 לטור דעוף טעמא פטור לשלח אאיזה גלים הוא רוצץ אי רוצץ
 אצילי טעמא פטור בלא"ה מעו' חקם לך ולא לכלבך ואי רוצץ
 אצילי פטור פטור ג"כ כתי"ס הרמז"ס ח"ל בשלמא לדעת
 רבותיו שטעמא פטור כו' ל"ב יכול לאוקי' גזרות אצל
 להרמז"ס קשה ולכאור' ל"ל לטור אינטיק' דאי לא הו' כתיב
 לטור לא הו' מוקמינן לך ולא לכלבך רק ה"א לך ולא להקדש
 כתי"ס החוקס' שם דף קל"א ע"ב ד"ה י"א זה בשלמי'
 השתא דכתיב לטור למעט עמא' ח"ל לך ולא להקדש קשה
 למע לי פשיט' לא אמרה חורה שלח חקלה אף ח"ל הו'
 כתיב לטור ולא טעמא י"ל לך ולא להקדש וח"ל לא אמרה
 חורה שלח חקלה י"ל הכא איירי בטעמות וקדשי נדק הצי'ת
 ולאו חקלה היא דנטיהורים איכא חקלה דלא ידוע דמשולח
 היא וישמט ויחבל אמנם בטעמים ליכא שום חקלה וה"א
 שלוח חקן ויהו' נהקדש ולכן כתיב לך ולא להקדש וק"ל אף
 קשה אש"כ איכא חקלה אצילי' בטעמא' שלח ידע שקדשים
 הן ויהנה מהן עוד קשה עמי' חרין הגמרא וליקש אס
 לאסרוח' ח"כ לטור דכתב רחמנא ל"ל הא אינטיק' כנ"ל
 דו"ק היטיב' ועיין גמ"ס מעיין זה וזו תשיביל :

אי עמי' לטון ש"מ ש"ס עוד טעם אחר עמי' עוד ומאי אחר
 הל"ל לומר ש"ס עוד טעם או ש"ס טעם אחר לכן נראה
 דה"ס דאי נש"ע ח"כ ס' תרע"ב שאם נותר שטן מכשיעור
 נותר להשתמש כו' והט"ו נשם השאלות מניח דעושה
 למדורה אי נותר שטן ומניח ח"י נשם מהר"א ע"ש והקשה
 הט"ו מנה דאי' בגמרא סנהדרין אלפי' אור' הזונה מלחא
 היא כו' ע"ש ולפ"ו כ' ל דאמת כ' הניא סבר אסור להשתמש
 לאורה דאי הו' סבר נותר לא הו' לריך לאשמועינן כקושי'
 מהר"א רק השתא אסור הולך לאשמועינן אמותר שטן
 זין הנוכח דנותר להשתמש דה"א כמיהי"א ומשום הכי אסור
 בשנת המא' יפה נותר והשתא מותרין קושי' מהר"א חזא
 באי"ה דר"ה ל' הו"ל רק חין מולקין קסמ' וא"ל קושי'ת
 ומהר"א דה"א דוקא בשנת כו' דקושי'ת ג' שלו ח"י לזה דא"כ
 מאי אשמועינן הא סברא היא ודוקאמר זין בחול זין בשנת ש"מ
 ש"ס עוד טעם אחר ר"ל זולת זה הטעם י' טעם נותר
 השטן וכי' נמלא לפ"ו רב דאמר אסור להשתמש לאורה ע"כ
 סני' הנוחר ג"כ אסור והשתא שפיר כשאמרו משמיה דר'
 ירמיה הטעם דרב סבר אפי' כו' לא רצה לקבל דאזי' סבר
 הזונה מילחא כו' וקשה קושי'ת הט"ו אצל כשאמרו משמיה
 דר' יוחנן ור"י בלא"ה פליגי דהוא יליף מעגלה ערופה כו'
 ור"י סבר מעגלה ערופה אסורה ולכן קיבל וא"כ שפיר
 פריך למאי ל"מ כיון דבשעתא לא סבר דוק הניא ועיין
 חוספות בסנהדרין דה"ו ורבא עמי' כעמא לא גמר מעגלה
 ערופה דף ת"ז שם :

הפ"ו בא"ה סימן תרפ"ו מניח לענין מגילה ועבודה
 לאמרינן בגמ' דמגילה עדיף ונלפינן עלה מדכתיב
 משפחה ומגילה להניח משפחה כהנים ומגילת עזרותן ובחין
 לשמוע מגילה וכחז מיהו דוקא כשיבולין לקיים אח"כ
 העבודה ובאם לאו חין מעטלין עבודה דארייתא ממגילה
 דרננן והקשה הט"ו ע"ז דהא אמרינן בגמ' מגילה עדיף
 לתלמוד דהא והתם נתי' דחיתא לגמרי ה"ה לענין עבודה
 וכן הוא דור' אמרינן בגמרא דח"מ עדיף מעבודה ורנ"י
 מקש' דהא בגמ' משמע דמגילה עדיף רק מתי' דיחיד ות"ת
 דיחיד עבודה עדיף מתי' והאי ק"ו הוא ל"ל דהאמת הוא
 דאפי' חית רננ' ומגילתין מתקרא מגילה כתי"ס המ"א ע"ש
 וכתי"ס הרמז"ס בלכות מגילה שאין לך מזהו שתי' מגילה
 יודעת מעני' זולת מה מ"ה משמע אפילו חית רננ' וכ"כ
 נחם משנה וכחז ראי' להרמז"ס מהגמרא דעני' מה מזה
 ומגילה הי' מנייהו נדחה ואין ק"ל דמה מזה דוחה אפי' חית
 רננ' ואי ח"ת רננים דוחה מגילה עמי' קצבי לענין מה
 מזה ומגילה הבס ש"ס לרשות דלית ע"פ דרבי החוספת
 ע"ש דיי' דארי' צי'ת מזהו לא חתני אפי' ח"ת ראי' הוא
 דאפשר דמי הרמז"ס לדברי חת' בתי' אחר ושפיר כתב הט"ו
 ק"ו דח"ת רננים עדיף מעבודה אף זה קשה להרמז"ס דכתב
 אפילו ח"ת רננים נדחה ממגילה מה אחר סס בגמרא ח"ת
 ונקרא מגילה מגילה עדיף מדמטכו של רב רבי וממע דח"ת
 ראו' הוא דרבי אמרי' ח"ת ריכר' א"ל רננים ור"ל דהנה
 דק"ו יקשים דג"ה עבודה ומקרא מגילה כו' וא"ת ליענדי
 העבודה ואח"כ יקראו ג"כ המגילה ור"ל דעפי' עדיף לקרא
 בצבור וא"כ אי ח"ת רננים י"ל ח"ת קורם דה' ט קדם מעבודה
 כדי שיקראו עם הציבור לאפוקי ח"ת רננים יהי' ג"כ אח"כ
 ליצור יקרא אח"כ אלא לענין דקוי לגמרי יודעה ח"ת אפילו
 רננים אצל לענין קודם ח"ת רננים ודאי קודם וא"כ שפיר
 הוא אחר מדמטכו של בית רבי לענין קודם וברואי לענין
 ח"ת דיחיד ולא רננים דח"ת רננים ודאי קודם מגילה אצל
 הרמז"ס כתב לענין נדחה לגמרי אפילו ח"ת רננים יודעה
 מעגלה ודוק היטיב כי קלרתי :

הפ"ו הקשה על תוספות דמסכת טעמיה דהנה גמרא
 דתעמיה כ"ט ע"ב שלח רב ז"ל ימך רב גורי' עמתי' דר'
 יוחנן אפי' שאמרו כלי' פשתן חין נהם מעו'ס גיהוץ אצל
 אסור לרובנן בשנת שחל להיות תשעה באב נחובה אחר רב
 ל"ס אלא לפטרו אצל לאחרי' נותר ושמואל אחר אצילי' לאחרי'
 אסור מיתמי' שנה שחל וכו' תיזכור דשמואל פתח ע"ה' ותוס'
 גר"ה ואפי' דשלחו עמתי' דר' יוחנן דכלי' פשתן וכו' אצל
 היכי דחל ט' באב נה' בשנת נותר לכבס מחלות ואילך מפני
 כבוד השבת דאין להמתין עד ע"ש מפני טורח השבת עבלי' .
 ומתמה ט"ו על דברי חת' ע"ש דהא דבריית' תנן חל להיות
 ע"ש נותר לכבס צמתי' מפני כבוד השבת מתייער אף אס
 חל צמתי' דאסור לכבס צמ"ס ע"ב וכתב עוד ט"ו ומשח"ל
 ט"י דהא דכתב תוס' נותר לכבס מחלות ואילך היינו מיום ד'
 ולא נראה דהא תנן ובמתי' לפטרו אסור עכ"ל ולפע"ד יש
 לתקן כשיעט הנ"ח ז"ל הכל על נכון דאית' שנה שחל ט"ב
 נחובה אסורין לפטר ולכבס אחר ר"ל ל"ס אלא לכבס וללבוש
 אצל לכבס וללבוש נותר ור"ס אחר וכו' מתי' דר"ה נחובה אצל
 נותרין מפני כבוד השבת ואי ללבוש מ"ז כבוד שנה איכא
 ומתי' בשאין לו אלא חלוק אחד נמלא לפ"ו יש להקשות מאי
 פ"ה על שמואל דבריית' דקתי' לאחרי' נותר דילתי' דבריית'
 לכבס ולהניח מיי' כמשמעות הלשון דלא הזכיר רק כיבוס
 ושמואל דאמר לאחרי' נותר קאי אצבישה כמשמעות אצל
 אסור לרובנן וכו' אלא ע"כ מוכח דפשוט הוא דהיכי דחל
 ט"ב צמתי' דנותר לכבס צמתי' מחלות ואילך לכבס ולהניח
 וא"כ מוכח דבריית' מיי' אף ללבוש דאי ס"ד להיות לחוד
 ח"כ אמאי קתי' ובמתי' לפטרו אסור וא"כ שפיר קשיא
 לשמואל ושפיר מדייק דין של תוס' מהגמרא דדוק ואם חרלה
 להקשות הא"ך יוכל להיות דבריית' איירי נמי מלבישה הא
 קתי' חל להיות ע"ש נותר לכבס צמתי' מפני כבוד השבת
 ואי ללבוש מאי כבוד השבת איכא ד"ל כשידורא דנמי' לעיל
 בשאין לו אלא חלוק אחד ואי קשיא אס כן לשמואל נמי לא
 תקשה דהא דקתי' דברייתא לאחרי' נותר מיי' בשאין

הקדמה ממניד משנה

לו אלא חלוק אחד י"ל דחוספ' אזלי לשיטתן דרית' נמ"ק דף י"ה נחוספ' דנח"ה היכא דרין לו אלא חלוק אחד ונח"ה לכנס נח"ה ונאכל אפילו היכא דרין לו אלא חלוק א' אסור לכנס ואי' נחוס' הטעם בשלמה נח"ה דהיכא דרית ל'י מכוונסין מוח' ללינשה מוח' נמי לכונס' היכ' דרין לו חלוק אחד אבל בני אהל אפי' דהיכא דרית ל'י מכוונסין אסור ללינשה לכן אסור אפילו דהיכא דרין לו חלוק אחד היולא מוח' דהיכא דאסור ללינשה מכוונסין מכבר אסור נמי לכונס אפילו דהיכא דרין לו חלוק אחד וא"כ לפי זה פריך הגמרא שפיר לשמאל הא חניא נבריי' דלחמרי' מוח' ואין לומר דמיידי נדאין לו חלוק אחד דהא היכי דללכות אסור אסור נמי אפי' היכי דרין לו חלוק אחד כפי' החוס' ודו"ק היטיב :
והנה אזלי לפניך דבר אחר מעשרי מראה אופנים ורתיחי להכיור כאן מילתא דתי' לי טונא בענין שכתב ה"ה וכן הוא נאמח מוכבס ומכל המוכבסין וכנחתי לעיל בשמו שכאשר יעלה ממשה היום כ"ז מעלות כ"ג חלקים אז יעלה המזל טלה כולו והלא ידוע לכל שכפי שני המרוכזים הנעשים משתי לעלות המקיפים זרית נלכת כן יש גרינעו הגעס' על מיתר זרית נלכדו כמכסר כל שניסם ופי' הדבר עיין בתוספות יוס טונ נכלא' כי שם מאריך בענין זה . ולפ"ז קשה דהלא כתב הרמב"ם ז"ל בפרק י"ט מהק"ה כי נעית סוף טלה שהוא ל' מעלות מאותן המעלות נעיתה י"א מעלות ותי' מקו השוה לפסון כמו בצורה האלה

שכתב בפרק י"ט מהק"ה וז"ל ל' מעלות נעיתן י"א מעלות ותי' ר"ל נעית סוף ל' מעלות מן אופן המעלות למשל סוף טלה מן סוף ל' מעלות מן משה היום סלננדו למשל זרודם הזאת סוף טלה הוא נמקום אות ג' סוף ל' מעלות מן המעלות היום סלננדו כלים נמקום אות א' נמלא המרחב הוא קו א' ג' אינרא אחר העיין הקושיא נמ"ע ולבאר את דברי אג"י חמונה קטנה והוא כזה קו הגרסס עליו המרחב י"א ז"ל לפי התידן ונרסס עליו ו' הוא השלום ל' מעלות מקו השוה דהיינו ג' מעלות ח' חלקים עליו על זורה ראזונה שלייתתי ונדין הוא מ"ה קו הגרסס עליו אות ה' ומונח נאלכסון גדר למרוכז מ"ה רינוד ו' אלפים ח' מאוח ס' חלקים ולא יותר דהיינו כפי שני הרצועים הנעשים משני לעלות המקיפים זרית נלכת שהן קו הגרסס עליו אות ו' וקו הגרסס עליו אות א' שהרי קו הגרסס עליו אות א' על כרחך מן הנמנע הוא להיות יותר גדר השלמה הנלרך ללעו מלכט דהיינו קו הגרסס עליו אות ג' שהוא ללע רע"ט רינוד ח' אלפים חלקי מעלות כנזכר והשלמתו והוא מ"ד רינוד אלק ע"א חלקים נכדי שיהיה כך הכל שכ"ז רינוד חלקים דהיינו כפי רצועי ללע קו הגרסס עליו אות ג' כנ"ל נמלא רצועי ללע הגרסס עליו אות ו' יהיה רינוד אחד ה' אלפים רפ"ט חלקים מעלות שהרי ללע אות ו' הוא ג' מעלות ח' חלקים כנ"ל וכן קצ"ז חלקי מעלות אמור קצ"ז פעמים קצ"ז יהיה רינוד אחד ה' אלפים רפ"ט חלקי מעלות לרפס יחד יהיה כך הכל מ"ה רינוד ו' אלפים ש"ס חלקי מעלות . והנה כבר כנחתי לעיל שרועה הרמב"ם ז"ל קו הגרסס עליו אות ה' י"א מעלות ומחלה שהוא גדר למרוכז מ"ה רינוד ו' אלפים ק' חלקי מעלות ודו"ק :

דיוטר ונרסס אהלו אופן המישור הוא חלק מאופן המישור אשר הוא חלקו וזול טלה ונקרא נלשון ערבי משאלע' הפנים שהוא כ"ז מעלות ונ"ו חלקים וקו המוניח באלכסון ונרסס אהלו מזל טלה היא כדמיון חתיכה מן המעלות הנוטה מנקום הפניעה לזר לפסון כמו מזל טלה והוא שלשים מעלות וקו הישר אשר נרסס עליו מרחב הוא נאמח המרחב אשר גין סוף טלה לאופן המישור שהוא י"א מעלות ותי' לכן נדין הוא שיהיה גרינעו הנעשה על מיתר זה שהוא מזל טלה כפי שני המרוכזים הנעשים מנ' לעלות הוא אופן המישור ללע ל' והמרחב ללע שי ולפי שכתב ה"ה ששיעור אופן המישור לשוכני קו השוה וכן ממס עמידתן נדקיע הוא כ"ז מעלות ונ"ו חלקים אינו כן שהרי אם תרנע כ"ז מעלות ונ"ג חלקים יהיה רע"ט רינוד ה' אלפים חתק"כ מעלות שכל כרוע חלקים חלקו לכו' חלקים א"כ כ"ז מעלות יש לו אורך חר"ך חלקים כי אמור כ פעם ס' י"ג חלקים עור ז' פעם ס' חר"ך הרי אלק חר"ך עור נ"ג חלקים הרי ס"ה אלק חרע"ג חלקים שהוא אורך אופן המישור התעלה מזל טלה ואם תרנע אותו יהיה רע"ט רינוד ח' אלפים חתק"כ חלקים ולא רתיחי להאריך נחשנונות וסומכתי על המנין :

ע"ז דף כ"ה תיחא כסס שעמדה לו חמה לישועה כך עמדה לו חמה לנשה ולנקדימין זן גוריון חוס' ד"ה למשה הא דלא חשיב נמי יעקב כי שם לא היו רק השלושין כדאמרן שמש ששקבעה ל' ומחלי עממא נמי לא חשיב חזקיה טלל היה רק השלושין ליום שנחלקר צימי אמו וסר"ד לאחנן אומר דההיא מעשה דחזקיה לא היו אלא ארז בעלמי' שהרי לא לא עמד השמש כנ"ל א' אלא שהלך לאחרי דנבראשי' רבה איכא נמי ויסס ל' לקין ארז מלמד שהעמיד לו בגלגל חמה ולבאר' הוא חמונה מתי רתי' הוא דביר' לא שם העמיד לגמרי ונ"ל דהנה נלא"ה לריכין אלו להצין צדדי החוס' דמעשה דחזקיה לא היו נכ' כו' אלא שהלך לאחרי' דילמא טפי נכ' היה שהלך לאחרי' משעמיד כלל אלא ל"ל פירושו דהנה א"י נתי"ט מנ' ר"ה וכן כתיביו כל המוכבסין שני בגלגלים יש בגלגל הא' הוא בגלגל היומי והולך ממזרח לעערב והנ"י הוא בגלגל החמה ויולך ממערב למזרח רק שגלגל היומי נושא בגלגל החמה ונראה כאלו החמס הולכת ג"כ ממזרח למערב ולפ"ז שפיר טפי נכ' הוא כשהעמיד כלל דאז לריך העמיד ד' בגלגלים היומי והחמה אהל כשהולך לאחרי' הוא מעמיד רק בגלגל היומי ובגלגל החמה ממיל' הולך לאחרי' כדרכו ופי' כדנו תוס' . רק דע"ז ק' מנ"ל דאי מעמיד בגלגל א' לזר דמקרי ארז דיתמא נכ' נמי מקרי לזה רתי' נצ"ד איכא נמ"ד ויש ה' לקין ארז ממזרח שהעמיד בגלגל חמה ר"ל בגלגל חמה לזר דמקרי ארז ומנכס שפיר ודו"ק היטיב

דקדק :
הנהגה אזלי לפניך דבר אחר מעשרי מראה אופנים ורתיחי להכיור כאן מילתא דתי' לי טונא בענין שכתב ה"ה וכן הוא נאמח מוכבס ומכל המוכבסין וכנחתי לעיל בשמו שכאשר יעלה ממשה היום כ"ז מעלות כ"ג חלקים אז יעלה המזל טלה כולו והלא ידוע לכל שכפי שני המרוכזים הנעשים משתי לעלות המקיפים זרית נלכת כן יש גרינעו הגעס' על מיתר זרית נלכדו כמכסר כל שניסם ופי' הדבר עיין בתוספות יוס טונ נכלא' כי שם מאריך בענין זה . ולפ"ז קשה דהלא כתב הרמב"ם ז"ל בפרק י"ט מהק"ה כי נעית סוף טלה שהוא ל' מעלות מאותן המעלות נעיתה י"א מעלות ותי' מקו השוה לפסון כמו בצורה האלה

שכתב בפרק י"ט מהק"ה וז"ל ל' מעלות נעיתן י"א מעלות ותי' ר"ל נעית סוף ל' מעלות מן אופן המעלות למשל סוף טלה מן סוף ל' מעלות מן משה היום סלננדו למשל זרודם הזאת סוף ל' מעלות מן המעלות היום סלננדו כלים נמקום אות א' נמלא המרחב הוא קו א' ג' אינרא אחר העיין הקושיא נמ"ע ולבאר את דברי אג"י חמונה קטנה והוא כזה קו הגרסס עליו המרחב י"א ז"ל לפי התידן ונרסס עליו ו' הוא השלום ל' מעלות מקו השוה דהיינו ג' מעלות ח' חלקים עליו על זורה ראזונה שלייתתי ונדין הוא מ"ה קו הגרסס עליו אות ה' ומונח נאלכסון גדר למרוכז מ"ה רינוד ו' אלפים ח' מאוח ס' חלקים ולא יותר דהיינו כפי שני הרצועים הנעשים משני לעלות המקיפים זרית נלכת שהן קו הגרסס עליו אות ו' וקו הגרסס עליו אות א' שהרי קו הגרסס עליו אות א' על כרחך מן הנמנע הוא להיות יותר גדר השלמה הנלרך ללעו מלכט דהיינו קו הגרסס עליו אות ג' שהוא ללע רע"ט רינוד ח' אלפים חלקי מעלות כנזכר והשלמתו והוא מ"ד רינוד אלק ע"א חלקים נכדי שיהיה כך הכל שכ"ז רינוד חלקים דהיינו כפי רצועי ללע קו הגרסס עליו אות ג' כנ"ל נמלא רצועי ללע הגרסס עליו אות ו' יהיה רינוד אחד ה' אלפים רפ"ט חלקים מעלות שהרי ללע אות ו' הוא ג' מעלות ח' חלקים כנ"ל וכן קצ"ז חלקי מעלות אמור קצ"ז פעמים קצ"ז יהיה רינוד אחד ה' אלפים רפ"ט חלקי מעלות לרפס יחד יהיה כך הכל מ"ה רינוד ו' אלפים ש"ס חלקי מעלות . והנה כבר כנחתי לעיל שרועה הרמב"ם ז"ל קו הגרסס עליו אות ה' י"א מעלות ומחלה שהוא גדר למרוכז מ"ה רינוד ו' אלפים ק' חלקי מעלות ודו"ק :

מפתח המפתחות

ח"י ריק"י עם השנים עשר אותיות הוא תקומ"ז שהוא מספר הפרקים אשר מנחתי בספרי זה :
 ושפענה ואחש דע לך כי המלות פדיות שאין קבוע להם זמן הנה הם כתובים במסכתות פדיות בין מסכתות הימים אשר אחת היוםם השייכים המלות ההם יותר משאר הימים כגון דיני מוסף אשר יום הרביעי כי כן בחולה נשאת ביום הרביעי ושם דיני מילה הבאה אחר החופה ועוד מלות הכעשות דרגלים כגון נקור מול"ם וקבורת מתים ואבנים וכיוצא בהם הם כתובים במסכת גמילות חסדים אשר יום שלישי כי הוא עם יום רביעי הם ימים שמוזה לקיים בהם מלות כאלו הוצעו דרגלים ויולא צום חרון לשאר מלות הדומים לאלו שרובם ככלם בין מסכתות הימים תמלאם במקום הראוי להם כפי מה שהי' לנע"ד דוק ותשכת אחת בלי עמל ועוד אלה תהי' הגבור לרן אורח :

רמען חרע כי לא דבר רק מזו המספר אלא הכל כצוונה הראוי להסבד וטה אונן ושמע כי מספר המסכתות שבו הם יב"ק שהוא מספר הידוע של שילוח אה"ה הוי"ה אה"י שהוא מספר הוי"ה אלהים סוד ז"ן שכל עיקר כוונתו במקמי הזאת הוא לימדם ומספר הפרקים הם תקומ"ז שהוא ממו"ק עם הכולל כי כן עמד שהוא אה"י ילא ללות מחוק זה ובימתיק עם מהע"ז ילא מחוק וכתיב מה מחוק ענדש שהוא רמז למכת' זאת כמש"ל על פסוק דבש מלאה אכול ר"ך וכתיב ומה עז מאר"י ועוד מספר זה של מחוק"ר ראוי למכת' הזאת הרמה כי הוא מספר ראש כל הספירות עם הכולל שהוא סוד אור א"ם השעמידים כי כחצ"ד ומספרו ל"ך גמ"ת ומספרו ח"ו נה"ם ומספרו ק"ה ונ"ד ח"ו ק"ה עם הכולל הוא מספר ממו"ק וזכר עשה לי ה' במספר זה אשר אנה לידי שלא כצוונה בספרי זה כי הוא מספר שמי וכתיבי עם אותיותיהם כי קן עמנואר

כיפהח העולמיות ויש בו ארבעה כדרים ואנו הם :

סדר זרעים	ג	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז
יש בו שבעה מסכתות	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז
יבהם ח"י פרקים ואלו הם :	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח
א למנוס ח"ס	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
ב דריאת ח"ק	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
ג אורות השעמידים	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז
ד למנוס ח"ק	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז
ה אורות הנקודים	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח
ו מיתות המלכים	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט
ז הנילונין	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
סדר קדשים	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
יש בו עשרים מסכתות ובהם	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
יחב"ם פרקים ואלו הם :	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
א יליאת מ"ה	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
ב עתיק	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו

פתיק מ:תח העולמות עמטנת חסידים :	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
פתח עינים לראות המעשה אשר נעשה בעולם קטן סגור	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
שבעה עשר פרקים ואלו הם :	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ענין דריאת עולם עליון ותחתון .	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ענין העולם כירון אשר רובו :	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ענין ח"ך חלוי החמיון עליון .	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ענין השכר והעונש של העולם הזה והעולם הבא ח"ך	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
הם מעשה ידי אדם . ענין הוי לרשע והוי לשכנו ואשרי	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
הלויק ואשרי שכנו . ענין הבא לטער מטייע"ן איתו	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ובבא ליטע"א פותק"ן לו . ענין ח"ן הקב"ה מיוחד שמו על הרע:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ענין הכטמה על מה צלה לעולם .	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ענין אם לוקח מה חסן לו :	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ענין גדל מוכה אבא או איפכא :	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ענין זיווג ראשון ושני וכן יצמה :	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ
ענין ילימ"ר ויהי"ט על מה נברא :	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ

הזהרה הראויה לעולם קטן

ניטלת ממור עיניו ויראה במראה ולא במידות ולכן ילך בו נחמה וכל בסעור וידקק בו כמוע השער כי אז תמונת ה' יניש נפרס יבא וינכסו וגם נכדו ישי' :

ברוך הבא נפש ה' בעול"ם הקט"ן ה"ה ומפתח הכסות נידו כי הוא העיקר הגדול להצין ולהורות הרך אשר דרכתי בעולם הזה ללמוד וללמוד לשמור ולעשות ככל המצוי בו כי אז יליח את דרכיו ולא ישכיל ולא למראה עיניו יסבחו ויתרו בראות השלשן קל כבש שגם כי ירון לא יכבל נו שגם ככה הוא עושה לא יראה מאורות מימי"ו הנמוכים הנניעים מכל חביבה והינה כי לא רכר רק הוא כ"א תחת שוליו פועליו זכר מלגדות רוחים וסודות ומקשקים ואם ייתר יחיה מעשהו יספיעו בו פסיעה גסה תהיה

משוב עד דע תמצא קרוב לשכל
 תורה העול"ם תורה קט"ן הע"ה
 לכן אם תקרא בו מראש עד תכל
 תהיה אדם יש"ר תצור תום דרך .
 אהעחד דה
 ר"ת אני הצעיר עטנאל חי ריק"י

עודם קטן

רעים וארץ מ שכלת שמעם יורדים לעים סנצקעה הסוננה הערים ועמה צנענו צם הען הזה חמספטיע עליו ומננו יורדים על בני חלש אשא משלי אכני הדל צלפתי צהם וגם שכיניו מקילים צם כי ריחם רע עוללה צלפם וכל עוד שמקרב קלה הען למעלה החמסונה שנחלר החמסונה היה יוחר הוא ממחלל מלוחם המים הרעים וחק כי לא ידרו כל כך צמדולה לפי מעע שיפועו כפי רוב יירדו צמלרות חקם וכל מקום ומפי רבויס צרוב יירדו אינס יכולים להחעכב צם וכן הערה אלהיא מעמיקים יוחר ספירחס צחמחית השאלו יוחר ממחללים מרפס ועיס ולא עוד אלא שנחמנגבל הען דרך יירדה המסמר אשר עליו חסוב צחלר היה צחנעוע וחופר צלרן היה ארץ גזירה ומעלה מאורח לפעוים ונחסיס ועקריס ומחל צחנעוע המסמר עכה צלרן נקב המלל סם ומוליה אש גזר וחוק צוער כחבור צופס ובפרית הנמלל סם והמלך ההוא אשר עיניו משוססוח צכל הארץ היה צעונו הגרול מפסיע כל הטוב ההוא צחלר העליונה ופניו הכסף והצנ אשר צה סם סם היורדים צחלר החמסונה ועסם מחסוים סם כל מיני משחית היורדים צנענעם אל ענקי שולר חמחית הסוננה הארץ היה כי גזרת עלך היא :

סרק ה אחר הדגדים האלה לקח המלך המיוחד א' מענדיו אשר גדלו ועשאו מעשה אליו וכל שאר ענדיו היו קרים למשענתו ויחמרו לו א' עוב הדבר אשר אשה עושה להנלות מזיו כנורו מבלי שחמרתה צענדויה אשר אינני לריך לך וחמדייש דמלך דלכילו דללו דלינה צהיל לאסחכולי ציה אלא הטוב לך כי חעסוק צענדויה וחסנה מזיו כנורו צשכר חמך ולכן לך לך מלילך ועמולרמך ומניס צריך אל הארץ אשר ארלך כי הנני מלניך דקמה כענה הארץ היה יסם חעשה את אשר אלי מנהו אוחך להנלותך ולסומךך כי יסם לך שך טוב צעמלך אשר חעמול לקיים מלוחי אף כי איני לריך לפעולות אדם כי הנה אשה כשכיר יוס חעושה אלל צעל הניה שעושה את כל אשר מנהו לו ומקבל שכרו אף אם אוחה מלכאש אשר לזהו היחה צנחי לריכה לו ולינו חסך צעשייתה אלא כדי להנלות לפועל ההוא דרך כנור להכנילו מעייע כפיו וחק אשה חעשה סם כי חסנ סם צלרן היה ער צווי ולקחתי אוחך צעה אשר קלנתי לך וחתמוד לפני כל הימים ויהיו עיניך רולוח את מורידך על כי חזקה לזס צשכר ירמך אלל שמענה וחסה ער לך סלסם לא חמסור לפעוה את אשר אכני מנהו אוחך מרה חמך צמחרונה לך כי כק מעילך יקדע מעילך ואחה חמירך ציבורים קסים כפי רוב מעללך אשר עזנחתי והרלה לו כל הננין ההוא יעל מה הוא עימד וחקתו וקלקתו :

סרק ו וישא עיניו וירא סם כל ענדי המלך אשר ילזו מחמח כפא כנורו ויחמרו לו המלך סא עיניך ורלס כי אוחס העומדים צנחי העליונה רוליס כנורו וירלס ממני הרבה ולא צמחרה סם חוסלים לי ואוחס העומדים צחלר החמסונה הרחוקים מלוד פני ויושנים צין ענדי המלך אשר צשכר המלך צלננע סק הממוים להסית את האדם שיעבור על מלוחי כדי להרבות שכרו צבורים אשר יסרה להרחיק מעליו שלל לשמוע אליהם הנה סם דגייס צין המסחיסם האלה ולכן צקל חמסא צל על יוס והנה ידע חדע כי כל שאלויותיך וקסותיך יעלו אלי דרך הען אשר אשה עומד אללו צלרן היה ולכן סם צעה אשר חמלל א' מענדי סיצלו אלך יהיה קלה הען עומד צחלר העליונה מעס יסמו אוחו לרס ידו לחלר העמורה מעס יצל לך ענד מעענדים הרנילים צין העס'תים אשר נקל ימטא ויחמיר וחק כי לא יהי יסורים

סרק א אירנה יהודים הכופרים צע"א צדינהל דלוריחא האחמיות פתי להצין צמשל ומלילה דברי חממים וסידותם יקדנו לשמוע לי כחלש אשא משלי אכני הדל צלפתי העע"ר צנתי אכי וחומר כי מלך חמר ומיוחד חסך ורלה להרלות שלימותו ולהנלות בני אדם מיצינו ושלא ימרו את דברו ויחפס וימלל צחוך מעלכותו צקעה מללה מים עד לנ חמשים ועלה צמחסנה לפסיו צנכות עליה ערים גדולות ונלורות ויקס דברו אשר דבר ויקן העים אל מקוס אחר וחלסה הינעה והנה היא ארץ רחנה ירים והגדיל את מעשיו וצנה צחיס ונפע לה כרמיס ועשה סם נגית ופירסוס ונפע צהס ען כל פרי ועשה סם צרכות מים להסקוח מהס יער לוחת עליה :

סרק ב והארץ הזאת וכל אשר עליה הנה היא חלוייה ועומדת על המים ונכבשה על ידי עלים צממרותו נסיעים מלדס האחר על ספת הנקעה סנינו לה ומלדס השני צלרן היה אשר סם נוקצים ויורדים עד החסום וצרלסם האחר מר אש- חמח חסום עולה ויורד צו מרל ומלינל אשר צעמקי שאלו מענה צירידה המסמר ומעלה אחר כך צעלייתה רפס ועיס אשר חמרה והוליים משולו חממה ונחמק על ידס כל הען חמיו צמסמר ההוא ומפסוק על ידי סינוק זה לינרות השפע סמועדים צנן היה להציא מים חיים מציח המלך אשר עיניו משוססים צכל הארץ ססנינו הנקעה לחוך העיר ולפי רוב הסינוק ירינה לפכנ מרולת המים הנגדים וסונה מקוס למים מים הוליים מחוך למלר המלך ועיגרים על ידי העלים אל הארץ היה וצחערב העיס ההוא צמים הסס כי מלל מין את מינו ונעור וילכו ספיהס יחזיו צלרן היה :

סרק ג וסנינו הנקעה הזאת כנור כל ען וען יש סם שחי חלרות סל שני פני צמים אשה צנחה וסם יושנים ענדי המלך וצחלר העליונה הצחים מללים כל טוב וסם לכסף מולל ועסרות זסנ להס ואכנים סונות וערליות וצחס כרות דולקות וחורות מליות וצחלר החמסונה הצחים חרבות וצס צנרות סשכרים לא יכילו המים כי סם נחשים ועקריס וצס סניו הכסף והצנ וחסה ונפרית וכל מיני משחית ומעס יורדים לעים סנצקעה הסוננה העיר היה :

סרק ד והנה העלים האלו מעמדם הוא צחלר העליונה אלל אינס קצוע" סם אלא סם יסצנו סנינו סנינו על ידי חנופה בני האדם כולה חסוב על לירה והמסננ אוחס ומעלם צמעלה העליונה צחלר העליונה עקריס אל הצחים המללים כל טוב וסם ממחללים העלים האלה ממקור מים חיים וכל מעדני מלך ומדיקים סצרכה הזאת ללש העומד צערים המסננדים ונה מעמךן הלס ההוא ומריחס טוב הנורף צרימים ומחמדנים וכל שכיניו וכל עוד שמעלה קלה הען לפעלה יוחר הוא ממחלל מעסוב ההוא העליון ויוחר צמדולה ידו לליס היה המסנננ וליחיו עומד יוקף ציורח אשר על כן הטוב ההוא חמנגבל ויורד כהרף עין ולא עוד אלא שע"י המסמר הקצוב נקלה הען העומד צחלר אשר עליו חסוב הען ע"י סנינו הוא צחנענע וחופר צלרן הסונה היה ומחללים לו חלרות עלים מלל" כקף חסנ ואכנים סונות ימרגליות העומדים סם סורות סורות ופונע צמסמר ההוא צלנני שיש סהור וצכח הסכחה זס צזה מחמח בגלול הען מוליים ינולוי אור העליר ללוחו מקוס אלל חמקל מעליו המשא ומסננ העלים דרך מטה אשר חמנגללים דרך יירדה נקל מרחיקם אל חמלר העליונה ומקריס אל חמלר החמסונה ונמלל סממק לו חספדי כי צירידהס פונעים צחמח הצחים חמרותו העומדים סם אשר סם מללים חרוך אף ה' מעים

עזרים קטן

עזרים קטנים כיסורים הנאים הענב נחמד העליונה
 יחוסא על כי גלוי וידוע לפני דהרבל נעשה לו טעם שני והוא
 הים מורבל צין המסיתים ולכן נקל יקטל משל"כ הענב
 העומד נחמד העליונה מ"מ ראוי הוא להעניש כי הנחירה
 ורלון נחווה לו תלמי וסיה לו להסרית את עלמו להרמיק
 חמת המסית מעליו כי היה שכרו מרובה דלמס לערס אגרא
 וגם אחת אשר קראת לו תהמיצ צנועים על ידו שללו לא
 עברה שאלמך דרך החלל התחזונה הם היה וולך הענב
 זה עמם כי קודם צולו לערים האם הייתי מעבירו נחמד
 העליונה ומעכצו סם עד כי ירגיל עלמו צין הענדים הסרים
 לתשמעתי ויחסם היה נח לארץ ההיא צונן הרלוו לו ויהי
 כשמוע הענב המיוחד הדבר אשר ילא מפי המלך וישנעו על
 על הדבר הזה לקיים מקויו ומשפטיו ומנוחיו ויזכרה המלך
 וישלחו מאחו כדברים האלה ומשפט זה המזיה
 לכל אחד מעבדיו טרם ישלחו עברים אשר ננה :

פרק ז והיה כל אחד מהעבדים האלה יש לו בת זוג הדומה
 לו לפרות ולניצות ממנה והף היא נאסרה ביד איש
 מגזריו כח עושי דבר המלך לשמוע בקול דברו ולשלמה עברי'
 ההם ליד אחד מעבדיו אשר ישאלנה ולפעמי' שולח הנת זוג
 קודם הענב ולפעמי' להפך ינחמיה כנון בן לה כדרך שמוהיר
 לענב והעושה דבר המלך ודמו זוכה למנוח בת זוגו ודואה
 קיים טובים עמה עד עת נא דבר המלך להשינו אליו ואם לא
 יבקשה לא ימלנה כי פקודתו יקח אחד אשר הוא אחי אביו
 וכן אשתו כפא פעם שמת אחר האלה או אחר כיוולא זו ואם
 יתקן דרכיו יחזיר האחד לפני המלך והוא יקח בת זוגו ממנו
 ואם לא יחזיר עיניו ורואות וכלות אליה כל היום ואין לאל
 ידו ליקח אותה כלל ועיקר ואלו המאורעות יארעו כמו בן
 לבת זוגו ממנה מעשה הטובים והרעים וכל זה גזרת מלך
 סיה ודבר המלך אין להשיב כי כל העולך אין מקר לתצונתו
 אשר נה יסד הערים אשר ננה על העלים הנזכרים המוליכים
 ומתים כל הדברי' האלה כנעטעם על ידי מעשה האדם ענד
 המלך על הדרך שאחיהו לנעלה :

פרק ח וכאשר שלח המלך את עבדו עברים קרא לאחד
 מעבדיו והשיבם עבדיו המלך בלבוש שק ויזכר אליו
 לא והיית רוח שקר נפיו עבדיו פלוגי אשר שלחתי ותקיימו
 שיעצרו על מלכותי ויהיה סכרך אחד כי כל הטוב אשר היה
 מוכן לעבדיו זה אם היה מקיים אותו לזיו אשר יעצור יהיה
 לך ואם לא תחזיקו בו כאשר חטא שלא יהיה נוחם על הרעה
 ויחזרו לעבודתי הנה תלא עבדך בהפקיד על ידי שובו מדרכו
 הרעה וכראות המלך דכמעט א"ח שלא יפול עבדו זה ברשע
 המסית אשר יסיתו לו לבלעו חנם והמלך חפץ ורלה בהספת' זו
 להנחתו ולטובתו ולא לרעתו גזיר אומר ואמר לאחד מעבדיו
 היושבים לפניו בלבוש מלכות תכלת ותור שיעלה וינא אל עבדו
 פלוגי ושיחזקוהו בכנס מעליו שלא יקע בפלוגי ברשע המסית
 ושירחיקנו מעליו ונכנס כפל שיעלבו סיקום מפני שינה ויחזור
 בו ממה שחטא וישפך תמוניו וישבו לעבודתו כי השז יושב
 לו אצרות אשר אצד וחתה עלה תעלה בעלייתו אם תחזיק בו
 ותשמרתו מכל דע :

פרק ט והנה התלרות האלה הם עושים מדרגות מדרגות
 יש מדרגה שמוזיאה ולכן רוב הקולות שנה ודרך העץ
 העומד עליה הולך אל הערים ההם ומעוט הפלת נשאר נה
 ויש להפך ויש שמוזיאה כל הפלת ויש להפך וכמו כן יש כיוולא
 נזה בשמרים שנחמד התחזונה כי גם אל זה לעומת זה עשאה
 המלך וכל מדרגה על ענה רגע מיוחד שפתי מותם היגע אשר
 יעצור שאלת הענב מדרגה המלך להקים דבר המלך כך
 תהיה המדרגה אשר חתן כחה לענב הנשאל כל ימי היומו

עברי' ההם הן לטוב הן לרע שפגעו ואין ספק שהמדרגה
 אשר היא כנגד המדרגה המזיאה רוב הפלת והטוב שנה היא
 המדרגה המזיאה מעוט הרע כי מעוט הרע ורובו הטוב
 אחים הם ולכן אם נא ינא הענב נאחד המדרגות האלה
 כמעט לא יראה דבר כי אם טעמו כל ימי חיותו על הארמה
 ההיא אף אם ימט' לנעך כי אפילו נמעוט מנותיו מרצה
 טובו עליו ולא יראה אשר ימלא נחמתי' כי ילא מעוטו
 כלל מ"מ לא יעדיף ולא יחסר ימלאו כי ילא מעוטו הראוי לו
 כי תלא ימלא נצונו אל מקומו ולא ראו אשר לוקח משם רוב
 הפגול הטורח לו מרעתו ומעט קמח קמח קמח הנשאר לו מעונתו
 כי משפתי המלך הם אחים ולדקו יתדיו ומזה תדון לכל שאר
 המדרגות ואין המלך מקיר שלפון המדרגה אשר ילא נה עליו
 כי לא לנודך גדול כי כך הפנה עם השלפון ההוא אשר נתנו
 על אחת המדרגה ואינו רואה לחזור בו אף כי היה יכולת
 צדו על כי דרכיו משפט והוא כן עשה שיראו מלפניו :

פרק י וכאשר יגיע עת פקודת הענב לחזור לארצו בדרך
 הקרוב אליו נאחזו זמן הוא עובר ואם הוא קרוב
 בעלו למלך התחזונה עובר דרך עליו לחזור מלך והואיל ובגדיו
 קרועי' על כי הטיב הראוי לו אשר בו מתקנים לקחו המסית
 על אשר לא שגר את מלות המלך כי שמע לעלמו אינם יכולי'
 להגין עליו מן האש הגדולה השורף סם והוא נכוה זו ונעשה
 חרודי' חרודי' מעקלת הקוליס והבדקתי' והנחשי' השרפי'
 אשר הם כי הוא פנה דרך לפני' נמעטיו הרעי' ההם ולפי'
 רוב הקדעי' חרצה כיוותיו ועקיצותיו ויותר יתעכב סם נאחזו
 פורענות שאינו יכול לרוץ אלא הולך ללע מממת המכות
 הגדולות שעליו ומשם יעבור אל המלך העליונה להנחות אפי"כ
 נהה שתיקן נמעטיו הקיני' ולא קיבל כל שכרם עברי' ההם
 כי על כל מלוא מנות המלך אשר עשה יש לו מקום מחוקק
 נחמד העליונה להנחתו ולטובתו ובגדה נחמד התחזונה לקבל
 ענשו על כל פעם אשר עבר עליה או לא קיימה כי לכל
 ענב יש לו עץ מיוחד קצוב העץ הגדול העשוי נדמותו וללמו
 אשר לפי מעשיו מוכנסו ומעלבו או מורידו וכן חוסר אורל
 אשר יאכל או גומץ אשר נז יסול ומכח נעטיהו אלו העני'
 נעץ הגדול כוונן והולך דרך עליה או דרך ירידה ונוטה אחר
 הרוב ואם קיים כל מלות המלך אף אם עבר עליהם איזה
 פעם כבר קבל עונשו עליה ולכן אינו יולא משם לעול' אלא
 נאלו פני המלך מיים ארוכי' נחוספו לו סם כי סם סם לו
 חק מלת המלך ואוכל את חיקו אשר חקק לו בקיום מלות
 המלך :

פרק יא ואם לא קיים כל מלותיו על כי לא נה מעשה
 לידו מה עשה המלך לנלתי ירח ממנו דמ ויהנה
 בכל הטוב ההיא אשר חיקן לו משלחו עברי' ההם נפתר
 בהסתירו מעיני הנסית ומעמידו אלל א' מעבדיו המוכן ומזומן
 לעשות אותה מלות המסית נכסתי' וכותן בו כח ומסייעו בעבודה
 ההיא סיוע שיש בו ממש ותיפק וניד אם יראה חוזר למקומו
 העליון ואם נפשמם ראשונה לא קיים כל מלות המלך אף כי
 היה יכולת צדו כי זדון לבו השיאו ולא חס אליהם אז
 מלנישו הולך בלבוש אתר בלבוש הרשוק הנגלה לנעמי הכל
 ומחזירו לערי' ההם ומחזירו שימלא ספרותו אשר חיסר
 מנותיו מלמד המלות האחרות המחויב בהם כנחמיה נפרט
 אותם שיש להם מקום או זמן קצוב ונעורו עברים ההם משלם
 לו גיורו הנוטר משוממא פיגול העבירות אשר עבר את מלות
 המלך נפעם ראשונה והוא שחמלך עומד ומלפני אחד מעבדיו
 שישראלנו נרנע הראוי למרג' הקולעת כל הפלת או רובו
 ואינה מוזיאה אותו אל הערי' שכנגדה נרע תהיה מוזיאה
 רוב השמרי' או כלם ודרך סם שולמו ויושג סם עי' כלותו

עולם קטן

אם עזרת המלך הראוי' לו שלא קיימה נפעים הראשון או עד זמן הקצוב לו ממת המלך ואם ייעזר מעשיו נפעים היא השנייה אף כי כל ימיו ומכאשר וכעס עניינו או שלא ראה טוב וימיו כי המדרגה אשר ומנה ילא צעוניתו הראשונה גרמה לו ומ' שברו חמו ועפולמו לפניו ילך כשיחזור לפני המלך כי ימלא שם נסתר המדרגה את אשר קלטת ולא הוליאה לו צערי' ההם ואם לא פעל ועשה את עזרת המלך אשר חיבר נפעים ראשונה אלא אדרגא עבר על עזרת אחרות שנחיינו נהם פעם שנית אז ומחירו המלך פעם שליטת דרך המדרגה הראויה לו ואם נפעים ראשונה לא חטא או שעל אשר חטא קבל ענישו חוק הערי ההם ושאלו לו למלך עליו כי אם הרעויות שנחטעל ולא קיים כל עזרתו אעפ"י שלא עבר על אחת מהם אז שולמו המלך דרך המדרגה המוליאיה כל הסבלת או רונה שנגרדה דבר אינה מוליאיה כי אם מעוט השמרי' שנה ולכן אף אם ימלא או כל ימיו יהיה נצטוב כי המדרגה אשר ילא ומנה מפני מעשיו המיני' שעשה נפעים הראשונה גרמה לו ומ' מנה תהיה לו נחמדות כשיחזור לפני המלך כי אם נצדק המדרגה ימלא הוצר והכריחו לו על רוע מעללו כי הרגה הוא על כי קבל ממנו מעט ושכנגדו נצטוב הוא מעט על כי קבל ממנו הרבה ואם נפעים שנית אלא חסרונו טהאזות שלא קיים נפעים הראשונה הנה מה טוב כי יחזיר לפני המלך ויבט שם עד עולם אף אם לא קיים עשה כל שאר עזרתו אשר אין להם תוקם ואין קצוב אשר כבר קיים אחת נפעים הראשונה ונצדק שלא עבר עליהם שפעל ועשה נבר רלון המלך דאם ככה הוא עשה אשר שילך לחזור לערים ההם לקבל עינשו עליהם ולפעמי' ענשו הוא הגלות לצד שהולך וחזור בימי' מועטי' ולפעמי' יטרך לגלות פעמי' הרבה כפי רוב חטאיו והוא שהמלך עומד ומלטה אחד מעצדיו שישראל אותו נרגע הראוי למדרגה אשר העונדי' עליה ומקיימי' צערי' ההם יעמי' מועטי' כי נצטוב היעט הם קראי' לפני המלך ודרך שם שולמו וכל הגליות אלו יארע דיקא' לו ולא לנת זוגו כי אם נדווק כי האשה דעתה קלה ומחיירא המלך שהיא נחמדה לערים שתקבל יותר בערשונה ולכן הראויה להעניש מענישה נחמדה לחירות אשר ילאה המש' וסם העמידה

תמקום הראוי לה ואינו מחזירה לערי' :
 פרק יב ולפעמי' קודם שיחזור לערי' נדקדק הליכתו או חורטו נכסל צאנני' ועלי' אשר מילא הדרך מהם נפגה דרך יידיה וכונו כן פוגע בחיות ובהמות אשר פנה דרך לפניה' צמעטיו הראוי' והוליאם מתענותם ואלה הפגעי' רעים מעצמי' אותו יעמי' הרבה כפי מה שהם אם העט ואם הרבה מלצא צערי' ההם בין עצדי' המלך כנראשונה והוא מלעטר נהם הרבה ואם לא שנ' מדרכו הרעה לעולם או המלך מנישו ומפניו ואינו ההנה עור מכבודו מעט כי אם חסח כבודו הלא הנה כחות רגלי' עצדיו הלידיקי' נצדרי' כח עשי' דבר המלך והמו' והמום הבלגוים אשר הלגיושו המלך כמה פעמי' שם מהם שאינם וראים עוד לשום תיקון מחמת רוב הקרע' שנעשו נהם והם כרות' ונכרת' ואינו לונש אוחס עוד ולפי' הראוי' לנצוט שלא נקדעו כל כך ידיו מערכי' הראשון ואם לינישם אינם ראויים להכנס נהם להיכל המלך ואם נשטשה פעמי' שהחזירו תיקן מעט מנה שהיה נדקדק אצל לא נמר לתקן אז אין המלך מנרשו ולפניו ומכריחו אלא משלמו אפילו אלק פעמי' לערים ההם ועושה לו עוד כנגדו לקיימו עד אשר יכלה לתקן כל הגרין לו :

פרק יג ואם נכל פעם אשר שלמו המלך צערי' ההם מלצד חסרונו אשר עילא קיים מהננות אשר קיים כבר נראשונה ועוד את המלך ועשה עזרתו כמה פעמי' מלא ימלא

לו מלגוטי' הרבה אשר נהם ינשם נצווא לפני המלך אלא שיש מהם שאינם ראויים אלא לעמוד נהם נחלד ויש מהם לפי צדדו ויש מהם לטרקלין ויש מהם להיכל המלך וכפי קצבתו אל המלך כך פניו מחירות ומלגוטי' מחירות מזהר העמנוןן מהאנני' היקרות המנאחות כהילני המלך ונצושו ולכן הראויה להיכל המלך מחירות ומנהיקות יותר מהנחלתי ראויים כי אם לערקלין וכן ממדרגה למדרגה שברי הוא דומה לאור הנר ומלגוטי' לשמן ובשמן דך הנר מאיר ומנהיק וכשהנר ענדיק הרבה גם השמן מזהיר ונראה לעיניו יותר דך מנה שהיה קודם ההלקת הנר אצל כשאין השמן דך אין האור יכלה להאיר יפה ולכן אין השמן מודרך אף עפ"י שהנר דולק נחוכו כי אם דבר מועט וכפי חשינות המקום שעתיד לנלות כן הוא הנקיות הליך למנוש שנו עולה והנה הענדי' האלה כלאר אמרנו אינם ממדרגה אחת כי יש מהם שייכולצ' נידם להשליך רלון המלך נצוואם להבי' ההם נצטוב אחד ויש מהם שאי אפשר להם נצוט ענין לצבוח כן כי אם נשני' או שלשה פעמי' והכל גזוי וידוע לפני המלך וכפי ערכם כך משלם להם נצוואם וכביניע ענה פקודת המלך להחזיר את עצדו אמן בימי צערי' ההם להחענו צחציני' על כל מעשיו הטובי' אשר עשה כיה פעמי' צנת ששלמו לשם לעצרתו והוא אינו יכול לנצול כל המלגוטי' כי אם אחד מהם מה עושה המלך מפונן אור עצדו המנהיק לכמה נילונות ומכנצ כל אחד מהנילוות ההם אחד מהמלגוטי' ואוחס הלגוטי' מחיימי' ומחיימי' הענין האור אשר ילא מאור פני ענד המלך הנאמן ונצרות מענד הזה כל מלגוטי' מחיימי' שמהם ומדור נחקומו והנילוון הלגוטי' נצוואם העליון הראוי' להיכל המלך הוא העיקר והשאר טפלים לו להיות ירא דך יותר מכלם על כי נצ ענה עלה מעלה מעלה וראה פני המלך והחזיר אותו חזור פניו וצאנני' יקרות שעלו והשאר הטפלים לו כל אחד מאיר כפי מדרגתו אשר עלה נחמדות מעשרים מלך ניה המלך :
 פרק יד והנה דבר המלך ודמו ארוכה מאלך צדד המלך ורחמה מני ים ולהיות דנירו נחמדה ונצרתה וכולל כמה עניינים נצדור אחד לפעמי' יוכל מחלוקת בין הענדי' העומדי' צערי' ההם שאחד אומר שפעמה רלון המלך צענין אחד ואחד אומר להסך או אחד אומר מעשה שהיה כחוצ נחמדת המלך כך היה ואחד אומר להסך או אחד אומר כחונם המלך נצדורו כך הייתה ואחד אור נהסך וכל המחלוקות האלה מכרי' ונעשי' מפני שאעפ"י שכל המחלוקת הם שוים נכללם לעונה או לרעה ומ' מחלוק' הם נצדדוטי' שיש נאחח דברים שאין נחמדת ההם כל אחד מהם יודע על פי דרכו אשר ראה נחלד אשר היה יושב שם עט צווא אומר לערי' ההם החולקי' מעיני' מעשיה' אור המלך המחיר עינייהם נחמדות מאיר עינייהם לעשית כרוננו כנדרי' אחד מהם או המקיל או העממיר ומ' דברי שמה' הם רלון המלך שהרי לשניה' יש להם שיש נחמדות ההם אשר ננה המלך אלא שלפעמי' החומרי' היא עיקר עזרת המלך ומ' מחמדה המלך נצוקלי' כרי' שלא ליטן פחחון פה למסית להסית את עצדיו נאמור להם שא"א להם לעמוד נכבוד משא אותו מניה וימקיס מעליה מכל וכל ולפעמי' הוא להסך שהקולא היא עיקר עזרת המלך ומ' מחמדה המלך נחממיר כדי שלא יצאו להקל וכנר יש להם כללי' ממת המלך לפסוק הלבד למעשה על פיהם אם להקל אם להחמיר :

פרק טו אצל כשהענדי' חוטא' למלך הנה מחמירי' מהה חור פני המלך על ידי מחשך מעשיה' ושובקי' או שיהים או א' מהם נה שראו ערם נואם לערי' ואומרי' דברים נדוויים מלנשם שאין רלון המלך נוקטים עניהם כלל ועשי'

עודם קטן

הנחתם בולט וימין המוחם הוא שמאל הנחתם ולפעמי' זה מדבר בנחשנה זהה נעשה וכן בכל מחלוקת הדומה לזה יש ליישב דברי שניהם בכל אחד כפי עיניו דאפשר ששניה' היונו לאמת ולפעמי' אחד מהם שקר ידבר ולפעמי' אפילו שניהם וכל זה מהטעם הנ"ל החלוי נעשיתם :

סרס יז על פי הדברי' האלה והמשל הזה יראה הרוחה אותו בדקדוק הדק היעב על מה העולם עונד ואיך הוא מתנהג בלדק ומשפס וגם זו ידע האדם את עמו ואיך שכרו אתו ופעולתו לפניו לעול' ואיך הוא מתחנבל ויורד מעולם לעול' עד שזבו לעפרו ויחזור לעולם בתחיית המתי וכל הדברי' הרחוקי' ומכלל הכעיר אשר צילדי נכרי' יספיק ינאלם קרובי' אליו במשל הזה אשר הוא צנוי ומשוכלל על דברי רז"ל הקדושי' אשר נארח המה שקבלו איש מפי איש מפי מרע"ה אשר קבל המורה מסיני מפי הגבורה ורוח ה' דבר צם וכאשר יקרא זו אולי יתעורר לבבו לחזור לגורו ולתקן את אשר עוות במשנתו הרעה ולקשר בקשר אמיץ לדודים אשר נכדו במצנן שני המקדשות אשר עליה' חוצה עלינו לקונן וללמד את צוחינו נהי ולא נהי אחד לבד אלא כדכתיב ומשאלה עלינו נהי ואשרו רז"ל ידי ודיהון כי 'אה' ד'י' נד' :

אעפ"י על פיהם ימים הרגה וכסבורי' שזנה עושים רגון המלך והוא אינו מקבל עבודה' כי לא ספן זהם ולפעמי' יהיו אף נעשית' כי מקלקלי' ליטורות השפע אשר תיקן המלך על ידי עשיית אותה הדבר ואף כי שונגים הם הם גרמו העדר האמת מהם נמחק ענותי' הרפואם נגד אור פני המלך ומספיק צינו לבינם :

סרס מז וכיולא צזה הוא ענין המחלוקת שנייהם בדבר אשר ילא מתי המלך מה כוונתו דאפשר שכדברי שניהם כיון שהוא דבור כולל או אפשר שהוא כדברי האחד דוקא ולא כדברי השני או אפשר שלא כדבריה' כלל כי לא כיוונו לדעת המלך מהטעם הנ"ל וכמו כן הוא במחלוקת מעשה שהיה לפעמי' האמת הוא שנעשה אותו המעשה כדברי שניהם וכשהם דברי' הפכיי' אפשר שאחד כיון לאתיחות המעשה אשר נעשה על הארץ נערים ההם ושאחד כיוון לשרים אותו מעשה הנטוע במלכות ההם שאין דבר נעשה נערים ההם שלא תהיה לה שרש גלות' החלרות הן טוב הן רע ולפעמי' המעשה הנעשה הוא הפך השרש מונס' חו היא דרך המלך שאין לה שיעור לעמקה ההפכה אותו הענין מהחלרות לערי' כחותם המתהפך שטתהמוסם בולט נחת' שוקע וכשהמוסם שוקע דבר

סריק עודם קטן רם ושפל . בנוי גם משכלל במקום אפר .

משנת מפתח העולמות סדר זרעים חסידים א

מסכת צמצום אין סוף

במדת רחמים במה שמשך בתוכו קו אור דק להחיות העולמות אשר יאציל בתוכו וקא המשיכו מעבר לעבר אלא כלה בחלל המקום הזה להבחין בין מעלה למטה כי מצד מקום יציאתו הדבק באים יקרא מעלה ומצד תחתיתו אשר אינו דבק בו יקרא מטה ולפיכך יהיו הד' רוחות סביבותיו על כל ארכו :

פרק א א יהיה יארנוני השכל ידעה יבינה ינכח יאיש ירא גלה להודיע לו דרך בריאת עולמו אשר ברא להראות שלימותו וקדושיב בו במשך ומליצה: ב כיצד אור אין סוף הידוע מציאותו ולא מהותו המציא שרש הדין במה שצמצם עצמו במרכז שרירותו ופנה מקום שזה מכל צדדיו המורה השואתו והוא מקום עגור שמי שיעמוד באמצעו יקפסו אור אים רחוק ממנו הרחק שזה בכך סביבו: ג ושחף שרש דין זה

מסכת בריאת ארם קדמון

פרק א א ובדרך יירדתו האיר בחלק ההוא עגור אחד של אור רחוק

משנה

הארצ"ל על הא דקאמר רשב"י צרים הורמנת' דמלכא ושרס הדברים צקילור כלומר צחילת לרובו ית' להיות שולטן מלך דבצר כודע שכל הדברים יש להם שורש למעלה בעולמותו ית' וא"ס ית' בכל מדריגה של ספ"י העליונות הגבוהים והמקומים זו היא ומשער מהותם ושלטנותם שא"ל להיות העולמות כי כל אלה החולרי של ט' ספ"י העליוני' אפש' לתאר לו ג"כ אצל לא יאל לתאר לו מלכות דתיינו שלטנות' אס הוא אינו שולט על אחר' גלכן הוליא לפועל כל העולמות מנקודתו המלכו' ית' כדי לתרלות שלימותו ולהטיב זו ולכן כתוב המהצר במרכיז שלימותו דבצר כודע שספיר'ו הנה מעיד' ומגיד' שלימותו יתענה ית' וצסס ככללי כל השמות והכינוים וכבר טודע שזמלכו' היא במרכז אל ספיר'ו העליונים המתקפים אותה וממנה יאל לפועל כל העולמות ככ"ל ובודאי שס היה קוד שלעולם הכיל איצרא שרסס של ספיר'ו הגבוהות צה"ס לא כודע אמיתת מקום כבודס צאשר שא"ס ידוע מליחותו ולא מוחו. עוד קס צבער הכ"ל ז"ל הנה ככשר למלס עלמו אז דרך לד' א' מן החלל הזה נמשך קו א' ישר דק כעין ליכור א' הנמשך מא"ס אל תוך החלל וממלא אותו אצל כשאר מקום פניו בין האור צבתוך החלל הזה ובין האור הא"ס המקיף את החלל הזה ככתב שכתלמלס אל הדלדים וכו' ואצי"פ שכל האליו' הוא עגול וא"ס מקיפו מכל לדיו צסו עכ"ז אותו המקום שכשאר צדוק זו נמשך ממנו ראש הקו הזה שס נקרא ראש האלילות ועליונו וכל מה שנמשך וכפשט למטה נקרא תחתוכית האלילות ועייב כמלא ש"ס צחי' מעלה ומטה צאלילות עכ"ל :

פרק א

הנה צבער הכ"ל ז"ל והנה צהיות אור א"ס נמשך צצחינה קו א' דק וישר תוך החלל הנזכר לא נמשך וכפשט תיכף עד למטה אמנם

מגיד

פרק א הנה המהצר הקדים לפני זה עולם קטן שהוא משל למליכת מפתח העולמות ולכן אמר צמשל ומליכה ר"ל כל זה המשל והמליכה אינו רק לשצר האוזן צמליכה לשוכו צמה שיכול האוזן לשמוע אמנם צאמה צדצר רוחני אין שייך זו כל זה המשל והמליכה כי אין שייך זו מעלה ומטה ולדדים ושאר מאורעות כי זה הוא מנגד הבשנויות וחלילה ללייר חס ושלוס שוס נדר מהשמי. והנה צען המייט צבער העיגולים והיושר עקף צ' כחצ זה לשוכו דע כי מתחילת הכל היה כל המליכות אור פשוט ונקרא אין סוף ולא היה שום חלל ולא שום אור פניו אלא הכל היה אור אין סוף וכשעלה צרלונו להאציל הכללים לקצה הכודעת והוא להקרא רחום וחסון ארך אפים וכיולא צזה ואס לא יתי' מי שיקבל רחמים ממנו איך יקרא רחום וכן צאשר הכינוים הנה למלס עלמו צבתלע האור שלו צנקודות מרכז האולעי וסס למלס עלמו אל הקציות והלדדים וכשאר חלל צנחיים וזה היה למלס ראשון של הואציל עכ"ל וכתב קס מהדורא צבחר ז"ל ענין למלס זה לנגות שרס הדיכין כדי לתת מרת קדין אחיב בעולמות עכ"ל. וצמה"ס ומזחר שוס קוד מתחלה עלה לצרור העולם צמרת הדין שהוא קוד הלימלוס ואחיב שיחף מרת רחמים שהוא קוד הקו המתפשט להחיות העולמות עוד צבער הכ"ל חס מקום החלל הוא מלי את חלל א' עגול צהשואה אחת מכל לדיו עד שצמלא עולם אלילות וכל העולמות כחוכים צתוך החלל הזה ואור הא"ס מקיפו צסוה מכל לדינו עכ"ל והנה המתצר שיכל יד לשוכו הלח וכחצ צמרכ"ז שלימותו מוסס דקסה לומר צדצר שהוא צלתי הכלית לשון מריכו אולעי' ולכן כחצ צמרכ"ז שלימות ופירושו ומזחר צבחי

רחוק מעט מאור איס וברדתו עוד האיר עגול שני בתוכו וכן היה מאיר ובא ברדתו ער שהקיף המקום ההוא עשר עגולים עגול בתוך עגול וכל אחד מעגולים אלו יש לו אור פנימי ואור מקיף החוזר מאור פנימי העורף ויוצא בראשו מלבד אור מקיף הישר הכא עדיו מלמעלה שאינו נכנס בו כלל וכזה יהיה בכל הנמצלים אשר יאצלו אחרי כן: ב וכל עגול מאלו הוא כלול מעשר ושמש ככלל וכן בפרט הוא ספירות ואלה שמותם בכל מקום כתר חכמה בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד ומלכות הרי עשר: ג ומפני שלעולם הכתר היא בחינה אמצעית הקישרת העריון עם התחתון כי הוא בפנימיותו יש לו הבחינה עליונה של התחתון ובחצוניותו יש לו ערך הבחינה תחתונה של העריון משיאכ שאר הספירות שלמטה ממנו

הוא נחשט לאט לאט ר"ל כי נחלה החמיל קו האור ההוא להחשט שם ותיכף נצחי"י החשטות צקוד קו נחשט ונמשך ונעשה לו כעין קו א' גלגל א' עגול קצוץ והעגול הזה ה"י צלחי דבוק עמו האור א"ס הקוצצ עליו מכל הדרים לפי שאם יתדבק בו יחזיר הדבר לכמו שהיה ויהי ומחשבל צבור א"ס כו' ולכן העגול הכלל ההוא קמוך אל עגול הא"ס ונלתי ומתדבק בו אונס כל עיקר החקשרות ודנקות העגול ההוא הכלל עם הא"ס המחלילו הוא ע"י קו ההוא כו' והנה העגול זה הראשון היוחד דבוק עם הא"ס הוא הנקרא כתר דאדם קדמון ואח"כ נחשט עוד הקו ההוא ונמשך מעט וזחר להחשבל שכי נחמונה עגול צ' צחוק עגול א' זה קרא עגול חכמה כו' וכן על דרך זה היה הקו הולך ומחשט ומחשבל עד עגול העשירי הנקרא עגול מלכות דא"ק והרי נחצצר עשר ספירות שנאללו צקוד עשר עגולים זה צחוק זה וכל זה הוא נצחיות י"ס הכללה דרך קחס כל נצחי"י עלומוה כולם עכ"ל והנה צנן החיים עשר הנקפים ז"ל ראשונה י"ל נוא"ס אור גדול ונחלק לז' חלקים א' נכנס צקוד אור פנימי ומה שלא היה נכנס ונולאום לרוב גדלו כשאר צחוק צקוד אור מקיף והנה המקיף הזה הוא צקוד אור ישר ומעלה למטה אונס האור שכלל צקוד אור פנימי גם הוא אינו יכולה נכחד לקצול אח כולו לכן חלק אחד מונוני נשאר עומד נפנים של הכתר וחלק א' מונוני חוזר לעלות ויולא דרך השערות שהם קוד לנירות אז הוא נצחיות אור מקיף ונקרא אור חוזר הרי צ' מיני מקיפים אחד אור יקר וא' אור חחר ע"ס שמאריך . וכלל

משלים

משנה

הדברים צין צפדתי כל ספירות ומפרטוף א' לצד צין ככללי הפרלופים הענין כן וע' נוספת עתיק פרק ג'. והנה נעשה שער מוחין לללס פרק ח' ז"ל יען כי כלי הכתר דז"א נעשה מנופה דבינה עלמה אך מן המוחין דז"א שהם חכמה בינה דז"א כו' שהוא חילונות דז"א עלמה כו' ולכן ג"כ צין למה אין הכתר נכנס בכלל ה"ס אך החכמה נקראת ראשית כי נוסס ראשית חילוניות דז"א כו' אך פנימיות הכתר כו' ולכן נצחי"י החילוניות נחשצ הכתר דז"א מואנח ונחנית הפנימיות נחשצ בכלל דז"א אונס החילוניות דכחר נעלה דעת דז"א כו' ולכן הדעי משל"י למינן י"ס נמוקס הכתר זה הוא נצחי"י החילוניות אך נצחיות הפנימיות דכחר הוא מכלל ה"ס דז"א עלמו ולכן אל תחמה אל אנו מוכים לפעמים הדעת נצחי"י ה"ס ולפעמים הכתר כי זה נצחיות והוא דעת זה נכחד והוא פנימיות . ואפשר כי זה ענין לא פחות וע"י ולא יותר מעשרת כי צעדך החילוניות נמלא שהם נ"ס ולכן לריך הדעת להשלים וצעדך הפנימיות הדעת הוא יותר מיו"ד ולזה אמר עשר ולא י"א כי פנימיות הדעת אינו רק שרשי פנימיות הו"ק עכ"ל . וע' נדצרי המחצר נמוקס הגדלות דז"א פ"ט וע' נצח"ח נשער הכ"ל פרק הכ"ל שם מוצחר שכלל הוא כן בכל כחר ד"ס כי זה לטונו שם . הכלל הייולה הוא בכל פרלוף ופרלוף שיש בכל חלילות ומחלק באופן זה כי הכתר של הפרלוף ההוא הפנימי צ"ל כו' נצחי"י פרלוף ההוא עלמו והחילוניות שלו הוא החילוניות קפ"י ה"ס של הפרלוף תקודס חליו עלמו

מגיד

הוא נחשט לאט לאט ר"ל כי נחלה החמיל קו האור ההוא להחשט שם ותיכף נצחי"י החשטות צקוד קו נחשט ונמשך ונעשה לו כעין קו א' גלגל א' עגול קצוץ והעגול הזה ה"י צלחי דבוק עמו האור א"ס הקוצצ עליו מכל הדרים לפי שאם יתדבק בו יחזיר הדבר לכמו שהיה ויהי ומחשבל צבור א"ס כו' ולכן העגול הכלל ההוא קמוך אל עגול הא"ס ונלתי ומתדבק בו אונס כל עיקר החקשרות ודנקות העגול ההוא הכלל עם הא"ס המחלילו הוא ע"י קו ההוא כו' והנה העגול זה הראשון היוחד דבוק עם הא"ס הוא הנקרא כתר דאדם קדמון ואח"כ נחשט עוד הקו ההוא ונמשך מעט וזחר להחשבל שכי נחמונה עגול צ' צחוק עגול א' זה קרא עגול חכמה כו' וכן על דרך זה היה הקו הולך ומחשט ומחשבל עד עגול העשירי הנקרא עגול מלכות דא"ק והרי נחצצר עשר ספירות שנאללו צקוד עשר עגולים זה צחוק זה וכל זה הוא נצחיות י"ס הכללה דרך קחס כל נצחי"י עלומוה כולם עכ"ל והנה צנן החיים עשר הנקפים ז"ל ראשונה י"ל נוא"ס אור גדול ונחלק לז' חלקים א' נכנס צקוד אור פנימי ומה שלא היה נכנס ונולאום לרוב גדלו כשאר צחוק צקוד אור מקיף והנה המקיף הזה הוא צקוד אור ישר ומעלה למטה אונס האור שכלל צקוד אור פנימי גם הוא אינו יכולה נכחד לקצול אח כולו לכן חלק אחד מונוני נשאר עומד נפנים של הכתר וחלק א' מונוני חוזר לעלות ויולא דרך השערות שהם קוד לנירות אז הוא נצחיות אור מקיף ונקרא אור חוזר הרי צ' מיני מקיפים אחד אור יקר וא' אור חחר ע"ס שמאריך . וכלל

משנת בריאת אדם קדמון חסידים ב

בעגוליו ראשו בעביו והמקיפים דיושר זה רחוקים הם קצת מכפות רגליו וזה נקרא אדם קדמון שבכלדו הוא רמוז בקיצו של יוד דהויה: ג וארבע בחינות יש בפנימיותו ואלו הם הראשונה היא אראית העין התלויה בחכמה שבה הנשמה הנקראת בשם חיה והיא יוד של שם שבקוצה תלוי שרש נשמה זו הנקראת יחידה שהיא ככתר אשר הוא שרש למה שלמטה ממנו כאמור למעלה והיוד היא שרש שם עיב שהוא סוד הטעמים: ד הבחינה שניה היא שמיעת האוזן התלויה בבניה שבה הנשמה הנקראת בשם נוף והיא הי ראשונה של שם שהיא

משנה

שם ה' עליונות ושאר הגוף שם ה' התחתונים ח' העגולים לחאים נחס כלל חלל מקיפים ומחוק ומקצב עכ"ל הרי ונזאר כאן שהוא כלל כן בכל יושר העומד בחוק עיגוליו שבת"ב שלו שהוא ראשו צעובי של העגוליו דהיינו בחלון העגולים כנזכר כאן בדברי המחבר ומה שכתוב המחבר ז"ל זה נקרא ח"ק שבכללו הוא דמות צקולו של יו"ד דהיינו יתבאר לקמן צעזע"י :

והנה

שער עגולים ויושר מחר"ך צענין עגולים ויושר של כל פרלוף ופרלוף שם ונזאר ש"ס לבחי' יושר ג"כ כלי ואור מקיף ואור פנימי וגם שם ונזאר שלעולם אור ומקיף של היושר מתפשט בחוק עגוליו של בח' נפש רטינו אור מקיף הישר של ח"ק מתפשט בחוק עגוליו של ח"ק ועגוליו עגוליו של נפש מתעגלים בחוק אור ומקיף של יושר ח"ק ואור מקיף של יושר עתיק מתפשט בחוק עגוליו עתיק וכן כל הפרלופים חזל כלי של היושר ואור פנימי שלו הם דקוקים יחד ומחלבים יושרי הפרלופים זה בחוק זה דהיינו יושר של ח"ק בחוק יושר עתיק ויושר עתיק חוק יושר ח"ק וא"א חוק יושר חזל וכן כולם . והנה שם ונזאר שרגלי יושר כל הפרלופים מתפשטים ומסתיימין בהשואה אחת והוא עד קרקעית חללי התחתונים של עגוליו ח"א חזל רגלי ח"ק מתפשטים ומתשכים יחד דהיינו עד קרקעית חללי עגוליו התחתונים של עתיק . והנה כשתענין העיני והעניך צרעה מיושנת החלל שאין מפסיק בין כפות רגלי של ח"ק ובין מקיפי יושר עלמו רק עגוליו עתיק . חזל מן חלדדים של ח"ק רחוקים מאוד הכלים ואור פנימי דיושר דח"ק מן מקיפי דיושר עלמו . כי מפסיקין צנייהם עגולים ויושר של כל העולמות ודו"ק היעז . ויתבאר לך דברי המחבר שכתוב המקיפים דיושר זה רחוקים הם קצת מכפות רגליו עכ"ל . היינו כמו שכתבתי לעיל שעגוליו עתיק יומין מקיפים

משלימם עשר וקא אחד עשר מצד פנימיותם כי אין הרעת בכללם כי היא משונה מהם : **פרק ב** א והכתר הוא העיגול העליון המקיף כל העשר והשני חכמה והשלישי בינה ובסדר הזה מקיפים זה לזה עד המלכות והעגולים לעולם הם בחינת נפש ולכן באים אחריהם עשר ספירות דיושר שהוא לעולם בחינת רוח החשוב מן הנפש :

ב וכלדות יושר זה עומד בתיך העגילים בצלם אדם ישר ראשו ורם כחיב יסלו בתיך חלון העגולים שבו נכנס הקו המתלבש בו ושאריותו בחלד עגול הפנימי כי כן יעמוד לעולם היושר

מניד

עלמו והיה זה כדי לקשר כל הפרלופים יחד תחילתם וקופם צחליכיותם ולא צפנימיותם עכ"ל : וענין צמח"ש שם ונזאר שם צח"ק יש פרלוף עליון ומנו כדמות עתיק לח"ק :

פרק ב

הנה צען החיים שער העיגולים והיושר ז"ל הנה האור הזה המתפשט בחוק החלל זה נחלק לשני בחינות האחד הוא שכל האורות שבחוק זה החלל מוכרח הוא שיהי' צחי' עיגולים חלו כו' . והצחי' ב' כי הנה צחלועות כל תחליות הזה העגולים מתפשט דרך קו ישר צחי' אור רוגמת עיגול ומשם רק שהוא יושר כו' ועמה נבאר צחי' הצ' ש"ס ציו"ד ספי' צחי' היושר כדמיון ג' קוין צלורת אדם עליון כו' עוד שם ז"ל חמנס החילוק ש"ס צין עיגולים ליושר הוא כי צחי' העיגולים הם צחי' אור הנקרא נפש חזל הי"ס של היושר הם צחי' הנקרא רוח שהוא מדריגה גבוה על מדריגות נפש כנודע עכ"ל . והנה שם צעזע הכ"ל ז"ל עוד דבר ח' שנתתי ולא נחברר לנו צענין עיגול ח"ק ויושר שלו ח"ך הם מתחברים יחד חמנס צענין עתיק יומין יתבאר כי הי"ד עגולים שלו כולם נמשכים ומתפשטים קצב ג' ראשונות בלדד דיושר שלו ואולי כך יהיה צענינו ח"ק וליע עכ"ל . והנה המחבר הזה פסוט לו הכח כי הי"ד עגולים של ח"ק נמשכים ומתפשטים קצב ג' ראשונות בלדד דיושר שלו שהרי כחצו ז"ל ראשו והם כח"ב שלו בחוק חלון העגולים עכ"ל . היינו טעמא דרבר זה נפשנו לו מנה שנוזאר צעזע ליור העולמות פרק ח' כי ז"ל שם וציאור ענין דע שהכל הוא כמין פרלוף אדם אשר בחוכו העלמות וחולא לו הכלי שהוא הגוף ודרך הכלי עוזרים וטוקצים הארות מתקצי הראש ונתשכין קצב לכלי כעין עיגול ולכן כל הי"ד עיגולים שבכל צחי' כולם יולא' מהראש ומתעגלים קצב כל אדם אחיותם הוא כשיעור הראש

משנת

בריאת אדם קדמון

חסידים

שהיא שרש שם סיג שהוא סוד הנקודות :
 ה הבחינה שלישית היא הריח התלוי בחושם
 שבו הרוח הנקרא בשם לבוש והוא ואיו של
 שם שהוא שרש שם מיה והוא סוד התגין
 ובחינה זו תלויה בשש ספירות שבו מחסר ועד
 יסוד : ו הבחינה רביעית היא הדבור התלוי
 בפה שבו הנפש הנקרא בשם היכל והיא היה
 אחרונה של שם שהוא שרש שם בין שהוא
 סוד האותיות ובחינה זו תלויה במלכותו וכל
 בחינה נחלקת לעולמות אין מספר : ז שם עיב
 כיצד הוא הויה מלאה יודין יוד הי ויו הי
 שמספרו עיב ובסיג הוא מלאה באקף יוד הי
 ואו הי לבן מספרו סיג ושם מיה כלו מלא אהפין

יוד הא ואו הא ומספרו מיה ובשם בין כל אות
 כפוכה חוץ מהיוד שבכל השמות שוה יוד הה
 וו הה מספרו בין ובחינת טעמים נקודות תגין
 ואותיות יש לכל שם : ה והטעמים שלשה
 מינים הם תחתים והם אותם שרחת האותיות
 שניים והם אותם העומדים אצל האותיות כגון
 מקף ופסק ושלשיים והם אותם שעל האותיות
 וכך נמצא בנקודות ודתגין גם כן מתחלקים
 לשלשה כי שטין עיז גיין בשלשה דביק חיה
 בא ומלאכת סופר בלי שום תג ובאותיות
 נמצאו גיב קטנות בגויות וגדולות : ט ושם
 עיב אחד כולל כל איק מראשו ועד רגליו ושם
 סיג כולל מלבישו עד הטעמים שבו והוא עד

אזניו

מניד

וקיפיים וסוצים דהיינו החסיה וקרקעיה עגולי עתיק
 סוצים חחה כפות רגליו דח"ק כנאל אור עתיק ויושר
 ח"ק אינו רחוק רק קלה דהיינו כמרחק עגולי עתיק
 המפסיקו כ"ל :

והנה

נען החיים שעבר דרוש' אצ"ע פרק צ' ז"ל
 וכן על דרך זה עלמו דרך הא' כי נפש
 הוא נקרא היכל רוח לצום נשמה גוף ח"י נשמה יחידה
 שרש נשמה כנאל לפ"י כי כל הנזכר הוא דרך פרטות
 בכל עולם ועולם כ"ל אור הכתר צאל"ו נקרא שרש
 הנשמה ונקרא יחידה ואור חכמה דאלילות נקר' נשמה
 לנשמה ונקרא ח"י ואור זיכה דאלילות נקרא גופו
 ונקרא נשמה ואור ח"ה דאלילות נקרא לצום רוח ואור
 ונלכות נקרא היכל ונפש וכן על דרך זה צפרתי פרטיה
 וכי וכן על דרך זה ח"ק שהוא שרש כל אצ"ע כנאל
 כי כל מה שאלל הוא הו"ה אחת כלולה מה' צח"
 קילו של י"ד ח"ק יוד' אלילות ה' צריחה ו' ילירה ה'
 עשיה וקולו של יוד' צצ"ק יש צה הו"ה ח' של ה'
 צח"י שרש ונשמה גוף לצום היכל עכ"ל ע"ש . עוד
 בשער אח"פ ז"ל אומם כשעלה צמחשצחו לצרוח העולם
 ע"י סדר אלילות הנשך מוננו התפשטות אורות רביצ
 להיות שרש' אלילות אח"כ והנה כאשר נעריך ונמשיל
 ענין זה הנה כבר ידעה כי יש ד' יסודות לכל והם
 רחיה שמייעה ריח דיבור והם ד' אהויות הו"ה והם
 סוד נשמה לנשמה ונשמה רוח ונפש עכ"ל . עוד שם
 מהדורא צחרא ז"ל דרושים כצחצי מענין שרשי אלילות
 של עלמות וכלים שכתהו מח"פ ועניינם צקוד רחיה
 שמייעה ריח דיבור כו' כי רחיה הוא יוד' ושמייעה ה'
 ריח ו' דיבור ה' הרי ד' אהויות שהם הצח"ו שהם
 כרכ"ח וחרחיה הוא היוד' שהיא יוד' של שם שנקרא
 חכמה כי החכמה עליונה ואיירה דרך עינים עכ"ל ע"ש

משנה

שמוצאר כי האזן להיות סוד הצניע הכל היולא מוננו
 הוא הכל יומר דק מהכל היולא ומהחושט שהוא סוד
 ח"ה והכל היולא מוננו' יומר דק מהכל הפה שהוא סוד
 המלכות שהיא למוטה מוננו צמולה והנה צענר עיגולי'
 ז"ל הנה היוד' שהיא רוננו' צלחא שהיא הספי' הנקר'
 חכמה שהיא הו"ה אחת צנילוי יודין הוא צני' ע"צ
 וה' ראשוני הנרננו' צלחא שהיא ספי' הנקר' זיכה
 צנילוי יודין וח' כזה יוד' ה"י וח"ה ה"י והוא צני' ק"ג
 והו' שהוא רוננו' צ"ח שהם ו"ס מחסד עד היסוד
 יש צה הו"י צנילוי אלפין והוא צני' ו"ה וה' אחרוני'
 שהיא רוננו' צקוצ' דז"ח שהיא ספי' ונלכות יש צה
 הו"ה צנילוי ההיין דיינו' צין עכ"ל ע"ש . ובשער
 נוכח"א ז"ל דע כי אין מליחה ליור קוונת אדם צעולם
 שלח יהי' צו כללות ד' צח"י אלו אשר כוללים כל אלילות
 וכל העולם ואלו הם שם ע"צ ושם ס"ג ושם ו"ה ושם
 צין אלו ד' הו"ה'ת כחלקים צד' מלוחים הם צח"י
 הטעמים שם ע"צ ונקודות שם ס"ג ותגין שם ו"ה
 ואהויות שם צין וכל אלו מאלו ד' הו"ה'ת כלול מכולם יש
 בכל הו"ה'ת מהם צחיות נוכח"א עכ"ל ע"ש . עוד שם
 בשער הכ"ל ז"ל והנה הקרקפתא של זה הא"ק שהוא
 הא"ק שהוא ראשו עד וקום צח"י אזנים שלו נקר' צח"י
 ע"צ והוא סוד הטעמים שבו חף להיות שגם צח"י אחת
 לצדה כלולה נוכח"א אלל שאין לנו רשות לצרר צה וכי
 דע כי מן האזנים ולמוטה מחחיל שם ס"ג שבו וכבר
 כתצאר כי גם הוא כלול מנוכח"א ודע כי לעולם
 הטעמים כחלקים לג' חלקים כי יש צח"י טעמים
 ונקודות למעל' על גבי אות וכן יש למטה והאות וכן
 צמולעות האות עכ"ל ע"ש . עוד שם בשער הכ"ל מהדורא
 צחרא ז"ל דע כי ד' צח"י כוללים כל העולמות והם
 ע"צ ק"ג ו"ה צין והם עלומם נקראים נוכח"א וכל א'
 כולל

אזינו של איק ושם מיה ובין כוללים מלבושים
לסיג גם כן עד הטעמים שבו והוא עד טיבורו
שה איק וכך אורות שג שמות אלו דם
בפנימיותו :

מסכת אורות הטעמים

הראוי לעשר ספרות דאור מקיף קשורות באות
הי כי זה הוא שרש החמשה פריצופים העתידים
להיות בהם כי כן מספרה עשר בהיותה מצוירת
בצורת דתת וואו ה' כזה וכנגדם יצאו עשר
אורות פנימיים הראוי להם מאזנו הישמאלית :
ד ובשנוע שניהם באור אשר יצא אחד כן מן
החוטם מתלבשים בו ומתקרבים והולכים עד
שבורת הזקן שישים כלים ואף שם אינם
מתחברים כי חדר מועט נשאר ביניהם ואילו
הם הצוניות הטעמים ערונים של סיג הכולל
שיצאו בסוד יוד של שם : ה והטעמים
אמצעים

משנה

מקשרות נחלית התקשרות ולא ניכר בהם רק צמי
אור ה' אחת כו' ומליחות ה' זאם היא י"ס שכללים
בהם ושרשם הם ה' פרלופים א"ל ואי"ל וזי"ן כו' ואפי'
אלו ה' לא היו ניכרות אלא כולם היו קשורים בלות
א' שהיא ה' כלורת ה' הוא ד' ו' ומספרם עשר
להורות על היותם י"ס כוללות צמות' הסוכר ועדיין
כולל נקרי אות ה' לצד ואלו ה"ס צאו ממחוק אור פנימי
מן אור מקיף שלו הרחק גדול עכ"ל. עוד שם צשער
הכ"ל פרק ז' ז"ל ואח"כ הטעמים האולע"י והם צמי'
האור היולא מן החוטם של א"ק וחוטם הוא כמנין ק"ג
גם מכאן נמשך וילא האור דרך ז' נקצי החוטם ימין
ושמאל ימין מקיף ושמאל פנימי ע"ד הסוכר צלזן ונישך
ציושר עד המזה של זה הא"ק כו' והנה כאן נחקרנו
האורות אלו הפנימיים צוקיפ' שלהם יותר מחלוקת
האזני' כי תחצי החוטם קמוכים הם הצל עכ"ל נחלקי'
לצי' ואינם מתחברים יחד וע"כ גם צאורות אלו לא היו
להם צמי' כלים ומה שנחוספו צאלו יותר מחלוקת
האזנים הוא כי צאות ו' שנחוד אות ה' אשר צלזן היה
כוללה עמה נחגלית עמה ומה שהיה אז צמי' ה' נעשה
עמה צמי' ז' אותיות ד' ו' להורות יליחת אות ו' לחוד
ובג"ו והוא קוד ז"א שצכאן נחגלה אמנם לא נעשה ו'
לצדה אמנם נחלקה ג"כ לו' חלקים והם ו' אלפי"ן כו'
וכמו שנחלקה אות ו' שנצקצ ימין החוטם כך נחלקה
אות ו' שנצקצ השמאלי וסך כולם הם י"צ אלפי"ן והחוטם
עלניה הרי י"ג כמנין וח"ו וכן צ' ווי"ן הם עס החוטם
שבורתה א כנודע כי נקצי החוטם הם צ' יודי"ן
והכותב שצניהם הוא לורת ו' הרי לורת א ועס צ' ווי"ן
הרי

פרק א א ואורות פנימיים אלו הוציאו
הצוניות אורם אחד לאחד מחוץ
לאיק כיצד כה מה שמנולה מע"ב הכולל שהם
הטעמים שבו שהם בקיקפתא דאיק הוציאו
בחינת שערות ראשו ובאורות הוציאים משערות
אלו אין לנו רשות לדבר בהם : ב וכל מה
שמנולה מסיג הכולל שהם הטעמים שבו שרם
מאין איק ועד טיבורו הוציא לשערות זקנו
באורות אשר הוציא מנקבי האזן והחוטם והפה
שעיקרם לפניו והארתם מתפשטת אף לאחוריו :
ג כיצד מאזנו הימנית יצא אור דיושר רבד

מניד

כולל ארבעתם כילד ע"צ טעמים יש צו
ע"צ טעמים וק"ב נקודות ומ"ה חגין וצ"ן אותיות
וכולם נקראים ע"צ טעמים וכן צס"ג ומ"ה וצ"ן כו'
זה הס"ג מחליו ולמטה שהם הנקודות שצו מלוצש
מטיצור ולמטה דל"ק חודק ומ"ה וצ"ן דל"ק וכ"ז פנימיות
דל"ק עכ"ל :

פרק א

הנה צשער עכ"ל א מהדורה נחלה פרק
א' ז"ל וכ"ז פנימיות א"ק כו' ואחר כך
הוליא צמיכותיו החילוכיו להצדו ותחילה הוליא אורות
מן ע"צ הכולל פנימי שהוא השערות סג הכתר מקיפים
ראשו ומצחו עד המלח ועד האזנים כנודע ואחר כך
הוליא שערות הזקן כמסכים מן הס"ג עלמו הכולל
הנקרא נקודות וכו' וממשך נחלה קוד הטעמים דס"ג
שהוא אח"פ עד טיבורו עכ"ל. עוד שם צשער הכ"ל פרק
א' ז"ל והנה האור הפנימי שנחוד זה הא"ק ילא לחוד
דרך הנקצי' הכ"ל והנה הצל היולא מן הראש דרך נקצי'
השערות שלו כצד אמרנו לעיל שאין אלו נשאי' לדרג
וגם להחשק צו ולכן נחמיל מן הצל היולא נחמיל
האזנים שהוא ק"ג וכאמר כי הנה נקצי האזנים שצו
יולא אור מפנימיות הא"ק וכו' והנה כאשר ילא האור
דרך האזנים ימינית ושמאלית כחפשטו אורות ומצחו
מנקוס האזנים עד מקוס שכולה הזקן עכ"ל. עוד שם
ז"ל והנה צזה האור יש צמי' י"ס שלימות צלזופן זה
כי מחוזן ימין נמשכה י"ס נחמיל אור מקיף ומחוזן
השמאלית נמשכה י"ס נחמיל אור פנימי וצ' צמי' אלו הם
י"ס שלימות כו' והנה אלו האורות הם צמי' הטעמים
של שם ק"ג העליונים כו' גם נודע כי י"ס אלו ילאו

אמצעיים של סיג בסוד די ראשונה של שם יצאו משני נקבי החוטם ונילו עשר ספירות פנימיי ומקופים כדרך העליוני והשש שמהסדר ולמטה כאן נגדה יותר לפיכך הוון שבשני הההין כל אחד לששה אלפין והחוטם ביניהם הוא צורת ארץ אחרת הרי מספר ואו כי בואיו לכר משתנה שם עיב משם סיג שמהאון ולמטה: ו ושני האורות בפגע באור אשר יצא אחרי כן מהפה מתלבשים בו והולכים עד החזה שהוא בשליש תפארת דאיק ושם כרים ואף אלו אינם מתחברים: ו והטעמים התחתונים של סיג בסוד ואו של שם יצאו מהפה ונילו עשר ספירות פנימיי ומקופים עקורים יחד ולכן הם בתוך כלי אחד:

פרק ב א ומעשה כלי זה כך הוא מהשרש העשירי של עשר שרשים פנימיי שבפה דאיק אשר הוא המלכות שבהם שבה יש י שרשים לעשר ספירות העתידים לצאת בעולם שתחתיה כי כן הוא בכל המלכות יצא אור כתר אחד: ב ודרך יציאתו כך היא כי תחלה יצא בחינת מלכותו ותקרא בשם נוקבא ואחריה יצאו מספירותיו אחרות מיסוד ועד החסד וכיא מחינת תניה מוסיפים בה מכללות נפשם בצאתם ביסוד ויקראו כלם כאחד זעיר ואחריהם יצאה בינה ותקרא אימא ואחריה יצא חכמה ויקרא אבא ואחריו יצא הכתר ויקרא אריך ואלו יהיו החמשה פרצופים האמורים בכל מקום

משנה

השרשים אשר נפש דאיק היא כוללה מעשר והם י שרשים של י דנקודי וכן במלכות של הנקודים יש י שרשים והם של י"ס דנקודים וכן עד"ז בכל שאר העולמות עכ"ל. ובשער מטי ולא מטי פרק א' זיל חמס חמלה היה אור כל החלקים המגיעים אל חלילי נעלמים כולם אל הך כלי א' וחוחו הכלי היה זו צחי כלי של הכתר עליון עכ"ל. עוד שם זיל ומה שנק' כתר ולא ספי' אחרת הטעם הוא כי לעולם הכתר קרוב אל המחליל עכ"ל. והנה בשער עקורים פרק ז' זיל והנה כל ה"ס ילאו חבל לא ילאו יחד כולם רב בתחלה ילא המלכות היפך העולם הנקודים בו והנה תחילה ילא המלכות וצחי' נפש ואח"כ כשילא צחי' היסוד לא כחגלה ציפור רק צחי' נפש לנד לעלמו חבל כיוסוף הארה במלכות שנחגלה זה הארה צחי' הרוח והטעם הדבר ההוא לפי סקוד הרוח זה מו"ק כמדע בו כאשר נשלמו כל הששה אז נמלא שבגמר כל הו"א צצחי' נפש ואח"כ ילא הצינה צצחי' נפש לנד לעלמה וצחי' רוח לז"א וצחי' נשמה למלכות אח"כ ילא חכמה צצחי' נפש לעלמו וצחי' רוח לצינה וצחי' נשמה לז"א וצחי' ח"י למלכות אח"כ ילא הכתר צצחי' נפש לעלמו וצחי' רוח לחבל וצחי' נשמה לאינוח וחי' לז"א ויחידה למלכות עכ"ל. עוד שם בפרק ג' זיל והנה כאן בעולם העקורים היו ז'ין גדולים מאל"א כי ז'ין היו פנים צפנים ואל"א היו אחר צאחור והענין כי הנה ז'ין השלימו כל לרכס הליך להם בו כי אפי' קודם שתמזור שום ספי' להפעלות במחלילה כבר היה מה שלריך להם אל ז'ין ללורך הוונ והענין הוא כי כבר ידעת כי הזוג נמשך מן המוחין שהם מן החכמה ולמטה וכבר היה לז"א צחי' חכמה שח"א ח"י פנימיות קודם שפעלה הכתר במחלילה עכ"ל

מג ד

הרי ול"ו והוא להורות בו' כן הפרט צין סו"ה דע"ב וצין הו"ה דק"ב רק צמילי זהו הול"ו כמדע ואלו הצי' וז"ן הם צחי' טעמים האמלע"י שנאלע הצינה והם פסיק ומקוף בו חבל כאשר נמשך מנבול החוטם למטה עד שכולה זקון אז מחלבש אור האון הוך אור החוטם וכעשה חליו צחי' נשמה ופנימיות וכן אור החוטם כשנמשך מנבול הפה ולמטה אז מחלבש דאור הפה וכעשה חוטם צחי' נשמה ופנימיות אל אור הפה עכ"ל. והנה בשער העקורים זיל אח"כ צחו הטעמים החחוכי' שמתחת האוחיות והם צחי' אורות יולאות דרך הפה של א"ק משם ולחץ הנה בכלן נחצרו האורות חיבור גמור כי הרי הם יולאות דרך ל"טור א' בלנד והטעם כי כל מה שהאורות מתחלקים ומתפשטים למטה כך יש יכולת להשיגם לקבלם ולכן אין חשש אם נחצרו יתקפים עם הפנימיי' והנה כיון שכבר נחצרו האורות המקיפים והפנימייים יחד לכן כאן החמיל להחשוות צחי' כלים חלל שהם זכים צחכלית הזכות לפיכך עדיין לא נחגלה כאן רק צחי' כלי א' לנד חבל האורות היו נחלקים לעשר עכ"ל. ובשער הנקודים פרק א' זיל והנה כשנמנה מן העיב יחי' כל צחי' ק"ב אוח ה' ראשוי' של הו"ה ומי' אוח ו' וצין ה' אחרוי' וכשנמנה השם צצחי' ק"ב לנדו יהיו הטעמים של שם ק"ב אוח יו"ד והנקודות אוח ה' ראשוי' וכאשר נחלק ים אה הטעמים חחי' אוח י' בלון ואוח ה' ראשוי' צחוטם ואוח ו' נפה ואוח ה' אחרוי' צניכים הרי כי העין יש לו צניכות ה' ראשונה ואחרונה עכ"ל:

פרק ב

הנה בשער העקורים פרק ה' זיל ודע כי במלכות של עולם העקורים נשאר צו י שרשים של י הנקודים ועד"ז בכל חלילות כי מלכות של

מקום: ג ובסוד יוד של שם נתפשטו אורות אלו עד מקום אשר יהיה שם ממכות דעקורים אשר נפרש אחרי כן. ד וכל אחד מחמשה פרצופים אלו ביציאתו אין לו אלא נפש ובצאת אות' שלמעלה ממנו נוסף בו מעלה אחת כיצד לבערת נפש רוח ולבעד הרוח נשמה ולבערת הנשמה חיה ולבעד החיה יחידה: ה לפיכך יאירו בנוקבא כל החמש ובזעיר ארבעה ובאימא שלש ובאבא שנים ובאריך אחד וכלם הם מאור פנימי ולפיכך עתה ז'זן היו יכולים לעמוד פנים בפנים מה שאין כן אויא שמפני חסרון שריומתם אינם יכולים לעמוד אלא אהור באהור: ו אחר כן

בסוד הי של שם נסתלק האור בנת אחת ועלה בפה איך לשרשו וכשנסתלק מחלק הראוי למרכות על כי נתעלם חלק' הכתר במקורו הפך החלק החשוך שזה הוא בחינת הכלי אחוריה לאחורוי האור עד שנסתלק האור אף מחלק היסוד על ידי התעלמות החכמה במקורה ואז חזר והפך פניו למעלה וכן עשו כלם עד שעמדו פני התחתון באחורוי העליון חוץ מן הכתר שהיה פניו לפני החכמה ואחורוי לשרשו: ז ומאור שבא ארדהם מתחילה בסוד הטעמים דרך פנים שהיא רחמים הניחו הרושם שהוא סוד התנין במקומם להאיר למה שתחתיהם חוץ מן המרכות שלא הניחה רושם מפני

מניד

עכ"ל. ובשער זע"ל ולא זע"ל פרק א' מאריך זענין ז' התפשטות וז' הסתלקות כמו שכתבנו לקמן בדברי המהרזר וכתב שם ז"ל והנה ד' צמ"י אלו הם מליחות ד' אלויות הוי"ה כי י"ו הם צמ"י התפשטות והיא הם צמ"י הסתלקות עכ"ל ע"ש עוד שם ז"ל והנה כאשר ראה המאליץ העליון להמליץ צמ"י הכלי הוא הנקרא עקורים מה עשה המשיך האור שלו לנעוה עד מליחות קיום שיור הראוי לנעוה ומנוו צמ"י העקורים שהוא עד הטיבור ואחר שהמשיכו בו חזר ונסתלק האור הוא לנעוה צמקומו צפה דא"ק ונדע הוא כי כל האור העליון כשהוא מתפשט וחוזר ונעלם צמקומו מניח רועס וחוסס לנעוה צמכרה והנה אורו האור הנשאר לנעוה כאשר נסתלק האור העליון ונעלם צמקומו אז כשאר האור האור לנעוה צמ"י האור הוא וז' ע"י התרחק אור העליון ומנוו אז נעשה אורו האור הנשאר ונחסוה צמ"י כלי כי קינח התפשטות האור והסתלקותו אח"כ גרס לה להעשות מליחות הכלי אמנם לפי שכאשר האור הראשון חזר ונסתלק ה' נסתלק צמח אחת וברגע א' ולכן כל מליחות האור הנשאר נעשה מליחות כלי א' ונקרא צמ"י כלי הנקרא כתר כי עדיין אור העליון לא ה' הצדל צ"ס כי עדיין לא ה' כיכר היות אלימות" אורות כו' ובכאן עתה מליחות הסתלקות של אור עליון הכה כאשר נעריך שומליחות זה הכלי שכולל כל האור הכה צמכרה הוא כאשר נסתלק האור ומנוו ית"ו צו חלקים הראוי' להציע אל האור האור ובהסתלקות מהם יתרחק מהם הנעוה פנים אל פנים כפי שיעור התרחקותו המעל צמח כי כאשר האור נסתלק מהחלק העשירי של הכלי אשר אח"כ יקרא צמ"י המלכות כמו שכתבנו והנה אורו חלק היה מן הכלי האור אשר מנוו נסתלק האור האור ועי"ז נעשה כלי

משנה

ואז הכלי הוציך את פניו לנעוה כי כיון שנעשה עתה צמ"י כלי הצפירו מן השרש אור שלו אין צו יכולת להסתכל פנים צפנים ואז אינו נסתכל צאור העליון שנתרחק ומנוו אלא דרך אהור והנה גם האור העליון יקרא עתה אהור צמח צמח הסתלקות והנה הכלי עם האור האור היה אהור צמח ואחר אשר האור האור נסתלק ג"כ עוד שיעור חלק א' אשר אח"כ יקרא צמ"י יסוד ונסתלק ומכילו אז גם חלק זה הכלי יספוד פניו מן האור העליון כי לא יוכלו לקבלו ואז גם צמ"י א' הנקי מלכות כיון שהאור נסתלק מנעוה הוכל להספוד פניו אז היה המלכות וסיפור פנים צפנים רק הסיפור ית"י עם האור עליון אהור צמח כו' וכן עדי"ז כשהסתלק האור מכל" חלקי הכלי כל הספ"י פנים צמח עם העליוני" אך הכתר עם הכתמה ית"י פנים צפנים כי הכתר עם האור הם אהור צמח להעוהם הציל וצמח מוכרה צמ"י כתר וכתמה פנים צפנים הרי ציארנו סוד הסתלקות חיד נחסו הכלים עי"ז כ' הענין הוא כי דמיון כלי א' אריך אשר החלקים שלו אינם שוין כפי הרחקה של החלוקה עכ"ל. והנה בשער העקורים פרק ה' מאריך זענין ז' התפשטות וז' הסתלקות ושם כ' ז"ל הם ד' זע"ל אורות והם סוד ד' צמ"י ענתיאל שהם כולם ככללים כאן צמ"י העקורים זה הוא פרטם האור הא' ענתיאל ואלו האחוריים הוא נקודות דין דהנקודות לעולם דין ולוור רשמינו הוא צמ"י תנין ולוור הנילירות הנופלות ע"י הכאה של האורות זה צמח הוא האותיות אשר מהם נעשה צמ"י הכלים עכ"ל והענין של רשמינו והנילירות והאור האחוריים הכלי יתבאר לקמן צמ"י. עוד שם פרק ה' הכלי ז"ל ובכאן עתה ענין חזירתם לנעוה" חיד עי"כ היה נעשית מלאכת הכלים והענין הוא כי כאשר נעעלה האורות לנעוה" כשאר לנעוה

מפני שהיא אחרונה : ה וכל חלק אור בהכנסו במקורו היה מונע אורו מהתקיים התחתונים ורפיכך כל מעלות הנשמות שנתוסף בהם בצאת החלק ההוא הנכנס עתה אף הם היו נמנעים מהם עד כלותו ליכנס ואז היה חוזר ומאיר כבריאותו וגם המעלות שנמנעו היו חוזרים למקומם ורא עוד אלא שנתוסף אז לכך א' מהם מעלה אחת מהחסידים חוץ מן המלכות שלא נתוסף לה בשתי העלויות אחרונות

מאומה : ט רפיכך זכה אבא לנשמה ואימא גם ליחידה מאור פנימי חוץ וכו' גם לשני מקיפים המעולים שהם מקיפי היה ויחידה כי מהפה של איך ולמטה עד סוף העולמות כלם שנתמעט האור אי אפשר להשיג כל החמשה מקיפים כמו שהיה למעלה מהפה אלא אלו השנים לבד :

פרק ג

א ובחינת הכלי נעשה מחכמה ולמטה מהאותיות והם הניצוצות שנפרו

מגיד

למטה אור עצה שהוא צחי' הכלים . והנה יש צענע האורות להשאיר רוקם שלהם למטה במקום שהיו עם צראשוכ' ולכן כל האורות האלו נהחללוהם הניחו רשימו למטה במקום שהיו עם צראשוכ' כי'ל הכה הכתר הכיח רשימו זה להאיר אל החכמי' וכן החכמי' לבינה ובינה לז"ח ח"ל לכוקצא כי לעולם העצב העליון הוא להאיר בהחשון כו' וכוכלא שכולם מניחים רשימו חוץ מן המלכות כי אין אחרת תחתיה להאיר זה כו' והנה זו הרשימו הוא מאור הא' שהוא יורד ציושר וכבר ידעת כי אור הגח ציושר הוא רחמים והגח דרך חרה למעל' צבחי' אור חוזר הוא דין והנה הרשימו הזה הוא דרך ישר והוא רחמים . עוד עם צפיק ו' ז"ל וכבר ביארנו במקום אחר כי צעלות האורו' למעל' הי' כחוסף צחי' א' צעלות האור הכתר צמאליל כחוסף צאור המלכו' אור המקיף התחתון שהוא ונצחי' הי' וכחוסף צאור הזעיר ג"כ צחי' אור א' יורד על מה שהי' לו תחיל' בעדס חרה עליות האורו' והוא יחידה פנימיו' ובאור הביני' הי' ובאור החכמי' נשמי' אח"כ עלתה גם אור החכמי' צמאליל וחזרו אורות של שאר ספיי' שהחתי' לכסוע קסיעה שכיח עד שנמלא אור של הבינה במקום הכתר ואור המלכו' במקום שהוד ועשה כחוסף צאור המלכו' מקיף העליון של יחידה וצאור הזיח מקיף התחתון של הי' ובאור הבינה יחידה פנימיו' כו' אח"כ גם אור הביני' עלתה צמאליל ואז עלה אור החקר דז"ח במקום הכתר ואור המלכו' במקום הכלל ועשה כחוסף צאור הי"ח מקיף העליון של יחידה ועשה כשלבם כבר ג"כ אור הזיח בכל צחי' ומכאן וליך' בעליו' שאר אורות התחתוכ' לא הי' עוד חוספות לא לז"ח ולא לכוקצא כי כבר כשלמו בכל צחי' ככ"ל כי צאותן הי' עקורים וליך' ילאו רק צ' מקיפים עליוני' לבד שהם מקיף של הי' ושל יחידה ודע כי זה שאמרנו כי צחורת כל אור ואור להתעלם צמאליל הי' נחוסף אחרת ושליו' צאורו' שהחתי' אין הדבר צבור היחס עולים ומתחלקים כי אדרבה אז הי' חקרן אור בכל אורות שהחתי' לפי שכיון שהאורו' הראשונים הופכים פניהם לעלות ולרדק

משנה

צמאליל אין רלוכס להאיר למטה וגם המאליל אינו מאיר צאורו' התחתוכי' כי צלחת האורו' העליוני' צעודס ומתחלקי' ומפיקים צין המאליל אליהם כי העליוניס אינם רולים לקבל איזה אחרת לתת לתחתוכי' צעודס חשקס להדבק צמאליל וחדרצ' יש חקרן צלותן התחתוכי' מנחה שהי' להם צראשוכ' חנכס חוספות האורות הנזכר אינו אלא לאחר שיגמור להתעלות צשרשו וכצאר קדר הענין הזה איך הוא הנה כאשר התחיל אור הכתר להתעלות ולהתעלם צשרשו וצמאלילו' אז צעודו עולה ומתחלק גם צחי' יחידה הפנימיות שנמשכת צמלכות צענה ירידה אור הכתר הנה עתה הייתה ומתחלקת מנחה וכן צחינה חיה הפנימיות דז"ח שנמשכי' לו צענה ירידה אור הכתר הי' עתה ומתחלק מנחה ומן הבינה כמתלק העשמי' ומן החכמי' הרוח ולמנכס עדין כאשר בכלם צחי' הרשימו של אותן האורו' כו' ואחרי אשר השלים אור הכתר להתחלק ולהתעלם צאור המאליל לגמרי אז כל האורו' שהחתי' חוזרים להאיר בצראשוכי' מנכס וגם כחוסף צהס אור הכוספה כזוכר לעיל כו' וכן כאשר אור החכמה הי' ומתחלק לעלות אל מקום הכתר אז נרע אור המלכות מ"ה שקצלה ע"י וכן כל שאר האורות כו' וכאשר נגמר אור החכמי' להתעלם צמאליל חזרו כל האורות עכ"ל ע"ש :

פרק ג

הנה צנן החיים שער עקודי' פרק ז' ז"ל שני צחי' אורות כנשכו' מן המאליל אל התחתוכי' א' צענה ירידה האורו' למטה והסכי' צענה יחידה פנימיו' למעל' וזאת דרך עליה וזאת דרך ירידה כו' הנה כאשר עולה הכתר הוא ומתחלק ועולה והופך פניו למעל' כנגד המאליל ואחוריו כנגד החכמי' והנה אזי החכמי' מתקבלת אור החוזר הנמשך מן המאליל ע"י אחר א' לבד שהוא אחר הכתר חנכס צעלות החכמי' גם הוא אל המאליל וגם אז תתפדך אחריו למע' כנגד הבינה האור החוזר הנמשך לה מן המאליל דרך צ' אחריו' שהם אחר הכתר ואחר החכמי' וכן ער"י בשאר הספיי' עד שנעל' כי העלכו' תקבל תאור הנמשך מן המאליל

שנפלו מאור הירוד בעלייתה דרך האחרים
 שר העולדים שכפי רוב האחרים שעובר כך
 מתרבה בה הדין שהוא סוד נקודות :
 ב יניצוצות אלו נופלים מהבאה שמכה אור
 זה הירוד ברושם הנשאר בספירות בצאת האור
 מהם ובמלכות שאין בה רושם מכה באוויר
 העודה : ג ולא היה שום בחינת כלי ניכר
 עד שהיה האור שנסתלק רחוק ממנו שלשה
 ספירות ואין בכללם הספירה שנעשה לה

ככלי ולפיכך לא ניכר עתה כלי הבתר והחכמה
 וכינה שאין רחוקים מן השרש גים :
 ד וכדי שיעשה כלי הבתר ויהיה ניכר כלי
 החכמה ויגלה כלי הבינה ויוגמרו גם שאר
 הכלים נשאר אור הבתר במקורו ופניו למעלה
 ושאר האורות שלו בסוד ואין של שם חזור
 ונתפשטו בחלק כלי הבתר במשי ולא משי
 נכנס ויוצא : ה כיצד כשהאורות נכנסו
 בבתר רישומו והוא סוד יוד שהוא סוד הזכר
 נתרכש

מגיד

דרך עי' אחורי' וכבר כתבנו כי האור של אחורי' הס'
 דין ח"כ כל מה שנתרצ' האחורי' יהי האור הנמשך
 וחס דין יותר קשה וחזק עכ"ל ע"ש עוד שם צפרק
 ה' ז"ל נמלא שיש כאן ג' בחי' האור' הא' אור ראשון
 שצבולס והוא הקרי' אור עקודים והצ' רשימו הכשאר
 וזה האור שבה דרך יושר והוא רחמים והג' הוא אור
 הצבא דרך עליית הספי' שאז הוא דרך אחר שהוא דין
 והנה צבוא האור הג' הזה שהוא דין פוגע צלור הרשימו
 הכשאר שהוא רחמים ואז נמכס זה צנה שהם הפכיים
 זה אור יושר ורחמים וזה אור חזר ודין כו' ולכן נמכס
 זה צנה כמדוע כי כל בחי' הכחות וצניעות האור'
 הוא כאשר איך שוין ואז נופלין ליולדים מאור הירוד
 שהוא דין ופוגע צלור הרשימו והוא גרוע מאור הרשימו
 והרי זה אור חסר ד' והס' ד' נמכי אורות והס' קוד' ד'
 בחי' נכח"ח שהם כלם ככללים כאן צאלו העקודים
 וזהו פנימ"ח האור הא' נעננים ואור האחורי' הוא
 נקוד' דין דהתקוד' היא לעולם דין ואור הרשימו היא
 בחי' הגין ואור היולוטי' הנפלה ע"י הכאה של האור'
 זה צנה הוא אחורי' אשר מהם נעשה בחי' הכלים עכ"ל.
 עוד שם ז"ל כאשר חזרו האור' כשאר הכתר דבוק
 צמאליל ולא ירד כלל נמלא כי החכמ' חזרה צמקום
 הכתר יב' ומלבו' צמקום היקוד כו' והנה כשעלה
 המלכו' אל היקוד הלא היקוד ה"י נאיר בה דרך אחר
 ככ"ל ואז אורו האור העולה היכה צלור הזה ונפלה מאור
 הירוד בחי' יולוטי' לכלי' המלכו' וכשעלי' היקוד הכיח
 רישומו צמקומו וכשצב לו האור דרך אחריים היכה צו
 הרשימו ומונו יולוטי' ומהם נעשו בחי' הכלי של היקוד
 ולא אורו הרשימו ה"י נוחי' הכלי שהוא מרחוק ולא
 ככנס בחוכו והס' קוד' החינן כמו שכתוב בדרוש העקוד'
 ע"ש וכן עשו כל הספיר' חץ מן הכתר שזיכה רשימו
 ללורך החכמה אבל לא עשה בחינות כלי' דבשלתא
 שאר הספיר' צעלותם ע"י הבאה צנה שלימעלי' מונו
 הם הים נעשים הכלים אך הכתר לא י' מ' סיכה צו
 נעלימו ולכן לא נגמרה עדיין הכלי קלו והרי כי הכתר

משנה

היח הרשימו ולא הכלי ושאר הנימו הרשימו וכלים
 ומלכות הנימו כלי ולא הרשימו עכ"ל. והנה בשער
 ונוי ולא ונוי פרק ג' ז"ל ראוי שחבר שכלשר היה
 הסתלקות הראשון לעשות כלים ולא היה החלק שהוא
 נעשה כלי' ובגור להיקרא כלי' עד ההרחק מונו האור
 ג' מקומו פ"י כי האור היה נוחיל להסתלק ונחלק
 אשר אח"כ יקרא מלכות ואז נחיל להסתלק ואחר
 שהי' נחלק האור והכלים אשר אח"כ יקרא כלי' של
 היקוד אז ה"י החלק הא' נחסיך יותר עד שנמלא שכשאר
 היה האור הנוגע אל המלכות רחוק מונו ג' מקומו
 שלמים שכשאר נעלה בחלק הנוגע אל החי' אז נגער
 הכלי של המלכות לעשות כלי' כי כל פחות ונוי' כלצור
 דווי' כו' ונמלא כי כח"צ לא נעשה עדיין כלי' לצי'
 שעדיין לא כתרמה אור מהם ג' עדינות שלימות
 וכל הפחות ונוי' כלצור דמי ולכן לא ה"י עדיין כלי'
 בגור צבל א' ואלו ג' ראשונות אך עכ"ז צודאי' שיותר
 יקרא כלי' הצינה כלי' בגור וזהו ראשונות לפי שכבר
 הם ג' רחוקים מונו אל האור שנסתלק והוא נעלה
 מן הכתר נמלא כי י' הפרש צין הצינה אל החכמה
 והכתר עכ"ל. וכבר כתבתי לעיל שהשפעות האור
 הא' הוא צקוד' י' של שם הוי"ה והשפעות האור
 הצ' הוא צקוד' ו' של שם הוי"ה והנה בשער העקודים
 ז"ל שם צפרק ה' אומם אחר קבלות אלו הספיר' מן
 המאליל חזרו למקומו חץ מן הכתר כו' ואז הכלי של
 הכתר לא נעשה רק צמורה כי כשחזרה החכמה וככנסה
 צו אז הכה אור הכתר צרשימו שהיח הכתר צמקומו
 והיה אלו הכחות כפולות לפי שהרשימו של הכתר
 להיותו בחי' עליונה מן החכמה לכן הוא מכה בחכמה
 ומוליח יולוטי' וגם החכמ' להיותה צה עתה ולמעלה
 ונמלא עומדת על הרשימו והוא גבוה מונו ולכן מכה
 צכה צרישומו ומוליח יולוטי' אחרים לכן נעשי' עתה צ'
 כלים א' לרישומו של כתר וא' לחכמה הצב עתה וכבר
 הארכנו צנה צמקום אחר א"ך י' צכתר דכר ונוקצא
 והס' אלו שניארנו פה שהם הרשימו והחכמ' עכ"ל

נתלבש באור החכמה והוא סוד ואין דמיון
 הויד שהיא סוד הנקבה ומהניצוצות שנפלו
 משניהם בהכותם זה בזה נעשו כליהם והם
 סוד דלית דמיון הויד ונגמרו כי נחשכו
 מחמת אור החכמה המפסיק בינם לעצם אורם
 שהוא הרושם האמור: ו והזכר נקרא בשם
 יוד והנקבה בשם הי נמצא שיש שם י"ה
 בכתר וגם אות יוד כמלואה וכן הוא בחכמה
 כי בדרך זה ממש ניכרו כלי החכמה ונגמרו
 ע"י רושם החכמה שנתלבש באור הבינה
 כשנכנסו האורות בחכמה:

פרק ד א כיצד אור החכמה הנשאר
 ככתר נסתלק רגע ויצא מחלקו
 ועלה בפי איק ושאר האויר יודו ונכנסו בחלק
 החכמה בהיותה עומדת עם חלק הכתר פנים
 בפנים כי כן ניתנים האורות מחלק לחלק ולכן
 הי צריכין החלקי להפוך פניהם למעלה או
 למטה כפי הצורך: ב וכשקבלה החכמה
 האורות וניכרו ונגמרו כליה כאמור הפכה פניה
 לפני חלק הבינה להאיר לה ונודווגו אז הזכר
 והנקבה שבחכמה והוציאו מזווג סוד יוד אחת
 ונתנו אותה בחלק הבינה ועל ידי זה נגלו
 כליה

כשנה

אחרת ונעשה היו"ד זכר והצינה נוקבא ולא"כ כאשר
 נכתו סחי אורות בכלי של הבינה אז ניתן זה האור
 של החקר ונשאר אור החקר זה תמיד לבחי"ן ו"ן ואע"פ
 שאור זה של הבינה הוא מן האורות הראשונים שנשאר
 שם וזה היו"ד שצא נחשכו הוא מן זיווג דכר ונוקבא
 שצחך החכמה והוא ממודש ולא"כ איך נעשה הבינה
 שהוא הפרש זעעשה נקבה לזה האור הממודש שהוא
 חכמה והתשובה הוא שכבר נצרכו שום האור של הבינה
 אינו אור גדול אחר שיש ג' ורחקים צינו וצין האור
 הנזכר כו' וכלל הדברים כי צבחר עליון יש שם י"ה
 שהוא דכר ונוקב' כתר וחכמה וצבחר יש דכר ונוקב'
 וצו שם י"ה אחר והוא חכמה וצינה וצב"ה יש שם י"ה
 אחר והוא דכר ונוקב' והיא חכמה המחדשת וציווג
 העליון שצבחרה והבינה היא נוקבא חלו והיא אות ה'
 הרי שם י"ה ג"כ ונאמן ועוד יש זה אור החקר שהיא
 צחי"ן מ"ן גם כל א' מג' הראשונים נקראו אותיות יו"ד
 צמילואו כי הכתר יש זה ז"ן י"ו והכלי עלמה שא"ל ד'
 של יו"ד וכן החכמה נק' יו"ד שהוא י"ו דזו"ן ודי הוא
 הכלי אך הבינה נק' יו"ד צבחי"ן ג' אורות וקדרס ידיו
 והם חצ"ח אך הכלי אינו כיכר צו עשה עכ"ל והנה זה
 הוא טעם המחבר שנקד נקודות תחת חיצות כלי להורות
 שהוא ל' דצ"ס דצבחר יש צבחר וצבחרה בכל א' צ' כלים
 א' לרשימו וא' לאור הצ' מלמעל' כמזכר לעיל וצו
 יתבאר קלת מפר"ד:

פרק ד

הנה וזה שכבחי' לעיל פרק ג' כתבאר
 קלת ג"כ מפרק זה דהיינו משנה צ' וב'
 רק מה שבי' המחבר ויש"צ צ"ה כמ"ן צללכ"ח איני
 יודע מליכת לשוכו ואפשר שכיון כמ"ן ר"ח מים נוקבין
 ולכלכת הוא סוד יקוד אחת כמבואר בספר מאורי אור
 צעערכת לכלכת וכדי לצאר כל פרק ד' הוא לריך
 להאריך קלת וז"ל עה"ח צעער ונטי ולא מעי פרק ד'
 ולאונס צשאר הקפי' לא הים צו קום ונליאות ז"ן כי
 כולם

מגיד

עוד שם צפרק ג' דשער ונטי ולא מעי ז"ל וכחזור
 הענין כי כאשר האור מעי צבחר אז נכתו ע' אורות
 בכלי של הכתר וכחזור להיות לא מעי אז נכתו ח'
 אורות למענה וגם החכמה הופכת פנים למעלה ומאירה
 אל הבינה אך אינה נותנת אל הבינה עד היות פעם
 שכיח מעי צבחר ולדיך להצין א"כ מה זה הענין הפיכה
 פנים צפנים אל' להאיר אל הבינה כיון שעדיין אינה
 נותנת סחי אוריה צה עכ"ל. עוד שם ז"ל והנה עתה
 כאשר יחזרו האורות ליכנס ככנס אור החכמה צבחר
 ואור הכתר שצבחרו שנשאר בהסתלקות המזכר כו' אז
 ככנס אור הכתר המשאר שם צחך אור החכמה וככנסת
 עתה ונחלצשה צבוכה ונעשית נשמש אל' לפי שהיא
 אור הכתר ונעש' דכורא והחכמה קביצוחיו ונעשה נקבה
 ואז אור המוצחר יו"ד הוא ונחלצש תוך החכמה ומה
 שהשפך מעט מחמת החק האורות זה ישר לבחי"ן
 כלים לב' עעמיס א' המרחקו האור ונשם יגרם גרמות
 חושך ועוד כי אפשר שהמוצחר ונעטו מחלקו ומחלצש
 תוך אור החכמה ואור הששאר תך הכתר נעשה כלי כי
 אור החכמה מפסיק כו'. וכן ער"ו בכלי השכי' של
 החכמה הנכנס צבוכה אור הבינה אז אור החכמה נחלצש
 צבוכה ואור שנשאר ונחשך נעשה כלי ושרי עתה יש
 נקבה וזכר צבחר וזכר ונקבה צבכמי' כו' וכן הענין
 ג"כ צבינה רק שיש הפרש והוא שנשאר גם אור הבינה
 מועט צעת הסתלקו' ככ"ל ועתה ככנס זה אור החקר
 והנה החקר הוא צן הבינה כמדע' ולא יתכן שיהי'
 הוא הזכר ואור הבינה עלמה נקבה חלו ואם כאמר
 שאור הבינה זכר ואור חקר נקבה גם זה לא יתכן ולזה
 לריך אותה הפיכה פנים צביארינו למעל' שהופכת החכמה
 פנים למעלה קודם העה שנכתה אל' סחי אורות ואז
 נודווגי' שם צמקום זכר ונוקבא של החכמה ומוליאים ע"י
 זיווגם אור א' הנקרא יו"ד ואז ניתן למטה צהפכת פניהם
 לבינה ואז אורו אור מחלצש תוך אור הבינה צדרך

משנת

אורות השעמים

חסידים

כדיה ונגמרו על דרך האמור בחכמה כי נתרכשה יוד זאת ברושם הבינה: ג לפיכך אה בנינה יש בה שם ייה ואות יוד במלואה בסוד זכר ונקבה אלא שאין בידך זאת רמז לבני כי הוא בסדר יוד דלת ואו והיוד והדלת הם הזכר והנקבה והראו הוא סוד הכן והוא אור החסד אשר ירד אחיב וישב בה כמן בצנצנת: ד אחיב חזר אור הכתר וירד ממקורו ונכנס בחלקו ויצא אור החכמה ועלה אליו ושאר האורות ירדו ונכנסו בחלק הבינה והזכר והנקבה שבבינה נדווגו והוציאו מזווגם

סוד הי אחת בצורת דיו לצורך יסוד ומלכות: ה אחיב ענה אור הכתר וירד אור החכמה וענה אור הבינה ושאר אורות ירדו בחלק החסד ואז חלק החסד הפך פניו למטה להאר לשאר הספירות וכן היו עושים כולם זה לזה משם ולמטה בהיות האורות בתוכם: ו אחיב ירד אור הכתר ויצאו אורות חויב ועלו אליו (ואז נתמלאות גם הדי' ד"יה שבו ביוד"י) ואור החסד יצא וענה אה הבינה ושאר האורות ירדו בחלק הגבורה אחיב ענה אור הכתר וירדו אורות חויב למקומם וכן עשה אור החסד ועלה אור

מגיד

כולם זכרים וכו' ונמלא האור הגבורה נמלא צחק וכן עד"י עד שנמלא אור הנולכו בכלי של היסוד ונבאן יש ג"כ קושי' ראשוני איה עשה ונדבר נוקבא איה דע שלכן הולכנו ז"י' שצבינה להדווג והוליא ה' אחת דוגמחה וחלקה לבי שם ד"י ואות ו' כאשר ציקוד צקוד דכורא דמלכות אשר שם כי יחד גבוה כמה מדריגות הוא אה ו' זו מן האור המלכות שציקוד ולכן הוא ז"י' ואח"כ אה ד' ידה נולכו' והשלימה שם צמקומה הרי כי ד' צחי' יש דבר וטוקצ' והם כחצ"י והוא מעטע קושי' הזכר שיש נאלו הדי' משא"כ נשאר עכ"ל עוד שם נשער הכ"ל פרק צ' ז"ל ואמנם יליחה מעני ולא מעני לריך לזכרו העצ מה ענינו ונאמר כי תחלה התחיל האור לצוה נכחר וכל העי' אורות היה כלולים שם ואחר כך חזר להיות צחי' ולא מעני וחזר וילא משם האור הנוגע אל הכחר אך העי' אורות האחרים נשאר שם נכחר כי יש כח נכחר לקבולו ואז צעה אשר לא מעני אור הכחר אליו אז ממשך הכחר אל החכמו' פנים צפנים ככ"ל אה התשעה אורות ונחנס צחכמה ואז החכמו' הופכה פניה אחר שקבלה העי' אורות ומאיר לבינה פנים צפנים הארה לצד אהל אינה נוחכה לה עדיין אה התי' אורות אח"כ חזר אור הכחר להיות מעני נכחר ואז אור החכמו' חזר ומעלה נכחר ממחמת השחק שיש לה להחצצר עם הכחר ואז הכלי של חכמה הפך פניו אל הכחר וכתן לו אה האור שבו אך אור הבינה שהיה נחכמה אינו עולה עמו נכחר ממחמת חשק הנכנס שהיא אהם אהם אחר הפכו כלי של חכמה פנים כנגד הכחר ועלה שם האור שלו הנה אח"כ חזר והופך פניו למטה כנגד פני הבינה וכתן לה אה התי' אורות ודע כי כל נתינת אורות היא לעולם פנים צפנים אהם הבינה לא הפכה פניה להאיר למטה צחק כי לא היה כח צחק וצ"ק לקבל אור גדול כזה פנים צפנים רק אחר צלחור כי הלא יש כאן אור של הוי"ק ועוד אור הבינה' שהיא יותר גדולה

משנה

מכולם יחד אך תחלה כאשר לא היה עדיין אורות הביני' רק שחכמה לחכמו' אז הפכה החכמו' פניה והאירה אל הבינה הארה לצד וזהו פנים צפנים משא"כ צחק כו' כי יש הפרש בינו לאור הביני' ואינו יכול לקבלו פנים צפנים. וכחזור אל הענין כי כאשר חזר להיות לא מעני נכחר הנה אז הוא מעני נכחמו' וירד אור החכמו' זה ולא ככר הז' צנים שיש צבינה הם נגדלים ואינם לריכין לאהם ואז הבינה עולה נכחמה ממחמת השחק שיש לה להדבק עמו זה נק' לא מעני צלור הביני' ואז יורדים הז' אורות שנק' וכתמים כולם צחק פנים צפנים אח"כ חזר להיות מעני האור נכחר ואז אור הבינה והחכמו' עולים שתיים ממחמת השחק שיש להם ואז נמלא כ"י שם מרחק גדול בין הצנים אל אור הגי' כי יש צביכה צ' מרחקים צ"ח שאין צביכה אור ולכן אור החקד עולה לבינה ואז נק' לא מעני צחק ואז הופך כלי החקד אה פניו וכתן הוי' אורות למטה נגבורה אח"כ חזר להיות לא מעני נכחר ואז הוא מעני נכחמה והבינה ואז היה ראוי להיות נשאר שם נכחמו' כנחחילק' אך ממחמת אור החקד אשר צמקומה לכן יורדה להיות שם עמו וזהו כי חפץ חקד הוא וכבר ידעה כי הבינה נקרא הוא ואז כאשר ירדה הביני' צמקומה אז החקד ח"ל אליה וחזר וירד למקומו ונק' מעני צחק ואז אור הגבורה עולה צחק ואז נק' לא מעני נגבורה ואז הופכה פני הגבורה למטה ומחמת התי' אורות למטה צח"ח ואח"כ חזר להיות מעני נכחר ואז הוי' לא מעני נכחמה ובינה כי שניהם עולין שם צידד צכחר כאשר נחחלה מפני צ' מרחקים שצביכה ככ"ל ואז הוי' מעני נגבורה ואז הוי' לא מעני צח"ח כי אור התי' עולה נגבורה וכה השחק ואז כלי התי' הופך פניו וכתן הדי' אורות נכלל זה נק' מעני נכלל ואח"כ חזר להיות לא מעני נכחר ואז הוי' מעני ג"כ נכחמו' גם צביכה

משנת

אורות הטעמים

חסידים

העליון ואור מקיף ומאור נקב ימין שר חוטם נעשה הכר לחי התחתון ואור פנימי ומאור און שמאל נעשה הרבור העליון והצונות הכרי ומאור נקב שמאל שר חוטם נעשה הרבור התחתון ופנימות הכרי :

מסכת צמצים א"ק

פרק א א והאיק אחיכ צמצם אור הבחינה פנימית דנקודות סג הכולל שבהם כהולים אף התגין ואתיות שנו והערה אור

ספירה שאף הדלת שר ההו נחלקת לארבע אלפין : ד וארבע אלפין אלו שנים הם בצורת יוד ואו יוד כזה **א** ורומזים לאורות העומדים לימין הפה ושנים בצורת יוד ואו דלת כזה **א** הרומזים לחצונות הכלי ופנימותו העומד לשמאל הפה והו"ך עד טיבורו שהוא הצי התית של איק ושם כרה ועיקר האור היא לפני איק אבל הארתו מתפשטת בכל סביבותיו והאורות (שדרכם להתפשט והסתלק) והכלי (שדרכו להתרפך פויא) הם הנקראים עקודים : ה ומאור און ימין שכפה נעשה הכר לחי

משנה

הד' צחי ככנסו צפה כי הנה צפה יש צחי הכל וצחי דבור והנה ההכל הוא צחי אור והדיבור הוא צחי הכלי והנה יש צפה הכל ודיבור עליון כלחי עליון והכל ודיבור ההסתון כלחי ההסתון ונו"ל כי ההכל עליון הוא אור המוקף וההסתון הוא פנימי ודיבור עליון כלי חילון וההסתון פנימי והאורו שהם ההכלים הם ציונין הפה והדיבורים שהם הכלים הם צמאל הפה עכ"ל ואל יקשה צעריך מה שאמרנו כי מן האור און שמאל הכנס צפה נעשה והם חילוני הכלי ומן נקב חוטם שמאל נעשה פנימי הכלי שהוא גדול מחילוניות ככרא צמיש העין להיפך שנו"ל לזה ע' צפרק צ' שער הכל ויחצאר לקמן צעה"י צמס' אורות הנקודות פ"ג :

מגיד

והצדנה עם הה' צננק ימיני של חוטם שלורה ד"ו ככלי הרי הכל לורות י"ד והי' ליו"ר א' אחת שלורה **א** כזה גם אל תקח " צננק און שמאל והצדנה עם ו' ד' צננק חוטם שמאל הרי א' שני שלורה ג"כ י"ד כזה **א** י"ד לנעלי וא"ו צמלע ד' לנעס והרי צ' אלפין שלורה י"ד ואם הליר צלור אחר והוא שח"ק י' של און שמאל ו' של חוטם שמאל וי' של חוטם ימין הרי א' אחת שלורה י"ד גם אל תקח י' של און ימין ו' של חוטם ימין וי' של חוטם שמאל הרי א' שני שלורה י"ד והרי צ' אלפין צלור כזה **א** י"ד הרי ד' אלפין עם הכלי ואלו הם מורים אל קלת גילוי של הדי צמחוטם שניגלה ונעט עכ"ל. לרובו לומר כי לנעס צפה נעליה וניכרית הדי שחלק לד' כמזכר צדדי המצבר צמסכה ג'. והנה צשער העקודים פרק א' ז"ל והנה מן הפה הזה ילאו י"ס פנימי וי' נוקיפי ונושכים מוכננד הפנים עד העיבור של זה האדם וזה עיקר האור אל ג"כ מאליר דרך הלרדים וכל קציבות זה האדם ע"ד המזכר לעיל צאורות און חוטם והנה צאון וחוטם לא הי' רק צ' צחי של אור והם הפנימי והנוקיפים אל צכאן צפה ככפלו הצחי והיו צ' שון ארבע כי הנה הם היו צחי אורות וכלים והאורות ככפלו צ' צקוד פנימי ומקיף והכלי ג"כ צקוד פנימי וחילון ואלו הדי צחי הם צחי גילוי אומן הדי אלפין הכל שחיו צמוטם כי האור עבר ומושך דרך פנימיות האדם הזה ויולא דרך הפה והנה הצ' אלפין שלירס י"ד הם האור הפנימי והמוקיף והצ' אלפין שלירס י"ד הם צחי צ' הכלים פנימי וחילון ואלו הדי צחי הם עלום צ' אונים וצ' נקצי חוטם שחגלו צפה כי מן האון ימין מושך האור וילא דרך הפה צקוד אור וקיף ומהחוטם ימין מושך וילא דרך הפה אור פנימי ומקצ חוטם שמאל מושך ונעשה פנימיות הכלי ומן אור און שמאל מושך ונעש' וננו חילוני הכלי ואלו

פרק א הנה צשער עכ"ל מהדורא צהרא פרק א' שם וצואר שעי' למלס א"ק שלומלס אור הצחי פנימי דנקודות ס"ג הכולל צהם היו כלולים אף ההגין ואותיות שלו וצואר צשער הנקודות פ"ג שהעלה כל האור הזה צמה. והנה צמה"ש פ"א ח"א פ"ג ז"ל והנה כאשר הא"ק רלה להאלי עולם הנקודים ולמלס עלמו ונהכ"י שלו ולנעס מהעיבור ככל צפ"צ הנה אן נשאר הכלים דא"ק ונעיוצורו ילנעס רקיס מן האור והחשיכה חילוניות ונאר ולא היה צהם כח לעמוד צמקוס גבוה הוא וירדו לנעס ועל א"ק צאחו וקוס החלל והפנימי הזה ולא צאחוריו כי הוא וקוס גבוה וצחרו להם צמוך והנה החילוניות יש לו צ' צחי אס החילוניות מהעיבור ולנעס ונלד פנים ואס חילוניות אחר ואל צדהס לנעס והסגלים הנה החילוניות של צחי הפכים היה יחר עליון צמקוס עליון והוא צמקוס אשר נקרא ענה עולם הצריא' והחילוניות של צחי האחר ידה יחר לנעס צמקוס שהוא ענה עולם הילירי (א"ה צמו"ש ד' שלוניקי הוא צה"ל וכאשר זה החילו' של האחר ירד עד עה המושך ויחר נאר וחילו' חילו' זה האחר גם הוא המושך ויחר

הצוניות האחר במקום אשר יהיה נוצר העולם שישמו יצירה והצוניות של הצוניות האמור בדתם שם הוחשבו מאד ולכן ירדו עוד במקום אשר יהיה עולם העשיה :

פרק ב א ומאור פנימי שעדה נתעורר פנימיות הטעמים שר סיג הכולל

בכה המיה והבין הכודלים שהיו מרכישים אותו מנקודותיו ולמטה שעלו אף הם עמו בסוד מין נוקבין שהוא התעוררות הנעשה מהתחתון לעליון כי מהעליון לתחתון נקרא מין

משנה

הטעמי' חוץ מ"ה וצ"ן הפנימי' ועלו עמהם מ"ה וצ"ן הפנימי' מ"ן שלהם עכ"ל וצנער הנקודי' פרק צ' ז"ל והנה ראה המחלי' כי עדיין לא ה"י כח הנוקבלים לקבל האורות של העינים שלו אשר מקום החששנותם הוא מנוקס הטבור עד קיום הרגלים של אי"ק ולכן מה עשה טרם שהל"י אורות שלו דרך עינים למלס עלמו למלס א' והוא שכל האור שהי' מחשפט צחוק אדם הזה מנצורו עד קיום רגליו העלהו בחלי' גוף העליון מן העיבור ולמעל' וכשאר המקום שמן הטבור ולמעל' יקום בלתי אור כו' והנה אח"כ כשעלה עלמו כזכר הכח קד פרס' באחלע גופו צמקס טבורו כדי שיפסיק בנתיים כו' והנה ע"י עליות אור הזה שצחלי' החתון למעל' מהטבור אז כתרצה אור גדול ורצ צחלי' גוף העליון ואז נעשה זה האור צחלי' מ"ן אל טעמים דסי' שהם אח"פ ר"ל אל השרש" הפנימי' שלהם שהוא צחוק האגף ולא אל האורות הי"ל"ל' לחוץ דרך הנקבים ואז ע"י מ"ן שלו העולים מזדווג" שם ע"צ שבגולגלת' דאי"ק עם צחלי' ק"ג שבו שהם השרשים של אח"פ שהם טעמים ככו' ואז כייטך אור חרש מלמעל' מן הזווג הזה וצוקע ויורד דרך הפרס' מן העיבור ולמעל' עכ"ל . והנה לכאור' קשה שלמעל' אמר שצמקך אור חרש ולקמן אמר שאור מ"ה וצ"ן הפנימי' חזרו לירד אמנם דע קושיא זו תקפו באולרות חיים הגיה צסס הרצ"ק ורמ"ז וחרלו שם באשר שניחוסף אור חרש להם צמיותו למעל' לכן קראם אור חרש אלז הכל הולך למקום א' שהוא צחלי' מ"ה וצ"ן הפנימי' שניחוסף להם חרש הנקודי' פרק צ' הכ"ל וצנער טנח"א ודוק והנה צנער הניקודי' פרק א' ז"ל ואז הטעמים עלמן דסי' שאינם חוץ מ"ה וצ"ן כו' מזדווג" עם כל הע"צ ומכ"ש שניקודי' חגין ואותיו דסי' מחובבים עמהם וצפלים להם לכך אינם עולים צסס כו' ואז מולידים צחלי' צ"ן דחילוכיו ולבזשים לחוץ והרי כולדה הנקב' עמה חללה אמנם צחלי' מ"ה וצ"ן הפנימי' של אי"ק חזרו לירד ולהפשט

אור זה בחזה ובמקום שכרו העקודים שהוא כשיבורו פירם פרסא : ב ואז הצוניות כדיו רקים שמשכורו ולמטה ירדו בנגד סוף רגליו וגם תפסו המקום הפנימי שבינים למקיף וגם לקחו מקום מעט מהמקיף ואז אותו חלק שלקחו מקומו ועדה והקיף אותו תחת שיבורו : ג וסדר עמידתם שם כך היא הצוניות הפנים בנגד המקום אשר יהיה אחיב סוף עולם אחד אשר יקרא אצילות ועומדים במקום אשר יברא העולם שישמו בריאה ותחיתיהם עומדים

מגיד

למטה יורד צמקס שהוא עתה עולם העשי' וכו' ע"ש וזה מחרוץ קושייה המחצר למטה) וצדדה זה האחר גס הוא הוחשך יורד וירד למטה עתה צמקס שהוא עתה עולם העשי' ונדע כי אור המקיף דיושר דאי"ק הוא מקיף רגלי' אי"ק סביב ככו' קודם שילאו הנקודים והעגוליים ובעת למלס המ' וירידת החילוכים המ' הנה ירדו צמקס אור אשר עם המקיף דיושר אי"ק ולא צכל מקומו חלל צמקלחו היוהר עליון ואז אותו הצחלי' דאור מקיף שלקח מוקומו עלה והלבש את אי"ק מנצורו ולמטה בצחותו מקום שהי' צו צו צחלי' חילוכית המ' אשר ירד משם וכאשר ילאו העגולים של הנקודים חוץ מהעייני' מהעיבור ולמעל' צמיותם מעגולים וכמעגלו סביב רגלי' אי"ק ולקחו מקום חילוכית שהוא שירד שם כי ככסכו צ"ן רגלי' אדם וצ"ן אותו חילוכי' שהוא מקום צ"ע ונמלאו שם דחוקים צלי' מקום וגרסם משם ועלו למעל' צלחורי' שלו העגולים של הנקודים ומנגד מקום הראשון שהוא מהעיבור ולמעל' באופן צעגולי' הנקודי' מלצ"שים את הכלים דאי"ק צחלי' פנימיותם מהעיבור ולמעל' וצחלי' חילוכיותם הם מלצ"שים סביבות עגולי' הנקודי' מה שכנגד העיבור ולמעל' ציושר אך לא צעגול סביב רגלי' אי"ק כי החילוכיות זה הוא צחלי' יושר ולא וצחלי' עיגולים ואז למעל' צמקס שירד חללו החילוכיות נשאר חלל זה כקרא מקום צ"ע ונדע כי המקום קוצל העולם שצחוכו ולכן המקום גדול מעולם כי נעשה מהארת אותם החילוכיות שירדו שם ואמנם עליות החילוכית שם בצחורי' העגולי' הי' לטבות שלא הי' להם מקום כי גרסם העגולים של הנקודי' ודחאוה אל האחר צעה החשגלי' עכ"ל ודצרי המחצר שכו' צמשי' צו חלוכיות של חילוכי' האחר לכאור' קושר דרוש זה שהכח משמע שחלוכי' האחר לצד ירד ואפשר שהיח' לו כוסח' אחרית :

פרק ב הנה צנער טנח"א מהדור' צחרי' פרק א' ז"ל והנה רלה להולי' ג"ב מן מ"ה וצ"ן שלו הפנימי' לחוץ ואז עלו כל צחלי' ק"ג הפנימי'

משנת

צמצום א"ק

חסידים

ח

חיצינה הנקודות דסיג הכולל ותנין ואותיות כלול"י בו והכתיבה חיצינה דבין הכולל וכל זה יצא בסוד הה אחרונה שר שם: ב והארה זו עד השיבוך נבלעת בעקודים וממנה נעשה כחי" כזו הנקודים וממה שנמשך מהשיבוך ולמטה נעשה עצמותם ומאור החדש עם הבחינה פנימית דבין הכולל יוצא דרך גומות העור ומאיר להם:

מסכת אורות הנקודים

פרק א א והאור הזה שעלה הוציא הארתו מהעינים והוא סוד שלשה אהיה שמספרם סיג כי הוא הבחינה

פרק ב א כיצד בהסתכל באור אין שמאלית עשה מקו הראיה שלו חצויות כזו הכתר וכנגדו בימנית אור המקיף ובהארת הקו לשמאלו עשה פנימיותו וכנגדו בימנית

משנה

למלוא ח"ק ע"ש וכבר מוזכר לעיל שם בחי' חילוכי דבין הכולל ילא לחוץ דרך עינים. ובשער הנקודי פ"ב מהסודא קמא ז"ל בנקודים האלו יש ג' מיני אור הא' שהוא מהטיבור דח"ק ולתת' שגא מהדש אחר עליה האור שהי' חחילי' ועלה לזעלי' מן הטיבור וכשאר שם וגרס הזיווג ע"ב וק"ג פנימיו' דח"ק וירד שם מאור חדש וזוקע דרך האור ויולא לחוץ אור ז' הוא אור שהי' חחילי' למע' ואח"כ עלה ממש וילא דרך עינים ומאיר למע' מהטיבור ולמע' ולחוץ אור ג' הוא אור הזה המכר שילא מהטיבו' והחצרים עמו שאר האורות שהוא מחל"פ ויורדים עמו ג"כ למע' וזוהא האור הגי' נעשו הכלים ומהג' ראשונ' הוא עליונותם עכ"ל ובשער נכתב"ל פ"ח וי"ב ז"ל אחר שכתבלי' שהוא פרסא צמללעונו שם מפניס היח' מואירה בחי' ז"ן הפנימי לזין שילא לחוץ הנקודי עולם הנקודים שהוא שם זן כזו וגם יש לו אור שהוא נוקב ועובר דרך קצבי העור מן הטבור ולמע' ומאיר בהם בנקודים דרך קצבי עור עכ"ל ועיין לקמן בפרק

פרק ב

הנה בשער הנקודים פרק ז' ז"ל חונס אור הראשון שהי' בחחילי' למע' ועלה לחיצי' עוב לא ירד וכשאר תמיד שם מן הטבור ולמע' ושם הניח שישו תמיד ומשם נתפשט ויולא דרך העינים וכבלע בעקודים ולכן אינו כיכר אבל האור הנמשך ממחמת הטיבור עד הרגלים זה לבדו נקרא בשם נקודים לפי שהוא עומד עמה לבדו וכן אורו אור שילא ויורד דרך הפרקי' מהדש הכז' ע"י הזיווג גם הוא זוקע הגוף והכלי דח"ק ויולא לחוץ ומאיר צאלו הנקודי' הרי ז' מיני אור ללודך אור הנקודים עוד אור ג' הוא לוקח כי בהכרח כשיוצא האור מעין הוא יולא דרך ח"פ הנה הוא מתחבל בצורות ההם ושואב ממש ולוקח מהם ללודך עשית הכלים של הנקודי' ולוקח

מניד והתפשטו בחוכו למע' והטבור אחר שכתבלי' שם ההוא פרסא צמללעונו עכ"ל והנה זה שכתוב כאן כי בחי' מ"ה וז"ל הפנימי' של ח"ק חזרו לירד לאו דווקא דהרי בחי' חילוכיו דמ"ה עדיין לא ילא וז"ל שחזרו לירד בחי' פנימי' דבין ז' החחי' חילוכם ופנימיו' דמ"ה הכולל כדברי הנחמד והוא פשוט:

פרק א

הנה בשער הנקודי' פ"ב מוזכר שאור הראשון שהי' בחחילי' למע' נקשר שרשו שם תמיד מן הטיבור ולמע' ונשם נתפשט ויולא דרך עינים ככ"ל ובשער הנקודי' פרק ח' ז"ל וכשאר נחלק גם את העעמיס שהי' אור י' בחוץ ואור ה' ראשוני' בחוטם ואור ו' צפה ואור ה' אחרוני' צעיני' עכ"ל עוד שם בפרק ה"ל ז"ל וכן צפרעות הס"ג עלונו יס זו בחי' העעמיס שגם הם נקראים ע"ב עם היותם בשם ס"ג אבל הנקודי' דס"ג הם עקריה דס"ג עלונו שהם ס"ג דס"ג ושם הי' ציטל ומיתה וז"ש הכל קב יחדיו נאלחו כי בשם ק"ב הי' כל ציטל כזו והנה העין נקרא ג"כ ע"ש ס"ג כמו אח"פ ככ"ל והוא הענין זה כי הלא כאשר היו ג' הנכזר אח"פ שהם העעמיס הי' שם פ"ג (שלשם בחי' הוי"ה שהיא ס"ג י"ד הי' והי' הי' חמס) צעין שהוא בחי' הנקודי' הוא ס"ג של כזו כ"ה ע"ח) של ג"פ ח"ה"ה שהוא ג"י ס"ג וזה הוא בחי' ס"ג אשר צעין והנה כל עם ח"ה"ה מאלו הג' לקח כל בחי' כ"ב אוחיו' הכרומים כזו כדי לנעשו' מהם כלים ע"י הסתכלו' עין בשם וז"כ כל עם ח"ה"ה כולל ד"צ אוחיו' ונמל' שג' שמות ח"ה"ה עם ג"פ ד"ב אוחיו' הם צימטרי' ק"ל בימטרי' עיין הרי ח"ך שם ס"ג רוזג"כ צעיין עכ"ל הרי מוזכר כאן שעיקר האור היולא מהעינים הוא סוד נקודי' פ"ג דהיינו החחי' החיטוכי' הנקודי' ס"ג היולא לחוץ אשר הי' לעולם כלולה עם הגי' ואוחיו' אשר הי' מלונשטת בהם ככוכב לעיל בדברינו במסכת

משנת אורות הנקודים חסידים

לימינו אור פנימי ואור חוטים ופה ככולים בו :
 ב ובהסתכל באור החוטים שמאלי עד הפה
 טשה הצוניות כלי החכמה וכנגדו בימינו אור
 המקיף ומהפה ולמטה פנימותו וכנגדו בימינו
 אור פנימי ואור הפה כלור בו : ג ובהסתכל
 באור הפה שמאלי עד הזקן עשה הצוניות

כלי הבינה וכנגדו בימינו אור המקיף ובמה
 שהיא משם ולמטה פנימותו וכנגדו בימינו
 אור פנימי ושלשתם לא לקחו אורם אלא
 בשבולת הזקן : ד ושלשה כלים אלו הם
 מאור ישר שנעשו ברדת קו הראיה כשהגיעה
 דבחזנה העשירית של כל העשר ספירות :
 ובהסתכל

מגיד

ונב' צחי' סהם אורות ח"פ והענין הוא צאופן היה
 כי הנה כחצני לנעיל שאורות און כחפוטו עד שצולת
 הזקן והאורי' החוטם והפה עוצרת גם דרך שם שכן מוכרח
 הוא שכאשר נמשך אור העיני' דרך שלת' הערצ עומה ויקח
 אור שלהם והנה י' נקודי' הם והג' נקודי' ראשוני' שבהם
 הם לוקחים אור עומה שנמשך עומה שכנגד עינים עד
 שצולת הזקן אצל ז' נקודות התחתונים אינם לוקחים רק
 עומה שנמשך מן הזקן ולמעט עד העיבור ומאלא כפי
 זה כי ג' ראשוניות לוקחים הארה ללודך הכלים שלהם
 מן הג' ארות שהם ח"פ אצל הז' התחתונים אינם
 לוקחים רק מן ז' אורות לצד שהם חוטם ופה כי אור
 האון עליונה כבר נעמרה ונכסיימה שצצולת הזקן ולכן
 גדולה היא הארה ג' נקודות והאורות ז' התחתונים עכ"ל
 עוד שם צפרק הניל ח"ל הנה מנ' אורות ח"פ שואצים
 מומנו הנקודי' ולריך שחדט כי אור זה נחלק לז' מה
 שלקח מלד ימין הם אורות ממש ומה שלוקח מלד
 שמאל הם כלים וכבר נחצאר לנעיל כי צאור יש פנימי
 ומקיף וכנלי יש פנימי וחילון נמלא כי כל אלו צחי'
 לוקח הסתכלות עין מן הג' אורות ח"פ וזה קדרם כי
 הנה מה שנסתכל כל העין צריחה האון צייסר כנגד
 הסתכלות העין עלמו שהיא שצצולת הזקן עלמו ומלד
 ימין הוא צחי' אור ומקיף ומה שהוא ג"כ מלד ימין אלא
 שהוא רחוק והוא מן הלדדים זה הוא אור פנימי שהוא
 מועט וכן ער"ז צלד שמאל שהוא כנגד הסתכלות העין
 ממש הוא חילוני' הכלי ומה שהוא ללדדים הוא
 פנימיות הכלי ומה שלוקח מלד ימין החוטם הוא צאופן
 אחר מה שלוקח מלד ימין החוטם קודם שהגיע לפה מלד
 ימין הוא אור מקיף ועהפה ולמעט הוא אור פנימי וכן
 ער"ז מלד שמאל הם כלים צחינה פנימיות וחילוניות
 וכן מה שלוקח מן הפה נחלק לשנים כי מה שלוקח מן
 הפה עד שמוגיע לשצולת הזקן מלד ימין הוא אור מקיף
 ומהדיקנא ולמעט הוא אור פנימי וכן ער"ז הוא מלד
 שמאל לנעוטה כלים פנימיות וחילוניות עכ"ל . והנה מה
 שכי' המחבר נמשכה סי' אינו מוצאר צהדי' רק דבר למד
 ומענינו הוא להנעיין העיני' שנקומו צעה"ח . והנה
 צאולרות חיי' צצאור עולם הנקודי' ז"ל הנה י' נקודים
 הם והג' נקודות ראשוניים שבהם הם לוקחים אור עומה

משנה

שנמשך והסתכלות עינים צח"פ ונקומום עד וקום
 הסתברותם שצצולת הזקן כנודע ואינם ונקבלים אורם
 רק שצצולת הזקן כי ממש ומחילון הם ילא עומה
 שצצולת הזקן ולמעלי' עכ"ל . והנה צעה"ח שער הניל
 ז"ל והנה גם צב' ראשוניות שצצולתם יש צהם חילוק צין
 זו לזו והוא כי מהכחר לצד לא ירד מומנו ח"פ האחורי'
 אצל צחי"ח של הנקודי' ירדו האחורי' שלהם לצד
 וכשאר הפנים שנקומום ועטם הדצר כי אלו אורות
 הנמשכים עד שצולת הזקן נחלק לז' כי הכחר לוקח
 מנצחי' און עלמות ונכ"ש שכללים צו צ' אורות אחרי'
 ואצל לוקח מלד ימין החוטם ואמאל מלד ימין והנה הכחר
 הלוקח מן האון האחרו גדולה מלד לא כשצר הכלי שלו
 אצל ח"פ שאינם לוקחים רק מנצחי' כשצר אחורי' של
 כליתם עכ"ל . והנה שצער ח"פ פרק ג' ז"ל הנה עמה
 נצאר מליחות הכלים שלהם הם צחי' הגוף שלהם כו'
 ולפי שצחי' הראי' הנמשך מן העינים שהם יוסר
 עליונים מכולם ולכן צחי' זו לצדה ילאו הכלים מנצחי'
 צח"פ כי לא היה אפשר להאליל מהם כו' אמנם
 הסתכלות הזה הוא כך כו' מה הוא יורא אלהים מה
 האור כי עוז ויצלד וכי' כי נסתכל צקוד הנפש אשר
 נקרא אה האור כי המלכות נקרא אה והוא קוד הנפש
 הנפש' מן הצל הפה כו' וכאשר נסתכל וראה צנפש
 הנקרא אה האור אז ילאו הכלים וזהו ויצלד כי קוד
 הגוף הוא המוצלד ועוסה הצדלי' אמנם צקוד ראי'
 זו יש אור ישר וחזר כי מנצחי' נמשכי' הראי' עד סוף צחי'
 י' של הנפש וח"כ צחורה למעלי' היה מוצלד ועוס'
 כה הכלים ומלצי' הנפש צכל חלקי' אמנם זה האור
 הישר היה צו כה לנעוטה כלים צקוד הראי' אך עכ"ז לא
 היה יכול להיות כיכר עד שצגע ראי' זו צנפש עלמות
 וצפוגעה שם היה ערשה הגוף של הראש אך הגוף אל
 הגוף שהם ז"ח עדיין לא היה כה צחי' זו עלמות עד
 שצפגע צנפש דכפש עלמות ועיי' שיהם היה אור חזר
 מלצי' אה ז' התחתונים עכ"ל . והנה שצער הנקודי'
 פרק א' ז"ל ואמנם זה שאמרו שיש צנקודי' צחי'
 עגולים וצחי' יוסר לא היה זה מנצחי' אך צחמילת
 חיליות הנקודי' נאללו קוד עגולים שלהם לצד צלתי
 יוסר ואלו הם צחי' נפש של הנקודי' ככ"ל לכן היה
 צצירחם

כלם בבחינת עגולים לבר נפירים אחר מחבירו
חיץ משלש ראשונות שקוי אור נמשכים
מעגוליהם ומחברם :

פרק ג א והכלים האלה שחצוניות זך

יותר מפנימיותם כי כן הוא בכל
הכלים כך כמו שהם ברי אורות הרבישו
האיך מטיבירו ולמטה עיקר אורם לפניו
ונתעגלו סביבו ועד תחת רגליו ועמדו בינו
דחצוניות אשר היו שם ומפני שנרחקו

החצוניות

משנה

זמיתה המלכים כנו' קם סהיו דרך קוי' כו' סהגיר לצדו
היו דרך קוים וע"כ לא נחמו אלא סיה' וכודע כי אין
קוים אלא ציושר עכ"ל . אמנם המחבר סמך עלמו על
דרוש סנו' צשער הנקודי' ככ"ל כי סדרוש הסוה צל
צדושים רחצים אצל דרוש סנו' צשער סתיקן סוה
מסקונטרס הקלר ככרסס סס וסוה קונטרס סספיקות
סמסספס סס צעלמו סס סלסמה סוה ססמחל' ילאו צחי'
עיגולים ס"ג או צחי' עיגולי' ויוס' ככו' סס וספ על פי
סמרה' פיס סס סססוטר ככר' ססמחל' ילאו צחי'
עגולי' ויוסר דס"ג וסרל' ססגיר' סוה דרך קוים וסין
קוין אלא ציושר ככ"ל איצדל' אין זס רל' מוכרסס וכרל'
וכרסס סוה סאינו סוזר וכרל' ססרי צלמס גס צעגולים
יס קוים סס סוהסס עגולים' מלכד צחי' סושר ככ"ל :
ולכן כמז סמחצר סקווי' סו"ר כמסכייס מנעגוליהס ר"ל
מעגוליהס וסל' מנצחי' ויושר עכ"ל :

פרק ג

הנה כבר יעדתי לעיל שלמי מנסכת אורות
העצמיים לצדל כאלן ססצוב' על הקוסיס
הכזר סס ססוה גרד ססוס לומר ססילוכוס סכלי יסי'
יוסר זך מפנימיותו וסנה צלמס קוסי' זסל כאלן ג"כ
מסעוררוס על סל דסמר לעיל ססילוכי' סכלי כעסס
צססכל צלור ססוטס סמחלי עד ססס ומססס ולמסס
פנימיותו וכן צסלרי סלוקו' נעלל ססכליס סלסס
סלוכיוסס זך יוסר מפנימיותסס זס מנכיס ססוס וסס
סמחצר כ' כאלן סירון מוספיק צלסוח לסונו וצוס יסרון
קוסי' צכסי סקומווס וססס כרי סססלורו דסדכיס
סקריס מס סכסצוב צשער סעקודי' פרק צ' ז"ל ססס
סור סמקיפ ססקו וססלו סוה לססדכס עס סור ספכיימי
ולכן סס חלי' סדופן סל סכלי מלד ססילון לס סיס זך
לס סיס עוצר סור מוקי' וסיה סור פכיימי ססר מלקצל
סור סמקיפ כו' וסעיפ סחלי' פכיימי סל סדופן לס יסי'
זך אין צוס ססס כ' סלור ספכיימי עוצר ומחיר צו עד
חלי' עוצי' ספכיימי אעיפ סאינו זך וסל סלמר כ' עדין
יס לסקסוס ולומר ססרי צמס סרלוח סנו רוסיס
ססכלי ספכיימי זך יוסר מנלוכיוס סכלי וססס סססצוב'
צילורי

ה ובהסתכל באור חושם ופה שמשבולת הוקן
ולמטה שמאלי עד החזה עשה חיצוניות כלי
שבע אחרונות וכנגדו בימין אורות המקיפים
ומהחזה ולמטה פנימיות' וכנגדו בימין אורות
הפנימיים . ו ושבעה כלים אלו הם מאור
חורר שנעשו בחזרת אור קו הראי' מהבחינה
העשירית האמורה למעלה בכח פגיעתו בנפש
הבחינה התיא : ז ואלו הם הספירות הנקראים
עשר ספירות הנקורים סוד רשות הרבים שיצאו

מגיד

סצירסס כי לסל ילל לסס רק צחי' כפס לצד ססס
עגוליס עכ"ל . וססס צשער סצירס סכליס מוסרו' צחי'
[ח"ס לפנינו סוה זמ"ס] פרק ג' ז"ל סלסיצס ססיו ז'
מלכיס לס קצלו מלורוס סלס"פ למעלי' רק מנפסל
דילי' וסילך וססס עעס זס עלמו סיה ג"כ סיינו סר
צין סגיר' ססס כסר וסו"ל אל סו' מלכיס ססססוסיס
כי ג' רלסווס ילאו צקלס סיקון צרלסוק' וסס סוה
כלסר ילאו צרלסוקי' כספסו צסדר קוין מסל"כ צו'
סססוסיס סיללו ז' למטה מוז וכצז צילרנו כי ענין
סיקון סללילות סיה צסווס עסוי צצחי' ג' קוין קסורין
זו מוז צסוד סני' סמכריע צייסס וסל' נקי' רס"י אצל
צסווס ז' על גצ' ז' סס כפדורוס ססס מנצרתל וסל'
נק' רס"י עכ"ל . וססס צשער דרוסי' איציע פרק ג'
ז"ל וללפסצ"ד ססו יוצן צמס סכסצנו צמקוס סר כ'
צמס יוכר צחיכס גוצס אצל על סמל וכן סלר סצחי'
צצחי' סעגוליס וסרי חלי' סעגוליס סרלסוקיס יסיו
כסדר כסר על כסמס ומכמס וכו' . אמנס חלי' סעגולי'
למטה יסי' לסיסך כי עיגול מלכוס עומד על עיגול דיסוד
וכו' וס"כ צמס יספררו צחי' מעלל סספ"י ז' מוז וסס
צילרנו כי יס סלורוס דרך יסר ומסס אצל מליר ללמל'
ולמל' לז"ל וכו' ועי"כ יוכר צחיכוס מעללס עכ"ל וגס
צשער סעגוליס (ענף צ') ז"ל צענין ס' עגוליס צעולס
סקודיס ככצלר איך גס צחי' י"ס סל סעגוליס יס
צסס צחי' קוין מוסס עס סוהסס עגוליס מלכד צחי' סייס
סל סושר סנעס' צילור כמרה' ארס כו' וסס יסצלר
איך גס צייס דעגוליס יולדק צסס ימין וסמלל וסמלעי'
עס סוהסס כדמיון עיגוליס זס צחוק זס עכ"ל .
וססס על דרוש סמצור צשער סקודי' פ"א סכ"ל סמך
עלמו סמחצר וכ' צמססס ז' סילל"ו כוליס צצחי'
עגולייס לצ"ד ר"ל צלחי' יוסר כו' וססס חפ סמלינו
צשער סתיקן פ"ד סיסך מוז כ' ז"ל סס ומסקונטרס
סגדול דל"ק מנעמס צסדיס כי סעיגוליס ויושר דס"ג
יללו סחלס אלא ססיה צחי' כפס וסל"כ ילאו צתיקון
סרוס ססוה גס עיגולי' ויושר דמ"ס וכו' וסרל' כי

משנת אורות הנקודים חסידים

יוצא הבל דרך הטיבור והוא סוד נקודת חולם להאיר לבתרם ומדיסוד יוצא סוד ואו שורק להאיר לחיוב שלהם יוד הנקוד לחכמה והואו לבינה כי הדעת המלביש את היסוד פה הוא גבוה מחיוב ומעשי צפניו וגניו יוצא הארת שאר נקודות התורה להאיר לשבע התחתונות אשר ימותו ולאחורי או"א (המלכים) אשר יתבטלו (ברדתם למטה ויהיו שם בסוד שרים) ולאחורי נהי דכתר אשר יופגמו :

החצוניות הניחו המקום חלל ועזו מאחורי עגול הנקודי ביושר עד כנגד מקומם הראשון : ב לפיכך נשארו הנקודים בין גוף האיק והחצוניות שעלו וכיצד עומדים מהטיבור עד סיום הגוף בתרם כפיך העליון דנהי שלו חביד שלהם וכפיך האמצעי חגית שלהם וכפיך התחתון הנצח והוד ואויר שביניהם תחת היסוד הקצר מהם עומדים נהיים שלהם : ג ומאור החדש דכחינה הפנימית דבין הכולל

משנה

רק צ' הצלים שהם כנגד ח"פ לזד אשר ומהם קבלו או"א למעלי וגם כלן למטה מקצלי ומהם אצל הז' החסותיים שלא לקחו רק ון הגוף ולמטה שהוא סיום שבולת הזקן ולמטה כ"ל ולכן גם כלן לא יש להם להאיר כו' והנה ההצלים הראויים לז' מלכים לא ילאו רק דרך לפורני הרגלים ח"פ שהלפורניס הם י' ומלכים הם ז' לזד כמכר אצל הענין הוא כי גם צ' דאחורי דאו"א שכצדו חרי הם ט' והעשירי הוא ג"כ הכתר היה צו קלח פגם כמו שיחצאר לקטן והוא צחי' נה"י שלו שכנסו והיו צקוד מוחין דאו"א וגם הם כצדו חרי הם י' צחי' כנגד י' הצלים שילאו מלפורני הרגלים כו' וכחור למעלי כי הנה נודע שציארכו שהנקודים חלקו לבי' חלקים עליונים ון האותיות כמין חולם ובאחלק כמין שורק וחסותיים כמו שאר נקודות והנה נקודות החולם הוא הצל היולא ון הטיבור אשר שם עומד הכתר כו' וביקוד השורק צו' שהוא חלמעי הוא הצל היולא ון היסוד של או"א וכחלק לשנים כי הנה יקוד השורק היא ו' וי' צחלמעי והיו"ד של השורק הוא צחצח הנקי"י ראשוני שצסס הו"יה והיו של השורק הוא אומל להוליא ולהוליד הו"ק דז"א והוא צחי' הו' שלקק' אומל ח' נקודות החסותיים עם צחי' נה"י דכתר וצ' אחורי דאו"א שהרי הם אלו העשירי שילאו דרך לפורני הרגלים כו' והנה יש קושי' בזה המוקום והוא כי לעולם היסוד הוא צחי' הדעת כי חרי מלינו שהיסוד אימא היא הדעת דז"א וכן היסוד של ח"ק שהוא דעת דנקודות וח"כ ח"ד יונקים או"א מהצג היולא מהיסוד דח"ק כצו' והשקוצ' הוא כי צחי' היסוד לעולם הוא גבוה למעלי ומצ' פרקין עלאין דכ"ה ונרל' צחוש ומצברי אחזה אלוה וח"כ מוכרח הוא שיהי' דז"א גבוה למעלי ומחויב וכן היה הענין כלן אצל שם דז"א ח"ה כו' לפי שבשפטי' ככסח צו לחת אליו ומוחין היא משפלת עלמה ומרככת עלמה כקוד והאם רובלת על צלים או על האפרוחים וזו מוכרח הוא שחבניה רישי ירכין לעילא וצחי' היסוד שלה נשפלת למטה ומהם וזו נמלא שהדעת למטה מחו"צ והען זה וכבר ידעת כי נקודת שורק הוא צ' יסוד עכ"ל :

מג"ד
צ'אורי הענין הוא כך כי הנה ח"פ ש"לור הפנימי קטן מחור המוקף עכ"ל להיותו מוגבל ומלומלם חוך הכלי מוקבל הארי שליו' מוננו אצל אור המוקף ח"פ שהוא אור גדול עכ"ל כיון שאינו דבוק ומלומלם עם הכלי אינו מחיר כ"כ הארי צחי'וי' הכלי כמו שמחיר הפנימי צפניויות הכלי עכ"ל נמלא ומצור כאשר הכלים עם האורות אזי פנימי' הכלי יותר זך באשר שהאור הפנימי מלומלם חוך הכלי ומלחלח הכלי צפנים אומנם כל זמן שהכלים צלי אורות אזי חלוי' הכלי יותר זך מפניויות לקיצת הכלי וזה הוא שכי' המחצר צמטנה זלח והכלים האליה שחילוכותם כ"ך יותר מפניויותם כ"י כ"ן הו"א צ"ל הכלים כ"ך כמ"ו שה"ס זכ"ל אורות ר"ל כשהם צלי אורות אז חלוי'ותם זך כ"ל כלן צעולם הנקודי' שילא חללה הכלים צלי אונות ככודע ומצורא בכמה ונקויות ובשער הנקודים פ"ד ז"ל עוד הפרש שני והוא הנקודים חללה ילאו האורות וח"כ נעשו כלים אצל צנקודים ילאו חללה כלים עכ"ל עוד צשער הכלי פ"ג ז"ל והנה אלו ה"י נקודות נחפשו ומצברי דח"ק עד סיום רגליו כו' עיקר הארתם אינה אלא דרך פנים דח"ק אצל שחפשו קלח הארה כו' ומלצושים זה הא"ק זוכל לדרין ע"ד שציארכו לעיל צח"פ כו' והנה הכתר מקומו ון הטיבור עד סיום הגוף וחצ"ד צחלה פרקין קדמאין דה"י דח"ק וחב"ה צחלה פרקין חלמעי ונה"י צחלה פרקין חחאין ע"ד הנו' צז"א הולג'ים את ח"א עכ"ל. ונה שכי' המחצר צמטנה ח' ועמדו' צי"ו לחילוי'יהם אשר היו ש"ס כו' עד סוף המשכ' וכו' צמטכ' צ' כי המחצר ולפיכך ישאריו הנקודים צ"ן גוף הא"ק והחילוי'יהם שעליו מצורא היעב צציארכו למסכת למולם ח"ק פרק ח' ומסכה צ' ע"ש היעב. והנה צשער הנקודים פרק ג' ז"ל הנה צ' מיני אורות יולא' צחוך הגוף דח"ק והם הא' ון הטיבור והצ' ון פי היסוד ויולא' דרך שם צ' הכלים וכפי הראוי' שה"י ג' הצלים כנגד ג' עליונות שקבלו מאורות ח"פ וילמעלי כ"ל אצל לפי שמקר אור און ון או"א לכן ג' כן חקר צחי' ההבל ומה שכנגד האון ולא ילא

כפנים ואז נודווג אבא עמה ונתן השמנה רה
 ג ושלש אדה יצאו שלימות בעשב נקודות
 משאיב זא שיצא חסד מנקודות כחבד
 ומלכות שלא יצאה אלא בנקודות כתר שלה
 כדי שיקבלו אחיב משם מיה הכולל האורות
 החסידים במתנה שיש לה הפסק כדי שיתלקו
 כחטא בני אדם: ד וחזרו אימא להודווג ואז
 הוציאה אימא אור הרעת עם שאר האורות
 בתוכו ועמד תחתיה באמצע וכל שאר
 המלכי בצאתם אור מאור עמדו חתנו וז תחת
 זו כדי שישברו וימותו ויהיה בעולם בחירה

ורצין

מישנה

רובמת מוחין רז"ח שצאים עם כה"י דלוי"א עכ"ל
 וכבר נודע שלעולם אחרי העליין הוא פני החתון ומסס
 החתון מקבל כמו שיצא לקנות צע"ה . ובשער זיחור
 מליאות המלכים פרק ו' ז"ל כבאר מה שכתבתי לעולי'
 כי צעת יללות נקודות ז"ל ילחו ו' חלקים החתוני'
 ולא הצי"ר ומנקודות הנוק' ילא נקוד' עליו' כתר קצת
 לצד וע' חלקים לא ילחו כו' ועעם הדבר כי כל דגנ
 שצא בתחל' צמחי' שרש ועיקר זאינו ומסתלק לח"כ צעת
 הפגם חונס' מה שצא לה נקוד חוספי' צעת התיקון
 שהם ע' חלקים אחרים אלו הם ומסתלקים צעת הפגם
 מה שאין כן אם צא בתחל' קודם התיקון נקוד שרש
 ועיקר שאז אם יפגמו החתוניים לא היה יכולים להסתלק
 עכ"ל ע"ש שמאריך צענין זה צעוב טעם . יבשער
 הנקודות פרק ו' הגה מהדורא קמח ז"ל הציעל צנייה
 הכלים גרם אל הקליפות וזה ה"י כדי שיהי צמיר ורלון
 ולא ילא התיקון ועיקר אל כי כן היה מוכרח עכ"ל וכבר
 נודע שהתיקון היה ע"י שם מ"ה הכולל כמו שיצא
 לקנות צעורה השם . והנה זה דאיח צק' מוצא צעירים
 המיוחס להמקובל חלקי כמוהר"ר אליעזר וואשטליאה
 והוא קיבור וקס' מה"ש של האריז"ל ענין ירוש' ונחל'
 ועתה הכל הוא צו' מלכים דמחו כי חזרו האורות
 צאימא והיא הוריש אוחס לחמיסה שהם זיין של
 התיקון היינו צמ"י הכלים ועוד ניתנו בכלים אלו אורות
 חדשים ומ"ה וצ"ן של מעל' כנודע אלו נק' מתנה
 והנה האור שכתבתי בתוך כלים שהם רפי"ח ילולין אלו
 עלו עם הכלים וכקרא חלה ואלו נשארם לעולם
 בכליהם וע"ז וכל תקוב חלה וכו' והנה אלו
 האורות הקרא ירוש' שהם צמ"י ז' מלכים צהיחס ו"ק
 והמלכות נקוד' אלו חין להם הפסק אשי' כשיש פגם
 אינו מתמעטים ומיעור זה אצל אורות החדשים שצאו
 דרך מתנה כשיש ח"ו פגם ומסתלקים יש להם הפסק
 וע' לקנות צדצרינו פרק צ' שם יצא היעב ומשנה ד'

מדצרי

פרק א א אחד כן אור הכתר יצא משרשו
 ושאר האורות שלמטה ממנו
 כתוכו ונכנסו ככלי ישרו ומפני שאי אפשר
 הוציא אורות אלא על ידי זווג נודווג הכתר
 מיניה וביה והוציא דתשעה ונתנם בכלי אבא
 שהיה עומד תחתיו לימינו רבוק כאחוריו
 לאחור אימא העומדת לשמאלו: כ וחזר
 ונודווג והמשיך חמשה חסדים וחמשה נבזיות
 והלבישם בנהיים שרו ודרך אחוריהם נתנם
 בראש אימא והאיר בהיה לאבא ובהיג האימא
 ועל ידם נגדלו אחוריהם ונפרדו ונהפכו פנים

בגיד

פרק א

הנה צוללות חיים ציחור עולם הנקודים
 ז"ל ולאחר שילאו י' כלים והונחו במקומם
 זה חתם זה כל אחד לצדו ולו ילחו האורות אחיב
 ע"ד חנו' שילא הכתר ובו כלול"י כל הע"י אורות וכ'
 צמחי' ילא הח' וכן עד שילא המלכות לצדו צמחי'
 וכמאל שילא הכתר תחלה כנכנס צליו שלו והיו כלולים
 בו כל הע"י אורות ואחיב כשאר אור הכתר בכלי שלו
 וילא אור החכמי עם ח' אחרות כלולים בו וכנכנס
 צמחמה: הג"ה נספר מוצא שער"י דק י"ד (ח"ה)
 נמוכש ד' עאלוביקי הוא ד"י י"א ע"ב) וזה היה אחר
 שזדווג הכתר וכו' וכו' כי גם הוא כולל מדכר ומוקצא
 ובכה הזיווג הסוף הוליאם לסוף בכלי החכמי כתיש
 צמ"ח ח"ג פ"ה כי ח"ה להוליא אורות אלא צמח הזווג
 ושזור כלל זה . עד כאן הג"ה: וכן כיולא צזה עד
 שקיימו כולם לכנסו בכלים שלהם אצל דע כי כאשר
 אור הכתר נכנס תחלה בכלי שלו שאר האורות צעלים
 בו כו' וכן כאשר ילא אור החכמי בו' וכן בלאת צבינה
 כלולה מצי' אחרים וכנכנס בכלי שלה כו' והיא יכולה
 לקבצם . (הג"ה מצי"ש שם ונת. החכמי צבינה נקוד
 זיווג פנים צפנים והיו כולם בכלים דבינה כי תחלה
 היה אחר צמחור ואחיב נודווג הכתר וכו' והמשיך
 מוחין להם והז חזר להיות ג"כ פנים צפנים והז'
 החתוניים ניתנו צה והיו צה אחיב נקוד עיין והיו
 מעמידין צמ"י מוחין דלוי"א על עומד ואחיב נודווג אור"א
 והז הולידו הז' מלכים אלו עכ"ל . ובשער הנקודים שרו
 וז"ל והנה מה שכתבנו שפגלו אחוריים דלוי"א הוא על
 צמ"י חסדים ונבזיות המגדילים אחוריים ומחזירם פנים
 צפנים כו' והוא על צמ"י חסדים ונבזיות שלוקמים אור"א
 וכן הכתר שהוא אריך כדי להחזיר פנים צפנים כי גם
 נלוי"א היה בתחל' צהם צמ"י אחר צמחור עכ"ל :
 עוד צפרק חכ"ל ז"ל והנה מוחין אלו שהם חסדים
 ונבזיות הם הנמשכים אל לוי"א עם הכלים דכה"י דלוי"א

משנת

מותת המלכים

חסידים

ורצון ושכר ועונש :

פרק ב א כיצד כשנכנסו השבע אורות בכלי הרעת והוא בלע נשבר ומת כי ירד בכי מלכות דעת דבריאה ואורו ירד בכי מלכות דאצילות להאיר לו בסוד שלשה תגין וכוה עשו כל השבע ואז החויג (שהמשיך במלכו) בראש אויא מלובשים באחורי נהי דכתר ירדו בגופם נמנע מאויא ההכתלות זה בזה : ב והשיש אורות דנשאריו נכנסו בכי החסד והוא יובב וכמקרה הרעת

קרהו וירד בבינה דבריאה ואורו ירד ביסוד דאצילות ואז החסידים האמורים שבנוף אבא עד החזה שלו שעד שם נקרא בשם חכמה ירדו תחת אבא במקום העתיד להיות חסד ולכן הפך עצמו עד החזה מאימא : ג והחמש אורות ורושם החסד נכנסו בכלי הגבורה והוא השם ואף הוא נשבר ומת וירד בחכמה דבריאה ואורו ירד בניה דאצילות ואז הגבורות האמורים שבנות אימא עד החזה שדה שעד שם נקראת בשם בינה ירדו תחת אימא במקום אשר תהיה גבורה

מגיד

משנה

מדברי המחבר :

פרק ב

הנה צענר שבירת הכלים פרק א' ז"ל וכחזור אל הכונה כי הלא אויא היו עתהלי פנים צפנים לפי טענע' להם מוחין ומסכתר ככ"ל אמנם מין שלהם הגורם להם העמדי וקיום דצחי פנים צפנים הנה היו מליאות ז' ומלכין אשר היו צמטוי דלמלא וללו מין דילה כי כן הוא תמיד שהצנים הם המין דלמלא צבור שלבו טבע המלכים היו צחוק דצני היו ועליו מין וגורמים זיווג לאויא ונמטו להם מוחין והחזרו אויא פנים צפנים כיו ומודרווגים יחד כדי להוליא ז' ומלכים אלו ובעת לאת המלכים הם לא נחו אלא שהי קיימים היו ועמידים לאויא פנים צפנים אפי' שילאו למטה והיו ועליו למין שלהם אמנם יען טענעצרו ומחו לכך גם אויא האחוריי שלהם ירדו גם הם למטה ולא חזרו הם אחרו צחוק כי כבר אין להם מין שיעלה מין ומקיים חזרתם פנים צפנים והנה פשוט שלא נגמרו אחורי אויא לירד עד כלות שבירת הז' כלים שכל שבירת מלך א' היה גורם ירידה קלת ומתאחוריי דלויא וזהו ציחור הענין הנה כאשר נעדין מליאות ענין הז' מלכים אלו בדי' פרלופים חו"ב י"ס וחצוני מאלא כי עד שליש ספיי ח"ת שהוא המלך הדי' נגמרו אחורי אויא לירד וכאשר נשברו כל הז' מלכים אז ירדו גם אחורי י"ס וחצוני והנה הדעת הוא מלך הראשון שילא ובו היה כלוליים כל הז' ככ"ל והנה כבר ידעת כי עיקר העלאת מין עם הצנים שכולדו כבר צנוולס ולכן עיקר העלאת מין עמה היה עיי' הדעת אשר כבר ילא לעולם בראשונה כי כבר ציחור קלא הולדכו מין לאויא דק קליק ברעותי לבר כיו אמנם הכונה שהם היו ועמידים אוחס צחי פנים צפנים לאויא עיי' העלאת מין שלהם אחר שהי כבר צצני ואז הם מנשיבין עוד החויג כבחתלי וכחזור לענין כי הנה אחר שילא אור הדעת וכנסם בכלי שלו העלה מין והמשיך חויג צחי' כי הלא הדעת הוא כללות חויג ועוד כי הלא הז' מלכים היו אז

כלולים צו כיו אמנם לפי שאין שאר המלכים ועליו מין לפי טעדיין היליא' לא היתה להם אלא הדעת כיו ולכן מה שהוריד הדעת היתה צחי' חויג צחוק דלויא עילאין צמקום הדעת כיו וכאשר נשבר הזה כלי המלך הנקרא רעת אז גם הדעת דלויא עילאין ירד למטה צמקום גוף דלויא אצל כלי המלך הזה הנקרא רעת אחר טענעצרו ירד אל עולם הצריח' כמיס צציה ושאר הז' אורות שהיו עמו נכנסו בכלי המלך הצ' הנקרא חסד כיו והנה כשירדו החויג מרישא דלויא עילאין עד למטה צנופס נהכרת הוא שגרים חקרין זס הוא צחי' חקרין טסחכלותי אחרו צחוק והנה חקרין זס הוא צחי' חקרין טסחכלותי עיני אויא זה צוה וכאשר מלך הצ' שהוא החסד המשיך די' חקדים שיחפסעו צנופו דלצח כנודע וכטענה ירד צצריח' והיה אורות ירדו צמלך הגי' שהוא גבורה ואז נפלו האחוריי דלצח טענעסית עיי' החפסעווח טסח' ככ"ל ועמה נפלו כולם ואז החזיר אצח אחוריו אל פני הצני' כיו ואי' הרי פרלוק אצח אינו נגמר עד שליש חסית ככ"ל וייל' כי אוחו שליש חסית היא אל אצח עילא' צדך יקוד כיו והנה היסוד כולו הוא צחי' פנים ואין לו אחוריים כיו ומשאיכ' צשאר הגוף שיש צו צחי' פנים הנחזרים נבר פני הנקצ' אצל כיו ולכן קיום האחוריים דלצח הם נגמרים לירד ערים היות פנים ונרעון ציסוד דלצח ואחייכ' מלך מלך הגי' והוא גבור' והמשיך טחפסעווח טסח' צחי' עילא' וכטענה ירד אל הצריח' והי' מלכים ירדו בכלי הדי' שהוא ח"ת ולא נפלו טחפסעווח טסח' דלויא עילא' שהי' צנופס ואז גיב' אימא החזיר' אחורי' והיה אחרו דלויא צחוק דלצח ונפלו גם האחוריי שלה למטה ואחייכ' מלך מלך טרצני' שהי' ח"ת ובהגיע האור אל שליש העליון שלו שהוא עד החזה אז המשיך צחיכות כללות הי' ציסוד דלצח והיג ציסוד דלויא כנודע כי לכן נקרא היסוד כל שכל ח"ת והיג ככללים צו עכ"ל . עוד צענר היל' פרק ב' ז"ל ואמנם הענין הוא כי ודאי שכל הי' נקודות נפלו מהם כיו אצל

משנת

מיתת המלכים

חסידים

הנקרא ישראל סבא ואימא הנקראת תבונה ירדו בגופיהם ואף מהם נמנעו או ההסתכלות זה בזה: כ וכלי התית ירד ככתר דבריאה ואורו נשאר שם כפוד חציו על חציו להתכסות בכלי הכתר שנתארך עד שם כבכ אחוריו נהי שלו שירדו ואור הדעת או עדה למקומו ולפיכך הכלי שרדו ירד במלכות דבריאה ואז נתפשט אור התית כי הגדיה הדעת כלי הכתר עוד וכסרו כרו: ג אחרי כך נתארך כלי הבינה

כבכ אחוריו שנפלו עד מקום אשר יהיה תחתיה גבורה ועלה שם או אור הגבורה לפיכך ירד הכלי שלה ביסוד דבריאה: ד והשרש אורות ורושמי חגית נכנסו בחלק הכלי הראוי הנצח והוא חלק משמרה ונשבר ומת וחציו אורו עדה במקום אשר עדה אור הגבורה ואז קרה לישראל סבא במקרה החכמה במיתת החסד אלא שאחורים אלו ירדו בפני המלכות: ה ושני האורות וחציו ורושמי חגית ונצח נכנסו

בחלק

משנה

מגיד

עילוי' וזו נגזר לירד כל אחורי אור' עילוי' וגם ירדו חסדי' מריסי' דייס' ובגזרו' מריסי' דחצוני' עד למע' בגופ' לרחוק וגם י"ס וחצוני' נברע מהם הסתכלו' עייס' זה צזה עד"ה צה"ח עילוי' חס"כ מלך הכלל והוא המשיך הסיח בגופ' דייס' וכסמות ירדו שאר המלכ"ה צהוד וירדו אחוריים דייס' והי' אחורי י"ס עם פני החצוני' עכ"ל. עוד שם פרק ג' ז"ל חס"כ ילא ח"ת וכסבר והכלי ירד צכחר דצריא' והאור נשאר צמקומו ההוא צת"ת דלילוי' כיו' ונמל' כי צלי ספק ששאריו האחר' שירדו ומקומו אעפ"י שצירטו שהי' יירדם לזיך הכלים להאיר צהם עכ"ז צהיוס למע' ומקומוס נחלש כחס ומעט ואין צהם כח לעלו' למעל' אצל אור החי' אשר עמד צמקומו ולא כשחי' טעמו וכחו וצרחו' חח עלמו צלחי כלי אפשר שיעל' אל המקום אשר ילא מוש' כי לא יחפון להשאר ערוס ומגול' צלי לצוש ויחזור אל הצניח אל המקום אשר עמד שם צראצוני' ואס ככה יעש' כמל' שהיי' מרוחק מאור מכלי שלו וימות ויחצטל לגמרי ולכן רלה מאליל העליון והמשיך והגדיל חח כלי הכחר אשר לא נשבר כנודע והמשיך דרך קו אמלעי' כיו' שצירטו כי הגיר כבר היו מחסיל' צליו' ג' קיין ומשך דרך קו אמלעי' עד מקום החי' צמלעתי' לצד שהוא עד הציצו' לצד וזו עלה אור החי' ומעלס חוך הכלי הנזכר של כחר שנחפשט עד מקומו ונמל' כי לא נחעל' רק חלי אור ח"ת החחסון כי חליו עליון עומד צמקומו שכבר נחפשט דרך צו כלי הכחר וזו אור הדעה שירד למע' צמלכו' דלילוי' צרחו' כי כבר הי' כלי חרש צמקומו כי הנה גם מקומו הוא דרך קו אמלעי' צין חכחר והחי' וזו גם הוא נחעל' ועלה צמקומו וזו הכלי כיון שכחרתק אורו ומנו' ירד עד למע' צמלכו' דצריא' אמנס של החי' נשאר הכלי צמקומו שהוא צכחר דצריא' לפי שלא נחעל' כלל האורו' רק חלי העליון נשאר צמקומו עכ"ל. עוד שם ז"ל והנה צעלו' אור הדעה צמקומו למעל' אז הוגדנ הכלי של הכחר ומשך עד ככבר מקום סיוס כל החי' וזו חלי החחסון

של אור החי' טעלה למעל' כזכר חזר עחה לרדת צמקומו האמיחי כצחחיל' וקיצח הגדלח כלי הכחר הי' לסיצח אור הדעה שנחלצש צו והגדיל כיו' חס"כ ומלכו כ"ה והיו לריכ"ו למלוך צמקומוס הראוי להס' והנה לא מלח מקום פניו כי שס ירד אור הגצור' ככיל ולכן הולרכ' הצניח להחפש' דרך הקו שלה שהוא מלד השמאל עד מקום הראוי להיות חס"כ מקום הגצור' האמיחי כי עחה היו כולם זו חחס זו וזו כרחו' אור הגצור' כי כצר היחה צחי' כלים צמקומו' עלתח לה ממקומו' והכלי שלה צהחרחק אור שלה מוננה כחרחק גם הוא ויורד עד יקוד דצריא' וזו ירדו כ"ה צמקומו' האמיחי ומלכו שם צכלי שלהם וכסבר וזו האור שלהם עלה עד הגצור' טעלה שם אור ההוד להיות גם הוא קו שמאל וזו גם הנלח עלה עמו שם כי הניח חרי פלגי בופח אינון ככיל והכלים שלהם ירדו צכ"ה דצריא' וחס"כ ילא אור היסוד והנה הי' צמקומו אור החסד ככיל וזו הולרכ' כלי חכמה להחפשט דרך קו ימיני עד מקום הראוי להיות חסד אמיחי אחר החיקון וזו עלה שם אור החסד וככלל צכלי החכמי' וכלי של חסד ירד עד ח"ת דצריא' וזו ילא היסוד ומלך צמקומו וכסבר ועלה האור דרך קו האמלעי' ועלה עד מקום דעה העליון והכלי ירד צצור' של צריאה ככיל חס"כ ילא אור המלכו' למלוך צכלי שלה ומלכה שם וכסברת וזו האור שלה עלה ג"כ צדעה דרך קו האמלעי' והכלי שלה ירד צחסד דצריא' כיו' וכחזור לענין כי להיות שהיסוד לרכו לעלות שם אל הדעה לכך עלה עחה ח"ר היסוד עד הדעה למעל' מן החי' כיו' ועוד נבאר טעם למה עלה המלכו' גם כן עד למעל' מן החי' והענין כי המלכו' נקרא עטרת צעל' ועולי' למעל' מן החי' וצפרט עחה אשר הי' לה רשימו מהדעה צאשר ירד אור הדעה עד מקום המלכו' דלילוי' צעה שנסבר הכלי שלו ככיל הניח הרשימו דילי' כאשר מלכה המלכו' צמקומו' לוקחה חח הרשימו ועלת' עד מקום הדעי' לעל' וגם סיצח אחרת כי ע"י עליית' שם היא מקשרי' ומעט' למעל' כל הויק ועל

ואורו ערה במקום אשר ערה אור הדעת ואז קרה ביסודות ישראל סבא ותבונה מה שקרה ליסודות חויב במיתת שריש התית : ז אחר כך אור הנשאר לבדו נכנס בכלי המלכות והוא בעל חנן שבו היה רושם אור הדעת ונשבר ומת וירד בחסד דבריאה ואורה עם הרושם ההוא ערה דדעת והאיר הרושם בקו שמאל והשאיר שם ההוד והדעת האיר בקו ימין והמשיך שם הנצח : ח ואז קרה למלכות ד' ישראל סבא ותבונה מה שקרה לבחינת העטרות דחויב במיתת שריש התית ועתה אחרוי

בחלק הבני הראוי להוד חלק אחר משמרה וכמקרה הנצח קרה לו וירד כלי נצח והוד בנצח והוד דבריאה וחצי אור של ההוד ערה אצל חצי אורו אחר ואז קרה לתבונה כמקרה הבינה במיתת הגבורה אלא שאחורים אלה ירדו אחורי המלכות : ו אחר כך נתאיך כלי החכמה בכח אחוריו שנפלו עד מקום אשר יהיה תחתיו חסד ועלה שם אז אור החסד לפיכך ירד הבלי שלו בתית דבריאה והשני אורות ורושמי חגית ונצח והוד נכנסו בבלי היסוד והוא שאול ונשבר ומת וירד בגבורה דבריאה

משנה

מגיד

ותצונו והבלי דמלכו ירד לברי' עמה נמנרו כל אחורים של כל ה' פרלופים דיי' ותצונו ל'פול לגמרי (ח"ה צנ"ח הוא צנ"ח של ד' פל'ו דלוי' וישקופ' וכי') וח"ה למה צל'ו' לא נכנס צחצחון צחי' כלל'ו חמו"ג צמלכו' דלוי'א עילאין ע"ד שכנסו צחצחון צמלכו' דיי' ותצונו וי"ל כי כודע השליש העליון דח"ה סס הוא צחי' העטרי' שהיא העלכו' והרי הוא ככלל' ציבור אצל כחן הוא יוצר נגלי' ומלכו' דתצונו ומלכו' הצני' כי מלכו' דתצונו היא מלכו' ממש צנר' כלל'ו צינה ותצונו יחד צפרל'רף ההוא אצל צמלכו' דלוי' עילא' היא צחי' נפול של כלל'ו והוא מקום החזה של הח"ה של כלל'ו צפרל'רף יחד דצינה ותצונו ואינו מלכו' ממש ער"ל והנה צנער ה'יקודים פרק ח' ז"ל כנאר מליאות העין וכאמר כי הנה הנקודו' הם ע' כנודע שהם קי'ן פתח לירי קגול שצא חילס חיריק קיצון מלאפוס וצמקוס שירוק שלנו קיצון שלהם כו' והנה כל שצע אחרוני' של הנקודו' הם לורס ודין חוץ מצי' הנקודו' ראשונים' שהם קומן פתח שהם י' וצ' ווי'ן והנה כאשר נמנה כל היודין שי'ס מן ז' נקודו' אלו הם י"ג יודין והם צב מער'י קי"ל כמדין עי"ן להודו' כי מן העין ילאו הנקודו' וכשאר קומן ופתח שהם י' וצ' ווי'ן שהם בנימער' ק"צ והם סוד ק"צ חותיו' החודי' שהם נעשה הכלים של הנקודו' וח"ה לונה נרשמו ונימזו הכלים צב' הנקודו' הראשונים' והועל'ו שצב'ו'ן והענין הוא כו' אצל הנקודו' הראשונים' שלא נמו' וכשאר'ו עם הכלים שלהם הנה האור'ו צהס נעלמים ומתצט'ים צח'ך הכלים ונקראו צסם הכלים שהם כ"צ אותיו' הראשונים' צקצן פתח והנה תקומן מורה על הכתב כנודע ופתח הוא מורה על החכמ' עכ"ל והנה צבולרות חיים צביאור עולם הנקודו' ז"ל ל"ע כי הלא צעת צבירות הכלים היו חו"ה שניהם שוין צענין השציר' כי מקרה ח' להם כמו שנפלו אחריו דלנא ג"כ נפלו אחריו דלימא כו' הלא נקודות לרי' הוא צבינה כו'

ועל ידי הקשר ומחזק יותר לפי שהיה שמיס צקו שמאל צמקוס הצבור' ועמה נפרד הכלל מן ההוד והלך לו עם החקד צקו ימין שלו וכנאר ענין זה יותר מפורש והוא כי הנה הרשימו הזה שהיה הדעת צמקומו של המלכו' ודאי שהוא צחי' ומלכו' שצדעת מלך הצבור' וכאשר עלתה המלכו' עד הדעת ועלה עמה גם הרשימו הנזכר שהיא צחי' הצבור' נתקשרו עם הדעת למעל' שהוא עטרא דחקד דדכורי' אז נתפשט הדעת על ידי קשר הזה והאיר צמ"ק והרשימו שהיא הצבור' האיר צקו השמאלי והשאר' שם חס הבוד וחורו הדעת עלמו עטרא דחקד האיר צקו ימין והנשיך שם חס הכלל ועל ידי זה נחקן האיל'ו עכ"ל עוד עם פרק ד' ז"ל עמה לר"ך שנצאר מה ה' ענין השפט'ו ה"ל שנתפשט חו"צ דרך צ' הקי'ן ימין ושמאל עד מקום ח"ג ככ"ל והענין הוא כי ה' צכח אותן אחר י' דלוי'א שנפלו עד מקום החסד והצבור' ככ"ל ונלער"ח כי גה מה שנתפשט מהכתר הוא הנה"י שלו שסם הם נפלו עכ"ל והנה צהגהת חול'ו' חיים צדרוש ישראל ויעקב רחל ולאה ז"ל ק"צ ח"צ פ"ו ומקשר מ"ש וז"ל הנה צנפול אלו האחרים דיי'ס ותצונו מן החזה דז"ל ולמני' שהוא מקום ה'קוצ' דז"ל ה' צלופן זה כי האחרים דיי'ס היו צלד הפנים של ה'קוצ' והאחרים של הצובה היו צלד אחריו של ה'קוצ' עכ"ל עוד עם השער הכ"ל פ"ח צנ"ח ז"ל ח"כ מלך ההוד והנשיך השפט'ו הסי'ג צגופ' דתצונו וכשמה ירדו שאל הצ' המלכים ציבור ואז הכלי דכיה ירדו אל הצריח' כו' ואז ירדו גם אחריו הצצו' וחורו אחר צל'ו'ו' י"ס ותצונו' ח"כ מלך מלך ה' והוא יקוד והנשיך כלל'ו חמו"ג ציבור ציי'ס ותצונו' וכשמה ירדו גם צחי' אלו ח"כ מלכו' מלך ה'ז' שהיא מלכו' ככלי שלה היא לדה ואז הנשיך' כללות ה"ח צמלכו' דיי'ס וכלל'ו ה"ג צמלכו' דתצונו' כי גם צמלכו' יש צה כלל'ו ע"ד חצי' ציבור כו' וכשמה אז ירדו כלל'ו חמו"ג ומלכו' דיי'ס

משנת מיתת המלכים חסידים

אחורי הפיצוץ האלה שנים שהם ארבע והם שני נקודות צירי גמרו לירד וחזרו להיות אחור באחור בכתחילה: ט ואורותיהם האירו עליהם בסוד תג אחד ואותיות כלל פניהם והם נקודת פתח וכלי הכתר שהוא ניקוד קמץ הם האותיות שאין להם תג לפי שלא נפגמו מפני שהיה להם קוים המחברם משאיכ שאר הנקודות:

מסכת הניצוצין

פרק א א ורפיח ניצוצות אור להחיות כיהם נפלו עמהם ואלו הם

ע"ב אחד שהוא המדרגה השביעית דע"ב נפל מחסד וע"ב שני שהוא מדרגה החמישית והשביעית דסיג נפל מגבורה ואחד היתר מע"ב בשני מדרגות אלו דסיג הוא משלים לע"ב אחר שהוא המדרגה שלישית והשביעית דמ"ה שנפל מת"ת ובו נכללים הניצוצות דנה"י וע"ב רביעי הוא המדרגה הרביעית דבין שנפל ממלכות: ב ובמדרגות שנפלו נכללו המדרגות הפחותות מהם אבל לא המעולות מהם ובכלי היסוד נחבא בו עוד אור אחד להחיות כלי המלכות שהיה אורה קמץ משל אחרים: ג ואלו הם סדר המדרגות העליונה היא ארבע אותיות

הויה

משנה

נחצאר חיך כל הדי הויות דע"ב ס"ג ו"ה צ"ן כולם הם צ"ז חסותו לצד הדי נחצאר הקדמה אחת ועתה נצאר הקדר שלהם הנה וסו"ה דע"ב אשר נחמד האורות שלו שעלו למעלה צלילות כשנצברו הכלים היו ו' מדרגות הראשונות ושאר המדרגות מן סז' וחיך וס"ה בכלל שהיו משבון ומספר "אוחיו" המלוי שהם צב"ה ע"ב ומסס וחיך כולם יורדות צב"ה" עם הכלים צדוק הנילולות ופשוטו הוא שכל המדרגות שלמטה ומונו ככללים זה וחיכס נחצבים כדבר צפ"ע ולכן חיכו עולה צמקפר ולכן חיכו נחצב רק מדרגה זו צחי"י "אוחיו" המלוי שהם צב"ה ע"ב וכל שאר הנילולין שלמטה מהם ככללים צאלו ע"ב ונחצאר אלליו צמקומות רבים כי מליחות מספר דפ"ח ניולין הם ד' צב"ה ע"ב שיוודים מאלו ד' ע"ב וכולם יחד הם דפ"ח ניולין והנה נחצאר הע"ב ניולין שירדו מכלל סרפ"ח ניולין והם הו"ה ראשונה דע"ב וסס ס"ג שהוא יוחר תחון משל ע"ב לא עלו האורות שלו צלילות רק ד' מדרגות ראשונות צלצד וממלא ירדו צב"ה צ' מדרגות אחרות יוחר עליונים שהם צחי"י "אוחיו" המלוי דק"ג צב"ה האוחיו" שלהם מדרגה ה' וכאשר נמנה צחי"י המדרגי' הדי' שהם "אוחיו" מלוי ס"ג צב"ה אוחיו" עליון וכמנה ג"כ ומספרם הדי' הם ע"ב ניולין שירדו מסס ס"ג ומסס ו"ה שהוא הסיח ירדו צ' מדרגי' עליוני' יוחר לפי שהוא גרוע צמעלי' מס"ג ולא עלם למעלה צלילות רק צ' מדרגי' ראשונות צלצד וכל שאר ירדו לצב"ה" וממלא כי הנילולין שלהם הם עיאל ניולין שהם כ"ו ומה"ה כי מספר ד' אוחיות פשוטות הם כ"ו ומספר "אוחיות" הם ו"ה וכ"ו ומה"ה צב"ה ע"ב ניולין הדי' הם ג"פ ע"ב ניולין ומסס צ"ן ירדו כל המדרגי' חוץ מן העליוני' והראשונות ולפי שהיות צחי"י מלכות חסותו' מכולם הדי' זה שצידה גדולי' יוחר מכולם שלא עלה ממנה רק צחי"י ד' אוחיו" פשוטו' צב"ה אוחיות

עלמן

מגיד

כו' למה מונה אותה בכלל הן החסותים ואפשר לרצון כיון שהפנים דל"ה לא נחו הכל נקרא נקודה ה' שהוא צדוק יו"ד שהוא אוחיות ו"ך צדוק הן צמכתי ולכן נקרא הכל כמני' לצד ואחוריי' שנפלו מלוח"ה הם קוד ה' שצטס צדוק וחכס צב"ה והכל נקרא צב"ה לצד שהוא קוד אחוריי' אל הפנים שהוא הדבורי' חכמה ונעמל כי נקודו' פתח הוא צ' פנים דל"ה שהכל נקרא חכמה ונקודות צרי' הם צ' אחוריי' שלהם שהכל נקרא צב"ה ע"ב ר"ל צדיק ח"ה ככ"ל:

פרק א

הנה צטער רפ"ח ניולין פ"ב ז"ל דע כי כאשר ילכו הדי' נקודות כל ה' וה' ומקצי עינים על ח"ק כבודע כי הנה צלחם הניחו רוסס שלהם בעולם אלילות והוא ומקודו' הכחר שצב"ה נעשה ממונו אחיכ כשנחתקן עולם אלילי' צחי' פרלוק ח"ה ומקודו' חו"ב נעשו צ' פרלופי' ח"ה ומן חקר עד היסוד שהם ו"ס נעשו פרלוק ז"ה ויון ה"י נעשה פרלוק נוקבא ד"ה אמנס כאשר ה' אחר כך התקון אשר אז הצב"ה זה אה זה ככ"ל צאורך ולא הוכחו צמקוס הראשון אמנס ה"י צאופן אחר והוא כי הנה כודע כי ח"ה מספסט עד סיוס עולם האלילי' ומסס ומנהלוי ה"י שאויח' ה"י למעלה צמקוס חו"ב דל"ה כי הדי' הם חו"ב אלל לא כך ה"י אלל שהצב"ה ח"ה חו"ב דל"ה וכן מן הראוי' ה"י שז"ה אשר צמכיתו ו"ק מספר עד היסוד יצב"ה ו"ק דל"ה אלל לא כך ה"י אלל שאינו מלצב אלל מחלי' ח"ה דל"ה ולמעני' ככ"ל אמנס נוקב' ד"ה כאשר צמקוס הראשון והוא שהיא מלצב"ה ח"ה המלכות דל"ה וכלל העול' מכל זה כי סס ע"ב צמקד וכן חקר צב"ה ע"ב וסס ס"ג צבצוד' וסס ו"ה צח"ה ונה"י צלצד עם היותו כולל ו"ק גמורי' הדי' הז"ה שהוא צחי"י ו"ק דלילות שהם צחי"י ו"ה הוא סס צב"ה ח"ה של ח"ה ומנה"י צלצד וסס צ"ן הוא ומלכות צלצד הנה

שהם שבעה מרכים שמתו וחמשה גבורות דאימא שבהם יתקנו הרי ש"ך לז"א ובגנדם ש"ך לנוקביה ובקולם ש"ך זה בזה ושל זה בזה ובר

אזו הם סוד הגבורות והרינים וזה הוא הנקרא עולם התהו : סליק סדר זרעים

זה הסדר הוא סדר קדשים הנקרא עולם התיקון

מסכת יציאת מ"ה החדש

בארכעים יום חסד ונצח ונצח בעשרה ימים ראשונים דעת ותית ביסוד בשניים גבורה והוד בהוד בשלש"ים יסוד ומלכות במלכות ברבעים משפ" כרם ארבעים יום סוד יציאת הולד :

ובערותם

מישנה

חז"ל דא"ק הפנימי והוליא שם מ"ה החדש ונתקנו הולכים וכבר כתבתי לעיל כי ז' האורות של הולכים דבין נתעלו ותכללו ותכלשו בג' קיין כח"צ שנתפסטו עד נוקם הכל' שהם חג"ת והנה עתה חזר התפשטות המזכר להאסף למעלי' במקום כנראשוק' שלא היו רק ג"ר במקום והעלו עמהם למעלי' במקום אח' ז' אורות החתוכי' ומלאו עתה כל ז' אורות החתוכי' למעלי' במקום הניכה כי היא אס הנכים ושם הוא מקום מליאת ההריון והעיבור וכאשר עלו כל ז' אורות למעלי' עלו גם הכלים שירדו בצריחה למעלי' באילנות אך לא נתחצרו יחדיו וכמו שהז' אורות היו בצחי' עיבור ג' כליין בג' וכקודם המלכות ה"י שביעית אליהם כ"י כן הכלים היו באופן זה ג' כליין בג' והמלכות עמהם ה"י באופן זה כי הכלי של נלח חסד עלו דרך קו יעין באילנות שניהם עמדו וישנו במקום ספי' מכלל' דליליות והכלי של הוד וגבורה עלו באילנות דרך קו שומל ועמדו בקפירת הוד דליליות והכלי של דעת וח"ת עלו מן הצריחה אל האילנות דרך קו האמצעי ועמדו במקום היסוד דליליות והכלי של היסוד ומלכות עלו מצריחה אל האילנות ועמדו במקום המלכות דליליות כ"י אונגס הכלים ה"י אלו לא נעלו כולם יחד כולם צפעס אחת רק כשיעור ארבעים יום של ילדת הולד כי בכל ז' ימים עולים צ' ספירות יום של ילדת הולד כי בכל ז' ימים שניים עלו דעת ח"ת ומלכות ואונגס בג' עולה והוד וב' למעלי' שעלו ללורך הזיווג העליון הוא עלמו ענין עליה ז' אורות המזכר למעלי' צבינה ועיין בשער העקוד' פרק א' שם מבוחר בדרוש עכ"צ דיעקב כי בדרים הוא עולם איליות וז"ש ראיתי אח כל אשר לנן עושה לך כי לנן הוא סוד לובן העליון אשר הוא קודם איליו' וה"י עושה

הנה

לצחי' עכ"צ :

שהם שבעה מרכים שמתו וחמשה גבורות דאימא שבהם יתקנו הרי ש"ך לז"א ובגנדם ש"ך לנוקביה ובקולם ש"ך זה בזה ושל זה בזה ובר

פרק א א אחר הדברים האלה לתקן עולם הברודים אספו כחב כיהם והעמידום כבראשונה ובתוכם השבע אורות שירשו מבניהם שמתו : ב ואז עלו מהבריאה שברי הכלים ועמדו באצילות

מגיד

נילולים צ"ח כי ה"ה הדצח אינם נילולים רק חסדים שהנילולים הם גבורות בלנד באופן שהשע"ו נילויין השנות של המלכים וה' נילוי' ה' גבורות חסדות צין כולם הם ש"ך נילויין צ"ח וכבר ידעת כי גם נוקבא דז"א יש נה כללות כל ה"י מלכים כנודע כ"י מלא כי הם ש"ך נילוי' אחרים של נוקבא דז"א וכנודע כי כל הגבורות והרינין הם כפולים כ"י וכל אלו הנילויין שלו ושלם ומחערצין צעני דאמא ומצטיירין ונתקנו שם עכ"ל והנה באמת לשון ע"ה לריכין ציון ע"י בדרוש זה אינו ומחצת כלל ענין דפ"ח נילויין וגם הלשון משמע דפ"ח וש"ך ענין אחר לגמרי ככ"ל ובאמת אינו כן שהרי ש"ך הנילוי' הם ה"י מלכים שמתו כמזכר ודפ"ח נילויין הם מהאורות שפעלו להחיות כליהם ולכן שפיר כתב המחבר בפרק א' ודפ"ח נילוי' אור להחיות כליהם וכאן בפרק ב' כתב ונילוי' הדצקים ממש בכלים וכן מנזרח צנצנא שער' הציאו צקפר הנכבד מנזח פתחים ז"ל דפ"ח נילוי' הם מעולים מן הש"ך כי הש"ך שהם ז' פעמים אדם הם הכלים של המלכים והדפ"ח נילויין הם האור שצחוכס מה"ש ש"צ ח"צ פ"ט עכ"ל עוד בשער רפ"ח נילויין פרק א' ז"ל והנה מקפר הנילוי' הם היו רפ"ח נילויין וז"ס והארץ הימה חוה וצוהו וכו' שהם צחי' ומלכים כ"י אשר הם ג"כ נחו ומחצתו וכעשו חוה וצוהו ושאר קלת נילוי' הנקרא רוח אליהם ומחפת עליהם עכ"ל ע"ש ולכן נקרא עול' החוה :

פרק א הנה בשער התיקון פרק א' ז"ל והנה כאשר עלה ברגון המליל העליון להחיות מחים ולתקן המלכים האלו הנסבדים והנפולים בעולם הצריחה גזר והעלה מ"ן ומחא לעילא ועי"כ ה"י הזיווג

דשם בין הכולל: ב ועד ידו זווג מיה ובין זה מתבררים מהניצוצות וכלים שנפרו ומתקנים כלים חדשים רחבים שראויים לנחוד (עד ידו או"א הקודמים ליוצאי יריבם) ואורות אחרים שמתו שהיו מצומצמים כל אחד בנקודה שאין בה אלא בחינת עשייה בנחלה שאין לה הפסק בהיותם מתפשטים בסוד ספירה שיש בה ארבע בחינות אבי"ע ואחר כך בסוד פרוצוף אדם וצלמו שהוא קשר עשר ספירות שכך ספירה

פרק ב א ובעדותם עזו הטעמים דפנימיות סיג הכולל אל פנימיות ע"ב הכולל וכבה המין המיה ובין הכוללים נזדווגו והוציאו מהמצח דאיך שישם נקודות ע"ב הכולל הבחינה תיצונה דשם מיה הכולל והוא המלך האחד הנקרא הדר סוד רשות היחוד ובהתחברו אל המלכים שהם נקודות סיג שמתו נעשים נקבה אד"ו ונקראים עתה כשם בין כי כן נמצא בהם הבחינה תיצונה

מישנה

ה"י עולם הנקודים אשר צהס ה"י שנינה הכלים הלגיכין תיקון והנה אח"כ שחוא פשוט כי נוכל צמלכי שחוא צחי" צ"ן על כל זה מלריך צעה"ח לימן טעם ככ"ל על מה שקנה לו עתה שם צ"ן צאשר מן הראוי ה"י שיה"י צחי" ס"ג דוכרח כי הוא עליון ומ"ה לכן נחזן טעם צאשר שחוא צחי" א' פרטי ומס"ג שחוא נקודו" ס"ג לצד המצטר כללו זה צלחות לשוכו צפי ובהתחברו אל המלכים שהם נקודות" ס"ג שחוא ר"ל צאשר שהם נקודות ס"ג לצד פרטי א' כזכר ואח"כ כי טעם הפשוט הידוע וק"ל. אמנם קלת לריך עיון על מה שבי המצטר וצב"ח המ"ה וצ"ן הכוללים" מזדווגו והרי מוצא שעליה מ"ן לזיווג צחי" ע"צ הכולל עם צחי" טעמים דס"ג ע"י עליה הז' אורות ככ"ל הנה צזיווג הראשון המכור לעיל להחליף עולם הנקודים מוצא שהיה ע"י מ"ה וצ"ן המלכים כמנוצח במסכת אורות הנקודים אמנם הכל מוצא צהדיח שהיה ע"י עליה האורו" מ"ה המלכים ככ"ל והנה מוחך דצרי המצטר נראה כעושה פשר דצר שצ"י עליה האורו" הז' היה עליה הטעמים דפנימיות ס"ג וע"י מ"ה וצ"ן הכוללים היה הזיווג אבל תמוה הוא מאין ילא לו זה והוא היפך המוצא צעה"ח צמנה מהעו"ו וכן צ"ח שצ"י עליה הז' אורות היה הזיווג כי הז' אורות ה"י מ"ן לזיווג הכ"ל וצ"י: והנה צשער החיקון פרק צ' הכ"ל ז"ל ולכן נקרא עתה צהס צ"ן ואמנם אח"כ כן הוא צהכרח שאפי" שחם צחי" נקודו" צלצד צהכרח הוא שיש מ"ה צחי" הנותחצרת עם הטעמים דמ"ה וצחי" היות כולם יחד צחי" נקודו" לצד דס"ג וע"י חיצור עם מ"ה עתה עמו נחקנו אלה הנקודו" וכעפי" נוקבא אליו והנה צאלולות חיים צדרוש עתיק ז"ל לא ה"י ציבור אלא צכלים וכלול"י אבל צאורות א"ל ציבור ומיקון עכ"ל וצעה"ח שער מלוא"י המלכים פ"ז ז"ל כי הנה נצאצח כי השצירה לא היתה אלא צכלים שלא יכלו לקבל האור שלחם וממלא כאשר צה החיקון שיקר היתה לצחי" הכלים

מגיד

פרק ב הנה צשער הכ"ל פרק צ' ז"ל והנה ע"י עליה מ"ן המכר שהם האורות המכר מזדווגו צחי" הו"י רע"צ דירדן אשר כוללת צחי" המוחין דח"ק עם צחי" טעמים דס"ג שהם אח"כ ככ"ל כי אלו הטעמים דס"ג לא ה"י צהס פום שצירה ולכן הם מזדווגו יחד עם צחי" הע"צ דח"ק והוא הכונה על האורות היוצאים מהצל הפה והמוחין האחרון רק על צחי" עליון ופנימיותם וכאשר מזדווגו יחד נולד מ"הם אור חדש ע"י הזיווג הזה היה האור החדש ההוא הוא צחי" שם מ"ה הו"י דחלפין וגם הוא נחלק לוי" צחי" ענח"ח הכוללים כל האליליו" בו' ולפי צצחי" הע"צ הוא צרישא דח"ק שהם צחי" המוחין ומקומם ומצפנים כנגד מקום המלח וטם מזדווגו המוחין שהם צחי" הע"צ עם צחי" ס"ג שהם אח"כ הטעמים דס"ג שהם למו"י והמוחיים צנוק הראש ולכן מרוב האור שיש עם צזה המלח ע"י זיווג המכר ילא אור חדש ממו"י ולמו"י שהוא עם מ"ה החדש והנה כאשר ילא זה אור החדש מ"ה דחלפין מהנקודו" דס"ג צהס היתה השציר"י מה שיוכל לצדד עם מ"ה דחלפין צשהתפו וכתחצרו עמו ולא נעשה המ"ה צצחי" דכורח והס"ג העש"י מהנקודו" צחי" נוקבא אליו ולהיו"י שהס"ג נעשה נוקבא אל המ"ה לכן קנה לו עתה עם אחר והוא שם צ"ן הו"ה דההין ואינו נקרא עתה צהס ס"ג אלא צהס צ"ן והענין הוא כי שם ס"ג הוא כללו"י ענח"ח אמנם אלו שהם נקודו" דס"ג צלצד אינם נקראים ס"ג כמו הכלל שאינם אלא פרטי א' שצהס ס"ג ולכן כאשר זה הפרט שהם הנקודו" נחתצרו עם שם מ"ה וכעפי" אליו צחי" נוקבא נקרא עתה צהס צ"ן עכ"ל: עוד שם צפרק ב' ז"ל והנה האור הזה דמ"ה החדש היוכל מן המלח כמכר הוא סוד המלך הח' המכר צפי וישלח הנקרא הדר אשר לא כזכר צו מיתה צבור"י כי לא מה כמו האחרים וארצ"י הוא המחוק והמקיים ה"י ולכין קדמאין שחוא עכ"ל ועין לעיל צצחי" אורות הנקודים פרק א' משנה א' שם מוצא העי"ב כי הצחינה חלוונה דשם צ"ן הכולל ילא עם צחי" חלוונה דנקודת ס"ג וזה

ספירה כבודה מאביע וכל זה נעשה באורות דנוספות הניתן להם במתנה: ג ומכרלות החמשה פיצופים נחלק אריך לשנים כנגד שתי בחינות הירועות שבכתר ועדינו נקרא עתיק ודהם עוד שני נקבות וכן נתוספו בזוין שני פיצופים מהארה ונקראים יעקב וילאה הרי שנים עשר פיצופים לפיכך הוצרכו המלכים לעלות ולהתעבר במה שרמעלה מרם שנים

עשר חדש חדש אחד לכל פיצוף ואחרי כן יצאו כל אחו' מתוקן בעגולים ויושר הזכרים ממיה והנקבות מבין :

מסכת עתיק

פרק א א כיצד נתקנו במיבור איך שישים מאחריו ראש בחינת פיצוף מלכותו

כיגד

אבל צענין האורו והעלמו' שלהם לא נחמדש דבר צהם כו' שנחמלו' צהיות הכלים צחי' נקודו' קטנו' צלמי פלוף לא היו האורות וזולאים חלקיהם לשועל עכ"ל ע"ש היעיצ ובשער הפרלופים דרוש אחד ופנים עוד דרושי' כלולים עם וכי' עם צפרק הנקרא דרוש ז' ז"ל והצן זה מואר ענין הנקודות צכ"ע מה ענינם שהוא עשי' של הצחי' ההיא אך לשון ספי' הוא צהיות' שלימה בכל חלקי הצ"ע' שזה והצן זה היע"ב ג' חילוקי' אלו' שהם נקודה וספי' ופרלוף כי נקודה היא עשי' שבספי' וספירה הוא צהיותה ספי' שלימה מוצ"ע שזה ופרלוף הוא קשר י"ס וכל ספירה מהם שלימה מוצ"ע חכור זה מואר כלל זה עכ"ל ע"ש היע"ב : ועין צמק' מייחם המלכים פרק א' משנה ג' עם נחצאר היע"ב זה שבי' המחצר נחמ"ה שא"י ל"ה הספי' והנה צשער עתיק (לפיכך הוא צשער התיקון פ"ח) ז"ל ועיי' זיווג זה נתקן כל עולם אלילי' כולו מן עתיק יומין עד המלכו' והסמיל' נתקן עתיק יומין ואח"כ היה זיווג שני צשתיק יומין ונוקצה לא"י ונוקצה ואח"כ הי' זיווג צח"א ונוקצה לתיקון א"י ואח"כ הי' זיווג צח"א לתיקון זו"ן ואח"כ זיווג זו"ן דלילי' ללורך כל העולמו' אחרים לכך הולרך צחי' עיצור זה להשהות ולהחלחר שיעור י"צ חודש כו' והעעם הוא כדי לתקן כל האלילי' שהם י"ב צחי' עתיק ונוקצ"י א"י ונוקצ"י א"י עילאין וי"ס והצנזו' חו"ן ויעקב ולאה ולאו הם י"ב פרלופים שלמים ולכך הולרך זמן העיצור להיות י"צ חודש ושבחתי מה שחלחר מפי מורי ז"ל אם הי"צ חודש של העיצור הזה הי' צעיצור ראשון העליון שהוא ללורך צשתיק צלדו ככ"ל או אם נחמר כי עתיק נגמר צמורש הראשון ונוקצה צמורש הצי' וא"י צמורש הג' וכו' אמנם הפי' הראשון נראה עיקר שהי"צ חודש הם ללורך עתיק צלדו עכ"ל ע"ש והנה המחצר הפס' לשון אחרון והוא נגד מה שבחצתי שצנזאר שהפי' הראשון עיקר אמנם מולחתי צח"לרות חיים הג"ה צסם קשר מ"ש ס"ב ח"ג פ"ב ז"ל אבל צספר מ"ש חופס לשון אחרון שהיו לריכין י"צ חודש לכל פרלוף שלם חודש א' הם י"ב חדשים ל"ב פרלופים עכ"ל והוא כדברי המחצר

בישנה

שקמך עלמו על ספר מ"ש כנראה צהרנה וקומוות צאשר עם דרושים כוללים רחצי' ככו' צכמה וקומוות' והנה מה שנהרש מדברי המחצר צששנה ג' שגעולים ויושר הם צמיה וצ"ן דע כי צאמח דבר זה נשאר צספק צשער הנקודים פ"ח ששם מוספק ששפער עיגולים הוא מצי"ג שהוא צ"ן וממ"ה יושר לצד וגם שארי ספי' קו' פוליס צענין זה ע"ש אמנם צשער (התיקון) עתיק פ"ד מוספק ב"כ צענין זה צמחה דרכים ולצסוף מסיק ז"ל צקונטרס הקלר כחצ כי אח"פ לא יש רק יושר אך צעין ומלח שהם הנקודו' יש יושר ועיגולים הנה נראה כי צעין לצדו שהוא ק"ג וכן צמלח לצדו שהוא מ"ה יש יושר ועיגולים בכל א' והם עכ"ל ע"ש והיינו כדעת המחצר ומה שבי' המחצר הזכרים וממ"ה והנקצו' מצי"ן מצוחר צשער עתיק ושם צפרק א' ז"ל כלל העולה כי עולם אלילות יש צו י"ס וכחר הוא עתיק וא"י וחכמי' הוא אצח וצינה הוא אימא ושס קלות חג"ה נה"י הם ז"א ומלכות היא נוקצה דז"א וכל צחי' אלו עלמוחס מצי' צחי' מ"ה וצ"ן וכל צחי' הדכו"י הם ממיה והנוקצה מצי"ן עכ"ל :

פרק א

הנה צשער קרר האלילות צקילור פרק א' ז"ל ומחמיל' ומשחלשל ומנוו א"ק כו' והא"ס מוכח מהצנזותו צכמתי' דא"ק הזה האליל צמחתי עולם אלילות וז"ס כולם צכממה עשית וחכמה הנכור כחלצטה צמלכו' א"ק עכ"ל ע"ש וצח"לרו' חיי' דרוש עתיק מואריך צקוד הפסוק אור חממה י"י' שצנעמים כאר צצנעת הימים וכי' שם ז"ל כי נודע שכל עולם נקודים וצנודים הם ומחמילין מציצור דא"ק עד סיום רגליו כנגד פרלוף דמלכו' א"ק כי משם היא ומחמלת ועד סיום רגליו היא ומסתיימת כמו מלכות דז"א דלילי' עכ"ל וכבר נודע שחר א"ק הוא הראשון צבו ומחלצט א"ס עלונו ועל ידו מואר צכלים של א"ק צי' א"ס בנזו שם צכחר א"ק ועיין מענין זה צדרושי פנימי' ומקיפי' וצדרושי אצ"ע ופי' מוצח פחחים הצי' מציח שם ז"ל כחר א"ק שהוא היחידה של יחידה של כל העולמו' שם ומחלצט הא"ס עלמו וצחמלעית הכחר הצי' מואר הא"ס צכלים

משנת

מסכת עתיק

חסידים

טו

מלכותו ושם אור אים גנוו בכתרו ומדוכש
 בחכמתו נתגלה שם מיה הירוע שבו עשר
 ספירות וסוד הטעמים שבו ודם סוד כתרו
 צרפו אדירם מעשר ספירות דבין הירוע :
 ב כיצר ראש הכתר דבין עד החזה נתחבר
 בכתר הטעמים דמיה ושני כתרים דחויב דבין
 נתחברו בחויב דטעמים דמיה ולגוף הטעמים

דמיה נתחברו מבין החויב דחויב וחסד דאימא
 והכתרים של שבע אחרונות דבין ועד ידם נעשו
 פיצוף אחד שלם מיה לפניו ונקרא זכר ובין
 לאחוריו ונקרא נקבה אחוריהם ביתה ופניהם
 דחויין ושמו עתיק: ג ונקרא בשם רישא דלא
 אתידע לפי שלא נודעו הצחצחות שבראשו
 כמה הם ומה הם כי אפשר שיהיה בכתרו אור
 פנימי

מגיד

צבליס של ח"ק שא"ל כלים ממש דרוש פנימי ומוקף
 דרוש ח' עכ"ל ובספר החיקון פ"ג ז"ל ואור המלח הנקר'
 טס מ"ה אעפ"י ש"לא מלמעלה מן המלח הנה הוא
 ומפסעו ומס ולמע"י ומחיל מליחות מן הטיבור עכ"ל
 ע"ש והנה צטער עתיק פרק ח' ז"ל ועתה נחמיל לבאר
 ח"ק נחמיל כל עולם אליו הנעשה מצי צחי"ה הנה טס
 טס מ"ה וצ"ן טס המלכים דמחו והם צחי"ה הנקודו'
 דס"ג וטס מ"ה הדמס ולריך שבצאר מה הוא חלק שלוקח
 עתיק יומין ומס מ"ה ומה חלק לוקח ומס צ"ן כי כבר
 נבאר לעיל כי טס מ"ה יש בו ד' צחי"ה נחמ"ח וכן ער"ו
 צטס צ"ן טס הנקודו' טס ק"ג נחמ"ל לדי צחי"ה הנה
 טס נחמ"ח וגם דע כי כמו טס צ"ן שהוא נקודות
 דס"ג יש בו י" נקודות טס י"ס כו' כך טס מ"ה יש
 בו י"ס וכאשר ומחצבים צ' שמוח אלו מ"ה וצ"ן צחיבור
 דבר וקוצה הם ומחצבים י"ס צ"ס ולריך לבאר חמ"ל
 ענין טעמים והחלקו צ"ס דע כי צוהר אהור
 שהטעמים נבחר והנקודו' נחמ"ה והתנין צביה
 והאוחיו צ"ה דליליו טס נקראים וז"ן אצל דע כי
 זה החחלקו' הוא צ"ס עלמן של מ"ה טס ומחלקים
 נקדר הזה חמס כאשר צחי"ה אלו ומחלקים צעתיק
 וח"ה חין הקדר כן אלא צוהר אחר וזכור תקדונה זו
 וזו פרטי הנה עתיק וח"ה טסיהם ככללים נבחר
 דליליו כמ"ס צע"ה והנה עתיק לקח ג"ס מ"ה צחי"
 כהר שלו טס הטעמים ומס צ"ן לקח ה' ראשונו
 של כהר שלו טס ג"ב צחי"ה הטעמו' כי כבר ידעת כי
 כל ח' מה"ס כלולה מ"י ועוד לקח ג"ר דחמ"ה דצ"ן
 ודיר דביה דצ"ן וזו כהר"י של ה"ה דצ"ן עכ"ל ע"ש
 שמתריך גם צענין ח"ה ואו"ה כו' מה שלוקחים מו"ה
 וצ"ן ה"ל ויבאר כל אחד צמקומו צע"ה והנה כרי
 לבאר היעני משנה שני' לריך להאריך צענין זה מאור
 וזוה נבאר רוב דברי המחבר צפרק זה הנה צטער עתיק
 פרק ח' ז"ל ונבארם עתה דרך פרט ונחמיל לבאר ענין
 עתיק יומין ומחילה נבאר מ"י הוא זה עתיק יומין כו'
 וז"ש נבאדרה זוע"ה ג' רישין אהנבלו כו' ולמעלה ממנו
 הוא רישא לכל רישא דלא אתידע כלל מאי דהוי
 צהאי רישא וכו' והנה זה הרלש הג' מומטה למעלי טסיה

משנה

עליונה שבכולם הוא צחי"ה נוקצ"ה דעתיק ולכן אהר
 ללא חמ"דע מאי דהוי צהאי רישא לפי צעתיק דכו"י
 כבר ציארנו דאתידע מאי דהוי צהאי רישא טסיה כהר
 ומס מ"ה אצל מה שלוקח ומס צ"ן להאי רישא
 חליחאי יש זה כמה ספיקות וז"ש ולא אתידע מאי דהוי
 צהאי רישא ולכאור' לריך לדריך למה לא אהר לא
 אתידע מאי דהוי האי רישא ח"כ ומשנע סבכר אלו
 יודעים מליחות הרישא צעלמו מה ענינו טסיה עתיק
 כזכור אצל צמה נבחרה הוא שאין אלו יודעין וציארנו
 הוא על צחי"ה טס צ"ן אשר טס כזכור כי הוא מצבר
 מן הכתרים טס צטס צ"ן ומחצבים עמו ונעש"י נוקצ"ה
 אליו וזה שאין אלו יודעין כמה צבר ממנו ומחצברו
 אליו עכ"ל עוד צטער עתיק פ"ג ז"ל וצ"ה חנין כי
 לעולם לא תמלא טס צעתיק צחי"ה פנים ואחר כמו
 טס צבל השאר ממנו ולמע"י והענין כי הנה העתיק מלד
 ח' יש לו טס מ"ה ומלד הטניס טס צ"ן והם צלוהן זה
 כי ודאי הוא טס צטס מ"ה יש בו צחי"ה פנים ואחר וכן
 צטס צ"ן יש בו צחי"ה פנים ואחר והם דבוקים אחר
 מ"ה צלחור צ"ן והפנים מ"ה מלד זה והפנים דצ"ן מלד
 זה ומלא שולד זה כיכרים ונחלים פנים מ"ה ומלד
 זה פנים צ"ן והאחורי' דשניהם דמ"ה וצ"ן מוכס"י
 זה צוה צפנים וח"כ חין מחגלה צעתיק צחי"
 אחר כלל ולכן כולו נקרא צחי"ה הפנים . עוד
 טס צפרה ג' ז"ל וכמזור עתה לבאר יינין
 הספיקות ה"ל שאמרנו טס צעתיק צחי"ה מה שכו"ה
 לעלמו מנח"ה חלק טס צ"ן טס הנקודות טס צחי"
 הנלכ"י הנה נבאר כי חין לך טס אור שאין זה צ'
 צחי"ה פנימי ומוקף ונמלא צטס צ"ן יש פנימי ומוקף
 וכן צטס מ"ה והנה לריך שכליע לך הלעה אחת והוא
 עתיק הוא כהר של מ"ה יש בו י"ס נקודות אלו הי"ס
 שבבחר הזה ומחלקו' ומפסעו ונעש"י פרלוק טס
 נקרא עתיק וכאשר הוא מצבר מנח"ה טס צ"ן טס
 נלכ"י כו' אשר גם צה"י יש י" ספירות כו' הנה טס
 מצבר חלק ח' ומחצב צמ"ה המחבר דכח דמ"ה ואח"כ
 מצבר עוד חלק ח' ומס צ"ן ומחצבים ע"ס החבו'
 דכח דטס דמ"ה כו' והספק טס צוה הוא לידע
 ח"ה

אחד וישרשה כרים: ד או אפשר שיש בכתרו גם אור מקוף דמ"ה וכרי דבתר מ"ה ובחוב"ב יהיו גם שני האורות של אחרים האמורים עומדות אחריו המ"ה שבהם יהיה סימנו כנ"ד שני אורות

פנימי דבתר סיג דנעשה ניקף לאור פנימי דבתר מ"ה וכרי דבתר סיג ושני כרים דאחרים דשני הכתרים דחוב"ב יערו בחוב"ב שרו יהיה סימנו אא"ג אור מקוף אחד ואור פנימי

משנה

כחצתי לזעלי שלא נעשה כחד דעתיק אלא נחצר דכחד דמ"ה ומ"ה ראשונות דכחד דצ"ן והעעס כי הרי כל צחי' דעתיק כולו מוראשו ועד רגליו כולו נקי צחי' כחד צנעק חו"צ וא"כ איך הכתרים של חו"צ יעלו בכתר שצו ח"כ מוכרח ופשוט הוא שח"כ עולים בכתר דעתיק כלל אלא ודאי הוא שהם נעש' ולמעט זבזה הוא הספק אס צ' כחרי' של חו"צ דצ"ן עולין צחי"צ דעתיק או אס נאמר שאע"פ שהם כחרי' עכ"ז הם צחי' חו"צ הגרועי' ומצחי' עתיק וא"כ איך יעלו צחי"צ שצו וא"כ לא עלה רק בגופא דילי' בלצד וקפק זה צין צחי' הכלים וצין צצחי' האורות כו' אונסם צחי"צ דכחמו' דצ"ן וחו"צ וחסד דצינה דצ"ן צאלו פשוט הוא שאינם יכולים לעלות לזעלי' דרישא דעתיק צחי"צ דילי' ודאי הוא שנסארו בגופא' עור ספי' וצנעין ז"ת דעתיק אשר פשוט הוא שלקחו להם ז"ת דכחד דמ"ה והספק הוא אס לקח ועס צין צחי' ז' כחרי' ש"ס צז"ת דצ"ן או לא כי שאר צחי' שלהם אפי' חו"צ שצהם פשוט הוא שכל הז' מלכ"י תחטובי' דצ"ן אינו רק צחי' גופא כנודע אי"כ כוננע הוא לעלות אפי' בגופא דעתיק אצל הספק הוא צז' כחרי' שצז"ת דצ"ן אס שכיון שהם צחי' כחרי' יוכלו לעלות בגופא דעתיק ולהתחצר גם עם חו"צ דכחמה דצ"ן אשר חלו נסארו בגופא דעתיק צודאי כח"ל או אס נאמר שאלו הז' כחרי' לא עלו כלל צעתיק אפי' בגופא דילי' והספיקות אלו הם צין צלורות צין צכלים ורעה עתה הטעם על כל הח"ל והוא צסם מ"ה כיון שלוקח העתיק ממונו כל ספי' כחד של עם מ"ה אשר צה י"ס כנודע לכן הספיק לו לרכורא דילי' אונסם לנוקצא דילי' הנעש' ועס צין ואינו לוקח ועס צין רק חלי הספי' דכחד דצ"ן שהם ה' ראשונות לצד ח"כ מוכרח הוא שיקח מנוקמות חרי' להשלים האורות תמורת ה' אחרונות שחסרו צו נחצר דצ"ן ולכן יקח מהם ג"ר דכחמה דצ"ן וד"ר דצינה דצ"ן וז' כחרי' דז"ת וכל אלו הלאי יספיקו לשיעור תמורי' ה' תחטובי' דכחד דצ"ן שחסרו ממונו כח' וכל הספיקות יהיו צנעין צחי' צין שהם ה"ר כחד דצ"ן וג"ר דכחמה דצ"ן וד"ר דצינה דצ"ן והכתר שצכל' ח' מו' תחטובות דצ"ן וצאלו הצחי' הם הספיקות איך נחצלק צמליחות י"ס נוקצא דעתיק ואחר שצאלרו הספיקות דרך כללות לריך שנצאר דרך פרט ותחלה לריך שחדע כי הספיקות הנזכרות צנעין של

מגיד

איזה חלקי' נצבר ומחצר דרישא דילי' ואיזה חלקי' נצבר ומחצר בגופא דילי' והנה כחד הוא פשוט אללינו כי צחי' הכחד דעתיק נמשכת מן כחד דכחד דמ"ה ומן צידור ה' ראשונות דכחד דצ"ן ואין כאן עוד טום צידור אשר אלא זה אצל הספק הוא מה שנצאר עתה והוא כי יש כאן צ' צחי' וצ' ספיקות צצחי' ה' יש צ' ספיקות וצצחי' הצ' יש ספק ה' הצחי' אחת אס נאמר שאור המוקף דעס צין לא הולך לו שיתקנהו עם מ"ה כי אור המוקף גדול ומעולה מאור מן הפנימי כנודע לנו הוא לכן נשאר לזעלי' צטרשו ולא ילא להתחצר עם עם מ"ה אלא הפנימי דצ"ן לצד הולך להחקן והוא אשר נחצר עם עם מ"ה וצחי' הצ' היא אס נאמר שאור המוקף ואור הפנימי של צין הולכו לצד להחקן ולהתחצר צסם מ"ה והנה כפי הצחי' הא' יש צה צ' ספיקות אלו והרי אס נאמר שכיון שלא צא רק הפנימי דצ"ן בלצד גם עם מ"ה לא צא רק הפנימי וזו הפנימי דצ"ן אשר שרשו הוא נקודות דסיג כח"ל נעשה צחי' ומוקף של אור הפנימי דמ"ה כי לעולם השם דסיג גדול ומ"ה צצחי' אחת כח"ל ונמלא כי עם צין הפנימי נעשה מוקף ה' אל הפנימי דמ"ה ואס הענין כך הוא נמלא שיש עתה אור מוקף ה' ואור ה' פנימי בלצד והוא כי הכחד דכחד מ"ה נעשה אור פנימי בכתר דעתיק ואור פנימי ה' ראשונות דכחד צין נעש' אליו אור מוקף או אס נאמר צאופ' אחר והוא שהשם צין לא הולך לצד רק הפנימי לצד אצל ועס מ"ה צא אור מוקף ואור פנימי וזו נעש' הפנימי דצ"ן ג"כ צחי' מוקף ונמלא צ' מוקפי' ה' דמ"ה וא' דצ"ן לפנימי ה' דמ"ה לצד הצחי' הצ' היא אס נאמר כי ועס צין צא שיהי אור המוקף ואור הפנימי וכן ועס מ"ה צא שיהי מוקף ופנימי ונמלא צ' מוקפי' דמ"ה וצ"ן וצ' פנימי' דמ"ה וצ"ן והרי נחצאלרו הספיקות שיש בכתר דכחד עתיק ואיך אין הספיקות צו רק צלורות בלצד עוד יש ספיקות צחי"צ והספיקות אלו תלוים כפי ספיקות שלזעלי' בכתר עתיק אלא שכאן יש ספק צין צנעין האורות צין צנעין הכלים והענין הוא כי ג"כ נודע לנו שיש צהם חו"צ דכחד דמ"ה אונסם צצחי' הצ"ן ג"כ נודע לנו כי לוקח העתיק ג"ר דכחמו' דצ"ן וד"ר דציני' דצ"ן ופשוט הוא כי אפי' צחי' הכחרי' י"ס צחי"צ דצ"ן ח"כ יעלו בכתר עתיק כלל כי הרי

אור מקיף דסיג ובחובי יהיו שני כלים דפנים
דחובי האמורים במקום אורות האחרים ויהיה
סימנו בכיו שני אורות מקיפים ושני פנימים
וישנה כלים : ו או אפשר שיש בחוב שני

אורות

מישנה

ועוד אור פנימי דצ"ן אשר נעשה נוקף אל המים וכפי
זה לריך שנסתווה אור הפנימי עם הנקוף והוא שיעלו
צ' אורות של צ' הכתרי דחויצ דצ"ן לנעלי צמ"צ
דעתיק וזה אינו אלא צמ" האורות צמ" האחריי
בלצד ועי"י יתי אור הפנימי מרובה ג"כ כמו אור הנקוף
וכן צמ" האחריי של הכלים של הצ' אורות הנכר צב'
הכתרי דחויצ דצ"ן יעלו עם חלק האורות שלהם שגם
הם צמ" האחריי והסינון של זה הספק הוא **בגד**
רלונו לומר צ' מקיפי וג' פנימי ודי כלים שהם כלי
דכתי דצ"ן וכלי כתי דנ"ה לפי שכבר יש נמיה אור
נוקף וחף פנימי אשר על ידו מתיילר הכלי הנכר וצ'
כלים דאחריי ככזכר ולריך לידע ענין אי והוא כי
צאלו הספיקות יש ג' צמ" צענין עליות אורות חויצ
דצ"ן צמתיק ככזכר האי הוא אל עילים האורות שלצמ"י
פנים בלצד והנה אז הם מתיצב"ז עם חויצ דכתי
דמיה עלמו כיון שגם הם צמ"י פנים חונס אל אינס
עולי רק צמ"י האחריי שלהם אז איא שיתערו עם
חויצ דכתי דמיה עלמו כיון שאינס צמ"י פנים והאורות
דמיה יהי צמ"י פנים ואלו האחריי העולי יהי צמ"
אחריי אל הפנים הנכר דמיה ואם הוא צמ"י שליטה
שיעולי שיהיו צמ"י הפנימי וצמ"י אחריי אז הפנים
מתעצב"ז עם אורות דמיה והאחריי כשאר צמ"י
אחריי להם אצל צמ"י כתי דצ"ן ודאי הוא שמתעצב
עם כתי דמיה והנה ג' צמ"י אלו הנכר כבר נחצאר
צמ"י אי והם צמ"י הספק הצ' וצ' צמ"י אחריות יחצאר
בשאר הספיקות והצמ"י שני יש צמ"י ספיקות והוא
אל כאמר שצאו אור פנימי ואור נוקף שניה דצ"ן ואלו
הם הני ספיקות ספק אי אלם כאמר שיש צ' אורות
נוקיפי אי דצ"ן ואי דמיה וצ' אורות פנימי אי דמיה
ואי דצ"ן וכפי זה איא שיעלו אורות של צ' הכתרי
דחויצ דצ"ן שצרי האורות הפנימיים הם כ"כ רבים כמו
הנוקיפי חונס צמ"י כלים לריך שיעלה והפעם הוא
לפי שאין כח בכלים דמיה לקצלה אור פנימי דסיג
כי"א היה כל אור ואור בכלי שלו כיחא אצל עתה הכלי
דמיה נתקבל אור דמיה ואור דצ"ן וכן הכלי דצ"ן נתקבל
שניה ואין יכולות בכלי של מיה לקבל אור פנימי של
צ"ן שהוא סג"ג ולכן לריך שיתגדל הכלי הזה עיי הכלים
של כתיים של חויצ דצ"ן וא"כ לריך שכל צמ"י כלים
דפנים ואחר יעלו לנעלי אצל האורות שלהם ישארו
למעט

אורות מקיפים והם הפנימי דסיג הנעשה מקיף
ומקיף דמיה האמור וישלשה אורות פנימיים
והם פנימי דמיה ושני אורות דאחרים האמורים
וארבעה כלים : ה או אפשר שיש בכתי גם

מגיד

של האורות אלם יש אור פנימי או אור נוקף ואם יש
אור דאחר או אור דפנים והספיקות הנופלה צענין
הכלים הוא אלם יש צמ"י אחר לצד או צמ"י פנים לצד
או שניה יחד גם יחד שחדע כי צמ"י הכלים חלוי כפי
צמ"י האורות כי גם אלם האורות רבים צמ"י גם
הכלים לריכין שיהיו גדולי כי כל עיקר התיקון הוא
הגדלת הכלים לתעטות צמ"י פרלוף כדי שיתעטע האור
ויתחצ הצמ"י ויכול לקבלו והנה וצמ"י צ"ן לא לקח
כלים רק מיה ראשונות דכתי דצ"ן וזה ודאי לא יספיק
לו להיות כל לייק שבו ולכן כמו שלוקח אורות אחריי
משאר קפי"י שם צ"ן לריך שיקח כלים משאר קפי"י שם
צ"ן גם לריך שחדע הקדמה אחרת והוא כי איא להיות
צמ"י כלים אלא עיי הכחה אור נוקף צאור פנימי
והשם נעשה צמ"י כלים מתולדות הכחה והוא חכור זה
ונחיל לצאר הספק שאל צמ"י הכק' רישא דעתיק
הנה כבר נחצאר שהספיקות נחלקת צב' צמ"י הצמ"י
הראשון הוא אלם לא צא רק אור פנימי לצד של שם
צ"ן ונעט' אור נוקף אל אור פנימי דמיה והנה וצמ"י
זו יש צ' חלוקות אלם כאמר שאור פנימי דכתי דצ"ן
לצדו נעשה אור נוקף אל כתי שצמתי דמיה אשר הוא
פנימי ואם כך הוא ודאי הוא שספיקות אורות אלו לכל
ראש עתיק כי כבר יש צו כח"צ דכתי דמיה צראש הזה
וצמ"י יספיק לו כי הרי צמ"י הנקוף שלו אינו אלא צמ"י
פנימי דכתי דצ"ן ככיל אי"כ לא יהי אור פנימי גדול
ואור נוקף וכפי זה לא הולכו צ' אורות של צ'
הכתרי שצמ"י צ"ן לעלות ככאל אצל האחריי דהיינו
צמ"י דאחריי של הכלים שלהם הם עלו צמ"י דכתי
דמיה לפי שאין כאלן צמ"י דמיה עוסם כלי כלל שכאשר
לא יש אור פנימי ואור נוקף להכות זה צמ"י אינו נולד
ומתחבזה צמ"י כלי כלל וכאלן חע"ע שיש צמ"י נוקף
דצ"ן ופנימי דמיה עכ"ז נוקף הזה אינו צמ"י אור נוקף
אלא פנימי דצ"ן שנעטע נוקף לפנימי דמיה ואינו יכול
להולא כלים זמניה ולכן הולכו לעלות אותם אחריי
של כלי הכתרי דחויצ דצ"ן אצל האורות שלהם לא
עלו לנעטם היכל והנה הסינון של הספק הזה הוא
אנ"י פי אי אור נוקף אי אור פנימי וג' כלים
שהם כלי דכתי דצ"ן וכתי דחויצ דצ"ן ספק הצ' והוא
אלם כאמר שג"כ היה נוקף דמיה ונחיל עתה אור
פנימי אי דמיה וצ' נוקפי אי הוא אור נוקף דמיה

משנת

מסכת עתיק

חסידים

אורות הפנים האמורים מעורבים עם המיה שבהם במקום כלי האחרים ויהיה סימנו בד"ד שני אורות מקיפים ארבע פנימיים וארבע כרים או אפשר שיש בחיב שרו האורות והכלים של אחרים במקום האורות והכלים של הפנים

למערה

משנה

קשה לומר שהאחוריים עלו צעתיק ופניו צל"ח חסוד' לזה ע' צעטר הכל פרק ד' עוד צ"ח משער הכל ח"ל והרי נחבאר הספיקות שיש צרישא דעתיק ועתה נבאר בחי' ז' כחרי' של ז' תחטובי' שהם המלכ"י דוחו ואמרו לעיל שאפשר שעלה צעתיק אונס בחי' גופא דעתיק כפי מה שהיווה הצעטר צרישא דעתיק ימשך ויזנו צמם שפאר לעול' גופא דילי' כפי מה שעלה ונחמי' חו"צ דצ"ן צרישא דעתיק עד"ז יודע מה שפאר למטה גופא דילי' ונחמי' חו"צ דצ"ן ונחמי' הכחרי' דז' תחטובות דצ"ן ולכ"ד לבארם עתה כל ספקי' הטופלת בהם והנה כי כפי בחי' א' וספק א' שקיימו ח"צ הנה אז נשאר אורות דחשוד דח"צ דצ"ן למטה גופא דעתיק שהם ז' תחטובות ואור הפני' נשאר צל"ח חסוד' ונקומם בתחלקות' שם כי אור דחשוד דחכמה דצ"ן נחמד עתיק ומשם מואיר אל הג' תחטובות' שהם חגי"ת שבו ואור דחשוד דצ"ן הוא נכלל דעתיק ומשם מואיר אל הג' תחטובות שהם כה"י שבו ואונס דע כי אע"פ שהכלים שלהם עלו למעל' צרישא דעתיק כזו הנה אלו אורות שלהם הם מואירי' ומשלימים הארה אל הכלים ומלמטה למעל' להאיר להם והנה הז' כחרי' של ז' תחטובות דצ"ן הם מתחלקי' צו"ת דעתיק הא' נחמד שבו והצ' נגזרו' שבו וכן כולם עד"ז עד הז' שהוא המלכות שבו ולא נחלק על הקדר חלוקות חו"צ דצ"ן להיות ג"ר שבהם עם חכמה דצ"ן נחמד דעתיק ור"א שלהם עם צ"נה דצ"ן נכלל דעתיק ומעטם הוא לפי שהאורות חו"צ דצ"ן הם מואירי' למעל' בכלי' שלהם שעלו צרישא דעתיק כזו' ואם אלו הז' כחרי' יתו ומחלקי' ג"כ ע"ד חו"צ דצ"ן כזו' יעלה ביכ אור שלהם למעל' ויהיו חקרים אור למטה צוקוונ ולכן נפטרין ע"ד הז' ודע כי ז' כחרי' אלו כל א' מואיר לחצירו הקטן ומונו וצדק הקיים כיצד החמד מואיר אל הכלל ובגזרו' מואיר אל ההוד וכן עד"ז השאר וכפי הספק הב' שקיימו צ"ד אז עלו האורות דחשוד דח"צ דצ"ן למעל' צרישא דעתיק ועכ"ז הם מואירי' ומלמעל' היינו למטה דרך קיום גופא דעתיק והנה הז' כחרי' של הז"ח הם מתחלקי' צו"ת דעתיק ע"ד הכל והם מואירי' זה צוה דרך קיום ככ"ל והנה למעל' נקפס ח"צ שחשודות חו"צ דצ"ן היו למטה ומשם היו מואירי' למעל' בכלים שלהם

מגיד

למטה גופא דעתיק כי אין לורך לעלות שם נראשו והסימן הוא **בבן** פ"י צ' אורות מקיפי' וצ' אורות פנימי' ו' כלים שהם כלים דמ"ה ודצ"ן וצ' אחוריים וצ' פנימי' דצ' כחרי' דחוי"צ דצ"ן הספק הב' הוא סימן **ברך** פ"י כי אולי לא הולך שיעלה למעל' רק בחי' הפנים של הכלים צ"ה הכחרי' דחוי"צ דצ"ן ואחורי' שלהם נשאר גופא דעתיק ונכלל אורות שלהם ג"כ בחי' הפנים עלו עמהם צרישא דעתיק והסימן **ברך** ר"ל צ' מקיפי' וד' פנימי' א' דמ"ה וא' דצ"ן וצ' אורות פנימי' דצ' כחרי' דחוי"צ דצ"ן וד' כלים דמ"ה ודצ"ן וצ' בחי' הפני' של הכלים דצ' כחרי' הכל' וא"ת למה למעל' נקפס הראשון אמרו אולי שיעלו בחי' הפנים והאחוריים של הכלים ולא יעלו האורות ובכאן אמרו שעלו הפני' של הכלים לצד ואמרו שגם האור שלהם של הפנים שלהם יעלה עמהם והענין הוא כי נקפס הראשון כיון שעלו בחי' הפני' והאחוריים של כלים ח"א שהם יעלו האורות יעלו מחליטם וישארו מחליטם למטה והנה לעלות כולם אין כח צבלי' דראש דעתיק לקצול צו כיב אורות ולכן לא עלו שום אור אונס כאשר עלה הפנים של הכלים לצד כזו' נקפס הזה אז אפשר שיעלו אורות והם עמהם ויכול הראש דעתיק לקצולו כי מועוטי' הם וכן עד"ז נקפס הג' שנבאר עתה והוא שהם עלה האחוריים של הכלי' ואפשר שגם אורותיהם יעלו עמהם כי מועוטי' הם משא"כ אם עלה הפני' ואחור של הכלים שאז יעלו כל אורותיהם יחד לא יכול הראש לקצולם אז אם נאמר שיעלו מחליטם ג"כ ח"א כנודע ולכן נשאר כולם למעל' ספק הג' קיימו **ברך** והוא ע"ד הכל אלא שיש שינוי א' והוא שנקומם מה שנקפס לנו נקפס הב' המכר אם עלו הפנים של הכלים דחרי' דחוי"צ דצ"ן הנה עתה נקפס לנו אם לא עלה חלף האחוריים שלהם לצד כלים ואורות כזו' הרי נחבאר כל הספיקות ודע כי כאשר אנו מתקפסי' ואומרי' שאפשר שעלו בחי' אחוריים דצ' כחרי' דחוי"צ דצ"ן אל טענה לומר כי בחי' הפני' שלהם נשאר למטה גופא דעתיק כי דבר זה ח"א שהאחוריים יעלו למעל' צרישא והפני' יורר מעולי' יתו למטה גופא אונס ל"ל שצחי' הפני' נשאר צוקוונ שהוא ח"א לורך עלמן עכ"ל וח"ת עדיין הדבר

למענה בכליהם והם עומדים שם למטה אור
 חכמה בחסד ומאיר רחגת ואור בינה בנצח
 ומאירה בנהיים והו' כתריום דז' מלכים עומדים
 בנפא דעתיק במקום הראוי להם כתר חסד
 בחסד וכתר גבורה בגבורה וכתר תית בתית
 וכן עד מלכות ומאירים זה בזה דרך קיום כתר
 חסד בנצח וכתר גבורה כבוד וכתר תית בקו
 האמצעי וכן הוא בסיומן בגיד אדא שאין שם
 אורות חויב כי הם למענה: ח אבל בסיומן

בכיו שאין אורות אחורים דחויב שלמטה
 צריכין דהאור בכליהם שלמענה כי כבי יש
 שם אורות רבים דמיה וסג' יש בהם כח לקבץ
 הכתיים במקום מעמדם בחסד ומאירים כדרך
 אור החכמה אשר שם כג' אמצעיות ואיבעה
 בנצח ומאירים כדרך אור הבינה אשר שם
 כד' תחתונות: ט' ובסיומן בריר הראשון אורות
 פני חויב שלמעלה מתפשטים ממש דרך קיום
 עד למטה אור חכמה בכל קו ימין ואור בינה
 בקו

משנה

שנחפשו אור הפני' שלה' ממש למטה כנז' ח"כ אין
 לריכין להחזר עם האחוריי' ולכן כל א' עומד בנקומו
 כנז' גם יש ספק כיון שאור הפני' העליון נחפשו עד
 למטה דרך קיום ח"כ גם הם מאירי' דרך קיום זה לזה
 או אם כאמר שהם מאירי' זה לזה שלא כדרך קיום
 אלא שזה יאיר לזה לוי' עומד למטה ומנו' והדברי'
 הם צפק וכפי הספק הג' סקיינו ג"כ דריר אשר אז
 האורות של האחור דחוי' עלו למעל' בראש דעתיק אך
 אורות הפני' הם למטה בחוי' ככ"ל חונס אורות אחור
 אע"פ שעלו למעל' עכ"ל ומקומם הם מאירי' הם למעל'
 גז"ה שלא כדרך קיום ע"ד הניכ' אלא חכמה מאירה
 ומקומ' בג' חלעבי' וזיכה מאירה ומקומ' דר' אחורוי'
 והנה עתה יש צ' הפקרות הא' הוא שהאורות אינם
 למטה ועוד שאפי' שהם למעל' אינם מאירי' דרך קיום
 וע"ז אין הארה וכח גדול אל הז' כחרי' ולכן אינם
 מתקבלי' ע"ד הני' בחסד ונכלל דעתיק ועוד שאינם
 מאירי' דרך קיום רק זה על גבי זה כו' והנה כחנז' כל
 הספיקות ששמעתי מפי וויי' ז"ל ועוד יש ספיקות לאין
 קץ ואין מספר ולאין חקר ולא זכיתי אליהם כו' והנה
 ישעיה הנביא ע"ה כסחפק גם הוא צפקיות אלו עכ"ל
 ע"ש שמשירי' קלה בענין לחלוח דישעיה הנביא הרי
 נחבאר ספיקות הריש' דלא אצידע דבריי' המחזר ומה
 שב' המחזר במשנה צ' בפשיעות נרא' עיננו כדלית'
 בח"ח סוף דרוש עתיק ז"ל צפקר מ"ש ח"ח ש"ג פ"ד וז"ל
 סוף דבר כי היות נרא' שלקח העתיק לטוב' ה"ר
 דכח דצ"ן לכתר שלה וצ' כחרי' דחוי' דצ"ן לחוי' שלה
 וחוי' דחכמה דצ"ן וחוי' וחסד דזיכה דצ"ן עם הז'
 כחרי' דז"ה דצ"ן לז"ה שלה והרי כשלוה נוקבא דעתיק
 אך הדכורא כל ה"ס שזו נעשה מוספי' הכתר דמיה
 לצדה שהיא כלולה מ"ה' שזה ג"כ עכ"ל הרי נפורש
 בהדיא כמו שבי' המחזר במשנה צ' וכן בעה"ח מוזכר
 בכמה מקומות בפשיעות כדברי' המחזר במשנה צ'
 והספיקות הנפולות בריש' דלא אחידע היינו הוא בענין
 האורות והכלים כנז' לעיל אבל סוף כל סוף לכל
 סחוקות

בגיד

שלהם לכן היה זהם כח להאיר צו' כחרי' ולמה זהם
 כח שיאירו זה צוה כדרך קיום כנז' חונס להיות
 שכוונתם להאיר למעל' לא היה זהם כח לקבץ אה ז'
 כחרי' ומקומם שלהם צחקר ונכלל כנזכר וכאן צפק
 בגיד אשר האר' למעל' לכן אין זהם כח לקבץ אה
 הכחרי' הז' צחקר ונכלל חונס לפי שהאורות הני' אע"פ
 שעדיין למעל' עכ"ל הארת' למטה לכן הם מאירי' צו'
 הכחרי' ונותני' זהם כח שיאירו זה צוה דרך קיום
 הנזכר עכ"ל וקשה על המחזר שהשמיני' מלכתוב צמשי'
 ז' האורות אחורי' דחוי' דק"ג הן העומדי' למטה בגוף
 עתיק עוד שם צפי' הני' ז"ל והבחי' הז' כפי ספק הא'
 סקיינו צצ"ו הנה אז האורות דחוי' דצ"ן כשארזו למטה
 בגופא דעתיק צחי' פנים וצחי' אחור ומחלקי' כדרך
 הני' חכמה צחקר דעתיק וזיכה נכלל דעתיק ועתה
 אינם לריכין' להאיר מלמטה למעל' בכלים שלהם אשר
 עלו בריש' דעתיק לפי שכבר יש למעל' צ' אורות
 פנימים ומספיק להם וכיון שכן הוא יש להם הארה
 גדול' וכח גדול להאיר צו' כחרי' ולקבלם עמהם ג"ר
 צחקר דעתיק וד' אחרונות נכלל דעתיק והם מאירי'
 ע"ד חוי' עלמן אשר עם והוא כי הני' צחקר מאירי'
 בג' חלעבי' והד' שנכלל מאירי' דר' תחתונות וכפי
 הספק הני' סקיינו דריר שאז האורות שלהם דחוי' צ'
 דצ"ן דפני' עלו בריש' דעתיק והאורות דאחור כשארזו
 למטה בגופא דעתיק אור חכמה צחקר ואור זיכה נכלל
 ע"ד הני' ואז אור הפני' שעלו בריש' דעתיק הנה הוא
 נחפשו דרך קיום עד למטה בחופו' זה כילד חכמה
 נחפשו דרך קיו' ומאירי' דרך הקו צחחי' הנפשות
 עלמה ממש ואינו הארה עלמא' ומקומה נלמד ועד ז'
 נחפשו הבינה דרך קו שחללי' והכתר דק"ג ומיה
 נחפשו דרך קו חלעבי' וכפי זה נכלל ג' ספיקות צו'
 כחרי' הא' הוא אם כאמר שהם עומדי' כל א' וא'
 צמקומו צז"ה דעתיק או הם עומדי' הג' שבהם צחקר
 דעתיק והד' אחרונות נכלל דעתיק ע"ד מה שעומדי'
 כך האורות של אחורי' דחוי' דצ"ן אין אז אם כאמר שכיון

משנת

מסכת עתיק

חסידים

בקו שמאר והבחר דסיג ומיה בקו האמצעי :
 י לפיכך אין אנו יודעים אם עומדים הבתרים
 או בכסימן איג או בכסימן בביז ואם מאירים
 זה בזה דרך קיום או כדרך זה על גב זה חסד
 בגבורה וגבורה בתית וכן בולם : יא ובסימן
 בדיד השני אורות דחויג של מעלה אינם
 מתפשטים דרך קיום אלא אור חכמה מאיר

היתה

מגיד

משנה

החלוקות הכז' יש לעולם נזקקא דעתיק שהוא רישא
 דלא חסידע ומנין כל חלק שזכיר המחבר במשנה ז'
 שהרי נקימן חליג יש שני כלים דלחורי דב' הכתרי'
 דחויג דסיג צמ"ג שלו ונקימן צביד יהי' עוד נוסף על
 זה ז' אורות דלחורי דב' הכתרי' היל ונקימן צב"ו
 יהי' ז' כלים דפנים וז' כלים דלחורי דב' כתרי'
 היל ונקימן צביד הראשון יהי' ז' אורות הפנים עם
 ז' כלים דפנים דב' כתרי' היל ונקימן צביד השני
 ז' אורות דלחורי עם ז' כלים דלחורי דב' כתרי' היל
 ואעי"פ שזכר צעה"מ שיש ספק אם זהו כתרי' של ז"ח
 דצין עלו כלל בגוף עתיק כזכר לעיל בדברי אונס
 באמת נזקק הדרוש כהצד שהקפיקות ענין זהו כתרי'
 אינו רק כמו שמוצא בדברי המחבר ממש ז' עד משנה
 י"ג והעיקר הוא כמו שבי' המחבר במשנה ז' וכן מוצא
 בכונה מקומו בפשיטות גדול כ"ל .

הנה

כדי שיחצלו דברי המחבר במשנה י"ג י"ג
 לעתיק מה שמוצא צעה"מ שער ביאור עליחות
 המלכים פ"א ז"ל הנה הגי' כבר נחצר שכליהם לא
 ירדו והנה נזקק הכלי של הגי' נקודי' אלו נעשו מהם
 רישא חדא ונחוכו ג' מוחין וזה נקרא רישא דלי"א וכן
 רישא דעתיק יומין הרי שג' נקודי' ראשונות מן הי'
 נקודות הם סוד רישא דלי"א והנה ג' האורות שצמוד
 אלו הנקודות היינו הג' נקודות ראשונות הם מחפשטי'
 ומוליאי' עוד חשבון עשרה והם צחי' י"ם דעתיק כו' אך
 מהז' ולמטה שם יש כח של ח"א וח"א חוץ הכל עוונז
 יחד וכולל צידה בכל נקודה מן הז' הנקודות וגם כח
 העתיק יומין ועורז צהם כי כל דבר תחתון יש בו כח
 העליון כהכרח המחפשט בו כו' והנה ערי"ז הוא צו'
 כלי התחוכי' כי יש צהם צחי' כלים דעתיק וח"א וח"א
 חוץ הכל צידה כו' והנה כאשר הגדילו הג' נקודות
 הראשונ' ונעשו נקוד צבור עשרה הנה הג' מהם כבר היו
 תחלה בנקומם אך הז' לבר הם הנחיים נקוד תוספת ולא
 כאשר צאו אלו תחלין דעתיק נקוד תוספות אחיב
 צדחתן אז היו דוחן הז' נקודות הראשונות העומדי'
 בלי לצדש וכשארם נקומן ונעלה שז' תחוכי' דעתיק
 לקחו מקום של אותן נקודות הראשונות כו' אונס

דעתיק

כאשר היו דוחי' אותן ז' נקודות ודלי' שלא דחו אותם
 למוטה כו' רק מה שאמרנו שדחו אותם פירושו לדריי'
 שהיה נכנס הנקודי' דעתיק צמוד נקודה אחת של אותן
 ז' נקודי' צמוד פנימיותם ולא היה נשאר אותה נקוד'
 ראשונה נקוד לצדש אליה וכן היה בכל הז' נקודי'
 התחוכי' כו' ואותן הז' נקודות נשאלו מקיפי' וקוצני'
 אותם נקוד מלצדש והיו צדחי' שהיו דוחי' אותם עב"ל
 עוד שם פ"צ ז"ל וענה נבחר הכלים שלהם כי הלא
 הג' כלים הראשונ' דלא מיתו נשאר' נקוד רישא אך
 הכלים ז"ח דעתיק יומין היה נולד אותה צחי' דעתיק
 שיש צו' כלים דמיתו ולא אותן הז' כחות דעתיק שיש
 באותן הז' כלים עלו למעל' ונחצרו עם תוספות אור
 שהוקיפו ג' כלים עליוני' שנשאלו דלא מיתו וכולם
 נחצרו יחד ונעשו כלים אל ז"ח של עתיק יומין עוד
 שם נפרק היל ז"ל ועדיין נשאר מקום שללה והוא כי
 אחר שציארנו שז' נקודות מן העשר נקודות יש צהם
 צחי' עתיק יומין צין צצחי' הכלים צין צצחי' האורות
 ח"ב שכונו שלעשות כלים לז"ח הולך לקח עאלות ז'
 כלים שמתו וצחי' עתיק שצהם ח"ב גם הז"ח אורות
 למה יהי' נקוד התפשטות דביד דעתיק כ"ל למה לא
 יהי' מלותן הכחות שלו שיש צו' אורות כל' נקודות
 הראשונות והתשובה בזה כי אותן הז' כחות שיש לעתיק
 באותן הז' אורות של ז' נקודי' הראשונ' מהם נעשה
 אחיב סוד אור מקיף לאלילות כו' דע כי אור פנימי
 הוא גדול מאור המקיף והו צצחי' עתיק דוקא ולא
 נשאר האלילות לכן מאור הגי' נחפשט אל ז"ח נקוד
 אור פנימי ומז' אורות תחוכי' נעשה מהם אור מקיף
 עכ"ל והנה לפי ל' המחבר משמע שדעמו הוא צפי'
 ל' עץ החיים היל שער היל פ"א שכתב אחיב צדחתן
 ח"ז הי"ו דוחי' הז' נקודות הראשונות כו' פירושו
 ללרדים שהי' נכנס הנקודי' דעתיק צמוד נקודה כו'
 ואותן הז' נקודי' נשאר' מקיפים וקוצני' אותם
 נקוד מלצדש והיו צדחי' שהיה דוחי' אותם
 כוחתו היינו צו' כחות דעתיק שיש לו בכלים של ז"ח
 שעלו למעל' ונחצרו עם תוספות אור שהוקיפו ג' כלים
 העליוני' וכולם נחצרו יחד ונעשו כלים אל ז"ח

היתה מסלקם לצדדים והיא מתפשטת בתוכם עד שהרכישו הכחות ההם להארה ההיא ונעשו כלים לזת שלו ובלי ג'ר דבין נעשו כלים לג'ר שרו ארא שנחפסנו בהם הספיקות האמורים: יג ומכחות שיש לו באורות זית נעשה מקף הישר שלו לפיכך הוא משונה מכל המקיסים שהם מעוגים מהפנימי וזה גרוע ממנו כי הוא מאור זית והפנימי הוא מהתפשטות אור ג'ר:

פרק ב א ויושר עתיק זה: לא יצא מיד אחר צאת עגוריו העומדות בין מקיסים דיושר דאיך וכמות רגליו כי יציאת עגוריו אריך הפסיקו לפיכך רגלי דיושר שלו אינם מגיעים אלא עד קרקעית עגור הפנימי דאריך העומד בתוך עגוריו שער שם מגיע חוט אור אים שנתלבש באיך להחיות העומדות והארת הקו לבד היא המתפשטת עד סוף רגלי

מגיד

דיחיק שחרי ג' כלים העליוני ג"כ הגדילו ונעשה מהם למטה עד תשלום י כלים דעתיק כמו שמוצא דהדי' סם צפרק צ' זה הוא דעת המחצר צכוונת לטון עה"ח שעהתקתי לעיל ולכן כ' צמטתה י"ב והאר' ג"ר דעתיק זה צהתפשטותו צכחות שיש לו צכלי ז"ה היתה עסקתה לצדדים כו' פירושו הארת ג"ר כלי עתיק צהתפשטותו צכחות שיש לו צכלי ז"ה ע"ז נעשו כלי ז' תחלין דעתיק אונ' לפי דעתי כרא' צצירור גמור עזה עכ' צע"ח צדלת'ן ח"ה רוחי'ן הו' נקודו' לפי' אורו' הו' הנקודו' ולכן אמר ז' נקודו' העומדי' צלי לבוש וכשאר צמקומן כנו' לעיל כי רלונו לומר ז' אורות העומדי' צעולם חלילות צלי לבוש כי לבוש שלהם דהיינו הכלים ירדו לעולם הצדיק' כנודע וכן הוא צהדי' מוצור סם שחרי אמר עס ז'ל אמנס כאלר היו דוחים לאותם ז' נקודות ודי' עלא דמו אוחן למטה שחרי צילדנו לעיל עתיק מיתה רק צכלים והוא קוד סירדי' ואיכ אלוות עלא אמו לא ירדו רק מה שחמרכו עדמו אוחס פירוקו לצדדים עכ"ל ע"ש חרי מוצור צהדי' עכוונתו על צחי' ז' אורות ולא על צחי' הכלים שיש צכחות ז"ה וכך הוא הלעת לטון ע"ח הכיל צחלה חיידי צקוד הכלים של עתיק ח"ך הגדילו ונעשו צקוד י' ולכן אמר הכה ה' מהס כצר היו חלה צמקומס ח' הו' לצד הס הצחים צקוד חוספות ר"ל ע"י הו' כחות שיש לעתיק צצחי' כלים ז"ה ואחר כך חיידי צקוד המקיפי' דעתיק ולכן אמר חמיכ צדדתן חו' הים רוחין הו' נקודות הרלוטיות העומדי' צלי לבוש ככ"ל רלוט לומר חמיכ לאחר התפשטות י כלים דעתיק חו' צדדתן חו' היו רוחין חת כחות חו' אורות שיש לעתיק צז"ה ומקלקס לצדדים והיו צקוד לבוש חל עתיק דהיינו מקיף לעתיק זה הנלפענ"ד פשוט צלי ספק וצלי פקפוק כלל שהוא פירוש אמיתי ודברי המחצר חמוהי' וחף עתיק נפקא מיתה צין צ' הפרושי' והכל הולך חל מקום אחד כי סוף כל סוף הו"ל מוח הוא סו' כחות שיש צכלים על עתיק צז"ה הוא מחצר עס חוספות אור על כלים

משנה

דג'ר דעתיק ונעשו כלים ז"ה שלו והו' כחות שיש צאורות ז"ה נעשו צחי' מקיף חלו מכל מקום נראה כוונת המחצר כפירוש ח' וכן מקום לעשות למי סירלה לחזור אחר מקור הענין יחלין ילא למחצר כל זה ואפשר עה"ו לו ח"ה נוסחא אחריתא והנה חפ"י סלכאורי' נראה שדרוש חכו' צשער ציאור וליאות המלכ"י הוא קוחר לדרוש הספיקו' חכו' צשער עתיק שעהתקתי לעיל אמנס צמה"ס שער צ' ח"ג פ"ה כח' עס ע"ף לכאור' נחלין הדברי' חללו קוחר'י זה חת זה עכ"ז רלוט לכחצו וחולי הנועין יוכל לקשרם עכ"ל ע"ש לכן יפה עשה המחצר שסרכיב צ' הדוטים ח"ל כי צאמת נראה ענינים שלהם צקל אפשר לייש צ:

פרק ב

הנה צספר מה"ס ז"ל הנה צחילי' ילאו י' עגול' דעתיק עהס הנפש שלו ואח"כ ילאו י' עגול' ח"א ואחר סילאו י' עגול' ח"א חו' ילאו י"ס דיושר דעתיק עהס צחי' הרוח שלו ואחר כך ילאו גם י"ס דיושר דחדיך ולפיכך הפסק הונו צצין יליח עגול' עתיק חל הישר שלו ע"י יליח עגול' ח"א קודם יליח הישר דעתיק עלמו לכן כחמעט אור הישר דעתיק ולא נמשך עד עגול' עתיק עלמו רק עמדו רגלי הישר שלו עד עגול' ח"א עכ"ל ע"ש ומה עכ' המחצר סנחלצט צח"ק כו' והארת הק"ו לצד כו' שיעור דברי המחצר כך הוא צחלה כ' עעד סוף רגלי ישר עתיק מחפפט חוט אור ח"ס ע"י החלצותו צח"ק והוא הקו המחפפי' ח"א"ס לחיות העולמות ואח"כ כ' והאר"ח הק"ו לצד ר"ל צלי שום החלצו' מחפפט צח"ק ע"ד סוף רגלי ישר שלו כמוצור צפיעותו צשער עגולים ויושר וכו' לטון והאר"ח הקו להודיע שאפי' צח"ק ח"ו מחפפט עלמות ח"א חלה הארת היא המחפפעת כמוצור צהגת חלכות חיי' וז"ל ח"ה והנה כאשר למלס עלמו חו' דרך לד' ח' מן החלל העיגול הזה המושך אור דרך קו הישר ח' דק וכו' עס צהגת"ה צסס ר"ז ז"ל דוקא הארת מח"ס חבל לא מעלמותו צה חו' הוא המושך ר"ל מאורו בצד האר' למטה עכ"ל ועי' צציאוריכו למס' ח"ק צענין סוף רגלי ע"ד היכן מצינין ומטתה שנים ומדברי המחצר פשוט

משנת

מסכת עתיק

חסידים

וגני הוישר דאיק העומדים על קרקעית עגול הפנימי דעתיק : ב ועמידת הספי' בוישר כך הוא כתר למעלה באמצע ותחתיו חביר כמו סגול ותחת חביר חגית בדמות סגול שני ותחת חגית נהי בדמות סגול שלישי החין מימין בניה משמאל ודתי מכריעים באמצע ותחת יסוד העטרה : ג וכך הם כל יושרי הפרצופים חוץ מאריך דכחב שרו יהו זה למעלה מזה וחין מעתיק זה שהמלכות כהודו (והוא עקב רגל שמאל שדו) ומלכות הפרטי שהוא ספירה עשירית דעתיק וכן דארך וכן דכל פרצוף זכר היא עטרת היסוד ודפרצופי הנקבות גיב היא עטרת יסודם והוא סוד הבשר תפוח שהוין לרחם כי רחמם דוא יסודם :

ממשוך אור פנימי להם והחכמה לנוף יושרו והבינה ממשך מקף ההוד כדרך שערות הראש המקף ליושרו לבר כי מקף הישר שלו מקף כל הפרצופים שנאצלו למטה ממנו כי כן הוא עמידת והלוך האורות בכל הפרצופים (בכללם ובפרטם ושם כיל בפנימיות פ'ו ומיה בחיצוניותו ומשלש ארפין שבו נמשכים ג' אהיה בחיצוניותו חוטמו ובפנימיותו ס"ג) : ב וקומתו דיושר עד פרק אחרון הניה שרו נקרא עולם האצילות שהוא סוד יוד של שם בכללתו וכל הפרטים הנמשכים אחד הודו בו נמצאו ופרק אחרון הוא ראש הכריאה (וכשנתקן) ראשו חזרו נקודת חויב פביא ונקודת זוין אביא וכשנתקנו חגית שרו נתקנו קצת כיח דאיא ונקודת חויב חזרו פביא ונקודת זוין פביא וכשנתקן נהי שרו נתקנו קצת בינה דאיא וחויב התחילו לדתקן בפרצוף ונקודת

פרק ג

א וראש עתיק שהם כחייב שרו עומד בעובי עגוליו והכתר

משנה

עביל ע"ש שכותב שכן הוא בכל הפרלופים והנה המסגר כחז שזה נקרא נחי' אור ונקף החזר שכן ונזאר סס צפיה שואריך סס זענין ונקף הצל בוישר שהוא ונקף כל העולמות שלמעט ונזנו וכן ונקף החזר ונקף לנחי' יושר עתיק לצדו ואח"כ כי וחזר זה היעיצו וחזין י"ש צפ"א ח"א פ"ד כי יש חילוק בין ונקף לנקף עביל והיינו חילוק סני' לעיל ועין בנסקה דריאה ח"ק פ"צ ונסקה צ' ע"ש צביאורינו להסכה צ' ויחצאר לקוין צפ"ה בנסקה ח"ך פרק ח' שהוא ונחפשי' בכל עולם אלילות וצ' פרקים תחחובית ונלח חוד שלו הוא זרלש הצריאה חה פסונו ונזאר כנונה ונקומוה ש"י של סס הוי' הוא סוד עולם אלילות ואזכיר ח' והס צשער קדר היקון העולמות בקיבור ז"ל אכן צברך הוי' הכוללת כל העולמות כולל ח' ח"ק קולו של " ו"ס דלילות " של הוי' עביל וכן הוא ונזאר דרושי' חצ"ע פרק צ' ושם ונזאר שלעולם כל פרטי התחחובי' כלולים צעולם העליון ומסכה ג' ונזארת היעיצו צשער קדר האלילות בקיבור פרק ח' ז"ל וחכמה הני' כחלצסה צולכות דח"ק וזו המלכות כחלצסה ויורה צו' קפ"י חוד י"קפ"י דעולם אלילות והנה זה לקשר ח"ק צעולם אלילות ועד"ז בכל עולם ועולם וז"ת שנה גופא דילה היינו הארת ז"ת לצד ולא הס עליון הס כחלצסו צ"ס דלילות וזו הצחי' נקרא עתיק יומין שהס ז' יוים העתיקי' ומלכות ח"ק והז' חלקים ל"ס כי תרלשונה כלולה וני' עביל ע"ש שואריך סס צסוף דרוש שכן מלכות של עולם אלילות

מגיד

פסונו וח"ל ביאור ומה שכתב המסגר בנסקה ג' חין מאריך דכח"צ שלו יסיו ז"ה לנעלי' וזה יחצאר לקוין בנסקה ח"ך צפ"ה ומה שכתב וח"ך ונחיק זה שהולכו' כהודו ונזאר צפ"ה שער ג' ח"א פ"צ ז"ל ושנעתי' ונזרי ז"ל פ"ח כי הולכו' דע"י לא נרוזו צפרעו' חונס היא צהור כו' וכן חיווא עילאה כולה כעשית ונצורה דאריך אשר כחוכה חוד דע"י ושם המלכות דע"י ומכמה כעשה חיווא עילאה עביל ע"ש וסאר דברי המסגר עד סוף הפ' ונזאר צפשיעות כנונה ונקומוה ויחצאר דצדריכו צפ"ה :

פרק ג

במה"ש ש"ח ח"א פ"ד מאריך זענין ג' ראשוני' של עתיק שהוא צלון עגוליו שהס ונחחזיו' קצ"צ ג"ר שלו ואחר כך כ' ז"ל וצדחי' וזה הישר שהוא הרחב נמשך הארחו ל"ה העגולי' שהס הנפש והוא צלון זה כי כתר דעתיק דיושר ונזנו נמשך נחי' אור פנינו לעגולי' צלוחו ונקום שנתחצרי' כחי' ונכונה יושר דעתיק ונזנו נמשך נחי' אור פנינו אל הז"ה דיושר עליו ובינה דיושר דעתיק ונזנה נמשך אור ונקף לז"ה דיושר עליו ואח"כ כחז ח"א' להלביש עתיק חלביש הז"ה לצד כו' והוא חלביש ע"ג אור ונקף דז"ה דעתיק הנמשך מן הצ"נה דעתיק ומה שכתבנו צפ"א כי אור ונקף דיושר עתיק הוא ונקף על עגולי' ח"א זהו נחי' אור ונקף לכל הי"ס דיושר עתיק חונס אור ונקף לז"ה דעתיק לצד שהס מן הצ"נה דעתיק הנה זה האור ונקף הוא דבק ומש עם ז"ת דיושר עתיק

שלו כי כן כל העתיקים שבכל העולמות הם
אור ו' התנועות של פיצוף אחרון מה' פיצופים
של העולם שלמעלה מהם :

ונקודת ז'ין חזרו אביס) : ג ובר פיצוף זה
הוא אור ו' התנועות דפרצוף מלכות דאיך שהיא
פרצוף חמשי שלו המתחיל מאחורי החזה

מסכת אריך

מהם כמדדי בהמה ישם יעמדו כל הפרצופים
מיד אחרי צאתם : ב אחר בן נתגדל ועלה
והרביש ביושר שלו גוף היושר דעתיק עם
מקיפו החזור כי כן מרכישים כל הפרצופים זה
לזה כיצד מרכישו כחייב מרכישים לחגית וחגי
מרכישים לעצמות פרוקים עדוונים דניה ותית
לעצמות היסוד שבחינתו דבין לפי שהוא
בחינה נקבה מסיים בחזה דאריך וגויה מרכישים
לעצמות פרוקים אמצעיים דניה : ג והיסוד
מרכיש

פרק א א והעתיק זה העלה בנוקביה
הנותר מכתר דבין סוד
נקודותיו וביררם בחכמה שהיא נקודת מיה
והוציא פיצוף אחד שיושרו מגיע עד קרקעית
עגול הפנימי שלו כדרך יושר כל הפרצופים
הבאים אחריו בעגוליהם מיה לימינו ונקרא ובר
ובין לשמאלו ונקרא נקבה וישמו אריך ומקבד
אור איס הקרוב אריו בהרחבה גדולה והעמיד
העתיק לאריך זה תחת רגליו בבריאה ליעק

משנה
צמטתה ח' הכח"ר מכת"ר דצ"ן סוד נקודותיו הלסון
נונומס כי ונאיה עעס קרל לה' תחתוית דכת"ר צ"ן
סוד נקודותיו והלא כחר דצ"ן כולו הוא סוד עעני
דצ"ן כמכר לעיל צ"אורי' לזככת עתיק ועיין לעיל
צ"אורי' צמטת עתיק פ"ק ג' עס ומזכר כי יושרי
כל הפרצופים העומדים צעגוליהם מכת"מים כולם
הצטוזה אחת עד קרקעית חל"י התחתונים של עגולי
דח"א כי עגולי ח"א הם מקיפים וקוצצים את כל רגלי
יושרי הפרצופים והנה צבער דרושי אצ"ע פ"א ז"ל
ועוד מלאתי זזה דרך ג' צקוד ההפרש שיש צאליות
עלמה והוא כי האיז נמשך לו אור הא"ס צקרוצ
בהרצנה גדולה חזל ח"א צל להס אור צקרוצ ג"כ
רק שהוא דרך חלון ולא בהרצנה כמו שבא לח"א ו"א
צל חליו האור צהרקה וגם שהוא צל דרך חלון ולא
בהרצנה אך רוחח החלון דז"ל היה רחצ כרוחח החלון
לח"א ומשך אך הנוקצ' צל חליה האור צריחוק וגם
שהחלון שלה נמשך אור שהוא יושר לר וקטן מחלון ז"ל
עכ"ל . והנה צקפר מצוא הצעירים ש"ד ח"צ פ"צ ז"ל
כחר דלריך מלציש לחסד עתיק וחכמה לגצורה וציקה
לח"ת כו' אך הז"ת גופא דלריך כו' הג' תססוכיות דע"י
יקפיקו להאיר צהס חה סדקן עלמות נח"י דעתיק צחג"ת
דלריך כו' וח"כ מן היסוד דעתיק ילא אור לצד
ומתפשט צנה"י דלריך כו' אומנס פעס אחרת צ"אור לי
מורי ויהר צ"אור צחופ' : א כי הסה נודע לכל שוקא
אית צה ג' פרוקן אך היסוד אין צו רק תרין פרוקן
שהס היסוד וענדה שצו ומלא כי תרין פרוקן עילאין
דכ"ה דעתיק חלצטו צח"ג דלריך ויסוד צת"ת דלריך

בניד
חליות נעשה עתיק לצריחה וכן מהצריחה ליחידה כו'
ועין צריש מוסכת עתיק צצ"אורנו עס מצואר כי מלכות
ח"ק אשר צו ונחלצט חכמה ח"ק ככ"ל הוא כונו
מלכות ז"ל דלחיות שהיא פרוק חמשי של עולם חליות
כן הוא פרוק חמשי של ח"ק והוא נצואר צאלות
חיים :

פרק א ז"ל חלכות ח"י' דרוש עתיק ונמלא כו'
עתיק יומין צ' הצמ"י אשר צו מדוונגו יחד
הדוערל והנוקצ' והעלו חה ה' חלק' דכתר דצ"ן
התחתונים צסוד מ"ן וביררס כו' ועס נתקן ח"א וח"כ
נולד וילא ומס וצלחתו ילא ויש צ לו תחת קיום רגלי
עתיק תחת תרין פרוקן צחראין דיל' העומדים צעולם
הצריחה כמ"ס לקמן וצאותו תרין פרוקן צחראין דיל'
נעשו צמ"י צ' דדי צהוגה אשר דדיס למטה חלל
רגליס ומסס יונק ח"א צומן הייקה שלו וע"י ייקתו
הגדיל וזו עלה אחר זמן ייקתו צאליות והגדיל יוחר
כי הלציש חה כל ז"ה דעתיק עכ"ל והנה צעה"ח צכמה
יקומוח ומאריך צענין חוקות מ"ה ונצ"ן דכל פרוקן
ופרוקן וחצורי ח' ונהס צבער עתיק מהדורל צהרל
פרק ח' ח"ה לפכינו הוא צבער ח"א פ"צ מהדור"צ ז"ל
ח"א צירר ומס צ"ן ה' תחתוית דכתר דצ"ן לצדו
ונעשית נוקצ' דח"א אומנס דכורל נעשה מחכמה כולו
דמ"ה ואומנס מלצ ומעומדס כן כי הזכר והנקצ' שיהיס
פרוקן ח' לצד כמו דעתיק חלל שהזכר לקח לר יעין
יש צו פנים ואחר של הזכר לצדו והנוקצ' לקחה לר
שחל"י יש צה פנים ואחר והכל שלה לצדו כו' אומנס
הס ומחזרים יחד צגוף ח' עכ"ל ע"ש ומה סכ' הנחצר

מכביש להארה היוצאת מהיכוד המתפשט
 בפרקים שניים דנהי כי בחינת יסוד דמיה לפי
 שהוא בחינת זכר שיסודו אר"ך משך נקבה
 עד פה נמשך ועטרה מקבשת לעטרה ופרקים
 התחתונים דנויה נשארנו מנולים: ד וישני
 הפרצופים האלה הם שתי הבחינות הידועות
 שבכתר כי שניהם כאחד הם כתר ראצילות
 שאף השני פרקים התחתונים דנויה דעתיק
 האמורים נתחברו יחד ונתלבשו בעטרה דאר"ך
 ובורטים מתחתיתה כשני דדי בהמה והכלים
 של אר"ך נעשו מהבחינות שיש לו בכרים
 שנשברו וכן הוא בכל הפרצופים: ה ואורותיו

גם הם מבחי אורו שיש לו באורות הכלים
 ההמה וכיצד מתחלקים בו אור כתריו הוא
 משני שלישי חסד העליונים חכמתו משליש
 התחתון דחסד ושליש העליון דגבורה בינתו
 משני שלישי גבורה התחתונים: ו חסדו משני
 שלישי נצח העליונים גבורתו משני שלישי
 הוד העליונים תפארתו משני שלישי ת"ת
 העליונים נצחו משליש תחתון דנצח ושליש
 תחתון דת"ת הודו משליש תחתון דהוד ושליש
 תחתון דיסוד יסודו משני שלישי יסוד העליונים
 מכרתו מכל אורו שבמלכות

וגדרות

מגיד

וזי פרקין חלוצים דמיה דעתיק זכ"ה דאר"ך ועטרה
 יסוד דאר"ך זיכוד דעתיק. הג"ה. ול"ע כי נכחן נראה
 שמתקיים יסוד דעתיק זיכוד דאר"ך ולקמן צ"ל זה
 נראה שמתקיים צדקה דאר"ך ונלע"ד חיים כי עתיק
 כולל דבר וקוצא זה שצבאן מדבר דברורא אשר יסודו
 אר"ך זכר ולקמן זיכוד הנקוצא הקל"ב כעין יסודות
 אר"ך ז"ה כנלע"ד. ע"כ הג"ה. ומלכות דעתיק צמלכות
 דאר"ך כו' ונללא אופן חרין פרקין דמיה דעתיק
 ומנולים צעולם הצריחה ואלו נחצרו יחד ונחלצו
 צעלכות דאר"ך ונעשו עס חליה ז' דדים ואלו הם
 קוד ז' דדי צהמה עסם לונטה דרגלים ומהם היו יונקין
 המלכים שירדו צריחה כל פלוקי ופרלוקי היו יונקין
 מהם תחילה ואח"כ עלו לנקומם כו' אחר כל החיל
 שמתעיי ממורי ז"ל צאופן אחר צענין היסוד דעתיק
 ח"ך מהלצם צאריך כי אינו נמשך רק עד המזה דמיה
 דאר"ך זה קרוב אל מה שכתבתי צראש פרק זה כי נהיי
 דעתיק נחלצו צמ"ה דאר"ך צלצד ח"ך מהארת היסוד
 נמשך ונחפשט צנה"י דאר"ך עכ"ל ומה שכתב קרו"ב
 ח"ל מ"ה שכתבתי מהם שאינו שיה לגמרי כי עס כי
 מהארת היסוד נמשך ונחפשט צנה"י דאר"ך והבא ומסכים
 עס מה ששמע צצילוד יזר שזי פרקין חלוצין דמיה
 עיי' עלמותן מהלצשים צביה דאר"ך רק מן היסוד אינו
 מתפשט רק הארה כנללא לפי הירוד ר' חיים וויטאל
 צהג"ה שיה ממש צי' שמועו' אחרוני וק"ל ועיין מענין
 קדר ההלצמה ג"כ צנה"ה שער ח"ה הם שתי הצחיכות
 צמשי' ד' ושני הפרלופים חללה הם שתי הצחיכות
 הידועות עיין צצילודינו צמ"י ילאה המלכים צצילוד
 משכה ג' ומה שכתב הנהצד צמשה ד' וכלים של אר"ך
 נעשו מהצחי' שיש ל"ו צכלים שנסצרו כו' עד סוף
 הפרק מצוחר היעיצ צשער צצילוד מליחות המלכים כי

משנה

עס צפרק ח' ז"ל הנה הזי נקודים הנשארים מן ה"י
 נקודים הראשונים הם סוד ח"ה ואר"ה חו"ן כמ"ש
 צנה"ה כו' מהזי ולמטה עס י' כח של ח"ה ואר"ה חו"ן
 הכל מעורב יחד וכלול ציחד צכל נקודי' מן הזי נקודי'
 כו' והנה ער"ו צז' כלים תחשובי' כי י' צהם צחי'
 כלים דעתיק וח"ה ואר"ה חו"ן הכל ציחד עכ"ל עוד
 עס פרק ג' ח"ה והנה האור דח"ה שיש צז' הנקודות
 ככ"ל הנה מן האור שצחו"ב עסם נקודים ד' ויהי צכל חלק
 מהם יש צו ג' שלישים הנה הם ו' שלישים ונחלקו
 לג' חלקים כנללא כי וצ' שלישי החסד נעשה כחצר
 דח"ה וצ"ו השליש אחרון של החסד ושליש עליון של
 גבורה נעשה חכמה דח"ה ומן צ' שלישי תחשובי' של
 גבורה נעשה צינה דח"ה אח"כ מאור הנללא שהיא נקודי'
 ז' נחלק לג' שלישים וצ"ב שלישי העליוני' נעשה מהם
 חסד נשאר שליש האחרון לנללא דח"ה ואח"כ מאור התי"ת
 שהיא נקודה הוי' נחלק לג' שלישי' וצ"ב שלישי העליוני'
 נעשה מהם ח"ה דח"ה ושליש אחרון כלערך צנללא
 דח"ה עס השליש ח"ה שהיה צו ומהם נעשה כלל דח"ה
 וצ"ס הנללא שירד מהתי"ת אח"כ מאור הסוד שהיא נקודה
 ח' נחלק לג' שלישי' וצ"ב שלישי העליוני' נעשה מהם
 גבורה דח"ה ושליש האחרון נשאר לחוד דח"ה אח"כ
 מאור היסוד שהיא נקודי' הני' נחלק לג' שלישים וצ"ב
 שלישי העליוני' מהם נעשה יסוד דח"ה והשליש הג'
 כלערך צהוד דח"ה עס שלי' ח"ה שהיה צו וצ"ס היסוד
 נמשך מהוד והאור של המלכות שהיא נקודי' העשירית
 ומנה נעשה המלכות דח"ה כו' והנה צדומת צצילודנו
 צפנימות ח"ה כן היה צכלים שלו כי לקחו מזה ז'
 כמות דח"ה שיש צאופן הז' כלים הם ז' מלכים דמתו
 ומהם נעשו עשרה כלים דח"ה עכ"ל ע"ש צג' פרקים
 הראשונים

פרק ב

א וגדרות פיצוף זה דאריך נעשה על ידי מוחין והם חמשה חסידים הבאים ממה וחמשה גבורות מבוררים רבין שבאים לו מלובשים בנהי דעתיק וכיוצא בזה הם המוחין של כל הפרצופי' ומה שאינו ראוי לכנוס בו הקיות אותו במקף ישר כי כן הוא בכלם : ב ובראשית יצאו הגבורות כפי האמה המלובש בחזה דאריך

ועמדו תחתיו חצים לימינו וחצים לשמאלו ואחר כך יצאו החסידים ודחו הגבורות שבימין ועלו על גבי אותם שבשמאל מהוין ליסוד והם עמדו כנגדם חצים מלובשים ביסוד וחצים לחוץ למטה מההזה לפיכך אויב אשר יבישו אותו נחלקו כל א' לשני פיצופים : ג ועיקר קיבוץ המוחין האלה שהוא ברעת העומד בראש בפיצוף זה דאריך עומד בין כתיפיו והוא בשדשי

משנה

צחוף צימין היסוד לפי ששם הוא צחי' ויהי שציקוד אשר החקר' הם מונכו ככודע ולו הם דוחין את הגבורות הצומרות צימין ולו הולכי' הגבורות אל השמאל והנה אין מקום להכיל מן החזה ולמעל' כל הח'ג ולו חלו הנ' גבורות וחלי' שהיו צימין הם יוחר מעולים והולכי' ועומדי' בקו שמאל' למעל' מן החזה ונ' גבורות וחלי' האחרים שהיו בשמאל ירדו למטה מן החזה בלד שמאל עלמו וכמאל' עתה כל הח'ג כולם מחפשטי' בקו שמאל' למעל' למטה נ' וחלי' למעל' כנגד החתימה ונ' וחלי' האחר' למטה צוקוס גלוי היסוד וכן עדי' מחפשטי' שהיה בקו ימין נ' וחלי' למעל' כנגד הסחוס ונ' וחלי' למטה כנגד הגלוי וכמאל' היות כאל' די צחי' ולכן גרס להולי' והנגרס די פרלופי' והם החסידים העליוני' הולי'או פרלוף אח' צימין למעל' והגבורות העליוני' הולי'או פרלוף אח' צמאל' למעל' וכן למטה החקר' שצימין הולי'או פרלוף יס' והגבורות החתומי' הולי'או משמאל פרלוף החצוני' וכמאל' כי היות נ' צחי' גלוי וסחוס חסידים גרס החלקות החתומה לשני' לנ' פרלופי' צימין והיות נ' צחי' גלוי וסחוס בגבורות גרס החלקות הגינה לשני פרלופי' צמאל' וזו כלעיד ששמעתי ממדי' ז"ל צחלה אח"כ אמר לי מורי ז"ל כי מ"ש למעל' שחקר' יול'א' לחין מיקוד דעתיק שאין הענין כך אלא כך הוא הענין כי נ' חקדים וחלי' כשאר צחוף היסוד דעתיק ונ' חקדים וחלי' האחר' ירדו בגלוי למטה מזה היסוד משאי' בגבורות שכולם הם עומדי' לחין מלר' השמאל' עביל' עיש היטב והנה המחצר ששם לי' אחרון ומה שבי' המחצר צמאנה א' ומה שאיכו' ראוי' לככ"ס ציו' הקי"ף אותו צמקי"ף הישי' כ"י כ"ן הוי"א בכל"ס מוצאר' צשער המקיפי' שלעולם מן יסוד של פרלוף שלמעל' ממנו יול'א' אור' וכמלק לשנים חלוי' ככנס צבור אור פנימי וחלוי' כשאר קוד אור מקיף דהיינו מה שאינו יכול לכנס צו ועי' לעיל צמק' צריחה ח"ק ציאוירוי' לפרק א' ובמסכת עתיק ציאוירוי' לפרק ג' ענין מקיף ישר ומקיף חוזר כי כלל הוא כן בכל הפרלופים וכלל פרעני ספי' שלכל פרלוף ופרלוף והנה צאלרי'ת

מגיד

פרק ב

הנה צשער הוי"א פרק א' ז"ל ולכן לריך החלה לתקנות מי גרס לאוי"א שלנישו את ח"א והעטם הוא כי צקינת היסוד של עתיק יומין המחלצ' חוף פנימיות ח"א כו' כי הארת חו"ג הול"א' מן יסוד דעתיק המחלצ' חוף ח"א הם המושגי' ומלקטי' ומחחי' האורו' דאוי"א כו' חמני' צחל' כככס' ומחפשטי' ויורדין למעל' הגבורות צחוכו וצש' הניקוד' פרק ג' ז"ל והמשכיל צימין וידמה מלחא למלחי' ח'ך בכל האלילות צחי' חלי' ח"ה וכה"י הם חמיר המחירים צעולם שלמטה ממנו כי נה"י דו"א הם חלי' ח'ל הטקצה וכה"י דאוי"א מחירים אל הוי"א וכה"י דאוי"א מחירים אל חוי"א וכה"י דעתיק אל ח"א וכה"י דא"ק אל עתיק עכ"ל ע"ש ויחצור צני' לקמן ענין כה"י המחירי' אל ח"א ומשם חרין לכל פרלוף ופרלוף וענין ח'י ח"ה שמחירי' כאל' יחצור לקמן צע"ה צענין ח"א המחירי' לוי"א ומשם חרין לכאל' עוד צשער חוי"א פרק א' הניל ז"ל וכאשר צאים אח"כ החקר' ודוחין את הגבורות ומולי'א' אותן לחוץ מן היסוד דרך פיו לחוץ והגבורות מחמה חשקס ותאוחס לירצק חסידים אינם מחפשטי' למטה חמנס כאשר הם יול"א' מפי היסוד הם חחרים ועולים קצינות היסוד דעתיק יומין ומחין כו' ועי' בן נמשכים ומחצברי' חו"ג יחד אלו מצפדים ואלו מצחין וכבר נה' לעיל כי מקום סיום יסוד דעתיק היא צמקים החזה של ח"א וכמאל' כי החקדים והגבורות הנז' הם כולם עומדי' ח'ך ח"א ממקום החזה שלו ולמעל' כו' ח"א חזר והתקצה שבו הנה הם מחוצרי' צפרלוף ח' לבד ולכן הגבורות שבו מחצברי' עם החקר' אלו מצפדים ואלו מצחין ככו' וגם לקינה כי החקר' צאים מומיה דעתיק והגבורות מצין דעתיק וגם הם עם מחוצרי' ומקושרי' מיה' וצ"ן בקשר חמין והנה גם החקדים יול"א' אח"כ מפי היסוד ולחין ומחגלים חוף ח"א להגדילו עיד' הנז' לקמן צז"א והם מולאים את הגבורות שהם מקיפי' ומקצינות את היסוד דעתיק צימינו חלי' שהם נ' גבורות וחלי' ומשמאלו נ' גבורות וחלי' אחרות כו' ולו החקר' רוליס לעמוד

בשליש העדיון דתית שרו ומשמ מתפשטים
 בגופו מחסד ועד הוד שהם חמש ספירות כי
 היסוד הוא כללות כולם וממנו נשפעים למלכות:
 ד ודרך זיועותיו מתפשטים בעשר אצבעות
 ידיו הה"ח בימין והה"ג בשמאל וכיצד
 מתפשטים בהם בחי' החסד שבהם בגורל
 והגבורה באצבע והת"ת באמה והנצח בקמיצה
 והוד בורת:

פרק ג א ושבעה אלה דעתיק שבתוך
 אר"ך מאירים על ידי החסד
 שבעה תיקונים שבראש אר"ך שנים מהם הם
 עיקרים כי הם ספירותיו ממש והשאר טפירים
 להם: ב ואלו הם הראשון הוא הנקרא
 גולגתא והוא הבתר ומאיר מחסד עתיק שממנו
 יוצאים סוד החסדים השני טרא דכדולתא
 שהוא המוח והוא החכמה ומאיר מגבורה
 דעתיק

משנה

ע"ש היטב כי קלרתי וכחצתי רק האלטרך לעניינינו
 לדברי המחבר:

פרק ג

הנה נשער הנסירה פרק ג' ז"ל כי הנה
 נודע כי החסד נקרא יומם כי כלולים זו
 כל הז"ח והנה התלצשות חסד דעתיק הוא בגולגתא
 דא"ח כנודע ואזוהי הז' כלים ואזוהי שצחקד שהוא
 נחלצבוטס בז' גולגתא דא"ח והנה נשער א"ח פ"ו
 ז"ל ואומנם נליאות ז"ח דגולגתא דא"ח הנז' נספרא
 דלניעות' הם כך בגולגתא א' עלא דדדולחא ז' קרועא
 דאירא ג' עמר נקי ד' רעוא דרעוין ה' פקיה עילאה
 ו' חרין נוקצין דפרדקא והוא חוטמא ז' כו' כי"ד רע
 כי החסד צנכ"כ עילא' הוא מחפשט ומאיר בגולגתא
 והגבור' צנוחא כי אלו הם סוד הנז' רישין תחלין כו'
 והת"ת הוא מהלצב צהוא קרועא דאירא שהוא חיקין
 הב' כי הוא סוד רקיע המנדיל זין וי"ס לוי"ס והוא
 י"הן זין גולגתא' לנוחא שהם חו"צ והקרום צחיים
 שהוא סוד הת"ת המנדיל זין חו"צ ומכריע צחיים
 ונ"ה י"ס צה"ס ז' צח"י א' היוחס קחומי' שהם היוחס
 סוד ז' ציעי דרכורא והרמו להם הוא ז' אזוי דעתיקא
 וכהיוחס ז' ציעי שהם קחומי' לכן לא נזכר אזויים כלל
 צעתיקא כו' להיות וי"ס שהם קחומי' סוד ערבי
 נחל לכ מחפשט' וי"ס השערות שהם סוד הדינים
 כנודע ולכן קודם הוא אור חוזר הוה"י ומעט לענעל' כי
 יולא"י מניה עלה לענעל' על דגולגתא ומשם יולא"י
 ולהיות שרעס וון האזויים שהם י"ס לכן לר"ך לצנע
 שערט מעל אורכין כו' אומנם צח"י אלו הם לענעל' וון
 היסוד כי אלו צחזים והיסוד דנוקצא ודרכורא דעתיק
 שנייהם הם צמלח כו' ז' צח"י שהם תחלין שהן סוד
 סירכין שהם החס היסוד הם ז' עינים כו' אומנם
 המלכות מקורה צמוט כו' הרי צארתי לך א"ך הז"ח
 דרדל"א גחוי' צא"ח צקוד ז' דגולגתא שהם גיע קר"ע
 פ"ח גולגתא חסד ושם הב' עלא דדדילחא והוא מוחא
 שהוא גבורה ושם הב' קרועא דאירא ת"ת שם הדי'
 עמר נקי כ"ה ושם הדי' רעוא דרעוין והוא המלח יסוד
 הו' אשגחא פקיהא הם צח"י כ"ה כי עמר נקי סוד
 אונקין

מגיד

צאלורה חיים צצאור ענין מוחא הוולכ' ז"ל נספר מ"ש
 ט"ז ח"צ פ"ח כו' נחצאר ענין החפשטות ט' ספירות
 דא"ח כי רישא דליה הם כחר וחכמה לחוד דא לנו
 וון דא וגרון דליה היא צינה ונפאל דליה הם ו' תחלין
 דליה תנ"ת כה"י וצנו גופא דליה הוא הדעת המחפשט
 צפניוויחם נקוד כעונה להם כי נודע אחר שהצינה
 דאר"ך ירדה עד הגרון ונכ"ש שהדעת דאר"ך שהוא
 תחתין מהצינה לא עמד צרישא דאר"ך וירד תחת הגרון
 דאר"ך שהוא נוקוס צינה שלו אך עיקר הדעת ישב לו
 צשליש העליון דה"ח דאר"ך זין חרין כחפין וזה שורשו
 ואח"כ מחפשט ומנוכ"ב עכפ"ס ונחפשטו צאר"ך צשם
 קליוחיו עכ"ל ונע"ח צשער ציאר וליחא הוולכ"ס פ"ג
 ז"ל ויש חילוק צא"ח לכל שאר הפרלופי' והוא כי ז'
 מוחים שהם חו"צ לכל פרלוק ופרלוק הנה שניהם צראש
 זה אל' זה זה מייזין וזה משתאל אלל חו"צ דא"ח הם
 זה לעונה מזה כי הצינה טלה לא ה"י זה כח להיות
 לענעל' אלל החכמה לקבל אור דעתיק שצא אליה צלחי
 לצוש לכן החכמה לצדה נשארה קחומה צראש והצינה
 צגרון דא"ח כי שם חוכל לקבל אור העתיק שצא אליה
 צלחי לצוש צהיוחה רחוקה לעונה גם י' חילוק אחר
 והוא כי צשאר הפרלופי' י' צהם חילוק צח"י ג' מוחין
 צבי"ד אלל צא"ח א"ן גם רק חכמה לצד והציני' צגרון
 והדעת מחפשט ומחסד עד הוד שלו ואין זו נוקוס קיצון
 צפ"ע כונו שאר הפרלופי' עכ"ל והנה צבוונת ל"ח
 מואר"ך שם צענין עשית הנקצ' לא לענעל' ונ"י אלצעות
 ולא לעונה ונקשר גודל ע"ש שכתב שהוא ענין ג' בצבורה
 ומוחוקים שציקור ז"ח ע"ש שואר"ך וכן צספר ונלח
 שמונים מואר"ך ניכ צענין זה וכ' שם ז"ל ומה שנקרא
 לטון אלצעות הוא כאשר נודע כי החקדים והצבורה הם
 חורעות של חר"ך דהיינו מוחש אלצעות מייזין הם
 החקדים וה' אלצעות דשחאל הם הב' כו' לפי שכבר
 נחצאר סדר הדי' אלצעו' גודל אלצע' אמה קמילה זרת
 והם נחלקים צה' ספירות חב"ת כ"ה כו' ואע"פ שג'
 אלצעות אלו הם ת"ת כ"ה שהם אמה קמילה זרת עכ"ז
 כולם נקרא אלצעות ע"ש האלצע שהוא הצבורה עכ"ל

דעתיק שממנו יוצאים סוד הגבורות: ג השלישי קרומא דאירא שהוא קרום המוח שבינו דנגלת יש אויר ומאיר מתית דעתיק הרביעי עמר נקי שהם האונים סוד תרין ביעין דעתיק העומדות כנגד שני פרקים עליון דניה כי קהם מאירים ואחריהם עומדות השערות סוד זקן התחתון : ד החמישי רעוא דרעוין שהוא המצח ומאיר מיסוד דעתיק הששי אשנחא פקחא שהם העינים ומאירים משני פרקים אמצעים דניה דעתיק השביעי חוטמא שהם נקבי החוטם המאירים ממלכות דעתיק :

פרק ד א ובנגלת עצמה להיותה כתר דאריך והוא סוד יחידה שלו ונקראת רישא קדמאה והוא סוד מקף הישר יש בו שלש עשרה תיקונים ואלו הם הגלגלת עצמה היא כתר סוד שני אונים חויב המצח דעת שני עינים חויג החוטם תית שני שפתים ניה הרשון יסוד הפה מלכות ועם שני לחיים נשלם מספר היג והשלשה הנוספים על הי לעולם הם כחי הארת שלש ראשונות שבכד פרוץף הם ברי רכוש : ב ושלש כחי אור של ראש זה הם שלשה עיב בפנימי אותיות השרש הם נקודים כמוצאם היוד חולם וההדין צירי

מניד

חודקין ולו הני' ירכין סו' ז' נוקנים דפרדשקא ושם המלכות עכ"ל ומה שבי' המצטר בעטנה ח' שניים מהים ה"ס עקריים הנה בעת"ח (שם פ"ז) וכפירוש הידרה האזינו ז"ל והאנס דע אעיפ שזארכו סו' החלון דע"י שסוף רישא עילאי דליא כתלצטו ז' דגלגלתא דליא עכ"ז צהכרה הוא שיפפשונו בכל קוונא ח"א ולאנס עיקר מה שהם צרישא דליא ח"א ח"א שנים שם חויג חקר צרישא נגלגלתא ובזרה צנוחא לפי שגלגלתא ומוחא הם ז' רישין החלון והם שרשים לכל מילואות הרישא חבל שאר המהגלי' בז' דרישא ח"א רק הארה צעלמא חך עיקר המלצוטהם הם למענה צהאר שיעור קוונא דליא עכ"ל . והנה צעער הכיל פרק הכיל (שינו פ"ז) עזאר שכתר דליא אשר שם חקר עתיק יוא שורש כל המסודי' ומכונה דליא שם בצורה דע"ק הוא שרש הגבורות כ"מ ז' שם ז"ל חך הכתר רחמים גמורים חך המכני' יש זה דיין רק שהן ככפין צנוקס זאם וחכפין חנון עכ"ל ומה שבי' המצטר צעטנה ג' צבינו לגלגלית י"ש חויג מצוחר צפרק הכיל ז"ל כללות רישא עילאה דליא אחוי כחורא צהאי חויגא שנין גלגלתא לצין מוחא סתימא' כו' ולכן הקרוונא מפסיק צין חאי חויגא למ"ס כדי שיכול לקצנו עכ"ל הנה צתי"ס צעכין פרוץף ח"א חלק צ' פ"צ מאריך צעכין שערות ח"א הנקרא עור נקי ושם כ' ז"ל וכלע"ד חיים כי אלו השערות הם סוד זקן המחון דעל חרן ציעין דעתיק עיש :

משנה
המוח כנודע וצחך הגולגלת' הזה יש צמכו צחי' מוחא סתום מאוד מאוד לצד מוחא סתימא' דליא ולכן צמוח ההוא האור העליון מאוד סתום ונקרא צסם חויגא עילאי הכוזב צח"דרי' צספר סוזטר והאי חויגא סוף צין גולגלת' וקרוונא דחש"י עליה דחכמה מוחי סתימא' מתקרי' קרוונא דחויגא דלוצרך כו' ולמענה עוונו חכמו' דליא והנה המוח העליון שצכתר דליא הנקרא צסם חויגא חש"י צעבעך כתר עלמוו סוף נקרא צלשון מוח שבו עכ"ז הוא כעשה צחי' גולגלת' מונש צעכך חכמה דליא שיהא מוחא סתימא' דליא ועיכ גם המוח העליון ההוא סקי' חויגא נקרא גם הוא רישא מונש צעכך החכמה דליא והרי כצחצר הרישין סו' דליא שם כ"ח שבו ככללים צנ' רישין מונש והם כתר רישא עילאי' וחויגא רישא חייגא חייגא מוחא סתימא' רישא חתימא' ונלצד רישא עילאי' דליא חקף' עתיק צלחון אפי' צח"דרי' נקרא חכ"ל דליא צצחי' צ' רישין לחוד עכ"ז סו' ג"ר מונש אשר חין מכללס רישא עילאה דליא עכ"ל . עוד שם צפ"ד ז"ל ועמה כצחר ג"ר חלו אשר נקר' צח"דרי' צצחי' צ' רישין לחוד כצוכר הנה לעיל ביארכו כי כל ראש וראש מאלו חגי' כל ח' מהם יש צו כלים ועלמות והם ו' צחי' וכל צחי' מהם כוללות ג' הרי כולם ח"י צחי' ככ"ל אשר חין הרישא עילאה דליא ככלל צכללו"ת כלל ועיקר כו' וכצחר חחלה צחי' העלמוי' אשר צג"ר חלו הרחמיים צצחוך כל אחר ואחר מהם וכחחלק כל ח' וחי' מהם לג' צחי' כנללס ששם ג' צחי' כל ח' מהם ג' צין כולם עי' צחי' של עלמות וכנגדס עי' צחי' אחרות צקוד הכלים שלהם וצין כולם סו' ח"י צחי' כצוכר וכחחיל צעכין עי' צחי' העלמות שסם ג' של ג' ג' הנה קינות היוחס' ג' הוא לפי שצחצחר כצר חללנו שכל צחי' אורות העליוני' יש צסם ג' צחי' חאי סוף אור פנימי ועליו אור עליון ממונו הנקרא אור מקיף עליו

פרק ד

הנה צעער ח"א פרק ג' ז"ל והנה ח"א הוא שם כולל צ' רישין דהיינו כחרא ומוחא סתימא' שאלו הם צ' רישין שחחא רישא דליא כו' הנה הרשע חאי' שצשניהם הוא כתר יש זה י"ס והנה הוא מקצו חת מוחא סתימא' ונקרא גולגלת' וכן מלח כתר לשון כותרת ר"ל מקיף כי הגולגלת' מקפה

צירי והריו קמין ואותיות המלוי כרא נקוד
ובמקף חוזר אף המלוי נקוד בנקודת השרש
ובמקף ישר המלוי כרו קמין וכנגדם יש
בכדיהם שלשה קמין והוא אהיה מלא יודין
אלף הי יוד הי נקודים כר א' דרך האור

שבתוכם: ג ואור ארבע פרקי ניה דעתיק
החוזר ומאיר באזנים ועינים דארין עולה ומאיר
עד ראש הגגלדת הזה במקום הסנוי שבין נימי
השעירות שלש עשרה ארחין לבנין ארבע
לימינו וארבע לשמאלו כנגד מקום האחים
וארבע

מגיד

עליו ועליהם אור העליון וגדול משכיה והוא מקיף
לשכיה והנה ג' צמ"י הם ג' רישין המזכר כי רישא
עילאי דעתיק שהוא הכתר הנקרא בגלגלתא דא"ל צמ"י
המקיף העליון הגדול עובלם ותחתיו יש רישא תיכא
נקרא אוריא והוא מוחא בערך הגלגלתא וגם הוא נעש'
גלגלתא בערך רישא תליתאי הסקרא חכמה כזכר זה
הרישא תיכא הנקרא אוריא הוא מקיף תקטן שהוא
מקיף אור פנימי ותחתיו יש רישא ג' הנקרא מוחי
קתימאי דא"ל הנקי חכמה דא"ל והוא קוד אור פנימי
עכיל וענין אור מקיף הגדול ואור מקיף הקטן המזכר
הוא קוד אור מקף יש ואור מקיף חוזר שנוכחי כמה
פעמים וא"ל צ"ל זה כחצלו דברי המחבר שכי
צפרק זה משנה א' ונקראת רישא קדמאיה והוא
קו"ר מקיף היסוד וגם נחצאר קלה מפרק ס"ו כמ"ש
לקמן צמ"ה והנה מוצא צדושי אצ"ע כי לעולם בכל
פרלוק ופרלוק הפרטי הוא כתר צבור יחיד וצ' הרשאי
שתחתיו הם צבור חיה כשמה ושמה תקלות צבור רוח
ותלכות צבור נפש ולכן המחבר כי על ג' ראשין הללו
דארין שהם צבור יסידה חיה נשמה ושאר קפירות
ארין כלל צבור רוח ונפש וצבער א"ל פיו ז"ל ולכן
דע כי צ' רישין אלו שהם גלגלתא ומוחא כל אי מחפשת
אל י"ב כי הם י"ב והענין כי מ"ם מחפשת צ"ב
ה"ד כמ"ש בגלגלתא מחפשת צ"ב ג"כ כי כל רישא
לריך שית' כולו צ"ב וקדי הי"ג דגלגלתא כי קדים כך
כתר גלגלתא חו"צ צ' אזכיר דעת מלחא חו"צ צ' עינים
ה"ם החוטם קו המישור כ"ה צ' שפון יקוד לשון מלכות
פה וצ' לחיים הם צ' תפוחים הפני לך י"ג הכוללים
גלגלתא והנה כל אי מחפטרוב צין א"ל וצין אוריא
וצין ז"ן כולם יש צמס י"ג כי אחר שכבר ידעת
שאין העליון ונחלבש בתחתון רק הז"ה שבו לנד לריך
שית' בתחתון קוד ג' אחר"י לקבל מג"ד איז' לך הארה
ולכן הם כולם, הולכי' על קדי י"ג י"ג עכ"ל ע"ש היעב
וה שכי המחבר קוד שכי אזכיר משום שהם צבור ציעין
דעתיק דקתימין:

משנה

עליון משכיהם כו' והנה ג' צמ"י אלו כו' הנה הם ג'
שמות הויה וכל א' מהם הם צמלוי יודין כו' אמנם
ההפרש שיש צב' הסויות אלו צעין הנקודות שצמס
והענין כי גם זה הכלל יהי צידך שצמ"ל כל הסויות
שבו הם צבור מלוי וגם צבור קדודי כי כולם מלאים
ובנקודות אצל ההפרש צמס צעין סדר הניקוד איך הוא
כי הנה רישא קדמאיה אור הפנימי הוא שם
יוד הי וין הי הויה צמלוי יודין ואינו מנוקד
אלא ד' אותיו הפשוטו לנד

חולם ציד לירי צמ' קמץ צו' לירי צמ' ומיקוד זה כפי
תנועות האותיו ככודע צפרי המקובלי והנה יש אור
צ' המקיף עליו והוא הויה צמלוי יודין ג"כ
יוד הי וין הי אמנם הניקוד צכל " אותיו

מהם המזכר כי ג' אותיו יוד יש צמס ג' קדודי חולם
וצב' אותיו ה"י יש צכל אות מהם לירי וצב' אותיות ויו
ג' קמלין תחת כל אות מהם נקודת קמץ א' עוד יש
אור ג' מקיף לשכיהם והוא ג"כ הויה צמלוי יודין כזה
יוד הי וין הי אמנם אותן קדודי צד' אותיו

הפשוטו הם צנקודי חולם לירי קמץ לירי ואותיות
אחרות של המלוי כולם צנקודת קמץ תחת כל אות מהם
עכ"ל וכצאר לקמן צמ"ה לירי הג' כלי' של אה"י שצכל
א' מהג"ר הכ"ל והנה צבער הכ"ל פרק ס' ז"ל ולמטה
צמ"ה יצנאר איך עתיק מחלבש' ז"ת שבו צרישא דא"ל
והנ"ה שבו מחלבש' צב' צמ"י של א"ל והם צ' אזכיר
וצ' עינים שבו והנה צב' צמ"י אלו איך צבער גדל
צמס אמנם כאשר אורס חוזר ומתחל לעילא דרך ההוא
קדמאיה דאוריא דא"ל אשר שם מחלבש' ה"ם דעתיק
יומין שהוא צמ"י ו' ככודע אז ההארות ההם היולאי'
על גלגלתא דא"ל נעשו כימין ושערות צדמין לורה
ויון כי השערות היולאי' ומצ"י כ"ה הם נקראות ווי
העמודים ולכן מכה אלו סצ' צמ"י כהסוו צרישא עילאה
דא"ל בגלגלתא החוורתי והשערות זה צמ"י תיבות
האותיו עלמן זה צמ"י תקלף והכייר הלצן הסובל
הכתיבה עליו והנה זאת החוורת' ומחלקת לייג ארמין
כי כבר ציארנו לעיל שיש צמ"י רישא חוורא ג' הויות
וצמס י"צ אותיו ועם הכללות הם י"ג והם מחלקות
באופן זה כי בלחורי רישא יש הויה אחת צד' אותיו
וצלד

הנה

צבער א"ל פ"ד ז"ל ואחר שנחצאר ג' רישין
אלו בכללות נצאר כל אי מהם צפרעות כו'
זה פרעק הנה צרישא עילאה כו' יש ג"כ ג' צמ"י אלו
עלמן והם אור פנימי שבו ואור מקיף עליו ואור מקיף

לגגלת וסוד גגלת למוח יש בו שלשה בחי' אורובכריהם כמו בגגלת אלא שפה ההיות הם במלוי סיג וכל מוצא ההרין בנקוד סגור : ב ובאור זה גנו דעת דעתק הוירד ומתשמש בפה דאריך שבה י ספירות והשני שפתים ולשון נכרלים בה והוא מחיה לאריך בסוד חיה : ג ואור ניה דעתק שחור לעזות כאמור בעברו בקרום אויר זה שבו מאיר תת דעתק ש הוא

וארבע מאחוריו כנגד מקים העורף ואורח השלשה עשר הוא כללות כולם ודהם בחינות שלשה היות האמורים ועליהם אורח אחר דמתחלק לתריג ארחין שהם סוד תריג מצות :

פרק ה

א ובאור שבין הגגלת לקרום והוא נק' רישא דאין כי מאור נעשה והוא סוד מקף החור והוא סוד מוח

משנה

מגיד

ככיל ותי' אחרונה נקרא כפס וי' רוח אונס הכסמה היא צהה מג' עליונות ומרוב אורח אינם יכולים להתלבש בחי' כי כשארזו לנעול צקוד אור מוקף לכן הולך להתלבש הדעת שלו בחי' צקוד הכסמה וז"ס שרמזתי לך אורח דיתבי על האי קרומא דחפ"י על מוחא כי הוא סוד הדעת שנתגלה שם ועכ"ז היה שם מוכי"י מאוד והולכו להתגלו' יותר צפוי"י ומה שכתב הנוצר במסכה צ' סצ"ה י"ס והסב"י ספתי"ס ולשון ככלל"ס ציה מוצר צמה"ס צענין פרוף א"ח חלק צ' פרק ח' ז"ל והנה הנה יש צה י"ס פתי"ו כצוצר למורי ז"ל בהקדמ' בראשית ולכן חרין שפון ולשון גם הם ככללי' זה אשר שם כגלה הדעת עכ"ל ועיין צפ"י הארי"ל בהקדמת בראש"י ז"ל כללות הנה רומז לצינה ומלכו' צנה ולשון ליקוד ותי' ותי"י לצי' כתיבי' חמה והסד' לכתמה שבה ולתי' עליו ותחון לחוי"ב שמה גרון לצינה עכ"ל הרי מוצר שחרין שפון ולשון ככלל"ס צ"ה ד"ח ומה שכתב הנוצר במסכה צ' עיין לעיל צביאוריני לפרק ד' משנה ג' שם מוצר שידך הוא קרומא דאורח דא"ח אשר שם מתלבש ת"ת דעתיק יומין שהוא צה' וי' כדודע אז ההארות הם יולאים על גולגלת דא"ח וכעשו כימין ושערו' דמות לודות ויין כי השערו' הללו ילאו מצחי' כ"ה ע"י אור ומחא לעילא דרך הוא קרומא ומצחי' כ"ה הם קקרא' צכ"מ סוד ווי שממוד' ועיין צעבר הכיל פ"ה ועיין צפ"י האדרח אשר שם מחרין מ"ג כימין דשערי' וכחצ ז"ל לכן השערו' כולם הם צחי' ויין הוא ז"ח הנקרא וי' כי יולאי' דרך קרום אורח שהוא ת"ת הנקרא וי' והנה הגול' הוא מכן י"ב ועיין צפ"י האידרח שם מוצר שפאור' הנוח מארי' בחוך כימין ומחם כהיר וכגיד ועובר דרך הוא אורח דרך כימין ויולאים עד מוחין דז"ח וגם מוצר צמה"ס צער הכיל פ"ז ז"ל הארה צ' היא כמשכה ממוחא פתימחא דא"ח ויורדת דרך שערי' דרישא ומארי' צמוחין דילי' עכ"ל ע"ש והנה צעבר יחודי' של הארי"ל ז"ל וכבר יתבאר ענין י"ב חיוותי' דרישא דלרין רישא

ובלד הפסיק יש צ' היות צ' הלדים צ' הלחיים זו בלד זו והמוטע מפסיק צ"כ"ה והרי הם ג' עינר ובכל עינר ד' אותי' הויה א' וכבר כתבאר לעיל שאין לנו מוטים הלל אותי' כפשוטו הלל הם מוולאים צמלוי יודין והנה צעבר האחור יש סס ד' חורח' כזכר טז שהם ד' חותיות הויה אחת הלל שהם מוולאים ציודין ככו' והנה כמשכ"י מלד צ' בחי'ו' כ"ה דעתיק המתלבש צ' צ' אזנים וצ' עינים דל"ח ככו' והרי הם ד' שהם צ' אזנים וצ' עינים וכנגדם הם ד' חורתי' בלד אחורי' רישא עכ"ל וצ' צעבר הכיל פרק י"ג שם מוצר בהדי' צנין הכל י"ג חורתי' ועוד יש חד חורח' הכולל כל י"ג חורתי' והם כגד ג' היות טכסה י"ג אותי' ועם הכללות הרי י"ג. והנה צמה"ס צענין פרוף א"ח חלק צ' פ"ע ז"ל שהוא ארחה דאזיל צלונתחא דשערי' אין צבלל אלו י"ב ארחין והוא ארחה אהפלג לחרי"ב ארחין ומצור צה' האדרח שם סוד חרי"ב מלות עכ"ל :

פרק ה

ע' לעיל צביאוריני לפרק ד' משכה א' שם כתבאר שהאיר צנין הגלגלת לקרום בכללו נקרא רישא חנינא וסוד עקיף החור וסוד מוח לגלגלת וסוד גלגלת למוח ע"ש ועי' צמה"ס שם מוצר צהדי' שהיא אורח נקרא רישא דאין הנה צעבר א"ח פ"ד ז"ל רישא חנינא הוא הנקרא אורח יש צה ג"כ ג' היות דק"ב ע"ד הנוצר מוש צמילי' ע"צ ובנקודות הנוצר הלל צעמוקס כל נקודי' לירי יש נקודי' קבול חמורחן ושלשתן אור פתימי' ומקיף ומקיף לשכ"ה צמחי' הפרעות הלל צעבר הכללות כל ג' צחי' אלו אינם רק צחי' אור ומקיף קעון שעל הפתימי' עכ"ל והא לך ליר ג' צחי' אור שהם ג' היות של רישא דאין כצוצר צמה"ס כנה

יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'

יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'
 ככו' בגלגלית ר"ל שיש בכליהם ג' קס"ח והוא אחי' צמילוי יודין כמו שיתבאר לקמן צמ"ה פ"ז משכה צ' צביאוריני ע' צעבר הכיל פ"ז ז"ל ודע כי מעתיק כמשכו כרין לא"ח לכן כאללו ונתלבשו ז"ת צו

ומלא ומלא דמרא דעיב שבארחין ימינים
 נתפשטו שיע אורות בפניו מימינו ובגודם שיע
 אחרים מעיב האחר שבארחין שמאלים
 משמאלו : ו וכיצד מתפשטים למנין זה
 אחד ממיב אדו הוא סוד הכתר סוד שער
 הערליון מחמשים שערי בינה הכולל את כלם
 ומיא אחרים הם סוד המיש שערים אחרים
 המתחלקים בתשע ספירות האחרות שכל
 ספירה כלודה מכל המיא ושי פעמים מיא עם

שהוא סוד ואו שכחותה מראה מספרה יג
 הוציא בכחו יג נימין והם אגודות של שערות
 ארוכים מאויר זה : ד ואורות המוח בעברים
 באויר הזה מתלבשים בהם ויוצאים עמהם והם
 מחולקים בדרך הארחין כי הייב מהם נמשכים
 מהייב יודין שבשלושה עיב שבארחין והייג
 כולד הארת כולם אחר שנמשכו : ה ושי נימין
 עם הארחין שביניהם יורדים ומכסים פני האריך
 עד סוף חוטמו ומייב אותיות שיש בפשוט

אחד

מישנה

ושאר הפרלוף הוא צקוד רוח וכפש ומה שנמלא כחוצ
 צעה"ח שחלה רישין הייל הם צקוד כרין אין ומה סתירה
 לדברי המחבר שחשצם צקוד יחידה חיה כמות דסם
 מיירי צערך הרישא דל"א אשר הוא מוקף עליהם צקוד
 צ' מוקפי יחידה ח"ה כבודע :

דנה

כבר כתבנו לעיל שהארחין הם צקוד הכייר
 הלנן הקובל הכתיבה והשערות הם צחי' תיבת
 האותיו' כנאל לעולם הכימין נמשכים עם הארחין
 שביניהם כי הארחין לעולם צין תימא לתימא ועי' לעיל
 שמוצא שטי' הכימין יורדי' ומכסים פני האריך עד סוף
 חוטמו וצטער ח"ה פרק י"ג ז"ל וכבאר אלו החי' חורתי
 הנמשכי' על הפנים והם צ' היות שהם חי' אותיו'
 כפשוטם אמנם הם צמילוי יודין והם מתחלקי' הוי' אחת
 מאלו צפן האי' והוי' צ' צפן הצ' והאמנם כל היות ים
 צפן מ"צ אותיו' שהם ד' אותיו' הפשוטיו וי' דמלוי
 וכ"ח דמלוי המלוי הרי הם מ"צ חותיו' צפן האי' ומו"צ
 אותיו' צפן הצ' כוי' והנה כל פן ופן ומכיהם כולל י"ם
 כבודע כי אין דבר צקדוקי' פחות ומעשרה וכבאר ענין
 הפן האי' ומוטו יונן הפן השני הנה נודע ענין כי
 שערים שהוא ענין כס מ"צ שהוא הצינה לפי שהוא ז'
 שמות סבה מ"צ אותיו' ועם הז' שמות עליון הם מ"ט
 ויש שער הממשי' הכולל כל המ"ט והוא כתר עליון
 שבהם הרי כי שערי צינה והנה לא נדבר עתה בכללות
 הז' שמות אשר עומסם עושה מ"ט ועם הכולל הם כי
 אצל נדבר צקם מ"ט עליון שהוא מ"צ אותיו' שהם מ"צ
 שערים והנה כתר העליון שבהם הוא שער העליון מהם
 שהוא שער המ"צ הכולל כל המ"צ שערים אמנם י"ם
 תחתותו אין כל ספיי' מהם כולל כל המ"צ רק כל ספיי'
 מהם כוללת כל המיא שערים לצד והענין כי שער המ"צ
 הוא ככתר הכז' ומיא' שערים הם צמ"ס וכל ספיי' מהם
 כולל ג"כ כל אי' כל המיא' שערים אי' הרי צמ"ס על פן
 האחד ט' פעמי' ומיא' שערי' והם צמ"ס סק"ט ועם
 כללותי' הם שיע כנאל כי כל העי' ספיי' התחתותי' כל
 אי' מהם לצד אינו רק מ"א שערים וכל העי' צמ

מגיד

רישא קדומה גולגלת' הנמשכים מכה אור החומר ותחא
 ולעילא מ"ה' דעמיק יומין המתלבשים צהרין אודיני' וחרין
 עיינין דלריך גס י"ס י"ג תיקוי דיקאל דעתיקא דנפקי
 מרישא ג' הנקרא מוחא וגם ידעה אריך מתלבשים ז"ח
 דעתיק ככל רישא דלריך עד שנמלא כי כ"ה דעתיק
 נחלצטי' סוף חרין אודיני' וחרין עיינין דלריך ויקוד
 דעתיק סוף מלח דל"א ומלכות דעתיק סוף חוטם
 דלריך והנה אלו הי"ג חוורתי דרישא קדומה הנקרא
 גלגלחא הם גם היות דעי' צ והם י"צ יודין ואלו הי"צ
 יודין הם נמשכים יורדי' עד רישא תמינא דלריך
 הנקרא אויאל דנפיק מיני' י"ב כימין דשערין והמשכות
 אלו הי"צ יודין ד"צ חוורתי הסוכרים ויירידתם למטה
 נעשו י"צ כימין קדמאין ולהיות סוד יודין הם סתומים
 ואין אור שלהם כגלה ולכן סגולתם לבקות ולהעלים
 האור שלא יתגלה ושפי' החילוכים ולכן עי' כימין מאלו
 הי"ב נמשכים על הפנים דלריך לבקות עליהם עין מולא
 השערות הם הכ"ה דעתיק ועי' הם ומכסים ונחוצן על
 פני דלריך ככנר שיעור כה"ם דעתיק המתלבש בו רישא
 דלריך אשר קיומא דעתיק שהוא ומלכות שנו הוא בכוח
 צחוטם דלריך ולכן עד סם ג"כ ונחוצן מוגיע סיום המשך
 טי' כימין השערות הנזכרות לבקות אור פכימי דעתיק
 דצחי' כה"ם שנו כוי' ואחר כן מאלו הי"צ כימין עליון
 שמוטכו מהחורתי נעשו הי"צ כימין ככמר מהם צהיותם
 סם למטה ירדו ונמשכו י"צ יודין אחרות וכעשה כימא
 הי"ג הכוללות צה כל הי"צ יודין כולם כי גס צה י"ג ג'
 היותם ע"צ יודין וצהם י"צ יודין עכ"ל זה הוא שבי'
 המחבר צמטקה ד' והי"ג כוליל הארת' כול"ם אחי'
 שמוטכו ר"ל אחר שמוטכו י"צ יודי' מ"צ חוורתי אזי
 אחר יירידתם צהיותם י"ס למטה ירדו ונמשכו י"צ יודין
 אחרות ומה נעשה כימא הי"ג הכוללת כל הי"צ יודין
 הנה כתבאר ח"ל ד' משיכות הראשונות ומה שבי' המחבר
 צמטקה צ' והויא מח"ה לארייך צקודי' ח"ה ר"ל האי'
 רישא תמינא הנקרא רישא דאין הוא צקוד חיה כי
 לעולם קוד ג"ר שצכל פרלוף הם צקוד יחייב של הפרלוף

אחר האמור הכולל את כולם הוא מספי שיע :
 ז וכשמתפשטים בגרונו שם מתקבצים שני
 המ"ב שמספרם ס"ג ואהיה בנגד או"א אשר
 ידבישו אותו כי כן אותיות אח"הע שמספרם
 פ"ד שם הם : ח והארת הנימין והארחין אלו
 נמשכות עד מקום אשר יהיה זקן ז"א וכנגדם
 נמשכים עד ראש ז"א כבד הר"י נימין עם האר"חין
 של מקום העורף ומכסים אותו מאחוריו
 ומארבע יודין דעי"ב שבאר"חין אלו שמאחוריו

נעשו ארבע מאות שקל כסף שהם איבע מאות
 עוקמות הנכספים מהצדיקים :

פרק ו

א והיה שבו הגשמה המאיר
 בפנימיות אר"ך כוד היות בשש
 קצותיו ונפש במלכות כי כן הוא בכך פיצוף
 אף כי הוא בתוך הגדלות להיותו חכמת אר"ך
 נחשב רישא תנינא שלו כי רישא דאין מוכרע
 ביניהם דהחיותם : ב ובראש מוח זה שהוא
 סוד אור פנימי יש בו עשר ספירות כנגדגלת
 כי

מגיד

כללות רישא עילאה דל"א אחיזי תכורא צהתיא לוריא
 טצין נגלגלי ומוחא סתימאה עכ"ל ובמזו"א שערי"י
 פרק י"א ז"ל רישא צ"י ה"א מוחא סתימא' חכמה וגם
 ה"א חלקת ליי"ב כו' כי הנה המוח' ה"ס ככודע שהם
 הצ"ד כו' לעפי' שאין צרישא דל"א רק חכמה לצד כו'
 ולמנס' מוחלקי' ליי"ס לצד עם היותם י"ג כו' וצחי'
 היכוד דהאי מוחא הוא החיך צפומא דאר"ך וצחי'
 המלכות דהאי מוחא הוא צברון דהאי מוחא עכ"ל ע"ש
 ועי' צענר הולדו' או"א פרק א' מענין זה והנה צענר
 הכ"ל [היינו ש' א"ח] פי"ד ז"ל רישא תלימא' והוא חקף
 חכמה מוח סתימא' דל"א ויש צב"ב היות אחרות דמלוי
 מ"ה דלפלפין צקוקת הנזכר של רישא תיכיל שהם קבול
 צמקוס לירי ועוד נוסף צ"ל לו שימיו והוא כי גם צמקוס
 נקוד קמץ הם צאלו נקוד פתח תמורה קמץ ושלשסן
 אור פנימי ואור מקיף ואור מקיף לטניהם צנחי' הפרעי'
 אזל צעך הכללות כל ב' צחי' אלו אינם רק צחי' אור
 פנימי לצד צנב' ראשין עכ"ל. והא לך הליו"ר ג' היות
 כמו שהוא צע"ח **יוד הא ואו הא יוד**

הא ואו הא יוד הא ואו הא

עוד צפי' הכ"ל ז"ל וכל אלו הם עי' היות של העלמות
 ורומניות סתוכין ועוד עי' צחי' אורות והם דאה"י חקף
 כלי שלהם צתוכוס מחלצני' העי' היות של העלמות
 הרי צין כולם חיי שמות שהם חיי עולמי' עכ"ל. והא
 לך ליו"ן של ג' כלים אלו של כל א' ואי' צפ"ע כמזכיר
 צעה"ח ג' כלים של רישא. קדמאה הן הנה כזה
אלה הי יוד הי אלה הי יוד הי
אלף הי יוד הי ג' כלים של רישא

חייכה ג"כ ג' אהי' מלאי' יודין כדאשכחי' כי צעס
 אהי' לית אור ואי'ו כמו שיע' צעס הווי' כדי שתסתנה
 כאן מולאן ובקודוהו צניקוד ג' היות האלו דס"ג
 צצרישא חייכא' שהוא קבול צמקוס לירי וליו"ן כזה
 חלף

הם ס"ע שערס אזל הכתר שלהם הוא כולל כולם כו'
 וכמו ש"ס הווי' א' צפן האחד כן עד"ז הוא צפן הצי' והווי'
 הצי' אשר הם עכ"ל ע"ש עוד שם צפרק הכ"ל ז"ל והנה
 אח"כ מהפסטי' החי' חוורתי' אלו צברון דל"א ושם
 נעשים צ"פ מ"צ שהם קרש החי' חוורתי' ככ"ל ולאו הם
 צחי' אח"הע צברון שהוא צנ"י מ"צ מ"צ ולפיכך יש שם
 צחי' זיו"ב אחי' העשעה ע"י חיק וגרון כמזכיר חללינו
 והנה קוד אח"הע הוא זיו"ב שם ס"ג עם שם אהיה
 שהם ג"י אח"הע כי אלו הם ג"כ זיו"ב חו"צ כו' והענין
 כי מאלו הפנים נמשך הארה כו' וכל זה הוא צחי' זיו"ב
 ומס' ילא הזיו"ב אל או"א אשר שם הצרון דל"א כי
 עס צ' הכחרי' שלהם עכ"ל וצענר הכ"ל פרק ז' ז"ל
 ז"א מאירים כי כמה מיני אורות דמוחי' דליה כו' הארה
 צ' היא כמשכת ממוחא פנימאה דל"א ויורדת דרך
 טערוה דרישא ודרך טערוה דדיקנא דל"א ג"כ ומצטכין
 עד דיקנא דז"א ומאירים צמוחי' דילי' כו' והנה לעיל
 הצנאר כי החוורתי' מוחלקי' ליי"ב אחרי' והדי' לצדס
 שהם אחרי' הראש נמשכי' עם כימין דשערי' דרישא
 צמטכין אחורי' הראש עד רישא דז"א עכ"ל ע"ש וצענר
 זכ"ל פרק י"ב ז"ל והווי' ב' קהי' חוורתי' דרישא וצחי'
 יעה כמשכת דרך אחר רישא דל"א ומני' ירתי' לדיקי'
 ז' עלמין דביסופא כי הם ד' אוחיות שהם וכו' ד' י'
 ז' אחד כולו מעשר הרי ח' עכ"ל ע"ש ועי' צפ"י
 דר"ח :

פרק ו

הנה המהצר איירי' כאן מקוד רישא תלימא'
 שהוא חכמה דל"א וכבר כתבתי לעיל צנחי'
 י"ח דל"א הם צחי' נגלגלתי ומוחא סתימאה הנזכר
 דר"ח זעו"א ולמנס' מוחלקי' ונעשים ג' רישין צאופין
 אפי' צאדרח קקלא ה"כיה דל"א צנחי' צ' רישין צלמוד
 וכ"ז ג' רישין ממש אשר אין צכללס ריבא עילאה
 ל"א למנס' צאנח' אינו אלא צ' רישין צלמוד סתחת רישא
 ל"א דל"א כי רישא דאין מוצלע ציניהם להחיותם כי
 וא אור הצח' וצחי' רישא עילאה דל"א ובגו"א ציניהם
 מצו"א צענר א"ח פ"ז ז"ל ודע כי כבר ביארתי לך כי

פרק ז

א וחילוף שני שמות אלו הם המאירים בשערות הזקן המתחילים משם ולמטה וצומחות מאור המלכים דא"ך שנתברר במח ובו שרש עשוה תקונים: ב ואלו הם המקום צר שבזקן סמוך לאוזן אחר פאות הראש עד זוית עצם הלחי הוא תקון הראשון והזקן שמשם עד השפה העליונה הוא הששי והתפוח לבן שתחת העין להיותו פנוי משער הוא שביעי וככל אלו ב' צדדי הפנים כאחד חשיבו: ג והשפה העליונה הוא שני וארח הפנוי משער שבאמצעיתה הוא שלישי וכנדה בתחתונה השפה הוא רביעי והארח הוא חמישי והפה עצמה להיותה פנויה משער הוא שנים עשר: ד ושני צדדי הזקן מתחברים יחד תחת השפה התחתונה והשערות היוצאים שם נמשכים

כי כל בחינותיו בו אלא שכח היסוד הוא החיך והמלכות בגרון ומפני שהוא מוח יש בו בחי' ג' מוחין שהם לעולם ה"ח דאבא וה"ג דאמא ומוח הדעת דבגלל את שניהן הרי י"ג בחי' ומאירים באור ג' היות כנגלגלת אלא שפה הם במלוי מ"ה וכן שמות הכלים הם בקמי"ג שהוא אהיה מלא אדפי"ן אקף הא יוד הא וגם כנקודות הם משונים שפה הוא סגור במקום צירי ופתח במקום קמי"ן: ג ומכבד העשר ספירות פנימים ומקפים דנגלגלת מהארת המוח בה מאיר שם עוד עשר אחרים כמותם ופה הפנימים ומקפים שוים שמתחילי"ן מהכתר וגו' מרים במלכות לפיכך מקום המלכות כנגלגלת הוא בשני פאות הראש ששם הארת שני היות שכונימן הנמשכין עד הפנים לפיכך הם חילופיהם בא"ת ב"ש מצפי"ן אחד מפה ואחר מפה:

משנה

חורכתי לדישא והס ג' שנות הויה טנים וחס נגד הפנים וא' מאחורי הראש דב' וחס סכנגד הפנים חס ג' שנות הויה ונאלו חב' שנות יולאים ג' שנות זל"ח ג' וחס מלפץ ומלפץ ואלו חס ג' פילוח דל"ח עכ"ל ע"ש חז"ל צנוקס אחר פאה ג' אלקיים: **פרק ז** הנה צשער ח"ח פרק י"א ז"ל צנוקס שנקסחיימה ונכו' שצדאש שהוא פאה הראש וחס מתחלת ונכו' דדיקאט שהוא חיקון ח' ואז יונקת זו מן העילאה כי מכת שערות הסעלאת צפאת הראש וחס יולא"י שערות ח"ג ח"ד כחזכר ח"כ נאלא כי כל ח"ג חכילין יונקים חב' פילוח הראש ולכן צתחלה חכו מזכירי"ן ג' הויו"ח אלו שחס סוד מלפץ מלפץ צחילוף וח"ח חכו מזכירי"ן ח"ג מרות עכ"ל: ונפטר הנכבד מנולא פתחים דק ק"ח ע"ח ז"ל כו הנידורים נעשה ע"י המחסב' שהיה המוח שחס מחצרו ונחס יורד עם טפה חזוב מה"ש ש"ה ח"ח פ"צ עכ"ל וכן הוא מוצאר נע"ח עוד צפטר הכל עם ע"צ ז"ו ח"ג חיקוי דיקאט דל"ח חס ריכין מצדרי המלכוכי מה"ש ש"ג ח"ב פ"ח עכ"ל ע"ש: הנה חזקת ונשני ח' מפרק זה וכדי לצדאש שארי המעטמות מפרק זה לרין להארץ צענין זה קלת הנה צשער ח"ח פרק ט' ז"ו ועשה נבארס כו' ח"ך חס י"ב חיקוי"י חונס תחת פילוח הראש ומחילין ג' רישא דדיקאט והס קלרים ולו רחצים והס כנגד האזן זה חיקון ח' ונקרא אל חס"י חיקון ג' הוא שורות שערות הגדלים על השפה העליון לאורך הפה וזהו רחוס. ג' וחסן הוא אותו ארח סכנגד

מניד **אלה הן יוד הן אלה הן יוד הן** **אלה הן יוד הן** ג' כלים של רישא חליחלי ג' אחיה מלאים כל ח' זל' כמו הסויות שחזכו וגם חס מנקודות כמו אלו הסויות עלמן חס ליוון **אלה הא יוד הא אלה הא יוד** **הא אלה הא יוד הא** הנה נחצאר כאן כל העי' בחי' כלים של ה"ב:

הנה

צשער ח"ח פרק ח' ז"ל וחזור כי צרישא דל"ח יש חכמה וכחר לצד והנה כל זה הוא צח"י הכללים חזל כצר ידעה כי כל מדה ומדה מנהון כלולה ח"י וח"כ צכחר ומכמה יש צכל ח' י"ס והנה כל שער הראש עד הנולא מוקס השערות חס יש כללות י"ס מן הכחר וי"ס מן החכמה וכן למוטה מן הנולא עד הגרון שחס הניכה יש ג"כ כללות י"ס מן הכחר וכן מן החכמה וכל זה צח"י פנימית (והנה) ג"כ צח"י אור מוקיף יש י" מוקיפי"ן מן הכחר וי" מן החכמה צדאש וכן י" מוקיפי"ן מן הכחר וי" מוקיפי"ן מן החכמה יש מוקיפי"ן הנולא עד הגרון עכ"ל עוד צשער הכ"ל פרק י"א ז"ל דע כי כצר ציארנו כי כנגלגלחא יש י"ס עד הנולא חונס חס כקדרס כחר לעילא ומלכות לחתח והנה הספי' האחרונה שהוא מלכות הוא סוד הפאה שצדאש כי צכל מוקס פאה הוא מלכות והנה צרישא דל"ח פאה זולא חס מלפץ והס ג' ח' מיומן וא' ונשאל עכ"ל ע"ש וצפירש האררח צציאר י"ב ח"ד ז"ל דע ש"ס ג'

התהתון והוא תיקון יג שהוא כללות כר השנים עשר לסיכך גם בו נמצא האלק כאמור כמוד העליון אלא שזו היא בצורת יוד לסיכך מספר הייב של הווי שבה הוא מספר האותיות דג אהיה ומלואם בקסא : ז והשערות קטנים הצומחים בין המזות הוא תשיע והצומחים תחת מזל התתון סמוך לגרון הוא עשירי וכהיותם שונים זה לזה בהתפשטותם הוא תיקון אחד עשר :

פרק ה א ומלכד עשר ספירות פנימיים ומקיסים רמות הנחלקים לייג תיקוני

משנה
הוא סוד א' ולורתן יו"י ומזל הי"ג לורת א' שהוא יו"ד הכז' צדיקוני' טיש' ז' מיני חלק כו' והנה טעם היות מזל ח' לורתו יו"י כי הרי הוא נחית צדיקולא עד עיבורא לכן גם זו ככללים כל י"ב ח"ד טהם י"ג ועמו י"ג וסי"ג שנתגלים זו הס לורת ו' שנחמלע אות א' וכבר ציארנו כי כל ו' כפולה ו' הרי י"ג כו' והנה זה המזל כולל כל אלו סי"ג צ"ג מליחות א' צנרך היותו עליון ומס' וזה צהיותו צקוד יו"ד עילאה דאות א' והס כשפעים ומנוו צ' צנרך צהיותו כלולים זו והוא נקבל מזה וזה צקוד יו"ד תחאה דאות א' והנה הס ענה י"ג והנה י"ג חלו טבו כחלקי' לג' שמות הוי' והס י"ג אותיות ומלי שמות אלו הס צידוין ומזל הי"ג הוא הא' שבורתו יו"ד והוא ג"כ ע"ד הכז' רק שלפי שמליחותי' קוד ד' לכן שמותו הס ג' אחי' הס י"ג אותיו ומלואי' ג"כ צידוין ע"ד הנזכר עכ"ל ע"ש :

פרק ה הנה ככר מוצאר לעיל טיש' י"ס מן כהר וי"ס מן חכמה לטעם שהמלח עד הגרון צין צנחי' פנימיים וצין צחי' מקיפים והוא מוצאר צסער ח"א פ"ח ושס חמר ז"ל וזין חטו ענה עוקקים צמקיפי הראש ומדבר צמקיפי הפנים והנה סוד י"ג ח"ד הס סוד מקיפי הפנים ע"ד שכתבאר צע"ה עכ"ל סקוד מקיפי הפנים היינו שמהמלח עד הגרון כמוצאר טס והנה צסער הכ"ל פ"ח ז"ל וענה ככאר שמות הספי' צייג ח"ד והוא כי הלא ח' ח"ד קדמאן הס ח' ספירות החכמה והס ומלכות עד הצינה כי הכהר והכמהט של ווחא סתימאה לא נחבלה כלל כי לא היה יכולת כהמחוכים לקבל הארת' כו' וקדרס נך הוא אל ומלכות רחום יקוד ומנון סוד ארך כלח אפיס ח"ת ורצ סקד בצורה ואותה סקד נולד סקד צינה הרי ח' חיקויים דחכמה כי צ' הראשונים לא נחבלו כלל וס' חיקויין עילאין הס צקוד הכהר כילד לאלפים סוד נושא עון כלח ופסע ח"ת וטענה נצורה וקה סקד הרי י"ג

נמשכים והורכים עד השיבור וחצים שבצד חוין הם מזל העליון והוא תיקון שמיני שהוא כללות השבעה ומושפע מהם ונם כללות הנשארים בו נמצאו ומשפיע עליהם : ה לפיכך נמצא בו האלק בצורת יו' כי הווד העליונה רימות לכחינתו העליונה המשפעת והתחתונה דכחי' התחתונה המשפעת והו' דאמצעה לדויתה נקראת בשני וויין מספרה י"ב כמספר תיקוני הדיקנא כי תיקון הי"ג הוא כללות כולם ומספר זה הוא מספר האותיות שבגי היות ומלואם הוא דעיב : ו וחצים שבפנים הם מזל

מגיד
סכנגד אמלעות החועס. ר' ארך הוא סורות שערות שחמה שפה שחמהכה. ה' אפיס הוא הא' ארחא חייכח המפסיק צחמלע הזקן והוא מכוון כנגד ארחא קדמאה שחמה החועס. ו' ורצ סקד הוא שחמה תיקונא קדמאה והוא סיום שיעור אותן שערות הקלרות של שער אך צמקוס שמתחיל להרחצ מעט שהוא זמקוס החחלה עלס הלמיס שהוא יולא כעין זוית חמה האזן ומסס ולטעם הוא רחצ יוסר משל ועלה וזה נקרא ורצ סקד וזה כנושך עד המקוס סכנגד הפה. ז' ואותה הס צ' הפכים החלקים מן השער צ' הפוחים קדיסין. ח' נולד סקד והוא נקרא מזל קדישא והוא כי הזקן ונכנגד הפה ולטענה הוא כללות הזקן צכללותם צחיבור אחד כי ונה שלמעלה מזה כחלק לשנים כי צ' הפוחים וחוענוח ונפסיק צנחייס חונס ומכנגד הפה ולטענה הוא עוזי ונצי והסתצברי' יחד חונס היא עמוד ענה והוא שערות על גזי השערות ואלו כחלקים לצ' כילד לז' הזקן כנגד מעלה שהוא זמקוס זקן המגולה הוא חיקון א' ולד הזקן המוכסה שהוא כנגד הגרון הוא חיקון צ' נמלא כי אז מחלקי' עצי' הזקן כילד החלק הנבלה לעינים חיקון א' ומה סכנגד הגרון והס שערות שחמה אלו הראשונים והס מחכמות צאלו הוא חיקון צ' הנה אלו צ' חיקוני' נקרא מולח והס צ' ומלות כו' והעליון חיקון ח' והסתחון חיקון י"ג ושכיסה כאחד נקרא מולח חונס אלו השערות ארוכות עד הטבור שלו. ט' לאלפים הוא כי צין אלו השערות הארוכים מוצלעי' קלח קטנים וזהו לאלפים. י' נושא עון אחר כל צ' ומלות אלו יס שערות קטנות סעוכות לגרון והס למעלה מעט מעט ואינס מוצלעים צמוחל הכיל' רק כיכרים לצדן וחפיין אברוכא. י"א ופסע הוא היות אלו השערות קטנות הסכר סווי' צארכן ולא כפקין דח מן דח. י"ב וטענה הוא הפה עלמו היותו פניו מן השערות. י"ג וקה הוא המזל הכז' וצסער סולדות חו"א פ"ו ז"ל ורואי' שדעע כי ומזל ח"ה

תיקוני הזקן מהארת הנגלות בו מאיר בוקן עוד
 עשר ספירות אחרים כמותם ונחלקים בה כסדר
 הזה : ב הפנימים רמוח מאירים בה קודם
 אותם דגלגלת ומתחיל מבינה שבו בתיקון
 ראשון והולך בסדר מספר התיקונים על סדר
 הספירות שבו לפיכך יאיר מלכותו במזל
 העליון ובו מתחיל ומאיר חסד הפנימי דגלגלת
 ואחריו מאירים בסדר מספר התיקונים שאר
 הפנימים שלו לפיכך יאיר יסודו במזל התחתון
 והפנימים החסדים פה הם מתגלים בפנים דאר"ך

במקומות אחרות : ג והמקיפים מתחילים
 ממלכות רמוח והולכים על הפנימים מלמטה
 למעלה עד בינה לפיכך תקיף בינה במזל העליון
 ובו מתחיל להקיף מקיף יסוד דגלגלת ואחריו
 מקיפים שאר המקיפים שלו לפיכך יקיף תחת
 במזל התחתון ושאר המקיפים החסדים לא יבדו
 להתגלות מרוב אורם : ד ואם מתגלים כל
 המקיפים בייג ת"ד אז הפנימים מתגלים בסדר
 שנאמר פה במקיפים והמקיפים כולם מתגלים
 בסדר אחר וזה הוא : ה בתיקון ראשון שני
 מקיפים

משנה

המחבר שבי שאפי' הפנימיות דמוח מאירים קודם אותם
 דגלגלת ומה שבי המחבר לעיל צפרק ו' ונשנה ג' ומלצ"ד
 הנש"ר ספירות כו' ונחל"ת הנ"ח ז"ה מאיר עו"ד
 ש"ס כו' נו"א עשה י"ק פנימיות ומקיפים דגלגלת
 לעיקר וי"ק דמוח עשה לעפל והבא צפרק ח' ונשנה א'
 להיפך עשה י"ק פנימיות ומקיפים דמוח לעיקר
 צפשיעות וי"ק דהארת הגלגלת לעפל. היינו עומא שכבר
 נודע ש"ג ח"ד יולאין ומה שבינו צפשיעות לעיל כמה
 פעמים לכן עשה צלחות לשונו צפשיעות לעיקר והארת
 הגלגלת לנוסף ולעיל דליירי ומספירות בגלגלת ומוחא
 שהם למעלה צמקים השערות עד הולא ככו' והוא צל
 ומגלגלת ואורח הנשצ"י לגלגלתא כגד מוח כנזכר
 לכן עשה הגלגלתא לעיקר והוא לנוסף . הנה מה
 שבי המחבר ומחלת נשנה ד' עד סוף הפרק מצוחר
 כבוונה צסם הליקוטי' וגם צפ"י הארת מציא שתי
 הנוסחאות נוסחא א' של כוונה שהוא כמו שצוחר
 צדצ"י המחבר ומחלת פרק ח' עד סוף ונשנה ג'
 ונוסחא ז' של הליקוטי' והוא כמו שצוחר צדצ"י המחבר
 ומחלת נשנה ד' עד סוף הפרק והכתי אעתיק ו"ש
 כבוונה י"ג ונודע צסם הליקוטי' ז"ל אל מלכות פנימי
 וכחר שבכחר ותיקף מלד ימין וכחר שבכמה ותיקף ללד
 שואל רחום יסוד פנימי ומכמה שבכחר ותיקף וחסון
 הוד פנימי וצ"נה שבכחר ותיקף ארך פנימי נלח ומכמה
 שבכמה ותיקף אפים ח"ת פנימי וצ"נה דכמה ותיקף
 ורצ חסד גבורה פנימי מפני שהפנימי מורה דין ולמלס
 ומדה וחסד שבכחר ותיקף ולכן אהרן היה כהן ולוי ולכן
 פנימי הוא גבורה ולוי ומי"ן חסד וכהן וחסד צימין
 הפנימי' אך צשואל הפנימי חסד שבכמה ותיקף ואמה
 חסד פנימי וגבורה דכחר ותיקף צימין וגבורה דכמה
 ותיקף צשואל ולכן הפנים אדומים ומעילים היכא' נולד
 חסד צ"נה דכמה פנימי מלד שואל וחס"ת דכמה
 ותיקף לו ויסוד דכחר פנימי מלד ימין וחס"ת דכחר ותיקף
 לו לאלפים הוד דכחר פנימי ונלח דכחר ותיקף צימין
 ונלח

בג"ד

ח"ד אונס ג' ראשונות דכחר לא יוכלו להגלות כו'
 אונס המלכות דכחר לא נחבלה כי צל"ח אין מליחת
 נוקצא ניכרה וצפרע ככחר שבו אך צכמה שבו שהוא
 קוד נוקצא דילי' כמכר אללניו יש יכולת להגלות
 המלכות שלה והיסוד דכחר נחבלה צצ"נה דכמו' בתיקון
 ה' וז"ק נולד חסד כי נולד הוא הצ"נה דכמו' וחסד
 הוא היסוד שבכחר וצ"ניהם נקראו תיקון א' והעטס
 כי שם למעלה אין פירוד צין דכורא שהוא הכנה לנוקצ'
 שהוא הכמה צשום פנים ולכן יסוד דכחר דבוק הוא
 למעלה צנ"ר דכמה ולפי שאינו ניכר צהס רק הצ"נה
 לצד לכן אלו ומצרים אותה עם הצ"נה אונס ונקום
 האורות פנימיות הם מכוונים ומש מצפנים כנגד
 ומקיפים אלו ואין הפרש אלא שאלו הם ומחלת לעילא
 ואלו הם ומעילא למחל לכן ראוי לכוין ג"כ צלורות
 הפנימיות שכנגד אלו ומכחו צקדם אל פנימיות דצ"נה
 רחום פנימי דחסד וחסון פנימי דגבורה ארך פנימי
 דח"ת אפים פנימי דלחל ורצ חסד פנימי דהוד ואמה
 פנימי דיקוד נולד חסד פנימי דמלכות כי פנימי'
 ומחילין מן הצ"נה עד המלכות ומקיפין ומחילין מן
 המלכות עד הצ"נה אח"כ צה' אחרים חכוין חסד
 צשואל נולד חסד הוא חסד פנימי דכחר מושג לאלפים
 פנימי דגבורה נובא עון פנימי דח"ת ופסע פנימי דלחל
 ומטאה פנימי דהוד ונקא פנימי יסוד הרי ג"כ צללו
 ה' אחרונות המחלת צבור הפנימי ומחסד עד יסוד
 ומקיפים הם ומיסוד עד חסד אונס צ' ראשונות דכמו'
 וב"ר דכחר כו' ונקום אלו הכי הם צה' ונקומו' אחר'
 שיש צפנים דל"ח ג"כ ואין עשה זמן ציאורס אך יש לי
 קפק חס ומכוונים ח' ונקיפים דכמה עלמה עם ח'
 פנימיות דכמה עלמה וה' ונקיפים דכחר עם פנימי'
 דכחר עלמו זה פירוש יוחר אמיתי כו' ואם כך הוא
 הפירוש נלחל אפי' בפנימיות עומדת המכמה למעלה מן
 הכחר עכ"ל ע"ש שבי' שם עוד פ"י אחר ונקיפים ז"ל
 אונס הפ"י ה' הוא יוחר אמיתי עכ"ל ע"ש והוא כדצ"י

ראש הם חלקים כי הם דינים כפויים והגותר מהבירורים הם דינים קשים מה שאין בן בוקן שאינם חלקים כמותם כי הם דינים יותר מהם והגותר מהם הם סיגים וקריפות : ב ואף על פי כן שניהם לבנים שאין הדין נגדה במקום גבוה זה והגרון היא בית כללות אריך כי אינה בראשו כשאר הפרצופים (ובשנתקן חגית שלו נגמרו רישין דאויא בפרצוף גמור ונקודת זיין חורו פכיב) : ג ופרסא אחת מחלקת את גופו מתחלת לפניו תחת החזה ושופעת ויורדת לאחוריו עד כנגד הטיבור וכך הוא בכל הפרצופים : ד וסוד האריך זה בכללותו הוא קוץ שר יוד עם כל הפרטים הנמשכים ממנו זה הכלל בכל מקום בזכרון האות נבדרו פרטיה:

מקפויים והם כתר דגלגלת מימין וכתר דמח משמאל בשני הכמה דגלגלת ובשרישי בינה דגלגלת ברביעי חכמה דמוח ובחמישי בינה דמוח בששי חסד דגלגלת מימין וחסד דמח משמאל בשביעי גבורה דגלגלת מימין וגבורה דמח משמאל בשמיני ת"ת דגלגלת מימין ות"ת דמח משמאל בתשיעי נצח דגלגלת מימין ונצח דמח משמאל : ו בעשירי הוד דגלגלת מימין והוד דמח משמאל באחד עשר יסוד דגלגלת מימין ויסוד דמח משמאל בשנים עשר מלכות דמח ובשרשה עשר מלכות דגלגלת ועד מזל זה התחתון מגיע אור החסד דעתיק שבכתר א"א :

פרק ט א והשערות אלו דראש וזקן הם סוד הדינים אלא שאותם שר

פרק א

משנה מגיד

ח' ז"ל חונם צינה דל"א לא יכלה לעלות ולהיות זראש וכשאר ה לעטה גררון דל"א ולכן אינה נקרא בשם רישא ועטם ירדחה שם גררון ושאל"כ בשאר הפרלופי כמזכר הוא לפי שאל"א ונלצ"ש לעתיק לזית שלו כמזכר ואור עתיק גדול ונאור חלוד ולזין כה צינה לקבל אור העתיק צהימה קרובא חלוד צרישא דל"א וכאשר ירדש לעטה גררון דל"א ונחרחקם ונעט יכולה לקבל אור דעתיק שם חלז בשאר פרלופי שאור העתיק נרחק הרבה ונאור ונהס כי הא"א ונלצ"שו וסוחס הארחת ולכן יש יכולה וכה צבינה שכלל פרלוף ופרלוף להיות ציחד עם חזרתה שהיא חכמה של פרלוף עלמה יחד שניהם לעולי זראש הפרלוף שהיא עכ"ל ע"ש וכן ונזאר דבר זה צנוקומוי חין וספר וצטער אור"א (פ"ג) כוי ז"ל ולריך שחדע עיניו א' והיא כולל בכל צחי פרלוף והענין כי צח"א צלמלע גופו יש חד פרסא ווסך ונזדיל צין חלי עליונה לחלי תחומי כנר"א צחוס הראות ונצטרי אחזה חלוה חין ים קרום א' ונחילה ופסקי צין איצרי הכשמה שסם הריאה והלז ולצין איצרי הגוף התחומי שסם הכבד וצני ונעיים כמזכר והנה זו הפרסא אינו זיושר כי כאשר נוחלמ ונחלמ מלד פניס הוא נוחלמ ונחמח החזה ונחש וכשנחמחצמ ונחפשתמ עד האחור היא צומדת ונכנגד וקום העיבור כנר"א צחוס הטבע זו הוא הנק' יותרת הכבד קרומא דפסקי גן ונעוי דצ"כ כמזכר צוהר פ' זראשית על פסוק ייריקיע צחוד הניס וכוי עכ"ל ונחמח ד' ונזארחת ולזין לריך ציחור שחוא ונזאר צמנה ונקומום :

ונלח דחכמה וקיק צשנאל נוסח עון נלח שצכחר פנינוי והוד דכחר וקיק מלד יונין והוד דחכמה וקיק מלד שנאל ופסע ת"ת דכחר פנינוי ויסוד דכחר וקיק יונין ויסוד דחכמה וקיק השנאל ונחמח גבורה דכחר פנינוי ונלכית דחכמה וקיק וקה חסד דכחר פנינוי ונלכות דכחר וקיק עכ"ל הרי נחצחרו דברי הנחמד שכ' וח"ס ונחגלי"ס כל הנוקפי"ס כוי היינו כמו שנחלל צליקוטי" ונחז' ונה סכ' צנחמחצ' ונשנה ו' ועיד מו"ל ז"ה התחמוין ונגי"ע אור"ה חסד"ר דעתי"ק שצכח"ר דל"א ונזאר צשער ח"א פרק ז' ז"ל ז"ה ונחירי" צו כמה ויניי אורות צנומי' דיליה הא' הוא שוחפשת הארת מן חסד העליון שוחלצש צכחר דל"א ונחש ונחפשת עד ומל הי"ג דל"א ונחש ונחפשת הארה היא עד דעה שצין אור"א וניחד אוחס וז' צכח הזה נעשו ונחמח דז"ה הנונצש"י צניה" דלחנא כמזכר עכ"ל :

פרק ט ב הנה צספר הכבד ונחול פחמס דק כ"א ע"צ ז"ל שערות הראש הם דיני' ככפיים ונחמח' הם דיכין קסין ושל הזקן ונחמח' נעשים קליפות ותי"ש ע"ג ח"צ פ"ח עכ"ל ונעמ"ח שער ח"א שרק ד ז"ל שערות הראש מן הכחר צהוא ח"א שחלצש צו חסד כוי ושערי דריקחא מלד חכמה שחלצש צה גצורה ולכן של הרישא שיעיען ר"ל רכין ציוחר ושל הד קלא קסין יוחר עכ"ל ע"ש ועי' צציחורי מלוח לא חלצש שעתמח שם ונזאר כי כל השערות של ח"א לצנים ואפי' סוד זקן התחמוין שלו וכן הוא פשוע ונזאר צמנה ונקומום והנה צשער ציחור ונחילה הנולכית פרק

פרק א א והאריך זה העדה בנוקביה
 הספירות הגותרות מחויב דבין
 וביררם בבניה תגין דמיה והוציא מהחך סוד עיב
 והרבישו בשם סיג שבגרון והוציא שני פרצופים
 דא"א ומקבלים אור אים מקרוב כא"ך אבל
 לא בהרחבה כמוהו אלא דרך חרון :
 ב וכשהוציאם הוציאם כאחד בבחי' עגולים
 עגולי אמא תוך עגולי אבא ועגולי אריך מקיפים
 וקוי אור יוצאים מעיגוליו ומאירים לעיגולי
 אבא אשר הם לימינו ומשמאלו הקוי אור שלו

עוברים כל עגולי אבא והולכים להאיר עגולי
 אמא שבשמאלו : ג ואחר כן הוציא ישריהם
 כמו כן כאחד והוא אינו מגיע עד קרקעית
 עיגוליהם אלא עד שיבור אריך כשישיכו אותו
 ועתה העמידם תחת רגלי עתיק בבריאה :
 ד ושני פרצופים אלה דא"א וכן כל פיצופים
 שלמטה מהם הדומים להם שאין הזכר והנקבה
 פרצוף אחד לבר כמו בעתיק ואריך אלא שהם
 שני פרצופים כל אחד משניהם נכלל משתי
 הבחינות דמיה הכולל ובין הכולל לפיכך יש
 בהם

מגיד

פרק א הנה כנר כתבאר לעיל שלתי נוסכת
 יליחא מ"ה שכל פרלוף נתקן וכתבד
 ע"י פרלוף העליון ומונו אשר היה נזדווג נזוקצ"י
 ונזכר החלקים הלזכרים לזה התחזון ונשער א"א פרק
 א' וז"ל הנה כתבאר לעיל שא"א לקחו זיכה דמ"ה
 שהיא נחין דמ"ה ועוד לקח אצ"ה ז"ה דחכמ' דצ"ן
 ואמא לקחה ו"ה דזיכה דצ"ן כי ג"ר דחכמה דצ"ן וד"ר
 דצ"ן לקחם עתיק עכ"ל ע"ש ונע"ה שער הולדות א"א
 ז"ל שם ריש פרק א' כנר הודעתך כי החיך הוא חכמה
 וקוד הענין כי החכמה סתומא' של א"א יש בה י"ס
 כלולות זרעם לזר ויסוד שלה הוא החיך והוא הנזדווג
 עם הגרון שהוא מלכות וקרא זיכה עניק שאר הבין
 והנה צאלו ה"י יש בהם כל הר' שמוה ע"כ ס"ג מ"ה
 צ"ן והנה צעה שמדווג להוליא א"א מן הגרון והג"ה של
 א"א כנודע הנה אז ילא העפה והנה לעולם העפה
 נקוד ע"כ כנודע ואח"כ נחלצשו צסם ס"ג שהוא זיכה
 שהוא לעולם נקוד הגרון כפי א"זיה נח"י שיה"ו ואז ילאו
 א"א החמיל הכתר שלהם מהגרון דא"א עכ"ל וע'
 ציחורינו לנסכת אריך פ"א נוסכה א' שם נזואר
 שא"א צל להם אור א"ס נקירוז ג"כ כמו לאריך רק
 שהוא דרך חרון ולא גהרצ' כמו שצ"ל לא"א והוא
 מדרוש' אצ"ייע פ"א ונמשה' ז"ל ואח"כ ילאו א"א צנח"י
 עגוליהם כ"י שניהם שקלי כחדא אח"כ צל הישר דא"א
 עכ"ל וע' ציחורינו לנסכת אורות הנקוד' פרק צ'
 משנה ז' שם נזואר שאפ"י צנח"י עגולים כיכר מדריוג'
 הקפירו ומעלהם זה על זה כי יש בהם נח"י קיים ונמש
 עם היוחס עגולים ונלצד נח"י הישר כי קוי אור יולא"י
 מעגולי העליון ומאיר דרך חרון למי שסתחיו ומא"י אצ"ה
 לאמא ואמא ל"א כ"י ויולדק צהם יעין ושמאל ואמלעי
 עם היוחס כדמיון עגולים זה צחוק זה ונשער עגולים
 ויושר ז"ל כל שארי הרגלי דיוש' כגון רגלי ע"י ורגלי
 א"א ורגלי ז"א ורגלי כוקצ' דז"א כול' נוסתיים

משנה

זהשואה אחת והוא ער חלאי התחטוי' של עיגולי א"א
 מלד מטה צלופין כי עיגולי א"א מקיפים וקוצצ'ם אח
 כל הרגלים הזכרים כולם אונס יש נח"י פרלופ"י
 שאינם נצוה"י קוונה כגון א"א ששיעור קוומן מן הגרון
 של א"א לזר עכ"ל ע"ש ונשער א"א פרק א' ז"ל ודע
 כי ניקוד של עתיק יומין יש צו ה"ח וה"ג ולע"פ
 שעתיק הוא דו"כ ככ"ל שהם מ"ה וצ"ן וא"כ היה ונן
 הראוי שיה"י צו ה"ח וה"ג מלד הזכר ומלד הנקוד' ג"כ
 על דרך שיש צל"ה וכן צו"ן כנזכר נמקומו אצל לפי
 שסם הזכר והנקבה הם פרלופים נפרדים חלקים לכן
 יש ה"ח וה"ג ככל א' מהם אצל כלן שהזכר והנקבה
 דעתיק הם פרלוף א' ממוצר ככ"ל לא היה צו רק ה"ח
 והג' לזר עכ"ל ע"ש העטעם מנזאר צלולרות ח"י צסם
 ר' חיים וויטאל מפני שאין פרלוף שאין צו מ"ה וצ"ן
 נמלא צל"ה שהנקוד' נפרדת וכל א' פרלוף צפני עלמ'
 ויש ככל א' מ"ה וצ"ן לכן יולא"י מכל א' ה"ח וה"ג
 חסדים מו"ה וגזירות מוצ"ן אצל נעתיק ואריך הדוכר
 מו"ה והנקודצ' מוצ"ן ולינה נפרדת צפני עלמנה לכן
 אינה רק ה"ח וה"ג לזר וקסה שזה קוטר למה שנזואר
 לעיל נוסכ' יליחא מ"ה פרק צ' משנה ג' שכל הזכרים
 מו"ה והנקבות מוצ"ן וכן מנזאר צעה"ה כמו שכתבתי
 ציחורינו ע"ש אונס דע כי קש"י זו הקסה נספר
 מנזאר השערים וחיך שהמ"ה וצ"ן שציחמא הוא מנח"י
 צ"ן ומ"ה וצ"ן שצאצא הוא מנח"י מ"ה וק"ל ונשער
 ז"א פרק א' ז"ל דלוא"ג ג"כ נתקנו אח"כ וזה תיקונם
 ע"י עיצור ואחר זמן העיצור נולדו וילאו לחון וירדו גם
 הם לנטעה צבריאה תחת אופן צ' פרקים תחאין דעתיק
 ונקו ממש ואח"כ הגדילו יושר ועלו צאלילי' נמקומי'
 והלצישו אח צ' פרקים תחאין דעתיק ונקו ממש ואחר
 כך הגדילו יושר והלצישו אח א"א מהגרון עד העיצור
 ככ"ל עכ"ל ונשער א"א פרק ג' ז"ל והנה א"א הם
 עומדים צ' לרדים דא"א צימינו ונשמאלנו ועומדי

החזה : ז וירכותיהם והם השני פרצופים התחתונים שלהם הנקראים ישראל סבא ותבונה מגיעים עד הטיבור על גבי הפרסא :

פרק ב

א ואבא עיאה ששרשו הוא מעין ימין דאיך הוא יוד שר שם שבו תלוי שם ע"ב ומתחלק בו בסדר הזה בפני הכתר שלו יש הויה פשוטה קוצה שר י בכתר דכתר זה והיוד עצמה בחכמתו וההי בנינתו והוי בשש קצוות שלו והי אחרונה במלכותו וכל זה הוא בבחי' האותיות בצורתם אבל מספרם הם בעטרה שלו כי לעולם המספר הכולל

משנה

דיצור של ח"ק שהם צקוד ד' אותיות הויה שהם חצתיו ע"ש שבי עקוד האזן כחלק הצלו לשנים האזן הימני קוד כשמת הצני' והצל אזן השמאלי קוד כשמת דחצו' גס הצל המועט כחלק לשנים צקוד יעקב ישראל הימין ישראל והשמאל יעקב וצחי' ההצל שהוא צגרון קוד קול כנגד לאה וכשיואל ההצל לחון צקוד דיצור צחיתוך אותיות הוא כנגד רמל והקוד ייכ"י שהוא קוד הרח"י נגד החכמי' ומתחלק ג"כ לצחי' צ' עינים שהם צקוד חכמה עין ימין וי"ם עין שמאל עין שם צפרק הנ"ל כי שם מאלריך צבוצ עטס והנה צשער או"א פרק י" זיל כל שם הנזכר צפרק ז' לעיל כולל י' ספיר' שצוחו ספירה המשל כתר דלצח הוא שם הויה צשעו ימחל ל"י ספי' דכתר שהוא קוץ היוד כתר י' חכמה ה' צינה ו"ו קלות ה' ונלכו הרי י"ס שבכתר הצח פנים וכן באחריו' שהם י יה יהו יהוה הוא י' כתר יה חו"צ יהו חב"ת יהויה נה"ס וכן בחבמי' דלצח יש יוד ה' ויו ה' ונחלק בן קולו של י' בכתר יו"ד חכמה ה"י צינה וי"ו ו' קלות ה"י מלכו' אלו הם הפנים וכן האחריו' יוד כתר יו"ד ה"י חו"צ יוד ה' ויו חב"ת יוד ה' ויו ה' ה"י כה"ס ועד"ז תקיף לכולם עכ"ל והנה מה שבי' כאן כ"ל ש"ס הנזכר צפרק ז' לעיל כולל י' ספיר' כו' יתבאר לקמן צ"ע באריכו' וזה יתבאר ג"כ מה שבי' המוצר וספיר' הו"א צשערי' והנה צשער נטח"ל פרק ז' ז"ל והנה כתר דלצח הם עשמים וספיר' גי' אחרות הם נקודות וכתר דלצח הם חגין וע"ס אחרות הם אותיות ופי' הענין זה דע כי כל ד' צחי' של אלו נטח"ל הם כולם לורת אותיות ג"כ אלא שאותיות הכתר דלצח הם לודות עעמי' וע"ס אחרות הם נקודות ואותיות הכתר דלצח הם חגין וע"ס תחתונ' הם לורת אותיות מנש כמו אותיות שלנו הידועי' צלפי' ציחא' אונס' דחיי' עכולס' הם צחי' אות

בהם חו"ג בין בזכר בין בנקבה משאיב בעתיק ואריך שהחסידים הם בזכר והגבורות בנקבה : ה ואחר יניקתם מרגלי עתיק עלו והלבישו לשני פיקן תתאין ררגלי עתיק ואחר כך הגדילו ועלו והלבישו לאריך אבא מימינו ואימא משמארו פנים בפנים תחת זקינו : ו כיצד שני כתריהם הלבישו לגרון שלו החכמות לשני הידים והבינות לשני הזרועות ששני הפרקים הרבוקים לכתפים מתלבשים במחוץ שלהם והדעות הלבישו לחצי תית העליון ומשם נמשכים לז"א וכרסם מגיע עד

מגיד

פניהם איש אל אחיו פנ"פ כו' ושם צוקוס הקיום כרס עליהם של או"א שם צוקוס זה כנגדו צל"א ונחמיל צחי' הקרום הנזכר להפשט עד אחריו' וכאשר הלך ומתפשט ונושק זה הקרום לאחריו שם הוא נקוס ירכין של או"א כו' ויורדין ונושכין לנטע עד כנגד הטיבור של או"א ושם נוסתיונין אורך התפשטות ירכין דאו"א וגם הקרום עד שם נהפשטו צאחור וסולך ונשפע ויורד עד שמאל גמר התפשטותו צאחור כוונן ומנגד נקוס הטיבור עכ"ל ע"ש וענין קרום הנזכר הוא צחי' פרקה הנזכר צום' אריך פ"ע ומטה גי' וענין ירכין דאו"א הנה' הם יסו"ת כדודע ויתבאר ג"כ לקמן צ"ע. וצשער הולדות או"א פרק ו' ז"ל מאלל כי כיון ששיעור קומה או"א הם מן הגרון עד עיבורא דליבא דאו"א ודיקנא דאו"א ננושפה עד הטיבור דלי' ח"כ מאלל דהאי דיקנא חפי' על או"א עכ"ל. עוד שם ז"ל אונס' מה שאו"א ונלבישים גוף או"א הוא צינה וחב"ת דאו"א והצני' נעשה כתר לשניהם כו' אך חב"ת נעשה גוף לשניהם לך הימין לאצח ולך השמאל לאמא עכ"ל ע"ש שמאלריך וצשער הנקודה פרק ו' ז"ל הנה כתבאר צענין א"ל' או"א כי הם מלבישים ח"ב דאו"א ומצי' פרקים הידים נעשה חכמי' דלצח וחכמה דאו"א וענ' פרקי' אולעמי' שהם הזרועות נעשה צינה אצח וצינה אימא ושמאל' עליון דח"ת או"א נעשה שאר תשלים גופא דאו"א כשאר צ' פרקים אחרוני' דמי' דאו"א שהם צ' כחפין דלי' אשר הם נמשכים אל ז"א וכל זה כתבאר שם אונס' כי גם אלו החגין כחפין כחלצשו תוך או"א מוחין דלחון ונשם נמשכו ויחיתים צ"א עכ"ל ע"ש :

פרק ב

הנה מה שבי' המוצר מעיין ימין דלד"ם קדימון מוצר היטב צשער לח"פ פרק א' ששם מאלריך צענין ד' יקודות שהם קוד שרטי' אלילוי' הנקראים צל"ק שהם תלויים צקוד רחיה שנויעה רח

פשוטה ובחכמה כל אות מלאה וכיוצא בה
 הוא בכינה דאבא אלא שבה כל אות מלאה
 במלוי המלוי דעיב : ה נמצא שבשרש
 ראשונות דאבא יש שם מיב דעיב שהוא מיב
 אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא שבו והוא
 מתעלם במיב דסיג ובדעת דאבא יש בו שם
 עיב בפנימיותו ושם סיג בהיצוניותו (וה' תקוני

דיקנא וכתי שער גיב כראש יש לו) : וכוזא
 דאבא יש בו כאמור בחכמה דאבא ובמלכות
 דאבא כאמור בכינה דאבא : ז וישאל
 סבא ש'רשו הוא מעין שמאל דאי-ק הואקוין
 העורף מאחוריו גג הה' ראשונה של הויה
 שהוא כויד ואחוריו המיב דעיב האמור הנעלם
 במיב דסיג דוא לפניו ומאחוריו יש לו הקף
 צרופי

משנה

היה זו היא תצונה ראשונה וכבר הודעתוך דברוש
 הפילון צענן כמיצת השם הויה שלריך לכתוב תמילה
 לורת " צקן זויות של הו' זלח ולות " היא התכונה
 כזה ז"ל של זלח הצונה ראשונה וזלח התכונה נקרא
 ישראל קצא וז"ל וחכס צניעה עכ"ל . עוד שם ריש
 פיה ז"ל גם דע כי הנה זלח הדי' בעי"ג ו' צלוח ה'
 ראשונה כבר ביארנו שיש לה עוקץ ונלחור"י לורת "
 והוא צמי' ישראל קצא עכ"ל ע"ש ומה שכתב המחבר
 בנשנה ז' אחורי' הו"צ דע"צ האמור בו' עד סוף הפרק
 הנה מולא ונקוד לדברי המחבר יש להציא רחיה ומשער
 או"א פרק ו' לעפ"י שאינה מוכרחה כ"כ כאשר הצאר
 אונס תראה שיש כאן נוקס עיון גדול בדברי המחבר
 פרק ה' ושם אחריו צעיה' דהנה צשער או"א פרק ו'
 ז"ל ונולא כי אחורי' של מלכות דאונס עילאי הם
 נחלצ"י בהצונה ונעש"י שם פנים והנה האחורי' של
 חו"צ דנולכו' דהיה הם תקנ"ד וז' חלפים קנ"ו והאחורי'
 של כבר דנולכו' דאונס הם מ"ד ואלו הם צמי' פנים
 עלמן דכח"צ דתצונה עלמה וכל זה צמי' איהו שהוא
 פנימיות וכנגד צמי' אלהים דחילוכי' עכ"ל והנה מזה
 משננוע שהיה ישראל קצא הפנים שלו אחורי' כח"צ
 דנלכות דלחצ' דהיינו אחורי' מ"צ דע"צ דהיינו מנע
 דוניה לפני תצונה שהם אחורי' דנלכות של כח"צ דלחצ'
 והף שאינו מוכרח כל כך דהרי כאן לא איירי אלא
 מהצונה ולא מ'ישראל קצא אע"פ כן דבר למד מענינו
 שהרי שם צפרק הכל' דברוש הכל' ז"ל וכבר ענין אונס
 ומה תקיף אל אבא בו' נולא ששון' הם י"ס ותצוני' ככל
 האופכים הנזכרים לעיל אך קשה דמדברי המחבר שכתב
 ואחורים הו"צ דע"צ האמור משננוע כוונתו לפני ישראל
 קצא הם " אותיות שהם אחורי' כתר אבא וכ"ו אותיות
 שהם אחורי' חכמה דלחצ' וע"ד אותיות שהם אחורי' צינה
 דלחצ' והרי הם אחורי' מ"צ דע"צ כנזכר לעיל היעצ
 והכא משננוע שפני ישראל קצא הוא אחורי' נלכות של
 כח"צ דלחצ' שהוא צמי' נקפד ומשננוע שהוא ג"י ע"צ
 קפ"ד יתר' כנזכר לעיל צאר היעצ' ול"ע ועיין צפרק ה'
 שם הארכתי וכתבתי ששרש דלצרים הוא פני ישראל
 קצא ותצונה הם רצועי הויה ואלהיה דיוד"ן שהם קפ"ד

מניד

כל המדרגו' הנו' צחכמה דלחצ' יש צ"ק וכל המדרגו'
 שיש צניעה דלחצ' יש צניעות שהיא הניקצא של הו"ק
 כנודע עכ"ל ע"ש : והנה צשער הכל' פרק י' ז"ל אך
 דע צנני' שכלל א' ואלו יש צה סוד מ"צ אחוון פשוט
 ונלוי ונלוי המלוי אשר אין צמי' אלו צמי' וכפ"ר
 והשצון וג"י רק השצון אותיות לצד עכ"ל ע"ש ומה שבי'
 המחבר והו"א מחללים צמי' דק"ב ר"ל מ"צ דק"ב שהוא
 צלחא כנזכר צמק' זיוג או"א פרק ג' נשנה ו' ענין
 מ"צ זוגי' ע"ש והוא מוצאר צדיא צדיאור זוקר פרשה
 צראשית ז"ל ומזרע צמ"צ זיוגים בו' הנה הדעת דוגמה
 צריח קודש המנווג זיוגים בו' דעת העליון נחווג ללו"א
 והנה צלחא יש שם עי"ב בו' גם יש צמי' אחרת כי צלחא
 יש שם ס"ג בו' וצפשונו ונולוי ונלוי יש מ"צ
 אחוון וצלחא יש שם אלהיה אשר אלהיה והם כנזכין
 מ"צ והם שני מ"צ כפרדים וכשאו"א ומדרגו' ע"י
 הדעת ומחצרי' השני מ"צ ונעשים מ"צ זיוגים ר"ל
 זוגות עכ"ל והנה המחבר צל להודיע שיש צלחא עוד
 מ"צ דק"ב אשר הוא עיקר גלוי הזיווג וצודאי מ"צ
 דע"צ מחלצב צו וכן כי המחבר צפרק ד' נשנה א'
 וצמקו"ס הו"צ דע"צ האמור צלחא יש לה ללחצ' אם
 דקס"א בו' וי"ש ל"ה ג"ב מ"צ מנ"ש מנ"י פענויים אלהים
 כוונתו מנו' שיש צלחא מ"צ דע"צ אשר מחללס צמי' צ'
 דק"ג אשר הוא עיקר גלוי הזיווג כן צמקו"ס הזה צלחא
 אם דקס"א הוא המחללס צמי' מנע' דלהיה אשר אלהיה
 אשר הוא עיקר גלוי הזיווג ודו"ק : והנה צע"ח שער
 השמות צסופו ז"ל והנה הדעת החילוק של צינה הוא
 איהו צמלוי חלפין והפנימיו הוא איהו דמלוי יודין
 והחילוק של חכמה הוא החילוי של ז"א שצשנה שהוא
 שם ס"ג והפנימיו של חכמה הוא פנימיו דז"א של שצח
 הוא שם הויה דע"צ צמלוי יודין עכ"ל ע"ש והנה צע"ח
 שער הזיווגים פי"ד ז"ל וכבר ענין צינה ותצונה ראשוני'
 בו' והענין כי הנה צ' אותיות ראשוני' של הויה הם חו"צ
 אלל צלות יוד צלצד שהוא חכמה שם יש צמי' צינה
 וזהו הענין הצן בחכמה ופירושו הוא כי יוד צמלואו אור
 יוד הוא חכמה וצ' אותיות ו"ד נעשית לורת ה' בו'
 היא נקרא צינה עליונה אונס ה' ראשונה עלמה שצשס

צרופי אלהים שכל צירוף הוא מאותיות אלהים ואין הפרש בין צירוף לצירוף אלא בשינוי מקום האותיות בו :

פרק ג

א וכך הוא סדר הצירוף לעולם ישנה מקום האותיות בתיבה עד שתתהפך באותם האותיות ממש מתיבה לתיבה אחרת ובפי רבוי האותיות בה כך ירכו צירופיה : ב כיצד תיבה בת שתי אותיות יש לה שני ציפופים בת שלש ששה ציפופים במספר שלש פעמים שנים בת ארבע עשרים וארבע ציפופים במספר ארבע פעמים ששה בת חמש מאה ועשרים ציפופים במספר חמשה פעמים עשרים ור' וכן לעולם בסדר הזה מתרכבים הצירופים : ג והדרך הנכונה לעשות הצירופים בסדרם בקל הוא שיחלק מספר הצירופים העתידים לצאת מהתיבה שרוצה לצרף לכל כך חלקים כמספר אותיות התיבה שאז יהיה מספר הצירופים שר חלק א' שוה לחבירו : ד ויתחיל לצרף ויתן כל הצירופים המתחילים באות א' של התיבה העיקרית בחלק הא'

והמתחילים בב' בשני והמתחיל בג' בשלישי וכסדר הזה יורדים החלקים ממעלה למעלה הסמוכה לה עד שנמצא שהצירוף הראשון שנכבדים הוא התיבה כסדרה והאחרון הוא התיבה מהופכת ממש מסופה לתחילתה : ה וכלל גדול זה ישמור בסדר הצירוף להקדים בכל צירוף את הקודמת בתיבה העיקרית בכל עת שלא צירף עדין צירוף דומה לו ובוה לא ישעה לעולם בסדר הצירוף להקדים את המאוחר ולאחר את המוקדם : ו וזה הוא הדרך אשר ילך בו בצירופי האלהים האמורים שהם באהורי ישים ויש עוד לישראל סבא פרטים אחרים בשם ע"ב דומה לפרטים דס"ג אשר יתבארו עתה בתבונה אע"פ שהוא משונה ממנה שאין עקבות אבא עלאה נכנסים בראשו כמו שנכנסים עמבות אימה עילאה בראש התבונה ששליש האמצעי דת"ת דכללות אימא משמש דרגלי הבינה ודראש התבונה כאחד :

פרק ד

א ואימא עילאה ששרשה באון ימין דאיך היא היוו והד'

דמרוי

ומקו"ד ואחרים שלהם הוא צחי' אלהים הנחשטטים ונלעגלה והס קוד קוד לרופי אלהים שהזכיר כאן וכס הנצחית כל הסייד לענין זה :

פרק ג

הנה מה שכתב המחבר בפרק הזה ומשנה ראשונה עד ומשנה ו' פשוט הוא ומצואר זכונה ומקומות וא"ל ציבור כלל ומה שכתב המחבר במשנה ו' וי"ש עו"ד ליי"ס פרטיים אחרים צ"ס ע"ג דומי לפרטיים דק"ב אע"פ שזה הדבר אינו מצואר להרא' אונס הוא דבר הכללוד מענינו שלעולם נהחפשטות הצונה לעטה לעשות נוחי' לז"א כולל עומה ישראל קצא כנודע ופרטיים דק"ב אשר ימצארו הצונה בפרק ה' איירי ומקוד החפשטות הצונה ז"א ועל כרחך זיי"ס יש פרטיים אלו בקוד שם ע"ג ואין משונה ישראל קצא ומצונה אלא זזה שאין עקבות אצא עילאה ככנפי' נראשו והוא מצואר צענר או"א פ"ג ז"ל וכבר נודע מה שכתבנו בענין לאה ורחל הציוחס עומדים צאחורי ז"א שאז העקב"י של לאה ככנפים נראש רחל העומדת תחת' וכן הענין בכלן שעקב"י של רגלי צינה העליונה ככנפי' חוץ ראש הצונה העומדת תחת' משא"כ צאצא עם י"ס העומד תחת' עכ"ל ע"ש והנה צענר לאה ורחל פרק ג' מאריך בענין מה שעשה עכו"ב עקב לקבילתה

משנה עשהה יראה עננה לראשה וכ' שם ז"ל ולכן מה עשה הנאליל העליון עשה צאופן שגלים העליון דת"ת ז"א יהי' כולו ללאה ושגלים התחתון כולו לרחל אצל שלים האולעני יהיו שתי האחיות משמשות זו צטוה ויהי' נהשואה משושפת ציניהם כלומר שיחלוק שלים האולעני לז' חלקים אי אפשר כי כולו צחי' אחת ואינו מתחלק אצל יהי' כחר של רחל עולה עד שם וגם רגלי לאה יורדין עד שם ומחלצ"י רגלי לאה חוץ כחר כשיעור כל השגים אולעני לצד והיו שתיהן ומשמשות צטוה עכ"ל והנה כבר נמצא שכנו כן ענין צינה ומצונה כונו לאה ורחל כולל שלים ח"ת דאזא לז' אצל עדיין לריד עיון משמשעות לשון המחבר משמע שנוצאר צהדי' דבר זה שפרטיי' דע"ג יש ליי"ס כמו פרטיי' דק"ב לחצונה :

פרק ד

הנה מה שכתב המחבר שפרטייה צאופן ימיין דאיך מצואר לעיל ציבוריו לפרי צ' ומשנה אי' ע"ש והנה צענר או"א פ"ט צקדר צינה ומצונה על ומחכמו ז"ל דע כי אינאל עילאי' יש לה הויה אחת דק"ב והוא נוקצא אל אצא שהוא הויה דע"ג והנה זו הויה דק"ב נקוד ציקוד אלהי' כנודע כי הצינה הוא הויה ציקוד אלהים והנה הויה זו חקלקה לר'

עוד ברעת שלה שם קס"א בפנימיותו ובחיצוניותו וכן בז"א שלה שם קמ"ג ובמלכות שלה מקיפה שהוא קניא והוא אהיה מלא ההין אקף ה' יוד ה' ה' : ד והא"ם דקס"א האמור שיש באימא אינו אלא בפנים ואחור דפנימיות השש ספירות עליונות שלה שהם כנגד ה' דמלוי ה' יוד שעל ידה נקראת מ"ם כמספר היוצא מהכאת ה' עם ה' עצמה שבאכא וכו' כח"י אמא זו עיראה נקראת בשם אהיה דיו"ן :

פרק ה א והתבונה שרשה באון שמאל דאיקה היא סוד ה'

ראשונה של הויה דס"ג שניתן קוין נגה שדוא בצורת יוד ל' ישראל סבא והשמות דפנים ואחור דפנימיות שלה הם כולם בשם בוכ"ו שהוא חירוף אהיה באהב בית דא"ב גי'ד ושם זה מא"ר

משנה

האחותיות נחשבוים כונה עולה כל חום וחום צ"ג עכ"ל ומה שכתב המחבר נמשכה ה' וכו' צ"ל בחי"ת א"ו"ח ז"ו עילא"ה נקרא"ת צ"ס"ח אהיה"ה דיו"ן כזכר נחשאר לעיל צצ"אוריונו לפרק זה נמשכה ה' שנתחלק צ"נה והצונה לשני צח"י א"ו צח"י הראשונה שהיא צ"נה נקרא אהיה דיו"ן :

פרק ה

הנה ונה שכתב המחבר והצנ"ה שרש"ה צלז"ן שחלל דל"ק כו' לישח"ל קצ"ח כזכר נחשאר היציב לעיל צצ"אוריונו לפרק ז' נמשכה ה' ע"ש ועיין לעיל צצ"אוריונו לפרק ז' נמשכה ה' ושם תראה צעין שכלך שר"ך להגיה כאן דצ"י המחבר וכו' ל"ל קוד ה' הראשונה של הויה"ה צו חלוי שם ק"ג כחשאר לעיל צ"ח היציב ומה שכתב המחבר והשמות דפ"י"ס ואחור"י דפנימיות"ה עליה כו' דע לך שיש כאן עיון גדול דצ"י המחבר וכ"י שיתצברו ויתלכזו הדצ"ים אחר"ך כאן ואכתוב כל השי"ך לענין זה ואגב אצ"ח ונה שקל"ת לר"ך צ"אור הנה צע"ח שער הזיווגי' פרק ו' ז"ל וכנאר ענין הצ"נה והתצנ"ה בשמות אשר צ"ה דע כי מן האחרים של ד' עליונות של הצ"נה (ר"ל) ונלכות דצ"נה כאשר נחשאר צע"ח א"ח"י פ"י ואזכיר לקמן צע"ה) משם נעשו ד' עליונות דצ"נה צח"י פנים שלה ומן אחרים של ו"ק של הצ"נה העליונה משם נעשו ו"ק צח"י פנים של הצ"נה והנה צ"נה עליונה ואצ"ח עילא"ה הם צ' שמות אצ"ח נקרא הו"י נחלואו ע"צ דיו"ן ואימא נקרא אהיה"ה דיו"ן ג"ק"ח והנה אחורי הצ"נה אע"פ שיש בהם י"ס עכ"ז צח"י אלהים שהם צ"א אחרים שלה הם אינם כיכרים ונגלים צה אלא צ"א אחרים שחל"ו ולמטה שהם מן המזה שלה ולמטה שהם ד' ספירות תה"ה והענין כי כודע הוא שם אלהים יש צו ק"ך לירופים וכל חלו הק"ך לירופים ונחלקים

עוד ברעת שלה שם קס"א בפנימיותו ובחיצוניותו וכן בז"א שלה שם קמ"ג ובמלכות שלה מקיפה שהוא קניא והוא אהיה מלא ההין אקף ה' יוד ה' ה' : ד והא"ם דקס"א האמור שיש באימא אינו אלא בפנים ואחור דפנימיות השש ספירות עליונות שלה שהם כנגד ה' דמלוי ה' יוד שעל ידה נקראת מ"ם כמספר היוצא מהכאת ה' עם ה' עצמה שבאכא וכו' כח"י אמא זו עיראה נקראת בשם אהיה דיו"ן :

מגיד

א' ו"י של אצ"ח והם ק' ונה נקרא אימא קתיוואה ושאר ד' צח"י הם נחלצ"ים הך הנלכות שלה שטיעור קוונתה ד"ח דאמא לצד כו' והנה זו ה' של ונ"ו יוד שהיא נלכות דאמא הוא י"ס גמורות אלא שכיון שכל טיעורם אינם רק ד' תחלין דאמא הנחלצ"ה צה צקוד מוחין ולכן כל י"ס שלה נקרא ד' על שם ד' מוחין שלה שהם ד' תחטויות דאמא כו' והנה כודע שאין העליון והלצ"ה נחטתין רק הנלכות שבו לצד ונחלל כי אחרים של נלכות אימא עילא"ה הם נחלצ"ים נחצונה ונעשים שם פנים עכ"ל ע"ש . עוד שם צפרק ה"ל ז"ל וכחודר לענין ו' שהיא אימא אשר יש צה פנים ואחור בכל י"ס והם י"ס פנים וי"ס אחרים וכן ה' שהיא נלכות דאמא יש צה י"ס פנים וי"ס אחרים והנה יש בכל א' נהם צ' מיני פעו"ת א' דאהיה והצ' הוא צקוד אלהים צקוד החילוכיות והפנימיות ככודע והנה צל"ו אלהים יש ד' צח"י שהם י"ס דאלהים צאמא הנקרא ו' צח"י פנים וי"ס דאלהים דאחרים וכנכדס צנלכות דאמא שהיא ד' ונ"ו יו"ד כמכר צ' צח"י יש צה י"ס דאלהים פנים וי"ס דאלהים דאחרים אך החילוק הוא דוגמת אהיה כי כמו שאהיה שהיא הפנימי יש צו צח"י אחיות פשוטות פנים ומרובעות צ"א ח"ך צנלכות הם צקוד חצונות ככודע כן הוא צקוד החילוכיות שהם שמות אלהים אחיות פשוטות פנים ומרובעים צ"א ח"ך צנלכות הם צקוד חצונות כלל העולה כי צ"ח ו' של ונ"ו יו"ד יש פנימיות חילוכיות דאהיה והיא פנים ואחור ויש צה חילוכיות פנימיות דשמות אלהים והוא פנים ואחור וצ' צח"י חלו דחילוכיות פנימיות הם צקוד נקשר אחיות עליון צ"ח ד' של ונ"ו יו"ד יש פנימיות אהיה פנים ואחור וחלוכיות אלהים פנים ואחור והוא צקוד חצונות וקבוס

בו שם סג אחד כיצד הה"י עיקרית בשלש ראשונות שבה ואלו הם סוד הבינה שבתבונה והיא אחת מחלק הווד של מזוי הה"י ביא שבה כנגד הגת שלה וה"י אחרת מחלק הווד האמורה במלכות שבה כנגד נהים וכל זה הוא בפנימיות וכנגדם שלשה ההין בחיצוניות : ד והואו דסיג היא ביא שבתבונה זו ושני נקודות אחרונות דיווד של מזוי הה"י דסיג נכנסים בבחינת מוחין בואו זו שמספרה שלש עשרה : ה כיצד החיצוניות של נקודות אלו מתלבשי בפנימיות העשר חלקים תחתונים שר

מאיר בשמות דפנים ואחור דחיצוניות שלה שהם ק"ך צירופי אדהים : ב וקך צירופים ארו מתחלקים לארבע חלקים כנגד ארבע ספירות תחתונות דאימא עליאה שתבונה זו כולה מרכישתם שהיא בחי' נוקביה דזיא שלה נמצאו שלשים צירופים בכל ספירה והתבונה עצמה אף היא מתחלקת בסוד סמך ומים סתומה כי כן הה"י זאת דסיג שבה היא כצורת ד"ו שהם האותיות של מלוי הווד : ג והה"י זאת מלאה שמספרה שלשה ההין מתחלקת בתבונה זאת לשלשה חלקים ובכל חלק יש

משנה

שגם הגבור יש צה שם אלהים חבל צחקים שגהם חין שם אלהים יוכל להחגלות עדין וא"כ כאן היו מתחלקים ק"ך לרופי לה' חלקים זו כולל כל מדריגה ח' כ"ד לרופים כו' ונמלא שהם ה' שמות אלהים וכאשר תחבר עוההם שם זכ"ו הכל שהוא חילוף אה"ה שהוא שרש הדינין והאחורים האלו הנקרא' חלקים כי גם הוא נתפשט עד התצו' ונמלא צני' תצו' לרמז שבתצו' זו ככלל שם צו"כ שהוא שרש הדינין וכל הק"ך לרופי עכ"ל ע"ש והנה צעטר או"א פרק ו' ונזכר שצני' כל הפנימיות צצח' פנים ואחור הם ושם אהיה אך החילוקית כולו הצח' פנים ואחור הם ושם צו"כ תמורת אהיה וזו זה מאיר בחילוקי' הנק' חלקים וכמו שאחורים של אה"י דמלכות דצינה נעשית להצו' צצח' פנים כן האחורים של אה"י דמלכו' דצינה נעשית והם האחורים דתצו' והנה אלו אלהים הנקרא' אחורי התצו' ונחגלים צה' אחרוני' שלה שמתחלק' ק"ך לרופי אלהים לה' חלקים : והנה מה שבי צעטר או"א פ"ו הכל כל הפנימיות צצח' פנים ואחור הם ושם אה"י אך החילוקי' כולו צצח' פנים ואחור הם ושם צו"כ תמורת אהיה וזו זה מאיר בחילוקי' הנק' חלקים חין זה קוטר כלל מה שבי צעטר הזיווגים פ"ו כי הנה שם אה"י הוא צפנים שלה ושם צו"כ האחורים שלה כמ"ל דכבר נודע ופשוט צכונה וקומו' שלעולם צח' החילוקי' כולו הפנים והאחור הוא צח' אחורים נגד הפנימיות והפנימיות כולו פנים ואחור נקרא פנים נגד החילוקי' וכן ענין זה ונזכר צעטר השלופי' אשר שם כלולים כמה דרושי' ענין כלי אחר אולעי' ופיניו ועוד כמה דרושי' נקשרי' יחד והנה שם צדווש ח' ז"ל לכן אומר פריץ החילון נקרא כולו פריץ דאחורים עם היות שיש צו אחר ופנים צדחי' חבל צפרלוק הפנימי נקרא כולו צח' פריץ דפנים עם היות צו פנים ואחור כו' אכן תמלא צנוקמות רצים שקורין אחר אל כל פריץ החילון

מגיד

ונחלקים לר' חלקים כו' והנה הם נחלקים לר' צח' ד"ל וזהו ענין הפקוק חורק היריעה ל' צאונה ורוחצ ד' צאונה שהק' לרופי אלהים הנחלקים לר' פעמים ל' והנה זה הענין שם צו"כ וכו' צ' פקודי דק רס"ה שהוא חלוק אה"י צח"ג ב"ד כי הנה שם אה"י הוא צפנים שלה ושם צו"כ האחורים שלה והנה הוא צני' ד"ל שהם צח' אחורים אלו שהם ד' פעמים ל' לרופי אלהים כו' אונס צצח' תצוה ויש"ס כאשר האחורים של או"א עילאי' ומתפשטים צהם נעשו יש"ס ותצוה צצח' אחורים של הצ' שמות הוי' אה"ה דמלוי יודין צריצוע שלהם כי ריצוע של הוי"ה ג' קפ"ד ורצוע של אה"י ג' תקו"ד כי לעולם הפנים צקוד יוסר וצח' האחורים הם צצח' תצוה רצוע ככו' ונמלא כו' ויש"ס ותצוה הפנים שלהם הם צ' שמות אחורים של צ' שמות הנזכרים כי מה שהוא אחורים למעלה הוא צצח' פנים למטה אונס זה שאנו אומרי' שאלו הרצועי' הם אחורים של או"א העליוני' זהו צצח' כשמתפשטי' צצח' ישקו"ה חבל אחורים עלמם של אימא הם ק"ך לרופי אלהים ככו' אלא שאין ק"ך לרופים אלו כיכרים אלא צח' אחורים של ד' תחתוני' דאימא ככו' וכאשר אלו האחורים ומתפשטי' והם נעשית התצוה אשר הפנים שלה ושל יש"ס הם צ' רצועי' הכל של הוי"ה ואהיה ואונס צח' אלהים עלמון אינם נגלים צפנים שלה רק צח' אחורים כמו שצבצב ונחזור לצבאר ענין הפנים והאחורי' של יש"ס ותצוה והנה הפנים שלו הוא רצוע של הוי"ה דיוודין ככו' כו' וגם הפנים של התצו' שהוא צני' תקו"ד כו' והנה אחורים התצוה שצו"ארכו לעיל כי הם צח' ק"ך לרופים חלקים ג"כ כמו שצו"ארכו צח' אחורים של צצינה אונס יש שניו כי צצ"י לא נתגלו כל הק"ך לרופים רק צח' אחורים של ד"ה לצד צקוד ד' פעמים ל' לרופי' חבל כאן צח' אחורים של תצוה ומחילין להחגלות בכל התחתוני' שלה שמן בצורה שלה ולמטה

של ואו זו והפנימיות של נקודות אלו מתלבשים בפנימיות שלשה חלקים העליונים של ואו זו האמורה : ו נמצאו שייג פנימיות דואיו זו נעשו ייג חצוניות לשני הנקודות האמורות וייג חצוניות שלה הם חצוניות לחצוניות אלו ופנימיות שני הנקודות האמורות לדיותם מלובשים בני חלקים עליונים דואו מצטרפים יחד ונעשים מספר ה' והם עומדים בסוד מקף על ואו זו : והיי אחרונה דסיג הוא במלכות

דתבונה זו ומתחלקת לשלשה כדרך ההי ראשונה וכאשר תרד חצוניות ההיי השלישית תחתונה להתלבש בוא כאשר יתבאר אז מתגדלת ההיי השלישית פנימית הנשארת ונעשה בפנימיותה היי אחרת והיא נעשת חיצונה לה ואלו הם הנתיי חרשים שנתסופים לה אז : ח ואו יורדים חצוניות השני ההי הנשארים ונכנסים בפנימיות ההיי זאת שנכפדה והיי זאת שנכפדה נעשית חצוניות להם : ט ואו ירד

חצוניות

מגיד

החילוק או האמלעי כולו צין לצחי' האמורים שצו וצין לצחי' הפנים שלו עכ"ל ע"ש וגם זה פשוט שאינו קוחר כלל מה שבי' בשער ח"ו פרק ו' שהפנימיות דאיומא אהיחא ח"ו פשוטות צפנים ומרובעות צאחור וצח"ו כ"ל שמוח אלהים פשוטים צפנים ומרובעות צאחור כ"ל צפרק ד' אמנם כבר מפורש כל הלורך דשם צ"כ"ו מאיר צח"ו כ"ל הנקרא אלהים ולכן נקראו אחורי אמא על שם צ"כ"ו דהיינו החילוכיו דאמא כ"ל דרודע דעיקר גילוי אלהים אינו צאמא רק למטה צחצ"ו כ"ל והנה לאחר שהענין צכל מה שכתבתי לך כאן תראה שפרש הדברי' כך הוא צין צ"ס"ם וצין צחצ"ו הפנים שלהם רבועי' הויה והיי יודין קפ"ד ותקמ"ד ואחורי' שלהם צחי' אלהים המחפשטי' מלמעלי' והם סוד ק"ך לרופי אלהים כ"ל ועי' נעיל צחצ"ו וצ"כ"ו פרק צ' ומשנה ח' מה שכתבתי שם מענין זה ומה שהנחתי צ"ל דברי המחבר אמנם הבא גדלה מדורה הפלגה גדול החמי' מה שבי' המחבר צמסכה הזאת שהוא קוחר למה שמופוש צאר היעצ צעה"ח צכמה מקומוח כ"ל שפני צחצ"ו הוא תקמ"ד ואחורים ק"ך לרופי אלהים ועוד פליאה כשגנה היא שצפרק צ' ומשנה ז' כי צ"ס"ם אחורי המ"צ דע"צ האמור הוא פני י"ס"ם ואחוריו ק"ך לרופי' של אלהים וזה אינו כתבאר צסום ומקום צעה"ח רק בשער ח"ו פ"ו כתבאר דומה לזה צחצ"ו שאחורי מלכות דכ"צ ח"מא ששם אחורי ח"ס דקס"ח ששם חשצון ומספר הקמ"ד וצ' אלפים קכ"ו ומ"ד הם פני כח"צ דחצונה כמו שכתבתי שם צחצ"ו פרק צ' ומשנה ז' ע"ש שכתבתי צחצ"ו והנה הבא צחצ"ו עלמה אשר צה מוצאר צהדי' שאחורי ח"ס דקס"ח צצח חשצון ומספר כ"ל הוא פני כח"צ דחצונה לא הזכיר המחבר כאן לא מיכ"י ולא מקלתי' כלל הדברים דברי המחבר לריבין עיון גדול כי תמוהין מאוד ואף ח"ס היה להמחבר ח"וה מולא ומקור צח"וה מקוון של כחצי האר"י ז"ל מ"מ דרושים קוחר"י זה ח"ס זה וגם נרא' שהיה להמחבר לתפוס ח"ס דרושים ח"ל המוצאים צעה"ח צדרושי'

משנה

רצ"ו צחצ"ו כ"ל ששם עיקר ואין לזוז מהם והנה זה פשוט שאינו קוחר כלל למה שכתבנו לעיל שמוצאר צכמה מקומוח שפני י"ס"ם וחצונה הם קפ"ד ותקמ"ד כ"ל וצפ"צ ומשנה ז' כחצ"ו שמוצאר בשער ח"ו פרק ו' שפני חצונה הם אחורי ח"ס דקס"ח צצחי' ומספר וחשצון ששם תקמ"ד וצ' אלפים קכ"ו ומ"ד כ"ל זה אינו קס"וה כלל כי ח"ס דכחצ פני י"ס"ם וחצונה קפ"ד ותקמ"ד היינו צדרך כלל ח"ס נאמר צדרך כלל פרל"ף חצ"ו ע"כ שהיא הויה יודין ופרל"ף אמא ח"ס"ה יודין שהיא קס"ח ח"ו אחורי שמוח הללו ששם פני י"ס"ם וחצ"ו קפ"ד ותקמ"ד והא' דמשמע שפני כח"צ החצונה הם תקמ"ד וצ' אלפים קכ"ו ומ"ד כ"ל שהיא אחורי ח"ס דקס"ח הוא צדרך פרט דהיינו שאמרי' צכ"צ דאמא ח"ס דקס"ח כ"ל צחצ"ו וצ"כ"ו פרק צ' ח"צ"ו דברי המחבר ח"ס ליישצ :

הנה

גם ומשנה צ' מדברי המחבר מנוונם מאוד ששמה משמעה המחבר שמוצאר כאן מענין ק"ך לרופי אלהים אשר צחצ"ו והוא קוחר למה שכתבתי לעיל שצחצ"ו ג"כ אינם ומחללים רק צד' החתומה שלה ועוד נוסף צצחי' בצורה שצח ומחלקים הק"ך לרופים לה' חלקים כ"ד לכל קס"וה כ"ל צחצ"ו ומה שבי' המחבר מענין מ"ס ומק"ך שצחצ"ו מוצאר היעצ בשער הכללים פרק י"א ז"ל ודע כי מליאוח חצ"ו היא יו"ד של שם הויה וקוץ הי' הוא ח"א כדודע והנה יוד צמולאו יש צה ג' אחיות יוד והנה חכה"י על ו' שהוא י"פ ו' ח"ו נקרא ס' ח"כ ומכ"י על ד' ח"ס עכ"ל עוד שם צפרק ח"ל ז"ל או נאמר צחצ"ו ח"ס כי כמו שהצ"ה היא מ"ס כ"ל גס צחצ"ו יש צה קוד ע"ס כי ו' עליונות שצח ח"ס ס' וד' החחוכ"י ח"ס מ' וג"כ נקרא ו"ד כ"ל צצ"ו כי ו' ח"ס עליונות וד' ח"ס ד' החחוכות עכ"ל כמלא משמע כאן שצמו צצ"ה מ"ס ח"ס מקוד ו"ד אשר צח"ו" ככוכב שזה צכוד חצ"ו צחכמה כן מ"ס שצחצ"ו ג"כ מקוד ו"ד אשר צכוד ח"ו ראשונ' שהיא לורה ד"ו וכבר נודע שהי' ראשונ' של חויה

הצוניות דהצוניות הוא האמורה ונכנסים בפנימיות השני ההין העליונים משרשה ארו שירד מהם כבר השני ההין דהצוניות וואו זו עתה נעשית פנימיות להם והם נעשים הצוניות

לה ומתגדרים עד שיגיעו למספר הואו ועי"ז יהיה אף שם י"ג פנימיות וי"ג הצוניות : י נמצאת אומר שהתכונה יש לה אף היא בחי' ארבע פ"צופים העליון נקרא בינה והוא הגיד שבה

והוא

מגיד

משנה

הייה הכוללת הוא צחי' הצונה כמזוחר לעיל צניחו"כו לפרק ד' משנה א' והמחבר שכי' כ"ז מה"י זל"ה דק"ג ט"ז מה"י תמוה"ה הם דכרו וסרי' ה' זל"ה היא של הייה הכוללת אלא שנה הלוי' שם ק"ג גס מה שכי' המחבר צמט"י ב' והה"י זל"ה מ"לאה כו' והנה עדין לא זכר כלל הזכרה שבנו"ס מענין י"ה של שם ק"ג ומפרש והולך ענין שם ק"ג מהי ראשוני ולמעשה . וכרא' שלטיעומו אזיל שכי' צפי' ד' משנה א' וי"ד ז"ל זל"ה הי"ח י"ד דק"ג כו' וצפי' ה' משנה א' כ' קוד' הי' ראשונה ש"ל הוי"ה דק"ג לכן כ' כאן צמטנה זל"ה צפשיעו"ה והה"י זל"ה מ"לאה כו' וקאי' על הי' שהזכיר צמטנה אומנם כבר כתבתי לעיל והוכחתי שלריך להגיה ובפרק ד' משנה א' לריך להיות והי"ד זל"ה הי"ח וי"ד דע"ב ובפרק ה' משנה א' לריך להגיה ק"וד הי' ראשונה ט"ז ח"לוי' ש"ס ק"ג והנה לנזחר פדעו"ה שם ק"ג וגם צכדי שיחצארו דצרי' המחבר מהחלה משנה ב' ולהל"ל לריך להאריך קלה צענין זה הנה צקדר צינה וחצונה על מחכוכו צעער או"א פרק ט' ז"ל דע כי אמא' עילא' י"ג ל"ה הייה אחת דק"ג והיא נוקצ' אל אצא' שהוא הייה דע"ב והנה זו הייה דק"ג נקוד' צניקוד' אלהים ככודע כי הצני' הוא הוי' צניקוד' אלהים והנה הוי' זו נחלקי' לר' צחי' לר' אוחיות והם צ' אחי' ריודין ואי' דאלפי' ואי' דההין והיא רמוזה צה' ראשוני דהוי' הכולל' הא"י ואצא' הוא יוד של שם הייה ואמא' זו היא י"ס גמורות אומנם צהחלקה לצי' צחי' כו' כמו שכתבתי א' צחי' הראשוני הכרמוזה צ"ד מלוי' יוד הייה הכוללת הנו' וצחי' הנו' רמוזה צה' ראשוני הייה הכוללת כל הא"י ככודע ואז צחי' הראשוני הכרמוזה צמלוי' יו"ד נק' אהיה ריודין וצחי' צ' נקרא שם ק"ג נס הראשוני נק' אימא' עילא' או צינה והצי' נקרא הצונה ודע כי הנה הצני' היא צחי' ע"ס הראשוני והצנו"ה היא צחי' המלכות של הצני' המזכר ודע כי כמו שרחל כו' כך הצנו"ה זו שהיא מלכות דצינה מלצשה הצינה מהחזה שלה ולמעשה לצד ודע כי צצני' י"ס פנימיות וחלויכות כן המלכות שלה הנקרא הצונה י"ס צה פנימיות וחלויכות כו' ונצחר עתה צלצד ענין מלכות הצינה הנק' הצנו"ה ונקרא ה' ראשוני של הייה הכוללת ונקרא שם ק"ג הנה צחי' זו כולה היא שם ק"ג א' שלם כולל ע"ס צנה צפנימיו' וצחלוי' והנה ב"ר שנה הם דומתה ב' פרוש' כח"צ וכרמוזים

צ"ה דק"ג הכולל והנה ה' ראשוני דק"ג היא הצני' שהיא הפלוק דק"ג הכולל ויש צה ב' שמוה א' כנגד ג"ר צנה ואי' נגד ו"ק צנה ואי' נגד מלכות צנה ואמנם הי' זל"ה ב' ההין כי הי' של מלוי' נעשה תרי' ההין וסרי' הם ב' ההין ולפי שגי' קוי"ס י"ס צלורה ה' ולכן ה' ראשוני צב' קוי"ן כח"צ שלה וס' זו היא פשוט' ועקרי' אך י' של מלוי' ה' זו נחלקה לצי' ההין הכל' והם צו"ק שלה ה' צב' קוי"ס חגי'ת שלה וס' אחרוני צב' קוי"ן דכה"י שלה וכנגד' י"ס ב' ההין אחרים דחלויכות אח"כ הוא ואי' דק"ג הכולל והוא ו"ק שלה ואז צ' נקוד' החחלוקי' מ"י ש"ס צ"ד מלוי' הי' דצינה כ"ל צחי' הפנימיו' והחלויכות' שלה יודין לעשות צחי' מוחין אל ו"ק אלו ששה מלוחו ואי' דק"ג הכולל כדמיון הצנו"ה שהיא מחלצשה צקוד המוחין אל ז"ל אומנם החלויכות' צ' חלקי' הי' דמלוי' הי' ראשוני' ככזכר אלו יודים צחוק פנימיות י' חלקים חחלוקי' של זו הואו ופנימיות צ' חלקים הכל' ירדו צחוק פנימיות ב' חלקים העליוני' של זו הואו שכולו צב' י"ג וכודע ש"ס י"ג פנימיות וי"ג חלוי' אומנם י"ג הפנימיו' נעשו צחי' חלוי' אל צחי' צ' חלקים ומלוי' יוד של הי' ראשוני לחלויכות' ולפנימיו' ע"ד הכל' אך דע שכמו ש"ס לז"א מוחי' פנימיו' ומקיפ"ה כן י"ס לפנימיות ואז זו דק"ג הכולל פנימיו' ומקיפ"ה כי החלויכות' צ' חלקים הכל' נעשו פנימיו' חוק י' חלקים החחלוקי' דואו זו ופנימיו' צ' חלקי' הכל' צחוק ב' חלקי' העליוני' ומלא' ששה צ' חוק ב' וכללותיהם הם ה' אחת וזו התי' נעשה צחי' מוחין ומקיפים על ואז זו אומנם חלויכות ואז זו ששה י"ג חלקים נצחר אח"כ מה נעשה צהם כי הנה כבר י"ס צואו זו פנימיות וחלויכות ככזכר שהוא פנימיות הצני' ופנימיות עלמה נעשו חלויכות' אל הפנימיות צינה כ"ל אחי' הי' אחרוני דק"ג הכוללת מלכות דק"ג ובס' היא דומתה הי' ראשוני' ששה ב' ההין ה' צב' קוי"ס כח"צ ראשוני' ה' צב' קוי"ן חגי'ת אמלעית ה' צב' קוי"ן כה"י חחלוקי' ב' ההין אלו צקוד פנימיות נס י"ס ה' אחרת צקוד חלויכות' והם ב' ההין אחרות מהחלקה ע"ד אומנם כמו שרחל לוקחת אחרים דז"א צקוד פנימיות ונעשו צה המוחין כך הוא פה כי החלויכות' ואז דק"ג הכולל שלא הולך למקומו ככזכר הנה ירדה ונעשה פנימיות אל ה' אחזכה כו' שהיא מלכות דק"ג הכולל כ"ל והענין כי הנה ציארנו כי המלכות דק"ג זו הכולל

והוא שבה נקרא תבונה ראשונה והמלכות שבה תבונה שנית וחצונות נה"י של המלכות היורדים להתלבש ב"א הם תבונה ישו"שית ושגש תבונות אלו עם הבינה שעליהם נקראים ארבעתן כאחד בשם תבונה שבה שם סיג בפרטות כאמור והיא נקראת עולם הבא :

פרק ו א ועל התבונה זו עודפת אימא עיראה שהיא בינה סתם ונקראת לעתיד לבא שש ספירות כאמור ובה

שם קס"א בפרטות כאמור וכללות שניהם כאחד הם סוד ה' ראשונה של הויה ושם שר"י שביסודם הוא שר"י רפה והכיב אותיות גדולות שבתורה מהם באות : ב ושם סיג אחר ששרשו נקוד בנקוד אלהים כוללם ומצנו יוצאים הארבע אהיה שבאימא שנים רקס"א מהיורד והה"י ורקמ"ג מהואו ורקנ"א מה"י אחרונה : ג ושם סיג האמור מתחלק כסדר זה הפשוט בכתרה והמלא כחכמתה והמלא דמלא

מגיד
 י' סה ג' הסינ צה' דפנימית ונ' הסינ צה' דחילוכיות והנה ה' דנ' תחונות' שצחילוכיו' שהיא צה"י חלוקיות דכה"י דמלכות זו דסי'ג ירדו חוץ ז"ח דל"י לעשות לו מוח"י פנימית כנודע ומלא כי המלכות דסי'ג הקרה ולז' נעש"י לה נה"י הדסים דחילוקיות כזכר צוק"א ח"ך הם עודפים וחלום על העורף מחלוצי רישא דז"ח על החזה ומצחן כזכר סס והנה עשי"ת נה"י אלו החדשים הוא זה כי סנה ג' פנימית שהם נה"י דמלכות דסי'ג הפנימית הגדילו וכפלו ונעשו צ' הסינ פנימית ולז' ירדו צ' הסינ עליוני' דחילוקיות ששאלו צמקוים וככנ"ט חוץ אלו צ' הסינ פנימית ואלו ג' הסינ התחונות' פנימית נעשים חלוקים להם כשאלו ענה לנעלי' צ' הסינ פנימית ולז' ירדו ואלו' דחלוקיות הנשארת הכל' וכחלצ"ט חוץ צ' הסינ אלו ונעשו פנימית' להם והם נעשו חלוקיות ולז' גדלו כמותן ונעשו גם הם י"ג שהוא צבי' ואלו' הרי הם י"ג חוץ י"ב פנימית וחילוכיו' כו' כלל העול' כי ה' ראשוני' של השם הוא סי'ג אחר הכולל י"ס דפנימית' וחילוקיות ונקרא חצוני' ויש צה ג"ר הנקי' צינה וי"ק הנקרא חצוני' ומלכות שבה הנקרא חצוני' וחלוקיו' נה"י של המלכות זו קראת ג"כ חצונה והרי הם ג' חצונות וצינה א' וכל ד' צה"י אלו נקרא חצונה דסי'ג דה' ראשוני' הכוללת ועוד י'ם צינה ראשוני' עליונה רמותה ציור של הו"י ויש צה כל צה"י אלו שנקרא צינה דה"י דירדון והרי י'ם צינה עליונה וחצוני' והם נ"ס מאפרקמון וכן חצוני' עלמה י'ם צינה וחצוני' וגם אלו נ"ס מאפרקמון עכ"ל ע"ש הרי מוצא כחן צאל היע"ז פרטות סס סי'ג כולו חצוני' כי י"ה דסי'ג כמותו' כחצ"צ שלה כי ג"ר שבה דבונות ג' פרלופי כחצ"צ ושאר פרטי סי'ג מוצא הכל עד השלמות י"ס חצוני' כ"ל והנה צעזע הזיווג' שנה"י פרק ה' ז"ל וזהו החצונה נקרא עולם הנצ לעולם דלחי לפי שהיא יורדת לנעמה והתבליח חמיד אצל צינה עליוני' כשאררת לנעלי' ואינה יורדת ולכן חצוני' נקרא לעתיד לצוא כי המוח"י עליוני' דז"ח המולוצסים צנה"י דצינה הם עתידים לצוא אח"כ

משנה
 כאשר יב"ל ועלחו ויה"י לו מוחין עליונים חמיד אצל מוחין דנה"י דחצוני' הם כמשכים צו חמיד ולעולם הם נמשכים וצ"ח וזה פ"י עולם הנצ עכ"ל ע"ש :

פרק ו הנה ונה שכי' המוצר צמטנה א' ו"על ה"חצונה ז"ו ע"דופת כו' צ"פרטות כ"אמור כבר זה מוצר פשוט ציאלוריו לפרק ה' ע"ש שמוצר כשחחלק צינה לצי' צה"י אזי צה"י הראשוני' שהיא צינה נקרא אה"י דירדון ושלחי פרק ה' מוצר ציאלוריו שצינה נקרא לעתיד לצוא ומה שכי' ויכללות ש"ייהם כ"אחד ה"ס סו"ד ה' ר"אסיה מוצר ג"כ לעיל שקודם החחלקותם לשכי' צה"י היא רמותה נקוד ה' ראשוני' של סס הו"י ויש לה הו"י א' דסי'ג הכוללת אשר כחחלקם לר' צה"י ד' אוחיות הויה צ' אה"י דירדון וא' דאלפין וא' דהסינ ומה שכי' וס"ס שד"י שציודים הו"א שד"י רפ"ה הוא מוצר צבונות שבה ז"ל והנה צ' פעמיות נר שהם צינה ומלכות עולים ח"ק שהוא קוד ולוי' סס שד"י כו' וסוד זה רמות צפוק צ"ן שר"י ילין וזה לרמות כי כל חצורים וזיווג' אלו הם ע"י יקוד שנקרא שר"י צין לנעלי' צין לנעמה צצ"י ומלכות ואמנם שר"י שצצ"י הוא רפה ושר"י שצנולכות הוא דגס עכ"ל והנה צעזע נחח"א פרק ג' ז"ל ויש צחיקוים דף ד' ע"צ כי ה' מולאות הפק נקרא פחותי' חותם דלמלא לילאה כו' שהוא היקוד שבה הנקרא חותם כנודע כו' ונכה הגבורות שצמחוס דילה נפחתי' אלו המולאות כו' ולז' ילא' נשס כל הכ"צ אוחיות עכ"ל ע"ש וכבר נודע שאוחיות גדולות הם צצינה ונפטר מוצר פחתי' דף ס"ד ע"צ ז"ל אוחיות גדולות הם צצינה והצבונות הם צ"ח וקטנות הם ציקוד ז"ח ומלכות שכל מה שציקוד הוא להח למלכות לקיטי' חצ"ך דף ו' ע"ח עכ"ל ע"ש ומה שכי' צמטנה צ' כבר נחצאל לעיל ומה שכי' המוצר צמטנה ג' הוא מוצר צעזע אוחי' פי' י' כי בכל סס ומשמות ע"צ סי'ג ויה"י י'ם סס וי"צ צ' ג' מאלותו פרלופי' אשר זה השם ומחלק צו כדרך שכי' המוצר ומה שכי' המוצר אצל' וקספר'ו צעזע' התחונות'

ואחד במלוי דסיג ואחד במלוי דמיה ואחד במלוי דבין : ה וליב הנשאר לתשלום הסיג היוצאים מכינה דאימא דם מספר ליב אותיות שבארבע אהוי מלאים גם כן בארבע מלואים הידועים שהם שנים במלוי דקס"א ואחד במלוי דקמ"ג ואחד במלוי דמנ"א :

דמלא בכינתה וכל זה הוא בצורת האותיות כד שדם מיב וזהו מיב דסיג האמור ככל מקום אבל מספרו הוא בשכע התחמונות במרכות שבהם : ד ושרש סיג זה שדם אותיות י"א שבו שמשפרם א"ל ויוצאים מחכמה דאימא הם מסוד א"ל אותיות שבארבע יהיו מלאים בארבע המלואים אחד במלוי דע"ב

מסכת זיווג אבא ואימא

ראשונה של שם ושם סיג עם כל פטריות : ב והטוון הזן אותם עתיק המשובש בנ גמת דאריך נמשך עד פ"ו דאריך ומשם יוצא לחוץ ויורד

פרק א א וכללות אבא בודו לעולם הוא יוד של שם ושם ע"ב עם כל פטריות וכללות אימא כולה היא ה' :

משנה

שהוא ג' יודין ולי' ושאר השם יולא מן זינה כי הלל מן זינה דלימא הם ד' שנות אה"י צמולאים ויש צהס ל"ב אותיות והכי ל"א אותיות דחכמה ול"ב דזינה הם ק"ג כו' ואומס ד' שנות אה"י חלו הנזכר הם צג"י תק"ע שהם סוד מין של הזינה והם נמשכים מן מח הזינה שנה והם סוד ומלפך ה"ג כפולים הם צג"י תקע עכ"ל ע"ש והנה צנה נחבארו כאן דברי המחבר וגם עם זה חצין דברי המחבר צמסכת זיווג או"א פ"ג ומסכה :

מגיד

התחמונות צמלכות שנהס פירושו מספר חצוון סכום האותיות אינו רק צמלכות של ז"ה של ג"ר הכ"ל כמזכר לעיל לענין מ"צ דע"ב ומ"צ דאה"י וק"ל ומה שכתב המחבר צמסכה ד"ה דרכיו לא היו נודעים לי ואני צהיות צק"ק צראד עיר מלאה חכמים וספרים גדולי ישראל מוסדות הארץ עם רוחי למאוני צמנה דברים אשר היו נעלמים ונחוו מוקדם ומחקרון ספריי כצדדים אשר לא היו תחת מחמתי וחכמי ק"ק צראד היושבים צקל"ז הראולי כצפריהם אשר תחת ידם אומס דבר זה פורט חין להם וחפץ ה' הלליה צידי אשר אז צהיות צק"ק הכ"ל עיר וקדיש מן שמיא נחיה צבא לק"ק הכ"ל סרצ הגדול המוכתר צנטה ומסירות כצד מוהי יעקב צבגאון הגדול המפורסם מוהי ילחק לברא חצ"ד דגליל לצוב ומתח ידו היה כוונה סכסכה צארץ ישראל מדויק מאוד ומלאחי שהנהנח נפשי צכוונה לילית כי שם מחריך צענין סדר שנות המוחין כדברי המחבר צמסכה הגדלות ז"א פ"צ ע"ש ואח"כ כי ז"ל ואומס צזה חצין למנה הזינה נקרא ק"ג כי הלל צכאן יש ל"א אותיות צאלו הדי שנות יה"ו כמזכר ז"ס א"ל היולא ומס ק"ג שם ג' יודין ולי' ע"ש צשם זה והם שרש של שם ק"ג כנודע והטעם לפי שהיא חכמה אומא ולכן הג' יודין ולי' שהם שרש שם ק"ג יולאים ומחמה חיימא גם צזה חצין כי לעולם הו"י צצבא ואהיה צאומא אך הכא שהיא צינה דצבא והיתה כאן חכמה דלימא ולכן מנה זה קנהה החיימא שם ק"ג אך היא מחמילה רק אה"י ככ"ל ואומס שאר ל"ב אותיות של שם ק"ג הם יולאים ומציה דחיימא והיא משלמת את שם ק"ג כי חו"ג הם ומכריעין ולא מוחין ככ"ל לכך שם ק"ג יולאים מן חכמה וצינה דחיימא לצד רק שהשרש יולא מן החכמה

פרק א

הנה ומסכה א' מצולרת כמה פעמים ומס שכי המחבר צמסכה צ' מצולר צכוונה י"ה ז"ל חמס אצבאר לך תחלה מוון או"א שהוא מפי א"א כו' ודע כי שני אכילות להן כו' והנה מן עתיק יומין דצבגללה דא"א כמסך קוד אכילה ומוון לתחת עד הפה של א"א ואח"כ ומס יולא לחץ כו' ומס כמסך דרך הדיקנא ולמטה עד הפה של או"א כו' והוא מוון לשלש עליונות שלהם עוד יש אכילה שית המסכת מוח דא"א אל פיו ומס כמסכה צפנימיותו דרך חגרון שהוא כתר דאויא כידוע ומתפשט עד פיו של או"א ואז יורד צפנימיות גרוסם עד השק קלוות שלהם עכ"ל ומסכה ג' מצולרת צציואוריכו לפרק ח' ומסכה ו' של ומסכה אריך ע"ש. ומס ככי המחבר צמסכה ד' ענין הש"ע נהורין המהשפטיים ומ"ד דע"ב עיין לעיל צציואוריכו למסכת אריך פרק ה' ומסכה ה' ו' ז' כי שם מצולר צאר היעיצ והוא משער א"א פרק י"ג והנה עוד שם צשער הכ"ל פרק י"ג הכ"ל ז"ל סוד הכתר של חיימא כלול צצבא כי שער מ"צ העניון דחיימא שהיא כתר שנה כלול צצבא ומלא כי נשאר מ"א צלצד דאומא וג"ס צצבא ז"ס גם לפור מלאה צית כי לפור חסר ו' הש"ע נהורין כמזכר היולאים

וירר דרך זקנו והוכך על פיהם והם אוכלים ושואכים אותו לשלש ראשונות שרדהו והבא ארדהם מהמה עצמי דאריך נכנס בפה דאריך ודרך גרונו נכנס בפיהם ואוכלים אותו ונכנס בשש קצוות שדהם : ג ואור החסד דעתיק שבכתר דאריך שנתפשט עד מזל התחתון שלו הוא המתפשט עוד משם עד הדעת שבין אור"א ומיחדם : ד ועיקר יציקת אבא היא מע"ב שבמזל העליון לפיכך כדסתכלו בפני עתיק ששם השיע נהרין המתפשטים ממ"ב דע"ב שבו כאמור במקומו הוא לוקח כל המ"ב

היול"א מן המ"ב שערים ה"ל ואזל לוקח הג"ס הכוללים כל המ"ב כהורין וזה הטעם כי אם לזניה תקרא כי הזניה נקרא אם מפני שחצר ומנה הכחז והוא ככלל זאזא ולכן לעולם הזניה נקרא אם והנן זה גם לפור מלא ו' גג' שעי' והסיעה הם ש"ע כהורין של החורתי הנמשכין אל הפנים ולוח ו' רוח אל הפנים עלמה שהם חיקין הז' מייג ח"ד וזה בחיקין ז' כולל כל הוי חיקונים הקודמים אליו שהם ו' של לפור עכ"ל ועיין עוד בפרק י"ד ומערר א"א מענין הש"ע כהורין ע"ש שכי כמה צחי' מענין ש"ע כהורין וגם צטער הזיווגים פרק ז' מאריך קלה צענין הש"ע כהורין הצאים מהחורתי וצקוף כי ז"ל כי אצא יש לו ג"ס שהוא צחי' השיע כהורין כמנין לפי רשו' היתרה הוא צחי' הפנים עלמון דל"א ככוכב שם אצל אמת אין לה רק מ"א וזה הטעם שנקרא הזניה אם בכל מקום והענין היא כי ז' המזלות שיש שם צ"ג ח"ד דל"א הם חיקין הח' שהוא מזל העליון וחיקין י"ג שהוא מזל תחתון והנה אצא נאחו צמול העליון ואימא צמול תחתון וחרווייהו נחתי צשיקולא עד טיבורא צשוה אמנס צראשיתם למעלה המזל ח' ט"ש צבוה למעלי צדיקתא יוחר מן מזל הי"ג ואחרו הפרש מועט שלוקח אצא הוא אם הא' שלוקח אצא יוחר מאימא ונקרא אצא גם ואמא אם עכ"ל וכבר נודע שא"א נקרא עתיק כחם לכן אמר המחבר צהקחכליו בפני עתיק שש"ס הש"ע כהורין ועי' לקוח פי ג' מענין ההשכלות צפני עתיק אשר מזה כמשך זיווג אור"א והנה מה שכי המחבר צמסנה ה' מנזאר צכמה מקומות ואזכיר אחד מהן צקילור הנה צטער אור"א פי"ד ז"ל אצא ויש"ס עומדים זה תחת זה צקו ימין דל"א כי שם החסידים דמ"ה דל"א חוד זכר דל"א וזניה ותצונה צקו שמאל דל"א כי שם הנקוצא דל"א שצוכו בצורות דצ"ן והמוחין שלהם נעשו על

רפיכך אורותיה כפולים :
פרק ב א וכמה מיני זיווגים מזדווגים
 א וא וכו' צא בהם עושים כר
 פרצופי זכרים ונקבות שרמטה מהם היווג
 הראשון

מגיד
 זכר זה נקבה ונעשו ומוחין דל"א ומזל הח' כוסן ה"ח לצדו לצא ומזל הי"ג כוסן ה"ב לאמא עכ"ל וצטער א"א פרק א' ז"ל ואלו החו"ג יולאים ומחללים מחוד פי יקוד דעתיק הנעלם ונחלש חוד א"א ומתפשטים החסידים צקו ימין דל"א ומצפנים והצורות צקו שמאלי עכ"ל וצטער אור"א פי"ד ה"ל ז"ל אצא אין צו אלא דעה חסידים דמ"ה לצד ונחלקים לחו"ג וכן יש"ס אך זניה ותצונה כל ח' מהן יש צו דעה בצורות דצ"ן ונחלקים לחו"ג ואחר היווג ומתערבים ונכנסים הצורות דמ"ה ודצ"ן ציקוד אמא והחסד"י דמ"ה ודצ"ן ציקוד אצא עכ"ל כי הצורות דאצא שהם דמ"ה נעשו חסידים צאמא כנודע ועיין צצאורינו לפרק א' ומסנה די מווק' אור"א שם ומנזאר שכל פרלוף אשר למטה מאל"א כלול מומ"ה וצ"ן ולכן יש בכל ח' חו"ג כי החסידים הם מלך צחי' הזכר וצורות מלך צחי' נקבה :

מגיד
 זכר זה נקבה ונעשו ומוחין דל"א ומזל הח' כוסן ה"ח לצדו לצא ומזל הי"ג כוסן ה"ב לאמא עכ"ל וצטער א"א פרק א' ז"ל ואלו החו"ג יולאים ומחללים מחוד פי יקוד דעתיק הנעלם ונחלש חוד א"א ומתפשטים החסידים צקו ימין דל"א ומצפנים והצורות צקו שמאלי עכ"ל וצטער אור"א פי"ד ה"ל ז"ל אצא אין צו אלא דעה חסידים דמ"ה לצד ונחלקים לחו"ג וכן יש"ס אך זניה ותצונה כל ח' מהן יש צו דעה בצורות דצ"ן ונחלקים לחו"ג ואחר היווג ומתערבים ונכנסים הצורות דמ"ה ודצ"ן ציקוד אמא והחסד"י דמ"ה ודצ"ן ציקוד אצא עכ"ל כי הצורות דאצא שהם דמ"ה נעשו חסידים צאמא כנודע ועיין צצאורינו לפרק א' ומסנה די מווק' אור"א שם ומנזאר שכל פרלוף אשר למטה מאל"א כלול מומ"ה וצ"ן ולכן יש בכל ח' חו"ג כי החסידים הם מלך צחי' הזכר וצורות מלך צחי' נקבה :

פרק ב הנה צע"ה דרוש מין ומיד דרוש ר' ז"ל אמנס לר"ך לידע ענין ח' והוא שקודם צכצכר ז"ין ודחי הוא שלא היו כמעט אור"א מלשזרווג שהיו זיווגם הוא חומדי ולא פסק לעלם כנודע אמנס לפי שטיקר קיצת היווג ולינו אלא לצבר ציורים לכן לא היה לר"ך לר"ך מלשזרווג צחי' זיווג תחתון דיקוד ריילי ציקוד רילה הנקרא זיווג גופני תחתון אצל הים ומזרווג זיווג רוחני עליון והוא הנקרא כשיקין כמנזאר אללינו צדיוש זיווג כשיקין עכ"ל והנה כבר נודע וכן הציא צכ' הנכבד מצוא פתחי' דף ע"ב ע"ב ז"ל ענין חצוק וכסוק חיווג הם ג' זיווגים כי כה"י נקרא זיווג וחב"ה נקרא חיצוק והמוחין נקרא כשיקין עכ"ל וצכונה צבת ז"ל סוד צבת כי הלא ידעתיך א"ך ג' ימוד"ה הם הויה אהיה הויה אלהים הויה ארני וקוד הענין היא כי הויה אהיה הוא צבת דז"א עם כתר דקוצ' הויה אלהים הם מוחין דז"א עם מוחין דקוצ' הויה ארני

הנכנס בפה הגנשק ושרשו הנשאר בפה הגנשק
 ומפני שנושקים זה את זה בפרם נמצאים
 בזיווג זה שני רוחות שהם ארבע והכל הזכר
 הנכנס בפה הנקבה ומתערב בשרש הבר שרדה
 אשר שם הוא הרוח שעושה אותה כלי בנישוק
 הראשון הראוי לקבל הריון בנושקים שאחרי
 כן : ד' זיווג זה של נשיקין עושים אותו
 גיב קודם כל זיווג תחתון ונקראים נשיקין
 ראשונים ובעת הזיווג עצמו ונקראים נשיקין
 שני' והזיווג תחתון הוא בסוד הויה ואדני
 בישמחבקים

משנה

ונעשה צחי' נוקצא ושרשו הוא זכר וכן עד"ז נכשיקת
 הנוקצא אל הזכר כי הרי כשנושקת אותו הברכה כאשר
 זה שרש ההצל של נשיקה והצ' הוא זה מה שנתערב
 עם ההצל של הזכר כתיבתו זו מהנוקצא אליו ונעשה זו
 צחי' זכר ושרשו נוקצא והרי נתבאר ענין ד' רוחין דאית
 בנשיקה ורחל והצן שמה שכמו זיווג תחתון הראשון
 מכולם שהוא צי"ח ראשון' לעשות כלי כלי לדרוש ע"ן
 שנתבאר שהיה זה שהוא רוחא לעשות כלי לזוך זיווגי'
 אחרים שהיו אחר כך מאז והלאה וכן זיווג נשיקה
 ראשון' שהיה בעולם כאשר נאללו ז"ן ומדוברו יחד
 בצחי' נשיקין כהן דכר נייסוד שלו העליון שהוא הלי'
 שהוא צפיו חד רוחא לתוך יסוד עליון החוץ צפי הנקב'
 והוא רוחא קדמאה של אותן נשיקין קדמאה כאשר
 בנוקצא חמיד שם ניסוד אשר צפיה לזוך שארי זיווגי'
 אשר יצאו משם ולהלאה עכ"ל ע"ש שהוא כלל כן בכל
 הפרט'פים :

והנה

צטער ה"ל דרוש ד' ז"ל אמנם זיווג תחתון
 לא היה אז לריכין אליו עד שיחמילו לצד
 ז"ן כו' ולא נזדווגו פעם ראשון' כדי להוליא ז"ן
 ולצברם כו' ואח"כ חזרו א"א להזדווג זיווג צ' כדי
 לתת מוחין כו' אבל יש עוד צחי' זיווג א"א והוא
 לזוך חיות ומחן לז"ן ולכל שאר העולמות כו' ואלו
 ג' זיווגים הם צחי' זיווג תחתון גופני של יסוד ראשון
 ניסוד ראשון והנה בכל זיווג מאלו ג' הזיווגים היו צ'
 זיווגים עליונים של נשיקין רוחני' שאין שום זיווג
 תחתון גופני שלא יוקדם אליו זיווג רוחני' דנשיקין
 מקדמין הנשיקין כדי לפייס הזכר את הנקבה כו'
 ואח"כ צאו זיווג תחתון ובעת זיווג תחתון ממש אז
 ג"כ יש צחי' נשיקין מכלל צ' זיווגים עליון
 ותחתון אז כעשו יחד והנה מעשה ו' נשיקין צבי'
 זיווגי' התחתוני' ועוד יש צחי' נשיקין ראשוני' כלי
 כאשר עדין לא הוצרך ז"ן שכיין שלא היה אז זיווג
 תחתון לא היה זיווג עליון נשיקין כפול רק הי' פעם
 אחת

הראשון אשר עשו קודם שיבררו ז"ן הוא זיווג
 הכתר שלהם בסוד הויה ואהיה וחביד שדרם
 בסוד הויה ואלהים זיווג זה נקרא נישוק שא"א
 נושקים זה את זה : ב ועיקר זיווג זה של
 נשיקין הוא בסוד כף פשוטה שהוא מספר
 השני יודין דארף הרומזת זיווג זה יוד למעלה
 סוד מ"ד יודד למטה סוד מ"ן והוא ראמצע
 רומז לסוד דעת הפנימי המחברם ומזווגם :
 ג ועל ידי הנישוק מוציאים כל אחד מפרים
 רוח אחד הברוך משני רוחות והוא ההכל

מגיד

וכנודו יש כר אחר למעל' ציווג א"א עד"ז ממש ואלו
 הם צ' כוח עכ"ל וצפרי עה"ח שער פליחא אפיס
 מאלרין צענין צ' היחודים שיחוד ז"ן צסוד כ' כפופה
 יחוד א"א צסוד ד' פשוטה ובכל א' ח' אוחיות צז"ן
 הויה אדני צא"א הויה אהיה וסם כ' ז"ל יחוד העליון
 שזה שהוא צסוד ח' הנעשה ע"י הלידקים שמוקרים
 כפשוט על קדוש השם הוא רחמים גמורים דכולל דכורא
 יו"י ולפיכך י' צראש וי' צסוף והוא ד' פשוטה עכ"ל .
 עוד שם ז"ל יחוד הויה ואהיה מלכד ויחוד א' מלגלו
 והוא סוד הנשיקין הנעלמים בעולם העליון עכ"ל :
 עוד שם צפ"ד ז"ל ודע כי זיווג העליון הוא סוד א'
 למעל' צסוד מ"ד וי' למטה צסוד מ"ן ו' צאמצע צסוד
 דעת העליון המזוג חו"צ עכ"ל ע"ש צפרק ד' ה' ו'
 וצטער מ"ן ומ"ד ה"ל דרוש ע"י ז"ל וכנאר חלה מהו
 ענין נשיקין כו' ומלא שהזיווג תחתון עקרו הוא מ"ח
 אצל הזיווג עליון דנשיקין הוא מהב"ר שצו המזדווג עם
 ג"ר שנה כו' והענין שכל הנשיקין צאים מצחי' הצל
 הפה כו' וביאר הדבר הוא שח"צ דז"א הם דוגמת
 א"א ממש והם מזדווגים צקיום ג"ר ע"י הדעת
 המחצדס אמנם סוד חיבור זה הוא צחוק הפה כנודע
 אלליו שהחיד הוא אצל והברון הוא אינא והלשון הוא
 הדעת המזווגט ושם מזדווגים יחד וכבר נתבאר זה
 צמק"א והנה אע"פ שאלו הם הזכר והנקב' הכל נקרי'
 הצל א' לצד כו' ועד"ז יש ג"כ צפה הנוקב' צחי"צ
 שלה ואלו הם הרין רוחין א' זכר וא' נקבה כו' ועשה
 כנאר חיד כל א' מהצ' אלו רוחין נחלק וככלל לצ'
 כח"ש צפי תרומה ד' רוחין איתו כפול שיהי הוא
 כולל צחברי' פי' הזיווג תחתון איתו כפול שיהי הוא
 נותן מ"ן דוכרין והיא מ"ן נוקצין אבל כאן הזיווג כפול
 כמו שהזכר נושק פה הנקבה כן הנוקבא נושק פה
 הזכר ומלא שצנשיקה הזכר יש צ' רוחין צחי' אחת
 היא ההצל עלמו שנושק ע"י הנשיקה והוא שרש ההצל
 עלמו והצ' מה שנתערב עם ההצל של הנוקבא חוק פיה

בשמחבקים זה את זה בהגית שלהם ומזדווגים ממש בנהיים שדהם ובביאה ראשונה עושה הזכר כלי נקבה ביסודה כאמור בנשיקין אלא שאין זיווג זה תחתון כלול מארבע רוחות כמותם: ה' ועיקר זיווג זה תחתון הוא בסוד שלוב הויה אהיה כשנעשה בכח מין שמעלים זוין אבל כשנעשה בכח מין שמעלים נשמות הצדיקים במסירת נפשם על קדושה ה' בכח או בפועל הוא בסוד שלוב אהיה הויה והשם המחבר אי"א בזיווגים אלו התחתונים הוא שם עיב דירדין:

פרק ג א ושרשה מיני זווגים תחתונים נמצאו באי"א לצורך עיבור זוין כאשר יתבאר ואחד ליתן לזיא מוחין ואחד תדירי לצורך העולם הרי שלשה זווגים ובהם ששה מיני נשיקין כאמור ועם הנשיקין אשר נשקו זה את זה קודם בידור זוין כאמור הרי שבעה מיני נשיקין ושרשה מיני זווגים ובזווגים אלו יש בהם התפשטות כל השיע נהרין הידועים: ב והזווג שעושים לצורך העולם אינה שוה לעולם כי בהסתכלות אי"א במצת דעתיק היו מזדווגים בפני הבית זווג הנקודות

שהוא

משנה

כרי להוריד חיות ומוזן אל העולמות מה שסוכרם צעה צר א' העולם ולרדך להם וגם לתת כח אל זו"ן שיזדווגו ויולידו כשונות ישיבות שכבר נצטרו צעה צריחה העולם ולחזור ולתקנם כו' ואזננס שינוי צ' זיווגים אלו כי כאשר מזדווגים אר"א ע"י חכמה שלו שהם סוד הנקודות כבודע כי כל השמות שהם צמחמה הם צניקוד אצל אוחיות השמות שהם צניכה אין צהם נקודות והנה כשזדווגים אר"א ע"י חכמה שלו שהם צניקוד אז הוא זיווג שלים שהוא זיווג חכמה עם צניכה אצל צשאר הזיווג הוא ונצחי צניכה דאצא שהם שמונה צלתי ונוקדים אז נקרא זיווג דלא שלים כי נקרא זיווג צניכה עם צניכה כי הרי אצא אין מזדווג עם אינא אלא ונצחי הצניכה שצו כו' וזה זיווג השלם שהוא זיווג אר"א צנח"י חכמה שהם הנקודים זה נפסק צבועותיו וימותם החרצן כו' ודע כי העולה מכל זה כי צ' מיני זיווגים הם כל א' כלול מצ' זיווגים כי הנה הזיווג העליון שהוא צנ"י לנוגלי צמקונו יש צו צ' זיווגים זיווג שלים זיווג דלא שלים וכן הזיווג הצ' צהיהם לנוגה צקוד הרוצלת על האפרוחין יש צו צ' זיווגים המכר זיווג דלא שלים זיווג שלים עכ"ל ושם צפרק צ' זיל גם נהצאר כי צמלח דא"א ונהלצם הדעה דעתיק ובחוכבו ונהלצם היסוד דעתיק וגם וזה הולח יורד הארה עד אר"א כו' וכאשר אר"א ונקתכל"י לנוגלה צמלחא דא"א שהם אז ונצחי א"א ויש להם ש"ע נהרין וגם הזיווג שלהם הם פנים צפנים שוין צקוונתן לנוגלה צצ' זיווגים שלים ולא שלים אצל כאשר אין ונקתכלין אלא צמרין הפוחים שהם הפנים דא"א אז אין להם רק קין כמרין כו' ואז הם קלרי קומה צנח"י הזיווג הצ' הנקרא רוצלת על האפרוחין וזה צ' הזיווגים שיש להם כאן לנוגה שלים ולא שלים עכ"ל כנאלאו כלני השמועה כן הוא צקתכל"י צמלחא דא"א אזי שוין צקוונתן לנוגלה ויש להם כל הש"ע נהרין צין כשזדווגים צנח"י חכמה דאצא עם

חכמה

מגיד

אחת לצד והרי נאלא צאר"א ז' מיני נשיקין וב' זיווגים עכ"ל ועי' צמה סתתצתי לעיל כי זיווג הנשיקין אינו אלא צצצ"ד נאלא חב"ה ונהי"ם הנקרא' היצוק חזיווג כו' הוא כלל זיווג התחתון ומה שבי' הנוצצר צנוסכה ה' ונצאר צע"ה צשער מ"ן ונ"ד דרוש י"א סימן ע"ז ז"ל וכן ער"ז ח"ה ונולכות שהם צני הצניכה הם מ"ן דילה כו' ודע שאין נשמת לריקים עולים צניכה צקוד מ"ן צהיהם צחיים אלא ע"י נקירה נפסס למהה על קדושה השם עכ"ל והנה כבר כתבתי לעיל שזיווג הנעשי ע"י לריקים שנוקדים נפסס על קדושה השם צקוד א והוא ונצאר צפעיה"ח כ"ל וקשה על הנוצצר שהשמייע זה וכחצ ע"א:

פרק ג

הנה ומה שבי' הנוצצר צנוסכה א' ושלשה"ה מיני זיווגים"ם תחתונים"ם כו' ושלשה"ה מיני זיווגים"ם כבר ונצאר לעיל פרק צ' ועי' צשער הזווגים פרק צ' שוארדך וענין אר"א והיבין נמשך צהם כח הזוג ושרש הדברים שזא כח הזיווג ונהפפשו"י ח' חורחתי דרישא המהפפשים לש"ע נהרין ככוכר צביאורינו לעיל צנוסכה ארדך פרק ה' והנה צשער הזווגים פרק א' זיל דע כי צ' מיני זיווגים אל אר"א הא' הוא צהיהם שניהם שווים לנוגלה שוין צקוונתן פנים צפנים כו' והצ' הוא צנח"י אונח רציע על צנין כו' לפי שהיא יורד' לנוגה ומשיעור קוונת אצא ומשפלת' עלונה לנוגה כו' ואז צהיהם כן לרדך שגם אצא ירכין ראשו וישפיל עלונו לנוגה כו' והרי נהצאר צ' מיני זווגים שיש אל אר"א צנח"י עלונו ועמה נהצאר צ' מיני זיווגים צנח"י הזיווג עלונו ומהו הסכלית וההפרש שלו הנה זיווג א' נקרא זיווג שלים כו' והזיווג הצ' נקרא זיווג דלא שלים וביאור הדברי' כי זיווג שלים הוא כאשר הכלית הזיווג הוא צנח"י להוריש עערוה ומוחין אל הצנים זו"ן כדי להוליא כשמות חדשות ע"י זיווג של זו"ן זיווג דלא שלים הוא כאשר הכלית הזיווג הוא

שהוא חכמה ראבא עם אמא להוציא נשמות
 חדשות מאורות יותר עליונים : ג ובהסתכלותם
 בפנים דעתיק הם מזדווגים לעולם בכל אורך
 פירצוסים פנים בפנים זיווג דאותיות שהוא
 בניה ראבא עם אימא להחיות העולמות ולחדש
 הנשמות הישנות שנאצלו בבריאת העולם
 באיר הנמשך ממוחם כי על ירי זיווג זה
 המעולה נותנים כח בוזין דאצילות להזדווג
 ולהוריד נשמות הצדיקים אל הבריאה :
 ד ולפעמים מזדווגים לצורך מוחין או

להחיות העולמות זיווג חיצון בהיות אימא
 קטנה לגבי אבא שאז מרכין ראשו להזדווג
 עמה והוא כי יקרה קין אורות מהצפיר אורות
 דעתיק באימא ולא יותר מחמת העונות שאז
 היא רובצת בכל עץ זא או מקפת על הארץ
 מלכות כי בזיווג זה אבא נבלל בחכמת זא
 ואימא בכינת נוקביה ועל ידם מזדווגים :
 ה זיווג זה היא לצורך או"א דבריאה שיוכלו
 להזדווג וליתן כח בוזין דבריאה להזדווג ולהוריד
 נשמות המלאכים אל היצירה : ו ובכך עת

שרוצים

מישנה

מומחים דלוי"ח עלמן גלתי שיקבלו ממעלה כו' אך
 זיווג שהוא להוליא כשמות חדשים זה לריך שיקבלו אור
 חדש ממעלה עכ"ל ולכן המחבר כי במש"כ ד' דליירי
 מזיווג שהוא להוליא כשמות חדשים שהוא מאלוהים יותר
 עליונים מבחי' אורות הנאים ממוחין או"א חלל במש"כ
 ג' דליירי מזיווג להחיות העולמות ולהוליא כשמות יסמות
 שכללו צדיאח העולם כחז שחס מאלוהים הנמשך
 ממוחם ככ"ל ומה שכ' המחבר כ"י ע"ל יריי זיווג ז"ס
 המעולה כותבי"ס כ"ח צוזין דלילי"ח לתזדווג
 ולהוליא כשמות דליק"ס או"א הנבדיל"ח יחצאר לקמן
 צדיאורינו לנשמה ה' מדברי המחבר והנה בשער
 הזיווגים פי"ג ז"ל כאשר הזיווג הוא למעלי' שום בקומתן
 אזי יש להם הש"ע נהורין כנונין לפ"ר וכשהוא הזיווג
 של מקרה שהוא החמתון אז אין לאמא רק קין נהורין
 מכל הלפ"ר כו' וז"ס קין לפור שזיווג זה של מקרה
 אין לה רק קין ריבוא אורות לצד מן הש"ע נהורין
 שהם צגי' לפור עם צחי' אשפין שהם ו' דלפור עכ"ל
 ע"ש והנה בשער הזיווגים פרק ג' ז"ל והזיווג חמתון
 דלוי"ח יש צו צ' מליאות או כסידר צז"ח אז נכנסו
 צחוכו ממש וכה"י שלה נעשו מוחין אליו או כשירדה
 צולכות שאז אינה נכנסת צחוכה חלל נשארת כמעלי'
 צסוד אור מקיף כו' וכנגד הראשון אמר בכל העץ כי
 הז"ח נקרא על עץ כשירד' נכנסת צחוכו וזהו בכל העץ
 וכנגד ירדה' צנוקב' אמר על הארץ כי היא נקרה' ארץ
 ואמר על הארץ לטעם הנזכר כי היא אז נשארת עליה
 צסוד אור מקיף ואינה נכנסת ממש כמו צז"ח עכ"ל
 והנה בשער קדר אצ"ע פרק ג' ז"ל ודע כי הלא צ'
 מיני זיווגים יש צז"ח דלילי"ח ה' הוא צחיות' למעלי'
 צמקומם שוים בקומתן צ' צחיות אימא רביע על צנין
 כו' והנה זיווג זה הראשון ודאי שהוא מעולה מאלו
 יותר כי אז זיווג או"א לצדס גלתי שילבצשו צמוך
 אחרים כלל לכן מה שיואל מזיווג שהוא לחם מוחין
 לצניתם שהוא ז"ן דלילי"ח כדי שיזדווגו הצניס עלמן
 להוליא

מגיד

חכמה דלמא שסוף זיווג הנקודות צין כשזדווגים צינה
 דלצל עם צינה דלימא שהוא זיווג דלוחיות אמנם
 כשמתכלין או"א צחרין הפוחים שהוא פני או"א אזי
 אין להם רק קין נהורין ואז הם קלרי קומה צין
 כשזדווגים צצחי' זיווג נקודות ככ"ל צין כשזדווגים
 צצחי' לוחיות ככ"ל ומעתה דברי המחבר שכ' במשנה ג'
 שמתכלים צצחל דעתיק אזי זיווג הנקודות לריכין
 עיון הרי מוצאר שגם זיווג הלוחיות הוא לפעמי' אפי'
 כשמתכלי' צצחל דעתיק ככ"ל ונס מה שכ' המחבר
 צמשנה ג' צהסתכלות צפני דעתיק הם מזדווגים בכל
 אורך פליפס זיווג לוחיות הנה לכאורה משמעות
 דצריו שהם אז אינו קלרי קומה ולכן אמר בכל אורך
 פרליפס ר"ל שהם שלמי' צקומתן ואינו קלרי הקומה
 וכן נרא' מדבריו שכ' לקמן צמשנה ד' מענין קלרי
 הקומה חלל כאן עדין לא חזכיר כלל מחלוקה זאת שלפי
 דעה המחבר אפי' צהסתכלות צפני עתיק הם שלמים
 צקומתן וקשה צחרתי חרף הרי מוצאר לעיל צהסתכלות
 צפני עתיק אז הם קלרי הקומה וזה מוצאר כמה פעמי'
 צלי שום פקפוק ועיון מזה בשער הכ"ל פרק ג' ובשער
 או"א פרק י"ג ופרק י"ד ושם חראה צהדי' בכל מקומות
 הללו שכאשר או"א ומתכלים צפני או"א אזי הם אינן
 מזדווגים בכל אורך פרלופים רק הם קלרי קומה כולל
 דעת המחבר סותרת כל הירושים הכ"ל עוד קשה שהרי
 מוצאר לעיל שגם זיווג נקודות ג"כ לפעמים אפי'
 צהסתכלות צפנים דעתיק והמחבר כי צמשנה ג' הזאת
 צהסתכלות צפנים דעתיק הוא זיווג דלוחיות כלל הדצרי'
 דצרי' המחבר לריכין עיון גדול והנה עתה אשיב ידי
 לפדך שרעני דברי המחבר הנה מה שכ' המחבר צמש"כ
 צ' להוליא כשמות חדשות מאלוהים יו"ח עליוני"ס
 צמשנה ג' כחז ולחד"ס הנשמות הישנות שכלליו
 צצריא"ח העולם צצחיר הכמש"ך ממוח"ם עכ"ן זה מוצאר
 היטיב בשער מוחין דללס פרק ו' וצכוונת ק"ס כי צכוונת
 ק"ס ז"ל וקוד הענין הוא כי זיווג העולמות הוא נמשך

שרוצים להודווג נעשים שני פרצופי אבא פרצוף אחד וכן פרצופי אימא וכל זיוונם נעשה עך ידי הרעת המזווג מיב זונין שדהם שמחבר המיב דסיג שבאבא עם המיב דאהי אשר אהיה דאימא ונעשים מיב זוגות : ז והבאר מים חיים שבחזה דאימא ששם סוד יסודה דפרצופה העריון המעלה מין בשמודוגת הוא קים שהוא מקוי קסיא עם סיג שמספרם בארי: ח והרחה הניתן לה מאבא בבאר זה של רחמה

שבו נעשו' כלי הוא סוד הי אחרונה של הויה שרעורם היא במלכות שבכל פרצוף והי זאת היא בצורת דיו הואי כנגד זא וכנגדו יש לה שם הויה אהת והדל"ת כנגד נוקבי' וכנגדה יש לה גיב הויה שנית : מ ומפני שבעת שתתעבר מהם הם מחוכרים יחד לפיכך נטפלה ההויה שר הנקבה לאותה שר הזכר ונעשית לו מקוי ויצא משניהם שם בין שהמקוי מספרו הויה כמו השרש ובין זה הוא כור הויה האמור:

והמין

משנה

מגיד

להוליד נשמות חדשות אל הצריחה ככודע אך זיווג צ' סמדרווג או"א בהרכבה הראש הוך ז"א מלובשי' צו אז ודלי שאין זה בקרא זיווג שלם כו' ולכן נמלא כי אין זיווג זה ללורך ז"ן דאלילות רק ללורך הצריחה כו' ולז העיפה היולא מן או"א בהתלבשותם צ"א ודלי שאינה חוזרת העיפה לעלות לראש הז"א אך יורדת לצריחה והנה גיפה זו ניחנה לאו"א דצריחה ולז מדרווגים או"א של צריחה ומחמלין עערות ומחין לצניהם שהם ז"ן דצריחה וע' ומחין אלו אז מדרווגים ז"ן דצריחה ומולדין מלאכים של יצירה הנשמות שלהם כי צילייה הוא מדר המלאכים ככודע כו' ומלאחי צכאן ענין אי להר"ר גדליי הלי יליו והוא כי קוד זה הזיווג הצ' דאו"א הנה אצא ככלל צחמותה של ז"א ואימא ככללה צניה של המקצא דז"א ולז מדרווגים שם ע"י ז"ן ללורך או"א של צריחה כו' ואמנם צין אלילות לצריחה יש הפרש כי אלילות מניע אור הג"ר צעלמותן אל ז"ן אשר שם ולכן יש להם יכולת להוליד נשמות הלידקים אשר הם פנימית כל העולמות אך הצריחה שלא נמשך שם רק אור הג"ר ע"י ממשך לזר אין כח צצריחה רק להוליא נשמות המלאכים דליירה כי חילוכי העולמות הם המלאכים עכ"ל ועיין מענין זה צשער הזיווגים פרק ג' ועיין עוד שם פרק צ' זל והנה לעולם זיווג חילון מלאכים זיווג פנימיי נשמות והנה מה שכי המחצר ומשנה ו' וככל ע"ח שרול"ם להזדווג נעשי"ם שכי' פרלופי אי"א פרל"ק ח"ד' וכ"ן פרלופי אימ"א תמוהין הן שכלל כל זונני הזיווגים תחת סוג אחד וזה קוטר מה שמוצא צעה"ח וצכוותם הנה צעה"ח שער מוחין לללם פרק ו' ז"ל ופי' הדבר קצ' זיווגים יש צאו"א אי בקוד חילוכיהם והוא חדירי להחיות העולמות חיות מוכרה ללורך עלמון ואם זה הזיווג יתגבל אפי' רגע אי ח"ו יתגבלו כל העולמות והצ' הוא בקוד הפנימיות והוא לתת מוחין לז"א כדי שהם יולידו נשמות צעולם שהם פנימיי העולמות ככודע כו' ודע שאין זיווג הצ' נעשה אלא שמתחברין יחד די פרלופי או"א

וי"ס ותצוני ונעשים צ' פרלופים לזר עכ"ל הרי מוצא שדוקא ציווג הצ' נעשים שני פרלופים קל אצא פרל"ק אי' וכן של אימא וכן מוצא צשער ז"א פרק צ' ז"ל וזכור זו הקדמה כי ככל פעם שרול"י או"א להזדווג ללורך מוחין לז"א נעשה הכל פרל"ק אי' לזר לאצא וליש"ס ופרל"ק אי' לצניה ותצונה עכ"ל וצכוותם צוהדרולא צחרל ק"ס צקילור מופלג ג"כ מוצא קן והמחצר כילל כצילל רצא שצכל הזיווגים הענין כן ול"ע יש לייסד דכוותם המחצר שכתב וצכל עת שרול"ם להזדווג ר"ל זיווג פנימיי העולמות אצל זיווג חילוכיות העולמות אינו חלוי צרלון כי מוכרה הוא וחדירי להחיות העולמות וק"ל ומ"ש המחצר צמטנה ו' וכ"ל זיווגים נעשי"ה ע"י הדעה כו' ונעשי"ם מ"צ זוגות כזר מוצא צציווריונו למסכת או"א פ"צ משנה ה' ע"ש והנה צכוותם קידושא רצא ז"ל והנה צ' כוונות אלו שהם מים ויין גי' קס"א אהיה דירדין כו' תחק מנונו המלוי שהוא ק"ס ותלפינו לשם קי"ב ויהי' צלר ויהיה לצלר עליון שהוא לנעה מוחה של צניה עכ"ל מלא מוצא כאן צלר עליון שהוא קוד יסוד דפרל"ק אימא וכקרא כאן צלר על שם המ"ן שבה שהן צכוד מים חיים והנה צשער מ"ן ומ"ד דרוש ח' ז"ל דע שגם ציסוד אימא עילאה יש שם צ"ן אי' והוא האי רוחא דשניק צה אצא ובהכרח הוא שיהי' כלול מצ' רוחין כדי שיהי' צה כח להוליד דו"כ וע"כ קרא שם שהוא רוחא צין כי צ"ן הוא גי' צ' הויות נגד כח זכר ונקבה הו"י אי' לזכר ואי' לנקבה וכאשר מתחבר' אלו צ' הויות יחד נעשה הויה אחת צמלוי ההין כו' ומחזר לצלר יוחר ענין זה שהנה אימא עילאה היא הצניה יש צה הויה אי' ופי' תחאה שלה כחלקה לליר דיו ככודע והם צ' צחי' צנים ז"ן ולכן צלות זו של ה' תחאה שם הוא ניחן זה הצ"ן של ההין צמקום המ"ן שלה כו' והוא צחי' צ' הויות שהם קוד ליר אות ה' עלמא דיו שהם ז"ן עכ"ל והנה לשון המחצר מבווגם הוא שכי' צמטנה ח' הו"א קוד' ה' אחרוכ"ה של הויה' שכלכאורה כראי' שקא' על שהוא רוח

י והמין עצמן הם ארבע אהי מלאים בארבע מלואים הידועים הנמשכים מהבינה שבה שמספרם תקיע שהוא מספר מנצפך עם חמש אותיות כסוד והם סוד הוג כפולים שהם הם המעדים המין מן הכאר לעולם :

מסכת בירור זוין

פרק א א וכדי שיובררו שארית שבע תחתונות דבין על ידי אותיות

דמיה שהם שבע אחרונות שלו השש קצוות מחסד ועד היסוד על ידי שש קצוות דמיה לזיא ומרכות על ידי מלכות לנוקבי עלו כל הפרצופים ונתעברו מהם והולידום : כ כיצד בראשונה הפרקים אמצעים דניה דעתיק עלו והלבישו לראשונים ועמדם עלו חוג דאריך מלובשים בניה והרכישו לאותם האמצעיים ושני שלישי תית מלובשים בשריש התחתון שמלובש ביסוד המלובש בעטרה הרכישו ליסוד דעתיק : ג אחר כך עלו כלי חוג דזיא מלובשים בניה ותית מלובש ביסוד המלובש במלכות והלבישו לניה

משנה

זוין למעלה כו' ועמה יתצאר איך כחלצטו גם הם צתוך א"א והוא כי אחר כל הכל' הלצטו א"א ויש"ס ותצונה את כל הצחי"ס כל' כו' וכחזור אל הענין כי הנה מכה עליה כל האורות הכל' והכללות למעלה וכן מכה עליה צ' פרקים אמלעיו דניה דעתיק למעל' לצ' פרקין קדמאין נוסף שם אור גדול ועלום ואין כח צ'סוד עתיק לקצולו כי הוא לר מאור ולא נקטע וכסדק ומלמעלה למטה לארכו וילא האור לחוף ואצא ויש"ס העומד' ציוון ומחצרי' ונעשים פרלוק אחד לצד כי עמה אורות היסוד שוין צענין גלוי השואה אחת ואין עמה כסוי וגלוי הגורם חלוק הפרלופי' כחכר ועמה אין שם רק צ' פרלופי' לצד א' מלצא וא' מלימא ושיעורם למעל' מן הגרון עד למטה צציוורא ד"א וחכר זו הקדמה כי בכל פעם שרולים א"א לסדרוג ללורך מוחין לז"א נעשה הכל פרלוק א' צלצד לאצא וליש"ס ופרלוק אחד לצניה ותצונה עכ"ל ומה שכי המחצר צמסנה הי' מצואר העיץ צציוורינו למסכה הגדלות ז"א פ"א משנה הי' ע"ש והנה כחצ' ח"ל כל פרק הזה רק איזה פרטי דצרים הלריכין קלת ציאר אשיצ' ידי עליהם לצארים אחד אחד הנה מה שכתב המחצר צמסנה א' שצ"ע מחסו"ת דצין ולא כי זולת ז' כחריהם כמו שהעתיקו לעיל ויהע"ה טעמו משום שהדצר כשאר צספק חס עלו ז' כחרי' שלהם צגופא דעתיק או ישארו צמוקמן כמצואר צשאר עתיק הצחתי לעיל צציוורינו למסכה עתיק פרק א' ועיין שם צפרק א' משנה א' שכי המחצר צהדי' שז' כחריס של צין הכל' נחצצרו צגוף עתיק שהוא גוף הטעמים דויה' עי"ש צציוורינו ומה שכי צמסנה א' ע"ל ידי אותיות' דיש' ע"ש צציוורינו נמסכה עתיק פרק א' ונענין נכח"א שסם ונחלקו' צכחצ' וז"ת ע"ש ומה שכי המחצר צמסנה א' הש"ש קלות ונחסד וע"ד היסוד כו' ומלכו"ת על ידי' מלכו"ת מצואר צעה"ח צענין החלקי' מ"ה

מגיד

ריחא הכימן לה נוצא שהוא סוד הי' אחרוני והאמת אינו כן כי ה' אחרונה היא מקצלה צחוכה הוא רוחא כחכר לעיל צהדי' ונר"ל להגיה צדצרי המחצר וכל"ל הו"א צקו"ד הי' אחרונים ש"ל הו"ה ומה שכי המחצר צמסנה י' ככר מצואר צציוורינו למסכה א"א פרק ו' משנה הי' ע"ש :

פרק א

הנה צשער ז"א פ"צ ז"ל ונצאר עמה צחי' וזן העיצור של זוין איך היה וככר נחצאר לעיל כי נעשו מ"צ צחי' שהם ז"ת דו"ה וז"ת דצין זולת ז' כחריהם ונצאר קוד העיצור ונלמך כי הנה אחר שנחקרו א"א נשאלו עמה צחי' ז' מלכיס שנתו ועדין היו צלמי תיקון אונס צחי' ז"ה דצין כמדע גם אז עדין היה א"א צלמי תיקון החלצטות ועיצור ולמטי' עד סיוס רגליו והיה מגולה צלי לצוש וכדי לתקן שצע מלכיס הנזכר אשר מהם נעשה זוין היה לריך שיהי' צקוד העיצור צתוך א"א וזה קוד העיצור הנה תחילה אסף א"א את רגליו למעל' ר"ל כי כה"י שערין היו מגולים כחכר נחעלו למעלה עד ג' אמלעי"ת חב"ת ד"א המחלצטים חוך א"א ככ"ל וקודם זה גם עתיק יומין המחיל לאסוף פרקין אמלעיי' שלו צתוך צ' צרקים הראשונים דניהם שלו והיו ולוצבוס צ' פרקים העליוני' חוך צ' פרקים החמלעיים אצל היסוד דעתיק אינו לריך לעלות כי הוא ומסחיים למעלה צחזה ד"א ואח"כ הלצטו מחויב וחלי' עליון דת"ת ד"א לאוחן צ' פרקי' האמלעיי' דניהם ואת היסוד דעתיק ואח"כ הלצטו כ"ה ד"א לחויב שלו עלונו וחלי' ת"ת החחחון שבו הלצטס חלי' העליון והיסוד ד"א הלצטס אח"כ חלי' החחחון של ת"ת שצו ועלתה העערה של יסוד שצו והלצטס את היסוד עלונו שצו אח"כ עלו הג"ת ד"א והלצטו לכה' ונערה יסוד ד"א ואח"כ עלו הפה"י ד"א והלצטו לחב"ת ד"א עלונו ואח"כ עלתה הנקוצא שהיא ומלכות כסוד עמרה והלצטיה את היסוד ד"א והרי כמלא שעלו צחי'

לניה ועטרה לאריך ובה נכללו זוין באריא :
 ד ואז מרוב האורות שנקבצו שם נסרק יסוד
 עתיק לארכו ונתגלו אף החסידים שבתוכו
 ומאורם פרצופי אבא נעשו אחד וכן פרצופי
 אימא כי כן הוא בכך עת שרוצים להזדווג :
 ה ומפני שזיווג זה הוא לצורך עיבור ראשון
 לפיכך התבונה היא העורה ומלכשת לכינה וכן
 ישראל סבא לאבא :

פרק ב א אחר כן נזדווג אריך זווג הנשיקין
 כיצד הטיפה היוצאת מהמח
 שהיא לעולם בסוד ע"ב יצא ממח הכמתו ונכלל
 יהיו ריודין שמספרו זין והוא בשלש ראשונות
 רחכמה זו ביהו דאלפין שמספרו ט"ל שהוא
 בשלש אמצעיות שבה וזה מתלבש ביהו
 דההין שמספרו בים שהוא בשלש תחתונות :
 ב ושלשת יהיו אלו שמספר שרשם הוא ס"ג
 עברו

מגיד

משנה

מ"ה ז"ן צטער ענת"ל פרק ג' וצקפרי" אחר"י הוא
 צמקוס אחר ז"ל וז"ל לקח ו' תחטובו' אוחיו' דצ"ן
 ונוקצא לקסה העשירי' דלוחיו' דצ"ן ולא"כ ועסס מ"ה
 כו' וזעיר ו' תחטובו' דלוחיו' דמ"ה ונוקצא העשירי'
 דלוחיו' דמ"ה עכ"ל ע"ש הרי מוצאר שנוקצא דצ"ן
 כחבר ע"י נוקצא דמ"ה צפני עלמה ושסה תחטובו'
 דצ"ן ע"י ו"ה דמ"ה ומה שכי' צמסנה צ' ושכי' שלישי'
 ח"ה מלוצבס' צשלי"ס תחתון הנה לכלורה זה קימת
 למה שהעתיקתי לעיל שחלי' התחתון דח"ה שבו הלצ"ס
 חלי' העליון אונס' דצרי' המחבר הס' צדורי' כשמש
 וצדקדוק גדול זה לאו דוקא דקאמר חלי' התחתון דח"ה
 דכבר נודע דח"ה לא אסף את עלמו לנעלה רק זה
 שהיה גלתי חיקון התלצבו' והיו מוגולה והנה כבר
 מוצאר לנעלה שח"ה ה"י צלתי חיקון התלצבו' ונטיצור
 ולנענה עד קיום גלגלו' כנחל לא כשאר מוח"ה דח"ה
 שאינו מוכסה ומלוצבס רק שלי' התחתון שהוא ונטיצור
 ולנענה וכן הוא מוצאר צדצרי' המחבר צמסכ' עיצור
 זוין פ"ג מנכה ה' שז"ל מלצ"ס את ח"ה משלי' התחתון
 דח"ה ח"ה ולנענה והנה מלחתי צספר מה"ש ז"ל פעס
 א' שמנעתי כי כל חליו' התחתון יתן אל הז"א ודוב
 הפעמי' שמנעתי צדקדוק שאינו רק שלי' התחתון דח"ה
 לצד ואינו יודע חירון עכ"ל ע"ש שזאריך ולכן שפיר
 עשה המחבר שהפס' לשון זה ששמע צרוב הפעמי'ם
 צדקדוק כנחל לא אסף ח"ה לנעלה רק שלי' התחתון
 דח"ה שלא ה"י עדן מלוצבס מוזיא' עד לאחר חיקון ז"ה
 ודוק : ומה שכי' צמסנה ג' וצ"ה ככלליו זוין צח"ה
 קילר צמקוס שהיה לו להאריך ולכתוב מוקדם שאחר
 כל הנ"כ הלצ"סו' אוח"י ויש"ס ותצובי' את כל הצחי'
 הנ"ל ומה שכי' צמסנה ד' נקדק יסוד' עתי"ק לארכיו'
 וכתבגלו אף החסידים שבתוכו עיין צומס' אריך פרק צ'
 מנכה צ' סס מוצאר כי החסידים היו חל"ס מלוצבס' ציסוד
 ועיין סס צציאוריטו :

הזיווג כי סס צחי' זיווג עליון צפה דח"ה להוריד כח
 טיפה שהיא כלולה מ"צ זיווגים והענין כי כבר
 הודעתיך כי החיך הוא חכמה וקוד הענין כי החכמה
 כתימאה דח"ה יס צה י"ס כלולות צראש' לצד ויקוד
 שלה הוא החיך והוא המזדווג עם הגרון שהוא מלכו'
 ונקרא צינה צעך שחר הגוף והנה גאלו ה"י יס צהס
 כל הד' שמוה ע"צ ק"ג מ"ה צ"ן והנה צעה צמזדווגו
 להוליא ח"ה מן הגרון וחגי'ת של ח"ה כנודע הנה אז
 ילא הטיפה הנה לעולם הטיפה היא ועסס ע"צ כנודע
 ואח"כ תתלצבו צסס ק"ג שהיא צצינה כו' והז' ילאו
 ח"ה כו' אונס' לפי צצסס ק"ג יס צו צ' מליחיו' ססס
 מלוי' י' ומלוי' א' ולכן ילאו ח"ה ח"ה ח"ה כחדא כפקין
 וכחדא שריין כולס' צסס א' של ק"ג רמזי'ס צו חצא מן
 י' ואינא מן א' אונס' ענה להורעה ז"ה הוא מוכרה
 שלא יתא צצחי' זו רק עשה יחי' גדול מנע ולכן לא
 הועיל סס ק"ג ענה רק לנעצר לצד אך עיקר מה
 ששמעו כאן הוא ועסס ע"צ שמשס צה הטיפה לעולם
 ואח"כ ועסס מ"ה זצ"ן שרש זוין אך ח"ה שניסה ילאו
 משס ק"ג לצד אך זוין מנטי שמוה מ"ה זצ"ן ולכן
 חינן שרי' כח"ה אונס' קוד הטיפה כבר ידעת שהיא
 סס יהו שהוא יסוד חצ"ד והנה טיפה זו כלולה מני'
 יהיו של ע"צ מ"ה זצ"ן ונ"פ יהיו גי' ק"ג הרי כי גס
 צזה כרמו סס ק"ג אונס' יהיו של ע"צ הוא לנעלי' צג"ד
 והוא צג"י כיז כו' ויהיו' של מ"ה גי' ט"ל אונס' יהיו'
 הראשון כעלם ציהיו' הצ' של מ"ה שהוא צג' אולענה
 אח"כ יודין חלו ומתלצבו' צסס יהיו' האחרון דצ"ן
 שהוא גי' מ"ג והוא צג' אחריו' והז' יורדים צחיך שהוא
 היסוד של חכמה כמזכר והוא נוחן אל הגרון אונס' לפי
 שכולס' מתלצבס' ציהיו' האחרון שהוא מ"ג לכן נקרא
 הטיפה מ"ג זיווגים כי כולס' מתלצבס' צו שהוא
 התחתון עכ"ל והנה צטער הנ"ל פרק צ' זיל וכחזור
 לענין כי כבר ציארנו מליחוח המ"צ סיורד מן החיך
 אל הגרון צזיווג פה העליון של ח"ה להוליא זוין כו'
 והרי כאן טיפה מ"ד העולה מ"צ וכבר ידעת שאין
 טיפה יורדה מלנעלה שאין טפיי' עוליס' מלנענה כגברו
 וסס

פרק ב

הנה צטער הולרות אוח"י פרק א' ז"ל
 וכבר ידעת מה שאמר רז"ל ה"ד לאלתר
 כל זמן שהרוק מלוי' צפיה והוא הנשיקין הקודמין אל

עברו דרך שם סיג שבכנינת חכמה זו אבל לא נתלבשו בו אלא משם ירדו וקחו הארה ממיה להמשיך לזיא ומבין להמשיך לנוקביה וירדו ביסוד חכמה זו שהוא החיך : ג וכנגדה ערו

והטיפה

משנה

מזריע ההוא צריח קדישא צמיצ זיווגים היורדים מזיווג העליון של חיך וגרון עכ"ל עוד צטענו סכ"ל צפרק גי זיל והרי כתבאר זיווג העליון של פה דל"ח להוליא טיפה זיין כלולה מו"צ זיווגים שהם צ' אח"י סכ"ל שזהם צ"פ מ"צ לחוון ומאלו נמשכים אח"כ אל היסוד דל"ח ליחסם צמלכו"ו שהוא קוד עטרה אשר הוא שליט היסוד ושם הוא מלכות של א"ח אמצם זיווג זה לא הי' צל"ח לצדו חלל שכתעלה ונחלצם צל"ח וכלל צמב"ח שלו אשר אר"ח מלצטיים אותו עכ"ל וצטער תולדות אר"ח פיה מאריך ג"כ שם צענין עליית כה"י דל"ח ואח"כ כ"י ז"ל אמצם היסוד כתעלה ונחלק לטכים חליו ציבור אצח וחליו ציבור אר"ח עכ"ל עוד שם ז"ל והענין כי כבר ציארנו כי ככלל כה"י דל"ח צמב"ח דל"ח ונעלמו צחבים ושם אפיקו ההוא טיפה וילאה מדרך יסוד אצח לאימא עכ"ל הרי מצואר כאן שכתעברו טיפות אריך עם טיפה אצח והוא כדצרי המחבר צמט"י ה' ויתר דצרי המחבר צמט"י ה' לריך לצארה א' אחר מה שבי' אחיר כ"ן הול"י"א אצ"ח אור"ח הטיפה כ"י וי"ררה ציבורו מצואר מליכת לסונו צדרוש השמל פרק ה' כי שם מאריך צקוד פסוק מי מרד צטעלו מים וכתב שם קוד מדה ומשקל ומסורה וכ' ז"ל והנה המשקל מעולה מכולם כי הוא קוד הויה הדעת העליון דמולח קרישא וצחוכו מחלצם קוד השם צמלוי יודין כי רמז מ"ד יודין שצטשם זה העולה מ' ושקל ציארנו צקוד ד' מאות שקל כסף כי חלו הד' יודין כמנין ח' ג"כ צמספר גדול והוא כי כל י' כלולה ג"כ מיוד ח' כמנין ש"ק והל' היא השם העולה כ"ו ור' אחיות השם הרי ל' הרי צארנו ענין משקל . ואמצם קוד הדעת כקרא משקל לטעם אחר כי הלא דצר הכשקל חם הוא שוה או פחות לא יוכר אלא צלשון המשקל שצמלמעיתו וידעה כי קוד לשון הוא דעת עליון ואמצם מה ששוקלין צמשקל הוא ע"י אצח חלל למשקל צה כמכר צרי"פ כ"י חשא דך קפ"ז והענין כי לעולם קוד חצן הוא יוד והוא קוד מוחל וחכמה כ"י וקוד האצן הוא צח מטיפה המח הכמשכת מהחכמי אל הדעת ומשם נמשך אל הצניה וע"י הדעת נשקל אותה האצן חם כצירה חם קלה כ"י כי קוד אור זה שצמכמי חם הוא אור הגדול רמוז לאצן גדולה כצידה היורדת למטה כ"י וחם הוא אור קטן אז קלה משקלו וחיונו יורד הרצה חלל כפי קטנותו וקלותו כ"י

מגיד

והם קוד מ"ן אל הגרון והענין שכבר ידעת שצמגרון א"ח נעשה כחר לאר"ח וכבר ידעת שהיא צניה דל"ח והנה מוכרח שיהיו צ' צחיות א' לצאח וא' לאימא ושניהם צ' שמות של אח"י המורים על היותם צניה דל"ח וז"ס אח"י אשר אח"י כ"י אמצם זה הענין כי אח"י הראשון שהוא צקוד אצח ואח"י הצ' שהוא צקוד אימא וראש (ר"ל אשר אח"י ואח"י ראש) צמלמע צ' שמות אח"י המוכר שהם אר"ח ולכן הוסיף מלת אשר צמלמע צ' שמות אח"י להורות כי גרון זה נעשה ראש לצ' אח"י המוכר שהם אר"ח כ"י אמצם לפי שכתב צמחי' הגרון יש צה ג"כ צ' צחי אר"ח אשר נעשה טיעולו צ' טיעין כי מן חיך יורד ית"י אחר שהוא הטיפה אחר ומלמענה עולים צ' טיעול שהם צ' אח"י ג"י יהיו כמלל כי צ' אח"י הם צ' ית"י והם צ' טיעול ועתה לריך לדעת שצמו שמן הי"ס של החיך ירדו צ' ית"י והם מלוצטי' ציה"ו האחרון כך עתה יעלו כפלים מן הגרון והם ו' אח"י וכולים צ' צ' אח"י לצד כ"י צ' צ' אח"י הם צ' עליונים דאצח ודאימא והם צ' אח"י ושניהם צמלוי יודין ואח"כ ג' מלמע"י דל"ח והם צ' אח"י דלשעין ואח"כ ג' תחתוני' דל"ח והם צ' אח"י דהסין הרי ו' אח"י וכמו שצמלמע כלולים כולם ציה"ו האחרון כן עתה ככללו צ' צ' אח"י כ"י אך כולם ככללו צחיה' אשר אח"י העליונים דיודין כי חלו עולים מלמענה למעל' אך ציה"ו הוא להיפך שכללים ציה"ו האחרון של הסין שיוורדים למטה מלמעל' כ"י ועתה כמלל שמן הזכר יורד טיפה ית"י אחר ועולים צ' שהם אח"י אשר אח"י וכמו שציה"ו המוכר יש צו מ"צ כמכר שהוא צמלוי ה' העולה מ"צ לכן מכחו ילא מן הגרון שהוא כח הצ' אח"י"ה כמכר שניהם צ"י מ"צ א' לצאח וא' לאימא כ"י כמלל שכל כך גדולה טיפה א' של ית"י כ"י של אח"י"ה גם תראה שצמו טיפה ית"י שהם ג' ג"י ק"ג גם צחיה' הם כנגד צ' טיעול כ"י ו' אח"י"ה הם צ' שמות של ק"ג כ"י ונחזור לענין כי כמו שציה"ו ראשון ה"י כח מ"צ כן לריך שצ' צ' אח"י חלו ית"י צ' פעמים מ"צ והוא כי ד' אחיות של אח"י ועם ה' של המלוי ועם כ"ח של מלוי המלוי הם מ"צ הרי צ' פעמי' מ"צ צ' אח"י וחלו הם קוד מ"צ זיווגים המוכר צ' צ' צראשית כי מ"צ זיווגים הם כפולים צ' פעמים מ"צ המוכר וכל חלו ירדו אח"כ למטה ציבור של א"ח ושם

דמכיו היוד ולצורך נוקבי שהיא סוד הד' אשר היא עתה עטרת יסודו שהיא שלישיתו והיסוד הוא רובע הת"ת :

ד והטיפה יחידית שירדה מהחך נתלכשה בהם וירדו שלשתם ביסוד הכללות אריך שבהיותו חציו הימני תוך יסוד אבא והשמאלי תוך יסוד אימא מזדווג במלכות שלו ונתנם לה והיא הוציאתם לאבא : ה אחר כן הוציא אבא אור הטיפה כצורת י' ממוחו ושקדה בדעתו וירדה ביסודו ונתערבה במיפת אריך במחצית זוין הימני שכתוכו וכירר מהאורות ניצוצות וכלים כל מה שיכול לצורך ז"א שהוא סוד ו'

מסכת עיבור זוין

פרק א א וביום ראשון של קריטה שהוא סוד העשי' נכלל אותו המחצית חסד בנצה וחצי ת"ת ביסוד כלול במלכות ומחרפ"ח

מגיד כו' וזהו צקוד אור החכמי הנמשך ע"י דעת וזהו הסוכר צפ' סודו' רך קבוי אור מים רקיע כי קוד אור זה שהוא הטיפה הנמשכה נקבל ע"י הדעת כו' ואומנם אחר זה הנושקל נמשך אור זה צנינה אימא עילאה ושם בגוה מתרבה אוחה טיפה ולו נעשית מים כו' עתה לריך אל צנינה אחרת למוד צה והוא סוד הסי' שבעט' מדה ומסורי' לעשות ליור נוקם ומקיצן וצית קיבול לקבל צחוכו אוחה טיפה כו' וזה נעש' על ידי הצנינה שפוע' גוף אל אוחה הטיפ' של מים לקבל' צחוך גוף זה כו' וידעת כי קוד טיפת מים אלו הם קוד זוין כו' וז"ס מ' מדר בשעלו מים כי מ"י הוא צנינה וגם הם כ' שערי צינה כמנין מ"י ועל ידה מדר בשעלו סה"א הנושורי' שיש לה צית אחרת דוגמת שעלו של ארס וחפניו צהם מדר מים שהוא טיפה שהוא כלולה משם ומלוי יודין העולה ע"צ והוא צחקד כקרא מים עכ"ל ע"ש הרי כתבאר שלאחר ששקלה אצח צדעתו אז נותן אל אימא למדוד צמסורה סה"א אימא וצדע סאצח נותן אל אימא דרך יסודו ומה שבי' התחבר "צמחית זוין" ה"ימני "שצחוכו" וצירר "מתאורות" ה"ילולות" וכלים "כל" מה "שיכול כו' וצואר צעבר אורות כילול' כלים פרק א' ז"ל וכחזור עתה לענין ראשון כי ב' צחי' יש צו"א והם אורות כילולין וכלים וכל ב' צחי' אלו ככנסו חוך ונעי' צנינה לתקשר ולהתחבר ולהתקן שם צצחי' עיבור עכ"ל עוד שם ז"ל והנה כחוצ לניל כי האורות והכילולין והכלים ככללו ונעשו צחי' תנה כלילין צחלת והלבישו את כה"י דה"א ודו"א ונכסים עליהם והלבישם מלך ימין א"א ומלך שמאל ומאלא כי מחלית אלו הצחי' עומדים צחוך אצח ומחלית צחוך אימא עכ"ל ומה שבי' כל" מה "שיכול ללורך" ז"א "שהוא" קוד יו' דמלוי יוד וזל"ריך "נוקב"י "שהיא" קוד "הד' התצאר לקמן צנינה צנוכסת עיבור זוין פ"א ונתנה ד' ע"ש ומה שכתב "אשר" היא "מתה" בעטרת יסודו "שהיא" שלישיתו וה"יסוד" הוא "רובע" הת"ת וצואר צעבר חיקון הנוקבא פ"צ ז"ל כנאלא כי בעטרת היסוד

משנה

היא עלמה נקודה מלכות נמשך וכו' ואומנם סיעור גדלה גדול העטרי' שהיא חלק א' מג' שלישים מלת היסוד ואומנם מלת היסוד הוא רובע מלת הס"ת עכ"ל ע"ש שאיירי כשהוא צקוד העיבור ועיין לקמן צנוכסת עיבור ז"א ונוקב"י שם התצאר ענין זה :

פרק א

הנה צעבר אריך פרק א' ז"ל והנה כאשר עלו אלו הז' מלכים בג' צמחיותה' לתקן צקוד עיבור תוך א"א כמזכר כנאלא החסד והנלח וחזי ת"ת וחזי היסוד וחזי מלכות הימני' עומדים חוך אצח ומחלית אחר' צחוך אימא והנה ציוס א' של הקליטה נחשבר יחד אחר' החלח"ל שסיו צחוך אצח והיו לאחדים וככלל החסד צללח ויקוד עם צח"ת ומלכות עם יסוד אחר' ציוס ה' של הקליט' נחשברו יחד ונתקשרו החלח"ן אשר צחוך אימא יחד זה צוה ואחר' ציוס ה' נחשקרו יחד אחר' צחוך אצח עם אוחה צצחוך אימא ולו כתן אצח לאימ' המחלית סה"י צו וכו' ודע כי צחי' התקשרות הכלים ואחיהם כמזכר ה"י על ידי זיווג סזדווגו אצח עם אימא ואצח כתן עיפה דדוכרי' ואימא טיפה דנוקב"א וכלע"ד חיים כי טיפוח אלו הם משם מ"ה החדש אשר על ידו נתקן הצ"ן עכ"ל עוד צפרק הכ"ל ז"ל וצחי' הכילולין לריך צחס ציאור רב והוא חלוי צדרוש רפ"ח כילולין ושם כתבאר כי הרפ"ח הם ד' שמות ע"צ ק"ג מ"ה צ"ן ע"צ כילולין וכל אור והנה ג' ראשונות שהם ע"צ ק"ג מ"ה צו"א לצד כי הם צחי' חסד ע"צ וגבורה ק"ג ות"ת עם כתי' מ"ה אצל שם צ"ן הוא צנוקב"א דו"א עכ"ל עוד שם צפרק צ' ז"ל והנה מה שכתבם בכלי להחיותם אינם שמות עלמון רק המלוי שלהם הם ככנסים מחילה שסם מדרגו' שפלוח מן השמות עלמון וכו' והנה נוספר המלוי לצדן של אלו אשר כסיר מהם אוחתיו' פשוטיו' הם אלו מלוי ע"צ כשתסיר הפשוט שהיא ג' כ"ו וישאר מ"ו ומלוי ק"ג הם ל"ז ומלוי מ"ה הם י"ט גם לריך שחדע כי מחילה ככנס מלוי החחכות שצכולם שהוא י"ט ומלוי מ"ה הם לסיצת שהוא קטן צמדרג' וכולם ואם לסיצת אחרת

כל השלשה חדשים ראשונים שהולד דר במדרו התחתון ומקום הניצוצות הוא במקום התך שבין אימא עראה לתבונה והוא בכינה תבונה והוא מדרו האמצעי וגם האורות התחתיו להתקן ומקומם כיסוד בינה והוא המדרו העליון והראשון ראשון שנתקן מהם יורד ומתערב בתוך הכלים : ג ובשרשת ימים ארה נקשר מהכלים בגלגלת בחי'

ומהרפ"ח ניצוצות נכנסו ממלוי מיה ששה וכוים שני נעשה כיוצא בזה במחצית השמאלית שבאימא עד ידי טיפת מין שרה מלמטה למעלה ונכנסו עוד ששה ניצוצות וכוים השלישי נתן אבא המחצית שלו ראימא ושם נתיחד במחצית שרה ונכנסו עוד ז' ניצוצות שארית מלוי מיה : ב ומקום הכלים הוא כיסוד תבונה ושם היווג

משנה

יש צ"ח או צוקצא לתקן וסס אורות ליולות וכלים וכולם ככסין לתקן צקוד העיבור צג' ונקומים שיש לפלרוף הכולל צינה וצבוכי וסס יקוד הציני ויקוד הצבוכי ומקום החך שבין זו לזו ח"ג ב' חרשים הראשונים הולד דר צמדור התחתון וגי' חלנעי' צמדור האמצעי וגי' חסרוכי' צמדור העליון והנה סס ג' מדורות הכל עכ"ל ע"ש ועיין מזה ג"כ צבער אכ"ך פרק א' והנה צבער אכ"ך פרק ד' ז"ל ותצוכה אינה מלצפת הצינה רק ומחזה ולמעט וסס סס ג"ר תצוכה ועלצשי' צטן הצינה וצב"ר תצוכה צצוכה אשר לתצוכה זו סס הוא עיבור ז"ח וכמלא שהוא וזכיון וזלציש צטן דצינה והרי העיבור הוא בצטן דצינה עילאה וצצוכה תצוכי' והנה בצטן צינה שהוא יקוד שלה עלו האורות וצצוכה תצוכי' עלו הכילולין וציקוד תצוכה עלו הכלים עכ"ל ומה שכי המחצר וגי'ס ה"אורות ה"חחילו לה"תקן מליאת לשונו הלחה צא להודיע שאעפ"י שכבר נודע שהציבורים של מיה וצין הוא שמתצברים על ז"ל ומהכילולית והכלים אשר ציה סי' ירידה ומקומם אינם האורות אינן לריכים ציבור כי ציה לא הי' ירידה כלל וצבר כתצתי' מזה צציבורינו לאצכת מ"ה פרק צ' משנה ג' ע"ש אונס על כל פנים שי"ך לוונר צאורות ג"כ לשון חיקון שהם מחוסרי הלצנה ועכסיו צציבור החחילו להתקן ולהחיש צצוקים צצודם צכליהם הראוי' להם ומה שכי המחצר והראשון ראשון שנתקן מה"ס יור"ד ומחער"צ צח"ך הכלים מוצאר צבער אכ"ך פרק א' ז"ל והנה פשוט הוא שגי' צחי' אלו אינן זמן חיקונם שיה כי הכלים לריכין זמן רצ להתתקן והכילולית פחות מהם והאורו' פחות מכולם וזה פרטם כי האורו' אינם עומדו' צקוד העיבור רק ז' חרשים ואח"כ נגמרו להתתקן והכילולין נגמרו אחר ע' חרשים והכלי' נגמרים אחר י"צ חרשי' כו' וציבור העינין הוא כי האונת שאין האורות נגמרים להתקן עד ז' חרשים אצל סס מחחילי' להתקן ומחחילת הז' קלת עד שנגמרי' צצוק הז' צחדש הראשון נתקן קלחם ואז נכנס צחוק הכלים וכן עד"ז צכילולין שנתקני' מעט מעט וככסי' צכלים עד גמר ע' חרשי' שאז נגמר להכנס צחוק כלים ואח"כ נשאר"ם

מניד

אחנה והוא כי ענין חיות צ"ח ג' שנות אלו ע"צ ק"ג מ"ה הוא החילה לוקח צחי' חיות עלמו שהוא מלוי מ"ה ואח"כ לוקח חיות גדול וממנו והוא מלוי ק"ג ולוקחו מואימא ואח"כ לוקח מוצא חיות גדול מכולם והוא מלוי ע"צ וכו' וא"כ מוכרח הוא שצג' ימי הקליטה נכנס אינה צחי' חיות ורוחמי' צמלוי שהוא והנה אז צג' ימים אלו ככסין צו צחי' י"ע כ"לולין דמלוי מ"ה הכו' אשר סס צחי' חי לרנוז על היות צהס כ"כ חיות ועס הכולל הרי י"ע כי הפחות ומלוי זה דמ"ה התחתון שצג' שנות ככ"ל אינן לו חיות צלעדיו והנה סס ומחלקים צג' ימים כי ציוס א' של הקליטה נככסי' צו ו' כילולין לפי שאז ומקצבלי' יחד זה צהס כל ארתן הנוחלית היתקן צחוק אצא ככ"ל אשר מולד ימיון ואז נמשך להסו' כילולין שלהיות צחי' ו' קו א' והוא ככגד קו ימיון שע"י נתקשרו וכחצרו יחד ציוס צ' ומחצרים ומחקשרים יחד זה צהס כל הנוחלית אשר צקו ששאל היתקן הודך אונת ואז נמשכין ו' כילולין אחרים של חיות לתקשרם ולחצרים והס ו' כילולין אשר צקו ששאל שהוא לורת ו' גיב וציוס הני' אשר כולם ומקצבלים יחד ומחלית של אצא ומחלית של אימא וכמלא כי קוי חלמי האמצעי לא יתחצרו עד היום הזה וככגד זה נככסו ו' כילולין אחרים ככגד קו האמצעי והענין כי צג' ימי הקליטה נככסין חי כילולין וצשאר ריע ימים נתקני' כילוף א' צכל יוס שבין כולם רפיח עכ"ל ע"ש וזה שכי המחצר צצ"ע כילולית שארית מלוי' מ"ה כוונתו עס הכולל הוא צצע שהוא שלום מלוי מ"ה שהוא החיות עס הכולל ככ"ל ומה שכי המחצר ש"היא סקוד הע"ש"י מוצאר צמה"ש ז"ל ועיין ודקדק איך העיבור צקוד העש"י וככגדס ג' ימי הקליטה והיניקה צקוד הי"ירה וככגדס מ' יוס של י"ירת הולד כו' והגדלות צקוד הצריח' וככגדס שאר חדשי העיבור אונס נחלקה לשנים כו' יס גדלות דאצא וגדלות דאימא ואימא ככגד צריחה והס ג' חדשי הראשונים שהיכר העובר ואצא חלילות ככגד שאר החדשים עכ"ל ע"ש : והנה צבער האונת ומדורח חכייכא צענין דרוש מוחין דקטנות ומוחין דגדלו' דז"ח פרק צ' ז"ל ומחור לענין ראשון כי הנה כחצאר לעיל איך ג' צחי'

בחזית ארבע כרים שבתוכן הקרומות המחיים האיברים החיצונים ונעשות מהניצוצות ומלבישים השלשה מוחים שהם חויב ודעת הכולל שניהם דנעשים מהאורות המחיים

את

מגיד

כשאר"י שם עם הכל"י עד גמר י"ג חודש סגנומרי" גס צחי הכלים ואז נולד הולד ויולא לחוץ לאויר העולם עכ"ל ע"ש ועין לקמן פ"ג. והנה צבער המוחין מהדורי תכילה צעפין דרוש מוחין דקטנות ומוחין דגדלות ד"ח פרכ' א' ז"ל דע כי עיקר ז"ח הוא צנח" ו"ק צלצד צצחי" כללות כל עולם אלילות כו' אונס צחי" פרעות עלמו הוא פרלוק אחד שלם כולל כל "ק שבו וא"כ מוכרח הוא שגולצד היות לו ו"ק הנז' עוד יש צו צחי" ג"ר שבו וענין זה הוא לעולם ר"ל צנ"י זמכים שהם עיבור ויניקה ומוחין ר"ל גדלות כו' כי מוחין שיש לו צימי עיבור ויניקה אינן חסוב"י אלא אורת דגדלות לכן יכונה מוחין דגדלות צסס מוחין וכו' והנה כמו שכתבאר שבו"ק יש כלים ויש חילוקין ויש אורות שהם ג' צחי" שבהם הנה הכלים הם איצרי" שצאדם והחילוקין הם נפש שצאצרי" חילוקים שצאדם שכוללי" צטר גידין ועלמות כוודע שהם רמי"ח איצרי" והאורות הם הנפש שצאצרי" פנימים שאין צהם צטר גידין ועלמות כנון הלצ והריחה והכבד והכליות וכיולא צהם כו' והנה ג"כ צנ"ר יש צו ג' צחי" אלו והם הכלים והחילוקין והאורות והם ממש עי"ד הנ"ל אורות הם הרוחני" והנפש וההשמה אשר צאצרים הפנימי" שצו שהוא המוח עלמו שאין צו צחיכה צטר גידין ועלמות אלא דוונה ללצ ולריחה והחילוקי" הם הנפש אל איצרים חילוקי" שצראש שהם כוללים צטר גידין ועלמות והכל"י הם האצרי" עלמן וכו' אונס שתחלקות ג' צחי" הנזכר הוא צזמן הגדלות אונס צזמן הקטנו" שהוא ימי עיבור ויניקה מתחלקי" ג' צחי" הנזכר צאופן אחר והוא כי מן הכלים נעשי" האצרי" החילוקי" שהם העלמות הנקרא תלח חלני דגלגלתא והחילוקין נעשו ג' הקרומות שיש צחוק ג' חללי דגלגלתא החופין על המוחין כוודע ואלו הקרומות נקרא תמיד מוחין דאלהי" לפי שהם מוצחי" רפ"ח חילוקין וצחי" האורות נעשו ג' מוחין עלמן שהם כעין הצטר דך מאוד כמו ליחה לצנה והם מוחין חומרי" ממש אלא שהם לחי" זמכים מן שאר הצטר של שאר האצרי" ואלו המוחין החומריים הנעשי" מוצחי" האור הם הויות ממש אפי" צימי העיבור והיניקה והקרומין לצד הם הנקרא אלליכו מוחין דאלהי" דקטנות לפי שהם מוצחי" חילוקין שהם דימי" אצל המוחין שמות הוי' הן והנה כל זה הוא צימי העיבור והיניקה כי צזמן הגדלות הוא צאופן אחר ככ"ל

משנה

וכו' והאורות הם נפש וכו' וכשמה ורוחני" גמור אל המוחין חומרי" הנז' שנעשי צימי הקטנות והם גס כן צחיכה שמות הוי' אחרי" יוחר ועולים כו' וכנאל צכל מוקוס שמוזכר צחיכה מוחין דגדלות וכו' הכוונה הוא הנשמה ורוחניות המוחין עכ"ל ע"ש מאלוא כללי השמות כן הוא שלעולם החילוקין הם צחיכה נפש של אצרים החילוקי" והאורות הם נפש לאצרי" הפנימי" וזה אין חילוק צין מוחין דקטנות לגדלות רק שהצטרש הוא כי צזמן העיבור והיניקה הקרומות המוקפין המוחין הן הנה צחי" החילוקין והמוחין החומרי" עלמן הן הנה צחי" האורות אצל צזמן הגדלות האורות הם צחי" הרוחני" שמוחין והחילוקין הם צחי" רוחני" של איצרי" חילוקי" כנאל כתבאר שפיר דצרי המחצר ומי"ש המחצר ומלציי"ם השלש"ה מוחין" שהם ח"צ ודעי"ת הכוילל שכי"ם יתבאר לקמן צפ"ב כי המוחין פרטן ד' וכלליהון ג' לצד שהם חציר" של הז"ח כי הדעת כולל חוי"ב וגס יתבאר לקמן צפ"ב כי צזמן העיבור צחי" מח דעת אין לו והמחצר איירי כאלן מהקרומות המלציי"ם אח ג' מוחין כי צחי" הקרומין לעולם שוין כמו הכלים עלמן שצחוק הקרומין לכן אמר שהן המה השלצ"י לגי מוחין והן כצד ווכני" ועומדים מיום העיבור ומי"ש וצשלש"ח ימי"ם אל"ה נקס"ר מהכל"י"ם צנגלל"ח צחי" ארציע כל"ים מוצאר צמה"ש ז"ל חודש אלא כל ד' כלים דדי" סמוחין הולרך עיבור י"ג חודש אלא שצגי ימי הקליע" כתקשרו יחד כל דדי" כלים ע"י עיפת הזיווג עכ"ל ע"ש :

הנה

כדי להצין דצרי המחצר על אסורו לריך להאריך קלח וילטרך לך צמוקמות רבים והנה צבער הפרלופין דרוש א' ז"ל דע כי ז"ח יש לו ג' פרלופים וכל א' כלול מי"ם וכו' וצחילתא מחיל הז"ח להיות צו פרלוק החילון ואז שיעור קומתו הוא שלי"ש גדלותו לצד והוא כשיעור קומת כה"י וכו' ואח"כ ככס צו פרלוק האמלעי ונחלצ"ס צחוק החילון ואז גרל הז"ח צ"ס קומתו שהם כה"י ומג"ח וכו' ואח"כ ככס צו פרלוק הפנימי ונחלצ"ס צחוק האמלעי וכו' ואז כשל"ס ז"ח צחלום קומתו של הג' פרלופים והוא כי נמשיל מאל כי החילין קומתו כשיעור כה"י ד"ח צגדלותו והאמלעי קומתו כשיעור כה"י ומג"ח צגדלותו והפנימי כשיעור כה"י ומג"ח ומצ"ד צגדלותו וכו' אונס ח"ק צחיות כל

את היסוד כלו כבוד פסיעה לבר לפיכך היא כדלית המקפת הואי שבתוכה שעד ידה נעשית היה שהיא ואי קטנה בת שלש טיפין ועוקץ

מגיד

משנה

אחר

כל פלרוץ מהם קלר הקומה הוא כלול מיי"ס ויש צו כה"י ומב"ח ומצ"ד שהם מוחין של הפלרוץ ההוא וזהו צו לו פלרוץ החילון אין לו רק כפס וזהו צו גס האמלעי יש צו גס רוח וזהו צו גס הפנימי יש צו גס נשמה ולפינה המכר עכב פלרוץ מהם קלר הקומה מחזירו ולעי"פ שהוא כלול מעשר לכן נחלקו לג' זמני עיבור הראשון יש לו פלרוץ הראשון היניקה יש לו פלרוץ צ' גדלות המוחין אז יש לו גס פלרוץ הב' הנקרא פלרוץ דמוחין וכו' ודע כי כשנאלל ז"א כאלל צב' פלרופי"ס החילון והאמלעי הנקרא צחי"ו ו"ק כה"י ומב"ח אמנס צביבור ראשון עננת התיקון אז לא נתקן רק פלרוץ החילון צביעור קומתו לצד שהוא שיעור כה"י וזו גס הפלרוץ הצ' ה' מלוצב צחוכו והיה טוה בקומת החילון כי אי אפשר לז"א שיהיה פחות מוי"ק אלא שעדין לא נתקן וז"ש כלילין חלת חלת ואח"כ עיי היניקה נתקן גס הפלרוץ הצ' ואז הראה כמו ועלמותו ואז נגדל הז"א צביעור קומת פלרוץ הצ' שהוא קומת ו"ק כה"י ומב"ח עכ"ל ע"ש וזה הוא כוונת המחבר ציה שכתב כ"י כח"ח חגי"ת מלוצבי"ס צנה"י והלבו"ש והכליל אה"ד הוא"ל ר"ל אח"כ ביניקה הראה עלמותו וכוו צפועל כשיעור קומת פלרוץ הצ' אזל צקוד העיבור כחוח חגי"ת שהוא כשיעור פלרוץ הצ' לא נתפשטו ונתקנו עדין רק היה מלוצבי"ס צנה"י והיה כלול צחוכו מנשן אה"ד צאחד יגשור וסניס שויס צקומתו ולעי"פ צנחי" חגי"ת היה רחוי להיות גבוה קומתו למעלי מן הלבו"ש שלו שהוא כה"י אמנס לא כך היה צקיד העיבור וצבער חיקון הנוקבא פ"ד ז"ל וכוו שהעיבור היה ללורך חיקון ז"א ג"כ היה ללורך חיקונה ג"כ צאופן זה כי גס הנקודה שלה עלתה והלבישה את היסוד ועיי עלי"ז ככללת המלכות גס צכל הוי"ק וכו' והענין כי ו' נקודות שהיו צחחילה צ"א ככללות חלת גו חלת והיו ו' זעירא צצחות ה' ראשונה של הוי" כ"י הס ו' אזל אינס ומתגלים רק חלי לצד לכן הוא ו' זעירא וסס צקוף אות הוי' אושיע פסיעה לצד והטעם הוא כי כאשר הלבי"ש היסוד את הה"ח היה עוני טוה אל שאר הקויס אזל כאשר גס המלכות עלתה והלבישה גס היא את היסוד יש שס טובי ג' ספירות ולכן נחוכף שס עוני נקודת המלכו' ונעשית כעין פסיעה היולאת לחון צקוף הוי' ואז עיי העיבור נגדלה ונעשית כשיעור כל קומת היסוד של ז"א עכ"ל ומה שכתב המחבר לפיכך ה"א כדל"ת המקפ"ת הוא"י שצחוכ"ת שע"ל יד"ה נעשי"ת ה"ה צכוונת

חפילין הענין מוצחר כי שס מוצחר ענין שס הוי' צרוך הוא צכמה דרכי"ס ולעתיק כחון קלת צכדי סתיצאלרו לך הדצריס היעי"צ וגס מוצ חצין על ומחוכותו מה שכתב המחבר צנמכת צירור ז"ן פ"צ מנשנה ה' ללורך ז"א סהו"א קו"ד ול"ו דמלוי"י הוי"ד וללורך"ך כו"קצ"י סתי"א קו"ד הדי הנה צכוונת חפילין ז"ל ג' מליחות סן או"א ח' הוא מליחת אזל צמקומו צקוד הוי"ד וסס צקוף חמחונה של הוי"ד היחה הצבינה כלולה צו וצ' אוחיות של מלוי יוד הס צרה וצרחא וכל זה הוא כללות יו"ד ואח"כ כשעלתה הצבינה צמקומו אז עושין צכין גופא מוצחי"ו"ד דצרה וצרחא ולכן נעשה לורת ה' אמנס כו' להיותה נקבה בצד צה כח הצת שהוא הדי' ועלתה על הצן שהוא ו' ונעשית לורת ה' שהיה לורת ד' על ו' אזל צהיות צחחלת צקוד החמנה היחה להיפך ו' על ד' דכורא על נוקבא עכ"ל ע"ש וזה שכי' המחבר לסון לפיכך ה"א כדל"ת המקפ"ת ר"ל לפיכך הוא"ל שאיניי הכל צהיות זוין צרוך הצבינה אז היא המלכות כדל"ת המקפת הוא"י ככ"ל ומה שכי' המחבר סתי"א ול"ו קטני"ה צ"ת שלי"ש טיפי"ן וכו' ול"ו"ן ליה רא"ש הנה צבער אכ"ך פ"א צחגי"ה ז"ל קוד העיפה שמוזיע אזל צחימא הוא אוח"י והנה יש צה ג' קולין והס נחלקי"ס צצטן חיימא לג' יודין צנחי" ג' כלולין צגי' כו' והדי' של אוח ה' מוקפת עליהס עכ"ל הדי' נחצחר צנחי" ז"א אקר היא צקוד העיבור צנחי" ג' כלילין צגי' ומלוצב צרוך המלכות שהיה הדי' המקפת כמכר לעיל אזי הוא צחוכה צקוד טיפת"י המקפת לג' קולין סקן ג' עיפי"ן צקוד מייס הנורדי"י צכלי הצבינה כמסייס ואומר כ"י ה"א צרוך חיימא כו"ס צצחוכה וכבר נחצחר לעיל צדצרינו צנמכת צירור ז"ן פ"צ מנשנה ה' ענין משורה שהוא קוד הצבינה המודלת שיעור אותה העיפי' היחיתת צה צקוד מייס כמכר שס ע"ש היעי"צ ומה שכי' ועו"קץ קטין חחח"ה ול"ו"ן ליה רא"ש היינו שיש פסיעה לצד כמכר והיינו העוקץ וצמ"ש ז"ל צקוד העיבור כו' והיה אז צנחי" ו' זעירא צצחוך סה' ועוד היה צקוף המלכות צקוד פסיעה לצד ואחר סנוולד ונעשה ו' של שס כו' ולא הוא צנחי" ו' של שס ומלכות נוקבא צכור פסיעה לצד קוף חמחון של הוי' עכ"ל ועי' צבער הכללי פ"ד וכבר נודע שיש מוחין דקין צנחי" עיבור שלעולם הס צקוד"י ספירות אפי" צנחי" עיבור כמכר כמה פעמי"ס דבר זה אלא שסס הס דקין מואר :

הנה

פרק ב

א אחד שלשת ימים התחילו בר אחד מהשבעה להכלר מכוולם ונתקן בחודש הראשון אור החסד וגם נכנסו ניצוצות דמלוי סיג עד כרותם בזיל ימים הרי ארבעים יום שר יצירת הולד סוד היצירה ובכרות ניא יום וחצי נתקן כלי אחד מהז כרים לפיכך אין תיקונם נגמר עד י"ב חודש כנגד עיבור הצריך דתיקון המלכות: ב ובחודש השני נתקן אור התית ובשלישי אור היסוד וגם

נכנסו הניצוצות דמלוי ע"ב עד כרותם במזי ימים הרי קיב ניצוצות בפזי ימים שמספיים אלהים והוא כמשלש חדשים כרי הכרת עובר סוד הבריאה שמיום ההוא ומעלה הוא סוד האצירות: ג ובשלישה חדשים אלו נתקן כרי החכמה והקרום שבו נגלה סוד אלם מאלהים מלא יודין שמספרו שי ובחי המה שהוא בסוד הויה ועתה עורים הוי כרים למקום הניצוצות ושם הוא הזיווג כל השלישה חדשים שניים שבהם

משנה

צענין שאינם מוסדרים לגמרי עד זמן היניקה עכ"ל והנה צאלכות חיים צשער אל"ך ז"ל גם צנון העיבור יש צחי' מוחין אל ז"ל שחס ג"ר אלל שחס צחי' שנות אללה' וכו' וכאשר נעריך דה' כלים של המוחין צנון י"צ חדשים ומלא כי צג' חדשים נגמר צו כלי השרוי להיות לו מוח אחד והנה כלי המוח ההוא הוא מוצחי' אללהים והוא צגי' פ"ו כמזין הכל שהוא קרוב לשיעור הימים שיש צגי' חדשים שאז נגמר מוח אחד של אללהים ומלא שצשקלוס י"צ חדשי העיבור נגמרו דה' כלים של המוחין וכי' הוא צצחי' כלים שזמנס י"צ חדשים אמנס צחי' הנילוזין שזמנס גי' חדשים הוא צאופן אחד כי הנה נודע אלליו כי המוחין פרעון ד' וכלליון ג' לצד שחס הצ"ד של הז"ח כי הדעת כולל חוי"ג ומלא כי מוח אי' מוצחי' הנילוזות נגמר צגי' חדשים וגי' מוחין צגי' חדשים שחס זמן עיבור הנילוזות וגם לקיפה ז' אמרו רז"ל כי צגי' חדשים כיכר העובר לפי שכבר יש לו מוח אחד מוחין אמנס איני נסופק מוה ששמעתי מומרי ז"ל אם המוח אי' שמהחיל להחקן צגי' חדשים הראשונים הוא המוח החקי חכמה להיותו ראשון וגם שהוא קו ימין או אם הדעת שהוא אחרון אשר צו החוי"ג המגדילים את הולד וצפי' הראשון נרל' יותר כי הימין נתקן החלה שאין צו כיכ דינים והנה יש גם צמוחין שחס ג"ר צחי' האורות ככ"ל כי ג' צחי' הם כלים נילוזין ואורות עכ"ל ועי' צניאוריטו לפרק אי' משנה ג' שם מוצול שם צצצחי' העיבור כלים סוד הגלגלת שצחללן ג' הקרומוה מוצחי' נילוזין ובחך הקרומוה הללו הם המוחין שחס צחי' האורות כמלא מוה שאמר כאן צאלכות חיים וגי' מוחין צגי' חדשיים שה"ס זמין עיבור הנילוזות פיעשו צחי' הקרומוה וקראם מוחין על שם המוחין שהן לעולם צחוכן אלל מוחין מונש דיניקה שחס צחי' מוחין מומרי' הזכים ולחים והם צחי' אורות מוחקני' ג"כ עומס ושני' שחס מוח חכמה ומוח צינה נגמרי' ג"כ היכף כאשר נגמרו הכלים שלהם שחס הכלים והקרומוה של חוי"ג הנגמרי' צשקה חדשים כזכר ומוח השלישי שהוא הדעת הכולל

מגיד

פרק ב

הנה צשער אל"ך פרק צי' ז"ל והנה ידוע כי אמרו רז"ל צצחי' יום נגמר לורת הולד והענין הוא אחר ג' ימי הקליטה שבהם ככנסין י"ט נילוזין דמלוי מ"ה שהוא צחי' חיות רז"ח עלמו אח"כ ככנסין מלוי ק"ג דלימא והם נילוזין ואם הוסיף ל"ז על ג' ימי הקליטה יהי' מ' יום שאז נגמר ל"ז דמלוי ק"ג דלימא אשר היא כותכת ליוז צולד כנודע מפקוק ויילר ט' אללהים את האדם לקיפה זו כקודה הלירי היא צלימא כי צמי' יום נגמר לורת הולד וכו' וגם אם מוננה צחי' הנילוזין עלמון י"ט ל"ז יהי' גי' כיו נילוזין והם צגי' אל הויה וכו' כי שם הוי' הוא צז"ח וגם כי חיבור צ' שנות אלו הם צעולם היניקה וכו' עוד ככנסין מ"ו נילוזין של מלוי ע"צ צמי' ימיי' אחרי' הנה צין כולם הם פ"ו ימים אשר ככנסו צחס ג' מלוי' של ע"צ ק"ג מ"ה וכבר נשלים עיפת הדבורא שהוא ע"צ להלטייר ולזו נגמר היכר העובר לגמרי' אע"פ שאינם ג' חדשים לגמרי' אין חשק כי מוה שאמרו צגמרה באלחדשים ללו דוקא צלמלוס עכ"ל ושם צפרק ג' ז"ל ואמנס אם מוננה צחיכה הנילוזין עלמו יסוי ק"צ נילוזין וכו' גם ז"ם ומכני' צני' די לו צקצ חרוצין מע"ש לע"ש פי' שצחי' אלו הג' מלוי' חקרים מו"ח נקרא קצ חרוצין שחס צחי' המלכ'ס דלחחצרו וכו' וכאשר ככנס צזה הקצ ג' מלוי' הכזכר אז הוא מוחין ונשלים עכ"ל ע"ש שהוא מחר"ך שם מואר צענין סוד ק"צ הכל' וחס צפרק אי' ז"ל והנה ה' כלים ומלא שצכל כ"ח יום ומלכה נתקן כלי קפיפה אחת אמנס צחי' האורות הם ז' אורות צגי' חדשים כמלא שצכל מורש נתקן אור אי' ואם תשכיל צצין כי צגי' חדשים הראשונים שהוא זמן היכר העובר כמ"ש רז"ל הנה צחס נתקן ג' אורות חקד ה"ה יסוד לפי שה"ס ויסוד הם קו אמלעי שהיא הרחמים לכן הם נתקני' החלה עם החקד שהוא קו ימין אמנס נלח אי"פ שהיא קו ימין אינו נתקן החלה לפי שהוא צחי' הרגלי' וגם לפי שהוא קסור צהוד כמו צצחרכו צדרוש צצדי הולי לקי כרצח הנאמר על נ"ה

ה ובשלשה חדשים השלישיים שהם תשעה
 חדשים כנגד עיבור הצריך לתיקון ז"א כל הראוי
 להברר מהרפ"ח ניצוצות לאצילות נגמרו ונבררו
 מע"ב ס"ג מ"ה לז"א ומבין לנוקביה וגם נתקן
 כלי חסדי הרעתו וקדמוי אבל בחי"מ דעת אין
 לו: ו בשלשה חדשים הרבעיים (שהם י"ב
 חדשים כנגד עיבור הצריך לתיקון נוקביה) נתקן
 כלי גבורות הרעת ונגמר תיקון שאר הכלים
 והרמ"ח

שבהם נתקן כלי הבינה והקרום שבו נגדה סוד
 אדם מאחורים דאלהים שמספרו ר' כי העובר
 בבטן המלאה אדם הוא וגם נתקן בחינת המוח
 שהוא בסוד הויה: ד ואחר ששה חדשים
 ערו הניצוצות עם הכלים למקום האורות
 המתתקנים בז' חדשים כנגד עיבור הנצרך לתיקון
 אריך חוץ מאורות נה"ם שלא נגמרו להתקן
 עד הניקיה ושם הוא הזיווג עתה עד יום הלידה:

משנה

אמלע"י הרי י"ג חודש עכ"ל ועי' צענר סעיפור פ"ג ס"ס
 מנזאר ו' ענמים על ענין עיבור י"ג חודש וס"ס כתב
 ז"ל עוד טעם ו' כי לר"ך שהמלכות תהי' ככללת מכל
 הגי' של כה"י הרי ג' וחמ"כ כל א' מאלו הגי'ת היו
 כלולים בכל ג' ראשונות דהיינו חמ"ג שהם ט' הרי י"ג
 עכ"ל ע"ש ומה שכתב המחבר במשנה ד' חוץ מאלו רות
 כה"ים ש"לא נגמרו לה"חוק ע"ד היקיקה ענין זה
 יחזר לקמן במסכת היקיקה פרק א' ומשנה א' שהכה"י
 לא נחזרו צענר ח"ל לזיקה כח"י ס"ס מנזאר ה"ע
 ציצאוריו ומשום שלא נחזרו כה"ים לגמרי עדין לא
 הוכן מקום לשבת כס"א מוכן האורות השייכי' לצח"י
 כה"י ולכן אמר כאן שמדבר מנח"י האורות שאינם
 לריכין צירוף ח"ל היקון שהמלכות כח"י ציצאוריו
 לפרק א' ומשנה ז' והואיל שעדין לא נחזרו צח"י כה"י
 הלריכין צירוף עד היקיקה לפיכך ג"כ האורות השייכין
 לצח"י כה"ים לא נגמרו להחזק עד היקיק' ועי' ציצאוריו
 לפרק א' ומשנה א' ס"ס מנזאר שמהרפ"ח כילוין הגי'
 ע"ב של ג' שמות ע"ב ס"ג מ"ה נחזר צענר לז"א
 ומשנה"ב של צ"ן לנוקביה ומה שכתב במשנה ה' ח"ב
 צח"י מ"ה דע"ת איין לו מנזאר צענר מוחין דקטנות
 פ"א ז"ל אמנם יש חילוק א' בין עיבור לתיק' ומוחין
 והוא שצענר לא יש לקטן ג' מוחין רק ז' לצד ז'
 מוחין שהם חו"ב אך מה הרעת אין לו ולכן אין דעת
 לקטן כי אע"פ שיש לו חו"ב הם קמומים ולא חמגלי'
 רק ע"י הרעת והואיל אין לו דעת לא חמגלי' עכ"ל
 ועי' צענר המוחין פ"ב מענין מה שחז"ל צענין הזיווג
 ג' חדשים הראשונים ושניים ושלישיים ועי' ציצאוריו
 לפרק א' ומשנה ז' ומה שכתב במשנה ו' כלי' גבורות
 הדע"ת ולא הזכיר תיבת וקדמוי כמה שהזכיר במשנה
 ה' שכתב כ"ל חסדי' הדע"ת וקדמוי ענינו פשוט
 באשר שמנזאר וטורע שצח"י הנילוין הם צח"י הקדמוי'
 של עיבור כח"י ציצאוריו לפרק א' ומשנה ג' והם
 צח"י עיבור ט' חדשים כח"י לעיל לכן לא הזכיר הכל
 במשנה ו' באשר שהכל איירי משלשה חדשים הרבעיים
 שכבר נגמר תיקון קדמוי לגמרי ויחד הדברים ממשנה

מגיד

ח"יג אינו צח"י העיבור כמנזאר במשנה ה' ועי' ס"ס
 ציצאוריו והנה צענר העיבורים פ"ה ז"ל אמנם עתה
 נדבר צח"י ג' הקקרא ראש קודמי שהקטן צמעי אימא
 יש לו ראש וכו' אמנם מוחין שלו הם סוד אלס דאלהים
 לכן אין צו כח דיבור צהיטו צצטן אמו עכ"ל ע"ש
 שואריך צענין זה וצענר מוחין דקטנות פ"ב ז"ל והנה
 הקטן מוחין העיבור ככר יש לו ראש אמנם סוד הראש
 הזה נמשך מצ' מוחין המכר שהם ז' אלהים א'
 אלהים דימינא הוא לוקחחו צח"י מלוי יודין שהוא
 גי' ט' והב' דשמאל לקמו צח"י מלוי אחורי' של אלהים
 והוא גי' ר' הרי ר"ש של ראש וס"א הוא כללות של
 ס"ס אלהים עכ"ל ע"ש:

הנה

צענר הכללים פ"ב ז"ל ודע כי ג' מיני עיבורי'
 הם א' עיבור של ז' חדשים ז' עיבור של ט'
 חדשים ג' עיבור של י"ב חדשים וציאור הרצרים כי
 עיבור של ט' חדשים זה הי' עיבור הצניכה מן ז"א ג'
 גו ג' וכל א' מהם ככלל וכתקשר בשלשתן שהם חמ"ג
 וכו' והרי הם ט' צח"י של כללות וכנגדן הולרך עיבור
 של ט' חדשים עיבור ז' חדשים הולרך לכללות כה"י
 דא"א וח"י ח"ה החתחון צח"ג וח"י ח"ה העליון דא"א
 וכללות זה הי' ללורך א"א עלמו לפי שהיו כה"י
 מגולים והולרך עדי' כדי ש"לאו ז"ן אז ע"י כללות זה
 ולצטרו חת כה"י דא"א וכו' ומנזאר עתה ענין שצט
 חדשים דא"א והם כך כי הח"ה דא"א ככלל ח"י
 החתחון צח"י העליון ולכן לא הולרך לכלול בכל חלת
 עילאין כיון שח"זו הוא מכלל עילאין לכן ככלל צח"י
 העליון לצד והי' חודש א' אך נלח הולרך לכלול בכל
 חלת עילאין כי הוא מדה צפני עלמו מהתחחוכי' ולר"ך
 צכל ג' עליוני' וכן הענין צהור הרי ו' חדשים לכו"ה
 וחודש א' לח"ה הרי הם ז' חדשים: וסוד העיבור של
 י"ב חדשים והוא להוליא המלכות וכו' וענין י"ב אלו הוא
 צ"ד הג"ל כי ככלל גם המלכות צכל ג' עילאין חמ"ג
 והארברו לה ג' חדשים אחרים כי ככללו חמלה ג"ת כה"י
 צכל א' מנ' אמלע"י והיו ט' חדשים וכו' וחמ"כ ילדה
 צת וכשחמה ג' חדשים אחר' כדי לכלול צכל א' מנ'

והרמיה אברים שזו עתה הם בסוד רבוע אלהים ושין אותיותיו וליב נתיבות חכמה שבסוד אלהים הם בהיותם מלובשים בגינה ורזין וליב מספרם עם הכולל רמיה ושערותיו היוצאים בו עתה הם כבח מה חכמה ונקראים קוצין :

פרק ג א והתיקון הכללי שנעשה לזיא בעיבור הוא שנביר ברורי הנפש ראורות וכלים שזו ובוה נתקנו הכלים החצונים שזו והם נהי שזו שלא היה בכל א' מהם

אלא שבע תחתונות וניתוסף בהם חביד ומקיפיהם שהוא הכתר שזוהם הנעשה משני שלישי תית דזיא התחתונים : ב ונהי ארו דזיא הם מושרשים באוי הנצח בהבל הפה דאבא המושכת אימא ממנו בשנושקתו וההוד בהבל הפה דאימא המושך אבא ממנה בשנושקתו והיסוד מכללות שני ההבלים האלה :

אלא

משנה

החילון ככיל ופרלוק האמלעי הכיל מלצים לפרלוק הפנימי הכיל מן תחת שליש הא' של הדעת שלו וכסארו צי שלישי הדעת החחונים של פרלוק הפנימי מלוצשין נחוך כחר של פרלוק הצ' שהוא האמלעי ועי מועטין זה צשער הכיל דרוש ג' ודרוש ד' ודרוש ה' ועי צבוותה תפילין וצפתר מלח שמורים דף כ"ו ע"א והנה מה שכתב המחבר בצמחה צ' מוצר צשער הכללים פרק צ' ז"ל וא"ח כשמודווגים צמי' כשיקין צתחלה נושק אצח לאימא ואחיב נושק אימא לאצח ואצח ממשך הצל מאימא צעה כשיקיה כנודע צחוס הראוח וכן צנשיקיה אימא לאצח מושכת ממנו הצל הרי יש לאצח שני כשיקין וצ' הצלים כי צכל כשיקיה יש צה כללות א"ח צערך מה שנתון וצערך מה שקיצל וכן ג"כ צשצלים לכל א' וא' צי הצלים ער"ז והנה צאצח יש חוספיה דיבור שרריך לפייס צדיבורו את אשהו צעה הזיווג אך אימא אין לה דיבור וכו' גם לריך שחדע כי הנשיקין הוליאו צמי' כלי חקד גבורה דז"ח חקד מואצח וצבורה מאימא והנלח מהצבל דאצח וההוד מהצבל דאימא וח"ה דז"ח יעשה מאוחן נשיקין שכללנו אצח צאימא ואימא צאצח וכו' ויקוד דז"ח כתהווה מהצבל הכולל והכפול מצ' הצלים דאצח צאימא ואימא צאצח ככיל ומלכות דז"ח כתהיה מדיבור וז"ס ה' צכמה יסר ארץ כי ע"י הדיבור כתהיה נחיקדה המלכות שנקרא ארץ והרי כחצאר ענין ו"ק דז"ח מהיכן היה כמשם והיוויחם עכ"ל ותכס צשער מוחין דקטנות פרק א' ז"ל אונס לעולם מוחין דז"ח צין קטנות צין גדלות כולם צא"ח מלוצשין צבחי' דאימא כנודע רק כמו שמוחין דקטנות צאים מזיווג ח'צוני דא"ח ולכן גם הלצות שהם הנה"י דאימא היא צמילוכי' שלהם ולכן דע שג' צמי' יש לכל כפירה כמוצר אללנו צקוד פנימי אמלעי וחילון וכל זה צבחי' אור פנימי כי גם כננרס צקוד אור וקוף יש ג' צמינות אלו ולכן תראה מה שציארנו צענין קיס ע"ש כי יש מוחין דעיבור עם המוקף שלהם וכן ציניקה יש מוחין פנימים ומוקיפים וכן בגדלות יש מוחין פנימים ומוקיפים

מניד

ו מוצר כי צשער הללס פ"צ ז"ל דע כי יש רמ"ח איצרים צעיבור ורמ"ח איצרים ציניקה ורמ"ח צגדלות והס סוד ג' מיני רמ"ח וכו' והרמ"ח של עיבור כך הוא כי האחורי דלהי עולה ר' עם ע"ו אוחיותיהם ע"ה צג"י ר"ו וכו' ותוסוף ל"צ כתיצות צקוד העיבור שהס כולם אלהים יהי רמ"ח עכ"ל ע"ש וצבוותה לילית ז"ל ודע כי צמוחין פנימי' יש ב' צמי' עיבור ויניקה וגדלות וכו' וצבוה מוחין וגדלות אז נדחין מוחין דקטנות למטה צגוף ועכ"ז הארחס עולה ממטה למעלה על הראש צבחי' שערות ומג' מיני מוחין אלו יולאין ב' מיני שערות שערות ממוחין גדלות וכימין שעינין יתיר ממוחין דיניקי' וקולין חקיפין ממוחין דעיבור וכו' גם הקולין מנח חכמה וכימין מנח צינה ושערות מנח דעת עכ"ל :

פרק ג

ענין צבאוריוו לפרק א' משנה ד' סס מוצר שנהיות לז"ח פרלוק החילון הנעש' צעיבור ראשון שהוא כשיעור נה"י אין לו רק נפש והנה צשער הפרלופים דרוש ז' ז"ל וזהו ענין כ"ח אצכרה של תפילין כי היה אז ז"ח צעיבור ראשון ז"ח דללח דז"ח ו"ח דהוד דז"ח ו"ח דיסוד דז"ח וכו' וכי תוספו צו אח"כ ג"ר דללח ונ' דהוד ונ' דיסוד והמוקיפים שלהם צ' שלישי דח"ה שהוא כחר דנ' תחתונה הללו ואחי"כ ציניקה ככנס צו ז"ח דחקד וז"ח דגבורה וז"ח דח"ה ואחי"כ כי תוספו צהם המוחין שהם ג' דחגי"ת ואחי"כ המוקיפים שלהם שהם צ"ש הדעת שהוא כחר ג' אמלעי'ת וכן בגדלות וכו' צקוד ז"ח דכמה וז"ח דבינה וז"ח דדעת צק"ש ואחי"כ ב"ר דחצ"ד צעמידה ואחי"כ המוקיפים שלהם הכחר וזהו הכחר של ג"ר הוא הנקרא כחר אמיתי דז"ח עכ"ל ע"ש היטיב צרוש הכיל שמוארך צענין זה וכלל הדצרי' הוא שפרלוק החילון הכיל מלצים לפרלוק האמלעי הכיל מן החזה ולמטה שהוא מתחת שליש העליון דח"ת של האמלעי הכיל וכסאר צי שלישי ח"ת התחתונים של פרלוק האמלעי מלוצש"ס צחוך כחר של פרלוק הא' שהוא

התחתון של הוד ולכן כל ההוד נקרא על שמה
הרי לז"א שלשה הורה אחד והיא נדרשת בדיבור
היוצא מפי אבא כשתובע לאימא :

ארא שעתה ה"י כחי' המוחין ש"ו חסרי
הדעת וכאים מזיווג לבושים החיצונים דא"א
כנפש שבהם: ד לפיכך היו מתלבשים בכחי'
ההצונה שבבלי נה"י שלהם שהיא סוד הנפש
שראמצעית היא סוד הרוח והפנימית סוד
הנשמה כי כן הוא בכל הכלים: ה ובעיבור
זה המלכות היא רביעית לז"א כי הו"א מלביש
ש"ש ת"ת ונה"י דאריך והיא מלכשת הפרק

מסכת הלידה

פרק א

א ובהגיע תור הלידה מתגזגל
ויורד העובר אל בטן התכונה
שהוא

משנה

עוד שם צמח"ש לאחר שחאריך צענין ג' חלקי העיבור
שהם צדמוי עיבור וייקנה ומוחי' רק שהם צמח למה
שיה"י אח"כ צפועל ושם כהצ ז"ל והענין כי צג' ימים
כבר ההחיל ז"א להסגן כו' אמנם כל מה שנגלה אז
מהז"א אינם רק ג' אחרות כה"י שלו והנה אז זו"ן
מלבישים ח"א בחופן זה והנה כי הם מלבישים של"ש
החתון דחי' וכה"י דל"א הם ד"ס והנה מלכות נוקב"א
דז"א לוקמה פרק החתון דהוד דלחיד וכו' ומלא כי
כל מה שצמח לז"א אינו רק ג' שהם של"ש ת"ת וכלל
ויסוד כי חף שגם הוא לוקח צ' פרקים עליוני' דהוד
כבר כצמח שכל ההוד הוא ע"ש מלכות ומלא כי הז"א
לוקח ג"ס לצד ונוקב"א לוקח ספי' אחת והיא רביעית
אליו כו' וזה צג' ימי הקליטה אח"כ כיוסף צז"א תיקון
נוסף והוא הצמי' הצ' שהוא כנגד צמי' זמן היקנה
שנעשו בו ו"ק והמלכות ז' אליו וכן היה עתה כל מה
שצמח לקמן צענין החלצות היקנה כו' והרי כחוסף
עתה תיקון אחר כי צמח"ה היה הוא ג' והיא ד' אליו ועתה
הוא ו' והיא ז' אליו אח"כ כיוסף צז"א תיקון כוסף
שהוא צמח' הג' צמי' עיבור צ' דמוחין דגדלות שנעש'
בו טי' מרות שלימות והיא עשירית אליו עכ"ל ע"ש
שחאריך שגם צמח' יקנה וגדלות יש ג"כ ג'
הצמי' וק"ל ומה שכחצ המחצר כ"י הז"א מלביש
"שליש ת"ת וכן צמכת הגדלות ז"א פרק טי' משנה ד'
הכ"ל כחצ נעש"ה משלי"ש החתון דח"ת עיין ציבורינו
למכתב צירור זו"ן פרק א' :

פרק א

הנה צענר ממוחין פ"ג ז"ל דע כי הפסוק
אומר צילדכן את העברי' וחיתון על
האזנים וכו' ואמרו רז"ל כי האזני' הם ירכי' של אשה
שכאשר יולדה מלענכ"י ומקשי' כאצני' וכו' ולכן כאשר
צא זמן הלידה שכגמרה זמן העיבור וכבר נחקן וכלטייר
העובר אז צמי' האורות והרוחניות שיש צמח"י דחימא
מחלקין ומש ועולים למעלה בגוף חימא עלמה צמקוס
שהעובר עומד שם צמח' העיבור ואז מחרצים שם
האורות וכו' ואין הצענן שלה יכולה לקבול כל ריבוי
האורות של צמיכות חימא עלמה הם דוחקין את האורות
של

מגיד

ומקפיים אמנם מזיווג לבושי חלוני' דל"א כענין
מוחין לז"א צמי' פנימי ומקף צהיהם צענן חימא
שנקרא אלליו עיבור וכן הלבוש שלהם הוא כה"י
דל"א החלוני' גם צייקנה המוחין שלהם מזיווג ח"א
צמח' חלע"י שלהם הוא מכה"י דל"א החלע"י גם
צגדלות המוחין שלהם מזיווג ח"א צמח' הפנימיים
שלהם וכן הלבוש שלהם הוא מכה"י דל"א הפנימיים
וכו' אמנם ש' חילוק ח' מעיבור אל ייקנה ומוחין והוא
שבעיבור לא יש לקטן ג' מוחין רק צ' לצד והם סוד
חז"ב חף מה הדעת אין לו עכ"ל ע"ש וצטער פנימית
וחלוני' דרוש ג' מחריך צמח"י החלוני' הכפס וצחלע"י
הרוח וצפנימיו' הכשמה והנה צטער הכסירה פרק ה' ז"ל
וכאשר ענין ח"א ח"א ומח"ו גדל הז"א והענין צמח
שכחצ' צענין ג' צמי' שיש לז"א צמון העיבור והצמי'
הג' היא שכחצ' כי הנה כה"ל כי חרין פרקין עילאין
דכ"ה דל"א כשאר לל"א צמח דל"א וכו' אמנם ופרק
חלע"י דכלל דל"א כעשה חסד וכלל דז"א ופרק
החתון דכלל דל"א כעשה ת"ת ויסוד דז"א ופרק
חלע"י דהוד ח"א כעשה גבורה והוד דז"א ופרק אחרון
דהוד ח"א כעשה כל צנין המלכות פרל"ף שלם הכקרא
נוקב"י דז"א ומלא כי גופא דז"א שהם ת"ת ויסוד
הם צכלל דל"א ונוקב"א צהוד ח"א וזה העטע שזכר
צזהר וכו' ח"ה צכלל ח"ה ח"ה צהוד וכו' והנה מחלי' ת"ת
דל"א כשהוד צז"א חממה שבו ומיסוד דל"א כעש' צז"א
צ"נה שבו וכו' אמנם הדעת דז"א כעשה מוחין צ' פרקין
תחתין דחי' דל"א שם הכחפים דל"א עכ"ל ע"ש
ועי' צדצרי המחצר צמכת הגדלות ז"א פ"ט משנה ד'
שנוצור ככו' ממש וע"ש צמכת ג' שכחצ המחצר
שמלכות עשירית לז"א ומשם דהסס איירי צמון הגדלות
ומשם חזל הכא איירי עיבור שהוא צקוד הלח כלילין
צחלח והיא רביעית אליו אמנם צלמח חף בעיבור זה
ה"י לו קוד גדלות צמח צפרל"ף העיבור שהוא פרל"ף
כה"י פרל"ף החילין ככו' והנה צמח"ש לאחר שחאריך
צענין ללס ככו' לקמן כחצ ז"ל והנה כל חלו הצמי' הם
צין צמח' העיבור צין צמח' היקנה צין צמח' גדלות

בהם ברירה למה שתחתיו לפיכך הם דינים חוץ מסיני מלכות דעשיה שהם קליפות וצדק א' דתבונה שלישית דומה לצדק שיהיה לו בגדרות יש לו עתה בלידה :

פרק ב א ובצאתו ירד עד תחת רגלי עתיק וינק מהם ואחיב ערה והרכיש השני פרקין תתאין דרגי עתיק ואחיב ערה

משנה

דלתי' שהם דם והם לנזו' אל היג עכ"ל ועי' לקמן צביאורינו למסכת חלב משנה ז' שם מצוה יושר צביאור ענין היג המולדש' צחור' דלתי' והנה צעור המוחין פ"ד ז"ל ומלא כשולד ז"ל כעס' לו ללס דהצונה שלישיה וצניקה ללס דהצונה שבי' ובגדלות ללס דהצונה ראשונה עכ"ל ופירוט של ללס עיין במסכת הגדלות ז"ל ומסס תדין לכאן כי שם הוא מצוה הטיב וע"ש צביאורינו :

פרק ב

הנה צניח' שער ז"ל שרף א' ז"ל ותחלה היה עיבור ז"ל צניח' ואח"כ צא זמן לידתם וירדו למטה צעולס הצניחה חמה אוחן צ' פרקין תתאין דתי' דעתיק וינקו משם זמן היניקה ואחיב הגדילו והלבישו אוחן צ' פרקין תתאין דעתיק ואחיב ולמטה עור ועלו למקומן שהוא מן הטיבור דלתי' ולמטה והלבישו שם אחיב הגדילו יושר ועלו למקומן דתי' דהצונה של צחי' הקטנות וינקו משם מן ג' אמצעות שלה שהוא מקום החמה עלייה בצד מצחו כדרך שמצנחה האם את התינוק מצין ירכותיה ויונק מצין צ' זרועות' וכו' ובצד עמה צחלה צחיה אופן מלביש ז"ל את א"ל מן הטיבור ולמטה הנה הכתר ד"ל הוא מן הטיבור עד קיום הגוף הנקרא ח"ה שהוא עד ריש יריכין וגי' פרקין דלתי' דלתי' מלביש' צקו ימין תתאין ד"ל וגי' פרקים דהוד א"ל צקו שמאלי של ז"ל שהוא צניח' שבו ויסקוד דלתי' מלביש צקו אמלעי של ז"ל וינקבא של ז"ל יולדת מן החמה ד"ל ולמטה כדמיון הז"ל היולד מל"ה ממש עכ"ל ע"ש והנה זה שלא הזכיר כאן המחצר מעליית ז"ל לנקודת כתי' דהצונה כחצר עעמו משום דכאן עדין לא איירי מצחי' יניקה האמיתית לכן שמימי המחצר כהא והזכיר דבר זה במקום א' ע"ש והנה שאף קלה דרוש זה סוחר לדברי המחצר שכתב כאן שז"ל צקו ימינו הלביש רק לשני פרקים תתאין דלתי' וכן צקו שמאלו הנה צחמה לא על המחצר תלונתי שהרי דברי המחצר מצוה"ל צחמה מקומי' והא לך לשון עה"מ שער הבסירה פרק ה' ז"ל ובצד ענין א"ל כשמה פנימי' אל כל הצחי' הכול וכו' והענין

שהוא בשליש התחתון דתית שלה ואו מצטננים ירכותיה והם נהי' דתבונה כי אורותיהם עולים למעלה ורוחים את זוין ומצויאים אותו דרך פי יסודה : ב ועמו יוצאים סיגי החמש גבורות אשר שם שכב אחת מלובשת כאחורים דאחיה שמספרו דם והם מסיגי זוין שנתבררו עד נצח שרו כי מכר פרצוף נדחו סינים ויש

מניד

של זוין שאינם שלה ומוליחים לחץ דרך פי יסקוד שלה עכ"ל וס' צפרק צ' ז"ל ואח"כ צעה הלידה ומגלגל הולד כולו ומלשחן (פי' מני צחי' אכ"ך) ויורד מלמעלי' עד למטה ויולד אז הוא זמן הלידה עכ"ל וצער דרוסי הללס דרוס' ה' ז"ל ובצד עמה ענינם כי הנה כח"ל כי הנה צעה הלידה עלו האורות של נהי' דהצונה למעלה צשליש האחרון דתי' דהצונה אשר שם היו עומדים מוחין ד"ל צקוד העיבור כדי לדחות צעה הלידה כי לא יכלו כ"כ אורות להיוסח יחד שם צמקום לר עכ"ל והנה צעור רפיח כילויין פ"ו ז"ל כנר ציארנו ענין עיבור זוין מה היא כי הכל כמשך מקור ז' מלכין קדמאין דמיתו ונחצטלו והיה צהס קינים כמדוע ואוחן הקינים מעורצין הן עם כל הקדושה שבה ולכן לריך לנקותו ולצבר הקדושה ולהוליא קוד הקינים וכנר נדוע הקינים המולד' מהכסף הטהור אי אפשר שלא יתערב צהס קלה כסף טהור וזו לריך לנקות מהכסף מהקינים פעם שניה להוליא ומנו אוחן מעט כילויין של כסף טהור שגשאר מעורב בו וכו' ואמנם דלתי' המליל העליון שאין מליחות לצד הז"ל הוד העיבור רק עד הכלל לצד עכ"ל ע"ש עוד שם צפרק ז' ז"ל ומה שהוא קינים גמורים שאין בו הועלה הוא כעש' דס עמא וכו' וזה שאנו אומרים שדס היולא ממקור האשה צעה לידתה ס' דס עמא עכ"ל דע כי יש כאן דבריה וצרי' דצריה כי הכל כפי העולם שאנו מדברים בו אס הוא צוקבא דליליות או צחמה עילאה הנה אוחן דהס היולא ממה אעיפ' שנצרכה הס קינים עכ"ל עדין לריכין להחצר צוקבא תתאין מלכות וכן דס היולא מלכות דליליות שאינה ראוי להיות משם חלק ליליות הנה הס קינים צערך ליליות אך הם יורדים צצריה ושם הם חוזרים להחצר והמוצטר מונו ומצטר צצריה' והאשר יורד צקוד דס אל הלידה וכן הולך עד שמתצר ומכל עולט עד שיורד צוקבא דעשי' ושם מה שיוכל להחצר הוא קיום הצירור ומה שיוולא משם צקוד דס הוא קינים וקליפות גמורים עכ"ל ע"ש והנה צעור הללס פ"ג ז"ל ומסס הריכי' והדמים מה' גבורות הס ה' דמים עומאים צאשה שהם אחורי'

אימא ועגולי נוקביה בעגוליו וקוי אור יוצאים מעגולי אויא ועוכרים מעגור לעגור ומאירים דהם בכרד ופירט :

עלה והרכיש יושר זיא ליושר אריך בחי' כתר שדו לחלק התית שתחת הפירסא וכו' ימינו לשני פרקים תחתונים דנצח ושמאלו כנגדם דהוד כי הפרק העליון דניה דאריך עזו לחזה אריא שמדום נעשו דרדיהם וקו האמצעי שלו הדביש ליסוד ועטרה וכזה תעמוד יושר נוקביה תחת הפירסא שדו כלה כנגד פרק התחתון דהוד דאריך : ב ועיגולי זיא הם תוך עיגולי

מסכת החלב

פרק א א ורדי אימא גרדו משל אבא ברוב האורות שעלו שם בעיבור

מגיד כי הסה כח'ל כי חרין פרקין עילאין דכ"ה דל"ח כשאלו לעילא נחזה דל"ח צדוד הדדי' של החלב וסס כשאר' חמיד לעולם עכ"ל ותינו כרצני המחבר ול"ל שהא דלמר צטער ז"ח ככו' ובי' פרקין "דל"ח דל"ח "מהלצט" צקו "ימין "חמין "דז"ח וכו' לאו דוקא ועיקר כוונתו שקו ימין ח"ח שלבים קו ימין אריך וכן קו שמאל וקו חמלני והוא פשוט ומה שכתב המחבר "לחלק הח"ח "שחחה "הפרקא הסה ככר מנואר כדצרכיו כמה פעמים שהפרקא מלפניו מחלחל מחחה החזה שהוא שליט עליון דח"ח והולכת ופועת עד אחוריו מכנגד שליט המחמון דח"ח שהוא נגד מקום הטיצו' כנודע וכבר כתב' לעיל שכבר ז"ח מלביט חח ח"ח מן הטיצור ולמטה ול"ל זה שכתב המחבר שחחה הפרקא פירשוו חחה הפרקא שטיצויה צל אחוריו חלב מלפניו מחחה הפרקא עד מקום הטיצור סס מעמוד ירכין דלוח' סתן יס"ס ותצוב' סתן ערלופים החמורני דלוח' ככוכב צמק' ח"ח פרק ח' משנה ז' ו"ח קשה ח"ך כחצ המחבר וכזה "העמוד יושר "נוקבי' "חחה "הפרקא "שלו והרי פשוט ומנואר בכל מקום שנוקבא מחלחל מחחה החזה דז"ח שהוא מחחה שליט העליון דח"ח דז"ח ואף עקשה על לשון עיהי' גופא שכתב וטוקבא של ז"ח יולאה מן החזה דז"ח כדמיון הז"ח היולא מח"ח ומש' אפשר ל' יטצ שהדמיון הוא שטיניהם יולאים מח"ח חלב המחבר שכתב צהדיא צטיניהם חחה הפרקא ח' אפשר לייטצ כן והנה לכאורה יס לייטצ שכוונת המחבר שכתב לי חלק הח"ח ש"חחה הפרקא רלוכו לומר כחשר הגדיל יותר ועולה ומקום הסצונה ליכך מני' חמלניית הס"ל חזי מניע לחלק הח"ח שחחה הפרקא מלפניו דהיינו ומקום חזה דז"ח . איצרא ח' אפשר לומר כן דהרי לז' איירי עדין כלל מצחי' יניקה האמיתות וכל זכר עדין מעלייה זאה שאין כאן מקומו ועיקר מקומו צמסכת סיניקה פ"ח ככו' ועוד קשה שהרי המחבר כתב ואח"כ "עלה "והלביט "יושר ז"ח ליושר "אריך כו' כמלא איירי מהלצטת ז"ח לאריך חלב זה שעלה ומקום הצובה ככו' אינו חלל עלי' מצחון צלצד ולא הלצטה ול"ע ומה שכתב המחבר צמסכה צ'

מנואר צצילוריו למסכה אורות הנקודים פרק צ' משנה ז' ומסכה ח"ח פרק ח' משנה צ' : **פרק א** הנה צטער סולדות ח"ח פרק ח' מנואר צהדי' סעליית כהי' דל"ח צמג"ח דלוח' הס גורמים צחי' דדי' לח"ח ע"ש שמאריך צענין זה ובשער מוחין פ"ד אחר שמאריך צענין כהי' דלוח' שמוקחלקין למעלה ואורוהים צטעה הלידה כתב סס ז"ל ועושים חועלת ג' צעליית' לעעלה כי אז יתוסף הארה גדולה נחזה וצולטין חותן הארות לחון וכעשי' צמקום החזה כעין צ' הדדי' וכצקעי' ומסס יולא חלב להניק חח העובר אחר הלידה וזו היא סיבה ועעס למה אין צליש צחי' דדי' כמו שיש צלשה עכ"ל . ובשער הכללים פ"ג מאריך מענין השדי' והדדי' ע"ש ואח"כ כתב סס ז"ל וסס קוד חללים סצטינה שהוא ח"ל ימינו ומי' משאלו וחי' שאמלע חלרק ח"ל סצמיילא עם דד ויהיה חל ד"ד וחלקך מי סצצמאל עם דד יהיה ומי' דד וז"ס חללד ומידד ומתצליש צמחנה עכ"ל ע"ש והנה צמיה"ס ז"ל וכודע כי החלב אינו שזה צצחי' חחה חלב הכמוצך צדד ימיני הוא יותר מחוק ממלצ הכמוצך צדד השמאלי ושטיניה לריכין להמליח רמזים צחות ח' והוא כי יס צחי' מלוי וצחי' ליור כי כשתמלא ח' זו צג' מלויים סקיונס יח"ח כנודע ס"י ח"ח ס"ה צג"י חל וג' כוללים סס ל"ד וח"ח ס' עלמה סס ל"ע וכללות הכל כו' סס מי' כמנין חלב גס יס צחי' אחרת כי כשתקח ח' מלויים לצדן סס ססס יח"ח סס י"ו וכשתלייר חות ח' צצ' ליויין דדי' ד"ו סהס דודי ג' כ"ס עם י"ו דמלוי סהי מי' כמנין חלב עכ"ל ומה שכתב המחבר כך עקפה לימין ולשמאל לורת דודי' טעונו צלשר שמונאר צצטיעות צכמה וקוונות שחלב ככד הוא עיקרו צלד ימיני' שהזכר גוצר מלד ימין שהוא המוצר והנקבה צצמאל ולכן החלב הקל והשפל מלד שמאל ועיין צכפר יונת חלס פרק כ"ז שחצט סס כמה אופנים צענין חלב ככד וקל שחצצד מלד ימין שהזכר גוצר והקל מלד שמאל וסס מנואר צהדיא כדצרי המחבר שזה ללד שמאל וזה ללד ימין ואעפ"י שאין לי להניח רחי' רק מכתבי הארז"ל המפורסמים

בעיבור ולידה ושם אלהים נחלק בהם אל דד
ימין ומי דד שמאל והיא באמצעם שעל ידה
מתמלאים חלב כי כן היא פשוטה ומלאה
יהיא היי היה היא עם ארבע בללות כך מספרה
לימין ולשמאל צורת דודי לה הה ומלוואיה
עמה אף הוא מספי חלב והוא מספר ארבע

יודין דעיב שממתקין אותו : ב והחלב הזה
נהפך מרים אחורים דאיהה המלבישים הדיח
שביסוד אימא שהוא סיגיהם והוא מסיגי נתיים
דזוין שלא נגמרו להברר וערו עם אורות נהיי
ברגע הלידה רחזה אימא ששם השדים כי שם

שני

משנה

ועיין צעור רפ"ח ילוזין פרק ז' ומה שכתב המחבר
ועליו ע"ס אורות נה"צ צירע הלידה ל"חזה אימא
כבר מצוהר לעיל בעתה ח' צירורינו כי אורות נהיי
דאימא דהסתלקס למעלה צעת הלידה אזי בעליהם
גורמי' תועלת גדול כי אז יתחוקף הארה גדולה צחה
ויזלטין אותן הארות לחון ונעשי' צמקום החזה כעין
צ' הדדי' ונצקע"י ומהס יולא החלב להיך את העובר
אחר הלידה ולכן המחבר כלל צלחות לשונו שניה יחד
כי זה זה גורם כי סיגי נה"ס דזוין שלא נהצדדו עלו
עם אורות נה"י של אימא צרנע הלידה לחזה אימא
שהוא מקום הדדי' ומה רצוי האורות ומהס יולא החלב
ג"כ כמזכר ומה שכתב המחבר ע"ס השד"ס כי ע"ס
שני קמ"ג וכו' שני פעמי"ס עד מצוהר צעור הולדות
אז"ח פרק ג' כי עס מקודס לזה צפרק צ' מאריך צענין
ו' אהיה עהס צאריא דירודין צני ראשונות של אימא
דאלפין צנ' אומלעית דההין צנ' אחרונות ואח"כ צפרק
ג' ז"ל והנה קוד דהס כפי האמת הוא יורד לנעשה צלחתי
של ההין צנ' אחרונות ושם נעשה דהס כי אז נעשה
דהס צלחתי של ג' אחרונות עהס רצוע של אהיי
העולה מ"ד ושם נעשה דהס אומנס צ' אהיי הראשונים
דירודין דאלפין צני' עד וכו' ומהס מתהו"י השדים
והדדי' שיווד אהיי דירודין לנקום אהיי דאלפין שמוקמו
צח"ח כנגד החזה ושם מתחברים שניהם ונעשו עשדים
והדדי' ולא גס אהיי האחרון העולה דס עולה למעל'
צלחתי דאלפין ושם מתחלף ונעשה חלב לינק הולד אחר
שטלד עכ"ל ומה שכתב המחבר כי ע"ס קמ"ג
וכו' שני פעמי"ס שד כאלו הוא כותן ועעס על צ'
שדים דאימא לריך עיין וסרי מצוהר כי אין צאימא
רק חד קס"א וחד קמ"ג ואעפ"י שצוהר צכוונות
הצרכות דשחריה וצכמה מקומוה שג' שמוה אהיי דירודין
צג"ר של צינה ושל אלפין צנ' אומלעות שלה ורההין
צנ' תחחונות שלה אין ענינס לכאן כלל שחרי לא חשיב
רק צ' קמ"ג וצ' קס"א ואפשר ליישב שכוונת המחבר
הוא רק ליתן ועעס למה שד"י צחה זה העעס ומקפיק
צין צשד"י של אימא או של אצ"א ואעפ"י שאין צו חלב
או אפשר לומר שזמני ש"א"ח כלולים כחדא וכחדא
שרין לכן חשיב שני קמ"ג וקס"א שצאו"א כאלו הוא

צאימא

מגיד

המפורקים דוקא צסס הארז"ל אומנס אין זה ליה
אלא גלוי מלחא צעלחא וק"ל ומה שכתב המחבר והוא
מספר ארבע יודיין דעיב שמתקין אותו מצוהר צעור
תיקון הנקוצא ע"צ זיל קוד הנקוצא כשהיא טומאה
משפעת דס וכשוילדו אז דהס עולה ומתהפך לחלב
הענין כי קוד עס אהיי צריצוה ג"י דס כמ"ס צחות א'
של חוד חלוי וא"ו והנה צהיחוס למעלה אז הדינים
נמשכין כי כל מה שנמשכין הן מתגברי' אך כשהוא
מחעלה למעלה צקוד ד' יודין צצסס ע"צ אז חוזר
רחמי' ונקרא חלב וחלב ג"י מ' נגד ד' יודיין הכ"ל ע"כ
הגה"ס עכ"ל ע"שהנה כצבאר ח"ל משנה ראשונה מפרק
ז :

הנה

צכוונת פסח ז"ל והולך עס דס פסח ודס
מילה כי ידוע כי ה"ח וה"ג מלוצבים צ'
אהיה שחמורי' שלו עולה דס עכ"ל ע"ס עוד עס ז"ל
וכבר הודיעך כי חלו ה"י אהיי י' דמיס ה' של דס
הטור וה' של דס העומא והענין כי הנה ה"ח וכו'
עס לצויסיהן עהס ה' דמיס וה"ג וכו' עס לצויסיהן ה'
דמיס ואומנס גס ה"ח יתינים צקוד הזיווג לנקוצא
וכו' חל"י דס דס טהור והס ג"כ לפעמי"ס מתהפכים
לחלב לינק את הולד ואז דס מתגברים וה' דמיס חלו
לצוי' חסדים ולכן דס דס עוהר אך להיות קוד אחרים
הס נקראים דמיס ויש צסס א"זה פסולת אך הדמיס ה'
של הגזירות דס דס עומא והס קליפה גמורה פירות
כי מה שצטאר אחר כל הציור מהס הוא דס עומא
עומס ויולא חל הקליפות אך לא כל עלמוחס חיו
משא"כ צהי דמי חסדים שחמול"ת אחר הציור נעשה
עומנו דין קדוש הנקרא דס טהור עכ"ל והנה צעה"ח
שער הכללים פרק ג' ז"ל והנה אח"כ צומן היניקה
כמו שהמניקה נהפך לה דס נידוח לחלב כך אומנס ג'
צחי' של הוד יקוד מלכות שלא נצדדו צומן העיצור
כ"ל והיו דינין כולם צקוד דס חלב עדין היה האוכל
חוד פסולת לא ילא צקוד הלידה אומנס נשאר צקוד
אימא והוא להצדד עס צעריך זמן היניקה ונתהוה
האוכל שצסס לחצי' חלב עכ"ל והנה מה שכתב המחבר
מקיב"י כה"ס דזוין והכא מצוהר ה"ע לצד כמזכר
לא קשה מידי ויתבאר לקמן צע"ה במסכת היניקה

שני קמי' שירדו אליהם שני קמי' ומספרם שני פעמים שד':

מסכת היניקה

דהניקו מודדת אותו כמדה הראויה לו ומגדלות חגית שרו ונעשה בן שש קצוות ואין של שם שנוקבי' שביעית אלו בעוקץ שתחת' ומסיפה אימא

משנה

במה"ש ז"ל צדק העיבור כו' וסי' אז צמחי' ו' זעירא שצחוק הוי ועוד הי' צדוק הוי ומלכות צדוק פסיעה לצד ואחר שכולד ונעשה ו' של סם כו' ולו הוא צמי' ו' של סם ומלכות כוקצא צדוק פסיעה לצד קוץ תחתון של הוי עכ"ל וזה שכתב המחבר צמכת עיבור ז"ן פ"ט משנה ד' בזה הלשון וע"וקץ קטין תחתים והכל כתב קחס צ"עוקץ תחתים שצ"יניקה כגדל העוקץ קלת שהיא צמי' הנולכות ומה שכתב המחבר ו'מוסיפה "אימא" כ"ח "צרגליו" כי "צכל" שמונה "מחשים" ו"צנברה" אחד "מטה" שלו וצמכת עיבור ז"ן פ"ב משנה ד' כתב חזן "אורות" כה"ס "שלא" ו"גמורו" להחזקן "עד" היניקה וצואר היטיב צעור רפ"ח כילולין כי הנה שם צפרק ו' וז' כתב כי ימי יניקה הם כ"ד חודש והוא כי נשאלו ג"ס להצנבר והם הי"מ אזל ללל כחצנר צדוק העיבור והנה צעור רפ"ח כילולין פ"ו כתב ששמו מהאר"ז"ל שגם הנלל מחצנר צעור ואינו עולה למיץ העיבור והטעם שצדרי' הולא לקי כרצא כי להיות כ"ה חרין פלגין דגופא ואח"כ צפי' ז' כתב ז"ל אך כלע"ד כדי לקיים מה שכתבתי למעלה צעין הנלל וכו' והענין הוא כי האמת הוא שהנלל כחצנר ועולה לחצנר חרשי העיבור אך עכ"ז כיון שהם סרי פלגי גופא מחצנר צדוק שאינו מחוקן לכן גם הנלל כפגם עמו ועדין לריך חיקון והוא שצא לכלל ספירות של ימי היניקה א"כ עם זה הדרך לריבין אלו לומר כי הג' ספירות שצנצנרו צימי היניקה הם כה"ס ג' תחונות של ז"א כי המלכות הוא הנקבאל של ז"א אינה צכלל ימי היניקה כי ימי היניקה לריכה לז"א לצדו כי גם הנה יונקה כ"ד חודש צפי' עמוה ואנו מוליאין קפי' המלכות ומיחין צנוקומה קפי' הנלל כן כדאי' לי ליישב כל הכ"ל עכ"ל ולכן שפיר כתב המחבר צמק' עיבור ז"ן חזן מאורות כה"ס דבאמת כן הוא שלא כחצנרו עד היניקה והכל איירי המחבר צ"א לצדו לכן לא הזכיר מלכות כלל ומי"ש המחבר כי צכל ח' חדשים וצואר צעור רפ"ח כילולין פ"ז ז"ל שם והחלב שיונק החינוק הנה ודאי שחלב שבו מוליך תחלה אל הכתר כ"ו ואח"כ אל המוחין ואח"כ אל הגוף כי כן הוא קדר מעלתו כמדוע מקדר

פרק א א ומהחלב הזה יונק ז"א הנקרא עתה רקיע כד"עשירית חיותו כי אימא המשפלת עצמה ומעדיהו בין דריה

מגיד

צאימא לצד והוא דומק ועיין צעור הכללי פרק ג' שארי טעמים על ענין שד"י ע"ש :
פרק א הנה מה שכתב המחבר הנקרא עתה רקיע וצואר צדוק ששומל פ"ח שם מאריך צענין קוד אור מים רקיע והנה מקוד אור מים כצד העתקה לעיל צמכת צירור ז"ן פ"ב משנה ה' ע"ש וענין קוד רקיע אצור עתה כי הנה שם ז"ל והאמת קוד רקיע הוא אח"כ צדוק שמי' והוא צדוק ושמים צורה חכן והענין אחר לאת ז"ן לחזן אז כהעצה וכתקש' ונעשה רקיע ולו יש לו מליאת ומה אחרת וז"ס אמה כי הוא קו המידה הסולך ומחפשו מודד ואומר ומכאן ועד כאן אור א' וכו' וז"ס וסמי' צורה וז"ה הם קוד הני שערי צינה שהם כללות ז"ן וכו' ועתה נחפזרו צדוק רקיע לכאן ולכאן וזהו זרה לשון וזרסי אחכס עכ"ל ע"ש וצעור מ"ן ומ"ד דרוש ה' שם מאריך צענין קוד אור מים רקיע צבוב טעם ע"ש ומה שכתב המחבר כ"ר ע"ש שיריה ח"והו וצואר צדוק כ"ס על המטה וכן צפסר מלח שמורים ז"ל חרשי' ז"ל כתב כי בכל לילה חוזר הז"א צדוק ויק' ולא אשתאר צ"י אלא קיסטא רחיי' והציבור הוא כי כשאינו צז"א אלא ויק' אזי אין צו חיות רק אורו חלק העשירי רחיות שהי' לו צעה הגדלות והוא חלק הנוגע למלכות וזה חלק העשירי נחלק צ"ק של ז"א עם המלכות שבו עכ"ל ע"ש וז"ס המחבר ומעליהו "צין" דד"י להניקו וצואר לעיל צצאורינו למסכת הלידה פרק ב' משנה א' והוא צעור ז"א פ"א ז"ל אח"כ הגדילו יותר ועלו למקום כה"י רבונות של צה"י הקטנות וינקו משם וזן ג' אולענות שלהם שהם מקום החזה עלי' לצד וצחזן כדרך שנוצנבה האם את החיכוך מצין צ' ירכסי' ויונק מצין צ' זרועות' וכו' ודע כי היניקה הזאת היא היניקה האמיתית עכ"ל ומה שכתב המחבר בלמות לטוב "מודדת" אורו "צמדה" הראוי' לו כצד וצואר לעיל כשנעשה צדוק רקיע אזי יש לו מליאת קו המדה כנז' לעיל היטיב שהוא צדוק צ' שערי צינה של אימא שצמדה"י צדוק כללות ז"ן ומודד ואומר ומכאן ועד כאן אור א' וכו' ע"ש ומה שכתב המחבר צעוקץ תחת' וצואר

אימא כח ברגליו כי בכך שמונה חדשים
מבבררת אחד מנהי' שלו הרי כ"ד חודש שר
יניקה : ב והחלב הזה הבא מאימא נהפך
בו לדם שעם אכא ראש רבוע אהיה שרש
הדם נעשה אדם במספר שם מ"ה שבו
שהאקף הזאת היא באמצע הואו שלו ועיקר
חיות הדם הוא בצוארו שהוא בחלל שבין
הפרקים הערוונים דנה דאריך שהוא מקום יסוד

אריך שעמד למטה במקומו כשפרקי ניה שלו
ערו לחזה אויא ותקב זיא שהוא לבן נתהוה
משופת אבא :

פרק ב א ובראש שלו משמאלו הריש
שהיא אחוריי דאלהים דבינה
שכך מספרה ומימינו השיון שהיא מספר
אלהים דירדין דחכמה ובאמצעיתו האקף שר
מזוי אלהים שנרעת: ב וכחי' מוחיו שתה

הם

מגיד

משנה

חמיד פ' עליון דיסוד צאלע צ' פרקי' העליוני' דכ"ה
ואורו מקום היסוד נשאר חלל וכו' ונעלא כי הגרון
נעשה מצחי' מקום חלל ופגיו כמזכר אשר ע"כ נקרא
הז"א צחי' קול עכ"ל ע"ש וקלת קשה שלא כהצ כן
צמק' עיבור זוי"ן ויש לייבש וק"ל ומ"ש המצצר ומלצ ז"א
וכו' מנייפת אצא מצואר צעצר הולדו ח"א פ"ג צ"ג כי
צחי' פרקים הקודמי' מואריך שם צענין מ"צ זיוגים
וכי' שמישו של עיפת דוכר' יס קוד מ"צ כי הוא צעלוי
ההין העולוי' מ"צ וגם עיפת נוקצא צ' ח"א הוא ע"צ
ע"ש שמואריך והנה צעצר הנ"ל פ' ג' ז"ל אמנם המ"צ
הראשון של הזכר יהיו מ"ש חמלצ שהוא הלובן דז"א
ומאסי' דליימא נעשה דם שהוא צ"ג אורס והנה חלב ודם
הם צמקפר צ"פ מ"צ עכ"ל ע"ש :

פרק ב

הנה צעצר הקטנו' פ"צ ז"ל והנה סקטון
מוזמן העיבור ככר יס לו ראש אמנס קוד
הראש הזה נמשך מצי' מוחין שהם צ' אלהים א' אלהים
דימינא הוא לוקחו צמחי' מלא יודין שהוא ג"י פי והצי'
דשמאלו לקחו צמחי' עליו' אחורי' של אלהים והוא ג"י
ר' הרי ר"ש של ראש והאי' הוא כללוי' של שם אלהי'
וכו' אמנס נלע"ד צמנתי' כי צניקה נקרא ראש כנגד
ג' אלהי' שיש צו והס ג' אוחיו' לראש ר' עוח דניכה
ש' מוח חכמה כ"ל א' מוח דעה כי צדעה אינו כיכר
רק כללות א' לצדו שהרי צעיבור לא כיכר כלל גם
שהוא מלא בצלפין כדודע שאלהי' של הדעה הוא עלוי'
צלפין וזו הוא א' של ראש עכ"ל ע"ש היע"ב והנה צעצר
מוחין דללס פ"ה ס"י ג' ז"ל דע כי צקוד העיבור חלת
כליוין צחלת לא ה"י לז"א חלל חרין מוחין חר"צ עמד
אצא וב' מוחין מלד אימא כי הנה הדעה חקר אז נעטו
והס ד' שמות אלהי' כולם צקוד צ"ן פירוש כי אלהים
פשוט ועלוי ומלוי המלוי הם כ"צ אוחיו' וז"ס בני אלהי'
עכ"ל וקשה על המצצר שלא כי כן צמק' עיבור זוי"ן והי'
לו לכחצו ג"כ שם וצחי' מוחיו שעתה הם בני אלהים
צאים מלוגש"י ככלי החילוני' דנהי' דאר"א וז"ע ומ"ש
המצצר צאים מלוגש"י ככלי האמלעי' דנהי' דאר"א כי
מזיווגם צלבוש האמלעי' שלהם צרוח שצו נחשוו מצואר
היע"ב

אכילת אדם כי המלך קשה המוחין אוכלין תחלה והנה
מן הכתר עד הנלל קשה הספירות המצוררים הם ח'
ולכן לריכין ח' חדשים וכו' כי הח' ספירות הראשונות
כולם נמלא' ומחוקקי' יחד קודם זמן היניקה אצל אלו
הג"ס שלשון צחי' יחד להצצר וצימד הם מוצברי' ואין
נוחסי' זמן לזו קודם לזו רק שאנו אומרי' שצלידוק
שלשון אז הם לריכין כ"ד חודש עכ"ל ע"ש היע"ב כי
מואריך צענין זה והנה צעצר מ"ן ומ"ד דרוש ה' ז"ל כי
אורו א' דס"ג שהוא אהי' ידה ונחלצקט ונחשפטה
צמחי' אחורי' דילה צחוק א' דמי' והיחה שם צמחי'
רביעי' דם המזכר עכ"ל ע"ש שמואריך צווג טעם
צענין אור מים רקיע וצכוונת פקח ז"ל והנה שם מ"ה
הוא צז"א ויש צו ג' אלפין וכל א' מורה על שם אהיה
צמרוצע צקוד דם שהוא קוד אימא הכנסת צז"א
ומיכה דיכ"י ומחערין לכן הכל צקוד דם והנה הי' של
שם מ"ה צראש הז"א ה' ראשונה בגרון ז"א כי שם
היסוד דליימא וצחוכו החסדי' והצבורות שאות א'
שמלוי' האי' זו היא צקוד דם וכאן נקרא דם החיות
כדודע והוא המחי' אח' הז"א צקוד הדעה אשר צו
חר"י יעלאו וכשמתפשט הדעה למטה צללי' המוכסה
עד החז' של ח"ת דז"א הוא קוד וא"ו של שם מ"ה אז
מחבלי' הדעה צהפפעות ה"ח והי"ב ואור א' שצחוק
וא"ו רמז לאהי' אשר שם שם החקדים והגבורות
שמתפשטי' והס ג"כ צקוד דם ואס חקיר א' זו מחאן
אז נשאר שם מ"ה מ"ד מנין דם וא' נספחלקי' משם
היא אצ"י צקוד רביעי' דם שצלב כדודע עכ"ל מלא
מצואר שהיו היניקה שהוא רקיע כמזכר שפע שיונק
וואיימא שהוא צקוד החלב כדודע זה הוא קוד המלצקות'
של אימא צז"א שהוא קוד דם המזכר והנה צכוני'
שופר ז"ל צסם מצואר השערים והנה נבחר ג"כ מהיכן
נחשו' הגרון דז"א צונוטעיבור כי הנה נחצי' צפ' זה כי
שני פרקים ראשוני' דכ"ה דאר"א נעעלו צמקוי' הדרי' של
צינה אך פרק עליון דיסוד נשאר למטה צמקומו צחוק
צ' היסודות של אר"א להצדווג שם ונמלא החק צין
היסוד וצין צ' פרקי' העליוני' דכ"ה כי שם מקומו

הוא פשוט והיא שבו בצורת ד"ו ומצד אימא הוא מלא מהין : הודעת מועט יש לו לפי שלא נתקן אז כי אם הגבורות שבו ואעפ"כ גם בחי' החסידים בו לפיכך שני אלהים יש בו אותן המצד אבא שניהם פשוטים והי' שבהם בצורת ג' ווין : ה ומצד אימא הם מלאים אלפין בבחי' החסידים האקף הוא בצורת י"י וכבחינת הגבורות היא בצורת י"ד :

פרק ג א והרמיח אברים שכו עתה הם בסוד שלש עיב והם א' שם סיג עם עשר אותיותיו שני שם מ"ה עם מספר השם

הם בני האלהים באים מלוכשים בכלי האמצעים דנהי' דא"יא כי מזיוונם בלבוש האמצעי שלהם ברוח שבו נתהוו ומוחין אלו נקראים מוחין דקטנות ראשון וצלם א' דתבונה שנית דומה לצלם שיהיה לו בגדרות יש לו עתה ביניקה : ג וביניקתו משמיע קולו ואינו אלם כי שמות קרומי המוחין עתה נתמלאו ב"ה הונעשו אלהים שלם בחכ"ד שרו מצד אבא ומצד אימא גם נתמלא : ד כיצד אלהים דחכמה שבו מצד אבא הוא פשוט והרי' שבו בצורת ד"ו ומצד אימא הוא מלא יודין ואלהים דכינה שבו מצד אבא

מגיד

היטיב לעיל צביאוריו למס' עיבור ז"ן פיג ע"ס ומה סכאצ ומוחין אלו נקראים מוחין דקטנו' ראשון ענין קטנו' ראשון ושני יתבאר לקמן צעיה צמס' אורו' ז"ל צביאוריו לפי ד' משנה א' ע"ס ומ"ס המהצר וללם א' דתבונה ספית דומה לללם ספית' לו בגדלו' יס עשה ציכיק' מנואר לעיל צביאוריו למס' הלידה פ"ח משנה צ' סכאכולד ז"ל כעשה לו ללם בתבונה שלישי' ציניקה ללם דתבונם ספית ובגדלו' ללם דתבונ' ראשונ' וענין ללמי' הללו יתבאר צעיה צמס' הגדלו' ז"ל והנה צעער מוחין דקטנו' פ"צ ז"ל והנה לא כל ימי' היניקה שווין כי בתחיל' חיכו מדצד כלל ואח"כ מתחיל לדצד מעט מעט הענין הוא כי מתחיל' אינם ככרים צו רק ג' אוחיו' אלם ואח"כ ככסי' צו אוחיו' י"ה מאלהי' וזו מתחיל לדצד כ"ל וכצד מנואר לעיל צביאוריו למסכת עיבור ז"ן כ"עמות אלהי' הם בקרומי המוחין אצל המוחין עלמין הם בקוד הווי' אפי' צימי עיבור ויניקה והנה צכוונה פסק מאריך צענין מוחין קטנו' וגדלו' ראשון ומוחין קטנו' וגדלו' שני ז"ל וידוע כי כמו שיש מוחין מצחי' י"אוא כך יש גם מצחי' אצלם שהם ככסי' ומלוצטי' צמוך י"אוא וכו' קטנו' א' הם אלהים דיודין צכלל ואלהי' דהסין צהוד ואלהי' דאלפין ציקוד וכו' ואולם לריך להצין כ' הלא צקוד יקוד יס צ' צחי' והם ח"ג וכו' ולכן גם שאלמנו כי היקוד דקטנו' הוא אלהים דאלפין צהוד כולל צ' צחי' א' הא' של מלוי' היא של אלהים צלורת יו"י והוא נגד החקרי' צ' א' של הא' של אלהים שני הוא צלורת יו"ד כי הד' רומז למלכו' שהם הגבורו' עכ"ל עוד סם צכוונה הכ"ל ז"ל והנה כצאר איך כרמוזו צמלה המוחי' דלצא הדע כי הם צקוד ליור וכו' והוא כל ההפרש שיש ולא צקוד עלוי רק צקוד פשוטי' ולפי' צעיהות פשוטי' צב' אלהים וכו' אין הפרש להכיר איזה של חכמה ואיזה של צינה ואיזה של דעת וכו' וא"כ צמה יצדלו' א' ומצדו רק צליור

הוא עדיז כי ה' דלחסי' דחכמי' לורת ד"ו ושל צינה ד"ו ושל דעת ג' ווין והענין כי הוויין צצמוך ה' קטנה צלי ראש ולכן לפעמי' נקרא' י' וזה כשהוא מלד החכמי' הנקרא' י' וכשהוא מלד הצינה נקרא' ו' כי הוא קוד ה"ז"ל הנקרא' ו' צהיות צקוד העיבור צכוונה אך מלד חכמה היא טיפס' י' לצד ומלד דעת כעשה אוח ה' כזה ה' ג' קוין הודועי' עכ"ל ע"ס צצגיה סכוון עעמיס ומספיקי' על לורת ה' צב' קוין המזכר עוד צכוונה פסק ז"ל והנה מוחין של קטנו' אצל הם אלהי' פשוט וההפרש ציניהם הוא צלורת ה' ד"י חכמה ד"ו צינה וב' ווין דעת וסן סן עומי' ז"ל מנהי' דלצא ודע כי כל הוויין צצדעת אלו לריכין לדרוש צהם כפל הו"ו צצציל חסדסיס והצבורו' צצו עכ"ל ע"ס צקדר של פסק מהרומע' ז"ל והנה צעער מוחין פ"ח ז"ל אך ציניקה יש לו צצח על העיבור וכו' אך לפי סאין לו מוחין רק מנחי' אלהי' לכן אין לו דעת שלם עכ"ל ע"ס סמאריך שיש לו ציניקה ד' מוחין דהיינו חו"צ ודעת צצחי' חו"צ הרי ד' ואח"כ כ' ז"ל אך עכ"ז עדין לריכין למודעי' לכן עיין וכו' ציארתי כי אין צדעת דיניקה רק סם א' דלחסיס כי חסדר שלו כיון שהוא סם אלהים נקרא הכל גבורה א"כ אין סם חקדסיס וגבורו' ורק גבורה לצדה והסדר צצפק ול"ע עכ"ל וזה עעס מנחסי' סכי' ולעפי' "בן ג"ס צחי' "החקדסיס צצו ר"ל אעפי' סנקראל הכל גבורה עכ"ז צחי' חקדסיס יש צו אלל סנקראל ע"ס הגבורה צצאר צהם צצחי' אלהים אזי הגבורו' נחקקי' ולא כ"כ חקדסיס :

פרק ג הנה צעער הללם פיג ז"ל רמ"ח של קטנות הוא ס"ג וי' אוחיו' הרי ע"ג ומ"ה וכו' ע"ח וסם צ"ן צצצוע צלחוריס פשוטיס הרי ע"צ ג' פצמי' הרי ר"יו ועס ל"צ כחיצו' שהם ל"צ אלהים הרי רמ"ח עכ"ל ועיין צביאוריו למסכת עיבור ז"ן פ"צ משנה ו' ואיני יודע למה פצמי' המהצר ולא כי פשוט

משנת

מסכת

היניקה

חסידים

השם שהוא כיו שלישי רבוע הוי' פשוטה דשם בין הרי מספר ריוו וליב נתיבות חכמה הרי מספר רמיח ושערותיו היוצאים בו עתה הם בכח מח בינה ונקראים נימין : ב ולכן שינים בא לו בכח תית דאריך שחציו שבו סוד ואיו מלאה ואיו מלובש בליב נתיבות חכמה המתפשטים בני שערי בינה ויורדים לסוד הואו שכרעת המכריע בראשו וחציו הדומה לאחר מדובש אף בזיא : ג לפיכך הם ריב כמספר ליב נתיבות וצומחי בכיד חודש היניקה כמספר הדי ווין ונחלקים חצים למטה וחצים למעלה כתת דאריך : ד והתיקון הכללי שנעשה לזיא ביניקה הוא שנברר כרורי הרוח דאורות וכרים שרו וכוה נתקנו הכלים אמצעיים שרו ודם חגית שרו שרא הדי בכל אי מהם אלא

שבע תחתונות וניתוסף בהם חביד ומקיפיהם שהוא הכתר שלהם הנעשה משני שלישי דעת דזיא התחתונים : ה וחגית אלו דזיא הם מושרשי באויא החסד בנשיקה שנושק אבא לאימא והגבורה בנשיקה שנושקת אימא לאבא והתת מכללות שני הנשיקות האלה וגם הבחי' אחרות הנמצאת בפועל בעיבור וגדרות יש לו דמותם עתה ביניקה :

מסכת הגדרות זיא

פרק א א אחר שני שינים אלו שרשי השרשה אדהים שבמרימות שמספרם כגרוין ואותיותיהם שבהיותם פשוטים ומלאים ומלאים המלוי מספים יוסף נדחים ויורדים

משנה מגיד

ומה שכי המחצר ומחילת ומסכה די עד סוף הפרק ומבואר היעיצ לעיל ציאלורינו למסכת עיצור זוין פרק ג' ע"ש היעיצ ויהצאלו דברי המחצר :

פרק א

הנס צשער מוחין דקטנות פיה וגם עד סוף פ"ח מאריך צענין יוסף ופרעה והג' שרי' שלו וענין החלומות וענין גלות ישראל ולמי אכחצו צקלור הענין המולמד לעניניו כי שם צפרק סי ז"ל הרי ציאלרו לעיל כי כשצ"ח מוחין דגדרות הם דוחין מוחין דקטנות למטה אונכס מחילת דחיים הוא צגרוין וכו' והנה נודע כי מוקס הגרוין יש שם ג' ויני לכוותם צנהס חלויס חיי האדם והנה אלו נעשים וזן ג' מוחין דקטנות כי"ד מוח חכמה דקטנות נעשה קוד קנה והוא כקרא שר המשקים ואונכס מן הצניה נעשה הושטו שר האופים והוירדי' נעשה מוח הדעת שר הטבחים והענין דע כי מוקס הגרון הוא כקרא ארץ מלרים כי הוא המוקס הייחר לר צגרוק האדם כמדע וכו' כבר הודעתוך גם את זה לעומת זה עשה האלמים ויש לחיזה לחלויסם צכל הז"ח ואונכס צחינת המלכות מלרים הוא כנגד הגרון צז"ח רק שיונקת מלר האחורים שהוא העורף כי העורף הוא אחורים של הגרון ושם צגרון הוא התפשטות ג' מוחין עילאין צלוחו המעצר הלך וכו' והנה פרעה הוא מלך מלרים כי פרעה הוא כללות כל האחורים של הגרון הכקרא עורף כי פרעה גי' עורף עס הכולל וגם פרעה אחי' העורף ואונכס זה העורף הוא כולל ג' צחינות מחמורי' שהם צגרות הכ"ל קנה וושטו ורידין וצאלו הג' מהלצשים ג' מוחין עילאין שהם חכמה צקנה והענין כי הקנה עומד צלד יעין

שהוא צקוד לי"צ אלהים כמו שכי המחצר צרו"ח דעיצור צונק' עיצור זוין ול"ע ומה שכי המחצר וישערות' הייולאים יבו "עשה וכו' ני"מין ומבואר היעיצ לעיל ציאלורינו למסכת עיצור זוין פרק צ' ומסכה ו' הכ"ל ע"ש והנה צשער העיצורים פרק ה' ז"ל והנה מלוחו חלוי של ה"ח דל"ח נעשה רלש שהם ג"ד דל"ח צהיחו צעני אימח וכו' ולהיו' כי הג' מוחין נעשים מוקד חיים דל"ח לכן לא היה עדין היכר לל"צ נחיצו חכמה וכו' שערי צינים וגם הדעי' לא היה חלק לאדרין ואכסרליון רק כי כל זה צכללוי' צלד וכאשר יונק ושרי' אלו אז ע"י היניקה נחגלו מוחין האלו צקוד ל"צ נחיצו' וכן הצניה צקוד כי שערי צינה וכן הדעת ואז כיבר הכל ולכן הולך כשיונק אז יולאים לו השירים לי"צ כנגד ל"צ נחיצו' חכמה שחגלו עתה ח"ס ול"צן שינים מחלצ פירות הלי"צ של ול"צן הם לי"צ נחיצו' חכמה וכו' הוא כי שערי צינה והוא"ו של ול"צן הוא קוד הדעת קוד ו' וכל זה הוא מוכיבו' החלצ והו ול"צן שיני' מחלצ עכ"ל ע"ש וצומח"ש מאריך צענין כ"ד חודש של ימי היניקה ואחר כך כי ז"ל והנה נחצאר ח"ס פ"ט איד הח"ס נקרא ו' הנה צהחלק הח"ס שהוא דל"ח ל"ג חלקים כו' וחלק מחחון לזיא נמלא שבעשה כל חלק מהם ו' אחת וכדע כי וזו דמלוי היא כפולה ו' הרי יש צזה חלק המחחון דח"ס דל"ח צ' ווין שהוא ו' אחת צמלואה כפולה וכנגדס צ' ווין צחלק העליון כו' וכללות כולם הם כ"ד והנה כיון שח"ס דל"ח נעשה כשמה צחכמה ז"ח לכן נחגלו צחכמה זו לי"צ נחיצו' כנזכר ומשם נמשכו לי"צ שינים צפה הז"ח עכ"ל ע"ש

ה ועל ידי זיווג חויב כלכושים הפנימיים עם הנשמה שבהם כדוותם נכללים בישראל סבא ותבונה כי להיות זיווג זה לצורך מוחין דחויב העליונים ירדו ונתלכשו ביסוד התחתונים נמשכה הטיפה העליונה דעתיק כחכמתם והטיפה התחתונה עם התרין כתפין דאריך נתלכשה בעטרותיהם כי אלו הם סוד התרין עטרין ;

פרק ב א אח" כן הולידו המוחין והוא כי מיסוד ישים יצא מוח אבא שבו סוד חכמה ובינה ודעת הכולל חויג ובר א' מארו ארבעתן מתחלקים גיב לחויב וחויג : ב וארה שמותם כחכמה דאבא שם עיב כחכמה סיג בנינה מ"ה בחסדים ובין נמורות ובכינה דאבא להיותה בינה יש בה

ויורדים במצר יאור הגרון שעליו חוצה לו עומד העורף אותיות פרעה : ב ושם נעשים כל אחד שר במספר רבוע ארדים ומלואו ביודין שבמח חכמה והוא קנה שר המשקין השואב כל מיני משקה ושר בינה הוא הוושט שר האופים הכולע כל מיני מאכל ודעת הוא הורידן שר הטבחים כי הם מלאים דם : ג ומוחין אלו נרחץ על כי מזווג שני פרקים עליונים דניה דעתיק הכלולים בשני פרקים עליונים דחיג דאריך והם ידיו יוצאות הטיפה וניתנת למול העליון ומשם לתחתון וממנה נתהווה חויב דז"א : ד ומזווג שני פרקים תתאין דניה דעתיק יוצאת הטיפה ומתפשטת בשני פרקים תחתונים דחיג דאריך והם התרין כתפין וממנה נתהווה דעת המתששט בז"א :

משנה

מוחין דגדלות סהם ג' היות סהם ג' חל"ס והנה צנעו ררען תוך חלו ג' אלהים צנערין סהם ג' פרים וכו' מליחות הסיפה הוא נקטנות ואז החלוס הוא נצחית הגדלות שטאלרו תוך הקטנות והוא קתוס סס וכו' וכבר ביארנו כי המוחין וכו' הם צאים מלוצשים תוך נה"י של הצינה וכו' ונצאר עתה כי ז"ס פרעה כי פרעה הוא קוד הגרון כנזכר וכסעוצב"י זו מוחין דגדלות אז נאמר זו ופרעה חולם אונס היקוד של הצינה נקרא יאור והוה נהר היולא ועדן והוא הגרון והנה העורף עומד על הגרון מונס מלאחריז ודורך עליו ז"ס ופרעה חולם והנה עומד על היאור עכ"ל ע"ש והנה יתבאר לך מליכת לטון המחצר צשני וסכיות הראשונות וז"ש צושכס ראשונה "אחר "שני "שנים "אלו ר"ל אחר זמן סיכיקה שהוא כ"ד חודש אשר אז ממחילין מוחין דגדלות וגם הוא נסינה ראשונה של מוחין דקטנות ויירידתן לנעה אשר חמלה יורדין לגרון ואח"כ חסס לנעה כאשר יתבאר לקמן :

הנה

המחצר צא להודיע שמוחין דקטנות נחיס ע"י מוחין דגדלות ולכן צתחלה סידר עכין מוחין דגדלות מהיכן יליחתם והתפשטותם צז"א ואח"כ צפרק מ' ונצאר והולך קדר דחיתן של מוחין דקטנות כנצכר לקמן הנה צשער סהם דחיתן צפרק ו' ז"ל ונצאר חמלה מליחות עכין המוחין הנה נצבאר צענין וכליות חוי"א כי הם מלצשים חויג דח"א ונצי פרקי היריס כעשה חכמה דאבא וחכמה דחיימא ונצי פרקי חלנע"י סהם הזרועו' כעשה צינה חוי"א וכו' נשאר"ס צ' פרקי' אחרוני' דחיג דח"א סהם צ' כחפין דיל"י אשר הם

מגיד

יעין ולכן החכמה מתפשטת זו וגם כי הקנה יורד אל היראה והיראה שואבת כל מיני משקין וכו' והמים סהם קוד הסקר לימין ולכן מוח החכמה מתפשט זו ומוח הצינה מתפשט תוך הוושט שהוא קוד המאכלים שכל המזונות מלד הגבורה צאים קו שמאל ומוח דעת מתפשט צקו החלנע"י סהם קוד הורידין והמזרקים וכו' והוא קוד דעת סהם ה"ח וה"ג והס קוד " דמים וכו' ואמנם ציאור הג' ח"ו הם על אופן זה כי הל"א כללות כולם הוא צצחי' מוחין דקטנות כנזכר שהוא קוד אלהים וחו ענין ס"ר כי אלהים ציודין גי' ס' צקוד פנים ורי הוא רבוע אלהים צקוד אחר כמל"א כי כל ס"ר הוא סס אלהים דיודין פנים אחר וזה פי' ס"ר המשקין וכו' ואנע"פ שג' מוחין אלו צקטנות סס ג' אלהים דיודין ואלפין והסין כנצבאר עכ"ל צהיותם צפנים אל החכמה נקראו כולם על שמה שהוא סס ס"ר שהוא קוד אלהים דיודין וכו' אמנם כללות ג' פרים אלו הם ג' שמה אלהים ולכן המוקס הסוצנן והכוללם נקרא גרון שהוא גי' ג' פעמים אלהים פשוטי' עכ"ל ע"ש עוד סס צפרק ו' שמואריך צענין קוד יוסף אשר ירד למלרים צכמה אופים וכתב סס כי ג' פעמים אלהים כאשר נמלא צקוד פשוט ומלוי ומלוי הנלוי יהי' בכל סס אלהים צין אחוון ושלשה פעמים אלהים סס גי' צין אחוון גי' יוסף ואח"כ כתב ז"ל כי הל"א נרדת יוסף שהוא קוד ג' מוחין דקטנות היורדין לגרון סס הוא קוד יירדת יוסף למלרי' שהוא הגרון כנזכר ואז צירידתו סס יונקיס ומנו ונלאחזים החלונים שהוא קוד פרעה ושר המשקין וכו' עכ"ל עוד סס צפרק ז' ז"ל דע כי קוד החולם סס ג'

בה השם שמספיו אהי ועל היותה מאבא
 הוא כסוד הוי' והוא שם יהו מלא בעיב
 סיג מיה בין ומתחלק בחויב וחויג שבה כמו
 שנחלקה הרוי שלימה בחויב וחויג דחכמה
 ראבא : ג וברעת ראבא להיותי מכריע
 ורא מה ממש יש בו שם אהיה ומהמלא
 בחויב וחויג דחסדים שלו מלא יודין בחכמה
 ובכינה דואיו שבו מלאה באקף במקום יוד
 ובחסדים מלא אלפין ובגבורות הההין שבו
 מלאין ההין והואו בואוי אחרת : ד ובחויב
 וחויג דגבורות שלו מתמלא מלא יודין בההין
 והואו בואו אחרת בחכמה ובכינה הההין
 מלאים ההין ובחסדים הההין מלאים אלפין
 ובגבורות הההין מלאים יודין והואו מלאה
 ארת : ה ומיסוד ישיס האמור יצאו גיב

חמשה חסדים שנמשכו ממיה דכתף ימין
 דאריך ונתפשטו בשש קצוות ראבא והם
 חמשה הויות ומתמלאים יודין שהם מעיב :
 ו וכוה יצא מיסוד התכונה אלא שהדעת
 שהוציא הוא חמשה גבורות שנמשכו מבין
 דכתף שמאל דאריך ונתפשטו בשש קצוות
 דאימא והם חמשה הויות ומתמלאים היוד
 הי ביודין והויו היה באות כפולה לכד וכל
 שם עולה זין משאיכ דעת שיצא מאבא
 שבו חויג מלבד החמשה חסדים שמשך מן
 הכתף ואלו ההי חסדים נתלבשו בחמשה
 גבורות דרעת דאימא והשלימו הדעת שלה
 הנקרא דעת המתפשט : ז לפיכך גם במח
 אימא יש חכמה וכינה ודעת הכולל חויג
 וכר אחר מאלו איבעתם מתחלקים גיב
 דחויב

משנה

דילי' ואלו הני' כחפין עלמן אחר התלצטוס גאריח
 צווחין להסין יכרו וכו' ונעשו דעת אל ז"ל ולא הארס
 לכד רק עלמוחס כי אלו אחסנתח דז"ל עלמוחס ונקרל
 גארלח האזינו דק רמי' חרין עטרין לחסיתו אריח
 לברייתו עביל ובכר נודע סלעולס מוחין סל ז"ל בליס
 על ידי התלצטוס' בנהי' דאריח וכל דקאמר המחנר
 צמטתה סי' נמשכה 'הגיפה' עליונה ד'דעתיק' צמחמחס
 'והעיפה וכו' 'תלצטוס' צעערוחיסס פירושו הניפה
 עליונה שמוחנה נעשה חוי' דז"ל כמזכר נמשכה צמחמות
 דאריח כמזכר ושם מקוונס ו'אע"פ' סלח"כ נחפטתה אחרת
 בנהי' דאריח ו'אחי' ו'יודיס' לראש דז"ל מ'עו' הניפה
 כשארס צמקוונס צמחמות דאריח כמזכר אלו הארסס
 לכד הו' המחפשתה כמזכר אגל ניפה המחחונה עם
 הסרין כחפין דאריך תלצטוס צעערוחיסס ומסס יורדין
 עלמוחס צו"ל ע"י התלצטוס אריח ועי' לעיל בגיאורינו
 למסכה עיצור זרין פיג' מ'טכס' ג' ודי' עם מצואר סגדלות
 המוחין סלחס מ'זיווג' אריח צמחיתס הפנימי' סלחס וכן
 הלבוסיס סלחס הוא מ'כסי' דאריח הפנימי' וצחוכן
 מחלצטיס נ'מח' אריח שחור אור מ'מס' ע"ש וכן הוא
 מצואר כהדי' צעבר דרוסי' הללס דרוס' אי' ע"ש והנה
 צעבר סכ"ל דרוס' אי' ז"ל והנה המוחין סס' ג' צמחית
 חניד' והדעת נחלק לכ' ססס חוי' סרי' סס' די' מוחין
 ח"צ חייג אמוס סרסס סס' נמשכין כך חוי' סס' נמשכיי'
 ממוחין אריח עלמן וכו' אמוס מח הדעת הנקרא חויג
 ג' חללי' הדעת סס' סיו תחלה הסרין כחפין דאריח ומסס
 כנשכו אל עערות ה'סודות דאריח ססס חסדים לרצח
 וגבורות דאיומא ומסס נמשכו להיות חרין עטרין צדעת
 דז"ל

בניד

נמשכין אל ז"ל אמוס כי גם אלו הסרין כחפין תלצטוס
 סדך אריח צמוחל להסין ומסס נמשכו וכיחכו צו"ל וכו'
 כי מ'ז' ידים דא"ל סעטשו חמוות דאריח נמשכו חרין
 מוחין דז"ל ונעשו צו חוי' סנו ונקרל אחסנת' דאריח
 ומ'צ' כחפין נעשו ג' חללי' הדעת שבו הנקראו חויג
 ואלו נקראו חרין עטרין חך החילוק שיש צמס הוא זה
 כי חוי' סנו הנמשכיס מ'ז' פרקי ידים דא"ל אינו רק
 הארס הנמשכה מהס אל ז"ל אמוס חרין כחפין ססס
 סוד הדעת סס' עלמן הסרין כחפין יולאלי' ונמשכין
 צדעת דז"ל ולא הארס כלכד אמוס אינס נמשכין אלא
 אחר סתלצטוס תחלה צו"ל אחר המלצטוס סס
 תלצטוס צדעת דז"ל אמוס אלו נמשכין ע"י זיווג עליון
 דאריח והוא כי נודע סמרין פרקין עילאין דכיה דע"י
 סס נשארס צחוק פרקין עילאין דיידיס ססס חוי' דאריח
 וז' פרקיס עליוניס דחוי' דאריח נ'מח' צמוחין דאריח
 צמחמות להסין כמזכר והנה מ'ז' חויגיס כיה דעתיק' זה
 צום וכללנין ללח צמוד והוד נכלס ונמשכה עיפה סהיח
 צחיג דאריח ללח צמקד והוד צמורה ו'אחי' נמשכה
 עיפה סהיח עד מ'חלל' דריקנח דאריח מ'ז' סחי' ונ'מח'ת
 ציווג אל מ'ז' ס"ג ומסס נמשכה אל מוחין דמחמות
 דאריח וכו' ומ'חלל' נעשו חוי' צו"ל ואלו סני' נקרא
 גארלח נכס' אחסנתח דאריח כי אלו הסרין פרקין
 עליוני' דכיה דעתיק' ומ'חי' דאריח ססס פרקי יודיס
 סס חלק אריח עלמן וכחלחס המוגיע להס כי מהס נעשי'
 חמוות סל אריח כמזכר אלא סנמשכיס מהס הארס לכד
 ונעשו חוי' צו"ל וגם מ'ז' פרקי תחל' דכיה דעתיק'
 נמשך עיפה לכ' פרקיס תחאין חוי' דאריח ססס צ' כחפין

רחוב וחויג : ח ואלה שמותם בחכמה רחוב וחויג שרה הם חסידים מדיא אחרונה דאימא אהי דיודין בחכמה וכן בבניה ודאלפין בחסידים ודההין בנבורות ובבניה דאימא לדיותה בניה דבניה דארבע אהי מלאים

כמו

משנה מגיד

שכתב המחבר זמנה ג' לתינתו ומכריע ולא מוח ממש דבר זה מלאחי זכוונה לילית שהוצא מלא' שהזכרתי וקם מלאחין זענן הויה וחס'י שכתב'נ דלוי'ל כנזכר כאן בדברי המחבר וחס כהן ז"ל ואמנם החסידים והגבורות כיון שאינן מוחין עלמין רק ומכריעין כדוע לכן אינן לא הויה ולא חס'י כי אין הויה וחס'י אלא בחוי'ב אך בחוי'ב זין משל אבא זין משל אימא אינו רק שם א' לנד והוא שם אהויה כו' אך הספרט שזין אבא לאימא הוא כי אבא אהויה נד' אהויה כו' אך חוי'ב של אימא הם ג' אהויות אה'י עכ"ל ע"ש שטארדין בלר היע"ב זענן קדר שמה המחוי'ב ממש כדברי המחבר ומה שכתב המחבר זמנה ג' והגבורות החסידים מלאחין יודי'ן כחזן שם ששההי'ן מלאחין הסי'ין וכן ג"כ מנזכר היע"ב בדברי המחבר זמנה ג' לילית פ"ג משנה ז' ע"ש ולר"ך להביא כאן בדברי המחבר וכליל והגבורות הסי'ין מלאחים הסי'ין ודו"ק :

והנה דרושי הללס דרוש ז' בכללי חוי'ב סימן ז' זיל תרין עטרין דחו"ג הם ז' הויות א' דמי' וז' דצין עכ"ל ובסימן י"ז ז"ל והנה דעת המחון נמשך מחרין כחפין דלוי'ל שסם חו"ג ונעשים זו ה"ח וסי'ג וכו' והם י' הויות וכו' ואלו מהשפטי' צנופא דז"א עכ"ל ובסימן י"ח ז"ל יש דעת עליון דז"א המכריע זין חכמה שזו לזיכה וכו' מדעת העליון דאבא או דאימא המכריע זין החכמה שלהם לזיכה שלהם ועוד יש דעת הנקרא חוי'ב ז' עטרין וזה נמשך מהשפטי' דעת דאבא או דאימא זי'יק שלהם למעט עכ"ל ע"ש ובספר דרושי הללס פרק ו' ז"ל ודע כי המחון האלה החו"ב נמשכין ומיווג אר"א מן המחון עלמין דלוי'ל אונס ז' טיפת הדעת שהם חוי'ב נמשכו מן החוי'ב מהשפטי' ע"י'ק דגופא דלוי'ל ולא מן הדעת עלמו דלוי'ל עכ"ל ע"ש והנה זכוונה הפילת י"ח ז"ל אמנם מהדעת עלמו העליון דלוי'ל המכריע זין חוי'ב של אבא או של אימא הנה יסנו ג"כ דז"א והוא כעלם למעלה ועומד זין חו"ב שזו והוא כעלם מאד וכו' ולכן אין לנו מוכים אותו צקוד ג' עליונו וכו' ולכן אותו הדעת הז' הנכנס זמנין שהוא השפטי' ויק דלוי'ל הוא הנקרא תרין עטרין וכו' ואין נחשזין מאר"א רק שסם צחוכו לפקדון אך הדעת עלמו דלוי'ל ודאי שסם ממש נמשך לז"א והוא כעלם בחוי'ב שזו עכ"ל הרי כתבאר

מכל

דז"א כנזכר באדרבא רבא ובאידרא זוטא אמנס סז' ומוחין עלמן שהם חו"ב נמשכין מחרין מוחין ממוחא דאבא וממוחא דאימא ממש ועסס נמשכין אל ז' יקודוסי'ם חכמה ציקוד אבא וזיכה ציקוד אימא ומרין עטרין שהיו תחלה תרין כחפין דז"א נמשכים צ' עטרות דיסודות הנקרא חקד זעערת יקוד אבא ובזורה זעערת יקוד אימא ונמלא כי תרין מוחין הנקרא חו"ב דז"א הם צ' יקודות דלוי'ל אבא צמחה היסודות הם לפולם זכרי' זין צאבא זין צאימא וצ' עטרין הם צ' עטרות של היסודות שלהם ששתי'ן נקצות ומזה תזין לעת הדעת נקרא תרין עטרין כי הם צמחית עטרות כהכר עכ"ל ומה שכו' המחבר "צחיותם" ככללים צ"ש"ס ותצ"י המחיותם כנר כדוע ומנזכר לעיל זמנס' זיווג אר"א פ"ג משנה ו' ובמסכת צירור ז"ן פ"א משנה ה' שלעולם כשרולים להזיווג נעשים שני פרלופי אבא פרלופי א' וכן פרלופי אימא וע' צי'אורי'ו שם והנה זעערת דרושי הללס דרוש ז' ז"ל ולא כמו החזוני והזינה עליונה כי הם צ' פרלופים ולפעמים גם הם ככללים יחד אלא שהם צ' צמחית כי לפעמים החזונה עולה עד הזינה וככללת שם עמה ולפעמים הזינה יורדת עד מקום החזונה וככללת עמה ועיצור זה הז' דמוחין דז"א היו צמחית זו השכי'ת כי ירדה זינה למקום החזונה וככללת עמה ושם היה הזיווג שלהם עם חכמה ואח"כ ירדה החזונה כו' עכ"ל ע"ש נמלא מנזכר צעעצור ז' הוא צמחי' השני' אבא צעעצור א' שאיירי זמנסכת צירור ז"ן הוא צמחית ראשונה ולזה די'יק המחבר צלחום לסונו שם זמנסכת צירור ז"ן יומפני "שזווג" הוא "ללודך" עיצור "ראשון" לפיכך "החזונה" היא "העולה" יומלצת "לזינה" וכן "ש"ס" "לאבא ר"ל אבא צעעצור ז' דאיירי הכל מהמנה הגדרות ז"א כהן "צחיותם" "ככללים" צ"ש"ס "וחזוני" "המחיותם" כ"ל שלעולם צמחי' עיצור דמוחין הוא צמחי' השני' כי הזיני' יורדת למקום החזונה וככללת עמה והנה כתבאר כל הפרק א' רק מה שכתב המחבר זמנה ד' "וממנה" כשהוא "דעת" מהשפטי' דז"א יתבאר לקמן זע"ה צי'אורי'ו לפ"צ :

הנה

ענין קדר שמה המחון שהזכיר המחבר מנזכר היע"ב זכוונה לילית וע' זכוונה ק"ש זענן ד' מלאחי אהויה שהזכיר כאן המחבר אמנס זה

כמו שנתמלא בחיוב וחייג דחסדי הדעת
 ראבא אלא שבאן הוא בשלש אותיות אחייו
 לבד חסר ה' אחרונה ובחייב וחייג שמצד
 הגבורות גם שם הוא חסר ה' אחרונה ומלא
 כמו שנתמלא בחיוב וחייג דגבורות הדעת
 ראבא: י והדעת דמח אבא הוא אשר יכריע
 בין בשני החייב ראבא בין בשני החייב
 דאימא אשר הם כחסידים וגבורות לגבי אותם

ראבא כי הדעת דמח אימא יתפשט בגוף זיין
 לפיכך הדעת ראבא הוא הכולל הארבע
 מוחין חכמה ובינה חייג ומוחין אלו הם
 המתלבשים בכחונה הפנימית דאריא :

פרק ג א כיצד מח אימא מתלבש
 בכחביד דתבונה ראשונה
 ובתוכם חלק ישראל סבא שכנגדה שבתוכו
 מח אבא ומקופים לז"א מראשו ועד רגליו
 באויר

מגיד

ועל אלו המקומות סתרון כהפין דלריך סן המה
 המתפשטים צ"ק דלוח"א וכן הם הסתרון עטרין של
 ז"א הנקרא דעת המתפשט וזאו כוונת המחצר צפרק
 א' משנה ד' שבי' יוממה "נחמה" דעת "המתפשט
 "צ"א ומה שכחצו צמטה ה' "ומתוללים" יודין "שהם
 "מע"צ זה פשוט צמטה מקומות שהיו של חסידים הם
 מע"צ ובפ"י האדרה ז"ל דע שכל צמיחה החסדי הם
 פרשם משם ע"צ עכ"ל והנה ציכונת הפלח ראש
 השנה מאריך צענין צ' כהפין דח"א המתפשט צ"א
 צקוד דעת המתפשט שהם ה"ח וה' גבורו" שהם סוד
 אחו"י ומלפ"ך שהם גבורו" ואח"כ כי ז"ל דע כי כל
 אלו הגבורות דמתלפ"ך כבר זיאלנו שהם ה' היות
 שגולים ק"ל ואומנם מלוי כל היות מאלו הוא זה יוד
 הי וו הם גי' י"ז כי ומלפ"ך גי' פ"ר ואם תחצר עממם
 ה' צינה י"ה פ"ה ואם תחל"ך לה' חלקים י"ה י"ז
 כ"ז כמנין כל הוי"ו והוי"ו עכ"ל ע"ש שמאריך צענין זה
 ועיין במסכת הפלח האילוני פ"צ משנה ט' מדברי
 המחבר ומה שבי' במשנה ו' יואל"ו ה"ה"ח וכו' והשלימו
 "הדעת" שלה "הנקר" דעת המתפשט עיין צעור חיקון
 הנקבצא פ"א שם ומזכר כי ה"ח אשר המתפשט צ"א
 וה"ג אשר מתפשט צ"א אשר והם חיקון הנקבצא
 הכל הוא מלך אימא אצל צאצא יש דעת המכריע כזכר
 לקטן גדברי המחבר משנה י' ובציאורינו שם ולזה
 חזר הכא במשנה ו' ומש"כ דעת "שיל"א "מאצא" שצו
 "חייג" מלצר וכו' אצל צאימא אינה אלא ענין ה"ח
 וה"ג של תרי" כהפין דלריך המתפשט ה"ח צו"ק אצל
 וה' גבורו" צו"ק אימא והוא הנקרא דעת המתפשט כמו'
 והנה אח"כ נחלצשו ונחצצרו ה"ח דאצא שנמשך מכתף
 ימין עם ה"ג דאימא ואי נחלם דעת שלה הנקרא דעת
 המתפשט וממנה יאל לו"א ויוקצ' ה"ח לז"א וה"ג לצנין
 נוקצ' כוודע ולפיכך גם צאימא יש צחי' דעת הכולל
 חייג ולכן כי המחצר צמטה ז' לפיכך ג"ם צמיח אימא
 וכו' ר"ל שכבר נודע וזכר ב"כ לבע"ל שצאימא יש גי'כ
 ענין ד' מוחין וכל א' כלול מרי' כמזכר בציאורינו למשנה
 אצ"ג מדברי המחבר וגם כבר נודע דעת דאצא הוא

משנה

המכריע צין צשני החו"צ דאצא צין צשני החו"צ דאימ'
 כזכר לקטן צמטה י' לכן כי המחצר צמטה ז' לשון
 לפיכך ר"ל כיון דעת המתפשט הוא צאימא בשלימות
 חייג לפיכך שייך גם צאימא ענין ד' מוחין חו"צ חייג
 וכל א' כלול מארבעתן והנה צעור פרלוף ז"כ פ"א
 ז"ל גם הנה"י של אצא נחלצשו חו"ך נה"י של הצנוכה
 צאופן זה כי המח של החכמה דז"א שנמשך מן אצא
 נחלצש נחל"ה שלו של אצא והמה צינה דז"א שנמשך
 מן אצא נחלצשה חו"ך הסוד של אצא והמה של הדעת
 דז"א שנמשך מן הדעת של אצא והוא כלול וה"ח
 מצחי' מח חכמה דאצא וה"ג ממה צינה דאצא ב"כ והנה
 הדעת הזה נחלצשו חו"ך יקוד דאצא וכן עדי"ן נחלצשו
 ג' מוחין שנמשכו לז"א מלך אימא ששם חצ"ד
 דאימא ונחלצשו חו"ך דאימא ואחר כל ההתלבשו"ה הזה
 נחלצשו חו"ך נה"י דאצא אחר היות צמוכן המוחין דמלך
 אצא נחלצשו נה"י דאצא חו"ך נה"י דאימא וכו' והנה
 מוח של הדעת דז"א דמלך אצא הוא מכריע צ' הכרעו'
 א' צין חייג שמלך אצא וה' צין חו"צ שמלך אימא וכו'
 וא"כ נחל"ה שיש צדעת הזה ד' צחי' כלולות צו צחי'
 חייג שלקח מלך חייג דמלך אצא וצחי' חו"צ שלקח
 מלך חו"צ שמלך אימא אלו הד' נעש"י צו צחי' ד' מוחין
 וארבעתן נקרא דעת והם צחי' חו"צ שלקח מלך אצא
 נעשה צדעת הזה חו"צ שצו וצחי' חו"צ שלקח מלך
 אימא נעשה צדעת הזה צחי' חו"צ בערך החו"צ שיש
 צו מלך אצא עכ"ל ומה שבי' המחבר במשנה ז' ומי'ע
 ומזכר היע"צ לעיל בציאורינו למשנה צ' וב"ד מדברי
 המחבר ועין כזכור ל"לית שם ומזכר צמח אימא כדברי
 המחבר צמחי' וצחי' ועיין צמח' ל"לית פרק ג' נחצ'
 ח"ל כל פרק צ' הזה :

פרק ג

הנה צעור דרושי הללם דרוש ד' וצ"א
 דרוש ח' ואף צשניו לשון קלח אומם
 הענין הכל א' ז"ל וקדצר עתה צצחי' מוחין גדלדו' וכו'
 ונודע כי עיבור דז"א ה' למעלה סקוד צינה כי ככללו
 צינה וצנוכה יחד ושם נעשו פרלוף א' וציקוד הראוי
 אל כל כללי הפרלוף הוא שם ה"י העיבור של ז"א
 כמדע

באור ובחי' זו נקראת מי' של צלם שהיא מספר הארבע יודין דעיב : ב וגם הצ"ל שר צלם רמוזה פה כי העיב מתלבש בקס"א שבו שלש יודין שמספרם ל' ומששה עשר ויין שבהם בהחזק כה ה' לשלשה ויין ישארו מ"ו שמספרם צ' לחסידים וגבורות העתידים להתפשט כי ואו אחת היא לדעת המבריע : ג אחיב נתלבשו כחב"ד בשלשת

בגדי' **משנה**
צמלוי יודין צבאז כי משם נמשכין והם מי' של ללס גם זו המי' של ללס אשר נקרא ללס גמור לפי שגם צמי' החסידים ככללים זה הנה צמי' זו נקרא אור כי עדין לא נכנסו סוד גיפ"א דז"א ומשם רק עומדים צדור אור מקיף ונקרא אור עכ"ל ע"ש ש"אריך וכחז עוד ועם על מלת אור וזה כוונת המחבר שכתב צמטנה א' צמלוי עוד שם ז"ל ומלא למועל צמטנה א' שתייה נקראה על שם המוחין עלמון נקרא מי' ללס ע"ש המוחין עלמון לכן מי' ללס רמוז על ד' יודין שצטס סו"י דמלוי יודין ככ"ל אכן צבצ"א זו הקי' לי' ללס ע"ש כה"י דחצו' עלמה והנה התצובה אינה רק שם ס"ג כמזכר וכו' והם ג' יודין שצטס ס"ג זה שהוא צבי' לי' ללס וכו' כי הם הנגלים ולא המוחין עלמון גם צמי' זו נקרא אור כי הראשון נקרא אור ועתה חקר מונגה צמי' הי' דאורי כי צמי' הראשונה היא ' יהוי' וזה הללס השני נקרא הי' עכ"ל וסא דאמר 'ללס השני ר"ל כי הלי' ג"כ כוללת ממה שלמטה וממה שצמ"ל לא כמו שצמ"ל שם צמ"ל וסא אור לשון ללים א"כ השני ר"ל צמ"ל שתייה הלוי' וכאז צמ"ל ראשונה שתייה מי' של ללס כמו שכתב שם ז"ל גם נקרא מגדל הפורה צמ"ל וכו' והיא צמי' הלי' צמ"ל והנה הוא חלוי ונאזח צמ"ל הראשונה הנקרא אור וזהו מגדל הפורה צמ"ל כי כבר ירעה כי איה לי' נקרא מגדל הפורה צמ"ל וצמי' זו היא איה הלי' של הללס וכו' ונקרא ללס כי גם צמי' הג' הנקרא לי' נכללת זה וגם נקרא לי' ע"ש ג' יודין שיש צטס איהיה דיוודין כי הללס של צמי' הראשונה נקרא מי' ע"ש ד' יודין ע"ן נגלו המוחין עלמון אך כשנגלו ללס דתצובה ונעלמים המוחין ולכן נקרא לי' ע"ש ג' יודין דאיהיה דיוודין עכ"ל ולא תקשה לך ממה שכתב לעיל שג' יודין של שם ס"ג הוא סוד גלוי לי' של ללס כמזכר דהסא איירי צלי' של ללס הכללי שהוא צמי' והסא איירי צלי' של ללס הפרטי של מי' ללס הכולל אשר צו ככללים ונעלמים שרשם ורמוזים צו ככ"ל אשר אח"כ מהלצטס צמ"ל שהוא מלצטס אשר צו נע"מים תמוזין ולי' הפרטי של מי' ללס הכולל הוא סוד ג' יודין של איהיה והוא

מניד
כמדוע וכו' אמנם כשי"ל הפרלוף מוחין דז"א תחילה מזה"י הראשונים אשר חזרו אח"כ להיות פרלוף דתצובה כולה הנה פרלוף מוחין דז"א י"ל לאורי העולם ועמדו שם צמ"ל שצין פרקין קדמאין דה"י אשר חזרו אח"כ ונתהוה וכעשה מזה ג"ר דתצובה והרי זו צמי' א' ונקרא מי' ללס וכו' והנה אלו המוחין עומדים צמקוס ג"ר דתצובה ולריכין לירד שני ייודות א' צמ"ל דתצובה וכו' צמ"ל דתצובה וכו' אלו לי' של ללס עכ"ל ע"ש ש"אריך ועיין צמ"ל וכו' למקמת הלידה פרק א' ומשנה צ' שם מוצא שנגדלו' הוא ללס דתצובה ראשונה ולכן אמר המחבר ג"כ צמ"ל דתצובה ראשונה ועיין צמ"ל דרוש א' צמ"ל שם מוצא שמי' ללס ד' ראשונה דתצובה ולי' ללס צמ"ל אמלעים ולי' צמ"ל דתצובה ושם צמ"ל ד' ז"ל וסדר האמיתי הוא ד"ר דתצובה כחצ"ד לי' צמ"ל לי' צמ"ל ע"כ וכן שם צמ"ל ז"ל ופה קבלתי צמ"ל שפירוש ממוזי ז"ל כי הלי' צמ"ל והלי' צמ"ל ונלע"ד כי זהו אמיתות הדרג צמ"ל ושם לא דקדק עכ"ל ר"ל כי שם זה צמ"ל א' שם ז"ל כי מי' ללס נחלצט' צו' שפירו' ראשונה דתצובה עד החזה ולי' ולי' צמ"ל דתצובה אלא שהלי' קודם החלצטוס צמ"ל ולי' אחר החלצטוס עכ"ל זה קוטר לכמה דרושים והאמיתי' כמזכר לעיל שמי' ללס כחצ"ד ולי' צמ"ל ולי' צמ"ל והנה כבר כודע שללס אצח מלצטס תמיד צללס אימא כי שם דרוש א' ז"ל וללס דאצח נעשה נשמה אל ללס דאימא עכ"ל והנה צמ"ל א' ה"ל מואריך מואר צמ"ל ללס והנה שם צמ"ל ה"ל ז"ל והנה כי איהיה הם סו"י ואה"י צמ"ל יודין והוי' נעלם צמ"ל אה"י כמזכר ולכן ללס צמ"ל אה"י צמ"ל יודין כי הוי' נעלם צמ"ל ואינו בגלגל ויכר רק צמי' אה"י דיוודין שהוא צמ"ל ללס כי כבר כתב לעיל כי ללס זה ממוזי מ"צ עילאין הנקרא סו"י דיוודין ומשם נמשך וכו' ומלא היות מי' זו כמו צמי' אור מקיף ומקומו כאן אל כל הז"א שהוא עד גלוי אמנם אינו יורד משם ולמטה ומשם רק נשאר שם למעלה צמ"ל אור מקיף אל כל הז"א וכו' ודע כי ד' מוחין אלו של זה הללס הם ד' יודין שיש צטס סו"י

בגדי'

משנה

צמלוי יודין צבאז כי משם נמשכין והם מי' של ללס גם זו המי' של ללס אשר נקרא ללס גמור לפי שגם צמי' החסידים ככללים זה הנה צמי' זו נקרא אור כי עדין לא נכנסו סוד גיפ"א דז"א ומשם רק עומדים צדור אור מקיף ונקרא אור עכ"ל ע"ש ש"אריך וכחז עוד ועם על מלת אור וזה כוונת המחבר שכתב צמטנה א' צמלוי עוד שם ז"ל ומלא למועל צמטנה א' שתייה נקראה על שם המוחין עלמון נקרא מי' ללס ע"ש המוחין עלמון לכן מי' ללס רמוז על ד' יודין שצטס סו"י דמלוי יודין ככ"ל אכן צבצ"א זו הקי' לי' ללס ע"ש כה"י דחצו' עלמה והנה התצובה אינה רק שם ס"ג כמזכר וכו' והם ג' יודין שצטס ס"ג זה שהוא צבי' לי' ללס וכו' כי הם הנגלים ולא המוחין עלמון גם צמי' זו נקרא אור כי הראשון נקרא אור ועתה חקר מונגה צמי' הי' דאורי כי צמי' הראשונה היא ' יהוי' וזה הללס השני נקרא הי' עכ"ל וסא דאמר 'ללס השני ר"ל כי הלי' ג"כ כוללת ממה שלמטה וממה שצמ"ל לא כמו שצמ"ל שם צמ"ל וסא אור לשון ללים א"כ השני ר"ל צמ"ל שתייה הלוי' וכאז צמ"ל ראשונה שתייה מי' של ללס כמו שכתב שם ז"ל גם נקרא מגדל הפורה צמ"ל וכו' והיא צמי' הלי' צמ"ל והנה הוא חלוי ונאזח צמ"ל הראשונה הנקרא אור וזהו מגדל הפורה צמ"ל כי כבר ירעה כי איה לי' נקרא מגדל הפורה צמ"ל וצמי' זו היא איה הלי' של הללס וכו' ונקרא ללס כי גם צמי' הג' הנקרא לי' נכללת זה וגם נקרא לי' ע"ש ג' יודין שיש צטס איהיה דיוודין כי הללס של צמי' הראשונה נקרא מי' ע"ש ד' יודין ע"ן נגלו המוחין עלמון אך כשנגלו ללס דתצובה ונעלמים המוחין ולכן נקרא לי' ע"ש ג' יודין דאיהיה דיוודין עכ"ל ולא תקשה לך ממה שכתב לעיל שג' יודין של שם ס"ג הוא סוד גלוי לי' של ללס כמזכר דהסא איירי צלי' של ללס הכללי שהוא צמי' והסא איירי צלי' של ללס הפרטי של מי' ללס הכולל אשר צו ככללים ונעלמים שרשם ורמוזים צו ככ"ל אשר אח"כ מהלצטס צמ"ל שהוא מלצטס אשר צו נע"מים תמוזין ולי' הפרטי של מי' ללס הכולל הוא סוד ג' יודין של איהיה והוא

רמוז

בנהיי וכדרך הזכיר נמצאו כלם בנהיי דאימא:
 ה ואז כל החכמות והחסידים דמח אימא
 באו בנהיי דאבא ונעשו כינות וגבורות שרו
 והבינות וגבורות דמח אבא באו בנהיי דאימא
 ונעשו חכמות וחסידים שלה לפיכך מח אבא
 ברו חסד ומח אימא ברו גבורות: ו ועד
 ידי זה נברלו שני פרצופים ארו ממה ובין
 הבורל בי ימין דבין שבאימא נעשה שמאל

דמיה שכאבא ושמאל מיה שכאבא נעשה
 ימין בין שבאימא: ז אחיב מתחבר זיא
 עם אימא בסוד יהוד הויה ואדיה כי נהיי
 אדו דאימא עם כל מה שכתובם נכנסים
 בגלגלת זיא ואו שר שם ואז מתחיל להיות
 בכר אי מהם שם שרם והוא קביא כנצח
 קמיג בהוד קניא ביסוד ביצד נכנסים
 הפנימיים רתבונה נכנסים תחילה ואחריהם

הפנימים

מגיד

משנה

רמוז אל לי של ליל אסר רמוז פה ג"כ ככוכב וכן
 נחצאר לקמן כי עם זיל והנה נחצאר לעיל כי נחיי
 ראסונה היא מי נגד רי יודין רהויי צמלוי יודין ונחיי
 שניי היא לי שהיא כגד גי יודין של אהיי דמלוי יודין
 כי ללס זה הוא צמיי אלו מחוייל הכקי הוי' ואהיי דמלוי
 יודין הגיל ומסס נמשכו ולכן אלו הני שמוח נרמוזים
 צכל גי צמיי הללס עכיל הרי מוצאר שפרס הוא צלי
 של מי דללס הפרטי הראשון קוד גי יודין של אהיי
 רק נוסס נוסבי ומחפטיי ונעלמים צלי של ללס
 הכללי שהוא חג"ה ככוכב לכן ג"כ צמיי שניה נקרא
 צקוד לי רמוז לגי יודין של אהיי איצרא צמיי שניה
 הלי הוא קוד גי יודין של קיג ככוכב לעיל עוד עם
 זיל והנה אוחיות הנשאריו ונצ' שמוח הוי' ואהיי דיודין
 הם די וויין ודי' הסין וצי דלחין ולי ולי ופי ונקח עתה
 הסין והוויין שסס אוחיות הפרטיי הנמלחים צהוי' ואהיי
 הפשוטים צלי מלוי ונעשה ההסין כל אי גי וויין נמלא
 שדי הסין ודי וויין הם י"ו וויין תחיה הו' אחת למיש
 צמיי וכשאריו טי"ו וויין וסס צמיי לי דללס הרי כי לי
 דללס נקרא ע"ש הוויין וההסין שצני שמוח הוי' ואהיי
 כנוי כשאריו אוחיות קסס ו' אחת וצי דלחין ולי לי פי
 והחלה נקדיי לך הקדמה אחת והיא זלח דע כי צי
 דעוה סס אי הוא הדעה העליון המכריע צי חוי' צמוחין
 עילאין שסס המוחין עלמן והני' נקרא דעה חסחון
 שסס קוד כללוה חסחין עטרין וכו' והנה זה דעה
 העליון נעשה מאלו הוי' אוחיות שנקשרות שסס ו' אחת
 וצי דלחין ולי לי פי עכ"ל ע"ש כולל העי"ו וויין סס לי
 דללס שסס החפשוני המוחין צמיי ז"ל צנהם ומחפשוני
 חסידים וגבורות צקוד דעה המחפשוני אצל ו' אוחיו'
 הנשאריו סס קוד דעה המכריע וקשה על המחבר שכי
 צמסנה צי כיי ולי' אח"ה לדעה המכריע והסמויע
 עוד חמשה אוחיו' הגיל ויס לייסז שהמחבר לא צא
 כאן אלא להודיענו איך הלי רמוז צמיי של ללס הראשון
 לכן כך שיעור דבריו שיש כאן טי"ו וון שהוא גי' לי
 ולא תקשה הרי יש כאן עוד ו' אחד לכן אמר כי הוי'
 אי היא לדעה ר"ל לתשלום הוי' אוחיות ככוכב ולי

קשה הו קשה צדדני המחבר שכ' צמסנה גי' ז"ו סיי
 ש"ל ש"ס ולמה לא כי צמסנה אי' ז"ו יי של עם ויס
 לייסז צדוקח כי המחבר סוף עלמו לעיל צמה סכחז
 צמסנה אי' צאיור וכמו שכתבתי לעיל ציאורינו שהיא
 נקרא אור ציי על עם יי דסס הוי' כנו' לעיל ומה שכי
 המחבר צמסנה גי' וואף י"ה מוקף לז"ח הוא פשוט
 ומצוה צמיה מוקומוי שהלי של ללס הוא הכנסק צפנימי
 ז"ח ולי"ח של ללס מוקפים צלזד ועי' צשער הפרלופים
 דרוש גי' ודי' עם מצוה הטיבי כל צמיי הללמי' הן
 צעיצור הן ציניקה וגדלות ושקס הדברים כי לעלוס צכל
 ללס שיהיי כה"י של הפרלוף לל"ס סס צפנימי' ז"ח
 ונקרא לי של ללס והג"ה של פרלוף הללס סס מוקף
 חסחון של ז"ח ולי"ח נכנס צפנימי' הוי' ונקרא לי של
 לל"ס וחצי"ד של פרלוף לל"ס הוא מוקף עליון של ז"ח
 ע"ש הטיבי גם צשער המוחין דללס פרק אי' ז"ל כי
 אוח' לי דללס סס המוחין הכנסקים צפנימי' ז"ח
 ואוחיות לי"ח סס צי צמיי אוחות מוקפיי שיש על הראש
 החסחון לי והעליון מי עכ"ל ע"ש:

הגה כבר נחצאר לעיל ציאורינו לפרק צי' וקשה יי
 איך חצי"ד ומחלצבים צמיי חכמה צכלל וגבורה
 צמוד ודעה הכולל חוי"ג ציקוד והנה הכא איירי המחבר
 מוקדד המחלצבות והמחפשוני חצי"ד שמתחלה ומחלצבי'
 צמיי שהוא קוד לי של ללס כנודע ואח"כ מהפשוטי
 צמיי לכן כחז צמסנה די' אחיב יכנסק מ"ח חכמה
 שצחקד צכלל וכו' והכל הוא המחפשוני עם הוי'
 ואהיי שנהם קוד הללס כ"ל ומהם נמשכו ג"כ מוס'
 למטה ולזה אמר המחבר "וכדרך" המחבר צמסנה גי'
 ובמסנה די' והנה צשער אוח' פרק ז' ז"ל נמלא למדין
 שס שכתבין מוחין דלוח' צ"ח והנה חצי"ד יש לו חוי"ג
 וחוי"ג וכנגדס צאימא וכשכתבקים צ"ח אי חצי"ד חכמה
 ומסד שצו מלטרפים עם חכמה ומסד דאימא ומחלצבי'
 צמיי שלו וציניה וגבורה שלו מלטרפה עם ציניה וגבורה
 דאימא צמיי שלה ואז אימא כלולה ממי' וצין כי קודם
 לכן היה חצי"ד כולו מ"ה ואימא כולה צין עכ"ל ע"ש ומה
 שכתב המחבר צמסנה ז' אחיב מחצבר וכו' ואהיי

מוצור

הפנימיים רישארל סבא ואחריהם המקיפים : כצדי כי כן חבד חגית נהיי רזיא כל א' ח ובבחינה זו אף הלמד שר צלם נערמה

היה

משנה

הנה המוצר איירי כאן מצחינה ג' עמינה של תנועה מחלצתי נכחי ככזכר צמטנה ד' כמלא סתמה אף הלמד שהוא צחינה ג' כעלמה צמחינה נתי שחוא צחינה ז' של לז"ס הכללי והנה צעור דרושי הללס דרוש ז' ז"ל וקודע כי ז"א הוא ע' ספירות ולא יוסר וכל א' כלול מ"י והס ז' ולכן המוחין האלו מחפשטיי בכל הז"א נקרא ל' דללים עכ"ל עוד שם ז"ל ונחזור לעיל כי זו הצחינה הג' היא ו' של שם מ"י התפשטות המוחין ונקרא דעת שהוא ל' דללים ונקרא מ"י שחוא ג' ל' עכ"ל והנה צעור הללים דרוש ג' ונק"א דרוש ז' ז"ל הנה הז"א לא היה רק צעל ו"ק ונקרא קטן והוא נגבדל והולך עד השלום י"ג שנים ויום א' ע"י חסידים ככ"ל צדדוש שקדם פהס היה של דעת התחונן הכל הנקרא מ"ס ומטבע המ"ס להגדיל האילן ולהחיותו וכו' והנה אחר סיניקה פהס צ' שנים דיניקה ככודע אז מחחילי לצוה סמוחין ולהגדיל מעט זעט עד השלום י"ג שנים ויום אחד וכו' וכנאר זה צ"אור יוסר דע כי הללים הוא פרטוף גמור דק אך מאור צעל י"ק בגמורות והוא צחינה ד' מוחין פהס חצ"ד ודעת פתחלק לח"ב וכו' והנה ה' חסידים סבדעת זה של זה הפרטוף הם שם מלמעלה קודם סיכטו תוך ז"א להעשות זו מוחין פנימי קודם כתיבתן הם מחפשטיי שם הם חסידים צמ"ה כ"ה של אורו הפרטוף הדק עכ"ל וזה כוונה המוצר שכתב ב"י מימי "ה"ה המחלקי"י "בללס "הדעת "המחפשט "מחמד "ועד "הוד "מחפשטיי" ע"ס "הלמד "צו ר"ל צפרטוף ללס הדק והזך המכר הנקרא ללס דעת המחפשט מחלקי"י זו ה"ה צמ"ה ש"ה של פרטוף זך המכר ע"ס כתיבתו והתפשטותו תוך ז"א ואז גם הלמד עדין אינו כעלמה חד ל"י או פניס מחפשט תוך ז"א והלמד כעלמה חד ל"י או פניס מחפשטיי זו ומה שכתב "ומגדילים "הל"צ "נחיצות "חכמה "הסוף" "שערי צינה וכו' אצדו מוצר דרושי הללס דרוש א' ז"ל וכנאר ענין המוחין אלו הנקרא ל' דללס איך נעשו ל"צ נחיצות וכ' ספרים ככודע הנה ג' צחינות יס לאלו המוחין וכו' ואח"כ מחפשטיי בכל ע"ס ד"א וכבר נודע כי כל המחוכי נסרפו וככללו צמכמס כי זה קוד כולם צמכמה עשית ולכן לריך שיהיו כולם צמכמה ככללת כל ח' צחי' שתחיה וגם שכל א' מחי צחי' תחי' כל אחי כלולה עכל הדי מוחין והנה ד' פעמי' ח' הם ל"צ נחיצות חכמה ועד"י לריך פגס המח הצ' הנקרא צינה ככללו זו כל הז' מחוכות וכו' ע"ס שצאריך צענין זה ואח"כ כתב ז"ל גם העוטם כי

מגיד

מוצר צכוכות העמידה ז"ל כי הלא שם הוי' הוא צ"א חך ג' מיני יחודים יס לז"א ח' ע"ס שם אח"י שהוא קוד הצי' הנקרא אח"י והיא כככת תוך הז"א ומתחלה עמו הרי זה חיצור ח' הוי' אח"י עכ"ל ע"ש והנה מוצר צעור דרושי הללס דרוש א' כי זו צחינה ג' של ללס שהיא ל' של ללס היא צחינה של קוד אורו הוי' וצחינה זו נקראתה ז"א ל' של הוי' ומה שכתב יכככס "צבלגלת ז"א ר"ל צמחלת כתיבת נה"י דחימח צ"א אז הם תח"ל צמח"ד של ז"א שהוא צבלגלת ז"א וכן שם צמח"ה ז"ל ואלו ה' מוחין צחינות מלוצבים תוך נה"י דתצוב וירדו וכתלצבו תוך ז"א כמ"ס ומחלה כככס צבלגלת ואח"כ מחפשטיי ככל גופו עכ"ל ע"ש ומה שבי המוצר ז"א ומחחיל "להיות "צכל "אחד "מה"ס "שם "שלם וכו' הנה המוצר קילר מאור צמוצן אמנס אצאר לך הענין צמ"ה הנה צכוכות ל"ית ז"ל צמ"ד דחימי הוא אח"י דירין וצ' חלע"י צלפין וצ' מחוכות צהיין אמנס צמככס נה"י דחימח תוך ז"א אז נעשין פרטוף גמור ואז הן אח"י דירין כללס ודחלפין צהוד ודחסיין ציסוד עכ"ל ומה שבי המוצר לטון ז"א ומחחיל ר"ל אז מחחיל להפשט להיות פרטוף גמור כי עדין הם צבלגלת ולאח"כ נהתפשטותם ככל הדי ספירות ד"א אזי הם פרטוף גמור ואז הן ג' אח"י פהס קס"א ככלל קמ"ג צהוד קי"א ציסוד ככזכר ומה שכתב המוצר "כילד "כככס" וכו' "האקופים הנה צכוכות ק"ש נשאר הדבר צספק כי שם כתב ענין ד' צחי' א' מוחין פנימי דחימח צ' מוחין מקיפים דחימח ג' פנימי דחצ"ד ר' מקיפי דחצ"ד ואח"כ כתב שם ז"ל וקדר מעלתן הוא כך חלה פנימי דחמח אח"כ פנימי דחצ"ד אח"כ מוקף דחימח ואח"כ מקיף דחצ"ד ואח"כ מקיפא חס הוא להישך חלה מקיפי דחימח ואח"כ פנימי דחצ"ד עכ"ל ע"ס אמנס ראה זה מלחתי צספר הככזר מוצר פחחי דק כ"ז ע"ב ז"ל המוחין הם צחינה כפט וחיות אל הז"א והוא דמות פרטוף זך ורוחי מאור שלם צ"ס והוא מחפשט בתוך הכלים של ז"א בתוך גופו לחחיותו והוא צחינה לל"ס ח' ש"ס זו ג' צחינות ככזר ג' חוחיות ללס ל"ע מקיפים ו' הוא אור פנימי והוא כלול משכ"י ללס ח' דמוחין מלד חיומח וללס ח' מלד חצ"ד והס זה צתוך זה ללס דחצ"ד תוך ללס דחימח ומחלה כככס פנימיים דללס דחמח ואח"כ פנימיים דללס דחצ"ד ואח"כ מקיפים וכו' וכל זה הוא צין צמחינה העיצור צין צמחינה התיק' וצין צמחינה מוחין גדלות מה"ש ש"ה ח"א פרק י"ג עכ"ל הרי מוצר כצדי המוצר :

הנה

היה המתחלקים בצדק הרעת המתפשט מחסד ועד הוד מתפשטים עם המרד בו ומגדירים הריב נתיבות חכמה והגון שערי בינה וחדרי הרעת שבו וכל אבריו:

פרק ד א כיצד שנה ראשונה שאחר היניקה והיא השלישית נכנס

עריין

משנה
 חכמה צמיחה פלוק ו"ק ככזר ועדין פרק תחתון דסוד
 הצנוה נכאר למעלי כלם חוסף גבלו למעלי חלוי
 וצטפה סוד נכנס סוד דללס אשר צחוק פ' סתחתון סזה
 דסוד דצנו' ונכנס צצניה דז"א וצטפה סה' נכנס סוד
 דללס אשר צפרק חלעני דללס דצנו' צחכמי דז"א
 והפרק התחתון דללס דצנו' אשר צמוכס ללס דללס
 יורד למטה צחסד דז"א וצטפה סה' נכנס צצורה דללס
 צצחוק פרק חלעני דסוד דצנו' צצניה דז"א ופרק
 סתחתון דסוד דצנו' צצחוכס סוד דללס יורד למטה
 צצצור' דז"א חמי' צצנה סז' אז ציוס ח' של סצנה
 סצקפ נכנסת העטרת יסוד דצנו' צחוק דרעה של ז"א
 ככודע כי עטרת יסוד הנקצ' מצצרי חסוס חלוס ססוא
 למעלי צחללע צין צ' פרקיס חלעניס דמיס דצנו' ויוסר
 עליון מעט ולכן נכנס אחריסס ולס צין צ' פרקיס
 סתחתוני' כי קו חללעני קקר ככודע והכס עטרת זו
 אינה ספי' שלימה כי אחר הגדלס הז"א לגומרי סה"י
 מקומה צצניש העליון דח"ס דז"א לבד ססוא שליס מדה
 ולכן אינה לריכה סנה שלימה צצניסס וסצקפ סיס
 נכנסת וזס נקרא יוס אחר וסנה כצד עסה סחמיל
 להסגלות אור צדעה ז"א וכיון סכצד דעה הז"א נחגלי'
 צו אור עטרה זו יס צו דעה נוסף מעט על אשר ס"י
 צו צחללה ולכן נקרא פעוט צקוד ספעוטוס מקחן וקח
 וכו' וכלע"ד ס"י ל"ע מה סצמיכה דללס אשר צחוק
 עטרה זו וולוי סוא סמלכות או יסוד של הללס ססוא
 נעשה ממחם כללות סלור עכ"ל סהג"ס וחס"כ צצנה
 סז' כולו ויוס ח' נכנס סחנה סללס צצחוק פרק העליון
 דללס צצני' צצחמה ז"א ופרק חלעני דללס סצניה
 יורד למטה צחסד ז"א ופרק סתחתון דללס סצנוס יורד
 צללס ז"א וסרי נללס קו ימין כולו וצטפה סה' ויוס ח'
 נכנס צינה סללס אשר צחוק פרק עליון דסוד דצנוה
 צצניה דז"א ופרק חלעני דסוד דצנוה יורד צצורה
 דז"א ופרק סתחתון דסוד יורד צצור דז"א וסרי נללס
 קו סחאל כלו וצטפה סה' ויוס אחר נכנס סדעה של
 סללס אשר צחוק יסוד דצנו' ונכנס צדעה ז"א וסערה
 יסוד דצנו' ירדה צצליש סרלשון דח"ס דז"א אל
 סחוס שלו וכו' וסרי עסה סוא צן ע' סניס ויוס ח'
 כי יוס ח' סוא נגד עטרה יסוד סצנו' כו' עכ"ל
 ע"ש

מגיד
 הנה סז' סכלולי' צוח צינה כלסר סתפסעי' למטה צז"ח
 דז"א ככזר לריד סיהי כל ח' כלול מהז' עליון סרי
 מי"ט כי סער סה' נכאר למעלה צגלגלסח עכ"ל ע"ש
 הנה נכצאר ח"ל כל פרק סה' סמדצד צענין סללס
 וכצד כצחתי' צמכס סרידה פ"א מוסנה צ' וצמכס
 סיניקה פ"צ מוסנה צ' לעיין צענין ללס צמכס סגדלות
 ז"א כי זס סוא מקומו סמלריד ומצאר צכל סלורד לכן
 נס חסי ללס חסוקי פי מלדצד מה סלפי עכיוס דעה
 לריד לרצד ולהודיע ועסה סמענה ודע לך ח"ס ססמחצד
 כהצ צפרק זס ססחלצטוס סמוחין סיס צצנוה רלשוכ'
 כוונחו סוא וצחמי' מודרינות סצנוה רלשוכ' אצל צחמה
 כלסר נכנס' סמוחין סוד ז"א חזי מללצש' סמוחין
 אחר כמה סחי' צצנו' סתחתוני' דסינו סצנו' רציעי
 ססיח מלכות דצנוה שליסי' דסינו חלוי' כה"י של
 סמלכות סיורדי' להללצש צז"א כמו סמזוצר צמכס
 חו"ס פ"ה מוסנה י' ע"ש ורצרי חלה סנה מציוריס
 למעיין צהריח צעער סללס כי סס ז"ל הנה כצחתי
 צדדוש סקדס לוח כי אחר העסות מצי' זיווג חו"ס
 העליוניס הנה אחר כמה צחי' נחלצש צנה"י וצ"ש
 סח"ס סצצנוה ססינה ססיח סשליסי' ססוא מן סחוס
 ולמטה של סצנוה זו וסיה ל' של לללס וכלע"ד ס"י
 סח"כ סה"י זלס סצנוה רציעי ססיח דחל ומלכות
 סצצנוה שליסי' עכ"ל וסעטע מציור' כלסר דצרו
 דצחמה סא דלמרי סללס דצנוה רלשוכה או סללס
 דצנוה סחי' או שליסי' סינו מציורסס לפי מודרינחס
 זס על זס כן סוא סמוחין סצליס מוס איצרל חס"כ
 לעולס אחר כמה צחי' סוא ססחלצטוס של מוחין סצליס
 צז"א ומללצשיס לעולס צצחתי' כה"י סצנוה סתחתוכה
 ססיח מלכות ונקרא רציעי' צערך צינה עליונה וחס"כ
 כה"י של סמלכות יורדיס להללצש צז"א וסיה סצנוה
 רציעי' צערך סצנוה עלמה כמו סמזוצר צמכס חו"ס:

פרק ד הנה צעער סללס ז"ל וסנה אחר סחללצש
 סללס סזה צנה"י דצנו' ככזר סתחילין
 לכמוס סוד ז"א עלמו וכו' ומתחילין לכמוס אחר צ'
 סניס ססס זמן סיניקה כי חז' נללמו סו"ק ססס ספרלוק
 סגזר וסנה צצנה סשליסי' נכנס פרק סתחתון דללס
 דצנוה וצחוכו ספי' ללס של סללס ונכנס סוד ספי'

עליון הנצח בחכמה ורוחה האמצעי בחסד והאמצעי רוחה דרך צפוני ידיו התחתון בנצח וכה נעשה בשמינית כשמאל ובמי נכנס היסוד עצמו בדעת לפיכך בן ט' שנים ויום אחד ביאתו ביאה :

פרק ה א ועתה החמשה חסדים שברעת אימא המתפשט מתפשטים בויא וכשאימא זקופה יסודה כלה ברעת דזיא ולפיכך כל החסדים היוצאים ממנו לשש קצוות דזיא הם מגורים :

ב אבל כשהיא רבוצה עליו שאז יסודה כלה כחזה שלו כל זמן שאין יסודה מתבקע נשארו קצת מהחסדים הנכנסים בשש קצוות דזיא מכוסים ביסוד אימא ואינם מתגלים ביסוד זיא אלא בעת זוונו וקצתם מתגלים בו : ג כיצד חסדי חג ובשליש חסד תית מאירים דרך מחיצת יסוד אימא בחג ושליש תית דזיא שעד שם מגיע היסוד ההוא ומכסה אותם ושליש תית זה דזיא מוכר כשני שלישי החסד הנשאר לשני שלישי תית

משנה

אחת של גלוי חסדיי שנחג"ה דז"ח והוא כאשר האם אינה רוצה זמן השני הוא צדוק חוספי שנה וכו' ואז נקיצו רצוי האורו אשר עם נקע כלי היסוד דליומי ואז מחבלי החסדיי דחג"ה דז"ח ג"כ עכ"ל ע"ש ולקמן נעיה יחבאר ענין חסדיי המגולים והמוכוסים והנה נשער הללס מאלך מאלוד צנין חסדים המוכוסים צחוק כה"י דליומי ונענין חסדים המגולים ואח"כ כחז ז"ל גם דע כי זה הוא עתה צעת הגרלה הז"ח חונס צע"ה הזיווג אז כל ה"ח יודין ציקוד ז"ח ללודך הזיווג עכ"ל והנה נדרוש חו"ג שם וחבאר העיני ענין החפשויות חו"ג והנה שם ז"ל קדר ירדת החו"ג והחפשויות חו"ג ז"ח כבר ידעת כי צדעה של ז"ח יש צ' ענינין והם ה"ח וה"ג וכו' אז החסדיים יורדים ויולא"י מחילה וכו' וכשולא"י החסדיים ומחפשוטים הם כל א' צמקומו עד הוד כילד א' נשאר צחקד וא' נצצורה וא' צח"ת וא' צלל וא' צדוד אך דע כי אין דמוין זה לזה כי הראשונים הם סחומים והשחחונים הם גלויים והענין כי היסוד דליומא כבר ציארנו וכו' כי הכלל ככנס חו"ג דז"ח והסוד ככנס חו"ג זרוע שחאל דז"ח ויקוד ככנס חו"ג ח"ת דז"ח וכל א' וא' יש לו מחילות צפני עלמו וכו' וא"כ כאשר הצ' חסדים העליונים מן ח"ת רוליס להחפשו צזרועות דז"ח אינם יכולים להחפשו צחוכס כי הלל הם עומדים צ"י דליומא והוא מוקף מחילות וא"כ איך יצברו לונס המחילות כדי לכנס חו"ג הצרועות ההם והרי אין להם פחה לללא צו רק לנעם צפי היסוד שהיא צמקוס החזה וכו' חונס האומה הוא כי אלו הצ' חסדיים הראשונים מן ח"ת אינם יולא"יס מין מהיסוד כלל רק כשארים שם ונעם עוצרים הארחס דרך המחילה ומאירים צצ' הצרועות והארחס מחפשו חו"ג הצרועות וכו' נמלא כי צ' חסדים הראשונים ושליש א' של חסד דח"ת הם סחומים חו"ג היסוד דליומא וצ"י החחחונים וצ"ש החסד הג' שנח"ת הם מגולים

מגיד

ע"ש וקסה על המחצר שהשמיט מלכחוז פרקי הלל"ס המלוצשי צפרקי כה"י דחצונה כחזכר עוד קסה שהשמיט מלכחוז שעררה היסוד כחלצנה צללים הראשון דח"ת ז"ח כחזכר ומה שכתב צמסנה צ' "דרך לפרני ד"רו וחבאר צשער פרליון ז"ין פ"צ כי עם מאריך ג"כ צענין ההללצטות ע' פרקי כה"י דליומא חו"ג ע' פרקי ז"ח ואח"כ כחז ז"ל חונס דע כי הפרק הצ' של כלה דליומא או הפרק הצ' של הוד דליומא הנה הם מחפשוטיי ככל אורך זרוע היומי או השמאלי ונמשך עד סיום לפרכיו ומחוך לפרכי האלצטות צוקע האור ההוא אל פרק הג' של כלה או הסוד של ליומא וחוזר וככנס ומחלצט חו"ג ראש הידך היונית או השמאלית דז"ח צין פרק לפרק ששם הוא מקוס חלל ויכול האור להכנס דרך שם עכ"ל ע"ש שחאריך צענין זה :

פרק ה

הנה הואיל שאמרנו לעיל צפרק ד' משנה צ' צ' היסוד עלמו של ליומא אשר צחוכס ומה דעה כחזכר נכנס צדעת ז"ח והנה צדעת חדריים יולאון כי ועתה נחפשו הדעת ככל חדרי ז"ח כנודע וחזכר לעיל צפרק צ' משנה ו' ומשנה י' שדעה המחפשו הוא מליומי כחזכר צציאורינו שם וגם לקמן יחבאר צע"ה לכן אמר המחצר צמסנה א' יועתה יה"ח "סצדעה ליומא המחפשו מחפשוטיים צז"ח והנה צשער האונאה פרק ג' ז"ל לפי שהנה סיבה כסוי החסדים ההם הוא צזמן שהאם העליונה רוצלת על האפרוחים לנעם וע"י כן היסוד שלה לנעם והם מחכמי צחוכו חונס כשאינה רוצלת וכו' רק זקופה מעומד כדרכה ואז היסוד שלה כחון צחולע צין צ' פרקין קדמוין דכ"ה שנה אשר הם צחמי חו"ג דז"ח והיסוד צקוד הדעה דז"ח חונס צצ' פרקין חולעי דכ"ה שנה אשר הם צחמי חו"ג דז"ח אין צחולעס יסוד של ליומא מגיע עד שם ונמלא כי כל החסד דח"ת דז"ח מגולה צלי כלי היסוד דליומא והרי הם צחמי

נתגלו לפי שערין לא חטא אדהיר קדמו
 הם לחמשה גבורות ויצאו מפי היסוד ההוא
 ולא נטו ימין ושמאל למקום הראוי להם
 אלא כמים הזורדים במורד יורו במרוצה
 דרך קו האמצעי עד תחתית יסוד ז"א ושם
 נתפשטו בשני שלישי תית וניה שכו כראוי
 להם : ו ומיד יורו אחריהם החמשה
 גבורות זו על זו מרמעה למטה וכך
 נתפשטו

משנה

" חלקים והסתחון י"ו חלקים ז' סיקה העליון ע"י
 והסתחון י"ז ג' סיקה העליון ח' חלקים והסתחון י"ח
 וכאשר הנחי' האחד שיהי' " למעלה וי"ו לטעם איך
 הוא פחות משמות והוי ממילא וממילא יונכו ז' צניכות
 אחרות והוא כי הנכס כ"ו שלולא שא"ל סתחלק האות
 בעלמו היינו חולקים שום צדקה ח' אוחיות וז"ש אות
 למעלה וי"ז אוחיות ושלש אות לטעם והנה כאשר
 נעריך וכאמר שכל אות ואות מאלו הכ"ו של הוי'
 פשוטה יש זה ע"י נקודות נמלא שכ"ו פעמים ע"י הם
 גבי' רליד נקודות נחלק לג' שלישי' שוים נמלא סיקה
 העליון לחלקו ע"ה נקודו' שהם ח' אוחיות וז' שלישי'
 אות והסתחון יקח קנ"ו נקודות כנ"ל לכן לוקח העליון
 י" אוחיות הם ל' נקודות נמלא שלוקח י"ג נקודות
 יחירות נחלקו ואח"כ שמות חלק ע"ה נקודות הוי'
 י"ג נקודות נמלא שלוקח פחות משמות כי שמות הוא
 י"ג ואינו לוקח רק י"ג ע"כ ע"ש שואריך והוא
 פשוט :

הנה

צדוק חוי"ג הנזכר לעיל שואריך צעין
 חקדים הנזכרים והמגולים כתב שם אח"כ
 ז"ל ולכן כאשר יולאים עחוץ ליסוד אינא שהוא צדוקים
 החזה שאין להם נשם ולטעם שום ממילה כדי
 שיכבד מרולחם ולכן הם רלים כרגע אחד ויורדים
 צמורה גדולה ונפלים דרך קו הישר עד היסוד ד"א
 ואינם פונים אל השרדים להפצתו צדוקותן שהן צניח
 ואז כשיורדים צדוק ד"א הם חוזרים ועולים מתחל
 לעילא כדודע בדרך הטבע שכל דבר הנזכר עלמעלה
 למטה צמורה גדולה הוא חוזר למעלה מכה תוקף
 ההכאה הגדולה שהכה צארץ ואח"כ בדרך עלייהם הם
 מחפלים לג' קוים זה עולה צמחה וזה עולה צנכח
 וזה עולה צהוד כי כן דרך השלשהם והעשן כשעולה
 מנענה למעלה ומלא מקום אור פנוי צלחי מחילות
 מתפשט לכל השרד' ויולה ומחפלה למעלה וכבר
 ציארנו כי היסוד ד"א נקרא כל לפי שיש בו כללות
 ה"ה אי"כ מוכרח הוא שיהי' צדוק מקום כדי לקבל
 כל

התית ד"א התחתונים : ד ואעפ"י שא'
 אפשר שלא ינו זה את זה על כי מספר
 כ"ו שר היות החסד אי אפשר לחלקו
 לשלישי' מכל מקום הגיעו לפי שהאונאה
 היא פחותה משתות אף אם יקח המוכר או
 הקונה כד השני הגותרים וכל שכן אם
 יחלקום ביניהם נמצאו בשני שלישי חסד
 דתית ושני חסדי ניה מגודים : ה כיצד

מגיד

מגולים ואינם מוגבלים מחילות יסוד אינא ע"כ ע"ש
 והנה בשער אונאה פ"ח ז"ל ונמלא כי כל הצ' חקדים
 הם שלמים נשואה אחת הצ' החסד הג' הנוגע לחלק
 הח"ה שצ"ח איננו שום נחלקים כי שלש העליון הוא
 קחוס ומכוסה צדוק אינא וצ"ש הסתחונים הם
 מגולים כדודע כי כל חסד וחסד מאלו הג' מתחלקים
 לג"ש והנה בזה החסד שצמחה נחלק לג' שלישי'
 הנה כפי הכחוצ צמורה יש זה שמות או פחות משמות
 או יתר על שמות וכו' וציאור הענין הוא כי נודע
 כי כל חסד וחסד מאלו ההי' הוא צמחי' גם הוי'
 אחת והוי' יש זה ז' צניכות או פשוט או מליאה והנה
 מלאה אז אין אונאה כלל כי החלקים שוים ונקרא
 מדה משקל ומנין ולכך צ"ש חוזר הצ' צפטועה אי"א
 לחלקה נחלקים שוים ולכן יש זה ענין אונאה עכ"ל
 ע"ש שואריך ואח"כ כתב ז"ל ולכן נבאר עתה צמחה
 האונאה שהוא חסד הנוגע אל הש"ה של ז"א צמחי'
 היותה הוי' פשוטה צלחי מגוי וכו' ומחילה נבאר מי
 הוא המוכר ומי הוא הקונה והנה השליש העליון
 למעלה מן החזה הוא המוכר וצ"ש הסתחונים הם מצמחה
 הלוקח כי הסתחון מקבל את החסד ולוקחו מן העליון
 כי כן דרך ההפצות מלמעלה למטה כדודע ולפעמים
 הסתחון לוקח יותר משיעורו ומאכה את העליון
 ולפעמים להיפך וסניחם דינם שום והנה צמחה הוי'
 פשוטה אי אפשר לחתלק צדוק ומוכרה הוא שואכה
 זה לזה או זה לזה שהנה הוי' פשוטה הוא ג' כ"ו
 וא"ל לחלקה שום כי אם חתלק ע"י ע"י יחבר אי' ואם
 יחלק ח' ח' יוחירו ז' וצמחה הוא שאחד יאכה
 לחצירו כ"ל פעמים העליון שהוא המוכר יאכה לחסתחון
 שלוקח ע"י צשליש שלו וכשאר' י"ז למטה צ"ש ופעמי'
 הסתחון מאכה לעליון שלוקח י"ח למטה צ"ש וכשאר'ים
 ח' צלצר לעליון וכו' ואח"כ עכ"פ לריך לשער שלא
 יאכה זה לזה אלא האונאה היותר מנענה ששפער
 להיות והוא האונאה פחות משמות והוא מחילה כי
 אי אפשר נעשות צדוקתן אחר והענין כי ג' מיני
 חלוקים וכולם נקראו פחות משמות והוא סיקה העליון

משנת מסכת הגרלות ז"א חסידים מח

נתפשטו שם דרך קיום החסד שכנבורות בהור תחילה עד שנמצא ההוד שרדה בחסד ולפיכך החסד וגבורה ושני שלישי תית דגבורות נמתקו בנצח והוד ושני שלישי תית דחסדים שמצאו במקומם : ז ובכה ההכאה נקצו החסדים ההם ודרך קו האמצעי שביסוד ערו עד החזה שבו ומשם התחילו

דהתפשט בעשן העודה דרך שני קיום ליבי ושמאל ומתקו אז בעדייתם נצח והוד ושלישי תית דגבורות אשר הם כחג ושלישי תית דיכוד ז"א : ח והגבורות נשאר שם לצורך בנין נוקביה ודחסדים ערו מהיסוד אל גוף ז"א ודרך עלייתם נתפשטו ונתישבו במקום הראוי להם בז"א שהוא שני שלישי תית ונצח

משנה מגיד

כל ה"ח והנה כשיורדים אינם יורדים רק ז"ח וז"ש המסד לנד שהוא זמינה כ"ח וז"ש ה"ח החסונים נופלים הוד היסוד והנה אחר שיש זיקוד דז"א מקום שיש זו ה"ח ואינם יורדים אלא ז"ח וז"ש חסד א"כ צודאי הוא כשיורדים אלו הז"ח וז"ש הם יורדים לנטה בחסתי היסוד צמקום הראוי לג"ח החסוני ונשארים זיקוד לנעלה ומנו צראשיתו מקום לנציל ז"ח ושליש א"י מושנה וחלל מקום פנוי כי אורה חסדי ירדו לנטה ונשארו מקום ח"ג ושליש ה"ח העליון מקום פנוי ועשה נכאר ענין ירידה הגבירות כי הלא הגבורות אינם מוהינות לירד עד אחר עלייה חסדי רק אחר שירדו וילאו חסדי היכף הגבורות וילאו ויורדות אחריהן וכו' כשילאים יורדים כל הגבורות זיחד נופלים זיקוד ז"ח וכו' והנה כשיורדי' אלו הגבורות זיקוד ז"ח הם יורדות א"י א"י זו על גבי זו ולא צקרי הקיום וכו' ויולאות גבורות חסד ועליה גבורת הגבורה ועלי' גבורת ה"ח ועליה גבורת הנלח ועליה גבורת ההוד זו לנעלי' מו' וכו' נמלא כי זמינה גבורות חסד היא החסונה וכולם וגבורות הוד עליונה מכולם והנה כשיורד זיקוד גבורת חסד שיורד חסונה מכולם היא יורדת לנטה זיקוד שהיא המקום שעומד חסד של הוד וגבורת הגבורה יורדת צמקום חסד של נלח וגבורת ה"ח יורדת וכנכסה צמקום חסד של ח"ח וגבורת דללח יורדת צמקום חסד של גבורה אע"פ שאינו שם וגבורת ההוד יורדת צמקום חסד של חסד אע"פ שם הוא אינו שם והוא מקום פנוי ונמלא כי ג' גבורות פחות שלישי שם גבורות חסד וגבורות הגבור' וז"ש גבורת ה"ח הם דוקא פגעו וכנכסו צמקום שיש חסדי' שם והם מתעצבים ומתחמק' שם הדיני' שלהם עם רחמי חסדי' החסוני' שהם גבור' חסד וגבור' גבורה וז"ש ח"ח אלו הם מתחמק' עם הג"ח החסוני' פחות שלישי שם חסד ההוד וחסד הנלח וז"ש חסד שנצח' אונס נשאר ז"ח ושליש א"י מן החסוני' שהם גבורות הנלח וגבור' ההוד ושליש גבור' ה"ח ולתיות שם מקום פנוי נלתי חסדים כי חסדים האלו נשארו לנעלי' מוקום ולא ירדו כנזכר לכן נשארו אלו נלתי מווחקות

הרי כי נרדה חסדים קודם סחזרו לנלות המחיקו ג' גבורות הראשונים פחות שלי' א' ונשארו ז"ח החסונים ושליש א"י זלי וחווק עכ"ל ע"ש שכתב ענין עליות חסדי' והחזרה לנעלה ואח"כ כחזו ז"ל וציאור ענין עליות זו הוא צאופן זה כי חסלה עלי' הם מתקבלות ועולות דרך קו האמצעי ואינם עולות דרך קיום רק מתקבלות ועולות דרך קו אמצעי ע"כ ע"ש ע"ש ליה ואח"כ ז"ל ואחר הגיעם אל ה"ח אז התפרדו והתפללו לז' קוין ועלו דרך קו חג"ח ואז פגעו שם חז' ג' הגבורות ושליש נלתי מווחקות העומדות שם ואז מווחקה אלו חסדים העולים דרך עלי' נמלא א"י ג' פחות שלי' מוחקו דרך ירידה חסדי' ושליש וז' גבורות מוחקו דרך עלי' חסדים חסדי' מלמטה לנעלה וכו' ואח"כ עלו יוחד לנעלה וכל שעור יסוד ה"ח ואז אורח ג"ח פחות שלי' הם נחלקים לג' קוין זה עולה בח"ח וזה נלח זה זה צהוד כי כן נצבע העשן או השלנצה עולה מוטה לנעלה צמקום המגולה שאינו עולה וקוצע אלא והתפלל אל הדרין והנה זה שאמרנו כאן שחסדי' יורדי' חסלה היינו צמיקין העוליות קודם חטא אדמ"ר וצדדוש הלי'ת כחזו להיפך שהגבורות ירדו חסלה והוא מה שגרי' חטא אדמ"ר כנזכר צדדוש עלונו של חטא אדמ"ר עכ"ל ע"ש שכתבו עוד ז"ל אונס הגבורות נשארו שם זיקוד כי הם לצורך דעת הכוה' כו"ש צמקומו עכ"ל ומה שכתב הנוחצר בנשנה ח' "וגם" עלו" וכתפשטו" צהזה "עלו" וצדדעוהו" דע לך שאין כוונת הנוחצר שעלו חסדי' צדדעוהו מוש אלא כוונתו שעלו חסדים צהזה שהוא שלי' העליון דח"ח כנזכר ונעם דרך וחיילה יסוד אינא שהוא שם צמקום חסדה כנזכר מתפשטים האורות צדדעוהו ודצ' זה ונצאר צדיא בשער הללס דרוש ג' זיל אונס עליית חסדים האלו אינם לביים וזן דב כי חיכף עמד המורה הגדולה של הירידה חוזרים ועולי' נרגע ע"כ שלי' העליון דח"ח ז"א ששם עטרה יסוד הצובה ונוכה עלי' זו שעלו הוד שלי' העליון ההוא עלונו ונלאו שם אה הצ"ח ושלי' המוכוסים ואז הגדילו אורח ומיסוקף צהם אור כי הנה הם שרשם עומדי' צעטרת יסוד הצבונה ונעם ונשלמי' להם אורח אל

ונצח והוד שרזו וגם ערו ונתפשטו כחזה
שלו ובורעותיו:

פרק ו

א ואז מרוב האור חצי החסד
שבהם מספיק להם וישריש

אחרים

משנה

החסדונים המגולים גם הם גדלו אחר שנחגלו משם
ולמטה ומזה דז"א וגם הם נכפלו והנה צ"ש האחרוני
המגולים נעשו ד' שלישים והשני' מהם העליוני' הפסיקו
במקומן וצ' החסדוני' שליש הא' נעשה ומנו כתר רחל
ושליש הא' עולה עד שליש העליון דחיה המוכס' ובגדל
גם הוא וכפול לצ' שלישי' ככ"ל ושליש הא' נשאר
במקומו ושליש הא' כלערף עם שליש הזה שעלה ומלמטי'
מהמה ככ"ל ועלו צ"ש אלו בכתר דז"א רוגמת החצ"ד
שצבל א' והם יש צ"ש עכ"ל ע"ש והנה עם כל זה
שכתבתי נחצרו שני משניות הראשונות ואף נחצרו
אפס קליהו ומסכה ג' וממסכה ה' ח"זה פרטי היצת
אונס זה שבי' המחצר במסכה א' 'עומה' עלתה
'המלכות' שהיתה 'מלצשת' צ"מון 'הזה' 'לח"ה' 'שחשיר'
'שם' רשמה עדן ילא מן הכלל ולא נפרש עדן
והנה דע לך שהמחצר קילר במקום שה' לו להאריך
ולפרש דהנה משמעות דבריו הוא כאשר עלו שני
השלישי' לרעה אזי עומה עלתה המלכות וזה דבר שאין
לו שחר דגאי' שייכות המלכות אל עליית צ' שלישי'
החסדים העולים מח"ג ככ"ל והרי היא היחה בזמן הזה
מלצשת לח"ה ולא לח"ג לכן לאריך קלה צבדי' שיתצרו
ויחלצנו הדברי' והמחצר כחן מקום לטעות דבריו כי
השמיני' להציא הקרמה שלימה כמו שאבאר צ"ה והוא
זה כי הנה צעור פלוק ז"ין ז"ל וזהו תבין מה
שאמרנו כי בתחילה בזמן היניקה לא ה' צז"א צקו
אמלעי' שלו רק ת"ה ויקוד בלצד וכאשר הגדילו
המוחין דז"א אחר העיצור הצ' אז נחסו ומאלו הצ'
ונעשה גם בחי' דעת דז"א והי' צקו אמלעי' דז"א ג"ס
דעת ת"ה ויקוד והי' זה האופן כי מתחילה הי' זו
ת"ה ויקוד בלצד וכל א' מהם תחלקה לבי' שלישי'
כאלא ו' שלישי' וכאשר הגדילו ונעשה בחי' הדעת הי'
באופן הזה כי הו' שלישים תחלקו לבי' חלקים צ"ש
נעשה זהם הדעת וצ"ש האמלעי' שהם שליש החסדון
דח"ה ושליש עליון ריקור נעשה מהם ח"ה דז"א וצ'
שלישי' החסדוני' יקוד נעשה צ"ה ח"ה וכן על
דרך זה הגדילו בחי' צ' הקוי' היינו והשואל והחילה לא
הי' בכל קו רק צ"ס ואחרי הגדילו ונעשה ג' ספירות
עכ"ל ע"ש ובצעור הירח פ"א מאריך בענין קוד האשה
עולה עמו ואינו יורדת ושרש הדברים הוא כי מתחילה
קודם העיצור היחה ומלכות ומחה כעמדה יקוד שהיא

מניד

אל צ' הזרועות דרך מחילה העמדה דהצננה כחצר
עכ"ל הרי מוצא כמו שכתבנו:

פרק ו

הנה צעור הללס דרוס ג' ז"ל אונס גם
לריך שיפשטו חסדים של הדעה צרישא
דז"א שיה" צחי' הדעה בכל חלקי דז"א וגם שיהי'
צנלוי כי עם צראש כל האורות הם קחומי' חוק כהי'
דהצננה והנהי' דהצננה ומפקקים צין ומחי' דז"א אל
גופא דז"א עלמו ולכן לריך צחי' חסדים ומגולים בכל
י"ק דז"א כדי להאיר את האורות כולם הקחומים זו
המחלצשים במחילות כהי' דהצננה ובו' וממלצ' עמה
צננה העשירייה יתין הדעה שהם החסדים המגולים
צדעה ז"א עלמו וצ"ה צצניה וצ"ה צחמנה וצ"ה צכחר
וכו' והנה היות לריך לעלות דעת צדעה ז"א אחרי אשר
שם שרש החסדים כולם הוא לצינה ציכל יען היותם
קחומים ציקוד דהצננה המפקקים ציכל אל חלל גוף
הדעה ז"א ועמה ע"י עליית החסדים האלו יהיה אורם
צנלוי והענין כי צצלות אלו החסדים שם הנה יש
זהם צחי' אור וקיק' ואור פנימי' ולא אור הפנימי'
שלהם ככחם צפנימיה המוחין והדעה ומגידים מאוד והאור
המקיק עולה ומקיקם צחי' למחילות כהי' דהצננה וזהו
מחצנה אור המוחין מאוד מאוד מציח ומחין עכ"ל עוד
שם ז"ל ובצחר עמה עליית החסדים צרישא דז"א עלמו
הנה אחר שהאירו חסדים המגולים צצ"ח ושליש המוכס'
הגדילה ונכפלה הארתה לשיס' וכו' והנה כפולת הארתה
הוא כשכעריך כל חסד מהם יש זהם ג"ש צקוד פרקי
הזרוע והסוק וכו' והנה צגדלותו נכפלו לו' שלישים
והנה בגדל חסד של חסד ונעשה ו' שלישי' והג' נשאר'
במקומן וצ"ש עולים דרך קו ימין שלו בחמנה דז"א ושליש
א' עולה צדעה דז"א צימין שלו במקום החסדים אשר
שם ועד"ז חסד של הבצורה נעשה ו' שלישים הג'
נשארים זו והבי' עולים צצניה דרך קו שמאלי' שלו
ושליש א' צדעה ז"א צצצורות אשר צשואלו וכו' והרי
עמה כאלאו צ"ש בחמנה וצ"ש צצניה צצ"ש צדעה וכולם
שויים אונס למטה צבופא דז"א הרי הם ג"ש בכל אחד
עכ"ל ע"ש נעוים עוד שם ז"ל ובצחר ענין עליית
החסדים צכחר להגדילו הנה כחצחי' לעיל כי סצ"ח
הסחומים צח"ג דז"א הם הנכפלים ועולים צחצ"ד ז"א
להגדילו וכאשר שליש העליון דחסד ת"ה ז"א המוכסה
וגם הוא בגדל ונכפל ונעשה צ"ש אונס הצ"ש דח"ה

שליש

התחתונים ורגלה הגה"י חרשים המאירים
 בסוד חיוורתא מאחוריו : ה זכיום אחד
 שאחר שדש עשרה שנה חצי שריש התחתון
 משני שרישי ת"ת המגורים עדה אל חצי
 שריש העליון המכוסה ויחדיו עדו והגדילו
 כדי הכתר שהנותר מהם מרוב אורו הספיק
 למקומו : ו ועתה ז"א מוכן לקבל הויות
 מבינה

מגיד
 שלה והפסטים אחורי ז"א כהרס גדול הנספק על נער
 קטן אשר כופף ניצורו להספק על ראש הנער וראש
 הארס זקוף למעלה ורגליו תלוי אחורי הנער וכמסכי
 למטה כנודע כי ז"א לבני אימא הוא נער קטן בן
 שלש ככנס תחת הכסף וכו' וכנאל עתה הכתר דז"א
 אינו רק שליט תחתון דה"ת דהצנכה הכלי והאור שלו
 שהוא כפוף על גבי מוחין דז"א רצוף עליהם כמלוייר
 וחלי קומת הצנכה זקופה ופניה כלפי פני הז"א גם
 כן וכה"י שלה החדשים תלויים מאחורי הז"א עד החזה
 שלו ולא כחלו מלך פני הז"א וכו' והנה אלו כה"י החדשי
 הם נמשכים אחורי העורף דז"א ומסכים עורף שלו
 עד כנגד החזה מאחוריו וכו' שאעפ"י שאלו כה"י
 החדשים שיעור ארכם כמו הפה"ה הראשונים הפנימיים
 עכ"ז אינה דומה הממשפט ציורם למעוקס ולכן כה"י
 הראשונים אשר כנכסו צפנים ציורם הם והפסטי"ו
 בכל ע"י ספירי ז"א כולם אך הנס"י החדשי החילוני
 שמתעקמי והם נופלי ויורדי דרך אחורי אינם וגייעים
 רק עד החזה לבד והאחור ודע כי אלו כה"י חדשים
 הם סוד חיוורתא דקדולא הנזכר באדרתא כשא כי כל
 צחי' אימא לובן ורחמים צעדק ז"א והנה אעפ"י שכאן
 עזואר שהכתר דז"א אינו רק שליט תחתון דה"ת
 דהצנכה והמחצר כי צ"ס לא קשה יידי דכוונתו הוא
 להודיע בקלרה ענין חר ז"א על לר היותר שאפשר
 להיות דסייעו אחר שיכנסו המוחין דאצא דלא לוקח ז"א
 לכתר שלו צ' שליטים ת"ת דאימא והוא עזואר בשער
 הללס דרוס ד' ז"ל ולכן לייך שדדע הקדמה אחת והוא
 כי ערס כנכסו ללס המוחין שומל אצא המלבושי"ו הוך
 כה"י דאצא ועדין לא כנכסו רק ללס המוחין שומל
 אימא אז כה"י דאימא הם לבוס המוחין דז"א חצ"ד
 שבו והשליט תחתון דה"ת דאימא הוא הכתר דז"א
 אמנם אחר שיכנסו המוחין דאצא אז לוקח צ' בליטי
 ת"ת דאימא וצוה לא יקשה לך אם תמלא צדדשינו
 דצרים תחולק"י פעם כחצו שהוא מחזה דאימא ולמע"י
 ופעם שנכחצו שהוא והטריצור ולמע"י עכ"ל עיין שם
 צדדוש ה' ערס ככון צוה וחק על פי שהמחצר עדין לא
 כי כלום מללס דאצא עד פ"ח לא קשה יידי כי בחמיל

משנה

כחצ דרך כלל ואחר כך כחצ פרטי הדצ"י והנה בשער
 הללס פרק ו' ז"ל ועתה נבאר ל' דללס שנעשים מן
 כה"י הראשונים דהצנכה והנה האור"ו שסם המוחין דז"א
 ומחלצ"י צחוכו והלבוש כגיר אחר הרוחניו ועפל לו
 ולכן הכל נחשבו ונתיחסו אל גוף הז"א ולא אל החצ"י
 והלבוש ומתלק ומצבעו הראשון שיהי אל הצנכה ונעשי'
 טבע הז"א עלמו וחצ"י להיות גופא דז"א ממש ונקרא
 עלם ומלמיו וצטר ומצטרו כי הגוף ומחצה אחר הרוחניו
 אשר צחוכם עכ"ל ומה שכ' המחצר צמט"י ה' וצ"י
 יא' שאלאחר י"ב שנה וכו' עליו והגדילו כלי"ה הכתר
 הנה בשער הללס דרוס ג' עזואר שצנכת י"ג ה' גם כן
 עליית החקר הנזכר כי שם ז"ל אמנם זהו שאמרנו
 שצנכת ה"ג ה' צוה המושך של ירדת הכתר והנה"י
 החדשים עד החזה ומאחורי אינו לזה בלבד רק גם כן
 ה"י צנכת י"ב עליית החקר אל הכר כמו שהעקתי לעיל והמחצר
 כי צצ"י ח' שאחר י"ג שנה ה"י עליית החקר אל כתר
 והנה לכאורי אפשר ליישב הכא שהמחצר תפס פירוש
 צ' של יוס ח' כי שם צדדוש הכל פירוש צ' פרוטי על
 ענין י"ג שנים ויוס ח' פירוש ח' הוא כי כצר ה"י לו
 חמילה י"ג שנים ויוס ח' כי קודם שעלו החקר"י צמצ"ד
 ה"י בן ע"י שנים ויוס ח' כמזואר שם והעקתי לטונו
 לעיל צפרק ד' וג' שני"י ה"י צעליית החקרים צמצ"ד הרי
 י"ג שנים ויוס ח' ועם זו השנה הרי י"ג שנה ויוס ח'
 ופירוש צ' זה לטונו וגם טעם הצ' ליוס הנזכר כי הנה
 השליט החקר התחתון שעלה עד הכתר הוא עולה
 יותר מלמע"י ומקיום ת"ת ז"א שליט תחתון אשר שם
 ואמנם הכתר אינו יורד רק עד סיוס שליט ת"ת שהוא
 עד החזה לבד ואותו השיעור שצנכתיים שעורף שהחמיל
 לעלות תחילה אותו השליט התחתון זהו צמיתת יוס ח'
 עורף על הי"ג שנים עד כאן לטונו עיין שם אך קשה
 צ' קושיא חדא שסכר"א שם צמיתת שם ר"ח ויעלל
 שהעיקר כלשון ראשון עיין שם צמיתת עוד קשה שהרי
 צפרק ד' סוף משנה צ' תפס המחצר לשון ראשון ולריך
 עיין דב :

מבניה כאורות הכתר אלא מעורב בהם אורות ז"א ומקבלם מכאן ועד חמשה עשר שנים שהוא לתלמוד ובר זה הוא מסוד אימא : ח והרמ"ח איברים שלו עתה הם בסוד ע"ב סיג מ"ה בין ו"ז אותיות דארבע השרשים שמספר הכר רמ"ח ושערותיו היוצאים בו עתה הם בכח חסדים וגבורות דמח דעת ונקראים שערות :

פרק ז א והתיקון הבדלי שנעשה לז"א בגדלות הוא שנברר ברורי

הנשמה דאורות וכלים שרו ובוה נתקנו הכלים הפנימיים שרו והם חב"ד שרו שלא היה בכר א' מהם אלא שבע תחתונות וניתוסף בהם חב"ד ומקיפיהם שהוא הכתר שדהם והוא הכתר של כללות ז"א הנעשה משני שלישי ת"ת התחתונים דתבונה : ב ובר זה נקרא גדלות ראשון שבו נתגדל ז"א ולקח כל פ"צ"ף התבונה שהוא נה"י דכללות אימא החצונית שלו בקמנות והפנימיות בגדלות : ג וגם הבחינות אחרות דעיבור

מגיד

בשער

הכ"ל דרום ר' ז"ל ודע כי הקדושה בכל מקום שיוקדה עושה רושם וכשאר מקום שרעה ועיקרה והוא מה שאינו יכול להתפשט מרוב הארחה ולכן מ' דללס היא הצמיחה העיקרית שא"ל לירד יותר למטה ואחר כך הלאה גרוע ומוגז ואחר כך ה' היא צמיחה התחוכנה שבכולם והיא הארחה שיכול ז"א לקבל בפנימיותו ועכ"ז אינו יכול לקבלו אלא צחמלעות המלצויות של הכלים דכה"י אימא ככ"ל ונמלא כי צ' צמיחות הראשונות שהם מ"ל דללס לא היה כח צ"ח לקבל עכ"ל וזהו ציחור דברי המחבר שכתב בנשמה ו' ועתה ז"א עיובן לקבל שהיות "המוחין" נמלון "שלא קיבל" עד "עתה" כי "חס הארת" שבכללם הם "סוד" ז"ל דללס ר"ל שער י"ג שנה שקיבל המוחין המולוצין צכה"י דחצו"ל שבכללם הם סוד ז"ל דללס אינם רק הארת המוחין שיכול ז"א לקבלם אבל עיקר הארות המוחין הם למעלי צלימו דללס ככ"ל אבל מכאן ועד ט"ו שנים יקבל מל"ז דללס כמו שיחצור לקמן שמהירים עליו מרחוק והנה הם דרוס ד' זה לשונו ועתה נבאר החילוק שיש בין ג' צמיחות ג' אחרות ללס והוא כי אלו צ' מקיפים מ"ל דללס הוא כחצ"ד תב"ח הלצו"ש והכל"י החילוני" הם גופא דתבונה עלמה והאורות הפנימי" הם משהיפים כי יש הם אורות דחצו"ל עלמה וגם האורות של ז"א הנקרא מוחין ולסיבה היות זהם אורות דמוחין של ז"א לכן נקראו מקיפים אונסם ה"ל דללס נחלקה לצ' צמיחות כי הכתר של ז"א צין החילוני" צין הפנימיות שהם האורות כולם הם מהחצו"ל לצדה צלי" שיתוף כלל מן הז"א אונסם הוא צמיחה השלישית המתחון מן הח"ס דתבונה או צ"ש כו"י הסיבה ע"ש זה השליש דה"ת דתבונה או צ"ש האורות והכלים הכל מהחצו"ל צלי" שיתוף ז"א כלל אונסם להיות יודר ממש וקוצצ ומחמיר ראש ז"א ומוחין כו"ש לכן נחשב ומכלל הז"א משה"כ המקיפ"י שהם עומדי' למעלי' מן הראש ולא מן הלדדים כמו הכתר הכ"ל באופן

משנה

שהמקיפים לסיבה היות זהם שיתוף דז"א חניפ' שהם רחוקים נקראו מקיפים וכו' אונסם ה"ל דז"א שהם המוחין הכתובים בחיבור חב"ד אלו הם הלצו"ש והכלים דכה"י דחצו"ל לצדה והאורות דז"א לצדו הרי ג' חוק"י שהם מ"ל המקיפ"י והכתר וה"ל שהם חצ"ד הפנימי" כי המקיפ"י הם גופא דחצו"ל לצדה והאורות משהיפים דתבונה ודז"א והכתר גופא ואורות דחצו"ל לצדה וחצ"ד שהם ל' דללס הם גופא דתבונה לצדה והאורות דז"א לצד עכ"ל ונהם שכתב המחבר בנשמה ז' "ומקבלם" "מכאן" ויעד יט"ו "שנים" "שהוא" "לתלמוד וכו' ונחצור צמיחה לקמן צציחוריו לפרק ח' נשמה ח' ע"ש ונהם שכתב המחבר בנשמה ח' "והרמ"ח" "אצרי" וכו' הכל רמ"ח מוצר צשער הללס פ"צ ז"ל רמ"ח גדלות הם ע"צ ס"ג מ"ה צין ב"י רל"ב ו"ו אחריות צ"ד שמונה הנזכר צהיותם פשוטי" הרי רמ"ח עכ"ל ונהם שכתב "ושערותיו וכו' עד סוף הפרק מוצר לעיל צציחוריו למסכת עיבור וז"ן פ"צ נשמה ח' ע"ש :

פרק ז

הנה צ' נשמות הראשונ" וקלם מנשמה ג' כבר נחצור צציחוריו למסכת עיבור וז"ן פרק ג' ע"ש ונהם סכ"י המחבר בנשמה צ' "החילוניות" "שלו" צקטנות והפנימיות "בגדלות כוונתו שני הצמיחי" החילוניים והאמלעים צקטנות שגם היא נקראת חילוני" צערך פנימית שכבר נודע ומוצור שלעולם ז"א צעל"י ספירות גמורות הן בגדלות הן צעיבור ויניקה רק החילוק הוא כי צעיבור הללס הוא מצמיחה חלוניות וציניקה מצמיחה אמלעית וכל זה נקרא קטנות ובגדלות המוחין צה"י פנימית ונהם סכ"י המחבר "וכשכנסתי" "השלב" "ראשונות כו"י בגרוננו מוצר צשער מוחין דקטנות פרק ג' ז"ל ועתה נבאר הקטר כשכנסים ג"ר דמוחין דאימא או מורידין את המוחין דקטנות לנשמה בגרון ז"א ונמלא שירדו ג"ר דקטנות בגרון ז"א ואחר כך צכניסה ג"ח דמוחין לראש אז יורדין מגרונ דז"א אל חב"ד דז"א עד שלש ח"ה העליון דז"א עכ"ל ע"ש שמהירך צענין זה ויחצור

דעיבור ויניקה שהי' לו כפועל יש לו עתה דמותם בגדרות זה דצד אימא וכשנכנסים השלש ראשונות גדרות זה דהויות דאימא בראש זיא המוחין דקטנות דאלהים אשר שם נדחים בגרונו :

דקטנות דאלהים שכנינו בחגית שרו עד שלישי העליון דתית שרו : ג וכשנכנסים מוחין אלו דקטנות בחגית נעשים ידי זיא מבחנות אלהים שבכל יד ה' אצבעות כנגד חמשה אותיותיו ובהם יד פדקם כנגד י"ג איתיותיו בהיותו מלא עם הכוולל : ד וכשנכנסים השלש אמצעות הגדרות אבא האמור נדחים המוחין דקטנות האמורים בשני שלישי תית דזיא התחתונים : ה וכשנכנסים הגיר נדחים בנהי' דזיא ונקבצים כדם ביסודו שדרך פיו נותנם לנוקביה בהזדווג עמה :

פרק ט

א ואור יסוד דעתיך שבמוחא סתימאה דאריך בוקע מצחו וייצא

משנה

עליו רק שציאחו זיאה דרך אקראי צעלמה חך עיקר נסיאחו אשה הוא צן ח"י לחופה אח"כ צ' שנים לצי מקיפי' ל"מ דללס דאזח ואז הוא צן ג' שנים גמורים וז"ס שצן ג' שנים מוכר קרקעות שהיה לו אציו והוא ללס גמור עכ"ל ע"ש הנה נחצר אשה ראשון ועיין לעיל בדברי הנחצר פ"ו משנה ז' ומה שבי' נמשנה צ' נחצר לעיל צביאוריו לפ"ו משנה ג' :

הנה צעור מוחין דקטנות ז"ל והנה כסיוודי' אלהי' דקטנות אל הג' האמצעות דז"ח אז נעשו צ' חידים דז"ח נחמי' שנות צ' אלהים וכו' ועתה כסיוודי' אלהי' אל הזרועות אז נעשו נחמי' חידים של ז"ל מן המוחין אלהים ואז הוא ה' אלצנות חיד מה' אוחיות אלהים גם חיד פרקי' שבאלצנות חיד הם ממלוי' סס אלהי' הם י"ג אוחיות ועם כללות הסס כנגד י"ד פרקין עכ"ל ע"ד סס פ"ג ז"ל וכשנכנסו ג' אלצנות דאזח אז יורדים צפני' שלישי' חיה דז"ח המגולות וכשנכנסים ג' ר' דמוחין דאזח אז יורדין משני' שלישי' חיה אל כה"י דז"ח ונתקבל' כולם ציקוד ז"ח ועוודי' סס ואח"כ עיי' זיווגם יורדים אל הנוקבא עכ"ל ע"ש :

פרק ט

הנה צעור מוחין דקטנות ז"ל והנה כסיוודי' אלהי' דקטנות אל הג' האמצעות דז"ח אז נעשו צ' חידים דז"ח נחמי' שנות צ' אלהים וכו' ועתה כסיוודי' אלהי' אל הזרועות אז נעשו נחמי' חידים של ז"ל מן המוחין אלהים ואז הוא ה' אלצנות חיד מה' אוחיות אלהים גם חיד פרקי' שבאלצנות חיד הם ממלוי' סס אלהי' הם י"ג אוחיות ועם כללות הסס כנגד י"ד פרקין עכ"ל ע"ד סס פ"ג ז"ל וכשנכנסו ג' אלצנות דאזח אז יורדים צפני' שלישי' חיה דז"ח המגולות וכשנכנסים ג' ר' דמוחין דאזח אז יורדין משני' שלישי' חיה אל כה"י דז"ח ונתקבל' כולם ציקוד ז"ח ועוודי' סס ואח"כ עיי' זיווגם יורדים אל הנוקבא עכ"ל ע"ש :

פרק ח

א ואח"כ מקבל הצי דצלם דסוד אבא שהן מוחין פנימיים שרו בשלש שנים ישמטיו ועד שמנה עשרה שנה שהוא לחופה ואח"כ הלימ דצלם דאבא שהם שני המקיפים שרו מקבלם בשני שנים ואז הוא זוכה לחיה ורוא בין עשרים שנה שיכור לישא וריתן כנכסי אבא אפילו בקרקעות : ב ובשנכנסים חגית גדרות זה דהויות דאבא בראש זיא נדחים המוחין

ויחצאר לקמן צפרק ח' כנאלא מוצאר שאין יורדין המוחין דקטנות צגרון ז"ח אלא לחצר כניסת ג"ר גדרות ח"מא ומה שכהנ מחצצר צפרק ח' משנה א' "אחר סכי" שנים "נדחים" ו"יורדים" צמולר "אחור הסגרון ר"ל שאחר שני שנים שהתחילו יעני גלות נדחים לאלו לאט ויורדי' ובאמה גמר יירדקן צמולר הגרון הוא לחצר כניסת ג"ר גדרות ח"מא כמזכיר לעיל :

פרק ח

הנה צעור מוחין דקטנות ז"ל והנה כסיוודי' אלהי' דקטנות אל הג' האמצעות דז"ח אז נעשו צ' חידים דז"ח נחמי' שנות צ' אלהים וכו' ועתה כסיוודי' אלהי' אל הזרועות אז נעשו נחמי' חידים של ז"ל מן המוחין אלהים ואז הוא ה' אלצנות חיד מה' אוחיות אלהים גם חיד פרקי' שבאלצנות חיד הם ממלוי' סס אלהי' הם י"ג אוחיות ועם כללות הסס כנגד י"ד פרקין עכ"ל ע"ד סס פ"ג ז"ל וכשנכנסו ג' אלצנות דאזח אז יורדים צפני' שלישי' חיה דז"ח המגולות וכשנכנסים ג' ר' דמוחין דאזח אז יורדין משני' שלישי' חיה אל כה"י דז"ח ונתקבל' כולם ציקוד ז"ח ועוודי' סס ואח"כ עיי' זיווגם יורדים אל הנוקבא עכ"ל ע"ש :

יציא ויורד במצח זיא ומאיר בפני מוחיו ומבטל הדינים שבהם ואור הבל פיו דאיך יור ומקף לז' תחתונות דזיא : ב ודעת המכריע בזיא אינו כדעת המתפשט בו שהיות החסדים שזדעת המתפשט עוברים מעבר יביק באדהים שבגרון ומתפשטים בגוף זיא קצתם מכוסים ונקראים ישראל ושבעים נפש בני ישראל שהוא מספר שני היות ושני שלישים הם מגולים ואלו הם הגולים במצר הגרון בהסתלקם ממקום המגודה מפני העונות אבל דעת המכריע אינו מתפשט בגופו אלא עומד בראשו :

ג ובכחינה זו המלכות היא עשירית לזיא כי תשע ספירותיו הם מחכמה עד היסוד כי הכתר נעשה כלו מגוף התבונה לפיכך אינו מן המנין וכאמור בכתר דאיך והמלכות נעשית פרוצוף בפני עצמה מפרק התחתון :

מסכת אורות זיא

פרק א א והכיב אותיות התורה אשר הם פתוחי חותם יסוד אימא מתפתחים

משנה
 המוכסי' הם ז' היות ג' זין ועוד הקם שלים המוכס' שהוא ח' הרי ס' כי מורה על סהום ומסך אך זיה וז"ש המגולים הם ע' המורה על גלוי סוד עינא פקיאח כי ז"ח הם זין וז"ס הם י"ח הרי ע' וכבר ידעת כי אחרי רז"ס להטות ולכן למטה שהם ז"ס הם צקוד ע"ט וכו' והנה יעקב היורד מלרים הוא כי כבר ידעת איך הוא יולא מן יקוד אצח וכשנא גלות מלרים כשחלקו המוחין ונחעלו למעל' ולא יעקב שהוא מן המוחין דאצח וזכי ישראל שהם אלו החסדי' עלו למעל' ונחעלמו וכאשר עלו ועברו דרך הגרון שהוא מלרים זה סוד גלות מלרים עכ"ל ומה שכי המחבר צמסנה ג' וצבחינה זו "המלכו" היא "עשירית ועין צבאורינו למסכה עיצור זרין פרק ג' משכה ה' ומה סכ' "המלכו" "מעשה פרלוף וכו' עד סוף הפרק מצואר היעיצ לעיל צבאורינו למסכה עיצור זרין פרק ג' משכה ה' עיין סס היעיצ :

פרק א הנה צענר ענה"ח פרק ג' וצכ"ח הוא צענר עקודי' פ"ח ז"ל זה שאמר בתיקוני' דף ז' כי ה' מולאוח הפה נקראים פוחמי חוהם דל אינוא עילאה והענין כי ה' נקודו יס צפוחמי חוהם כנגד ה' מולאוח הפה אשר הם נפתחי' ופוחמי' על ידי אינוא עילאה הנקרא חוהם שהוא יקוד קצה הנקרא חוהם כדודע כי סס נחמתי' ונלטיירי' כל הליורי' וכו' ונמלא כי שרש ה' מולאוח נעשו מה"ג דמלפ"ך ונעשו ה' מולאו' ולא ילאו מעס כל הכיז אחון צקוד אהה"ע

מגיד
 לז"ח דזיא עכ"ל ע"ש וכן הוא מצואר צפיריטי האידרא ע"ח ומה סכ' המחבר צמסנה ז' "ודעת המכריע כבר כהצאר לעיל צבאורינו לפרק ז' משכה ו' וי' ע"ש והנה צענר מוחין דקטנות פרק ו' ז"ל ואמנם כשכנסו אלו המוחין לאינוא דגדלות ועדין עומדי' המוחין דקטנות דאלהים צתוך הגרון אז מתלבשי' זה צזה ונעשים האלהים לצושים להיות שהם הגדלות ונמלא כי החצצרים ג' היות חוך ג' אלהים והנה הוי' אלהים ג' יצ"ק זה סוד יעקב שהוא יקוד דאצח העוצר חוך הגרון דזיא שהוא נקרא מעבר יצ"ק עכ"ל ע"ש ושם צפרק ח' ז"ל יעשה נצאר גלות ישראל למלרי' וכו' וכבר ציארנו צדקו פסח כי גלות מלרים הם מוחין דקטנות מחעלמות למעלה ולכן בצרה יד מלרים והנה כבר הודעתך כי מה"ג נקרא אציה ומה"י נקרא צכ"ס והנה צני ישראל הם כ"ה כי כאשר היו מחשפטי' החסדים חוך ז"ח הנה ז' חסדי' ושליש' הם מוכסים וז' חסדי' וז"ס הם מוגולי' וכו' ואלו החסדי' המוגולי' הם צני ישראל וכבר ידעת כי כל הנשמות והגבים הם נעטיפת החסדי' כי מעס הסולמה וצפרע מן המוגולי' ואמנם צני ישראל הם סוד צ' חסדי' וז"ס המוגולי' שעיקר נשמה צני ישראל מעס ילא ולכן היו שבעים וכו' והענין כי צ"ח ושליש' הם מוכסים זה סוד חוה ס' וז"ח וז"ס הם מוגולי' הם אוח ע' צאופ' זה כי כבר הודעתך כי כל חסד מאלו ה"ח הוא הוי' אחה והנה כשחלק הוי' לג"ש יחי' כל שליט מעס ע"ע ומה והנה ז' חסדים

מגיד
 לז"ח דזיא עכ"ל ע"ש וכן הוא מצואר צפיריטי האידרא ע"ח ומה סכ' המחבר צמסנה ז' "ודעת המכריע כבר כהצאר לעיל צבאורינו לפרק ז' משכה ו' וי' ע"ש והנה צענר מוחין דקטנות פרק ו' ז"ל ואמנם כשכנסו אלו המוחין לאינוא דגדלות ועדין עומדי' המוחין דקטנות דאלהים צתוך הגרון אז מתלבשי' זה צזה ונעשים האלהים לצושים להיות שהם הגדלות ונמלא כי החצצרים ג' היות חוך ג' אלהים והנה הוי' אלהים ג' יצ"ק זה סוד יעקב שהוא יקוד דאצח העוצר חוך הגרון דזיא שהוא נקרא מעבר יצ"ק עכ"ל ע"ש ושם צפרק ח' ז"ל יעשה נצאר גלות ישראל למלרי' וכו' וכבר ציארנו צדקו פסח כי גלות מלרים הם מוחין דקטנות מחעלמות למעלה ולכן בצרה יד מלרים והנה כבר הודעתך כי מה"ג נקרא אציה ומה"י נקרא צכ"ס והנה צני ישראל הם כ"ה כי כאשר היו מחשפטי' החסדים חוך ז"ח הנה ז' חסדי' ושליש' הם מוכסים וז' חסדי' וז"ס הם מוגולי' וכו' ואלו החסדי' המוגולי' הם צני ישראל וכבר ידעת כי כל הנשמות והגבים הם נעטיפת החסדי' כי מעס הסולמה וצפרע מן המוגולי' ואמנם צני ישראל הם סוד צ' חסדי' וז"ס המוגולי' שעיקר נשמה צני ישראל מעס ילא ולכן היו שבעים וכו' והענין כי צ"ח ושליש' הם מוכסים זה סוד חוה ס' וז"ח וז"ס הם מוגולי' הם אוח ע' צאופ' זה כי כבר הודעתך כי כל חסד מאלו ה"ח הוא הוי' אחה והנה כשחלק הוי' לג"ש יחי' כל שליט מעס ע"ע ומה והנה ז' חסדים

מתפתחים בפה רז"א פתיחה בינונית ומתחלקים
 שם בכח חמשה אותיות מנצפך לחמשה
 מוצאות הפה הידועים כנגד חמשה בחי'
 הנמצאות בנשיקין דא"א כשמזדווגים והם
 נישוק אבא לא"א ונישוק אימא לאבא
 (שמשם נבראים הנשמות) והבל אימא באבא
 ורכב אבא באימא (שמשם נוצרו הרוחות)
 ודיבור אבא לאימא (שממנו נעשה הנפש) כי
 אין לאימא דיבור שהיא תובעת בלב לבד
 ומדם נעשה עצמות גופו (חסדו מנשיקות
 אבא גבורתו מנשיקת אימא תפארתו מכללות
 כפל הנשיקין נצחו מהבל אבא הורו מהבל
 אימא יסודו מכללות כפל ההבלים ומלכותו
 מדבור אבא) : ב כיצד הם מתחלקים בו
 מאלף ועד זיין בקו ימינו ומחית ועד נון

בקו שמאל ומסמך ועד תי"ו בקו האמצעי
 ומנצפך בפולות הם (הפתוחות להשפיעו והם
 סוד הי"ח והסתומות לעצור והם סוד הי"ג
 והם) המם בחוטם רנון בזרוע הצדיק באצבעות
 הפיה בפה הכיף ככף היר : ג ועוד מתחלקים
 בו כל הכיז אותיות בתשע ספירותיו בסדר
 א"יך בכ"ר כיצד א"יך הוא בכלי העליון שלו
 הארץ שהוא אחרים בכלי הפנימי והיור שהוא
 עשירות בכלי האמצעי והקוף שהוא מאות
 בכלי החיצון וכיוצא בו מתחלק בכ"ר בשני
 גי'ש בשלישי ובסדר הזה הוא כל הארפא
 ביתא על סדר כליו : ד והארת הכיב
 אותיות שנחלקו לשלש קוים שרו נקבצה
 ביסודו ונעשה בה כלי ומחמשה אותיות
 מנצפך שרו הכפולות נעשו המיין דוכרין
 שרו

משנה

נחוטמא צפוטמא וכו' כי חוטמא הוא □ נחוטמא
 דמנלפך כי כשתחבר החוטם וחסרין קו חוטמא נשאר
 דוגמת ו' נחוטמא ופוטמא הוא אות פ' דמנלפך כי אות
 פ' צמלוי הוא פה וסוד דרועין הוא אות פ' פשיטה
 דמנלפך כי הנרוע קחום ולרוך כענין פשוטה והידיס
 הם ק' דמנלפך שהם צ' כפות הידי' כי כ' צמלוי הוא
 קף והאלצעו' אות ל' דמנלפך כי אות ל' הוא אלצע וכמו
 שהל' יש לה חיסוך כן האלצעו' ומחצתו' צבץ שהוא
 גוף הכף עכ"ל והנה צטער פרקי הללס פרק ו' זי"ל ונצאר
 זה ציטור ומנלל סה"ל דל"ל דז"ל הוא ע"ס וכו"ל יש
 לו ג' כלים זה לפני' וזה והנה הראשון הוא הכמה דל'
 דללס ויש צה ג' מכוונות זו לפניס וזו בקוד א"יך א'
 צפכיו"י צחיכונה ק' צחיכונה והצינה של ל' דללס
 הם ג' ציטות זו לפניס וזו בקוד בכ"ר צ' צפכיו"י ק'
 צחיכונה ר' צחיכונה וכן גל"ש צדעת דמ"ח צחסד
 הכ"ך צגצורו' וק"ס צח"ח זע"ן צנלח חפ"ף צחוד
 ע"י"ך ציקוד עכ"ל ע"ש שואר"ך צענין חספירו' אשר יש
 בכל א' ג' זו לפניס וזו החיטון והאחלעלי והחיסון
 והיינו כדברי המחבר צמסנה ג' ומה סכ' המחבר
 "צכלי" העליון כוונתו צספירה העליונה של ז"ל שהוא
 חכמה כזכר וכבר נחצאר לעיל צמסכת הגדלו' ז"ל
 פרק ע' ומסנה ג' כי ע"ס ז"ל הם מתחילים מחכמה
 והכמר אינו מן המניין ולכן אלו מוסצים סדר א"יך בכ"ר
 גם כן מחכמה כזכר והנה צטער נוכח"ל פרק ג' זי"ל
 והנה כל האצרים נעשים ונלטיידיס בכ"צ אחוון כי
 הגוף הוא מן אותיו' ולכן הארת הכ"צ אחוון דכודיס
 שמהם נלטייר עלמות ולורך גופו עלונו נתקצלו ציקוד
 שרו

בגיד

חמשה וכו' הנחלקו לה' חלקוי וכו' וגם צה יסורלו
 צ' חמשי' חלקוי צתיקוי' האחד חוונר כי האותיו'
 ילאו וצינה מהחמסם שלה צקוד פיוחמי חחסם השכי
 חונר שילאו חוטמא דז"ל וסניסם לודק ס כי יקוד
 חוטמא היא חוטמא דז"ל כי נפתח דרך הפה ונעסם ילאו
 האותיו' עכ"ל ע"ש ומה סכ' המחבר "פתיחה צ"יכוכית
 כוונתו אותיו' ציכוכית חוטמא דז"ל ונעסם חוטמא
 חוטמא פרק ו' ומסנה א' כשתפתח ע"י פיוחמי חחסם
 יקודה אותיו' גדול' לכן חמר הכא כשתפתח פתיחה
 ציכוכית כזכר סם ציצאוריני סאותיו' ציכוכית צי"ל ע"ש
 היע"ז וצטער הכללים פ"צ חאר"ך צענין חמסנה ציכוכית
 ע"ש צנשיקין כדברי המחבר חוטמא וכבר העתקתי לעיל
 צמסכת עיבור זיין פ"ג והנה סם צפרק צ' הכ"ל כי
 חמר כך זה לשונו אך חוטמא אין לה כלל דיבור כי
 החוטמא צפה יוללות בלא כחוצה וכנגד ציכוכית אלו הם
 ה' מוללות הפה עכ"ל ע"ש והנה צכוונת הפילת אלילות
 צכוונת צרכת אצות ז"ל ולר"ך אחה לדעת כי הז"ל
 נעשה על ידי כ"צ אחוון כידוע חמסם הם מחולקות צו
 לג' חלקים שהם ג' קוים ז' אותיו' ראשונ' צקו יענין
 וז' שכיית צקו שמאל וז' אחרונ' צקו חמלעני כזכר
 צוחר צר"ש"י והן אצגדהו' צחסד חעייכלונ' צגצור'
 קעפלקרשח צח"ח כך פירוש חורי ז"ל עכ"ל ע"ש וצדרושי
 הללס דרוש ה' וצס"ל הוא דרוש צ' ז"ל ונצאר עתה
 אלו שה"ג כי הלל הם סוד ה' מוללות הפה והם סוד
 ה' אותיו' מנלפך שאלו הם סוד ה"ג וכו' צאדרח רצא
 חונו כי ה"ג כחפטו' צחוטמא צפוטמא צאדר"ך צירכין
 צדין צאלצעי' וכו' והנה ענין השכי והוא החפטו'

מה הרעת שבראשו שמפי יסוד אימא שבו שם שרדי רפה ששם הוא נגנו יוצא תחילה לפנות מקום להארת מוחי חויב הגנוזים בניה שדה שאין בהם פה שיצאו אחיב דרך שם ובמקום היותר עליון שמוצא בפני ז"א בצאתו משם שם הוא עומד : ג ומפני שביציאתו זאת אינו נעתק ממקומו כי כן יסוד אימא כשיוצאת על זוין מגיע עד החוזה דז"א לפיכך אין כח באל שרדי היוצא מהגבורות שבו להתגלות בפני עצמו בדחי שמאל דז"א אלא הוא נכלל באל שרדי היוצא מהחסדים שבו הנגלה בדחי ימין שלו לפיכך שני אר שרדי אלו כאחד הם חשובים : ד ותחת אל שרדי מאירים שני אר הויה שהוא מורה חסד א' בדחי ימין ואחד בדחי שמאל לפי שהם יוצאים מהארת מח חכמה שבראש ז"א המעולה מפת בינה אשר על כן קודם אל"י ליעק מקו הנצח שבה

שרו : ה ואלו הכיב אותיות הם הגוף ובהם התנין סוד הנפש ובתוכה הנקודות שהם סוד הרוח והוא מתחלק בהם ל"ים ועל ידו אתכליל ימינו דז"א בשמאלו כי חסד הרוח נכנס בגבורת הגוף וגבורת הרוח בחסד הגוף ועל הנקודות חופפים הטעמים סוד הנשמה :

פרק ב

א ומהארת תשע נימין דאריך הנמשכים מכנגד פניו שהאירו בשלש מוחי חב"ד שנתלכשו בנהי דאימא ונכנסו תוך שלש ראשונות דז"א יצאו תשעה תקוני דיקנא שרו המגעת עד החוזה לבד ומאירה משני אלהים דיודין שבשני פאות הראש דז"א הסמוכים לאזנים ששם התיקון הראשון הנקרא אל : ב ואל זה נחלק לפני ז"א לששה אל ואינם נראי אלא חמשה וארו הם העריון הוא אל שרדי והוא יוצא מהארת

בינה

חורתי האחרים שצדל פנים דז"א הם נמשכים ויודים ג"כ דרך הפנים עד רישא דז"א וסם ותחצר דיקנא דז"א ולו נעשית לו ע"י ח"ד עכ"ל וכן נספר ונזול השערים כי שם תחילה שאין לז"א יניקה מיי"ג חורתי רק וחד ארשא דצפנתוה דשערי ואלח"כ כתב ז"ל אונס אעפ"י שעיקר יניקתו ומהוא ארשא גם כן מאירים כל הי"ג חוורתא דז"א כי ע"י חורתי הם נמשכין דרך פנים דלריך עד דיקנא דז"א ומכוחם נעשו לעזיר ע"י תיקוני דיקנא כח"ש צנוקומו ומהי חוורתי לחסד נמשכין עד רישא דז"א ומאירין צרישא ומשם למעלה ולא דיקנא אונס אחר שהאירה צרישא נמשכת אח"כ הארחה ג"כ וילאה לחון ומשלמת לו י"ג ח"ד לז"א כי עוצרת וצוקעת בגלגלתא ומאירה זו ועוצרת אח"כ עד הפנים דיל"י ג"כ להשלים לו י"ג ח"ד עכ"ל וקשה על המחצר שכתב ומהארת תשיע נימין דלריך ול"ע ועיין לקטן צביאורכו לפק ג' משנה א' שם ונזולר שעל די מוחי חז"ד נמשכה הדיקנא דז"א והנה צנוכי י"ח צנוכה האל ז"ל כי אחר שנכנסו מוחין לחסדים ועילאין דאימא עם ג"ם דלצא כבר הז"א נקרא גדול ואז מתחיל ללמוח צו זקנו וצנוכה ויעזור ז"ל והנה פלתי הראש דז"א אשר משם נמשכין רישי דדיקנא הם אלהים אלהים צמלוי י"ש י"ג אותיות נגד י"ג ח"ד הנמשכים משם וכו' ונחזור לענין דע כי נז' שמות אלהים הכ"ל שהם נז' פלתי הראש משם נמשכין צ' רישא דדיקנא וכל אחד משניהם לוקח שם אל מאלהים עכ"ל עיין סם וצנוכה

מגיד

קצו ונעשה זה כלי והנה ה' אותיות מנלפ"ך היתרות הזכרים הם הו"ו עליון שצחוך כלי יסוד שלו ככ"ל שנעשה מכ"צ לחון שלו עכ"ל ונשער הכ"ל פרק ה' מאריך צענין אותיו הגין נקודו' עעמיס וסם כ' ז"ל ונחה כצאר עיכס דע כי הכלים שהם גוף דז"א הם צמיחה האותיו' וזהם נכללים התנין שהם הנפש אונס ון הכ"צ לחון נעשה הגוף וכו' והנקודו' הם עשר והם צמיחה הרוח וכו' כי ה"י ספירות הם עלמות שהם הנקודות שצחוך האותיו' עכ"ל עוד שם ז"ל קוד " ספירות הרוח הם צלמה " ספירו' אך " ספירו' דנפש הוא שם מושאל כי עיקר " ספירו' הם רוח עכ"ל עיין שם שואריך מואד ולאחר כך צפרק ו' כי ז"ל ודע כי הרוח שהם ה"י ספירות אינם כסדר הכלים כי החסד של הרוח צבלי הצבורי' וגבורת הרוח צבלי החסד וזה קוד התכללי' שמואל צמינא וימינא צמואלא עכ"ל עוד שם זה לשונו הכלל העולה כי כ"צ לחיון הם רמ"ח אצרים של הגוף וה' לונלפ"ך הדרם שבו קורה הנפש שהם התנין ועיקר ישיבתם בלז והרוח הוא הנקודות וכו' והטעמים הם הנשמה עכ"ל :

פרק ב

הנה נה שבי המחצר "ומהארת" ע"י "נימין דלריך" הנמשכים "מכנגד" פניו עיין צמסכה אריך פ"ה משנה ה' שם ונזולר כי ע"י נימין דלריך עם הארמין צניכיהם יודדי' ומכסים פני האריך עד סוף חוטמו ועיין שם צביאורינו והנה נה צמאלא כתוב צשער אל"א פיה ז"ל דע כי לחון הני

שבה ששם גנוז ולצאת דרך יסודה ששם
הפה ואינם מוצאים מקום פנוי להתגלות אלא
עד תחת אל שדי כאמור : ה ותחת אל
היה מאירים שתי אדני המורה דין לפי
שהם יוצאים מהארת מה בינה אשר נסעה
ממקומה הידוע ונגלת במקום הראוי לה על
דרך האמור במח חכמה בר אלו הם מסוד
תיקון הראשון ה"ז הנקרא אל כאמור :
ו והתיקון השני הוא כתיקון השני ורביעי
דאריך והשרישי בשלישי וה' אלא שפה הוא

מלא שערות קטנים משאיכ באריך שהם
פנים והרביעי הוא כששי דאריך והחמשי
כשביעי אלא שתפוחים אלו הם אדומים והששי
כשמיני דאריך אלא שזו מגיע עד ראש
מעיו והשביעי כשנים עשר והשמיני
כעשירי והתשיעי כשלשה עשר : ז ואור
הנמשך ממזחא סתימאה דאריך מתפשט
דרך שערות ראשו וזקנו ויורד ומאיר במזחין
ה"ז ומתפשט עד זקנו :

פרק ג

מגיד

מישנה

וזכוונת י"ח זכוונת האל ז"ל כנאלא כי אל זה כחלק
לגי שמוה אל וחס ז' פאוח ונז' לרדים וחס ו' פעמי'
אל ג' מינין וג' ושמאל ואמכס ג' אל אלו הם נמשכי'
ונז' מוחין חציד אשר זבנגלתי לעילא גו תלח תלני'
דזבנגלתי וקיום עד המלח ומסס ולמטה יורדות
הארחה דרך לרדי דיקנא וכו' והארחה ראשונה הוא
אל ה"קנא קדמאה והנס כש"אלא הארחה ג' מוחין אלו
מחיר-ס זלחי הייזין והשמאל ג' אל מנכאן וג' אל
מנכאן אמכס איכס מהגלני רק ה' לזר ואל ו' נעלס
עכיל ע"ס והנסה סס מחריך זענין ה' רחלל זדריך ה'
ואחר כך כחז דרך אחר ז"ל ונשלים לזכר איך איכה
רק ה' אל ולא ו' גמורי' והענין כי הלל ג' מוחין
חציד וכל אחד מחיר ונז' לרדי הפנים זלחי יינין
ושמאל והנסה הדעת הוא בחוק יסוד דליומא ונקרא
שדי כידוע וכו' ונאלא שז' אל שדי שפאח יינין ושמאל
הם נמשכי' ומה הדעת ומה הזינה מחיר צז' לרדי
הפנים צ' אל אחי כי הזינה היא ריכס ונקרא אל
אחי ומה החכמה מחיר צז' לרדי הפנים שני אל הויה
אמכס קרסם הם אל שדי למעלה ואח"כ אל הויה ואח"כ
אל אחי והוא דעת חו"צ וכו' והענין הזה כי הלל ג'
מוחין אלו סתומים זכ"י דליומא ואיכס מחירי' עד
שיורד אורן ומהפשטו למטה צז' לרדי הלחיים זפאח האקן
והנס הדעת אשר הוא למטה ונז' מוחין הוא יולא זכהר
חחלה קודם לחו"צ והוא לריך ללחא חחלה ומקומו
ויורד למטה כדי להגלני' זדיקנא ומכ"ח מקום פנוי
שיורד חו"צ גם הם דרך הדעת שהוא דרך פתח היסוד
דליומא כי דרך קיום שלחא אין להם גלוי והנס כיון
שהולך ללחא חחלה דעת וכו' ואינו מכ"ח מקום פנוי
אל החארים רק הוא לוקח מקום רחשון והעליון והפנוי
ואז נעשה סס אל שדי ואחר כך כשיורדי' חו"צ הנס
כשהם למעלה זמקומם הם שוים ואין הזינה למטה
ומחמה כמו שהיה הדעת למטה ומהם רק החו"צ שוים
יחד צ' לרדי רחשא ולכן יורד חחלה החכמי שהיה מעולה

מן הזינה וכו' ואז יורד ונעשה אל הויה למטה מן אל
שדי כי אינו מולא מקום פנוי למעלי' ואחר כך יורד
הזינה ונעשית אל אחי וכו' והנס הדעת לפי שאינו
מתרחק ומקומו כי הלל ערין הוא זמקומו כי מקומו
הוא יסוד דליומא וערין יסוד דליומא מתפשט עד החמה
כידוע לכן אין צורך להפשטות לזר ולא יל"ח לגמרי
ולכן אינו כחלק לז' רק אל שדי דיון ושמאל כלולים
זחד והם אל ה' וכו' כי לעולם שמאל אחכלל זימיא
ואינו כיכר רק יינין לזר ואע"פ שלמעלי' ביאור קרר אל
שדי וכו' להפך ונז' לרדי' שזה זינור זאמיחה שך
שמעתי ממורי ז"ל והאמת יורה דרכו עכ"ל וע' זמככה
או"ח פ"ו משנה ה' סס מזכר ששדי זביסוד אימא רפה
ומה שכח המחזר זמככה ו' מזכר זכדיא זזורה
הקדוש זכרחה לזכר קדישא דף קל"ט כל ע"י ה"ד דז"ח
כזכרי המחזר ומש וכן הוא מזכר שטוט זפיריטי
האדרח ועיין זמככה אריך פרק ז' ומשם חרין ע'
ה"ד דז"ח ומה שכח המחזר יללח "שפה יסוף מלל
"שערות "קטנים מזכר זכדיא זזורה סס ז"ל תיקנא
חליחלה מאלמעייתא דתחות חוטמא מתחות חרין חוקצי'
כפיק חד רחחא ושערין זערין חקיפין מליין להסוף
רחחא עכ"ל עיין סס ומה שכח "אלא "שפומין אלו
"אדומים גם כן מזכר זכדיא סס ז"ל תיקנא חמשה
פסיק שערין ואחזיין חרין שפומין מנכאן ומנכאן קומקו
כהאי וורדל קומקא עכ"ל עיין סס ומה שכח המחזר
זמככה ז' מזכר זכ"ח שער איח פרק ז' ז"ל הארחה
צ' היא נמשכה ממזחא פנימאה דל"ח ויורדת דרך
שערות דרישא ודרך שערות דדיקנא דל"ח ונמשכין עד
דיקנא דז"ח ומחירים זמזחא דל"ח עכ"ל עיין סס ומה
שכח המחזר "עד ראש מעיו היינו עד החמה כמו שבי'
המחזר זמככה ה' וענין זה מזכר זכדיא זזורה הקדוש
סס ז"ל תיקנא שתימא' כ"ק שערח כחד חוטמא זכרתי'
דיקנא וחליין עד רישא דמעיו ולא כח"ח עד זינורא
עכ"ל ועיין לעיל זמככה ח"ח :

פרק ג

נעשה לפעמים בן כ"ב סוד אותיות התורה
 שבו שניתנה באש שחורה כשערותיו עד
 גבי אש לבנה כשערות אריך : ה ושערות
 ראשו עומדים זקופים והנימין כפופים
 וגמשיבים עד אזניו משאיב באריך ומניעים
 עד הגרון מקום אשר יהיה שם ראש פרצוף

הפרצופים

משנה מגיד

דל"א וסם ומקשימים אוחס הארות דמוחא סתימאה
 הנמסכות דרך לבורות טענות הכ"ל והס מל"א : ס צעורף
 דז"א אחורי הדעה שלו אשר סם חרי ישיי כחפין דלריך
 אשר סם צחינה חרין עטרין דז"א הנקרא דעה שלו
 וכה אוחס הארות העלמות היוללות סם סהם ממוחא
 דל"א מכים ומצטטים סם צמוקס יהוא ועוצנה הארסם
 צפכים חוך המוחין דז"א וזו מחנוץ אור המוחין
 פנימיה דז"א צמלח דז"א שהוא כנגד העורף אשר סם
 הכאה קולא דשערי יולא סם הארסם צצחינה אור
 מוקף דחפילין ונמלא כי מחללה לא היו המוחין צהיחס
 צפכים רק ג' מוחין ועמה על ידי האור הנוסף צהם
 על ידי האור קולא דשערי כנזכר בחלקו החרין עטרין
 צצדעה ונעשו צחון סני מוחין ומש"כ צהיחס צפכים
 ועמה נעשו ד' פרשיו' צחפילין וסן סן הד' פרשיו' סהם
 צד' מוחין דז"א עכ"ל ע"ש וצדק מ"צ סם ז"ל כי הנה
 כל מליחות אור יס צו אור חוזר והנה האור הזה שיוכל
 מוקולא דשערי ככ"ל וכו' חזר האור של ד' פרשיות
 האלו ונחנוץ לפנים צג' מוחין פנימים וצלטו לאחור
 עד מוקס הקשר של הפילין וסם נעשיה ד' זו שהוא
 קוד ד' דלחד כדרך מי שמונה צמוקס א' שמונה ההכאה
 חוזר לאחור וענין ד' זו כך הוא כי הנה חמיד אלו
 אומרי' שהנה"י של החצונה סם כככסיס עם המוחין
 חוך גלגלה דז"א והאמס מלכות של החצונה שהוא
 יסר החחונה מוס צודל"י הוא סגס היא כככסה עומס
 והיא דצוקה סם עם הנה"י צדעה של ז"א צפכים מן
 הגלגלה אצל איננה צכלל המוחין והנה כלשר האור
 החוזר הכ"ל של ד' פרשיות של הפילין דרשח חזר
 לאחוריו וככס דרך המוחין פנימים אז האירי ד' הארו'
 האלה סם מצפכים ונחלצשו צחותה מלכות של החצוני
 הנקרא גם היא ד' כנגד ד' אורות אלו המחלצשי' צה
 וזו נוקב האור שלהם צאחור צעורף ומחון צמוקס
 קשר של הפילין וסם מחבלה צחינה המלכות שהיא
 צחינה ד' של הקשר וצחוכס מלוצשי' ד' אורות של
 מוחין והאמס לפי שאין סם רק מליחה המלכות לכן אין
 סם רק צחינה עוד כי העור הוא צסוד המלכות ואין
 סם צחינה שפרשיות צחוכו לפי שאין סם צחינה מוחין
 מוש כמו צחפילין עכ"ל עוד סם צענין קוד סרלועות

כעמר

הפירצופים האלה כאחד הם הנקראים זיא בכר מקום ומקבל אור אים דרך חרון רחב כחרון דאויא אבר לא מקרוב כמדהם ובפנימיותו יש לו פרצוף נוקבא אחת הנקראת כנסת ישראל והיא שוה לתית שלו כי היא גדולה כמדהו ממש :

פרק ד א ויש לזיא גם קטנות שני והוא בעלותו לקבל המוחין מחצוניות חגית דאויא שהם בחינת גהי דפרצופיהם העליונים ובתוכם חצוניות חגית וחביר דפרצוף ההוא : ב ומפני שהוא ממותק יותר מקטנות ראשון אינו בסדר אלהים

מגיד
 כעמר נקי לא קשה כאן צדיקא עילאה דא"ח טעמר הראש כעמר נקי וצכלל הראש הוא הזקן הא צדיקא חתאה דזיא טגס חזר ראש והזקן צכלל לזיח . ועל דא כד אחייבהת לורייתא לישראל כלומר ובגין כך טעמרי ז"ח טחורות הנה כד אחייבהת לורייתא טהוא בחי' ז"ח לישראל אחייבהת זאט טחווה טהם בחי' טערות ז"ח אשר הם דינים גמורים גוון טחור על גבי אש לזיכה הוא טפע מוחא טחומאה וכו' וכבר נודע טכד אחייבהת לורייתא כדעה ז"ח לזקן טזקנה לזיכה וכו' טעלה עד דיקנא ח"ח טהוא לזיכה עכ"ל והנה צכוונת לילית זה לטונו וקולין היולאין ממוחין דעיבור וכו' ומגיעין למטה עד רישא דנוקבא נד חזה וכו' והכימין ילאו אחר כך צמין יניקה וכו' ואינם מחפטיים רק עד ראש טל לאה נד הגרון דזיא כי טס טחחלי ראש דלהא וכו' וטעמרי יותר קטנות וכו' ואלו אינם מחפטיי רק הם עומדי בגלגלתי וצרישא דזיא עלמו ללורך עלמו וע"כ אלו הטעמרי היולארי ממוחין דגדלתי אינם כפופי ונמטכין ללך מטה אמנם הם זקופים למעלה בגלגלתיא לחייר צחצחית אור מקיף לרישא דזיא וכו' אבל טקולין וטכימין טהן לחייר לרישא דלהא ורחל טס כפופים ויודרים ונמטכין למטה לרישא דלהא ורחל עכ"ל ע"פ ומה טכי הנוחצר צעטנה ה' ונמטכין על אזכיו מטשא"כ בחאריך נצואר צהדיא צוהר טקרוט צהדלח דך קביט ז"ל וטעמל טליק אצחצחי דלודיך דלח לחפ"י עלוי דכחיב ולחיות אזיך טקוחות עכ"ל ע"פ ומצואר ג"כ צפי האדלח כי ימיני האריך מוצר אודיני אבל כיני הז"ח נמטכין על אזכיו והנה צטער פלרוף ז"ו"ט"פה זה לטונו הז"ח הוא פלרוף ח' טלס אמנם חלי העליון טהוא מן הראש עד החזה נקרא ישראל וחלי טחחון טהוא מן החזה ולמטה נקרא יסרון וטעם טמות אלו כי הנה נודע מן החיקוקים כי ישראל הוא סיר אל סיר ומטאלח אל מייניח וכו' גם נקרא כן לפי טיט צו צ' צחצחית מוחין אחד מלך חימא נקרא סיר צחצחית דינים וחי מלך אצח ונקרא אל אצל מן החזה ולמטה נקרא יסרון מלשון טורה וכו' והם יעקב טל ג' וחיין זה אלה מן החזה ולמטה ולכן צחי' זו נקרא יסרון עכ"ל עיין טס ומה טכי' וטעמרי

משנה

"הוא צנקב צימין דחוטם ח"ק מצואר לעיל צביאוריכו למסכת אור"ח ריט פרק צ' עיין טס ומה טכחצ המוצר יומקבל אור ח"ס דרך חלון רחצ כחלון דלוח"ח אצל ל"ח מקרוב כמותס מצואר לעיל צביאוריכו למסכי אריך פ"ח מטכנה ח' ע"ס והנה צביאורי זוהר פ' צראטיה זה לטונו כמו טיט דעה מלגלו צקוד מטה וישראל וחי' מלצר צקוד יעקב כן יש כלח מטה מלגלו והיא כ"י ומלכות מלצר וכו' וצחצחיה זו יאמר טעמה זכה לזיכה דזכה לתדווג צחצחיה זו הפנימית הנקרא כלח טעמה כו' ודע טנקודה זו טהו כח"ת ממש ללך הוא גדול עממה ולא היא גדולה ממנו ולפיכך קראו אחותי וכו' ועליהם אמר ח"ח לטני מלכים להטחחוטט צכחך אחד עד טכאמר לה לבי ומעמי אה עמלך להחלצט צגופח והיא מלכות מחילוכה טילאה מלחוריו ומגין צ' דרועין עד כאן לטונו :

פרק ד

הנה צכוונת פסח ז"ל אמנם צכללות הוא היות צ' מיני קטנות ובי מיני גדלות והם נד מלוכות ופנימיות י"ס וחצונה וח"צ עילאין ואחר כך הוא עליו אחרה צכחך צדיקא עילאה חרי הדצד צקיבור גדול כי מחילת יש לזיא קטנות אחד והוא לצוטי י"ס ותצוה ואלו מלכים אוחס צקוד נה"י דחי"ח ואחר כך גדלות ראשון טחוח"פ פנימית טלהס ואחר כך חוצר לקחת לצוטי מחלוקים דלוח"ח עילאין ואלו קוראים אוחס חגי"ת דלוח"ח קטנות צ' וחחיכ פנימיים הוא גדלות צ' ומה טכחצ המוצר יצחחוכס מחלוקיות חגי"ת וחצ"ד ר"ל מקיפי קטנות החוכר טהם ל' דללס הנקרא חגי"ת ומ' דללס החוכר טהוא מקיף עליון הנקרא חצ"ד כי נה"י הוא צחצחית ל' דללס וחגי"ת חצ"ד ליימ דללס ועיין לעיל צמסכת הגדלות ז"ח פרק ג' ומטס חדין לכאן ולמטע ירוך טקורח צו לחצין על צורי' עיין טללמיס צכל צחצחיתיס אעחיק לך לטון טכוונת טס זה לטונו מעי"ח הטלס דזיא צקיבור הנה כעז"ח לוקח מחילוכית נה"י דחצונה טהיא צחצחית קטנות ח' והוא ל' דללס דקטנות דחצונה וכטלוקח מחלוקית חגי"ת חצ"ד דחצונה הוא צחצחית ליימ דללס צחצחית מקיפי קטנות ח' דחצונה וכן ישראל קצח וכטלוקח מחלוקיות נה"י דחימא עילאה הוא צחצחית קטנות

אדהים אלא כהאפו באותיות הקודמות לו
 באלפא ביתא לפיכך האקף והמים אינה
 משתנית כי אין לאקף את קודמת ולמים
 סתומה קודמת לה מים פתוחה שבסוף תיבה
 צריכה להיות סתומה ולפיכך השם ההוא
 אכרמים (ויצא מרת יבי טובים ידודך מיין
 שמספרו סג וי אותיותיו וא דאהי) האים
 שרם אותיות דאדהים ממש הם הרין שבו
 וכדיט שנתחקה הוא רחמים : ג ובמה
 חכמה הוא בסוד המשה אותיות בצורתם
 לבד ובמה בינה הוא בסוד אים גיל שאים
 הם אותיות הקצוות הבלתי משתנות בצורתם

וגיל הוא מספר אותיות האמצעיות
 המתחלפות : ד ומה הדעת מצד החסידים
 הוא עיה שהוא מספר כל שם עם הכוהל
 שהוא מספר האותיות שבשלושה שמות
 הויה ושלושה שמות אדהים כלם מלאים
 באקף עם כללות הששה שמות ומצד
 הגבורות הוא עיד (סוד עי דשמע ודי דוער)
 שהוא מספר השם האמור בלא כולל :
 ה ויש לו לזא גם גדרות שני והוא
 כשמקבל המוחין מפנימיות חגית האמורים
 ועל דרך האמור ובבלרם הם בסוד היות
 כגדרות ראשון ולפעמים עולה אפילו עד

מזל

מניד

קטנות צי והוא לי דלס קטנות צי דצינה וכסלוקה
 וחלוקיות חגית חצ"ד דלימא עילאה הוא צחינה לימ
 דלס צחינה מקיפי קטנות צי דלימא וכן צלח
 עילאה וכסלוקה מפנימיות כהי דחצונס הוא גדלות חי
 והוא לי דלס גדלות חי וכסלוקה מפנימיות חגית חצ"ד
 דחצונס הוא צחינה לימ דלס מקיף גדלות חי דחצונס
 וכן צישראל סגל וכסלוקה מפנימיות כהי דלימא עילאה
 הוא לי דלס דגדלות צי דלימא וכסלוקה פנימית
 חגית חצ"ד דלימא עילאה הוא צחינה לימ דלס מקיפי
 גדלות צי דלימא עילאה וכן צלח עכ"ל עוד עם זה
 לבטו אמנס קטנות חגית שמה למעלה צלימא עילאה
 אין הדידים עגולים עם כידוע וסם הוא צמוד חילוף
 עם אלהים והוא עם אכרמים והענין כי האליף אינה
 יכולה להחלף כי אין אוח אחרת קודם לה אך סלי
 כחלפת צלות הקודם לה כנכ וכן השאר עד היוד
 ומחלפה צתי אך סמי על אלהים אמת הוא שמהחלפה
 כי היא מי קטומה ומחלפה צמי פתוחה אך טלפי
 טלעולם כל אוח מי טצוקף חיצה היא קטומה לכן
 ככתב עם זה צלות מי קטומה והנה עם זה הוא יומר
 פנימי מעס אלהים להיות אוחיות הקודמות לו והם
 יומר רחמים וכו' עם אלהים צהחלפו יודה על העלם
 הדין עד כאן לטונו עוד עם ז"ל ואחר כך נמשך קטנות
 צי והוא אכרמים צלח פירות שחכוין צו כסוד סי
 אוחיות טלו לבד טסם חלוף סי אוחיות דלהים אחר
 כך כסוד הוא עם אכרמים גם כן רק שחכוין צכונה
 אחרת והיא שחחלקיהו עם אים ג"ל פי כי צי אוחיות
 ראשונה ואחרונה הם אים ואינם מחלפות ככיל אך
 כדיט הם מחלפים ככיל והם גי ג"ל צלחום שחכוין
 אל עם אכרמים שהוא קוד אים ג"ל ואחר כך צי קוד
 חכוין אל עם סהם גם כן רק שחכוין צחצונס ומקפרו

משנה

סחול עולה עיד כי סטי גדול צין כאשר נקח הסעות
 צלחותיותם או צחצונס כנדע והנה החקיים סחול
 טסם אכרמים עיה וסחול עיה והצנורות סחול טסם עיד
 כמכר והגדרות צי סחול כמו גדלות חי עכ"ל עיין טם
 עוד טם צכונס ארבע כוקות מאריך מאוד ואחר כך
 כי זה לטונו אך כלה לי טים הפרט חי צין קטמה
 חצ"ל טל כוק החקדים לכוס טל הצנורות והוא כי חקדיי
 הוא אכרמים חכוין צו עם סכול טלו סחול גי עיה
 וסו כד גי פעמים ציק טסם גי חנורים טל סיה
 ואלהים ואמנס גי סירות טסינה מלחות צלחין וכן גי
 אלהים מלאים צלחין ואם טמנה כל האוחיות טל
 הסעות שחכרים צמילוחים יחי קטי לוהיות ועם
 כללות וי טמות סם עיה כמכין אכרמים עם סכולל
 ואמנס ככוס הצנורות לא חכוין רק צחצונס טפסוט
 סחול עיד ולא עיה ולא טסם כוכה אחרת עכ"ל עיש
 וכבר נדע טלח הוא סוד חי מאריך קוד יחידה ולכן
 כתב המחבר צמסכת הגדרות ז"ל פרק סי טמנה חי
 ז"ל סחול זוכה לחיה ר"ל כאשר קיבל ללם אצח
 מקוד גדלות וכבר קיבל צחינה כטמה על ידי חילוף
 מלוצטים צחמי כהי דלימא מפנימית כמכר עם וסחל
 חיירי כאשר קיבל מאריך זוכה ליחידה :

דג"ל

הטמנה סחול מצוחרת צלח סיטינ צכונס
 קריחת סחורה ז"ל דזא דקית ארז"ל נוצלח
 חכמה טל מעלה סחורה וכו' כי הצנינה סיחה טחילה
 מקבל סחור אצ"ל כי לא יכלה לקובלה פציפ וסו נקטון
 וכחמעט סכלי טלה וסו סחוריעוט כפל למטה וכן סחכמי
 מאחר טחצנינה לא סיחה יכולה לקבל סחור גם סחכמה
 לא קבלה סחור סחוי לה אים סיחה מטפענה לצנינה
 פציפ וצחניה זו ירדה למטה וכו' וגם מן טצנינה ירד
 מעס חלק למטה צמקוס ז"ל חס קוד סחור"ל נוצלח
 חכמה

הכתר נמנה ורא הדעת ומצד שם בין
 הדעת נמנה ורא הכתר שכל גופו ורוחו הוא
 מעצמות אימא ועוד מטעם האמור במקום
 אחר: ה ובפירוטו אתה מוצא ששמות כלי
 הכתר הם החיצון רבוע ע"ב חוץ מהיא
 אחרונה שהיא מלאה אקף והאמצעי ע"ב
 עצמו דומה לו והפנימי קס"א: ו והנשמה
 שלו בכרדה היא הויה בקמץ היווד נשמה
 נשמת הפנימי שהוא הרי ראשונה והוא

היא רוח האמצעי והה אחרונה נפש החיצון
 וכך היא מתחלק בכל הספירות: ז ומקף
 החיצון שלו הוא מקף החיצון אשר אזכיר
 בחסדו שמשורב בו מקף החיצון אשר אזכיר
 בנצחו מסופו לראשו ועוד מקף החיצון
 אשר אזכיר בנכרתו שמשורב בו המקף
 החיצון אשר אזכיר בהודו גם כן מסופו
 לראשו ובשניהם אות הישר קודם למהופך:
 ח ומקף האמצעי הוא אה"י בקמץ ומקף
 הפנימי

מניד

כ"ד יוד הי וואו הא חזינה החילון אה"י האולעני קמ"ג
 חלף הא יוד הא הפנימי רבוע קמ"ג הכ"ל והדעה
 החילון ז"ן וכו' האולעני ק"ג הפנימי ע"ב וכו' הסקר
 החילון חלף למד האולעני חלום הפנימי רבוע חלום
 הכ"ל הגזרה החילון הוי' זניקוד חלום האולעני רבוע
 חלום והפנימי י"ה ח"ת החילון י"ה האולעני רבוע
 הוי' הפנימי מ"ה הכלל והוד הס ז' פלגי גופא דע"ב
 ויבקה שנקרא חילון האולעני ופנימי הוא הגלות ואינם
 נקראים פלגי גופא רק כל א' לעלמו לכן לריך שם
 לכל א' וא' החילון זכאום האולעני ל לב זכא זכאו
 זכאום הפנימי ל"ח חלק הויה נכלל אדני צהוד היקוד
 החילון שין דלה יוד האולעני רבוע שדי מלא הכ"ל
 הפנימי ל"ח יאחרונה" ואומנם כר"ן ושמוה לכשמה
 שלהם הוא כך דע כי לפנים מכל חלו השמות הנזכר"
 יש צחינה נשמה פנימית מהכל שם סוד נשמה לכל
 פרעיות אותן ספירות והוא כפי הנקוד שלה כאשר נזכר
 צחיקונים חילון ע"י ענין אוחס"י הויות על ה" ספירות
 שם הוי' צנתן נכסר ונפתח צחכום וצ"רי צחינה
 וצבול צחק וצבנא גזורה וצחום צח"ת וצחיריק
 נכלל וצקיצון צהוד וצפירוק ציקוד וצלתי נקוד וצולכום
 כי חויות הוי' יש צכל ספירה וספירה והוא צחינה
 הכשמה אשר מהלכשמה זה ומחלק לדי חלקים שם כר"ן
 וכשמה לכשמה זה עניינם כהר יש צו סם הויה כולו קמץ
 והנה היוד קמולה הוא לפנים מן הכל והוא נשמה
 לכשמה והה' שנה הקמולה היא נשמה הפנימי וה'
 קמולה היא רוח האולעני וה' אחרוני קמולה היא נפש
 צחיתן שבו עד כאן לשונו עיין שם שואר"ך צכל ספיר'
 וספירה הוי' הנוקדה שנה ואזי חלקר כי צכל חרין
 ועלמון סכן ומחלקת צכל הספירות כמו צכר רק
 החילוק הוא זניקוד לצד עוד שם זה לשונו ואומנם
 כחזר אורות המקיפים של ז"א דחליות לכל א' וא'
 והם מן " ספירות החילונים שבו מוחן לכחר וקפי'
 צ' שורות חלו ממש ככתוב כאן שיטה א' וקפי' חסד
 וכלת כזה חלף הא חלף יוד הי הי חלף חלף הי יוד יוד

משנה

הי חלף חלף הי הי יוד חלף הא חלף. שיטה צ'
 וקפי' גזורה והוד כזה חלף הי חלף יוד הא חלף
 חלף הא יוד יוד הא חלף חלף חלף הא יוד חלף הא
 חלף עד כאן לשונו נמלא צשיטה ראשונה רבוע קס"א
 חוץ מהא אחרונה שהיא מלאה צה' וריצוה קס"א חוץ
 מה' אחרונה שהיא מלאה צחלף משובלים יחד א' ישר
 וא' מהופך והישר הוא וקוף הסקר כנזכר לקמן והשילוב
 אשר צו מקופו לראשו הוא וקוף הכלל כנזכר לקמן
 והשיטה שני' רבוע קס"א חוץ מה' אחרונה מלאה צ"
 ורבוע קמ"ג חוץ מה' אחרונה שהיא מלאה גם כן ביוד
 משובלים יחד אחד ישר וא' מהופך והישר הוא וקוף
 הגזורה כנזכר לקמן והשילוב אשר צו מקופו לראשו
 הוא וקוף הסוד כנזכר לקמן והוא כדברי המחבר ומה
 שכתב המחבר כאן צמטת ז' וצמטתס "אות הישר
 "קודם וכו' כוונתו אות הישר המלאה קודם לאות המלאה
 המהופכת וכבר הקדים המחבר דבר זה צמטת צ' שכל
 אות מלאה צמטתה צשילוב כחות א' משיצ עוד שם זה
 לשונו מוחן לחכמה צשילוב ד' שמות קס"א קס"א קכ"א
 קמ"ג צריבוע כזה וכו' עכ"ל עיין שם ספירות צפירוי
 כל הדי שמות הכ"ל ישר וצשילוב וכסדר שזכרו תחלה
 דהיינו תחלה אות מלאה וקס"א שצמטת הנזכר ואח"כ
 אות מלאה וקס"א שצכלל הנזכר ואחר כך אות מלאה
 וקכ"א שצגזורה הנזכר ואחר כך אות מלאה וקס"א
 שצהוד המזכר עוד שם ז"ל מוחן זחינה חלף וכו' מ"ג
 עכ"ל עיין שם שכתב צפירוש כל הדי שמות המזכר
 משובלים ציטר חלף שכלן וקדימין וקפי' גזורה סוד
 למקפי' חסד כלל עוד שם ז"ל מוחן לדעת חלף וכו'
 הי עכ"ל עיין שם שכתב צפירוש וקפי' חסד וגזורה
 שהן קס"א וקכ"א משובלים יחד צריבוע וצכר שזכרו
 תחילה אות מלאה וקס"א ואחר כך אות מלאה וקכ"א
 עוד שם צע"ח וציח מענין וקפי'ס וקפי'ס מוחן
 לחסד וגזורה ואינו לורך צו להעתיק כאן כי כבר נוצאר
 לעיל עוד שם זה לשונו מוחן ל"ת חלף וכו' הי עכ"ל
 ע"ש שכי צפירוש וקפי' כ"ה שהן קס"א קמ"ג צריבוע
 משובלים

הפנימי בכל הספירות שוה והוא אהיה דאלפין במלוי המלוי שבו כ"ז אותיות ואף מלוי היא שבו הוא באקף ומקיפי הנשמה הם אהיה בקמץ הדי אחרונה מקיף לנפש היוד לרוח והדי ראשונה לנשמה ואלף לנשמת הנשמה וכך הוא מתחלק בכל הספירות :

פרק ב א בכדי החכמה החיצון שם מ"ה האמצעי ריבוע הויה הפנימי י"ה יודין וויה דאלפין והנשמה הויה בפתח ומקיף החיצון הוא מקיף החיצון דחסדו ודנצחו ודגבורתו ודחודו משולבים כאחד ובסדר הזה שזכרו :

ד בכדי הדעת החיצון שם בין האמצעי שם ס"ג והפנימי שם ע"ב אלא שהבין והס"ג הוא בחול והס"ג והע"ב בשבת (והנשמה שלו הוא הויה נקודה היוד חולם והואו קמץ וההדין צירי והוא שם המפורש סתם דאמור רבנן) ומקיף

משנה
מקיפי הנשמה של כל א' וא' מלא כחצור ח"ל כל פרק א' וגם רוב דברי המחבר מפרק צ"ג ו' ולקמן צע"ה אצור כל ענין המזכר צפרק צ"ג ו' מענין זה יע"ל ומתכוונו :

פרק ב טהה מה שבי המחבר צפרק זה מענין ב' כלי החכמה החיצון והאמצעי והפנימי וגם מענין הששמה ומקיף החיצון כל זה כבר כתבנו לעיל צור מענין הפנימי ומשם שכבר כלל צפ"ח מענין מקיף הפנימי שזה שיהיה נקודה היוד חולם והואו קמץ וההדין צירי והוא שם המפורש סתם דאמור רבנן) ומקיף

מגיד
משולבים וצפרק שזכרו תחלה אהיה מלאה מקס"ח ואחר כך אהיה מלאה מקמ"ג עוד שם מצינו מענין ומקיפים כ"ה ואין לורך זו להעתיק כי גם כן מוצאים לעיל צור היעני עוד שם זה לשונו מחוץ ליקוד אלף אלף הי הא יוד יוד הוה וצמחית שלו עלמו מלאה כ"ה צפ"ח זה ושכחתי איהו ומה הנכונה וזו היא אלף אלף הי הא יוד הא הא הא (ס"ח הוה) ונראה לי שהשון הוא העיקר עכ"ל עוד שם זה לשונו ואנוס אורות המקיפים ל" ספירות האמצעי דז"ח דאליות הם אלו אהיה צפיקוד קמץ כולו צכתר אה"י צפתח צמחה אה"י צלרי צצ"ה אה"י צקול צחקר אה"י צצצח צצורה אה"י צחולס צמ"ה אה"י צמריק צלח אה"י צקיצו צהוד אה"י צצירוק ו' ציקוד ואורות המקיפים לכל " ספירות דז"ח הפנימי" והם ומקיפים מחוץ על כולם הוא קמ"ג צמולאו אלף למד פא הא אלף יוד ואו דלה הא אלף עכ"ל ע"ש עוד שם זה לשונו ואורות המקיפים צמחית כשמות לנ' חלקי המקיפים ששם עשרה עשרה עשרה הם המחלקי לעשרי פעמים ב' והג' שכתב ומקיפים שם אה"י כולו צקמץ

א צקמץ כשמה לנשמה חוץ מכולם ה' צקמץ לפנים מנחה צמחית ראשונה והיא כשמה ה' צקמץ לפנים מן ה' ומקיף על צמחית המקיפים האמצעי צמחית רוח ה' צקמץ לפנים מנחה צמחית ב' נפש והג' שכתב ומקיפים שם אה"י כולו צפתח ע"ד המזכר ככתב וכן עד סוף צקוד ע"י נקודות הידועות ככל שהוא עד אה"י כולו צצירוק ציקוד על דרך ח"ל עכ"ל הרי כתבנו ח"ל עכ"ל ב' הכלים של כל ספירה מ"י ספירות דהיינו כלי החיצון והאמצעי והפנימי וגם כתבנו ענין הששמה של כל א' וא' וענין ב' ומקיפים דהיינו מקיף החיצון והאמצעי והפנימי של כל אחר ואחר וגם ענין

ומקף החיצון הוא מקף החיצון דחסרו
ודגבורתו משולבים ובסדר הזה שנזכרו:

פרק ג א בבלי חסד החיצון אל
במילואו האמצעי אלוה הפנימי
ריבוע אלוה והגשמה בסגור ומקף החיצון
שכו הוא רבוע קס"א חוץ מה אחרונה שהיא
מלאה בה ובכלי הגבורה החיצון הוי בניקוד

אלהים האמצעי ריבוע אלהים דיורין והצ"מ י'
יה והגשמה כשבא ומקף החיצון שלו ריבוע
קנ"א חוץ מה אחרונה שהיא מלאה ביד :
ב בכלי התית החיצון הויה והאמצעי רבוע
הויה הפנימי שם מיה והגשמה בחגס ומקף
החיצון שלו הוא מקף החיצון דנצחו ודהדו
משולבים ובסדר הזה שנזכרו : ג ובכלי דנצח

והוד

משנה

שארנו לנעלי צנחנה אלנעי דכ"ה ס"ס להס סס
לכחות פשוט כפול ומקלט מרובע וכו' עכ"ל והנה לפי
זה החלצות ה' אחרונ' של כ"ה סוה להחלצות
ה' אחרונ' של שארי הספירות שארי ה' של חיריק
מהלצתם בכלי החילון השייך לנלח שהוא חלי
החינה סכ לכחות וה' אחרונה של קיצו מהלצתם
בכלי החילון השייך לשד שהוא חלי חינה השניה של
לכחות כחכר ולא קשה מידי על המהצר כי סמך עלמו
לדמות לשארי הספירו' ומה סכ' המהצר צנחנה ה'
"ובכלי ה'סוד ה'חילון יכו' צולו ש'ורוק כבר נחצאר
צנחנוריו לפרק ה' עיין סס ומה סכ' המהצר ו'מקף
ה'חילון ש'לו וכו' ינלחה מה סכ' צנחנוריו לפרק
ה' כחצני ב' נספחיו צנכן ומקף חילון של יסוד
והמהצר תפס לטק הראשון שהצאחי סס צאשר סס
צולאר שהראשון עיקר והוא כוח אלף אלף ה' הא יוד
יוד ה' ה' וכן קס"א וקמ"ג משולבים בסדר שזכרו
חונס צסס קס"א שהוא חסיה מלל יודין והכא ה'
אחרונה מלחה ה' כמלל חקר ה' ומקס"א וסס קמ"ג
שהוא חס"י מלל אלפין והכא ה' אחרונ' מלחה ה' כמלל
יחר ד' על קמ"ג ומה סכ' המהצר צנחנ' ו' וצנחנ' ו'
מענין ד' ליורי סס שדי מצולר היטיב צנער מין ומ"ד
דחש ה' ז"ל וסכה ה'סוד שלו נקרא שדי כמדוע ויס צו
ד' צחי' ליוריס האחר הוא שאות השין נעס"ס ג' ויין
ולוח ד' צ' ויין שרי סס שדי מליר על דרך זה יס"י
ג"י וי' עס היוד וכו' ליור צ' הוא שהליר ה' אוח ס'
ג' ויין ובראשס ג' יודין והד' צ' ויין ועחס סס שדי
מליר על דרך זה יס"י צ"י עי' עס יוד וכו' ליור ג'
הוא שהליר סס' ג' ויין ובראשס ג' יודין והד' ססס צ'
ויין והיוד הכה יס צה נקוד' אחת צמלע שהצנינו
עשרה וב' קולין יולאים מוננה עליק ומלע ותחחוק וסס
לורה ג' ויין אחריס והנקוד' עלמה עשרה שרי הכל
כענין פ"ח וכו' ליור סד' הוא סס' הליר ג' ויין
ובראשס ג' יודין והד' צ' ויין והיוד נקודה ה' וב' קולין
סלס צקוד ג' יודין אחריס יס"י צ"י מלח עד כחן
לשונו עיין סס וכן הוא מצולר צקסר מלח שאריס דך
ע"ו ע"ב עיין סס ובס סך דך פ"ג ע"ב מצולר צענין

מגיד

סס ואינו יודע למה הסמיט סמחצר דבר זה צנחנה ד'
ול"ע :

פרק ג

הכה צ' נשכיות הראשונות ופרק זה כבר
נחצאר לנעיל צנחנוריו לפרק ה' צאריכות
ומה סכהצ המהצר צנחנה ג' ודי קלה נחצאר לנעיל ומה
שליך עדין ציחור חצאר כאן צע"ה הכה צנער הכיל
ז"ל הכ"ה יס צהס צ' הויות ה' כולס צחיריק צנלח וה'
היא צקיצוץ צסוד והכה ה' צחיריק היא נשמה לנשמה
צנלח וי' צקיצוץ נשמה לנשמה צסוד ה' צחיריק נשמה
צסס הו' אחר צנלח ה' צקיצוץ נשמה צסס ארכי
סצסוד כו' וסוד הו' צחיריק ו' צקיצוץ צחי' רוח אל
סס אלנעי כ"ל דע כי צא' הראשוני של סס האלנעי
היא ה' צנחנוריק לנל וכוודע כי לורה האל"ף היא צ' יודין
ו' צמלע והכה אוח ו' צמלע אל"ף הוא סס הוה
נקוס מהלצות צ' ויין סמנוקדיס ה' צחיריק וה'
צקיצוץ צנחנה רוח להס והס צאופן זה כי אוח הו'
נחלקה לב' ויין צאורכה וצמלעיהח א' ומספיתן נעשו
ו' אחת וכו' כמלל כי זה ססס האלנעי ה' אוחיות
הראשונ' ססס ל' לב לב ואוח י' של ה' סס צנלח
ומלוח יוד צ' של אוח ה' הוא עד סיוס ססס הוא צסוד
ואוח ו' צמלע האלף כולל לכניהס ואוח ה' אחרוני
צחיריק היא נפש לנלח צסס החילון ואוח ה' אחרוני
צקיצוץ נפש להוד צסס החילון ומחלקיקס על דרך זה
כי ססס הוא לכחות וה' צחיריק מלובשת צ"ל של לכחות
וה' צקיצוץ מלובשת צחי' של לכחות עכ"ל עיין סס .
והכה לפי זה קשה על המהצר שהיה לו להביא צמסכי
ד' ענין ה' אחרוני של חיריק ושל שירוק היכן מהלצתם
כל ה' והרי אינו רומס כלל לשארי הספירות שהוכל
לסמך לדמות נשמה סלסס לנשמה כחר או שארי ספירו'
שארי סס ה' אחרוני סלסס מהלצתם בכלי החילון ונעס'
נפש החילון והכא אינו מהלצתם רק צל' השייך לנלח
וצחי' השייך לשוד חונס רלח זה מללחי צנחניה אולרות
חיים ז"ל נלע"ד ש"ע מה נכסה צנחניות צחי' מלכחות
וכלע"ד שחקר כאן לר"ך לוונר וה' אחרוני צחיריק מלובש
צ"צ ללכחות וה' צקיצוץ מלובשת צי"ח של לכחות
ואוח ה' צמלע ללכחות נחלקה לב' ויין כוח א' כמו

והיתרו הוא כהיא אחרונה שבשניהם היא מליאה היה: ו ושם שדי שביסודו מצויר בדי ציורים ואלו הם הראשון הוא ה' וויין שלשה מהשיין ובי מהדלית ועם הויד מספרו ארבעים השני הוא שלשה וי כי כל קו מהשיין הוא וי אחד בהיות הקו מסודר מהויד שעליו ואחריהם ב' וויין מהדלית ועם הויד מספרו ע': ז השלישי הגה הוא מצויר כמו הב' וניתוסף בו עוד ג' וויין מצויר הויד ומספרו פ"ח הרביעי הוא מצויר ג"כ כמו השני ונתוסף בו ג' יודיין מצויר הויד ומספרו מאה וכעשרת היסוד שלו יש שם היה אחרונה של שם:

והיד החיצון צבאות האמצעי רבוע צבאות עד חצי האקף הראשונה שבו והוא חצי הקו ימין עם הויד שעליו י נמצא ושארית הקו עם הרגל שתחתיו א עד סוף הריבוע להוד (לפיכך יש אלפיין בתורה כתובים הקו האמצעי בשני ראשים העריון נוטה למעקה והתחתון למטה כזה א סוד ב' וויין אלו שהם בניה ד"א) הפנימי נמצא הויה והווד אדני: ד ונשמת הנצח בחיריק והואו סוד הרוח שבה מתלבש בחצי קו האקף שלו ודהוד בקיבוץ והואו שבה מתלבש בחצי קו האקף האחר שלו ומקיף החיצון נמצא הוא ריבוע קס"א חוץ מה: אחרונה שהיא מלאה באקף ודהוד הוא רבוע קמ"ג חוץ מה: אחרונה שהיא מלאה בווד: ה ובבלי היסוד החיצון שדי מלא האמצעי רבועו כמו בן מלא והפנימי הויה אדני משולבים ובסדר הזה שנזכרו והנשמה בואו שורק ומקיף החיצון שלו קס"א חס" ה' וקמ"ג יתר ד' משולבים ובסדר הזה שנזכרו והחסרון

מסכת לאה

פרק א ובאחורי הדעת ד"א שבו מלובש עשרת יסוד התבונה יצא מצלם מח אימא הנכנס בז"א קודם שנגעשה הבתר

משנה

פרק ו' ואחר כך כ' עם זה לסונו והנה נעשה מן הסוף חורף יולאה לאה אשה יעקב אחורי ז"א וכו' כי לאה יולאה תיכף נמקום הדעת של ז"א מאחוריו כנדע וכאשר נכנסו המוחין הוד ז"א תיכף יולאה דרך האמור בחינה לאה כחכר וכאשר הונח הכתר על ראש ז"א ירד גם כן הסוף חורף והתפשטו ונעסק עד החזה ככיל והלצית וכיקה את לאה העומדת עם פנים כנגד האמור של ז"א עד כאן לסונו עיין עם ועיין ציאויריני למסכ' א"י א"י פרק ז' עם מנזאר שקרם לאה בקול שגברו א"י והנה נשער הידה פרק א' מאריך נענין מלכו' ס"ס לה שרש בכל קו אמלעי ד"א והנה עם זה לסונו יש לה גם שרש א' למעלי' נדעת ד"א ומעם יולאה לאה חס שורש י"איהו לאה עכ"ל ועיין שרש מלכו' נעלייתה לדעת ז"א מנזאר לעיל נמסכ' הגדלו' ז"א פרק ו' ומסכה א' עיין עם והנה כבוכנת העמיד' כ' ענין ג' יחודים ס"ס לז"א וכו' עם זה לסונו אחר כך חיבור סני אל ז"א עם לאה והואו א"י אלהים כי לתיסה נמקום הסקוי והתעלם והסתר היא כולה דייס ונקרא אלהים עד כאן לסונו עיין עם והנה נשער יעקב ולאם פרק א' זה לסונו הנה לעיל ציארנו כי אלו הם בחי' אחורי' של א"י א"י שגברו נענת מ"תת המלכו' ולא ירדו לעולם הצריאם חלל כשארנו בעולם אלילי' נמקום רחל שהיא הנקובת ד"א עד כאן לסונו ופרק ז' זה לסונו וכנאר עמם

מניד

ד' לויי שדי סכ"ל וגם נענין ד' מיני שדי מנוקדות כמי סמנזאר נדברי המנצר נמסכ' מנזוח פרק ג' עיין עם וליני יודע למה הסעיני המנצר מלהצ"ח כאן נענין נקודו' שדי סכ"ל ומה סכ' המנצר נמסכ' ז' יונענרת 'היסוד' סלו וכו' ש"ל ש"ס זה פשוט נכמה ונקומו' ואזכיר א' מהם הנה נבוכנה לולב ולאחריו זה לסונו ונדע אלילי' כי ה' אחרוני' ששסם היא המלכו' ד"א שהיא ענדה סלו וליני הנקובת מנעם חס קוד האחריו סרומה נגר הענדה ד"א עד כאן לסונו עיין עם שמאריך:

פ"א

הנה נשער דרוסי' הללס דרוס א' ז"ל ודע כי כללות כל בחינה הללס הוא עם א' הנקרא הו' כי המוחין הגדלו' נקרא הו' ובי' אחורי' ראשוני' שהם יס"ו הוא הנקרא ללס ג' אחורי' וה' אחרוני' נקרא דמות עד כאן לסונו עיין עם שמאריך' מאוד ולא"כ כי עם זה לסונו ועמה נכאר הדמות שהוא נבוקבת הנה נקובת זו היא לאה היולא' מאחורי' המוחין נגר הדעת כנדע וכו' ומעם יולאה לאה נקוד קשר של הפילין והוא קוד ה' אחרוני' של עם הו' הכולל התפשטו' המוחין עד כאן לסונו עיין עם ועיין ציאויריני למסכ' אורות ז"א פרק ג' והנה נשער מוחין דללס פרק ד' מאריך' נענין הסעי' הדסיס סתתשעני' מאחורי' ז"א כאשר עמם הכתר לז"א כחכר ציאויריני למסכ' הגדלו' ז"א

הבית שלו דמות פרוצה א' בסוד ה' אחרונה
 של שם שפניו לאחוריו זא ושמו לאה ושרשה
 הוא בקור שבגרון א"ק והיא נעשית מרושם
 מלכות ד"א שנשאר שם כשעלתה לדעתו
 וחיבור זה שיש לו לז"א עם לאה הוא יחוד
 הויה ואלהים : ב וראה ג' נבנית ממלכות
 אחורי דתבונה שנפלו ועמדו אחורי מלכות ד"א
 בעת שבירת הכלים שכשנתקן ז"א עתה בסוד
 דלת קשר שר תפרין אחורי העורף שלו ומשם
 נתפשטה מאחוריו עד כנגד סוף אצילי זיועותיו

וממסקת בינו לנהי' חדשים דאימא שנתפשטו
 מאחוריו כשנעשה הבית שלו כי היא נכסת
 מהם : ג ואבריה נעשו מאור חוזר שעלה מ"א
 ביצד מאור שחזר ויצא מפרקים הראשונים
 דה"ג שלו עד כנגד הגרון נעשו שם ח"ג שרה
 ומאור שחזר ויצא מפרקים האמצעים דרך
 אציליו נתפשטו ניה שרה כנגד הפרקים
 הראשונים : ד ומהאור שחזר ויצא ע"י די
 נשיאות כפיו מצפוני ידיו נעשו ח"ב שרה
 ונתפשטו עד למעקה מהדעת שרה הנעשה

מדעת

משנה

מניד
 אופן ירידה שלו אחורי למטה במקור קוצה ד"א כי
 הנה יעקב שהוא אחורי דאצח כפל למטה ועמד לפני
 קוצה ד"א וכו' והוא אחורי יעקב כנגד פני רחל ואחורי
 דאימא שהיא לאה גם הם ירדו למטה באילני ועמדו
 אחורי רחל קוצה ד"א והיו פני לאה כנגד אחורי רחל
 וכו' והנה כאשר נחקרו זרין ועלו למעל' הנה ז"א שהוא
 ישראל עברל בזמן הטיבור הני' ואז מהארכין רגליו
 ומהפסע"י עד למטה בזמניה יסורין כח"ל ואז גם
 קוצה רחל עומדת עמו חצי' ון שהיה ולמטה כמלא
 זרין מפסיק"י בין לאה ליעקב ואין מקום לקבול ד'
 פלגו"י יחד ולא עלתה לאה למעל' ועמדה באחורי ז"א
 פנים באחור עד שהיה עכ"ל ודע דזה שהתקפה ענין
 אחורי ד"א שפגלו ר"ל אחורים של יס"ה וכן מנודר
 באולרות חיים בהגם בשם מה"ש ט"ז ח"ב פרק ו' וז"ל
 הנה נפולו אלו האחורים ד"ס והצובי ון שהיה ד"א
 ולמטה שהוא מקום הנקוצה ד"א היו באופן זה כי
 האחורים של יס"ה היו צלד הפנים של הנקוצה האחורי'
 של הצובי היו צלד אחורים של הנקוצה וכו' ואז יולא
 יעקב מאחורי ד"ס ולא האחורים דהצובי עכ"ל
 ובשער יעקב ולאה פרק ד' זה לשונו כנר ביארנו כי
 יעקב הוא עמל ה"ס האחורים דאצח אצל לאה אינה
 אלא ון המלכות לצד האחורי כעכל "ספירות דאחורים
 דאימא וכל הני אחורים לא יכלו להשתבר ולהשתקן
 עד כאן לשונו עיין סם טעם לזה ולכן כתב המחבר
 בתוספת ז' יולאה יז' נבניה ממלכות ידאחורים
 ידעבונה וכו' והנה בשער יעקב ולאה פרק ה' מאריך
 בענין הנקוצה שכנניה על ידי אור החזר וכזה סם זה
 לשונו והנה ג' פרקים יש בכל זרוע חרוע מאלו אשר
 לאה נבנית מהם וכו' כי הנה כאשר ירד אור מה
 החמה ד"א וכנגם צראש פרק העליון של החרוע עד
 הפרק ההוא דרך יוסר עד האליל האקרא על"ז קצ"דו
 ואז כאשר ראה המאליל העליון טיבנה שם פלגוף לאה
 חזר האור שהוא מנעט למעל' ון המאליל עד ראש פרק

העליון נמקום חיבורו כהפך ונמס ילא האור לחן צנל"י
 נצחון עד הסתלת הגרון והארה זו נעשית נח"י הסקד
 שהוא זרוע ימין של לאה שהוא אור חזר חוק"י וכן
 על דרך זה היה בזרוע השמאלי ד"א כי מהפרק העליון
 צנו נעשה זרוע הצבוי של לאה נצמיתה אור חזר עד
 הסתלת הגרון ג"כ ואחר כך ון הארס היורד ציור צפרק
 הני' של זרוע ימין של ז"א ון האליל עד פרק החלה
 היד חזר ועלה בסוד אור חזר חוק"י עד האליל מנעט
 למעל' וילא סם ממקום האליל לחן צנל"י ואז נעשה
 הכלה שהוא שוק הימין של לאה וכמשך עד הסתלת פרק
 הראשון של החרוע נמקום חיבורו אל הכהק כמלא כי
 הכלה דלחה נעשה ון הפרק הני' ד"א אצל אינו עומד
 אלא כנגד מקום פרק העליון וסקד עליון נעשה ון פרק
 עליון דררוע ד"א וכן על דרך זה צהור וצורה דלחה
 שנעשה ון פרק ה' ובי דררוע שמאלי ד"א וטעם היות
 ענין הכוכב הוא כדי שיהי' מקום ס'סבול צו כל פלגוף
 לאה ולא חלמך לרדה צבול רחל וכו' ואין רגלי לאה
 יורדה רק עד סוף אלילי זיועותיו של ז"א ואינה
 ככנסה צבול רחל ועל דרך זה היה גם כן צקו חלע"י
 שעלה האור מנעטה למעל' ונעשה קו חלע"י שבה שהוא
 התי' הנועשה מכנגד פלגים העליון דה"ה ד"א אצל
 היסוד אין נעשה צה עד שיתן לה אימא כמחוי' בחך
 ז"א בשלש הראשון של ה"ה ד"א וכו' אמנם קילר הדבר
 כבאר כאן ענין ג"ר שבה הוא באופן זה כי דעה של
 לאה נעשה ון דעה של ז"א שהם כנגדו מנעט עומדה
 לאה כח"ל אצל הרין מוחין דחוי' של לאה הוא מנעט
 ענין נשיאה כפיה של כהנים וכו' והענין צקילור כי
 כדי לעשות צלחה צמיתה ח"צ שבה אז מנעטה ה"א
 צ' ידיו למעל' כנגד ג"ר באופן שראשי אלצבוחיו יסיו
 מנעט גבוהים כנגד ראשו ואלצבוע די ימיו יסיו מלך
 הימין של הדעה ואלצבוע שמאלו כנגד שמאלו של הדעה
 ואז ילאו האורות בסוד אור חזר מנעט למעל' דרך
 קל"זה

קל"זה

משנת

מסכת

לאה

חסידים

נח

מדעת זיא שבגנדי ועמדו א' לימינו ואחרי
 לשמאלו ואח"כ השפיל זיא ידיו ומאור החוד
 משריש העריון דתית דזיא נעשה התת שלה
 ובחי יסוד ניתן לה מיסוד אימא המלובש
 באותו שלישי: ה ובחינה זו היא לאה העיקרית
 המזווגת לעולם עם ישראל ועם הפרצוף
 אשר יקרא יעקב כי היא מחויף לזיא שבהיותו
 בגדלות גמור נבנית מהארט עמרת יסוד אימא
 שבתוכו הבוקעת זעורף שרו: ו והבאר מים
 חיים שלה המעלה מין בשמזווגת הוא
 אותיות הקודמות לאהיה והוא שם אדטיד
 ואותיות המאחרות לו והוא שם בוכיו וישניהם
 כאחד מספרם בין ועם קניא מספרם באיר:

פרק ב א ריש לו עוד בתוכו זמן הריא
 שלשה בחי לאה ואלו הם אחת
 הארת עמרת יסוד אימא שם במקומה שנית
 צפורה אשת משה מהארט עמרת יסוד אבא
 הבוקעת עמרת יסוד אימא שלישיה הארת
 עמרת יסוד אבא במקומו הרי ארבע בחינות
 לאה בגדלות גמור אחת מחויף לזיא ושלשה
 כתוכו: כ וארבע בחינות כיוצא באדה יש לו
 בקמנות גמור אחת מחויף והיא תמנע אחות
 לוטן הגבנית מגבורות מנצפך דהארט
 עמרת יסוד אימא שבתוכו הבוקעת העורה שלו
 והג' שבתוכו הם אחת הארת עמרת יסוד
 אימא שם במקומה שנית אשה כושי' שלקח
 משה

מנד

קלות האלצנות הפרכים ולו מתגלים קם וכעטו נחיתה
 חויב דלחם וכו' ולו כעטו חרין מוחין דילה ולחך כך
 חוזר ז"ל להספיל ידיו למטה דרכו כי כבר נגמר
 פליוף לאה ולחן לודך למצביהם עד כאן לשונו עיין קס
 ויה סכחז המהבד ונחיתה ז"ו היא לאה העיקרית
 וכו' כי היא מחויף לזיא כוונתו לאפוקי שיש כמה
 וכמה נחיי לאה שהם בפנימיות זיא כמחך לקמן צפרק
 זי ועה סכחז המזווגת לעולם עם ישראל ועם
 הספילוף אשר יקרא יעקב עיין לקמן צמסכה זורו
 זרין פרק ה' משנה ג' קם מצולח עכין ה' זיוונים שיש
 לז"ל עם נוקבי' וקם מרחם שלעולם אין הזיווג זרין
 אלא אחד מאלה או ישראל עם רחל או חם לאה או
 יעקב עם רחל או עם לאה ועיין קס צביאורינו ועה
 סכחז שצחיהו בגדלות גמור נבנית מהארט וכו'
 יהעמד קלו כבר הוא מנחזר לגיל צביאורינו למסכה
 חוריה ז"ל פרק ג' שצחיהו בגדלות גמור סכככס ז'
 מוחין בגדלות אזי מלכות דחבוכי צוקעת דרך העורף
 וכעטיה צקוד קשר של חפילין שחיה ד' והיא לאה .
 והכה צכוונה ק"ט שעל המעט צקוד צידך הפקיד רוחי
 זה לשונו והכה לפי שסיה אז צלאה לכך לבין צחושו
 אחר והוא כי צי ידום אלו המוכר כאן קטן צידך וכו'
 חכיון כי יד רחשוני היא צכס אחי' כי אחי' היא עלמא
 עילאה לאה והכיון כי חוחיות רחשונות של אחי' הן
 אדיעד חוחיות הארונות קטן צריכו שני ירך השכים
 צידד מיליה צין חה קוד קם צין מין דלאה ולכן וכו'
 חכיון לשם צין על דרך המחכר וצכס אחי' דהסין
 טעולה קריח חיי צחר עליון דלאה עכ"ל עיין קס ועיין
 לגיל צמסכה חוריה ז"ל פרק ד' משנה ז' שאין לא'
 אוח קודמה :

משנה ב פרק ב

הכה צסער חסענל פרק ו' זה לשונו
 חאמס ציארנו צקוד קשר של חפילין כי
 זו המלכות של חיינא חול'ה את חללה מחחורי ז"ל על
 ידי הארחה וחמס רחוי שחדע כי חלל ד' צחיות
 סכולס נקדח לאה והוא כי חיותר פנימי הוא יסוד
 דחצח וקם הוא עמונה המלכות דחצח וקם חוחיה
 המלכות נעשה צחיתה פליוף לאה חחד כך חוסף ומלביט
 עליו נחיי' דחיינא ככודע וקם גס כן יקם מלכות
 דחיינא וקם צחיתה ז' סקדח לאה גס כן וחמס
 המלכות דחצח אשר נחונה חוך נחיי' דחיינא חול'ה
 חחרטה לחון וכו' וצוקעת עד מקום מלכות דחיינא
 ועושה קם פליוף צחיתה של לאה חיי' קס ד' צחיתה
 פליופים של לאה עד כאן לשונו והכה קס צפרק ז'
 צדרוש ח"י נשים שחמלך רשאי ליקח זה לשונו והכה י"ח
 צחיתה של לאה יולאיי צנ' זמנים חלו וכולה מעקוד מלכו
 דחירא וכו' ועעה נמנה חוחס כי חלל צמן חייניקה שחוא
 חקטנו' יולאוי ד' צחיתה נשים ובגדלו' סו' קלח' יולאוי
 י' נשים ובגדלו' גמור יולאוי ד' נשים חיי' חכל י"ח
 נשים ועעה נחזר חד' דקטנו' קם חלו מלכו' דחצח
 צמקונה מלכו' דחיינא צמקוני' מלכו' דחצח צמקום חיינא
 מלכו' דחיינא לחון דז"ל חיי' ד' מלכו' דקטנו' חיי'
 מלכו' דגדלו' כמו כן ע"ד המחכר כי חין קם מוחין
 דגדלו' לצד חזי חיי' ד' מלכו' כו' חלו חיי' מלכויות
 דגדלו' חיי' חד' של קטנו' מעט על דרך שחוא צמן
 חייניקה חך עעה חוספה חחרט והוא כי מלכות דחצח
 חול'ה חחרט ג' יומר חיי' מחון לז"ל לחחורי' כמלל כי
 המלכו' דחצח חול'ה ג' ומלכו' דחיינא ז' לגד וכן צמכין
 זה חכסיה חחרטו' חול'הו חחויין דגדלו' דוק על דרך
 חג"ל צקטנו' חיי' חיי' נשים וכו' כי עעה יק' וחזר
 רצוח

משה כשמך על כוש הנבנית משיך דינים
 דהארת עמרת יסוד אבא הנוקעת עמרת
 יסוד אימא שלשית עמרת יסוד אבא במקומו
 הרי די בחי' לאה דקטנות נמור אחת מוחין
 לזיא ושלשה בתוכו: ג ועשר בחי' אתיות
 ויצאות בעת שלא נכנס בו הגדלות נמור
 שנדחה אז הקטנות למטה ביסוד אלא השש
 קצוות דגדלות לבד נכנסו שעמדם יחד עומד
 הקטני: ד ואזו הם ארבע בחינות דקטנות
 כאמור בקטנות נמור אלא שאזו הם מאירים
 יותר בהיותם יחד עם הגדלות ודי בחי' דגדלות
 כאמור בגדלות נמור אלא שאזו אינם מאירים
 כמותם בהיותם יחד עם הקטנות: ה ועוד
 בזמן הזה העשרת יסוד אבא מוציא מוחין
 לזיא עוד שתי בחי' אחת מהקטנות וא'

מהגדלות הרי עשר בחי' מספר כולם שמנה
 עשיה נשים שהמך מותר בהם כי כולם
 בחי' מלכות הם וכלם הם דמות צלם הצדי
 דצלם: ו ויש עוד בחינת אהל לאה ברמות
 צלם הלמד דצלם אבל הצלם דמם דצלם
 אין לו דמות לאה ובבא הגדלות נמור שנדחה
 הקטני מן הראש עד היסוד יצאים שם עוד
 שתיזבחינות קטנות אסנת בת פוטיפרע מעשרת
 יסוד אבא והיא מאחורי' דלאה שנתפשו
 למטה ואשת פוטיפרע מעשרת יסוד אימא
 והיא מאחורים דתמנע:

פרק ג

א ומהארת יסוד אבא שמחזה דזיא
 ולמטה יצא הארה כל שהוא לפני
 ישורון שבה בחי' פרצוף אחורי' לפני זיא
 וקומתה כישורון ושמה לאה אשת יעקב
 שממנה

משנה

חוננע נני' קקת תקופר וחס הי גזורי' ומלפני' כל
 הניכה כפולי' סהול' מלך לימאל וכו' אך כושיה היא
 ומלכ' דלזנא וחס הסכיה ריכס כי כוש נני' סכיסוכי'
 ואמכס כנגד חסנתה שלקחה יוסף לקח דוד מלך ישראל
 ללזיטב כי כנר לקח י"ח כסיס סהס למעלי' נמקוס
 המוחין וכו' כי חסנתה היא למטה זיקוד וסי' יתידיה על
 י"ח כסיס וכו' חוננע לא כדוונ עומה לפי שבשלתא ליוסף
 סוחרה לפי שהיתה נבזונו למטה זיקוד ז"ל חבל דוד
 שרבו למעלי' בלחה כי סס סוד מסיח נן דוד עד כאן
 לטובו עיין סס וסנה סס בפרק י' מואריך צענין פרלפי'
 לאה סכ"ל ואחר כך כי זה לטובו ואמנע סכמי' אלו
 סביארו סס נקוד המוחין, ספכיי' סהול' לי' דללס
 אחרי סככסס נז"ל אך נכחינה לי' דללס סהס סוד
 סמקיי' גם סס יס נודלי' חנא סוך לימאל וכו' וסנה
 נקוד סמי' של ללס לימי רק נכחינה ז"ל לבדו וכו'
 ולכן נלי' של ללס שיש סס מלכו' דחזו' סס יולאה
 לאה ואמנע נכחינה זו של לאה דלי' דללס הוא נקרא
 חסל וצמקוס לאה נכסה חסל כי סס סוה נכחינה
 חסל ואזר נקיף דלאה עד כאן לטובו עיין
 סס:

פרק ג

הנה נשער הארה זרין פ"א ז"ל הנה כי
 לסייה סוד חנא המולי' חס יעקב סוה
 נריחוק מן הז"ל ולינו מהדבק' יחד עם סיוה נחי'
 ז"ל כנגד אחוריו של יעקב רחוק' זה מזה ח"כ מוכרח
 סוה שבאלמע סכיסס נחורו אורי' וסחלל סככיסס ילינו
 סס הארה כל סהול' וסח"כ ילינו ציעקב עיקר סהאלן
 סמי' סוה וכו' וסנה סח"כ סו סחורנו סמסקסה נ'
 פני ז"ל לחמרי יעקב סוה נחי' לאה חסע יעקב וכו'
 וצנדי'

מניד

נרזה ציחד דקטני' ודגדלי' ציחד לכן יס כח עתה אל
 מלכות דלזנא להולי' חסנה גם נחמרי' ז"ל צין נכחינה
 קטנות צין נכחינה גדלות עד' כאן לטובו עיין סס
 טעס למס כח זה נמלכו' דלזנא דסולי' נ' ולא נמלכו
 לימאל עוד סס זה לטובו גם טעס למס חנו חזרי'
 למטה סדי' דקטני' נ"פ סוד' דגדלי' נ"פ ח' נסיוהס
 נלדס ולי' נסיוהס מעורזי' ומחוזרי' וזה כנר סרלכות
 לעיל כי סדי' של קטני' כססס נ"ק דגדלי' סס מעולות
 סרנה וניחוסק נחס סלרס גדולס גם סדי' נסיס של
 גדלות סריק כססס מעורזי' עם סקטני' חניס דומוה
 לרי' נסיס ססס צונון סגדלו' נלר סקקרה גדלות סמוחין
 כי חניס מלידי' כל כן וכו' ודע כי סלחה סיולחה
 מלימאל דגדלי' נמור לחון של ז"ל סוה סוד לאה חסע
 יעקב סו זעיר כנודע וכנבדי' סמלכו' דלימאל דקטני'
 נמור מוחן לזיא סוה חוננע ומיקוד של חנא עלמה נמקוי'
 הניכה סוה לטורה חסע ונכנדה זיקוד חנא עלמה
 נמקוי' הניכה נכחינה סקטני' נמור סוה חסע כושיה
 וסנה כסנזלו סמוחין דגדלי' נילרנו ססס דוחין מוחין
 דקטני' למעס וסנה מוקוס ירדחן זיקוד דזיא וכו'
 ואמנע מלכו' של סקטני' דלזנא סיורדה זיקוד סוה
 חסנתה פוטיפרע חסע יוסף כי יוסף סוה יסוד דזיא
 וכו' אך סמלכו' דקטני' לימאל סוה סס חסע סרוכו' של
 יוסף פוטיפרע עד כאן לטובו עיין סס טעס לזס למס
 נרדה סקטני' זיקוד ז"ל חין סס רק נחי' נ' נסיס
 עוד סס זה לטובו גם נלעדי' סקטמחי' ססרי' יוכה סקטמע
 כי חסנתה סוה סחמרי' של לאה וסנה פוטיפרע סחמרי'
 של חוננע עד כאן לטובו עיין סס סמלרי' נמעס אסר
 יעקב לא חפץ נהמנע ואחר כך כי זה לטובו ואמנע

שסמנה יצאו דור המדבר והמרגלים שהם ניצוצי הארת היסוד ההוא שאחוריו הוא אהרן ומשה אה הוא משם עם פני יסוד אימא : ב ועמרם יהושע וכלב שהם סוד הבל היוצא

מהשיכור ומפי האמה שהלכו רוגג ארץ ישראל והיא המרכות נוקבי רזיא לתקנה ולהביאה לפניו ולא עלתה בידם כי פרצות דור המדבר היה מעכב : ג ולפני ישורון מצד הימיני

מגיד

ומנחי' לזה זו יאלו כל דור המדבר שילאו מומל'י' וקלא כהחלף בדבריו צין לזה ללחם לך ומלח' ולכל' ככס ללחם זו סג' שצאחורי יעקב דור המדבר וכו' חונס דור המדבר הזה אחורי' הם נבד פני ז"ח ופניה נבד אחורי יעקב וכו' הדור הסוד כולם היו ככלל צמשה כמיש' שם מואת אלף רגלי העם אשר חכבי בקרבו והטעם לפי שכולם יולא' ויסוד אצח אשר חק ז"ח אשר הוא קקרא צחי' משה וכו' כי כולם כילולות שלו עכ"ל ועי' צביאורו למסכת אורות ז"ח פיג' ומטה ו' טעם למה קקרא ז"ח מחליו ולמטה יסורון והנה צפ"ד קס ז"ל וכאר עכין המרגלי' וכו' והעכין הוא כי הנה נחצאר שמשא הוא יסוד אצח שצחוק ז"ח מן החזה ולמט' והעפ"י שהאורות הם דור המדבר וכו' עכ"ל היתה כוונתו לתקן גם את רחל העפ"י שהיא מהארת חיננה וכו' ולסיבת תיקון זה פלה שלימות המרגלי' ההם אל ח"י שהיא רחל ככו' והנה המרגלי' חלו הם כילול' הארת משה יסוד דאצח אשר צהאירם צחל קקראו אז מרגלי' שהולכי' לרגל את הארץ לא להם כי שרשם חיני מעם רק מהארת דור המדבר והנה צחי' חלו הכילולין הנקרא מרגלי' המשולחי' מן יסוד דאצח אל רחל ארץ כנען הוא צאופן זה כי הנה כודע כי יסוד דאצח הוא מוקף ומקובץ מן סאורי' דאמא המרגלי' מן החזה ולמע' וכודע כי אורות דאצח יולא' נבד פני ז"ח ולחון ואורי' דאימא יולאח דרך אחורי' ז"ח ולחון אל רחל והנה צלחה אורות דאצח דרך פני ז"ח ולחון להאיר ציעקב פונג צאורות אימא מה סכנגד פנים ומוליחי' עמו לחון ציעקב וכדור המדבר צאופן כי גם ציעקב יס' לולים קלה דאורי' האימא הנה כך צהיות האורי' דאימא העומדי' נבד פנים ציקוד דאצח רולי' לחזור אל אחור ללכה להאיר לרחל פונגי' ציקוד דאצח צוקעי' אוחו ועוצרי' צחכו ויולא' לחון אל חוקצא רחל חם עכין הכלולות של אצח הנקרא מרגלי' ששלח משה לחור חם הארץ שהוא מנחי' יסוד אצח הנה צכה חלו הכילול' והארו' של משה הנקרא מרגלי' חשב משה שצבתו ועל ידם יחוקן רחל ותחזור עם ז"ח פנים צפני' צומן סדור המדבר קיים כו' והנה לא עלה צירו תיקון זה כי לא הי' אפשר לרחל לתקן אז עי' חלו המרגלי' לצד צומן דור המדבר ולכן ממו כולם ולא ככסו לארץ זולתי' יהושע וכלב לסיבה שצחאר עכ"ל ע"ש והנה קס פ"ה

משנה

ז"ל כי הנה כחצ' חללינו ח"ך משה ואהרן קטיהם הם מנחי' יסוד אצח כי משה גימי קפיד וקס"ח קס"ח אחורי' של יסוד אצח מומלחי' צידיון וחסי' דמלוי' יודין דצחי' פנים יסוד אימא חבל אחין הוא ע"צ קפיד קס"ח אחורי' פשוטי' ואחורי' מומלחי' צידיון דיקוד אצח עכ"ל ע"ש והנה צמער הכיל פ"ה ז"ל וכחזור נבאר עכין יהושע וכלב כי חלו לצדם כמלכו וכ"קיימו וככסו לארץ לפי שאיני' מנחי' המרגלי' ככיל רק הם צחי' צ' הצלי' ואורי' קס"ח מפי הטיצור ופי היסוד ומעם יאלו יהושע וכלב וצוח הצין ח"ך יהושע וכלב הם מכלל דור המדבר ועכ"ל כתקיימו וככסו לארץ והעכין הוא כי להיות אורות חאלו יולא' מלד פנים של ז"ח מקום סדור המדבר עומד קס ולכן הם מתעצרי' עם דור המדבר וככללים עומה ועוד טעם אחר הוא כי דור המדבר הם יולא' צחלי' המחתון של ז"ח שהיא מן החזה ולמע' וגם צ' הארות הכיל הם יולא' מן החזה ולמע' ולכן הם מתעצרי' יחד חבל להיות כי אורות חאלו הם יולא' מנפוח דז"ח עלמו וקיצות האורות חאלו הם מנחה הארה דאימא המהפסטה חק גופא דז"ח וכיין שמואל פחה פתוח שהם פי הטיצור ופי היסוד דז"ח יולא' דרך קס לחון כמלא כי אורות חלו עיקרם מאלויות אימא ולכן חין להם ש"יכות עם דור המדבר קס"ח אורות אצח לכן ככסוי' אל אימא שהיא רחל שהיא מלד אורות אימא וצפרעו כי חלו צ' הם אורות גדולות מאוד כי יהושע וכלב לצדם לוקחי' כל הצ' אורות חלו ולכן הי' צהם כח ליכנס לארץ עכ"ל ע"ש שואריך ומקספק קס צחחילה חינה מהם הוא יהושע חינה מהם הוא כלב ואחי"ב כי זה לשוכו חונס היורה כלע"ד הוא לספק כי יהושע הוא מהכל הילול' מהיסוד דאחגלי' חבל רבוגדול וכלב הוא הארה העי-צור שהיא הארה מועטת עד כאן לשוכו ומתהיימא על המהצר שבי' קס"ח צמטה צ' ולא הזכיר כלל מי הי' מן הטיצור ומי הי' מפי היסוד ולר"ך עיין והנה קס צפרק צ' מאריך צנכין ציוג רחל הצחה לפני ז"ח לתזדווג וכ' זה קס לשוכו חונס חין עכין זה חלא לחאר שמוה כל דור המדבר כי אז כחצנל הארה דור המדבר הנקרא גם כן לזה אשה יעקב ככיל וצוח חין הפסק צחל העומדה צמקום יעקב אל ז"ח כדי לתזדווג עמו חבל כל זמן שהיה דור המדבר קיים היתה אוחה הנחיתה של לזה אשה יעקב הנקרא דור המדבר קס

משנת

מסכת

לאה

חסידים

הימיני דרפצוק זה יצאה הארה מועטת באלכסון כצורת ו' והיא נקראת מטה סתם ובנגדה הארה סתוהה ממנה בשמאל והיא נקראת מטה הארדים שברם נשתמש משה ששרשו מימין יסוד אבא סמוך לנצח אבא שמשם ארעור בן אהרן המלוכש בנצח אימא שמשם נרב כי

איתמר הוא כהוד אבא המלוכש כהוד אימא שמשם אביהו: ד' ובעבור האית יסוד אבא באורות היוצאים מיסוד אימא הסוככים אותו יצא סיד המן והקוה ועמד מצד ישורון אצל הודו מקום אהרן ומשם יצאו סוד עגני הכבוד בדרך הזה והקיפו ועמדו לימין ישורון מצדו

מגיד

סס נמוקתה ולא היה מקום לזיווג לרחל עם ז"ל הנקרא ישראל עד כאן לכונו עיין סס היעני:

הגה

סס פרק ז' זה לכונו אחר סתבאר ענין דור המדבר כבאר ענין ז' הארות אחרות היולא מן יסוד אבא ולחן הז"ל הנקרא שני המטות ומטה האלפים ומטה משה וכו' הנה נודע כי היסוד ראבא אשך בעלה עשה מן החמה ולמטה סתם ודאי פשוט הוא שיחיר בכל לדדיו כי בשלמא מלך אחר אינו מאיר ומס מתן לז"א סוס הארם כיון שסס היא עומדת רחל נוקבא דז"א שהיא צמיכת אורות אימא אצל משאר הארדי' ופי' ימין ושמאל ופי' ודאי אורותיו יולאי' ומס אשך לרך לידע מה הם כי אורות היולאים דרך פני' כבר ציארנו לעיל שהם יעקב דור המדבר אצל אורות ה'רדי' מי הם וכו' והוא כי מלך פנים ממש דז"א ז' אורות של הארות א' הוא מלך שורה הפנימי' הקדונו' אל ז"א והיא הנקרא' דור המדבר כנזכר השורה הפנימי' יותר חילוכה היא הנקרא' יעקב בצלה אצל שהים אלו הם ציוצר ממש דרך הפני' של ז"א אמנם גם באלכסון מאיר האור והכל דרך פנים דז"א לנר והוא שהאור היולא מאיר באלכסון ועושה הארה אחת לימין דור המדבר גם כיעה באלכסון לשמאלו של דור המדבר ועושה סס הארה אחת וכן על דרך זה עושין לימין ושמאל יעקב העומד בשורה חילוכה ז' הארות אחד לימין ואחד לשמאל באופן דדרך פנים ממש דז"א יס' ז' אורות אורות וכל שורה יס' זה ג' הארות וכו' הנה השורה הפנימי' לז"א מלך פנים יס' זה ג' הארות אמלעית היא דור המדבר אשר כבר כתבאר לעיל וז' המטות הם צימין ושמאל והנה צוהר אמרו כי צ' מטות הם א' נקרא מטת סתם הנקרא מטת ה' והצ' נקרא מטת אלהי' ומטת סתם הוא צימין דור המדבר ומטת אלהי' היא בשמאלו כי סס אלהי' היא ריבי' דבצורות וענין קריאת מטות הוא לנ' קיצות א' להיות הארחה דרך נטיה באלכסון וכו' והצ' הוא כנודע שסיסוד נקרא ו' יעריא כי לרחה כעין ו' ארוכה ואלו הארחות ארוכות כעין וין ולכן קראם סס מטות וכו' והנה המטות האלו שניהם נחשו ציד עשה עי' ונקראו מטת עשה והוא לנסה הכ"ל כי שניהם ילאו ומקור דאבא

מישנה

אשר עס הוא צמיכת מטת עי'ם צמיחו ומעלס חך ז"א כנודע שבו ניתן דעת דז"א מלך אבא וכמו שכל מה סתכלון צביקוד אבא לעשות עושה עי' פעולתיו סתם אלו המטות סתחן כן מטת עי'ם כל פעולותיו היה עושה עי' אלו המטות עוד סס בשעור הכ"ל פיו והנה אלו מולאים צדדי חז"ל כי פעם א' מליט שמשה בכלל ואשרן כבוד והכי אלו רואים שמשה הוא לוי שהוא בשמאל שהוא קו הסוד ואשרן הוא כהן צימין שהוא קו הכלל אצל ספק זה יתבאר ככ"ל כי האורות הימניים דיקוד אבא יולאים לנר שמאל ואורות השמאל'י יולאים לנר ימין ומלוא כי מטת כולל צימין ושמאל וכן אשרן כולל צמיכה וכו' אמנם אפי' מושך חין שמעתי מזורי ז"ל איזה משניהם עיקרו צימין ואיזה עיקרו בשמאל והכללפני' ששמעתי ממוטו כי הנה מטת הוא גדול מאשרן ועקרו הוא צביקוד ימין ממש ולכן הוא חתום במדת הכלל העומד צימין יסוד אבא שהוא בחוף הז"א ומלך ימין הזה כמשך המן שהיה צמיכה מטת כנודע אצל ילאו וניתן בנר שמאל כנודע כי המוטות מלך שמאל צביקוד קשה מוטותיו של ארם בקציעת יס' סוף שהם מלך הימין אמנם אשרן הוא בשמאל היסוד ראבא ולכן חתום במדת יהוד העומד בשמאל ראבא וממנו כמשך עקב הכבוד שהיה צמיכה אשרן כנודע אצל ילאו וניתן בנר ימין כנודע שז' ענין הכבוד הוא בחקר והנה בפקר מאורי אור שמיצר מהר"ם פאפרש הכהן במערכת אור א' ז"ל אלעזר מללל ראבא ולכן בעשה כהן גדול נמוקת אביו כי כיב באבא אימנר מהוד ראבא ולכן עבודת הלויים עי' כי סוד קו שמאל עכ"ל ובמערכת אור א' ז"ל כדו ואצ"ו היו מרכבה לנלל הוד דאימא עכ"ל וכל ענין זה שהצביקוד בפקר סת"ל מצואר היעני בלקוטי' תורה בדרוש תעא כדו ואצ"ו עיין סס והנה סס צפיק ו' ז"ל והנה כאשר נחו דור המדבר ויקומו צמיכה סתמיים אשר יכבו לארץ אז נהצטלה השורה האלוט' אשר היתה סמוכה אל ז"א והם דור המדבר וז' מטות ככ"ל וכנודע אלו ניתן לנס ג' מחכות עוזות בלר ומן ענין הכבוד וכו' וכן צמיכה סת"ל לנדה עומדת נמוקת דור המדבר אצל סס ועכ"ל כבוד לא האירו נמוקת סת"ל תללה ז' המטות וכו' שגאל

פרצוף אחד שאהוריו לפני לאה של דור המדבר וקומתו כמוה ושמו יעקב ושרשו הוא בנקב שמאל דחוטם דאיך והוא סוד קשר התפלין שרו שנעשה מאור דתור דתפילין בדרך שנעשה ב"א: ב ויעקב זה נתגדר על ידי הארת מח אבא המאיר דרך הוי"א כי נבקע יסוד אבא בתוך ז"א והוציא שם יעקב אחד פנימי ואחר כך הוציא אורו לחוץ והגדיר שם יעקב זה החיצון: ג כיצד מאור הוי"ב שבמח

הגנוזים

משנה

האורות דלימא יולאים כל אחד כפי מקומו וכו' והנה חלו ז' האורות היולאים זו מתוך לכלם ז"ל חו מסתך להוד ז"ל הם ז' וכן כבוד עכ"ל ע"ש חס סוף ע"ש המהמר שכתב במשנה ד' 'והקיק' 'ועמד דכוונתו לחלק בין אורות המעוה של שורס ראשוני שפעדו בחלכסון ומליים מלד ימין אל לד שמאל ועלד שמאל אל לד ימין ככוכב וזין אורות מן וענני כבוד שהם עומדים ציור מלדרי ז"ל כמבואר לעיל ס"ל'אשו מלד ימין ועומדים ציור ללד שמאל וכן יולאים מלד שמאל ועומדים ציור ללד ימין ועיכס שטולכים האורות ממקומן ומקפים כל אחד מלדו ללד השני ועסס יולאים לחוץ ככיל דרוק היציב והנה כסלמה מסכת לאה:

פרק א

י'קומתו' כ"מות י'סמו' יעקב כזר מבוחר לעיל ציחוריו למסכת לאה פרק א' ופסק ג' ע"ש ומה שכתב ושרשו הוא שכתב שמאל דמוסס איך מבוחר לעיל ציחוריו למסכת לאה פרק ג' ע"ן שם ומה שכי' 'והיא' קוד 'קשר' 'דהפילין וכו' 'כדרך' 'שנעשה' 'צ"א' מבוחר צעה"ח שער האורות ז"ין פרק א' ז"ל כי הכה אחורי רישא דז"א יש הר קולא דשערי וכמשך דרך האחור ומסתיים עד החזה כנגדו מן האחור ושם הוא מכה צבואה דז"א עלמו בחוריו מנ' הדדדים ונכנסה הארה התיא צמוכו ככה הכאה וצוקעה ויולאה מגופא דז"א דרך פנים שלו ומסס מכה בחוריו רישא דיעקב וכמשכת עד מלחו ופניו ושם נעשה צמיכה הפילין של ראש של יעקב ומכה ההכאה הגדולה חוזר האור לאחוריו ומוליא קשר הפלה של ראש של יעקב ושיא צמיכה הנקרא דור המדבר וכו' ואחר כך חזר האור לאחוריו וככנס חוץ גופא דז"א ויולא מוננו דרך האחור ושם יולא עד מלח הפנים של רחל נוקבא דז"א ושם נעשה צמיכה הפילין של ראש רחל הנקרא הפלה של יד ז"א וכמלא כי פרטוף הזה הנקרא דור המדבר אינה בעמדה תיקובה עד אחר כמה צמי' מיני הארות הארה אחת צמלה כלשר ילא הארה יקוד אבא דרך פנים מתוך לז"א לתיילא

את

אצל הנצח אבד הבאר הבא בזכות מרים נוקבי' דז"א שהיה מתחילה סלע לא נתקן לבוא לפניו עד כלות דור המדבר שנבלע הפרצוף שלו במקומו:

מסכת יעקב

פרק א

א ומאחורים רישים שעמדו לפני המלכות בשנסמו נתדורה עתה

מגיד

שהבאר הוא צמי' הקלע שהיא רחל נוקבא דז"א וכו' כי החלה היה השפע נמשך מהארה הנקרא דור המדבר וכאשר כמעלמה וכחצטלה צטרסה ציפור אבא שצחוד ז"ל אז למאו למים כי לא היו הם מאוהו הארה רק מצמיכה רחל שהיא ארץ ישראל והיא הבאר וכו' הנה כזר כהבאר לעיל איך היקוד של אבא מלובס חוץ יקוד לימא צהייתם שמיים חוץ גופא דז"א והקדמים הענולי' היולאים מן היקוד דלימא צמקוס החזה דז"א ומסס ולמטה הנה הם מקיפים וקוצצים את היקוד דאבא וכו' כהבאר לעיל כי גם מנ' לרדי ז"א מלד ימיני של כלל ז"א ומלד שמאלי של הוד ז"א יולאים האורות לחוץ אשר הם צמי' מן וענני כבוד והענין הוא כי הנה לכאורי לפוס ריהטוא היה נר' כי כאשר נחלקו האירות הפנימי' לחלאים ילאו חלי האורות העומדים צלד ימין ז"א ויבקעו שס צדופן הכלי של יקוד דאבא שצחוד ז"א מלד ימין שבו ומסס ילאו לחוץ כי כל אחד ואחד יולא צדק הקדוב אליו ומסס לא היה שדבר כן וכו' שלא ילאו כל אחד ואחד ומסס צדק הקדוב אליו אל לידו רק להיפך וילאו למסרע כי אורות הפנימי' ילאו דרך לד שמאל ואורות השמאלי' ילאו דרך לד ימין פירוש הענין כי האורות העומדים חוץ יקוד דאבא מלד ימין הם עוצרי' חוץ יקוד דאבא עד הביעס ללד שמאלי שבו צדופן השמאלי של כלי יקוד אבא וצוקעים אותו ויולאים מתוך להוד דז"א וכן על דרך זה הארה השמאלי' עוצרים צחוד היקוד עלמו דאבא עד הביעס ללד ימינו שבו וצוקעים דיפן הימיני של יקוד אבא ויולאים אל הכלל דז"א לחוץ וכו' והנה מוכרה הוא שכשיולאים האורות אלו מתוך יקוד אבא ולחון ודלי' שהם פוגעים באורות דלימא ומעשצנים צהם ומולאים אותם לחוץ עומסם כמלא לפי ז' כי האורות הימינים דאבא מולאים את האורות שמאליים דלימא צלד השמאל דז"א שהוא מתוך להוד דז"א ואורות השמאליים דאבא מולאים את האורות הימיני' דלימא צלד ימין דז"א שהוא מתוך לכלל דז"א וכמלא כי האורות דאבא מחליפים מקומן חבל

ב ומאור הדעת רמח' אבא שבו ארבע מוחין והוא גנוז ביסודו הארוך יותר מיסוד אימא כי הוא מגיע עד יסוד זיא אשר על כן אין לו מחזה זיא ולמטה מסך יסוד אימא האידו ארבע מוחין ביעקב ונכנסו בראשו : ג וארבע מוחין אלו האירו בו בסוד תפילין כי בלטו במצחו בכח הכאת קוצא דשערי דזיא באחורי גויה דזיא עצמו שמעביר אורו דרך דשם בעורף יעקב שלפניהם ונכנס ומכה במוחין שבנגלת שרו ומוציא הארתם לחוץ ונתפשטו גם בגופו

הגנזים בניה דאבא ומרובשים בניה ראימא וכוללים בוריעות זיא שאחרי צאתו מהם במסום תפילין של יד חזר ונכנס בגופו יצא האיר בכתרו שהוא כנגד חלק התית דזיא שמהחזה ולמטה שבו יסוד אבא :

פרק ב א ומנצח דזיא שבו פרק התחנות דנצח אבא נעשה חכמה חסד נצח שהם קו ימינו כולו כנגדו וכנגדו מהוד נעשה קו שמאלו ומיסוד דזיא שבו עמרת יסוד אבא נעשה דעת תית ויסוד שהם קו האמצעי :

משנה

הזרועות דזיא הנקרא לעז' קודר'ס בעוקם סיות תפילין של יד דזיא ואחר כך חזירים אוחן האורות להכנס ולהחלצם חוץ גופא דזיא עליו ואחר כך חזירים ללחם מן הזיא ולחוץ פעם אחת ואחר כך מהלכה זלח כעסה כחר יעקב ואנכס בחינה הדעה אין זו רק ג' לבושים והם יסוד וסיה דזיא וזלחלו לחוץ אין האור מלובש כל כך לכן כעסה בחי' נוח אל כחר דיעקב עד כאן לשונו ע"ש וזוהי כחצולו דברי המחבר בפרק ג' ג"כ קלח :

פרק ב

עוד שם בפרק ה"ל ז"ל אח"כ מבחינה פרק התחנות של כלל דאבא אשר מלובש בחיבו שליש תחתון של נוח חכמה דעלד דאבא והנה הוא מהלצם בני פרקים שבכלל זיא ויולא האור שהוא נשם לחוץ ליעקב וכעסה נענו ג' חלקים גם כן בקו ימין שהם אח"כ שבו וכן על דרך זה בקו שמאל דיעקב תחלקו בו האור היולא משליש תחתון דבינה דעלד דאבא המלובש בחור דליומא בפרק אחרון שנה המלובש בג"פ סוד דזיא וכלך עתה אל קו אמלעי דיעקב כי הנה נחצול לעיל כי היסוד דאבא מהלצתה חך חיה דזיא אשר מוננו כעסה כחר של יעקב כחבר חונכס ענרת היסוד דאבא אשר היא מלובשת בכל היסוד דזיא גם הוא מהחלק דת"י דיעקב שהוא קו אמלעי שלו וכו' ודע כי כמו שחלקים בג"פ אח"כ כך בחלקים דיעקב כי החיה שבדעה של יעקב מהחלק לה' ומהשפע בחג"ה חיה של יעקב והיא שבדעה שלו מהחלקים גם הם לה"ג ונמשכים ליסוד של יעקב ומהחצ"י ומהקב"י שם עכ"ל ומה שכתב המחבר ב"חאורי חיה דזיא יתבאר לקמן בע"ה במסכת קטנות רחל פרק ז' עסקה א' ודע שבשער יעקב ולחם פרק ה"ל מבוחר שמן ד' בחי' שבדעה שהם חו"ג וחוי"ג ה"ל כחצול ג"כ ועלה וכתלצם בחכמה דיעקב חכמה דבחי' הדעה ובבינה דיעקב בינה דבחינה הדעה וב' בחינות התחנות שהם חו"ג שבדעה ה"ל ככנס בדעה של יעקב וכעסה כולו מחו"ג

מניד
 חת יעקב וזו קודם טיחיר ליעקב טיחיר בעוקם הזה הנקרא דור המדבר וכו' אלף סדרך העברה בעלמא טיחיר בעוקם דור המדבר כח"ל ואחר כך נצח הכחה קולל דשערי בחאורי גופא דיעקב עכ"ל ע"ש שמהחיר ועיין בכוונה תפילין מענין זה בחריכות גדול ע"ש הנה בשער הלכה ז"ן פרק א' מלירין נענין פ"י הכתוב ויהי חך ילא ילא יעקב ושם כחכ ז"ל גם יש פירות אחר כי הנה שכתבה הוא שכתב כקע יסוד אבא יולאים סיורותיו חוץ גופא דזיא מנפנים חוץ ליסוד דאבא ואחר כך כקבוקעים גוף זיא עלמו יולא יעקב שני מחוץ לזיא וכו' והנה יעקב אטיה וכו' והחלה חסיג לסיח מרכבה לזה יעקב החילון וכו' ואחר כך עלה וכעסה מרכבה ליעקב הפנימי שבחוץ זיא עכ"ל ע"ש והנה בשער יעקב ולחם פרק ג' ז"ל והנה הכחר של יעקב הוא כנגד ג"ש התחונים של תיה דזיא שמו החזה עד קיום הגוף הנקרא תיה וכו' הנה בעוקם דזיא מהגבלה היסוד של אבא אשר בו מהלצם הדעה דזיא דעלד דאבא כח"ל כי דעה הזה כולו מחו"ג וחוי"ג וכו' ומאלו ילא האור שלשם מחוץ לזיא כנגד פניו וזו שם הם נעשים בחי' ד' עוקפים אל יעקב ואלו הם קוד התפילין שלו ועי' בציחוריו ענין הפלה של ראש דיעקב עכ"ל עוד שם ז"ל ואח"כ מבחי' רעומין דעלד דאבא המלובשים בחי' דאבא אשר גם הם מהלצתים חוץ כ"ה של דליומא נשם יולא האור מבחינה חו"ג החכר ויולא לחוץ מהאור הזה נעשה ביה קיבול הנקרא כחר אשר חוץ ביה קיבול זה נכנסים ומהחצ"לים אחוס ד' בחי' הדעה בקוד עומין חוץ הכחר הזה וזה בחינה כחר דיעקב ואל החמה שאיך אפשר שמן אור החוי"ג נעשו כלים ומן אור הדעה יעשו עומין כי אין זה חיומא לפי שהנה אור החוי"ג החכר יולא מלובש חוץ כוזה לבושים שהם כלים דחיה דאבא אשר מלובשים חוץ חיה דליומא גם הם מלובשים חוץ ג' זרועות דזיא נענו ואחר כך יולא לחוץ דרך בקיעת עוקם פסקי האמלעיה של

מסכת קטנות רחל

פרק א א ומנקודת מלכות עצמה נעשה פירצוף א' הנקרא רחל עקרת הבית ושרישה הוא כריבור שבפה איק והיא נוקבי' דזיא סתם האמורה בכל מקום ומקבלת אור אים מרחוק יותר מזיא ודרך חרון צר יותר מחלונו : ב והפירצוף דבנסת ישראל שהי' בפנימיות זיא שורה לתית ומשתמש בכת' אחד עמו מעט את עצמו ונתלבש בגוף רחל זאת שחויץ לזיא : ג ומתחילה היתה רחל זאת עמרת

משנה

עיינן סם והסגה השפע סקוקי' דזיא ומקבלת צנה הזיווג מחלקתה ככל העולמות כבודע הנה הקרוב אל השפע קודם חוכה כחוצור במקומו' חין מקפיר בפשוטו שהלדיקי' כועלי' חלק בראש :

פרק א

הנה כבר נבאר לעיל צביאוריו למסכה זירור ז"ן פרק א' ומסכה א' שמנקודת מלכות דצ"ן ומקודם מלכות דמיה היה זירור לנוקבי' דזיא והנה צשער חיקון הנוקבי' פרק א' ז"ל וכתחיל צרחל הנקרי' נוקבי' דזיא צלואיחמה שהיא נקודה עשיריה מן העשר נקודות הכוללות כל עולם כ"ל והיא העלכתי' טצה והיא אשה ישראל הנקרי' זיא בכל מקום עכ"ל ועיינן מזה צשער הארות ז"ן פרק א' והנה כבר כתבתי צביאוריו למסכה א"ר פ"ג וצשער חיקון הנקרי' פ"א דריבור טצה א"ר עיינן צביאוריו למסכה א"ר פ"א ומסכה א' סם מצולר נוקבי' דזיא ומקבלת אור א"ר ומרחוק יותר מזיא וגם דרך חרון היותר לר' מחלון אשר מומנו ומקבל ז"ל ומה שבי' המחצר במסכה ז' כבר מצולר צביאוריו למסכה אורות זיא פ"ג ומסכה ז' עיינן סם ומה שבי' המחצר במסכה ג' כבר מצולר לעיל צביאוריו למסכה הגדלות זיא פ"ו ומסכה א' ע"ש והוא מצולר צשער הירח פ"א וצשער חיקון הנוקבי' פ"ד ומה שבי' המחצר במסכה ד' מצולר צשער חיקון הנוקבי' פ"ד ז"ל והנה ע"י היקפה כהגדל זיא כבודע וגם היא נגדלת עמו ונעשית כשיעור ספירה הח"ה דזיא ומש' וכו' אונס עדין אינה פירוץ רק מדה אחת שלימה גדולה ככל שאר ספירות דזיא עכ"ל ע"ש שומאריך ואח"כ כי ז"ל והנה עדיין עמה נקרא ה' החמה ונקרי' ללע וכו' כי החילה הימה הנוקבי' אחורי ה"ה לנר צמיכה ללע אחת שהיא ה' החמה ככוכב שלא הימה רק כמדה הח"ה עכ"ל עוד סם צפ"ג ז"ל וזהו הענין למה האשה נקרי' נקבה וכו' ולכן היא נקרי' נקבה שכל האור שלה יולא דרך נקב שהוא חה פ"י לשון נקבה נקב שהמלכתי' שהיא

בגופו כדרך שנכנסו ונתפשטו בזיא : **פרק ג** א ומשני צדי יעקב יוצאים שני הארות בדרך הארות המטות מימינו סוד ערב רב ומשמאלו עשו אחיו : ב ואחר שנתעלמה לאה אשתו באשר נוקבי' דזיא רוצה לבא לפניו להודווג עמו יוצא עשו השדה כי לא יחפין בסיך בתבונה : ג ואז יעקב יורש מקומו ולוקח ברכותיו שבמקום יעקב נכנסת נוקביה דזיא ומזדווגת זיא ומטובו מחלקת שלל לאנפיה והקרוב אר"י קודם חובה :

מגיד

ומח"ג כבודע וזה הוא כוכבה המחצר סכת צמסכה ז' "האירו" "ארצב" "עומח" "ציעק" "ונכנס" "בראשו" ודוק היע"ב :

פרק ג

הנה צשער הארות ז"ן ז"ל אונס ז' האלכסוני' טצ"ל לרדי יעקב עלמו אשר שורה החילוכה הנה הם ערב רב מלך ימין וכו' לכן כחגייר וכו' אונס האשר' שצשעאל יעקב היא צמיכה עשו אחיו ולהיות מן השעאל לא כחגייר וכו' אונס ציאור הענין והוא סוד גדול ונעלם צענין ז"ן ז"ן כי יש צו חיימה גדולה כפי המכר הרי יעקב עומד צפני זיא ככ"ל וא"כ כאשר ז"ן ומזדווגים פנים אל פנים היכן יש לה מקום לרחל נוקבא דז"ל לעמוד סם והנה חסונה שאלה זו רמוזה צפקוק הזה ועשו אחיו צל מלידו והענין כי הנה צורה שיר העשים צענין אלפא ציחא דלית צ"ש ציאור סם צענין הזיווג של ז"ן וא"ך הקליפוי' מתרחקת ומשם צנה שהיא וכו"ל כי כאשר רחל נוקבי' דזיא צל להזדווג עם ז"ל אז עשו שהוא צמיכה הקליפה אעפ"י שטרשו הוא בקדושי' ככוכב הנה הוא יולא והולך אל הסדה של החילוכי' כבודע צקוד כי צדה מלאה שהיא מקום מדור לקליפות וכו' ואז יעקב לוקח מקומו ויורש צרכתו שהוא צמיכה אוחו הארה שהימה נמשך לו מן יסוד אצח צהיות עשו צלידו של יעקב ועמה לוקח יעקב צרכותיו אונס לוקח צרכות האלו צמרה כי חין ס"ח הולך ומשם רק על ידי מדה ותחבולות סעוטי' לו שמכריזי' ציבואו כל פעל"י ש' מעלה ללאות צכבוד המלך והנה הקליפוי' נקרא מלך זקן וכסיל לא יחפון הצמטה ללאות צכבודו של מלך ואדרבי' הולך מרממו ומתרחק משם וצ"ן כך וצ"ן כך ומזדווגי' המלך והמלכ' ויעקב לוקח ברכותיו וכו' כי הנה אז הולך יעקב צמקי' עשו ומשם ומקבל הארתו שהם סוד הברכו' ואז כאשר מקום יעקב פכו' ושם צאה רחל אשר הימה עומרה אחור צאמר כבודע וחזרה עם ז"ל פצ"פ עכ"ל

עמרת יסודו שהיא שלישי יסוד ובשנתעברה עמו (שאו מוחיה הם מילוי אותיות אלים דצדיק מספרם) נתגדרה במדת יסודו ובשנוכרה עמו על ידי יניקתו אף היא נתגדרה במדת תפארתו וישבה מאחוריו מאחר שעלתה עמו ולא ירדה עם היסוד בשנתפשט מהתית אלא השאירה בו רושם כי בן עשתה בכל מקום אשר היתה : ד ואז נעשית אליו צלע אחת בת עשר נקודות והיא ה' אחרונה של שם הכתובה בסוף תיבת נקבה וחבור זה שיש לו זא עם רחל הוא יסוד הויה ואדני : ה והמוחין דקמנות שרה והם אלהים דאלפין בחכמה ודהרין

פרק ב א ואחר שנעשה זא בן י"ג שנים יוים אחד הארת מח אימא

המלוכש בנהי שרה שבו נקבה נקב אחורי החוד שכו ששם כלה יסוד אימא והאירה בראש רחל המתחלת משם והגדידה אבריה מעט מעט בדרך שעשו המוחין בזא : כ ואז כל נקודה מעשר נקודות שרה נכללה מעשר על דרך הכתוב

משנה

שאר אותיות נמלא כי עיקר הארם העלכות הוא על ידי סם זכ"ו עכ"ל עיין סם נמלא ונזוחר כאלו שכלשך יולאים הארם אימא דרך הז"א לאחרי לנוקב"י שהוא צנת קטנות המוחין קודם הנקירה שהיא צנת גדלות רחל כמו שכתבנו לקמן צמקת גדלות רחל אז מאירי המוחין דרך הז"א דרך סם זכ"ו כמכר והנה צענר מיעוט הירח פיה ז"ל ולכן נקרא גלות צנל שהוא גימי ד"ל כנודע כי העלכות נכנית על ידי סם זכ"ו הלוף אהי שהוא כמנין ד"ל ואז שיעור קומת העלכות הוא אורך הידיעה שלשים צלמה ורחש ד' צלמה כמנין ד"ל עכ"ל ע"ש הי"ט :

פרק ב

הנה צענר תיקון הנוקב"י פ"ד זה לטונו ונמלא כי אחר שכתבנו המוחין דז"א והגדיל אז מאירי מוחין אלו צנוקב"י ובגדלות גם היא וכמו שאין הז"א גדול עד שיגמרו כל המוחין לכנס בו והוא עד השלום י"ג שנים יוים א' כן הנוקב"י איננה גדולה עד שיגמרו כל המוחין ליכנס בה והוא עד השלום י"ג שנים יוים א' והנה מקום הנוקב"י הוא עהה מאחורי צמח של ז"א וכו' אמנם הצול"י דקדוניה' המכר באדרי נקיב ואלעניר מאחורי וכו' כי צמקס החזה דז"א נקיב נקב ודרך זה הם עוזרים האורות לאחור ושם עומדות ראש הנוקב"י ושם עושים כעין ללס מוחין דז"א וככס"י מעט מעט צהמשך זמן עד השלום י"ג שנים יוים אחד ואז גומרי לכנס המוחי עכ"ל וצענר פרלוף זוף"י פ"ד ז"ל הנה הזכרי יולאי מלך מוחין דלצא ומלך פנים והנקבות יולאים ממוחין דלימי ונלך אחורי ז"א וכו' אמנם מן החזה ולמטה כאשר מחפצטי המוחי משם ולמטה וכו' ונחיתה המקרי המגולי לגמרי צני שום מן מן הדעת של לך אימא ילחשה רחל נוקב"י דז"א עקרת הציט העיקרית הארה גמורה מן החזה ולמטה עכ"ל ע"ש וגם צענר תיקון הנוקב"י

מגיד

שהיא ה' החאה כל האור יולא דרך הקצ עכ"ל ומה שכי צנת מענר נקודי ענמו ונזוחר פשוט שכל ספירה שלמה כלולה מעשר נקודי ועיין צמקת יליח מ"ה פ"ג ומסנה צ' ענין נקודה מה ענינה ע"ש צציוחרינו ומה שכי וחיבור זה ש"ס י"ו לז"א עם רחל ונזוחר צכוונה העמידה צסופו סנציא סם ענין ג' יסודי וכו' סם ז"ל ולחייב חבור ג' שהוא של ז"א עם רחל והוא הוי' ואדני כי סם אדני עיקרו צרחל נוקב"י דז"א עכ"ל ע"ש ומה שכי המחצר צמשכי ה' ונזוחר צענר תיקון הנוקב"י פ"ד ז"ל והנה כתבנו לגיל כי ז"א נגדל ציניקי והיו לו גם כן צחינה מוחין דקטנות וגם הנוקב"י נגדלה צה מוחין דקטנות וכו' ונבאר ענין המוחין שלה הנה המה של חכמה צנה הוא סם אלהי דמלוי אלפין ומה צינה שלה הוא סם אלהי דהסין ומה ג' הוא אלהי פשוט צלי מלוי מפני שהדעת של הנוקב"י היא ק"ל ומכ"ס צזמן הקטנות וכו' והנה גם צקטנותה ודאי לריך טיהי רמות צה סם אדני אמנם איננה רק דרך רמת צמנין ומקפר ומשצון לצד כילך כשהמנה ומקפר ג' מוחין אלו הנה צ' הראשונים דהסין דאלפין הם צג"י הוקף כי אלו המוחין דקטנות הם הוקף דין גמור וצפרט קטנות הנקבה ומחצנר עמסה מן הדעת שהוא אלהי פשוט יהי שלטתן צג"י דרע"א צחצצון אדני צמלואו עכ"ל צ"ש וכן ונזוחר צענר הירח פרק א' צצריכות ע"ש ומה שכי המחצר מאירי צנה דרך סם אחר וכו' שמספרו ד"ל ונזוחר צכוונה אהה צבור עיין סם ז"ל והענין צבר הודעתך כי האימא נקרא אהיה והכס"י דאימי הככס"י הם קוד סם אהי וכו' והנה כסיוולאי הארות אימא מתוך הז"א מאחורי החזה לתקן את המלכות איננה עם עליון ודאי רק הארה מהם והוא קוד הלוף סם אהי והוא סם זכ"ו כמכר כי הן אותיות שקדסם השם כי צ' מחלפת צא' שלפניה וכן

משנת מסכת קטנות רחל סב

הכתיב בארף בית דאיט ביה בשנים עשר שנים ויום אחד : ג כיצד בשנה אחת חזר אור השמש דחסר שבנצח זיא ועדה ויצא דרך הנקב ונבנס בה והוסיף שמנה נקודות בנקודת חכמתה שבה נקודה אחת מהארת נצח אימא

בבח מה אבא וסימנו ביה ובמשך שלשה שנים מתפשטת הארת שלשה שלישי החסד הזה בכר קו ימין שלה שבו שלש ספירות חחין אף כי אין בו כח להגדיל אלא חכמתה : רובשנה אחת כן עשה חסד שברור והוסיף שבעה נקודות

משנה מגיד

הנוקב' פרק ה' וצואר סהלת רחל מן מה אימא המלוכט צה"י שלה שאחר סבלה יקודה שהוא צה"ה דז"א האירה ציראם רחל בצמיחה ללס על דרך המכר כללס מוחין דז"א והכס צבער מיעוט הירח פרק ד' ז"ל לצאר מליחות אלפא ציחא דאיט צ"ח על תיקון הנוקב' מלכות דע כי הנוקב' סהיס סיעור שלה מדה אחת מן המדות של ז"א כול' סהיס העשירית כי אין זה רק מדה אחת מ"י מדות הז"א אומס כעגבלה ונעשיה פלוק' במור מ"י ספירות אז כחלקה אותה מידה ל"י חלקי' כנגד י' ספירות וכל נקודה מהס גדלה ונעשיה מדה אחת עכ"ל והכס כדי לצאר דברי המחבר ממשכ' ג' ולהללח לריך להאריך צענין זה וצוה יחצארו דברי המחבר ממשכס ג' דפרק זה עד סוף פרק ה' הכס צדוקס איט צ"ח ז"ל והכס איט הוא כתר של מלכות צ"ח היא חכמה ג"ז צינה דז"א דעה י"ן חסד כ"ף בצורה ליע סה"ס מ"ס כלח קי"ן הוד ר"ף יקוד סין מלכות פירוס הענין הזה נודע סנוקב' היא כציה וכתחית פלופס מצי' חסדי' וצ' סליס"י סיס צה"ה דז"א ומן היג סיס ציקוד כמצואר צדוקס הקודס לזה עד כאן לטוכו וכוונתו כי צבער תיקון הנוקב' פרק ה' מצואר ענין זה וגס צבער מיעוט הירח פ"צ ז"ל ודע כי הלל צ' מייני אורות לוקחה סנוקב' ה' הוא חסדי' סהס צ"ח סיס צ"ה ועוד חלי סליס' אחד סצח"ה והסכי הוא אורות סה"ג וכו' והכס העלכות עיקר הגבורות סנוקחה אינו רק צקו אמלעי סצה כי הלל לוקחהס מן הדעה דז"א סהוא צקו אמלעי אומס צצ' תקיין שלה לוקחה חסדי' סוכר והענין כי חסד סצכלח דז"א נתקל לבי חלקיס סליס' אחד כוסן לוקב' צכמה שלה וסליס' צ' צחסר שלה וסליס' ג' צכלח שלה וכן עדי' כחלקו ג' סליסי חסד הסוד דז"א צגיס קו סעאל רוקב' סהס צג"ה וחלי סליס' של חסד דז"א דח"ה כיון צכחר שלה עכ"ל (ועיס' צצואורינו למקכה הגדלות ז"א פ"ו מענין חלי סליס' של חסד דז"א דח"ה אשר כיון צכחר רחל) כמלל כי מן חסדי' סנוקחה כחפסעו צכל קו ימין וצכל קו סעאל אך צקו אמלעי אין חסד מהפסע רק צכחר שלה וכסארי' דח"ע סצה צלחי חסדיס וכו' וכצאר עחה מקסר חלו הי"צ סגיס סהס דקטכותה צחילה ככנס פרק סחחון דללח הרי סכה ה' ואחר

כך פ' חסחון דסוד הרי סכה סגיס וצ' סגיס אחריס צצ' פרק' סחמלעי' אחר כך צ"ס אחריס צצ' פרק' העליוני' הרי סס ו' סגיס וצאלו ה' סגיס כנמרו סצ' קויס דנוקב' ימין וסעאל וסכה סחכרה ציריה חלי סליס' סצכחר הרי' סגיס עד כניסח כל חסדי' ואחר כך כצאר צעיה חס סכחר ככנס צו צראסוי' או צאחרונה ואחר סכצר כנמרו לכנס צו כל חסדי' צ"ו סגיס חלו אז וסחיליס לכנס צו הגבורות כי כסילאו סה"ג סצז"א וכחפסעו צו אחיכ סה"ג ולא סיה להס מקוס להפסעו ירדו חל סיקוד דז"א וכחעכצו צו עד עחה ולא ילאו מן סיקוד חל הדעה סצנוקב' כי כצר ידעה סעיקוד דז"א כעסה מחאוריו דעה דנוקב' ואז ילאו סה"ג צפעס אחת צדעה דנוקב' הרי ח' סגיס אחר כך ירדו הגבורות לעפ"י ססרסס כסאר צדעה כמו חסדיס צז"א ירדו גס כן סה"ג מדעה דנוקב' דרך קו אמלעי וירדו עד סה"ס סצה ותקכו צה צח"י סה"ס הרי מ' סגיס אחר כך ירדו סיקוד דרך קו אמלעי וכצר ציארכו צענין הז"א כי ירדה חסדיס וסח"ה חל סיקוד ח"ל זמן כי סחחילוח כסחיימו והס יורדיס צרגע וגס צכאן ילאו הגבורות מסח"ה ויורדיס ציקוד צרגע כי ח"ל זמן כי כמו סיס צז"א סחוס וכלה צענין יקוד אימא סצחוכו כך י"ס צח"ה דנוקב' מכוסה וגלה מן סיקוד דז"א סכעגדו רק סצז"א הוא צחוכו ממש חל צנוקב' הוא כעכגד אחר פירוס כי מה סהוא כנגד סיקוד דז"א וגס צח"ה דנוקב' כקרח אור מכוסה והוא סכצר ציארכו כי כסיו"ל סחור יולא ג"כ עם מלצום וכחתיקו עמו כמלל כי אור של יקוד סעוצר וככנס צח"ה דנוקב' גס הלצות סלו יולא צח"י ממונו חל סח"ה דנוקב' וסס מלציס חס סחור סהוא כגד סמקוס סמוניע אורך סיקוד דז"א וכסבלה יקוד דז"א גס כנגדו צנוקב' סוח סס אור מנולה וכמ"ל סצמקוס אור סמנולה אין לריך זמן לירד אחר כך כדרך סעוילי' חסדי' דז"א מן סיקוד סצו עד סכחר סצו לסגדילו כן הגבורות עיולת צנוקב' וסחחל לעילל עד סכחר שלה וכסעוילי' כוסעיס ג' כסיעות אחר מן סיקוד חל סה"ה ואחר מן סה"ה חל הדעה ואחר מן הדעה חל סכחר הרי ג' סגיס עס ט' סראסוי' הרי י"צ וכצאר אורות חלי סליס' של אור סצכחר נוקב' מתי ככנס דע כי אורות סליס' של אור

פרק ג א אחיב על ידי גבויות גשמים
 שביסוד אימא שעזו כמאורי אש
 מיסוד זיא ונכנסו בה כדרך החסדים נתגדלו
 שאר איבריה כיצד בשנה אחת נכנסו חמשה
 נקודות גבורות שדם מצמך בנקודת דעתה
 והוסיפו בו ארבע נקודות וסימנו דיו :
 ב ובשנה אחת ירדה מהרעת גבורות החסד
 והוסיפה תשע נקודות בנקודת חסדה וסימנו
 יין שבמקום אחרים הם עשירות וכן הוא
 בכל סימן הרומה לו ובשנה אחת ירדה גבורת
 הגבורה והוסיפה שמנה נקודות בנקודת גבורתה
 שבה

נקודות בנקודת בינתה שבה עוד נקודת הארת
 מח אימא ונקודת הארת ההוד שהוא לבוש
 המח וסימנו ג' ובמשך שלשה שני אחרות
 מתפשטת הארת שלשה שלישי החסד הזה
 בכל קו שמאל שרה שבו שלש ספירות בגיה
 אף כי אין בו כח להגדיל אלא בינתה :
 ה ובארבע הדשים בן עשה רביע חצי שלישי
 החסד התחתון שבתית והתחיל להוסיף
 תשעה נקודות בנקודת כתר הנעשה מסוף
 גדי' החרשים דאימא היוועים שבשכלה ליכנס
 כל החצי שלישי האמור נגמרו ואז סימנו א"ט :

משנה

המים גורמים את ההגדלה חלל המים עלמן איכס גוף
 ההגדלה חס מוצא לנצין וכן כלן זאלו החסדים אינו
 נעשה גוף ההגדלה רק שגורם להגדיל ולכן בכל חלפא
 ציחא לא כוכר החסד עלמו רק ההגדלה לצד לכן החסד
 שצח"ס דז"ח גרם ההגדלה הנקודה צכח דנוקב' דז"ח
 שלא היה צה רק נקודה אחת ועכשיו י נקודות חס
 הוא **א"ט ב"ח** צחכמה פירוש מה שאלו מולאים
 צפיי' מה שיש אל המלכות צחכמה צנה חס צ' נקודות
 והגדילו ח' אחרות ועששו י' וזסו צ"ח והענין שכבר
 ידעה שכבר יש צה נקודה אחת ממה שלקחה ממלכות
 עלמה ככ"ל חרי נקודה אחת ועוד נקודה אחת לוקחה
 ממה חכמה המהפשטו צלח דז"ח כבודו והסג כודע
 שנקודה חכמה ככר פרקא קדומה דלח דז"ח ויוקחה
 ממה החכמה צבו וכו' כן עשה צלח אעפ"י שיש צו
 חסד אחד מן ה"ח אינו חושבים אותו רק למה חכמה
 שבו כי החסד הוא המגדיל ושומר כלל זה צידך שלא
 אלעורך לצארנו המיד שלעולם אינו החסד נחשב וככס
 צמקפר ונמלא שיש צכאן צ' נקודות החכמה עלמה של
 המלכות עלמה ואחר מה חכמה שצנלח דז"ח ואחיב
 החסד שצנלח גרם הגדלות ח' נקודות אחרות ונשלמו
 ל"י וזסו צ"ח . ג"ן הוא צנינה פירוש כי צנינה שצולכו'
 יש צה ג' נקודות ח' מחלקה שלקחה מן המלכות עלמה
 ככ"ל עוד נקודה אחת ממה צנינה שבתוך חיד
 דז"ח כמיש צלח עוד לקחה נקודה אחת מן הסוד
 דאימא עלמה שצחוכה מתון המוחים ככוכר חרי ג'
 נקודות ואז החסד המהפשטו צכוד דז"ח הוא מגדיל ז'
 אחרים וזסו ג"ח וזח' גם צחכמה דמלכות כאמר שהס
 גז כי גם לוקחה ממלח אימא שבו נתון המוח עכ"ל
 עיין שם שמונך קושיא זלח צבוט עעס ומאריך צדבר
 ואחר כך כתב ז"ל וכלל הדצרים כי החסדים איכס
 מנכים לעולם והמוחין מנכים צ' מוחן ח"ו כמו שכתבאר
 ולצדדי רח"ס דז"ח איכס מנכים לעולם עד למטה צניה
 דנוקב'

מגיד

חלק לדי חלקי' וכסנככסי' צ' פרקין החאין רח"ס
 ככס רציע לחס צ' חלעני' רציע צ' וצ' פרקין
 עילאין רציע ג' צלופן כי צהיה צה צ' שנים לא
 נגמר הכתר שלה רק ג' חלקים וחלק חרי' עדין לא
 נשלם וכו' והיה צכוד אור מוקף צרלשה וכו' ואין חסר
 לו רק ירידה מועטה לכן ח"ל זמן מרובה שירד חמס
 הוא קוד יוס ח' היחר על ה"צ שנים וכו' ועל החמה
 כי חפיי יוס ח' ח"ל לזה חך יש עכין אחר ותוא כי
 ירידה והצחה הגבורות ציכוד שלה עם זה הרציע של
 הכתר צ' חלוקות אלו הם כולם קוד יוס אחד לצד
 עכ"ל ונחזור לדודס ח"ט צ"ח ז"ל ונחמיל עשה מן
 הכתר כי הכתר הוא נקודה אחת מן הי' נקודות
 שנהחלקה ממה המלכות חמס זלח הנקודה של הכתר
 לריכה לקבל עוד ט' נקודות אחרות כמותם ואז יושלם
 הכתר שלה וכו' חס הוא ח"ט שחלקה הוא ח' וכתבה
 לה ט' אהרות כדי להשלימה חמס לצאר זה יוחר לריך
 לומר כי הלח מי שמגדיל חס הכתר דנוקב' אינו אלא
 אותו חסד שצח"ס דז"ח כי צקו חלעני' אינו שם שים
 מה רק החסדים לצד חך צ' הקוין דז"ח הימין והשמאל
 שם המהפשט אימא צ' ירכוחיה עם צ' מוחין ח"צ שלה
 כבודע אכל צקו חלעני' לא יש מוח כי צכר נגמר יכוד
 דאימא עד חמה מללח כי צקו ימין ושמאל יש מוחין
 גמורים ער סיוס הרגלים דז"ח אכל צקו החלעני' לא יש
 מוח כי צכר נגמר יכוד דאימא ואין צו צחי' מוח רק עד
 החמה ועעס ולמטה לא יש רק צנינה חסדים מנולים
 וכפי מה שיש צז"ח כך ייקחה המלכות מעס כי כשהחוק
 חקו חלעני' לא החוק אלא מן החסדים כי לא יש דבר
 אחר לינק מעס אכל כשינוקחה חקו הנלח אז יוקחה ממה
 חכמה המהפשטו צו וגם מן החסד הרלסון מן הס"ח
 שמהפשטו עס וכן על דרך זה צהוד ועמה כצאר הענין
 יוחר דע גם כן כי לעולם המגדיל חס המלכות הם
 החסדים שהם קוד המים המגדילים חס האילן וכו' כי

דורך שם כי נקודת התית שלה ירדה ביסודה להחזיקו וסימן שר זה הוא ליע : ב ובשנה אחת ירדו שתי גבורות רניה שהם תרי פלגי גופא והויסופו שש נקודות בנקודת נצחה שבו עוד נקודת גבורת ההוד שעבירה דורך שם ונקודת הארת נצח לבוש המח דאימא ונקודת הארת נצח זיא המלביש נצח דאימא וסימנו

מים

משנה

ובתקצץ ה"ג יחד ומספיק להגדיל ולהעלות נחשנות חה מנזאר הרי ד"ו. ו"ץ חקד פ"י אין לה רק נקודה א' ומחדשים ונגדלים זה ע"י אחרים וזהו י"ן וא"ת הרי נחמה ב"ארנו ששואו זקו הזה שהוא ז"ח כי החכמה והמה נמנה החכמה היא קרוב למ"ש לעיל צענין חקד"י וכן צענין המוחין כי אלו המוחין המהשפטי"י נכ"ה ד"ז"א אינם מוחין כי אינם מוחין רק צנ"ר ד"ז"א חבל ומס ולמטה הם הארות צלמו"י ואינם ממש מוחין ואם כן הלו"ה ש"ספיק כל אורו והמה המהשפט בכל כלל ד"ז"א לעשות מה חכמה דנוקב' חבל ש"השפט בכל קו ימין דנוקב' זה אי אפשר וכן כ"ולל זזה זקו שמאלי כי אין המה נמנה ונחשצ רק צנינה דנוקב' אך ומס ולמטה לא עכ"ל ע"ש שנתון טעם לנצח למה למעלה נראשו יי אחרים כמו אי"ע וצקלוות יי עשירי"י היפך השכל דעשירות יוחר גדול והשונה שם שבזרות עיקרה דנוקב' דוקא לכן הם מנדילי"י מאוד מאוד ע"ש ואחר כך כחצ ז"ל ב"ת צנורה פירש זה מנזאר ש"ש לה נקודה א' מעליות ועוד נקודה אחת שלוקחה מהוד ד"מא שמואיר זה ככ"ל כי בכל קו שמאל אנו מוכים נצח"י הוד ד"מא לפי שהוא קו שמאל גבורה הרי הם צ' ומחדשים ונגדלי"י זה ח' הרי כ"ף. ל"ע הוא נח"ת פ"י לריד שהדע וכו' כי הנקודה שחלקה והגיע בחלק הח"ת של מלכות לא שומה היא לעלמה אך ירדו צ"קוד ונחמה עס נקודה היסוד לפי שהיסוד אין לו על מי ש"סמך כנגדו צ"א לך הולכ"ה להחצר שם צנקודה הלו"ה ש"ספיק צ"אופן שצ"ח"ה לא יש שם נקודה כלל חמנס ה"ל של ל"ע הם סוד ג' גבורות ש"ש נח"ת עכ"ל ע"ש שמאריך מאוד צניאור ענין זה ושרש הדברים הוא כי ה"ג המהשפטי"י בנ"ק יורד"י החילה נחמד ואחר כך נשאר שם גבורה שלה ויורדות ד' אחרות למטה צנורה וכן עד"י עד למטה צדך חקד"י ושאר חספירות אינם לריכים ש"ש"איר שם שרש אותן העונות שם אך הח"ת ש"אין לו נקודה שלו לריד ליקח אותן הצ' גבורות ולהשריש צו והיינו ג' גבורות א' של ח"ת צ' של י"ה העונות צו עכ"ל ע"ש ואח"כ כחצ שם ז"ל מ"ם בכלל פירש ש"ש לה נקודה אחת של עלמה ועוד לוקחת

הכלל

שבה נקודה אחרת מראת הוד אימא לבוש המח וסימנו כ"ס ובארבע הרשים נכנס בכתרה רביע א' מחצי שלישי החסר הידוע :

פרק ד א ובשנה אחת ירדו גבורות תית וניה והויסופו שבע נקודות בתפארתה שבו נקודת הגבורה שלו ועוד שתי נקודות הארה של שתי גבורות רניה שעברו

מגיד

דנוקב' כי שם הם שמים נחמהם ולצו"ה כלל ד"מא הוא ש"ש לנח"י ד"ז"א ואינו נמנה גם כן עד כלל דנוקב' ולצו"ה הוד ד"מא נמנים כולם כל הקו שלו עכ"ל עיין שם ואחר כך כחצ שם ז"ל ל"ן הוא צדעה דע כי צכ"ן היפך מ"אחיות אחרות כי אחיות הראשונים הם מקרים והאחרות טפילות כמו אי"ע שה"ל הוא עיקר והע"י הוא מה שנתחדש וכן נשאר האות"י וכן הוא להיפך כי אורח האמורה היא עיקר והראשונה ממודעה כ"ל ד"ו פ"י כי ו' נקודות יש צה רד' הצ"ח"י ממדש והענין ש"שפ"י ש"אנו אומרים שצנ"ל ד"ז"א יש חקד א' עכ"י זהו לעלמו וגם לריכו אך ללודך הנוקב' אין צו כח להאיר רק צפרקא קדמאה ששואו צחמה דנוקב' וכן צהוד אינו מאיר רק צנינה דנוקב' אך נשאר המעך הקו אין צו כח להמשיך כל כך ואעפ"י שצדורש כצ' ציארנו שחקד"ים שצנ"ל מאיר בכל קו ימין דמלכות ודאי שכן הוא רק ש"אין הארתו ומספקה להגדיל רק צפרקא קדמאה לחוד"י נמלא כי החקד אינו מגדיל דנוקב' רק צכח"צ שלה לצד וא"ת שאר הגדלה דנוקב' מי גרם לה החכמה כי מהדעה ולמטה בעדלים ע"י הגבורות כי אינם מהשפטי"י רק מהדעה ולמטה וכו' גם הגבורות הם מ"ם ממש המנדיל"י אחת האילנות רק שהם מ"ן ולכן נקראו גבורה בשמים וכו' והסדר הוא כך כי הנה דעה דנוקב' כנגד יסוד ד"ז"א כזכר צדורש טענר שאחרי שכל חקד"ים מהשפטו עד הוד אז ירדו הגבורות צ"סוד ומסם לוקחם המלכות צדעה שלה המכוון כנגדו דנוקב' כנידע כי ח"ת שלו הוא כתר שלה ויסוד ד"ז"א הוא דעה שלה והנה שם לוקחת ה"ג צ"מח וכשאר"י שם מושרש"י ואח"כ יורדים ומהשפטי"י ה"ג מחמד עד הוד שנה ואח"כ מהארת אלו ה"ג המהשפטי"י מאיר"ים צ"סוד שלה כל ה"ג צ"מח וכן אחר כך צמלכות שלה וכו' והנה אותן ה"ג המהשפטי"י צה מחמד בד הוד הם המנדיל"י אותם ולכן כמו שלא נכנסו חקד"י צמספר גם הגבורות המהשפטי"י אינם ככנס"י צמספר כי הם מנדיל"י ואינם המגדלה עלמה חמנס צדעה אנו מוכים ח"ת"י עם הנקודה של חלקה שחיה לה צחמילה ככ"ל הרי הם ו' והגיעו לה ד' אחרים חסו ד"ו וכו' כי צהחאק

גבורות במלכותה מוסיפים בה שבע נקודות: כי
 שלשה יש לה משלש שמות החותם וסימנה
 שין ואף סימן תים בתחתיתה וחסר ההיין
 מאקף בית זו והם אותיות הניך שמספרים חמש
 אחדים חמש עשיריות וחמש מאות כי אין להם
 בן זוג כשאר אותיות :

פרק ו א ובשנה אחת ה' בחכמה יסד
 ארץ כי בכח יסוד אבא המאיר

כנגד קו האמצעי שלה ערו הגבורות ממלכות
 ירושלים ונתקבצו ב'סודה נקודת ציון ומשם
 חזרו ונתלכשו בלבושיהם הראשונים בתחתית
 תפארת כי עתה דגדקוהו בחצוניות הצי שביש
 אור שלקחה מכרכר שמש תית דו"א שבשני
 שרישים התחתונים שכו כי כ"ד ספרי אורייתא
 תשרום שם ע"ב שבחסד שכו הוא שלישי
 העיקרין : ב ובשנה אחת עלו מתחתיתו לדעתה

הק"ל

משנה

פרק ו

הנה נשער חיקון הנוקבא פרק ה' מאריך
 צענין עליות הגבורות צקו אמלעי דנוקבא
 עד הכחר שנה ואחר כך כחצ ז"ל ודע כי עיקר הסיוע
 והעזר אל המלאה הוא שיתקבלו יחד ויעלו דרך קו
 האמלעי שהוא הוא על ידי יסוד ראשון אשר מחפצט
 בחוף ז"א וכו' והוא מכיוון נגד קו האמלעי של הנוקבא
 ומאיר זו ומכאן הארצה היא מקצץ חסון ה' בגבורות
 יחד צקו אמלעי שלה ועליון דרך שם עד הכחר שנה זה
 קוד ה' בחכמה יסוד ארץ כי על ידי יסוד אצל חיקון
 יסוד ארץ שהיא הנוקבא עכ"ל ובשער היח פרק ג' ז"ל
 ולריך אני לזכר לך עשה צ' נקודות הנמלאים בנוקבא
 והם ליון ירושלים מה ענינם ומלינו שליון הוא ב'סוד
 וירושלים היא זמלכות כי נקודה יסוד היא ב'נוקבא
 הוא נקודה הנקרא ליון ונקודה ירושלים היא זמלכות
 שב'נוקבא עכ"ל ע"ש והנה נשער לידת הנוחין פ"ב ז"ל
 הנה נוקבא דז"א מוקומה היא בחמלה כאשר כאללה
 באחורי ז"א מן החמה של ז"א ולמטה כי עד החמה הוא
 שליט העליון של ח"ה דז"א וממקום קיום החמה עד
 סוף הח"ה דז"א יש צ"ס תחומים אחרים והנה שיעור
 הכחר דנוקבא דז"א הוא שיעור מקום צ"ס תחומים
 דח"ה דז"א זה קוד הפסוק ושמותי כדכד שמשותף
 והענין כי טוע כי היא מחפצטים צז"א וכו' והנה חסד
 נביועי ע"ש והנה חסד המחפצט בחוף ח"ה של ז"א
 שהיווה מחלק לג' שליטי יח"י כל שליט עומד במקור
 כ"ד כי ג"פ כ"ד הם ע"ב כמין חסד וכו' צמינה צ"ס
 של ח"ה שלקחתם הנוקבא לכחר שלה אשר כל אי
 מהם הוא כ"ד וכו' זה קוד כ"ד ספרי אורייתא ולכן
 הנקבא נקרא דך וענין לפי שחקר ממנה ד"ך שהוא
 שליט הראשון והיא דך וענין ממנו וכו' ומלאה שהם צ"ס
 מן השמש וזהו כדכד שמשותף כי הז"א עלמו כולו נקרי
 שמש וגם צחי"ה ח"ה שכו נקרא שמש וכו' עוד יש
 הפרש ושני צי"הם וכו' והנה הוא צענין יסוד הג'
 הנקרא דעה כי הנה נחצאר אללינו כי בזכר יש ג'
 מוחין חצ"ד ופרטן ד' לפי שהדעה כולל מצי' צמינות
 שהם חו"ב אצל הדעה נקבא הוא ק"ל זל"ן זו דך
 בגבורות

מגיד

ללורך כצן הנוקבא ע"ש צצילורינו ואח"כ עלו מ'סוד
 ז"א לדעה נוקבא ועיין לעיל מפ"י קיון דיו של אי"ע
 צ"ה ויתחזרו דברי המחבר צמסנה זאה כילה ומה שכי'
 המחבר צמסנה צ' עיין לעיל צפ"י קיון י"ן ובי"ף של
 אי"ע צ"ה שם נחצאר ועיין מה שכתבתי לעיל השייך
 למשני זאה גם כל פרק ד' נחצאר לעיל היעני' ומה
 שכתב צפ"ה משנה א' "בחלי" יו"ם "הארץ" שלש "בגבורו"
 "המכוסים" א"ף "צ"סוד" ז"א "המניע" עד "סוף" ח"ה
 "שלה" וכו' "המגולים" ככר נחצאר לעיל כי ירידה והנחה
 הגבורות צ"סוד שלה הוא קוד חלי' יו"ם א' היחר על ה"צ'
 שנים וא"ל זמן יוחר כי המחילת נכסתימו והם יורדים
 צרגע כי כמו שיש צ"סוד קתום ובלה צענין יסוד אי"מא
 שצחוכו כך צחי"ה דנוקבא מוכסה ובלה מן ה'סוד דז"א
 עיין לעיל שהארכתי מאלה צמקום המגולה שהוא צמקום
 שמשתיים יסוד דז"א שהוא כנגד הח"ה דנוק' ומטה יס'
 צמקום הח"ה שלה הגבורות מגולים ויורדים צמקולה ואין
 לריך זמן רק קוד חלי' היום יוחר דברי המחבר עד סוף
 הפרק מוצאר לעיל היעני' והנה יש להקטנה צמה
 שהעמקנו לעיל שאחר שכבר נמרו ליכנס זו כל החקרי'
 צז' שנים אלו אז מחילין לכנס זו הגבורות זה חיומה
 גדולה שהרי כניסה החקדים כ"ה אינם כזוים אלא
 לפחי שנים של י"צ שנים ויו"ם א' דקטנות כנזכר לעיל
 באריכות ותיכף לאחר ארבע חדשים כנכסים הגבורות
 כנזכר לעיל והוא מוצאר צדדוש אחי"ה ומפורסם שהוא
 דרוש חצ"ה ולי"ע ואפשר לומר שחצ"ה י"צ שנים
 דקטנות הוא ז' שנים צהחפצטות החקדים ולאחר ז'
 שנים מחפצטים הגבורות דעה נוקבא ומשם לחגי"ה
 כ"ה שלה כנזכר ואין עולה צחצ"ה השנים רק צ' שנים
 שהוא ירידה הגבורות לדעה ומדעה לח"ה כי שם אין
 סום הגדלה מחקדים אצל צח"ג כ"ה שלה שיש החפצטות
 החקדים כנזכר אי"ע פ שאין כח צהם להגדילם מכל
 מקום מיד צהחפצטות הגבורות צהם נגדלי' ואין לריך
 זמן אצל מדברי המחבר לא משמע כן וגם שמשעות
 דרוש חצ"ה הוא שסיון הם חגי"ה כ"ה צזמן הגדלה
 ולי"ע ר: 3

משנת מסכת קטנות רחל חסידים סה

הקי"ד העומד בין כתפיה שהוא בשלישו העליון שאין בו אלא עיטיא רבנור. ששרשה נשארה ברעת זא והגדיליהו בחיצוניות חצי שלישי אחר מהכדכד הודוע: ג ובשנה אחת ערו מהרעת סוד יוד דתפלה של יד לכתרה והגדיליהו בחיצוניות חצי שלישי אחר מהכדכד הודוע וחיצוניות חצי שלישי אחר הנשאר דת"ת זא הגדיל והספיק לשני השלישים כי בן עשה כל חצי שלישי מהם במקום שעדה להגדיל כל הצורך: ד ובחצי יום אחר נכנס נכתרי רביע

אחיון של חצי שלישי החסד הודוע שהי' עד עתה מקיה עריו ובוזה נשלמו הי"ב שנה ויום א' שבהם היתה מסומנת בקוף של נקבה כי כי היא קטנה ואז שמה חיה אשת אדם:

פרק ז א ומהקוצא דשערי דזיא המתחלק לשני צדדי ראשה ומכה

מאתורי ניה שרו מכאן ומכאן שאינו יכול לעשות כן באמצע לפי שדם מחוברים יחד ודבוקים בראשה יוצאים התפירין של יעקב האמורים והאור החוזר מקשר שבהם נבלע פעם

מגיד
גבורות לנד וכו' ואפי' צחי' הדעה הכולל חוי"ג הוא למעלה גרשטו צחי' עה וננס לנד התפשטות חוי"ג אשר נז' קלוה כנודע אבל בנוקצא דז"א לא כך הוא שגורשה לא יש רק צ' מוחין בלנד שהם חוי"ג שלה וכו' ואח"כ יש לה צחיכה התפשטות גבורה בלנד ולא חקדים ואף זה התפשטות אינו אלא גיופא ולמעט ונקום חלי' הדעה שלה שהם הגבורות לנד הם יושבים בחלונע צ' הכתפים שלה בשליש העליון של ח"ת ועם הוא צחיכה הדעה שבה אשר זה קוד קשר דתפלה של יד עכ"ל ע"ש וצטער הללם פ"ג ז"ל אחר כך כו' היצי לה עטרה צדעה כו' גם דע כי שרסם הם נשאר' לעולם גרשה ז"א עכ"ל וצטער היכה שרס פ"ג ז"ל וענה נבאר ונה שאמרנו לעיל שכן האור שצחי' דז"א נעלה הוא חלי' שלישי ונון הגוף והלבוש של הח"ת נעלה שלישי וחלי' וציחור הדברים כי הלא הם היו צ"ס הגוף והחלק לרי' חלאים חלי' ח' לח"ת עלמו דז"א ונשארנו ג' חלאים שהם שלישי וחלי' לנוקצא וחלי' שלישי לכתר שלה וחלי' שלישי לדעה שלה וחלי' שלישי לח"ת שלה עכ"ל ע"ש צפרק הכיל שכתב ז"ל והעטם שז"א כיון שמתחלה כל הצ' שלישי' הם צו וכו' לכן יש פסוק ודי צחלי' שלישי להקלים הח"ת שלו עכ"ל ע"ש והנה נחבאר ת"ל רוב שטחיי' דברי הוחצר ואנני אשיב ירי לבאר פרטי דברים ונה שכתב הוחצר "וועס יחזרו ונהלצשו בלבושיהם אראשונים צחחחית"ת הפארתה עעונו באשר שסם וכווסה כי אינו נבלה רק צ' גבורות של ניה כמזכר לכן כתב יחזרו ונהלצשו בלבושים"ת אראשונים" ונשום קיפא שהורכה לכתוב ונקע פניה של הגבורות שעלו לדעה שהיא בשליש עליון של ח"ת שלה לכן כתב כאן צחחחית"ת הפארתה כי כאן מדבר ון מקצ' הגבורות שנקטו ויסיוד שלה אל ח"ת שלה צמקום אשר הוא חחה שלישי העליון של ח"ת שלה ולכן כתב לשון חחחית"ת ונה שכתב צחחחיות"ת חלי' שלישי' אור כרא' שטי"ס הוא כי ונה ענין חלי' שלישי אור אל ח"ת דנוק' וכליל צחחחיות"ת

משנה
חלי' שלישי' אחד כי כאן מדבר הוחצר והגדלת הגבורות לחלי' שלישי' חלוקות ח"ת ז"א אשר לקחה הנוק' לח"ת שלה כמזכר והגדלת על ידי הגבורות כעדה ח"ת דנוקצא ונמשנס צ' איירי הוחצר מחלוקות חלי' שלישי' אחר ונמשנס ג' מחלוקות חלי' שלישי' אחר ככ"ל שהנוק' לקחה מצ' שלישי' ח"ת דז"א שלישי' וחלי' דהיינו מחלוקות כמזכר וחלי' שלישי' נשאר לח"ת ז"א כמזכר והגדיל והספיק לשני השלישים של ח"ת ז"א ונה סכ' הוחצר ונמשנס ד' צחחלי' י"וס וכו' י"וס"ת אחר כנד נחבאר צחחיות ונה שכתב "שצחח"ת היחה וקווענט" צפרק ח' "של ינקצה וכו'" אדם הגה צצער היכה ריש פרק ח' ז"ל אונס ר"ת נקצה נערה קטנה גבורה עכ"ל ע"ש וצטער חיקון הנוקצא פרק ו' ז"ל הנה נחבאר וחלי' שלישי' חסד שצחי' דז"א נחלק לרי' חלקים וככנס צדי זמנים בכתר שלה והנה חלי' שלישי' הוא נקרא שותה חסד דח"ת דז"א שהוא חלק ח' מו' חלקים שבו וזהו ו' של חוה ומלכות העקצלה האורות הוא ח' החאה כנודע וזהו אור ח' של חוה ונה נשאר אור ח' של חוה בכתר היא הספק אללי וכו' ונרא' לעי' יתור אחימי' ששענתי הוא זה הפירוש הצ' שנאמר והוא כי שם נחבאר צענין הגדלת החקדים דז"א שלקיצה גילויין הגדילו וכפלו כפלים ונה שח"ת צעת היותם עכוסים ונעלה כי אורם הצ' שלישי' החסד דח"ת דז"א המגולים נכפלו ונעשו ד' שלישי' ועל כל זה כשנוקצת הנוק' חלקה מהחלה מן החסד שהוא אינו רק חלי' שלישי' אלא שאח"כ הגדיל ונעשה שלישי' אחר שלם ולכן אס נעריך חלי' שלישי' צדי שלישי' שנבדלו וכפלו ככ"ל יח"ת חלק אחד וחי' וזהו ח' של חוה והרי נחבאר שם חוה עכ"ל ע"ש שזאריך והוחצר קילר מאוד:

פרק ו עיין צספר ונלה שמורים דף ירו מ"ז מ"ס והא לך לשון הבוונת צצער התפילק חז"ל גם צרישא דז"א יש חד קולא דשערי ונחפסע דרך אחרייו עד מקום אחורי ח"ת שלו עלמו שסם היא רישא דרחל

תיד יש לה בלי שער: ב ועתה היא יושבת
 אחורי זיא דכוקה עמו מאחורי כתרה כנגד
 כל שני שרישי תית התחתונים שדו חבמה
 חסד נצח שיה כנגד שלש פרקי הודו וכנגדם
 בניה כנגד נצחו ודעת ותית שדח כנגד יסודו
 ותרתיו

פעם אחת בויא ויוצא ונכנס בראש רחל
 ומוציא אור המוחין שדה במצחה כתפירין של
 יד שהם בבית אחת וחוזר האור לאחור כדרך
 שחזר ביעקב ועושה בערפה קשר א' בקשר
 התפלה האמורה (ודלת ראשה כא'גמן ושישה

משנה

ואז זולג לחץ צעורף שלה ואז נעשה זה קשר דהפלה
 של יד שהוא לורה י עכ"ל ע"ש :

ד'ה כבר נודע ומצוה כמה פעמי' שאלחרי רחל
 דכוקה עם אחורי זיא וכוהל א' לפיתח' אס
 כן פשוט שקו ימין שלה נגד קו שמאל של זיא וקו
 שמאל שלה נגד קו ימין של זיא והנה צענר תיקון סמוק'
 פרק ו' ז"ל ותמלא כי שיעור תוקם הנוקבא הוא צ"ע
 תחתונים דת"ת ונתי"ס דז"ל והנה הכתר שלה נעשה
 תצ' שלישים תחתונים דת"ת וצ' תוחין חו"צ שלה תצ'
 פרקין קדמאין דת"ת שלו וחיג שלה תצ' פרקין תלמיים
 דת"ת שלו ותי"ת שלה תצ' פרקין תלמיין דת"ת שלו תמנע
 לכל קו תלמיני שלה שהם דת"ת אין לה רק צח"י יסוד
 שלו לצד וצענר היתה פרק צ' ז"ל והענין כי יסוד של
 זיא תניע עד קיום התי"ת שנה אס כן הסיקור והתלפוח
 שלה אין להם על מה שיסנוכו זו צז"א עכ"ל יסוד שס
 צצקנ' ז"ל כי ליון כתיב תרחם לרחמיה תמנע צצקנ'
 ערותה יס צצר תפוח והוא נקרא עטרה רחוק צצר
 תפוח זולג צין הירכים זה הצצר הוא קוד תמלכות
 שצצקנא וצפנים תן זה הצצר שס הוא קוד ציה תרחם
 שהוא חדר אחד לפנים תן זה תמלכות זה נקרא יסוד
 שצצקנא עכ"ל ע"ש והנה צענר תיקון הנוקבא פרק
 צ' כלל כ' ז"ל והנה כל תצצרים נעשים וכלע"י יריס
 צכ"צ תוחיות כנודע כי הגוף הוא תן תאוחיות וכו'
 ותמלכות כ"צ תוחיות דנוקב' שמהם ללע"י תלמוח
 נופה תתקבלו ציקוד שנה ונעשו זה כלי וכו' והי
 היתרות תמלפ"ן תין שבתוך הכלי ציקוד שלה נעשה
 תכ"צ תוחיות דילה והס תיג עכ"ל ע"ש שמתוך צענין
 זה וכן צענר תמנע"ל פרק ג' תלריך גם כן צענין זה
 תמנע יסוד שס ז"ל ותין פשוטים תמלפ"ן ציקוד שלה
 עכ"ל ע"ש תמה שכתב תמנע"ל תמנע"ל ג' תוחיות קטנות
 כבר תמנע"ל לניל צצצצרינו לתמנע"ל תוח פרק ו' תמנע
 א' תאוחיות קטנות תס תמנע"ל ע"ש והנה צענר תלרות
 וזין פרק ע' ז"ל ותצד צח"י תלרות שיש ציקוד של זיא
 והוא צח"י תפדים צן יוסף תנה נודע כי הסיקור ש'
 זו צ' ערות זה על צ"י זה ותמנע"ל תמנע"ל כותמים תמנע"ל
 וכו' והוא תמנע"ל עטרה הסיקור לדה תלל הסיקור תלמוח
 עם תלרות צצתוכו עדין תס קתומים תאין תורס יולאין
 לחון וכו' תלל צענרית הסיקור קתתגלית כמכר תז

מגיד

רחל תמלחוריו וכו' חף סגופה ותוצרת דתוק' צנופא
 דז"ל תמנע תמנע תלה שיה עגולה תינה דנוק
 ותוחזר לגמרי צת"ת זיא רק תלמיני עגול תלמ' תל
 לדרי תלמ' ימין ותמלל אין תוחזר יס שס תוקם פתי
 ותלל תלוי צציקון וכו' ותמלל כי תמלל תולל תמנע
 צצ' לדרי נופא דז"ל תוא תמנע צצ' קוין תון תלדריס
 סקן צ' פרקין תלמיים דת"ת תלל ונתי"ת תימנע תמנע"
 צתוך תמנע זיא שסס תוא תמנע"ל חו"צ זיא וכו' ותל
 תוליל תוחן כלפי פנים דז"ל ויולאים לחון לצד הפנים
 שלו וסס פונמיס צתלחרי רישא דיעקב וכו' ותל פונע
 תלחת תוא קולל צעורף דיעקב ונכנס תוך רישא
 דילי' ותוחין דילי' ותמלל תוחן לחון תמלחו של יעקב
 וסס נעשה תפילין תמלל של יעקב וכו' תלר כך עתה
 תמלל תוחרים תלרות לתחור וכו' תמלל תמנע
 גרמה תילכו לצד פנים עד הסיקור רישא דיעקב
 כן צתוחם לתחור תוחרים עד הסיקור שהוא רחל וכו'
 וסס נעשים תפילין של רחל תמלל תפילה של יד ותלו
 תפילין דרחל עכ"ל ע"ש והנה תמה קת רחל גדול' לדרי
 תוחזר שכתב וזמנ' תמלחורי כ"ה תללו והרי תמנע
 צתדיל תמנע צמקום תמנע דז"ל ככ"ל תמנע קושי' כזה
 תמנע שס צתג"ה ז"ל ללע"י תלריך עיון ותלל כבר
 נודע ותל תלרותים של תרצ ז"ל תמנע צ' פרקים קדמאין
 דת"ת זיא עושה צ' תוחין חו"צ דנוקבא וצתוך ת"ת
 דז"ל תלוצטים צ' פרקים תחתונים דת"ת דז"ל ותל
 תוך תלל כהן תמנע צ' פרקים תלמיים דז"ל תמנע"ל
 תוך חו"צ דז"ל נעשים צ' תוחין חו"צ דנוקבא ותמלל
 שלהן יולאים לחון תמלל דנוקבא ונעשה תפילין צתלמ' תוא
 ככ"ל וליע עכ"ל תמלל תמנע"ל שצכל תלרותים תוא
 צפשינות כדרי תמנע"ל ככתב צתג"ה תלל תמה שכתב
 תמנע"ל שסס "צציה תלמ' עיון צכוונת שס ועי' תמלל
 תמנע"ל דף ליה עמוד צ' ודף ליע ע"ה שכתב ג'
 תמנע"ל תמה יס תמנע"ל של יד ציה א' ע"ש ותמה שכתב
 תמנע"ל יוחזר תמנע"ל וכו' תמנע"ל תמנע"ל עיון
 צכוונת תפילין ותמה תמלל תמנע"ל דף ת"ת ע"ה ז"ל כי
 כמנע תפילה של רחל חזר תלרות צעורף שלו ונעשה שס
 תמנע"ל תמנע"ל של יד חזר צת"ת תור
 תמנע"ל תן תמלל שלה ותמנע צפנים צתומי' שלל ותמנע"ל
 תל תרנע תלרות צתוך הסיקור דז"ל תלר צתלל דתוק'

ותחתיו יסוד הרחם שלה ומלכות סוד בשר
 תפוח שחוצה לו שאין רחם על מה לסמך
 בזיא: ג ומכיב אותיות קטנות שלה נעשה
 עצמות גופה והארתם נקבצה כיסודה ועשאתו
 כלי וחמשה אותיות פשוטות דמנצפך נעשו
 לה מין: ד ובתוך זמן זה בכח כיב אותיות
 משנה
 מניד
 אלוטיות ומלפ"ך הם קוד ה"ג שנה שוירים ז' קוד שלה
 וכו' ועתה נבאר איך הם ז' ללותם וטענין שנתחילה
 כשנמשכין המומין זה וכתבו לה ה' גבורות וכל זה על
 ידי ז"א כי היו עוזרים מאחורי ז"א ולחון אליה אז
 כראונו ז' קוד שלה דלה אחר וליר אחר והמין שהם
 ומלפ"ך כי כל אלו הדלת והליר והמין הם קוד הכ"ג
 אחון וה' של ומלפ"ך שקבלה מלכות על ידי ז"א עוד
 יש לה צחי' אחרת והיא כשנכנסת המלכות מאחורי ז"א
 וכבר כתבתי בפעם ראשון שהנה ענין הנסירה וסס
 ז' אחרת קוד השתלקות המומין מז"א ויולאים לחון מעל
 ראשו וכנסים נה"י של אימא עם המומין בראש הטוק'
 מאחוריו ואז נכנסת הטוקבא דז"א כי מתחלה כשהיתה
 מקבלה על ידו הייתה דבוקה עמו אז"א אזל עתה
 כשקומת המומין מאימא עלמה היא נכנסת וכפרדה
 מעל הז"א אמנם צעת הנסירה לוקחת המומין פעם
 שנית צהארה יותר גדולה ומתחילה עד אין קץ כי תחלה
 ה' תחילת האור על ידי המומיות ועתה לוקחת המומין
 עליון ולא נמרת לתקן וחוזרת לקחת פעם שנית אוחן
 הכ"ג אוחיות חזרה ואז יש לה ז' דלותם וז' לירים
 וז' ומלפ"ך וכו' וזה קוד האשה צהימה נערה אמנם
 לפעמים יקרה נערה חסר ה' והטענין שנתחילה כשקומת
 מהוא ג' ש"ך דייים וכשקומת ומלפ"ך ז' כיחוסף זה
 ה' וקרה נערה שהם ה' אוחיות ומלפ"ך ה' וכבר ידעת
 כי זמן הסערה הוא ו' חדשים שבין נערה לצוגרת
 והוא קוד אלו ה' אוחיות ה' אוחיות של ומלפ"ך ועוד
 הדלת שלקחה ממדע עתה הרי הם ו' חדשים של
 נערה וכו' אמנם כשהחזרה שפ"ש נקרה אז צוגרת ואז
 ראוי לזיווג גמור והטענין כי צוגרת צ"ג תורה כי אז
 היא המלכות שפ"ש עם הז"א ואז נקרה תורה שצבעל פה
 המתחזרת עם תורה שצכת עכ"ל הנה הארכתה קלה
 צפירות ומטה ד' צכדי שיתצברו ויתלצבו מדברי' הרק
 העיב צזסה יתבארו ג"כ רוב דברי המהצר מומ' גדלות
 רחל וזהו כוחת המהצר שכתב "ובתוך זמן זה ר"ל
 עתה קודם הנסירה אין לה רק דלת א' וליר א'
 ומלפ"ך אחר אזל אחר הנסירה כיחוסף זה עוד דלת
 א' וליר א' שהם קוד כ"ג אוחיות וגם כיחוסף ומלפ"ך
 ח'

יכולים האורות שנתוכו לנקוע מחילות העננה עלמה
 ילחלח לחון דרך לדרי דופני העננה וכו' וזו ההארה
 היא צחי' אפרים צן יוסף כי יוסף הוא היסוד עלמו
 דז"א ואפרים בנו היא ההארה היולאה מלדרי דופני
 העננה שבו וכו' והנה אפרים לרופו אפר מי כי הנה
 הם ה' גבורות ומלפ"ך שהם גימ' אפר עם הכולל
 חנם הם כתוכים צענרה של היסוד הנקרה כל שהוא
 גי' מ"י והוא אפר מ"י והטענין כמו שכתבתי אלל"כו
 כי ז' קוד עלמו הנקרה כל יש צו כללות ה"ח מלד אימא
 כל א' כלול מ"י הרי צ"ג מ"י אזל הה"ג ממלד אימא
 הם נחונות צענרה של היסוד הנקרה כל כי ומס
 נתינת יעוצרות צדעה של רחל אשר כנגדה עכ"ל והנה
 נסער היקון הטוקבא פ"ג מאריך שם צענין כ"ג אוחיות
 וה' אוחיות ומלפ"ך הכפולים וכתב שם שהענינה כלולה
 מביב אחון וצ' כח ז' קוד שלה לקבל הטיפה ולליריה
 שם ומאריך צענין זה ואח"כ כתב שם ז"ל אמנם מן
 כ"ג אוחיות נעשים דלותם שצאחה של בית הרחם
 יהוא כי לרתה הדלת הוא לורת' וז' וזין כזה ו"י כי
 הוא צלמלע ז' וזין ומחזרת וזו היא העוקף שאחורי
 הדלת אמנם דלותם שצאחה הם קוד זו הדלת שצ"א לכו
 יארוה ה' ענין ז' שוין הוא קוד ליר הדלת שכל הדלת
 קוצצת עליו כי אין קיום לז' שוין אלא צהוה ה'
 שהיא הליר שכליו קוצצין ז' שוין וכו' ומחזור לענין
 כי ז' לירים וז' דלותם יש לאשה כמ"ס כי לא קבר
 דלתו צעני וכן כי הפסכו עלי לירי קוד הטענין הוא
 שאלו הכ"ג אוחיות הכל הם נעשים דלת וליר אחר
 יתנה אלו אחון הם כפולים כמו שכתבתי צע"ה ולכן יש
 ז' לירים וז' דלותם ויחר יה"י לורת' ע' סחומה כזה
 יכו' ואלו הם קוד מ"י יום של ילירת הולד וכו' וכשיוולדת
 נפתחה רחמה ואוחן ה' דלותם שהם דבוקים זו צו
 ונעשו לורת' ע' סחומה נפתחה ואז סולד יולא ומס וכו'
 הרי ז' אחרת קוד הדלותם שצדחה האשה שהם קוד הכלי
 המקבל צבוכו אח הולד ובתוך כלי זה כתוכים המין כי
 המין אינו כלי עלמו אזל הם קוד האוחיות ומלפ"ך
 הכפולות צלופן כי הכ"ג אוחיות הם הדלותם וה'
 אוחיות ומלפ"ך הם המין ולכן יש הפרש בין הכ"ג אוחיות
 לאלו ה' אוחיות ומלפ"ך הכפולות וכו' וענין אלו

שננמר הרדת נקראת בשם נ ידל נקבה נער :
ה וזיווג כזה הנעשה אחר באחר כשימקבלת
הארת המש ראשונה ד"א הוא הבחינה
השלישית שלה שהשנית היא בהיותה פ"צות
שכס מאחוריו מהחזה שלו וכמשה נעדרת
מהארת חצי העריון והראשונה היא בהיותה

נמורה כדורה מעשר תחת יסודו : ו ובנין
האחר שלה הוא מספר תשע אחרים תשע
רביעי הווה שבאחורי ט' ספירות ד"א רביע
אחד ככה ספירה כי היא הספירה העשירית
שדו ורקוחחו ממנו מספר רביע הויה ככל
ספי שלה :

פרק א

משנה

מגיד

האחרים שלה הוא צ"ג ע"ג כדורע וכו' ואמנם יש צה
צ' צחי והס אחר ופנים וצעת האחר כל הט' צחי
שלה הם צו וצחי העשירי של האחר היא לצדה צה
וחזיר לעולם עומדת צחה שלו באחוריו ואח"כ צעה
הכסירה ומחצרי כל ה' אחרים צה יחד ונגדלת כמותו
וכו' והנה ידעת כי בכל ספירה וספירה יש צה פנים
ואחר צקוד אותיו ולא צקוד מספר וכנגדס אחר
ופני צצחי מספר וכמל' א"כ כי כולם צחי האחריו
של המספר הם של הנקדה הדנקים צזכר שהס אחריו
של צחי אותיו והס אחר צחור וכו' וצעת הנסרי
נכסרים האחריו של המספר מן האחריו של צחי
האותיו וכו' והמשל לכל זה הנה מוחין של ז"ח
דצחי אחריו היא צכח שלו ס' י' יה יחו יהיה
ומחור עמו ומספר אחריו אלו שהס עשר אותיו מוש
כיואל צחס ממש אלא שהס צצחי ומספר ואח"כ צעת
הכסירה כשאר י' יה יחו יהיה דצחי עשר אותיו לצד
אל כחר דז"ח י' יה יחו יהיה צצחי ומספר צצחס ע"ג
אל כחר הנקב' אח"כ צחו המוחין דפנים אל ז"ח וזו
צח שס הוי' צכחר דז"ח דפני' צצחי ד' אותיו הוי'
לצד וצח זו הוי' עלמו צפני' דכחר נוקב' אלא שהוא
צקוד ומספר שהוא גי' ד"ו וכן עד"ז בכל הטי' ספירות
אחריו עכ"ל ע"ש ודוק ומה שכי המחצר יכי היא
הספירה העשירית שלו מוצר צשער הירח פ"ה ז"ל
אמנם גידול המלכות אינו אלא ע"י אמלעי ז"ח עלמו
וכו' כל זמן שלא כתגדלת המלכו' אותן הטי' ספירות
עליונות שהסרי' מנוקב' יהיו כלולות צז"ח צני' ספירות
שצו כדורע שאין צו רק עד היקוד ונוקב' משלימותו ל"י
וכו' ערס התגלות צה ע"ס שלה העליונו' היו כולם
ככלליו צע"ס שלו כמל' כי בכל ספירה וספירה מן הטי'
ספירו' דז"ח יש צה צחי ספירה אחת של נוקב' אך
היא רק חלק העשירי שלה לצד והיא ספי' מלכות צעה
עכ"ל כמל' מוצר שקודס התגלות ע"ס שלה העליונו'
הי' ככלליו צע"ס ז"ח בכל ספירה וספירה צחי
העשירי של הספירה היא של מלכו' ולאחר שכתגלו
הטי' שלה העליונו' אזי צין צחי פנים וצין
צחימת אחר שלה אינה רק חלק " מן ערך ספירו'
ז"ח :

א' כמכר ומצורח לקצן צמכ' גדלות רחל פרק א'
וכן קודס הנסירה מקבלת הארות על ידי עטרת היקוד
ז"ח כזכר וגם אז נקראת בערה חקר ה' אצל לאחר
הנסירה מקבלת על ידי כה' איואל ונקראת בערה צה'
ומה שכי המחצר צמסכה ה' מוצר צשער הירח פרק ה'
כי סס מאריך צענין וייעוט המלכות וגדלותה וז"ל הנה
הכלית וייעוט צעה אינה פחות ומקוד' אחת כלולה מ"י
שהוא מלכות ספירה אחרוני' צעה ומכלית הגידול שלה
הוא ספיה' כל ה' ספי' שלה צה ותהי' היא עם ז"ח
פצ"פ שיה עמו לגמרי וכו' ואז לא חלטיך היא לקבל
הארתה על ידי ז"ח אלא יהיו שיהס מקבלים הארתה
מאיואל וכו' אמנם צין זה לזה יש צחי אחרות וצין כולם
הם ז' צחי וזה קודס מונטה למעל' א' הכלית המיעוט
שהי' היא נקודה א' כלולה מעשר והוא צחי המלכות
צעה ואז אין לה פרל"ף ואז היא עומדת למטה מהיקוד
שצו. צ' צחייהס פרל"ף גמור צ"י ספירות אלא ששיעור
קומתה היא צחור ז"ח מן החזה ולמטה אצל עדין
האורות שלה שיש צה' ראשונו' של ז"ח כח"צ ח"ג לא
האירו צדיה שצו ולבן לא כושכו צה ולא האירו צה. ג'
צחיות מקבלת האירו' שלה מן ה' ראשונו' של ז"ח אלא
שעדין כל זה צחי אורות דאחר באחר והרי הם ג' צחי
אחר וכו' אח"כ יש ד' צחי אורות דפצ"פ והס אלו. א'
שהי' היא פרל"ף שלם פצ"פ אלא ששיעור קיומתה
היא גם כן מן החזה ולמטה ד"ח ועדין אורות שלה
דצחי פנים שיש צה' ראשונו' של הז"ח לא כושכו
חליה ולא האירו צה וכו'. צ' ספי' ראשונו' של הז"ח
האירו צה מרחוק ומלמעלה אצל עדין היא מן החזה
ולמטה ואז הוא יורד צכל' שלו והיא עולה צהור שלו
צצחי' סס צ"כו כדורע והוא כופף קומתו ומחורג סס
עמו. ג' שהי' גדול' כמותו שיעור קומתו פצ"פ ומקבל
הארתו של ה' ראשונו' שצו צחיותו הוא למעל' עמס
אמנם עדין היא אינה מקבלת הארתה אלא צחלמעי'
ז"ח וכחר שצו יהי' גדול ומכחרה כי הוא יורד צצה
למעל' ומכחרה וכו'. ד' שהי' גם היא משמשת צכחר
אחד כמותו ומקבלת אורות' מאיואל עלמה שלא ע"י ז"ח
עכ"ל עיין סס :

הנה

צשער תיקון הנקב' פרק צ' ז"ל והענין כי
כל ספירה מע"ס דז"ח יש צו הוי' אחת

פרק א

א ואחיב היא ננסית כי נהי דאימא עם המוחין שמתחילה היו מאירים בה על ידי זיא וצאים ממנו ונכנסים בה ומאירים אותה ונותנים כיהמה עוד כיכ אותיות עם נכורות מנצפך : כ ובכחם מצטייר בה דלת בציר א' והדלת הזה אחרון בהיותו כללות הכיכ אותיות עם ה' אותיות מנצפך הוא ישישה לפיכך לא נגמר אלא בששה חדשים שבין נערות לבגרות ובשנגמר נקראת נערה בהא : ג והדלתות האלה עומדות זה על זה כצורת מס סתומה ס סוד מ' יום של יצירת הולד הניצר בכח כיכ אותיות הכלולים בהם והם הדלתות הנפתחים בעת הגידה ומהם יוצאים המיש דמים טמאים מנכורות מנצפך שנתן לה זיא וחמש טהורים מנכורות מנצפך ממותקות שבאו לה מנהי דאימא עצמה :

פרק ב

א וכשנגמרה להנס' שדוא אחר יב שנים וחצי באתה לפני זיא שדוא סוד תורה שככתב ואז היא אשר היא תורה שבעל פה מסומנת באות

ב של נקבה כי שמה בוגיה שמספרו תורה וישישה תקונו דיקנא בלי שערי יש לה ובכח נהי דתבונה נעשית לפעמים בת תשע תיקונים כזא : ב ובקמדה לפניו מתגדרים פניה כדרך שנתגדרו אחוריה וכשנתגדרה עד החזה שמו היא בחינת רביעית וכשמאיר בה חציו העליון שדוא יורד בנצח והיא עולה כהוד בסוד השם שמספרו ד'כ' יהוא חקוף אהי כידוע היא בחינה חמישית וכשעולה עד הכתר שמו ארא ישעדין היא ניונת ע"י זיא היא כחי' ששית : ג והכחי' השביעית היא בהיות שני המלכים משתמשים בכתר אחר הוא הנעשה מתת דאימא שתקבל גם היא פניסמה ממנה ישרא ע"י זיא כזא כי מנהי דהיב נעשים מוחין כזיא ומנהי דישראל נבא ותבונה נעשים מוחין לה : ד ובנין הפנים ישרה הוא מספר פני תשע היות ישכפני תשע ספירות כזיא הוי' אחת בכל ספירה כי היא הספירה העשירית שבו ולקחתו ממנו מספר היות אחת בכל ספירה ישרה (ובללות בנינה בן נעשה חביד ישרה מנהי כזיא ישישה

קצוות

משנה

לכסא עכ"ל עיין שם שמואלך ואחיב כי ז"ל ונחזור לענין זכח כהנים כי הנה הז"ח היה בתחילה צעל שש תקונים לצד כי הוא צחי' ו' של הוי' והיחיב צאים לו ב' מוחין כה' דתצונה וכעשים צעל ע"י תיקוני' וכו' גם הנקבאל היתה צעל ו' תיקונים לצד כי לעיפ שאין לה שערות יש לה מוקס דיקנא ולאחר כך כחוקפו זה ב' תיקונים כמו שנתקופו בז"ח ובשארית צעלה ע"י תיקוני' כמו שהי' הז"ח עכ"ל עיין שם ומה שכח המצבר צמטנה ז' כגד מוצר היטיב לעיל ציאלורינו למכח קטנות רחל פרק ז' ומטה ה' ומה שכ' צמטנה ב' והצמחה 'השביעית וכו' שלא על ידי ז"ח כז"ח מוצר גם כן שם ציאלורינו ומה שכ' כי 'מנהי' דמו' צ' נעשים 'מוחין' לז"ח 'מונהי' דיש' 'הצונה נעשים' 'מוחין' לזה מוצר כצונת ר"ה צדור הנסרה כי שם מלך צדור הסינה והדורוני' ע"ה שהוא סוד הנסירה עיין שם ושם כי זה לשונו סוד הסינה והדורוני' כגד ציאלורנו כי המוחין דז"ח מתקלקל אז ממונו וכיח' לנקבאל וחולם אל תגזר שהוא כשאל צלי מוחין כי אז צאים לו מוחין מאל' f עילאין וחוקן של יש'ס ותצוני' תחלין הס כחכים לנ' צאל מאלל הוא משיב מעלה

מגיד

פרק א

הנה פרק הזה רוצו ככולו כגד כחצור לעיל ציאלורינו למכח קטנו' רחל פרק ז' ומטה ר' וקלס ממונו שלא כחצור עדיין שם אצור כאן צעיה הנה מה שכ' המצבר צמטנה ב' 'מוהס' 'ולאיש' 'חמש' 'דמים' 'עמאיש' וכו' 'מוחוקו' מוצר היטיב שם צעיר חיקון הנקבאל פרק ב' וז"ל אצל ענין הצ' מנלפך' הס סוד י' דמים צמטה ה' טהורי' והי' עמאיש ואלו המנלפך' שלוקחה על ידי הצמטה הס ה' טהורי' שם ה' צבורי' 'מוחוקו' אצל חוקן שלוקחה ומחילה על ידי זיא הס דינים גמוריי' עכ"ל :

פרק ב

הנה מה שכ' צמטנה ח' מ"ב שנים וחלי' ר"ל י"ב שנים דקטנו' ככזכר וחלי' שנה היינו ו' חדשים שבין נערות לבגרות ככזכר ומה שכ' צלחה לפני וכו' שמוספרו 'חורה כגד מוצר לעיל פרק ז' ומטה ר' הכל ומה שכ' 'ושטה' 'תיקוני' דיהכח וכו' 'נעשה' 'לפעמים' צה 'תשע' 'תקונים' כז"ח מוצר היטיב צכוכו' זכח כהנים יש צה י"ג יודין כנגד י"ג ח"ד דלרין ועי' ויין כנגד עי' תקוני' דיקנא דז"ח הנקבאל ו' שצמס ושש הסין כנגד המלכו' הנקבאל ה' תהאה ויש צה שש תקוני' דיקנא צלי שער והס סוד שש מעלוי

קצוות מכלדות וק דיסורו) : ה והמין שמערה לצורך זוג או-א הם הנובלות בינה של מערה שנפלו במקומה הנקראת שכונה בעמידה אחר באהור עם החכמה ורם אחריה שנפלו :

מלאה ה והנשמה שרו הויה ברי נקוד ונחלקת כדרך שנחלקת בווא וכך הוא בכל ספירותיה : ב ומקף החיצון שלו קודם ביאה ראשונה שאין המרכות אלא בסוד הויה אחת לא היה אדא מקף דנצח ואחריה עדה אריו המקף החיצון דדעתה והוא היה רבוע שני אדוה משורכים ובין כל נתח מהם משורב נתח אחד ממקף דהודה ובעלותו כאן המקף דנצח קדם אריו ונשתלב עמו : ג לפיכך הנתח אחריו יהיה שני אדוה משורכים כפני עצמם ואחריו שמות שני המקפים

מכנת שמות רחל

פרק א א אדו הם שמות רבדים והנשמות שדה פנימים ומקפים בכדי הכתר החיצון רבוע הויה האמצעי רבוע מיה הפנימי שם מיה יתר ארבעים כי ה אחרונה

משנה

מגיד ונעלה יתירה על הדומות עד כאן לשוני עיין סס שאירי ומכלית ההגלה של רחל שהוא לאחר הנקירה ומה שבי המחבר במשנה ד' כבר נבאר לעיל בציאוריו למקכת קטנות רחל פרק ז' ומשנה ו' עיין סס היעזר ומה שבי המחבר במשנה ה' נבאר היעזר לעיל בציאוריו למקכת אורות ז"ל פרק ד' ומשנה ו' עיין סס היעזר וקיל :

פרק א הנה צשער הסגנות פ"ד ז"ל ונבאר ענין נוקבא ד"א וכתחיל הכתר שלה החילון י יה יהו יהוה צלמלע יוד יוד הא יוד הא ווא יוד הא ווא הא הפנימי יוד הא ווא הא החכמה החילון י יה יהו יהוה צלמלע יוד יוד הא יוד הא ווא יוד הא הפנימי יוד הא ווא הא החכמה החילון וכו' רבוע רבוע האמלעי אהי הפנימי אלף הה יוד הא הדעת וכו' רבוע מ"ה האמלעי וכו' רבוע צ"ן הפנימי וכו' סס צ"ן החקר החילון אל האמלעי אלף אלף למד הפנימי אלף למד הבזורה החילון א דע"ס האמלעי אלהים הפנימי הוי' צמקוד אלהים החילון השתפ"א האמלעי סס לצלות הפנימי וכו' אלהים צמלוי יודין הכלל החילון צ"ס האמלעי א אל הפנימי אל ההוד החילון צמ"כ האמלעי וכו' רבוע אלהים הפנימי אלהים חסוד החילון וכו' רבוע סס שדי האמלעי שדי הפנימי וכו' שדי מלא המלכות שצה החילון וכו' רבוע אר"י האמלעי אר"י הפנימי וכו' אר"י מלא צמ"ן כר"ן שללם הוא סס הויה א' לבד צ"י נקוד כלל כוללם לכל שג"ס צמ"י (שסס " כלים פנימי" ו" כלים אמלעי" ו" כל"י חילוני") כי"ל אוח ו" צפנים ון הכל צמ"י נשמה לנשמה אוח ה' נשמה לעשרה פנימים אוח ו' רוח בעשרה אמלעים אוח ה' אחרונה נפש בעשרה חילונות עוד סס ז"ל המקיפי לכל א' ווא מ"ס החילוני ש"ה וכו' נחון לכלל וכו' הוא סס קמ"ג צריבוע חוץ ה' אחרונה מלאה ה' נחון לתוד וכו' רבוע סס קמ"א חוץ ה' אחרונה משולבים

מגיד ונעלה יתירה על הדומות עד כאן לשוני עיין סס שאירי ומכלית ההגלה של רחל שהוא לאחר הנקירה ומה שבי המחבר במשנה ד' כבר נבאר לעיל בציאוריו למקכת קטנות רחל פרק ז' ומשנה ו' עיין סס היעזר ומה שבי המחבר במשנה ה' נבאר היעזר לעיל בציאוריו למקכת אורות ז"ל פרק ד' ומשנה ו' עיין סס היעזר וקיל :

פרק א

הנה צשער הסגנות פ"ד ז"ל ונבאר ענין נוקבא ד"א וכתחיל הכתר שלה החילון י יה יהו יהוה צלמלע יוד יוד הא יוד הא ווא יוד הא הפנימי יוד הא ווא הא החכמה החילון י יה יהו יהוה צלמלע יוד יוד הא יוד הא ווא יוד הא הפנימי יוד הא ווא הא החכמה החילון וכו' רבוע רבוע האמלעי אהי הפנימי אלף הה יוד הא הדעת וכו' רבוע מ"ה האמלעי וכו' רבוע צ"ן הפנימי וכו' סס צ"ן החקר החילון אל האמלעי אלף אלף למד הפנימי אלף למד הבזורה החילון א דע"ס האמלעי אלהים הפנימי הוי' צמקוד אלהים החילון השתפ"א האמלעי סס לצלות הפנימי וכו' אלהים צמלוי יודין הכלל החילון צ"ס האמלעי א אל הפנימי אל ההוד החילון צמ"כ האמלעי וכו' רבוע אלהים הפנימי אלהים חסוד החילון וכו' רבוע סס שדי האמלעי שדי הפנימי וכו' שדי מלא המלכות שצה החילון וכו' רבוע אר"י האמלעי אר"י הפנימי וכו' אר"י מלא צמ"ן כר"ן שללם הוא סס הויה א' לבד צ"י נקוד כלל כוללם לכל שג"ס צמ"י (שסס " כלים פנימי" ו" כלים אמלעי" ו" כל"י חילוני") כי"ל אוח ו" צפנים ון הכל צמ"י נשמה לנשמה אוח ה' נשמה לעשרה פנימים אוח ו' רוח בעשרה אמלעים אוח ה' אחרונה נפש בעשרה חילונות עוד סס ז"ל המקיפי לכל א' ווא מ"ס החילוני ש"ה וכו' נחון לכלל וכו' הוא סס קמ"ג צריבוע חוץ ה' אחרונה מלאה ה' נחון לתוד וכו' רבוע סס קמ"א חוץ ה' אחרונה משולבים

המקיפים משולבים בפני עצמם שהוא הנתח
 אחרון של המקיפים: ד ועל דרך זה הולכים
 ומתמעטים מסופם לתחילתם עד שיהיה הנתח
 הראשון שני אותיות והם אות ראשונה מכל
 אהיה ואחריהם הנתח הראשון של המקיפים
 כמו כן אות ראשונה מכל מקיף מלאה כמו
 שהיא: ה ומקיף האמצעי הוא אהיה בלי
 ניקוד וכן הוא בכל ספירותיה ומקיף הפנימי
 רבוע היה ואהיה משולבים ובסדר הזה שנזכרו
 וכן הוא בכל ספירותיה ומקיפי הנשמה הוא
 אהיה בלי ניקוד ומתחלק בדרך שנחלק בוֹיא
 וכן הוא בכל ספירותיה:

פרק ב א בכלי החכמה החיצון רבוע
 הויה האמצעי רבוע שם כן
 הסר ר' בה ראשונה שהיא מריאה א' בכל
 נתחיה הפנימי שם זה עצמו בלתי מרובע
 ומקיף החיצון הדרה משולבים ובסדר הזה
 שנזכרו: ב ובכלי הבינה
 החיצון רביע אהיה האמצעי שם זה
 פשוט הפנימי הוא כמלוי ההין והוא שם קניא
 ומקיף החיצון שזו הוא רבוע שני אהיה
 משולבים: ג בבכי הדעת החיצון רבוע מיה
 האמצעי רבוע כן והפנימי לא היה לו שם כי
 גורם היא עד שכרתה ברית לזא שעשאה

כביאה

משנה

עס ז"ל הנוקפים לכל כללוי י"ס פנימי ונוקפה דז"ח
 והם על כל מקיפי' שלהם וכו' הוא רבוע איה
 ואהיה עשולבים עכ"ל עוד עס ז"ל נחי' כרין של
 מקיפים תביל של נוקפה דז"ח עס ג' פנימים עתיה
 הוא עס א' נלדג של אהיה צלתי ניקוד כלל לכל
 הנוקפים כ"לר א' נצחון על כלם נקוד נשמה נשמה
 ה' נשמה צ"כ החיובים י' נוח צ"כ האנלטיים ה' נפש
 צ"כ הפנימי עכ"ל ועיין בנשמה עשומ ז"ל פ"ה נשמה
 ג' עס מוצר שלעולם המקיף החשוב מקיף העקיף
 הגרוע ומנו לכן אל הנשמה שאמר כאן ה' נשמה צ"כ
 החיובי' וכו' ה' נפש צ"כ הפנימי ומסו דאיירי כאן
 במקיפי' לכן הקדר כן הוא עוד עס ז"ל אור מקיף על
 כל כללות הזוין על נחי' המקיפים של נשמה וכו' אלף
 עכ"ל והיינו רבוע אהיה מלא ומלא דמלא באלפין ואף
 הפאין שבו מלאין אלפין ועיין באלוהי חיים שבי' נזה
 שבי' נוסחאות וכו' נסוק על נוסחא זאה שהיא הנכיכה
 והיינו כדברי המחבר נסוק מקבי' האלה סנה הארכתי
 כאן בכל חלקי הספירות נקדר כל"הם ופנימיים
 ומקיפיהם ונזה יתבאר ג"כ רוב דברי המחבר בנשמה
 זאה וקלה קשה על המחבר שמשמעות לקונו שאנשמה
 של הכלים ונשמה של המקיפים הם הוי' ואהי' צלי
 ניקוד בכל א' של ספירה הנוקפה והרי צמיח מוצר
 נשמה עס א' של הוי' נלדג צלי ניקוד בכל הספירות
 וכן עס א' נלדג של אהי' לכל המקיפים וק"ל:

פרק ב

הנה מה שבי' המחבר צנטי מצינו
 האשכוחים של פרק זה מוצר העליל צלד
 היעני ואין לרין ציור יוסר והנה המחבר לא הסכי
 כאן וכן מכלן ולהלכה סוס רבג ומעני' נחי' ומקיפיהם
 האנלטיים והפנימי' ומענין הפנמה שנחכום ומקיפי
 הפנמה ומסו סדנרי' הללו שיים בכל הספירות כולם
 כנזכר בדברי המחבר נפרק א' ועיין בגיאוריו עס

מגיד

משולב' צפני עליון כזה א א ה ה יי ה ה ואחריהם
 צ' שמות מקיפי' ניה משולבים צפני עליון שהוא נחם
 האחרון של המקיפי' ניה כזה אלף אלף אהיה יוד
 יוד אהיה לפניו עמקיף דלח קדם למקיף הדוד
 ואהיה כאשר תסכל נמקיף דרעה ער אהי' ככ"ל
 הראה הוא רבוע שני אהי' משולבים וכן כל נחם והם
 משולבים נחם א' ומקיף דהוד שלה והיינו כדברי
 המחבר והנה כאשר האין והסביל בכל מה שכתבתי לך
 יתבאר לך דברי המחבר עד החילה נשמה ה' ונ' קלה
 פדעי דרעים ומשאר משיכות אשר בנשמה הזאת עוד
 עס ז"ל מחון לחכמה וכו' הוא מקיף החילון דלח
 ומקיף החילון דהוד משולב' מחון לבינה וכו' רבוע שני
 אהי' פשוטים משולבים מחון לרעה וכו' הוא רבוע עס
 הוי' ואדני עכ"ל והיינו לאחר שנעשי' בלי שהוא לאחר
 ציאה ראשונה ככ"ל עוד עס ז"ל מחון לחסד וכו' והוא
 רבוע אהיה פשוט ומקיף דלח משולב' החילה נחם
 של רבוע אהי' פשוט ואח"כ נחם של מקיף דלח מחון
 לגבורי' וכו' והוא רבוע אהי' פשוט ומקיף דהודה
 משולבים בדרך המזכר נחם מחון לת"ה וכו' והוא
 מקיף דלח ומקיף דהוד משולבים החילה נחם של
 מקיף דלח ואח"כ נחם של מקיף דהוד עכ"ל והנה
 מקיפיהם כיה אין צו לורך להשתקיי כי כבר מוצר לעיל
 עוד עס ז"ל מחון ליסוד אלף הא יוד הם עכ"ל והוא
 העס שנכלל רק עס שנכלל הוא מרובע ככ"ל והעס
 ניקוד הוא פשוט והיינו עס קווי' יח' ד' כי ה' אחרוני
 מלאה ה' עוד עס ז"ל מחון לעלכו' אלף הא יוד הם
 עכ"ל והיינו עס קניא חקר ד' ככ"ל דהיינו העס
 שאנחנו מרבע' נהוד עוד עס ז"ל אמנם המקיפים
 בכל א' מיי"ק רוקבי' דז"ח האנלטי' הוא עס אהי' א'
 לכל ספירה וספירה מיי"ק הם ע"ד כביארנו צי"ח א"ח
 עסם הם ניקוד וכן אין צהם ניקוד כלל עכ"ל עוד

בביאה ראשונה שנתן לה היתה ובהם ההויה שבה נתמלאה בחמשה אותיות רמזי שם בין שנתן לה לפנימי : ד ושם בין זה לפי הספירה שכל אות שכו יונק כך הוא נקוד זה משתנה בכל יום מימי השבוע : ה כיצד ביום ראשון הויד חולם ושני ההין כמגול והוא קמץ והמלוי בלי ניקוד בשני הויד חולם ושני ההין בשבא והוא צירי והמלוי בלי ניקוד בשלישי אותיות השרש חולם והמלוי בלי סגור חוץ ממלוי הויד שהוא בלי ניקוד : ו ברביעי הויד חולם ושני ההין

בחיריק והוא פתח והמלוי בלי ניקוד בחמישי הויד חולם ושני ההין בקבוץ והוא שבא והמלוי בלי ניקוד בששי הויד חולם ושני ההין והוא של השרש בשירוק ושני ההין והוא של המלוי בשבא ומלוי הויד בלי ניקוד : ז ביום שבת שלש אותיות יהיו בניקוד צבאות והי אחרונה ואותיות המלוי בלי ניקוד וביום זה מאיר ברעת הפנימי זה שב סג שאותיות השרש שכו נקודות כמוצאם הויד חולם הההין בצירי והוא בקמץ ואותיות המלוי בלי ניקוד : ח ואחר שנעשה בלי כאמור המקיף

החיצון

משנה

וכו' והנה צימי החול הדעת החליץ של העלכות וכו' והדעת הפנימי של חול הוא סס הוי' דמלוי הסין ססוא גי' צין וכו' אלל בשבא וכו' כי סס צין הנזכר ססוא נקרא פנימי צבול עתה בשבא נקרא חילון ואז נחשלה זה דעת הפנימי אחר יוצר גדול והוא סס סיג וכו' והנה דע כי קוד סס צין דמלוי הסין הוא דעת פנימי של עלכות צימי החול כנזכר סס הוא נחשלה ניקודו כפי הימים פי' כי ביום א' של השבוע ססי' נקודתו כפי יניקתו ויניקתו כפי נקודתו פירוש כי אז ביום הראשון הויד צבולם סס' צבול ו' נקודתו ס' צבול ואומנם אין בו נקודות רק נד' אותי' הפשוטות ולא נה' אותיות המלוי וכן בכל סס' ימים זולתי ביום סג' וביום סו' כנזכר לזמנא וכבר ידעת כי כפי ניקוד יניקתו כן תינקד ותחשל צוה כי יוד צבולם מורה כי ס' שהוא חכמה שבה יניקתה אז נצמי' סס' הנקרא חולם וס' צבול מורה כי הצינה ססס יונקת נחמד וכן בשאר נקודות ושאר כלל זה בידך כל מיני הנקודות שצבולם ביום צ' הויד צבולם סס' צבול סו' צירי ס' צבול ביום ג' כנגד סס' יוד חולם ס' ראשוני צבולם וסכי' צבול ווי' סס' צבולם וסכי' צבול וקוד הענין הוא כי כל סז' ימים חוץ משלישי ושס שהם סד' סס' וניקוד אין ניקוד צבולות הפשוטות פירוש ס' של סס' סס' אז ו' של ריו אומנם סס' סס' וניקוד נקודות חפילו אותיות הפשוטות יוס ד' יוד חולם ס' ראשוני לצד נקודות צבולות ככיל וסכי' אין ניקוד כלל כי צבול הימים זולתי סג' וסו' אין אותיות כפולות נקודות כלל ו' ראשונה שבהם שפחה ס' ראשונה שבהם צבולות יוס ס' ס' חולם ס' פשוט הנקרא קבוץ שפחים ו' שבה ס' קבוץ יוס ו' ס' חולם ס' ראשוני שוק צו' וסכי' צבול ו' ראשוני צבולות וסכי' שבה ס' ראשונה הנקרא שוק וסכי' צבול יוס ז' ניקוד לצבול כיצד י' שבה ס' קבוץ ו' חולם ושאר אותיות אין בהם ניקוד עכ"ל

מגיד

ומה שכתב צמחקה גי' והפנימי ילא יסיה וכו' שכתן ילה לפנימי מוצר סס צפי' זיל אלל בדעת שבה לרין לידע כי חמילה לא ס' לה סס צבולת הפנימי אלל צ' צחי' לצד ססס קיל וקדים (דסיינו רבוע ע"ה ורביע צין) וכו' ואחר ביאה ראשונה של סז"ל זה אז סכי' צבולות ארוה סרוה כנזכר וצבול דמשפט' רשכי' צה צעלה צזיווגל קדמאה ככודע ואז ניחוסק צה סס הפנימי של סו' דסס' העולה צין עכ"ל וצבער מ"ן ומ"ד דרוש ז' זיל עוד ארז"ל אין אשה כורתה צרות אלל למי שעשה' בלי גם נודע מ"ס צבול דמשפטים דצבולת של אדם ואשמו משידי רוחא חדל צבולת פי' הדבר הוא כך כבר נודע שאין הנקבא לוקחה שום אור אלל ע"י ז"ל וכו' הנזכרות עלמן אלל שנקבלם אס לא ע"י זיווג מוש צבולת הראשון' דבעל עמה ואז סס יולא' לגמרי מן הניקוד שלו וכתבים ביקוד שלה ואלו נשארם ממיד סס והס חיותה וכו' כל השלימות אינו אלל עד היות צה סג' אלו שהם סס צין וכו' וסס צין הוא המעלה אחיכ כל סג' דשאר זיווגים שמואל ואילך וכו' כי ביאה ראשון' עושה ארוה כלי ראוי לקבל עיפה סרוע וכו' וסו' ענין רוחא דשכי' צה צעלה צבולת קדמאה עכ"ל וסס צלרוש ס' זיל ועיכ נקרא סס ססוא רוחא צין כי צין הוא גיע' צ' הויה סו' א' לזכר ואחר לנקב' וכו' כי הפשוט של הויה דהסין סס' סו' והמלוי סס' ס' אותיות רד סס' וכו' ואחר כך צעה סזיווג דביאה ראשונה נחלקים ואז זיל לוקח סו' אחס' סו' צ' כיחנה לנקבא צעה סזיווג ככ"ל גם צזו סו' ככללים שפחים ע"ד סכ"ל ונקרא סס צין עכ"ל והנה עם כל זה נחצול מושכה גי' אך קשה זה עכתי המחבר שכתן ילה סס' סס' ל' למינה שכתן לה סס' כנו סמוצור לעיל ואפשר עושה קופר הוא ול"ל שכתן לה סס' וק"ל ומה שכתב המחבר מושכה ד' עד חמילה מושכה ס' מוצר צבער השמות פי' זיל ונצאר ענין הדעת

החיצון רדעת הוא ריבוע היה וארני משולבים ובסדר הזה שנזכרו כי מקף החיצון הראשון עלה לכתר :

פרק ג א בכלי החדד החיצון אל האמצעי רבוע אל מלא הפנימי אל מלא ומקף החיצון שלו הוא ריבוע אהי ומקף דנצחה משולבים ובסדר הזה שנזכרו וכשילוב בכתר : ב ובכלי הגבורה החיצון שם אחד שמספרו ע"ד והוא שם אכרמים הידוע האמצעי שם אלהים הפנימי הוי בניקוד אלהים ומקף החיצון שלו הוא ריבוע אהיה ומקף הדרודה משולבים ובסדר ודרך מקף החיצון דחסדה : ג ובכלי התת החיצון תמורת שם צבאות באית ביש והוא שם השתפא האמצעי שם צבאות הפנימי אלהים דירדין ומקף החיצון שלו הוא מקף דחיצון דנצחה ומקף החיצון הדרודה משולבים ובסדר הזה שנזכרו וכשילוב האמור בכתר שכל נתח כאות אחד חשוב :

פרק ד א בכלי הנצח החיצון שם אל שנתחלפו אותיותיו באותיות המאותרות להם וסמכות אצלם באהב בית והוא שם בים האמצעי רבוע אל הפנימי אל וכדרך זה שם אלהים משתנה בשלשה חלקי כלי החרד לפיכך יהי בחיצון שם במוכן : ב ומקף החיצון דנצח הוא רבוע שם קמיג יתר די כי די אחרונה מלאה ה' ומקף החיצון דהוד הוא רבוע שם קניא חסר די כי די אחרונה מלאה א' : ג ובכלי היסוד החיצון רבוע שם שדי דגוש האמצעי שדי גיב דגוש הפנימי שדי מלא גיב דגוש : ד וארבע ב' יש לשם זה של שדי שביסוד דנוקבא הראשונה בציורו והוא שלשה וי' כדחשן כאמור בשדי דזיא ואחריהם כה והיא נעשית משולי השין שעליה עומדים הקיום ואחריה הדרת והיוד כמו שהם ומספר ציור זה הוא פיב : ה השניה הוא שדי מלא שמספרו תתי"ד השלישית אותיו ראשונות של המלוי שמספרם

מז

מגיד עכ"ל ואעפ"י שכלן אינו מזכיר ציוס הגי כיקוד של ה' אחרוני' השרש והמלוי א"ך נכקדים כלמד מענינו שהרי מדמה כחן יוס ג' עס יוס ו' נחשואה א' וציוס ו' ציאור צהדי' א"ך כיקוד ה' אחרוני' השרש והמלוי כמו כיקוד ה' ראשוני' השרש והמלוי וק"ל והנה בכל המלוקות הללו אין כיקוד צו"ד של מלוי י"ד ועיין בכוונת המורי עס מצולח הטיב עיין זה ג"כ ומה שכתב המחבר צמשי' ז' עס ס"ג שאלותיו השרש שבו נקודות כמולאס לא מלאחי מקורו ומה שבי' המחבר צמשי' ח' כבר מצולח לעיל צביאוריו לפרק א' ומשנה צ' כי עס הארבעה כל הורך צענן זה ע"ש :

פרק ג הנה כל פרק זה כבר מצולח לעיל היט צ צביאוריו לפרק א' עיין עס וזה שכתב המחבר צמשי' א' וצבילוב "האמור" צבחר ר"ל שכל נחה כמות א' חשוב למשל נחה אחרון כחן א"ך הא יוד הנה אינו נחשב רק כמות א' ולכן לא משולב שום אוח צניהס ונחה שלפני אהיה גם כן נחשב לאות א' ואין משולב שום אוח צניהס וכן צשאר המלוקות ומה שבי' צמשי' ג' וצבקר "ורדך" ונקיף "החילין" דחקרה ר"ל וצבקר שקורס הוא הנחמים דרצוע אהי' לנחמים דנקיף וצברך סיינו דרך סילוב האמור צבחר כצוכר וקלח קסה למה השמינו המחבר לכחוב כן צספירת החכמה :

פרק ד משנה

הנה מה שכתב המחבר צג' נשכיות הראשונות כבר מצולח היטיב לעיל צביאוריו לפרק א' עיין ומה שכתב צמשה ג' שדי דגוש עיין צביאוריו לנחכת א"י"א פרק ו' משנה א' עס מצולח כי עס שדי צביקוד מלכות הוא דגוש עיין עס ומה שכתב צמשה ד' וס' מענין ארבע צחי' עס שדי מצולח הטיב צבער וי"ן ומ"ד דרוס ו' ז"ל ועמה כצאר די צחי' אשר רמזים ציקוד שנה ע"ד הכ"ל ציקוד דז"א הראשונה סיא סחלי"ר אות ס' צצחי' ג' ויין וגי יודין על ראשיה ולענה מהס סולי תחתי"ן הסין עשוי כמין כי ספוכה כזה וצצ' ועס הדי' וס' הרי ג' פ"צ וכו' והצ' הוא עס וי"ן שדי דזילאי שהוא כמנין הטי"ד וכו' וסג' הוא ג' אותיות אונלעות שנמלוי עס שדי והס אותיות לו"י וכו' והדי' הוא ג' אותיות אחרונות שנמלוי עס שדי והס אותיות ו' ח"ד וצסה ככנסים ק' צרכאין הכ"ל צגי"ו חכ"ד עכ"ל ופי' ק' צרכאין ג' חכ"ד מצולח עס צברוש ו' הכ"ל ושרש הדברים שק' צרכאין נמשכים מג' אהיה צצאיימא דירדין ואלפין והסין והס צג"י חכ"ה עסס ג"י צן וצח עס הכוכל ועיין עוד צדרוש ה' מענין ק' צרכאין הללו ולסון המחבר שכתב שמספרם ק' וצוגמנס עמוד (א"ה כן ה"י הנוקבא לפניו אצל כבר חקתי' צפנים הנוקבא כאשר מלאחי צמ"ח יסן) ועיין צספר

מ"ו הרביעית אותיות אחרונות של המלוי שמספרם (תניד ובהינתם) ק' ומקיף החיצון דיסוד הוא השם שנרבע בנצח : ו ובכלי המלכות החיצון רבוע אדני האמצעי אדני הפנימי אדני מלא ומקיף החיצון דמלכות הוא השם שנרבע בהוד : ז ומקיף המקיף על כל מקיפי ז'ין הוא רבוע אהיה מלא ומלא דמלא בארפין ואף הפאין שבו מלאים אלה :

כל פרטיה : ב והמזון שלהם וחיותם הוא מהשתיה ששותים מאימא כיצד מה שנמשך ממוחא דאריך עובר דרך פנימיות גופה עד שמגיע לראש ז'ין וממנו שותים ומחיים שלש ראשונות שלהם : ג ומה שנמשך מסח אימא עצמה שדינים מתערים ממנה אינו עובר דרך פנימית גופה כי מים מלוחים הם ושם היו מתהפכים למים אלא כרוק היוצא מהפה יוצאים משם ובעברם בין שפתים מתמתקים ממלחם ודרך חוצה יורדים עד השש קצוות דז'ין ושש קצוות אלו שותים מהם ומחיים עצמם :

מסכת זיווג זין

פרק א א ובללות היא הוא ו' של שם ושם מה עם כל פרטים ובללות נוקביה היא ה' אחרונה של שם ושם בין עם

פרק ב אוזיווג ז'ין לפעמים הוא בכתרם והוא הו"י אהיה ולפעמים

בחביד

משנה

אם מה שיורד מראש סלה עלמה יכנס צפנים בגרונה ויעבור בכל גופה הנה יהיו מים מלוחים ומים מרים ולכן הם לריכים ללאח דרך הפה ולא יכנס בגופה כי הלא הם מלוחים קלח להיוחס בקוד בינה עלמה ואם יעברו בכל גופה יהיו מרים ולכן יולאים מהפה והם קוד הרוק שאדם מולא מפיו וכו' ויולאים דרך השפתיים וכו' ושם מתחמקים וכו' אך השחי' הנמשכת מלמעלה מן הבינה אל תוך פיה הם מחוקים מאוד ואף אם יתעברו בגופא אינם נלמחים ולכן ככספי' דרך הגרון עכיל ע"ש שמאריך וכוונן עטם לשבח בקוד מים מלוחים ומים מרים וקוד הסכין איך מתחמקים דרך השפתיים והנה כעלמה ה"ל ביאור כל פרק זה :

פרק ב

הנה מה שכתב המחבר "וזיווג ז'ין וכו' הויה" אלה מצבאל לעיל צביאורינו למס' זיווג אר"ח פרק ז' משנה א' ע"ש ומה שכתב המחבר "וזיווג ז'ה" ד"ז"ן" הוא "צבור" כפ' כפופה וכו' גלות השכינה עיין עכ"ן כפ' כפופה המחבר צביאורינו למס' זיווג אר"ח פרק ז' משנה ז' עיין סס והוא צפעתי' סער כ"ח עוד ע"ל כי בקוד יחוד הויה ונלכות סכרמו צבור כפופה יס' למקור נפשו למישה שחיד דחוי' הכרמו צבור כפ' פשוטה לריך למקור נפשו על ק"ה עכ"ל ע"ש וכן הוא מצבאל כפופה ק"ש ע"ש ומה שכתב "שהוא" "מספר" "השכי" "יודין" מצבאל כמה מקומות ומציאר בהדיא בזהר פנחס ז"ל רזא דלות כ' י"י מן יאהרונה" עשרה עשרה הכ"ף והנה צענר מין ומ"ד דרוש ד' מאריך צבור הטיפה קוד אויר מים רקיע ע"ש שמאריך והנכי אעתיק צקולר המלטרך לעכיניו ז"ל דע כי הנה אין סוס טיפה שאינם כלולה מצי' ק"ג מ"ה צ"ן והנה צחי' הטיפה עלמה של הזכר שהוא צחי'

מגיד
צקפר מלח סמורים דף פ"ד דסס כחז ענין ד' שמות שדי צביקוד ז"ח וענין ד' שמות צביקוד נוקבא ודצניו מוצאים דצברי המחבר צמק' מוחה פ"ג משנה ח' ז"ל הרבעי אותיות אחרונות של המלוי דשדי שהם נר"ן והיו ודל"ה הם נקודות הנו"ן שצא קגול והח' שצא והד' קגול ומספר הניקוד הוא מלה עכ"ל וכאלה שטענה קופר דצברי המחבר וכל"ל הרביעית אותיות אחרונות של המלוי מנקודות שצא קגול שצא קגול שמוספרם ק' אך קשה למה לא הצי' המחבר ענין הנקודות אשר בכל לוי' סס שדי כמו שהצי' צמק' מוחה ול"ע ועיין לעיל צביאורינו למסכת שמות ז"ח פ"ג ע"ש ומה שכתב המחבר צמסנה ו' וצמסנה ז' כבר כתבאל לעיל צביאורינו לפרק א' מוסכת זו ע"ש וק"ל:
פרק א משנה א' פסונו ואין לריך ביאור ועיין מזה מוסכת א"ק פ"ג סס מצבאל היעני והנה שארי דצברי המחבר מצבאלים היעני צכוונה סער ערצ יוס כפורים ח"ל אמנם אצאר לך החילה מוזן אר"ח וכו' אצל למוטה צר"ן הכל צבור שחיה וכו' והנה מן ע"י דבגלגלחא דר"ח נמשך קוד אכילה ומזון לשהא וכו' אך מהצינה כעסכ"י ז' מיני שחי' לז'ין ע"ד הנו' כי משם ולמטה הוא קוד המים והנה ומה שחידר אל הבינה מלמעלה דרך המה שלה על הפה שלה יורד דרך פנימי וממנו כיזוכים ז'ין ג"ר שלהם ומה שחידר מן הבינה ממה שלה ממש וממשך עד הפה שלה ומסס יולא לחץ ויורד עד ו"ק של ז'ין וכיזוכים ממנו עכ"ל ועיין במסכת זיווג אר"ח פ"ח משנה ז' ומה שכתבנו סס עוד סס צכוונה הכ"ל ז"ל והנה זה היפך מן פה דר"ח כי סס היותר עליון יולא לחץ וכאן היותר עליון יורד צפני' אך הטעם הוא כי כאן שהוא צינה דריני' מתערין מינה וכולה היא קוד לחי' קוד דריני' לכן

זה נמשכת אל החסד שמספיו הוא עיב כמספר
 הירדן דעיב וסיג ושני כוללים וחסד זה הוא
 דאבא וממנו מתפשט בכל ז' התחתונות שלו
 ומשם לחסד דאימא וממנו בכר שבע
 התחתונות שלה: ד' וכשנמשכת ביסודה
 מקבלת הטיפה הזאת מאה כרכות כי מלוי עיב
 שממנו נמשכה עם שם בין שביסוד ההוא
 דאימא מספיו עם שני כוללים הוא מאה והוא
 מספי השם בין עצמו בזיות ההחין שבו
 מצויירם: ה כיצד היה ראשונה ומלואה
 בצורת דיו הרומזת לתבונה הנקראת ד' המקפת
 לזיא הנקרא ו' בעיבור ראשון והה' שניה ומלואה
 בצורת

משנה

נקרא מים יען שנמי' זאת השני' היא ד' יודין משם
 ע"כ צמול הח' וג' תחתיים מלצנסיס גבי יודין רסיג
 הרי כולם הם ז' כמין עי' ושני כוללים רע"ב וסיג
 הרי ע"כ כמין חקד וכבר ידעת שחקד הוא מים וכו'
 ואפי' שג"כ הם מתלצנסיס גבי יודין להסי' יודין
 צמול הי"ג אינו עולה צנסיס וכו' כי כל עיקר התלצנסיס
 זה אינו אלא צק"ב שהוא עם הוי' שהוא זכר עכ"ל
 ע"ש והנה כתבאלו דברי המחבר עד מנשה ד' ומה שבי'
 "ושלשה יודין" שבו "מתלצנסיס" צרם "היולא" עקקיא
 מגומגמים דבריו ולפטר טעמות כפל דרפוס ומה שכתב
 המחבר מנשה ד' עד סוף הפרק מוצר ג"כ שם
 דברוש הכ"ל ח"ל וכבאר עתה ענין שם צ"ן היכן
 כרעזה בנייפה זאת הנה כתבאר צוהר פרשת לך לך
 שהקצ"ה מנצק להטעמה צוהר צרכאין כמין לך לך
 והנה מוצל הח' משם ע"כ יודין אשר שם כמשך עתה
 מלוי שהם מ"ו ושני אותיות אלו גבי' אותיות מלאה והם
 צמי' קי' צרכאין הנזכר וגם הם מולל אותיות מ"ו מש'
 ויו יהי' גבי' ק"ב והם צמי' ג' מלואים של ע"כ סגי'
 מ"ה שהם מ"ו ל"ז ע"ע העולים קי"ב ולא"כ כמשך קצ'
 זה עד אי"ל צנסיס צ"ן דההין אשר ציקוד דאימא וגם
 שם צ"ן הזה הוא צמיכת קצ' צליוור וצמקפיו כמו שכתבאר
 אח"כ ובי' והנה גם קצ' זה כרסם ציקוד עלמו שהוא
 רחם הנקצה שהנה יסודו שהוא הרחם וכו' ומקבל קי'
 צרכאין הנזכר ויש צרם הנזכר צ' לירי דלחות כמדוע
 וכו' הרי הם קצ' צרם הזה אשר צו שם צ"ן דההין
 וכבאר עתה איך יש צמיכת קב זה צנסיס צ"ן עלמו
 וכו' שהנה יש כאן צנסיס צ' ההין ראשונים וצ' ההין
 אחרונים ותלויי צ' ההין ראשונים צלורת ד"ו ושני'
 צלורת ד"ו והנה שם זה גי' צ"ן ולויר הד' ההין
 הנזכר גבי' מ"ה הם ק' ואלו הנקרא קי' צרכאין אשר
 צליוור שם צ"ן צליוור דודי עכ"ל וכרחה הא דקאמר
 צמי' קצ' זה "צנסיס צ"ן עלמו כוונתו ראשי' היכות קי'
 צרכאין

בכח"ד שלהם והוא הויה אלהים וכשהוא
 בשבע תחתונות שלהם הוא הויה אדני וזיווג
 זה דיוין הוא בסוד כף כפופה שהוא מספר
 השני יודין שבעני קצוות השירוב של הויה
 אדני המתחברים בכח שם מיה עי' הצדיקים
 המוסרים עצמם למיתה על גדות השכינה:
 ב' וכיצד נעשה המזל העליון מזדווג עם המזל
 התחתון ומוריד אור שם עיב שבו והוא סוד
 נשמה לנשמה החופפת על המה וממנו נמשך
 לבוש אחר ממים הנחלים מסיג ושלשה יודין
 שבו מתלבשים בדם היוצא מקסיא שבמזל
 התחתון שבו שלשה יודין כמוהו: ג וממזל

מגיד

צמי' מוח הילך איכה אלא שם ע"כ דיוין לצד טיש
 צמלי ד' יודין ומלוח ד' יודין נמשכת זאת הטיפה
 כלולה מדי' יודין ההם ולא היא צאה כלולה מחיה רוח
 כפש נשמה שהם צמי' ד' יודין עלמן אונס שם ע"כ
 הנזכר שמונו נמשכת טיפה זו כלולה מדי' יודין הוא
 העולה דרצה עליון הנקרא חקד עילאה והוא מול ח'
 לדיקאל דל"א הנקרא כולך חקד והוא זכר כמדוע
 והוא צמיכת חקד כי כן חקד כמין ע"כ ומול הח'
 שהוא נקרא צנסיס ע"כ דיוין ויורדים מאלו הדי' יודין
 צקוד זיווג אל מול הי"ג ונקב שהיא קצנה ומשם נמשכים
 עד ו"ק דלצא אשר הקלה הראשון שבו נקרא ע"כ חקד
 ומשם עד ו"ק דאימא ומשם עד חקד ז"א ומשם נמשכים
 ציקוד ז"א וכו' ומחזור אל הענין שהטיפה הכ"ל שהיא
 כלולה מדי' יודין איכנה מתעבה ומתלצנסיס כלל צרדחה
 ויש צה כללות כרכי' וצמי' זו נקרא אור מעשה צראשיה
 וכו' והרי צמי' זאת נקרי' אור שהוא רוחניו הספירי' וכו'
 וכבאר צמי' מים שהוא צמי' שם קי"ב כי אור הוא צמי'
 ע"כ והנה הטיפה הזאת שהוא כרכי' כנז' לריכה
 להתלצנסיס צלצנסיס דק כדי לרדת למטה וכו' אונס נעשי'
 לה לצנסיס דס הארס הנמשכת עמה מרענת העליון הנק'
 מול והענין שגם כמשך צמי' לצנסיס הכי' הנקרא מים
 מדי' יודין עלנסיס צמול הח' ומורידים אל מול הי"ג
 שהוא נקרא ונקב והוא שם איהם דיוין כמין ונקב
 ויש צו ג' יודין ולא זו הצמי' השנית של הג' יודין
 כחלצנסיס גבי' יודין של אהי' שצמול הי"ג וכו' אצל ד'
 יודין דעי"ב אינו מתלצנסיס משום אור הגדול שבה אצל
 הג' יודין תחתוני' הם מתלצנסיס אלו עם אלו והם
 מתעבזי' משא"כ צמי' הראשונה הנקרא אור של כל
 הדי' יודין לא כחלצנסיס אצל צמי' זאת השנית גבי' יודין
 תחתונים כמעט וכחלצנסיס גבי' יודין דההי' אך יוד'
 הראשונה שהוא צמי' נשמה לנשמה לא כחלצנסיס כלל
 וכו' אך זאת שנית נקרא מים שהוא דס וכו' וגם

בצורת ד' ה' רומזת ג'כ לתבונה המקפת לז"א
 להגדירו בעשר ספירות בעיבור שני ושם בין
 עם ארבע ההין אלו מצוידות הוא מספר ק' :
 וזמאה ברכות אלו הם סו" העור החופה על
 הבשר ועם שני צידי דלתות שברחם הניקבא
 הוא קיב והוא מספר מזוי עיב סיג מ"ה :

פרק ג

א ומיסוד זה דאיכא יורד בז"א ואז
 הוא נקרא הוי' אלהים כי הטיפה
 היוצאת משם הויה דעיב מתלבשת בז"א
 הנקרא לפעמים אלהים ומספר שני שמות אלו
 הוא מספר ארבע יודין דעיב שהויה הטיפה
 בדי רבוש עם מספר שבע יודין דעיב וסיג יחד

שהוא הטיפה אחרי שנתבשה עם שני כוללים:
 כ ובהיות עיב זה המלוכש בסיג בז"א מתלבש
 סיג זה במ"ה שבוכי בהיות הארפין של מזוי
 הההין בצורת יוד הרי אף הוא כסיג ודם סוד
 הבשר החופה על הדם שהוא עצמה שבוזו
 רכיג אשר היא ראש אחרים דאחיה שמספרו
 דם יורדת ומתלבשת בא' שבאמצע הואזו
 דמ"ה שמספרו אדם ונעשת דארף הזאת
 דמ"ה ראש רבווע אלהים ונקרשים מימי הטפה
 ההיא ונעשת כמו רקיע : ג וטיפה זו יורדת
 ביסוד ז"א ושם שם שרד הידוע מצויד בארבע
 ציורין והציור הא' שמספרו מ' הוא כרי לקבל
 הטיפה

מינה

ח"ך מחלצת שסס סיג צסס מ"ה סהנה אין חילוק בין
 ק"ג למ"ה אלף צמלוי שכי הסין כי צס"ג הם יודין
 וצמ"ה הם חלפין ועכ"ז כפי האמת הכל א' והוא
 צהקדמה א' כי כל צוד' אוחיו' דלפין צהס' לנטע
 מן הצ"י' לורחם יוד כזה א' והרי יודין צהסיג דכיג
 הם עלמון לורח חלפין של מ"ה ולזה גם מ"ה הוא כולו
 צמלוי חלפין עכ"ל עוד שם ז"ל גם דע צהא' שיש
 צאות ולו דס"ג הוא צמ"י אה"י כי א' דמלוי ולי' דק"ג
 היא עלמה מחלצת צאות ולי' דמלוי מ"ה שהוא גי'
 אדם והוא צמ"י אה"י אלף צצירידחה לנטע להחלצת
 צא' זו דמ"ה הוא צקוד אחרים דהסי' וכו' שהוא גי'
 דס וכו' דס דהסי' הוא מחלצת צא' דואזו דמ"ה ונעס'
 רקיע שהוא צמ"י צטר שהוא לצוש של דס וכו' אך עשה
 שחורה להחלצת צסס מ"ה עלמו ע"ד הכוכב לצוש שכי
 עז עשה נקרא אלפים צצמ"י אחרים ככודע צקוד
 רצוע כי אורה אה' דק"ג שהיא אה"י וכו' ואלד אורה
 א' היא נעשה כאן שם אלפים צקוד רצוע ואז נעשה
 רקיע כי צסס זה נקרא וכנגלה עוד שם דרוש ה' ז"ל
 אחר שמוצריך צקוד ד' צצמיות שהם אור מ"ס רקיע ק'
 צרכאין המוכר כי חז"ל והנה כל אלו הדי' צמ"י לריך
 שיהיו רמזים צקוד עלמו של הו"א אשר צמכו ונקבל
 הדי' צמ"י הכ"ל והוא שהנה היקוד נקרא שדי ככודע ויש
 צו ד' צצמיו' ל"ורים הראשון הוא וכו' עם ה"י הרי
 שם שדי מל"יר עד"י יה"י צגי' מ' הרי זו הכנה א'
 צקוד לקבל צמכו צמ"י של הטיפה העליוני' הנקרא
 אור והיא צמ"י ד' יודין דעיב שהוא כמין מ' ל"ור צ'
 וכו' יה"י צגי' עי' עם היודין והרי זו הכנה צ' צקוד
 לקבל צמכו צמ"י המ"ס שצטיפה העליוני' שהם ז' יודין
 דעיב ודק"ג והם כמין עי' ל"ור הגי' הוא וכו' הרי הכל
 כמין פ"ח והרי זאת הכנה ג' צקוד לקבל צמכו צמ"י
 הרקיע שצטיפה העליוני' שגם הוא צצמיות פ"ח שהרי

מניד

צרכאין עוד שם ז"ל וכנאר ענין ל"ורי אלו הנה דע
 שאות ה' צל"ור ד"ו מורה על צמ"ה איהא אשר היא
 והעצרה צצן זכר צמוכה וכו' לכן לורח ד"ו ד' על
 ו' וכו' וחל"כ צמ"ה צצור צ' לתח לו מוחין ונשלים
 ז"א ל"יס חה רמז צ"ה של"ור ד"ו ד' על " וכו'
 ואלו הם ק' צרכאין צקוד צנה וחל"כ יורד צמ"ה
 צין זה שצצמ"ה צקוד צנה וחל"כ יורד צמ"ה
 זו צ"א עד היקוד צצו והרי נשלמה טיפת מ"ד שטיקרי'
 היא עדי' יודין דקס ע"צ דמזל הח' ונשלמה צכ"ע צ'
 ק"ג מ"ה צין שהם לצושים אלו ככ"ל והם צמ"ה אור
 מ"ס רקיע וק' צרכאין ככ"ל שהוא העור החופה כולם
 עכ"ל וכחצ שם צגה"ה למ"ה הלצושים הם ק"ג מ"ה צין
 כי הטיפה עלמה היא ע"צ כמזכר והיא צמ"ה אור
 ומ"ס שהוא עור החופה כולם קאי אשם צין כי הטיפה
 היא מח אור וק"ג היא מ"ס צמ"י דס ומ"ה רקיע צמ"י
 צטר וצין ק' צרכאין צמ"י עור החופה כולם עכ"ל
 ע"ס ומה שכי' המחצר צמסנה ד' ע"ס ש"ני "כוללים
 הם" מאלה חמיה למה השנויע עעס הנוצור צעה"ח
 שמלוי מ"ו של ע"צ צעלנו גי' אוחיות מאלה :

פרק ג

עוד שם ז"ל והנה כשטיפה המוכרת ירדה
 עמה צזה הלצוש הרק הנקרא מ"ס צמוך
 ז"א ככ"ל אז נקרא הוי' אלהים כי עיפה זו הוא הוי'
 כי הנה כמסכת מ"ד יודין דקס ע"צ ועמה מחלצת
 צ"א הנקרא אלהים וכו' שהנה צמ"י אור היתה ד' יודין
 וצמ"י מ"ס ז' יודין ככ"ל הרי הם י"א יודין שמוקפרס
 ק"י ועם שכי כוללים השמות ע"צ ק"ג הרי ק"י כמספר
 הוי' אלהים ועמה לריך הצטר צמ"י הנקרא רקיע
 צצמ"י שם מ"ה והוא צמ"י הצטר והענין שאחר שאותה
 הטיפה שהיא אור נעשה צה לצוש דת צצמ"י מ"ס ע"י
 שם ק"ג וכו' לכן לריך עמה לעשות לה לצוש יומר
 עז והמ"ס יקסו ויעשו רקיע וכו' ולריך לצאר חלה

הטיפה היוצאת מתיב שכוארבע יודין שמספרים ארבעים: ד והציוור השני שמספרו ע' הוא כרי לקבל הדרם הנעשה ממימי הטיפה אחרי התלבש העיב שבו ד' יודין כפיג שבו ג' יודין שמספרם ע': ה והציוור הג' שמספרו פ"ח הוא כלי לקבל דכשר הנעשה כמו רקיע משני דמים שדם הדרם העליון דרבויע אהי' היוצא מא' הואי דפיג המתלבש בדם התחתון שהוא שם מ"ה אחרי שהוסי' ממנו הא' שבאמצע הואי שכו' שהוא ראש רבויע אלהים ושני פעמים דם מספרם פ"ח: ו והציוור הד' שמספרו ק' הוא כלי לקבל הק' ברכות וטיפה זו היוורת ביסודו נוהגת בו כח המיין דוכרין:

פרק ד א ודרך המשכת כח המין בנוקבי' הוא כיוצא בוא כי טיפת אור האורם נמשך מעיב דמול השמיני על דרך שנמשכו בוא אלא שהוא במספר אחר כיעיב עם עשר אותותיו הוא פ"ב והוא מספר האיבוע יודין שבו עם הכיב דעיב שהוא מורת דין: ב וטיפה זו דמין אינה נמשכת לנוקבא דרך אכא אלא דרך אימא לכד ושם היא כחי' מים וט' פעמים מים שבט' ספירותיה עם הדי' שנכתבה הוא מספר שדי מלא דהיינו שין דעת יוד (שמספרו תתי"ד) והי' הוא הטיפה הנמשכת מעשר אותיות דעיב ותית הם התשע ספירות שמספר המים שבהם הוא תית והד'

מגיד

נחצאר לעיל שזכינת הרקיע הוא נעשה מן א' דואו דפיג המהלצט גז' דואו דמ"ה ולוחו א' דפיג היא רצוע דסם אהי' שהוא ג' דס והרי גסס ויהי ג"כ אס הקרי אה' המוכר מוא"ו דמ"ה נכשר ג"כ דס הרי כי וי"ד הרלשון מנלצט צמ"ד התחטון דסס ויהי וספיהס גבי' פ"ח ליוור הרצ עי וכו' יהי' גבי' ק' והרי זו הכנה רביעית ציקוד לקבל זו זכינת ק' צרכאין שבטיפה עליונה וכו' והרי נחצאר העיב כל צחי' טיפת מ"ד עד דתה ציקוד דז"א הזכר עכ"ל והנה ענין ד' ליורי סס שדי שציקוד ז"א כזר מוצאר לעיל צומ' סמות ז"א פ"ג לכן קלרתי כאן בהערתקא:

פרק ד

הנה צשער הכ"ל דרוש ד' ז"ל ועתה נצאר ע"ד המוכר צחי' טיפת מ"ן שציקוד דטוקצ' דז"א שהרי נודע שצזיו ולמו שותפים צלדס זה נוחן טיפת לוצן שהס מ"ד וזה נוחן טיפת אורס מ"ן החלה טיפת אור סלה נמשכת ג"כ מנזל סחי אלא שהוא צלופן אחר שהנה סס ע"צ דודין ועס מפקר ו' אוחיו המלוי הרי פ"צ בס הוא פ"צ צלופן אחר שד' יודין שבו סס נו' ועוד יס צחי' מ"צ אוחיות בצפוטו ובמלואו ובמלוי מלואו הרי פ"צ ומאלו צחי' של פ"צ נמשכת טיפת אור דמ"ן של הנקצה והוא צחי' דיכ"י ובזורות ולכן נמשכת מנצחי' מ"צ של העיב ככודע כי מ"צ הוא צחי' גצורה וכשנמשכת לנעיה אינה נמשכת דרך אבא רק דרך אימא צלצד שהיא נקצה וכו' אח"כ נמשכת צחי' המים וכו' וסנה אלו כנשכו מהציוי אימא עילאה צלצד שהיא נקצה ככ"ל והנה צז' תחטוכיס סלה יס סס ס"ג א' ככ"ל וסס יורדיס חו"צ סנה צחוך ח"ג סנה ומלואו כל יס סנה ככלליס צ"ב אוחיות דסס ס"ג המוכר ומנע' ספירות סלה נמשכו עי פעמיו מים ומחר סלה צחי' ד' כי הכתר של הנקצה לעולם היא

משנה

ד' והנה עי' פעמים מים היא כמנין תד"י וד' הרי חת"ד וכו' והנה ה"י סס צחי' טיפה עליונה הנמשכת מ"ן אוחיות דמלוי ע"צ שצנזל סחי וסס מנלצטס צנוך מפקר ס"ס שהס צחי' המים ככ"ל צלחי חסנזן ד' עכ"ל ע"ש ומה שכ' הנוחר "שמפקר" המים "שצטס" הוא ס"ס כיונכו מפקר ס"ס צליוך " מעשר אוחיות דע"צ היה חת"י כמנין עי' פעמים מים כי ה' פכיומי' צחוך ח"ס וכן הוא כוונת לטון עס"ס המוכר והוא דוחק עוד סס ז"ל אח"כ נמשך צחי' הרקיע וכו' ועתה מוא' דאלקי' שצלימא נמשכת אל א' דלדני שצנוקצ' ומתלצקט סס וכעשיית רקיע והנה א' דללחי' דלימא לורה יו"י ושל דלני לורה יו"ד וספיהס כמנין מ"ו ע"ל עוד סס הג"ה למיח ומ"ו כמנין מלה ככ"ל עכ"ל וכיונכו כי מלוי ע"צ שמננו ילא הטיפה הוא מ"ו ככ"ל שמי' דמלוי ע"צ הוא כמנין אוחיות מלה עוד סס ז"ל אח"כ נמשך ק' צרכאין וסס כמסכין מנ' סמות של אהי' שצלימא דיויין דלפין דהסין וסס צביו' תמיד שהוא צבי' צן וצח וכו' גס העטס שחלס סיעור קומה סנקצה היה צד' ספירות תחטוכו דז"א שהס ס"ס וכה"י ועתה שכזר נחקנו מ"ן סנה גדלה כמורה וכמלא סגדלה עתה יוחר משיעורה ד' ספירות ומלי שהס ח"צ ח"ג ומלי ס"ס וכל אחר כלולה מנחה צרכאין הרי ס"ן ועס ד"ס תחטוכו הרי הכ"ד עכ"ל עוד סס ז"ל ועתה נצאר ד' צח כות אשר סס רמוזיס ציקוד סנה על דרך המוכר ציקוד ז"א הרלשונה היא סהל"יר אוח ס' וכו' הרי ג' פ"צ כמנין פ"צ של טיפת האור סלה וספיה הוא סס שדי צמלוי שהוא חת"יר שהס עי פעמים מים וואות של הכתר וכו' והרי זס כלי סני לקבל צו צחי' המים של הטיפה סלה שהס מ"ן והג' הוא ג' אוחיות אזלעות שבמלוי שדי וסס אוחיות לוי' וקול

והדי' היא דכתר שבהם עוברת הטיפה ההיא :
 ג אחיב נעשת רקיע ברמשיך האי של אלהים
 דאימא שהיא בצורת יו"י לא של אדני
 שבנוקבא שהיא בצורת יו"ד ששניהם כאחד
 מספרם מ"ו שהוא מספר' מלוי עיב שממנו
 יצאה הטיפה : ד אחיב מקבלת מאה ברכות
 מכל סמירה דח"ב וחגי וחצי ת"ת דז"א שהם
 כספר ת"ן ועם הדי' ספ"י שהיתה עומדת בנגדם
 לבד קדם שנתגלתה הוא מספר תניד
 שעם הכולל הוא מספר' השלש אה"י
 מלאים בשגש המלוי' : ה הטיפה זו יורדת
 ביסודה והדי' בחי' דשרי שיש בו הם כלי
 מוכן לקבל די' בחי' אלו כי הציור שהוא
 הבחי' ראשונה שניספרו פ"ב הוא כלי לקבל
 אור הטיפה שמספיה פ"ב ו והבחי' שני' שהי'
 שדי מלא (שמספריו תתיד) הוא לקבל בחי'
 המים שבחינתם שוה במספר' שדי מלא והבחי'
 השלישית שהם אותיות ראשונות של המלוי
 שמספרם מ"ו הם לקבל הרקיע שבחינתו מ"ו
 והבחי' הרביעית שהם אותיות אחזניות של
 המלוי שמספרם (תניד ובחינתם) ק' הם לקבל
 בחי' הק' ברכות וטיפה זו הורדת ביסודה נתולח
 כח המין ; והבאר מים חיים ישרה המעלה המין
 הוא הויה אלהים הו' האדני שמספרם באר :

פרק ה' א ועל ידי כחות אלו מזדווגים
 ז'ין ואפ"ם לא יהיה להם אלא
 בחי' אביא שהם אחרים דמיה ובין שאין
 יכולים להזדווג במקומם מפני עמידתם אחר
 באחר מפחד המזיקין אין מזדווגיב לעולם
 אלא פנים בפנים אלא שכדי לעשות כן עו"ם
 לא"א ושם מזדווגים זיווג שאין שם פחד :
 ב וזהו זיווג אחר באחר האמור בכל מקום
 שנקרא כן אעפ"י שהוא פנים בפנים מפני
 שאם היה נעשה במקומו לא היה
 אפשר לעשותו אלא אחר אחר באחר
 שאין ה"ך זיווג בכך ועונה זו דאחר באחר
 הוא לצורך שאר דעשי' (והוא הגרוע מכלם
 זיווג אחר בפנים שהוא אחר הזכר בפני
 הנקבה הוא מעולה ממנו זיווג פנים באחר
 שהוא פני הזכר באחורי הנקבה הוא מעולה
 יו"ת) אבל כשפנים דמיה ובין מאירים בז'ין
 אז אפילו במקום מזדווגים זיווג פנים בפנים
 (שהוא מעולה מכולם) ועונה זו דפנים בפנים
 הוא לצורך שאר וכסות דציורה . ג וחמשה
 מיני זיווגי' נמצאים בז'ין ואלו הם המעודה
 שבהם הוא מישראל ורחל ושני לו מעקב
 ורחל ושלישי לו מעקב וראה למטה מן
 החזה דז"א : ד וכביאה ראשונה עושה ז"א
 לנוקבא

משנה

פנים בפנים אך הכוונה לומר כי לא יכלו לעמוד ז'ין
 פנ"פ במקומו למטה להזדווגו ולהוליד אדם וזה
 והולדו לעלות למעלה בחי' אר"ח וכדווגו סם עכ"ל
 עוד סם ז"ל וכחזר אל הענין כי כיון שאי אפשר
 להצטרר עין' לנוקבא דז"א רק עיי' נעשה התחטותי'
 וז"ש וחדש לזין לעבוד את האדמה לכן ילאו ז'ין
 אחר באחר כי אם היו חזרו"י פנ"פ הקליפות נלחזי'
 לאחורי' של הנקב' לרוב תקפס עכ"ל ע"ש והנה נעשר
 דרוס חז"י"ע פ"ה מ"אריך צענין עובס וצענין צ'
 זיווגים של ז"א אי' חז"א וחי' פנ"פ וכתב סם שכל
 מליחות הסולדה אינה רק על ידי מוחין עליונים
 דלז"א ולכן עד מקום שנגיע זיווג חז"א יש סם בחי'
 הסולדי' חזו"ב אך נקס וחי' לא יש ומאריך סם צענין
 קוד ששרה כקוטה ועונתה לא יגרע וחז"א כח ססוז"ל
 ואונס להיות כי שרס צ' זיווגים אלו נמשכין ז'ין אשר
 שרשו לא ה"י רק ו"ק לצד בלתי מוחין וכו' ולכן אין
 הולדה בז'ין דיליה וכ"ש צעני' ועתה כבאר ענין הפרס
 ילדה מהעשי' כי הילד' יש זה כקוטה ועשי' אין זה

מגיד

והוא הכלי אל בחי' רקיע של הטיפה ח"ס יחי רקיע
 צמ"ך המים ויזל וגו' כי הצדלה היא צנתי שהיא
 הגבורה והיא צמ"י לוי וכו' והדי' היא ג' אותיות
 אחרוני' שנמלוי סם שדי וסם אותיות' תר"ן צהס ככנסים
 ק' צרכלון סמ' סהס צמ"י סמ"ד עכ"ל והנה מה סכתב
 המהצר "שמספרס ק' לר"ך עי"ן וכבר הקסתי לשאל
 זה צמסכת סמות רחל ע"ס ונה סכתב צמסכה ז'
 מצולר היטיצ צמוכס ק"ס שעל המטה צמוכס קוד
 צירך אפקיד רוחי סרלסי תיצוס ג"י צלר ע"ס סמאריך
 צכמה מי"י צלר ולח"כ כחז סם ז"ל ותכוון להעלות
 כסנה אל הסלכות צכור עי"ן כדי סתחמלח הסלכות
 מנייה זכרים ותקרא צלר וכו' וסם הו"י אלהים הו"י
 ארנ"י סג"י צלר עכ"ל ע"ס הענין היטיצ :

פ"ק ה'

הנה צעיר עי"ן ומי"ד פ"א מאריך צענין
 אדם ומה סילאו ע"י זיווג אחר באחר
 כחז סם ז"ל חכור כלל זה בכל מקום שאמרו כי
 אדם ומה על ידי זיווג אחר באחר
 ילאו אין הכוונה כפשוטו כי אי"א להיות זיווג אלא

דרך פי יסודו ליסודה : ה ושם הוי' זו שניה מתמלאת ונעשת בין והוה הרוח דשדי בנוה זיא ורוח זה עומד בה אחרינה שבה כדרך האמור באימא ועל ידי רוח זה מתעברת מנשמות הצדיקים מבחי' גי ראשונות דזיא שבו ומנשמות המלאכים מבחינת שש קצוות דזיא שבו :

לנוקבא כרי עיי מדריגה די וחי דשם בין שהי' ברחם אימה שהוא לקחו כונו בצאת ממנה ובחינת מיה שבו שהוא מוד עיטרא דחסדים שהוא הוי' אי משם בין זה לקח לעצמו ובחי' בין שבו מוד הויה שנית שבו שהוא מוד עיטרא דנכוורת שעד עתה אינם מאירים בנוקבא אלא איר מועט דרך עור זיא נותנם דה עתה בעצם

פ"ק ו

משנה

מגיד

זה ובחלוק' ראשון כחז למטה מן החזה וכיונכו דווקא על זיווג ג' לצד ולא על ז' הראשון' שהזכיר לפניו ומה שכחז המחבר במשני' די ובמשני' ה' מוצארים רוב דבניו בשער מין ומ"ד והנה שם דברוש ח' ז"ל דע אגס זיקוד אימא עילאה יש שם ז'ין א' והוא שהוא רוחא דשציק זה אצח וכו' נקרא שם שהוא רוחא ז'ין כי ז'ין גי' ז' הויות הוי' א' לזכר וא' לנקבה וכו' והנה כאשר יאל ז"ל מנענן אימו לקח שהוא רוחא דזיקוד אימא וכו' לכן לקח כל ז' הויות אלו וכו' ואח"כ צעט הזיווג דזיאה ראשונה כחלקים ולא ז"ל לוקח הוי' א' והוי' ז' נהנה למקצת צעט הזיווג גם צו הוי' ככללי' שניסם על דרך הכ"ל ונקרא שם ז'ין עכ"ל ושם דרוש י"ב ז"ל דע שחמלה לוקח ז"ל מיה וז"ן שהוא כללות רוחא דצובה דזיכה טבה ז' הויות פשוטות גימ' ז'ין והם חויג שצדעה שבו והי"ם מוגדלים גופא דז"א כנודע ואלו הם ללורך עלמן והי"ג כשארים זיקוד שבו אך הארחה לצד יולאה דרך אחרו צאחור ומוגדלים גופא דנוקבא ללורך גופא ופינימי' ואחר כך כחן לה צזיאה ראשון' סיג עלמן ועכ"ז יש להם כללות מ"ה וז"ן שהם חויג עכ"ל ושם דברוש ח' ז"ל וכחזור לזכר י' וחר ענין זה שהנה אימא עילאה היא הצנינה יש צה הוי' א' חס והי' תחאה של כחלקת לליווד ד"ו כנודע והם צני' ז' צנים זיין ולכן צלות זו של ה' תחאה שם הוא כיתון זה הצין של ההין הכוכר במקום המין שלה וכו' והנה יש ז'ין גיכ צנוקבא תחאה דז"א שיש צה הוי' א' חס וצני' תחאה דילה של זו הנוקבא הנקרא רחל שהיא אחרונ' צאלילות יש צה לורת ד"ו והוא שם ז'ין דההין עכ"ל עיש ועיין צזיאורינו למסכת שמוות רחל פ"ב משנה ג' שם מוצאר שז"א עושה לנוקבא כלי על ידי שם ז'ין הכוכר וזאו הרוח דשדי צביה ועל ידי זה מתעברת כי הוא המעלי' מין דשאר זיווגים שמאל וימין והנה בשער דרושי אציע פיג ז"ל ואמנם יש הפרש בין אלויות לצריאה כי אלויות מביע אור הג"ר צעלמותן אל ז'ין אצח שם ולכן יש להם יכולת להוליד נשמות הצדיקים אשר הם פנימי' כל העולמו' אך הצריא' שלא יקצק שם רק אור הדי' על ידי מוסך לצד לכן אין צו כח צצריא' רק להוליא נשמו' המלאכי' עכ"ל ע"ש היעני' הדק :

רק שארה והענין כי הלא ז' זיווגים ומזין אינם סם רק להמשיך חיות וספע הילרי' ועשי' לצד ללורך עלמן ולא ללורך הולדה ומזיווג האי' דזיין' שהוא פני' הוא כמשך חיות לילרי' צצחי' ו"ק ומזיווג הב' שהוא אצ"ח כמשך חיות לעשי' להחיותם צצחי' ג' נו ג' והנה קוד המייס והספע הוא קוד המזון הכרוז צכחז שאלה וצדבר זה שזין עשי' לילרי' אך זה שכיחוסף ילריה יוחר הוא קוד כסותה והענין כי קוד הכקות מורה על עולם הילרי' שהוא מוכסה מן עולם המוכס' עליו שהיא העשי' המוכס' על עולם הילרי' וכו' ואמנם כמשך לילרי' ז' אורוח אחד חיות לילרי' עלמה ז' חיות לצחי' העשי' המוכס' עליו זה שארה כקוטה אך העשי' שהיא עולם ההחתון מכולם ואין אחר למטה מונח שיקס' אותה לכן אין צה רק שארה שהוא חיות ומזון לעשי' אך כסות אין להם והנה ענין ה' זיווגים ומעלתם זה על זה מוצאר בפרק הגלגולים פרק ל"ה דף ק"ו מ"ד מאריך צענין ה' זיווגים הללו ומעלתם זה על זה והנה אעתיק לך צקילור ז"ל כי"ד יש זיווג של ישראל והוא זיווג ז"א עם רחל זיווג זה הוא צצחריה של טבה וצמוקף ואז רחל מתפשטות צכל אורך ז"א כמוהו מונס ואז מזדווג עמה כו' הזיווג השני יש ללחר זה כפי מעלות הזיווגים הוא זיווג יעקב ורחל כו' הזיווג הג' שאחר זה והוא זיווג יעקב ולאה אחר חלות כי אז אעפ"י שהוא לאה שהיא דיני' אחר חלות הם ממוסקי' וגם שמתפשטים צבל הז"א כו' הזיווג הד' הוא ישראל ולאה כיון שהם מן החזה ולמעלי' אין שם מוקום להפשטו החקדי' כו' הזיווג הה' הם יעקב ולאה קודם חלות וגם הם דיני' גמורים עכ"ל והנה זה סכתז המחבר למעלי' מן החזה דז"א כוונתו על שני הזיווגי' הדי' והסי' ועעמו ככתז צזיווג הסי' למעלי' מן החזה מוצאר שם צדף ק"ו ע"ב ז"ל גם יש זיווג אחר יעקב עם לאה צצריה דחול והוא צחליו העליון עכ"ל והוא דכתז המחבר למטה מן החזה דז"א מוצאר צכוונת ק"ם ז"ל אך ק"ם שעל המטה הוא ללורך זיווג של חלות לילה שהוא יעקב ולאה למטה מן החזה עכ"ל הוי' מוצאר צזיווג הב' הוא למטה מן החזה ודבני המחבר מנומנו' סכתז בחלוק' שני' למעלי' מן החזה וכיונכו גם על זיווג הד' הסכר לפני

שנבררו איא להעלותם אלא עי מיתת הצדיקים
 ממש בעשרה הרוגי מרובה שהעלו המין
 דאימא בנשמתם והמין דנוקבא זו בגיפס :
 ג וכאשר העלה המין האמורים מוריד חוג-
 הדשים מלמעלה ברחם הנוקבא ושם יושבים
 עד שתזדווג זיווג אחר ותוריד חוג-אחרים
 חדשים מלמעלה ואז הראשונים שירדו בזיווג
 אחר ראויים להצטייר בצורת וקר רוחני
 וקר תלבוש בגוף גופני כדי לבוא בעולם הזה :
 ד ובבא נשמה זו מצוירת קוֹחַת חלק מהרוח

הרוח

משנה

דצינה צין צמין דנוקבא דז"א וכו' והנה ענין זה חזכר
 צוהרפ' פקודי צענין הרוגי מלכות ואחר סם דגופא דלהון
 אחמקרו לסי'א וכשמוי' הן למלכ' קדישא והענין כמי' כי
 לא די שלא היו מצררי' מין של הנוקב' אלל גם מין דצינה
 ג"כ ירדו וכתערבו צקליפות המין והנה המין דנוקבא דז"א
 לעולם היו צרשות ק"א ולעולם לא ילא ומס' אונס מין
 של הצינה כבר היו מצוררים וחזרו לירד ככזכר והמין
 דצינה הם כצררי' ע"י כשמות של אלו " הרוגי מלכות
 והם מעלים אוחס מן הקליפות למעלי' צינה וכו' אונס
 העלאה מין; דנוקבא דז"א מחתא מן הקליפות למעלי'
 דנוקבא הכיל אינה אלא ע"י גופא דלהון ומס' סנהרגו
 וז"ש וגופא דלהון אחמקרו למלכא חייבא פ' כי סוד
 הקליפות אשר הם ק"א אשר צהס כלחמים המין
 דנוקבא דז"א צעלס ככ"ל שמועלס לא ילאו והם מוכו"י
 צהס ק"א ומס' והנה גופס של " הרוגי מלכות ממקרו
 ומס' ציד ק"א והריגתם כדי שיהי' צהס כח להעלות
 מין של נוקבא דז"א ומס' צוכוהן עכ"ל ע"ש והנה צעמר
 הכיל דרוש ז' ז"ל וסס צין הוא המעלה מין דשאר
 זיווגים שמואל ואילך וכו' והנה כאשר דולים זוין להזדווג
 יחד מאל ואילך כבר נודע שאין שום זיווג צעולס של
 זוין אס לא שיקדים להם חמילה זיווג א"י'א וכו' נמלא
 שצכל זיווג וזיווג דוין יוקדם אליו זיווג א"י'א ונחמיי'
 להס חרין עטרין מחדש ומס' יכולים להזדווג זה נוסן
 החקדים וזו נוחנה הגזירות והנה מאלו עטרין החדשי'
 מהן נעשה הולר עלמו אונס כאשר צלו אלו החרין
 עיטרין אינה יכולה הנוקבא להעלות מין אלו שלה ה"ג
 החדשה אס לא על ידי גזירות הראשונות סס צין הכיל
 וכו' כי אוחס עטרין ראשוני' שלקחו צנה אלילות ציווג
 ראשון הם כשארין לעולם וכאשר צלו המין חדשים
 איכס יכולי' לעלות אס לא על ידי אוחס ה"ג ראשונות
 עכ"ל עוד סס דרוש ח' ז"ל דע שהכשמות שהוא הולר
 הכולר מזיווג שהוא הם ה"ס וסי'ג החדשים וכו' ואז
 שתיסם מלעטירות יחד ונעשי' כשמה אסח אונס אין לך

קשמה

פרק ו א ודרך עיבורה כך הוא כי
 בתיקון הפיצופים נבררו כל
 המין שבהם חוץ כמין שלה שדהיותה סוד
 העשיה אי אפשר לבירם אלא ע"י בעשים
 טובים ולפיכך כאשר יעשה האדם מצות
 ומעשים טובים יעדה ג' בחי' של מין : ב ואילו
 הם אי המין שיש לה בקליפות שנית המין
 שברחמי שישית המין של הרוח האמור שבבחו
 עורים כולם כי הבחי' רביעית של המין שהם מין
 דאימא שנפדו בקליפות מחמת העונות אחרי

מגיד

פרק ו

הנה צעמר מין ומ"ד דרוש א' מאריך
 מאוד צענין מין שהוא מוסר המלכ'י
 סכצצרו ונחו אשר לאמר הסיקון כצברו וכ' סס ז"ל
 ואח"כ כאשר נהקתם נוקבא דז"א כחקי' חמיל' צמינה
 אצ"א ואז עדין לא הוצרכו מין דילה אשר צחוק המלכ'י
 הנוכר והענין כי כל אוחס חמיל' שמועלי' מונה הוצרה
 ג' אליהם על ידי המחצ' ולא היו לריכ"י אל מעשי'
 החחוכי' שעל ידיהם יצברו לפי שהקליפות אשר כנגדם
 אין צהס כח אצל צמינה המלכו' אשר הם צמינה העשי'
 ומס' הם כל עיקר ושרש והוקף כל הקליפות עכ"ל
 ע"ש שמאריך מאוד צענין זה וסורס הדצרי' שאי אפשר
 לצרר צמי' מין של נוקבא דז"א אלא על ידי מעשי'
 טובי' של צני ארס ואח"כ כ' ז"ל והנה צזמן חורצן
 ציה שני צזמן הרוגי מלכות צצרו מאוד מאוד העוטה
 ולא די שלא ה"י כח ציד צני ארס החחוכי' לצרר
 כ"לולות אלו על ידי הפילות ומעשי' טובים להעלותם
 צצמינה מין אלא גם חפ"י המין דצינה ירדו למטה
 וחזרו להחערבו צקליפות וז"ס וצפסעכס שולחה אונס
 ועס זה ה' העולם נאצד עד שהולרן הש"י לחקן
 העולם וזה ה"י על ידי " הרוגי מלכות כמי'ש צע"ה
 וחמילי' אלו לריכ"י להוריעך כי הנה ג' צמינות יש
 צענין עלייה מין האחד הוא צמינה המין צעלמן של
 נוקבא אשר צמינה זו כבר נהצאר למעלי' צמי' שניה
 היא עלמות הכלי של הרחם וכו' וצחוק הכלי זה יש
 ג"כ המין שלה וכו' וצמי' ג' הוא ענין שהוא רוחא
 דצגוה כי אין כח צמין להצטרר ולעלות מעלמס אלא
 על ידי חד רוחא דלעל צגוה ז"א ציווג' קדמא' כנודע
 והוא הו"י דצין ועל ידי זה מעלי' מין לגצי צעלה וכו'
 והנה אז צבורצן צית שני לא ה"י כח לעלות מין הנזכר
 אס לא צצמי' אחרת והיא ש-ולרכו " חסידים ההם
 להרוג ולמסור עלמן על קידוש שסס צפועל ואחר
 סנהרגו יש כח צכשמותיהן לצרר המין של המלכ'י
 ולהעלותם צצמינה מין צכל זיווג וזיווג ש"ס צין צמין

אור החשמל דעור החיצון דאימא ושמו אורפניאל נתפשט והלביש זוין מצדיהם והנערים מנעל תחת רגליהם והוא עומד תחת המקיף שלהם ועד כפות רגליהם נקרא אצילות :

פרק ב א והנתר מאור החשמל שמתחת

רגלי זוין עולה סביב מסך המנעל ההוא כמעקה על גג בית עולם הבריאה לשמור ניצוצות אור האצילות שלא יפרו : ב והמעקה הזה הוא בסוד הויות כי כן מדרגה החמשתית והשבעית דסיג והשלשית והשבעית דמיה והרביעית

משנה

אלא לרך חלעונו נוקבא דז"ל האפקקא זינס לאור פנימי דז"ל עכ"ל ע"ש עוד שם צפרק ו' ז"ל ונחזור לענין לפיוסם הקליפות צמקוס זה אנו ירחים שלא יחלחו הקליפות לינק מאור פנימי של המלכות הנקרא נוקבא דז"ל כי הללה הם עומדי ולכן הציתה אימא עילאי מנקה עליה וכו' כי כ"ה של אימא נכנסו ומתלבטו" גו רישא דז"ל צקוד מוחין כטודע והאמנס הלבוש היותר חילין שצבל לצושי כ"ה דאימא אינו נכנס חוץ רישא דז"ל חננס כשאר צחון של זוין ומנקה עליהם צמחית ונלבושו" ויומד מוחין להם מכנגד כ"ה עלמון שייכנסו צפ"י גו רישא דז"ל זה הלבוש הוא קוד חשמל עליון של אימא עילאי וכו' ועל ידי מלבוש וחשמל הזה אין יכולת בקליפות לינק מן זוין אור פנימי שלהם כו' והנס החשמל הזה מלבוש ומקיף לזוין מכל לדדיהי אפי' מתחת רגליהם ומה שהו' מלידיהם נקראה מלבוש ומה שהוא מתחת רגליהם נקראו מנעלי' וכבר כתבאר כי מלבוש גי' חשמל וכו' ומלאה כי שם אחי' דהסין צ"ה של הניי' אשר לצושיה הוא החשמל והנס מנעו נעש' גי' צח"י נעל תחת רגלי' זוין' והנס שם אחי' צמלוי הסין גי' נעל עם הסולל וכו' הנה נעל הזה הוא עלמו צח"י המסך המפסיק בין האילי' אל הצריאי' עכ"ל ע"ש והנה צליקויע פ' חיי שרה מוצאר כי זה החשמל נקרא אור פניאל וכן הוא מבוחר צמחה מקומו :

פרק ב

הנה צענר דרושי' אבייע פ"ז מאריך צקוד מלות מעקה ואחר כך כי ז"ל והנה צזה המסך אשר בין אצילות לצריאי' הנקרא גג הצריאי' לרך לעשות מעקה עשרה עפחים והענין הוא כי אונס שאור האצילות אינו יכול ליפול צצריאי' כי המסך ההוא נפסיק צמחית חננס חס לא יתי' שם מעקה צלרדי' גג יוכל ליפול אור האצילות דרך צלרדי' הגג עד הצריאי' ועד סיום העשי' מוחין למחילות צייע אמורי

ההוא ומתלבשת בו כרדי שתהיה שמירה ע"י הרוח ההוא מן דמוקים ובמעשה הראשונים כן מעשה השני' והשלשיים וכן כולם : ה ובאשר יבדה הרוח שנהחלק לחלקים ברוב הבנים אז אין האשה הרוח העליונה יכולה להוליד עוד עד שיותו לה רוח חדש כבריאונו :

מסכת החשמל

פרק א א וכרדי לשמור זוין מן המזיקין שלא יינקו החיצונים מזווגם

בגיד

כשמה שאין לריכה להתלבש וכו' צמחית הנער המני' על צדיה ולאחי' יולא אולד גוף אחד כלול מחויג' החדשי' ויולא מלבוש גי' צלבוט אי' הנעש' גי' מצ' כסוי' שהוא צלבוט מסקדי' דז"ל הראשוני' ובלבוש הגבורות הראשוני' דנוקבא חננס ודאי' שהחויג' החדשי' אינס לוקחי' כל הסוף רוחא דחסד דבגוי' וכל הסוף רוחא דבגוי' דבין דאעיל צנוקצא חננס ככל זיווג זיווג אין לך ולד צעולם שאינו לוקח מעט מהסוף רוחא דצ"י לעשות לו מלבוש כג"ל ואחריו צלו צין' הצבי שהם החו"ג אחרי' חדשי' גם כן וגם הוא לוקח מהסוף רוחא קדמאה דבגוי' ללורך מלבוש כג"ל וכן ער"י עד תשלוט כל הצמית שיוולדת האשה ובאשר נגמר וכשלים הסוף רוחא אז אינה יולדת עוד עכ"ל ע"ש והנה כתבאר כל זה ודוק :

פרק א

הנה צדרושי' אבייע פ"ה מאריך צענין קוד חשמל ולאחי' כי ז"ל והענין הוא דע כי הקליפות והחלוצים עומדי' ויוצרי' המיד צחמלע צין אור הפנימי אל אור המקיף ושם מקום מלצן ומעמדן והענין הוא כמו שהודעתך כי אימא מלביש ע"ג עתיק' וימין ואור' מלבישי' לאריך זוין' מלבישי' לאור' וכל זה צמחית אור פנימי ומלאה כי אור פנימי של ע"י הוא יותר פנימי מכולם ושל אימא חילון לו וכן הענין עד שמלאה נוקבא דז"ל חלונה מכולם חננס המקיפי' הם להיפך כי מקיף נוקבא הוא יותר פנימי מכולם והוא סמוך עם הפנימי של נוקבא עלמה וכו' והנה הקליפות והחלוצי' הם עומדי' צין חורחה פנימי' אל מקיפיהם פניהם אל אור הפנימי חחוריה' אל אור המקיף כי אין צהם כח להסחכל ולינק מן המקיף כי הוא גדול מהפנימי כטודע ומלאה כי אין מקום אל הקליפות רק צחמלע צין אור הפנימי של הנקבה וצין אור המקיף שלה עלמ' ואף כשגרס חטא ויונקים הקליפות אף מן הז"ל עלמו כטודע אינס ויונקים ממנו

מסכת כוללות האצילות

והרבעית רבין מספרים מעקה והוא גבוה עשרה כמספר המדרגה החמשית רע"ב : ג וכיצד נעשה משם ס"ג מ"ה ובין שירדו מאצילות עמד שם ס"ג סביב הבריאה ושם מ"ה חזר ועדה סביב הסיג ושם בין עדה מעד לס"ג והוא הוא המעקה :

פרק א א וכללות האצילות כך הוא כתיב הוא פריצוף אריך וח"ב שרו פריצופי א"א וויק שרו פריצוף ז"א ומכותו פריצוף רחל : כ ואעפ"י שכל א' משש קצוות ככור מעשר

מגיד

אחורי סכלים אשר להם וכו' כי כמו שהולך לעשות ומקד וקרקע אל קיום עולם אלילות שהיא ממש צמקו"ג הנצרי' כדי להפסיק למנוע שלא יפיל אורות של אלילות צנרי' כך לריך לעשות סכלים ומעק' צלדרי הגב גבוה " מפחים וזה אופן מעשיהם כי הנה נחצאר שהי' כח צמק' הלא הכעס' מלגוש הצינה להשפיע עד קיום עולם עש"י אומם לקיבה הנפילי הנזכר הולך המאליל לעשות המעק' וכו' ואומם מליח המעק' הוא וכו' כן כמו שכל ג' היות ס"ג מ"ה צ"ן כלולים צה"י דע"צ צמלי יודין גם קוד הלגוש הזה הנמקד מצינה דלילות להלגוש ג' עולמות אלו הוא ג"כ מצחי' ג' היות של ס"ג מ"ה צ"ן וכולם כלולים מלגוש אלילות שהוא סו"י של ע"צ דירדן ומלא כי אלו הלגושי' של צ"ע שהם ס"ג מ"ה וצ"ן קודם שירדו להשפיע למצי' העולם אחס' צמוד מעקה ועמילות לעולם האלילות וזהו שם כל הני' שמות שהם ס"ג מ"ה וצ"ן שעולי' רי"ו כומן מעקה כולם כלולים בשם ע"צ דירדן שהוא " אוחיות ומלא צהיות צאלילות אינם גבוהים רק " כי יחר גרולים הם " מפחי' צאלילות מן שלשי' מפחי' צבי"ע ומלא כי גבוה של המעק' הזה " מפחים כבוד סו"י של ע"צ דירדן צאלילות שהם י"א דלילות וכו' ואומם מה שאומרו שני' היות ס"ג מ"ה צ"ן ג"י מעק' הוא צלופן זה כי שם ס"ג יום " אוחיות הם ע"צ ושם מ"ה הם נחצר עמו ומספר ד' אוחיות הפשוטות שהם כיו עם מספר כלו שהוא מ"ה יהי' הכל ע"א ושם צ"ן צחי' אחרים שלו שהוא דרך רבוע כזה י"ה יח' יהוס הם ג"י ע"צ והנה ג' פעמים ע"צ הם רי"ו כומן מעקה וכו' וצילור עינן ג' היות אלו למה אלו עושים צהי"ה ע"צ צ"י יחצאר בדרוש רפ"ח כילולין מה ענינם כי אלו הרי"ו הוא מכללות רפ"ח כילולין אשר כפלו וחוזרים לעלות ולהיות צמוד מעקה עכ"ל ועיין ציצאוריו למקבת הכלולין פ"א צענן מדרגות השמות עוד שם צדדושי' צבי"ע פ"ח ז"ל אצל מה שמלאחי כחוצ אללי מכהיבה יד בשם מורי ז"ל הוא זה כי הנה אין המעק' הכעס' מ"ה היות הנזכר רק מהו"י אחרו"י של צ"ן צלדד והענין כי הנה כשירד האור העליון להלגוש אה העולמות הנה מה שירד למטה מן האלילות הם ס"ג מ"ה וצ"ן ואומם

משנה

כאשר חוזרים אלו ג' צמות לעלות אינם עולים כולם צאלילות כי גם הצרי' לריך כשפאר מלגושה ולכן כחצר שם ס"ג מלגוש אל הצרי' וכל זה הוא צנה ירידה האור לעט' כומק ומלגוש לה הצרי' ואחר כך כאשר עולה האור לעשות מעקה אל האלילות הנה חוזר שם מ"ה ועולה ומלגוש אה ס"ג כי כל אחד מהם גבוה עשר' וגובהם שרים וכשאר סו"י צ"ן דהסין והיא עולה בעולם אלילות וכעשה שם צחיכה מעקה אלו עכ"ל ע"ש היע"צ ודו"ק ועיין מזה צאלורות חיים :

פרק א

הנה צ' מפחיות הראשונות אין לריכים ציאור כי פשוט ומצואר צכמה מקומות עלמו ומספר וכבר נחצאר כל פרלוף ופרלוף צמקומו המיוחד לו ומה שכתב המחבר צמשנ' ג' מצואר צשער דרושי' צבי"ע פרק צ' כי שם מלריך צענן המקיפים ושרש הצרי' שם כי ראשון י"א מן הא"ס אור גדול ונחלק לשנים חלק א' ככנס צמוד אור פנימי ומה שלא הי' יכול לכנס ולהלמול' לרוב גדלו כשאר צחוף צמוד אור מקיף למשל צחילי' ככנס האור לכחך הכללי שהוא פרלוף אריך עם כל מה שצחוכו וכן צדדך זה י"א מן יקוד אריך האור ונחלק לשנים חלק אחד ככנס לאצח צמוד אור פנימי וחלק אחד כשאר צמוד אור מקיף וכן ער"י מחכו"י שהוא קוד אצח לצינה שהוא קוד אינח ע"ש שהוא מלריך צענן זה שהוא סוה צ"ן צכללות וצ"ן צפרעות של כל פרלוף ופרלוף וכח שם ז"ל אומם מהצני' יולא אור אחד ונחלק לנ' הליו כשאר צמוד אור מקיף ישר לכולו וחליו ככנס צמוד אור פנימי צמוד כל הויק ציחד וכו' וכו' יחצאר מלות ראשית הצ"י היתן אל הכתן וחילי' כשאר קוד ח"צ דל"ע ציה ג"י וכו' כי הלצ צמוד המקיפים הכל כי ח"ע הוא צכחך ורומז כי הכחך הוא אה א' דל"ע להורות כי הוא לצדו יס לו מקיף אחד צפני עלמו והע"ס אשר תחתיו הם כפרדות מומי ואינם צכלל המקיף וכו' וכן ער"י צ"ה צכמה כי החכו"י שהיא צ' יס לה מקיף אח' לצדה ושאר ח' ספירות שחתמה הם כפרדות מומה חסו צ"ה וכן ג"י צצני' כי הצינה שהיא הצ' כפרדת מן הז' אשר תחתיה וזהו ג"י אומם ז' תחתות כולם קסורים יחד זה צנה ואין

משנת מסכת כדלות האצילות חסידים ער

ספירותיו שמחכמה ולמטה ואילו הם הראשונה היא נשמת האצילות והיא רוחניות הספירות ונשמתם שלגבי האים נקראים מדות אף כי אין ברם מדה: ג והשנית היא גוף האצילות והוא עשר כלי הספירות שהם בעלי מדה כי שיעור קומה שלהם הוא רגזי פראות כי גדול אדונינו וריב כח מספריו:

פרק ג א והשלשית היא לבוש האצילות והוא עשר לבושים לעשר כלי והלבושי האלו הם החלוק של הכורא הנקרא זהריאל: ב והרביעית היא בית האצילות והיא

משנה

סמס צחינה עולם צעלמו סחוא סקנים והארץ והאירי סביניהם כי כל זה הוא צחינה הנחיים והם נקראו עולם אלילות אשר נחוכו יושב ארס העליון סחוא כסמה וגוף ולבושי ונלכות נחוכים צחיכל מלך עליון סחוא כללות עולם אלילות ואלו צחי' הדי' סם צחי' י"ס סחמחילין וסכמי' ככוכר ויס צחס ר' צחי' ככוכר וטור יס צחי' סחי' צחי' סה' כחר ככיל' סרס לכולס ויס צח ג"כ סרס ר' צחי' סכוכר ונללל סצחינה אור סכסמי' סצכחר סרס לייס סכסמה דלילות סחמחילים וסכמי' ככוכר וצחינה סגוף דכחר עליון סחוא סרס לייס סגופות סבייס דלילות סחמחילין וסכמי' ככוכר וצחינה סלבוס סכוכר סצכחר סרס לייס דלבושים סבייס דלילות וצחי' סיכל סצכחר סחוא סרס לייס סצחיכלות סבייס דלילות סחמחילים וסכמי' ככוכר עכיל ועיין צעער סשמות פי' סם סכמי' עכין רליו אלפס רצבות סרסאות סחוא כענין גדול אדונינו וריב כח עיס: **פרק ג** סכה צ' וסכמיות סרסאות ככר עזואר לעיל צצחורינו ספרק צ' ועכין סם מ"ב

סעזוכיר סמככר צנכסג ג' עזואר ככמס עקומות וסכה אחרק קלח כדי סיהצכרו דכריס סכה צעער כסח סככור סי' זיל ענין סם מ"ב סיס ככל עולם וג' עולמות אצ"ע עסח"כ צעולס עסי' וכי' וסכה אלו סם סם מ"ב דלילות סחוא ר' אסחיות סכסעות דסמי' וי' דמלוי אלפיץ וכ"ח דמלוי סמלוי וסם מ"ב דכריחה סם צ' סמות אס"יה יס"ו וכי' ססס ג' מ"ב וסם מ"ב דיכירה סחוא סם מ"ב סמנות צריח אינל ציכח וכי' ועיס דכרי כי צי' יד יד סם מ"ב וסם סוד ג' סידים ססס יד סכדולה מייניחל יד סחוקס וסעחללל יד דמס צחללללללל וסם סוד מצי' וצחס ככללים ד' סחמחוכי' כה"ס כי סכה סם מ"ב יס צו ז' סמות ככודע סחוא צו' סחמחוכים אומס סורקו אינו קקרא רק צצמי' לכר וסכה ארס דיכירה יס לו ג' ידים ססס סוד מ"ב דלכח

מעשר לא נקראו סרצופים לפי שאין ברם ניתוח אברים: ג לפיכך אין להם מקף ישר מיוחד לכל א' ככל סרצופים אלא ראשית גז אור פנימי שיצא מיסוד אימא להאיר דרם הקו מהכהן איש חסד ער למטה במקף ישר אחר:

פרק ב א וחמשה בחינות יש בכדלות האצילות ואלו הם הכחינה הראשונה היא הכתר שבו שהוא כחינה האמצעית הירועה שהוא שרש למה שלמטה ממנו: ב וארבע בחינות אחרות הם ב'

מגיד

ואין סחסד נכרד מן סחמחונות צמקי' צפני עלמו אומס עקי' סרסחון סל סחסד סחוא סמקי' אס כל סה' ציחר צלי סירוד ועקסר אומס יחר ונללל כי סמקי' סל סחסד סחוא סרסחון מ"י סחמחוכי' סחוא עקי' לכולס ציחר וכולס צו ככללים ו"ס סג"ז סחינן לכתן כי מן סה' אסר סחוא סצניה יולל אור עקי' א' אל כל סז' וסח אסחיות ג"ז וכל זה ניסן אל סכסן סחוא סחסד כדי סכל סמקי' סל כל סז' סיולללס מן סה' אסר זסו ציחור אסחיות ג"ז יסיו כולס ככללים צכסד סחוא סכסן עד כחן לסוכו עיין סם סיע"ב:

פרק ב סכה צעער דרסמי אצ"ע פי' ככצ ז"ל וככחר דכרי כי סכה צככרס סחוא ססחי' מדיגי' מוולעס צין סחאליל אל סחללל כי יס סרסק ציניסס ככצחו סמיס מעל סחרן וליך ילי' זה צוח וליך יכרל זה אס זה ססס צ' קלוות אס לא יס' דכר מוולע צניהס ומכברי וסח קרובה אל סחאליל כס קרובה אל סחללל וסכה צחי' זו סכקרא ככר וכי' כי סכחר סחוא צחינה מוולע וסחאליל לנללל וסמעס כי סצחינה יוחר אחרוי' מכל סחפסר צחי' סחוא אסר סחלי' צחי' א' סיס צו סרס כל ס"י ספירות צעללס גדול סחיל סחיות לנלללים יוחר דקוח מומו עכיל עיס עוד סם ז"ל כי סכה פנימי' כל סחלילות סחוא סרוכיות סכקרא כסמה וסחא ומלכסח סוך אצרי סגוף סכקרא כלים ססס ס"יס וכי' וכמזור לענין סכוף כי זו סחוא סצחי' סכקרא י"ס י' מידות כי יס צחס גכול ומדה כמי' צכרקי' סיכלות צסייער קומס סחוא רליו אלפס רצבות סרסאות וכי' וגוף סחוא מלוכס סוך לבושי דלילות וכמי' רזיל צ' לבושי' לכס סקציה לכוס סל גלוס וכי' ו"ס סכוכר צכרקי' סיכלות כי סם סחלוק סל סצורל יסכרך נקרא זסחיללל אך ככסמה סצפניעי' אין מדה כלל אומס צערך איס כוכל לכוותס צסס מרה וספירה וסם לכסמות ולבושים אלה יס צחינה צחיס ססס ז' סיכלות דלילות

משנת מסכת כללות האצילות חסידים

כי השרש והנשמה והגוף המעולה מתלבש בגרוע ממנו וכן ממדרגה למדרגה והרבוש שהוא בלי'אור מקיף (וההיכר שהוא העינור) הוא דהפך שהגרוע מלובש מכורם והמעויה מלביש את כולם :

והוא שבעה היבלי האצילות והם סוד שמים וארץ הרוחני שזו ואויר שביניהם ואלו הם הנקראים עולם האצילות כי האצילות עצמו הוא השלשה הבחינות האמורים שהם הנשמה והגוף והלבוש העומד בתוכם : גושם מיב שבו הוא שם מיב דמיה שהוא פשוט ומלא ומלא דמלא שבו ועומד כראש זיא : ד ובעולם זה לא יעשה לעולם אורות מכרים משאיב בעולמות שלכמה מזה שהכלים שבוה נעשו אורות להם: ה אבר דרך רבישתם שזה בכולם

מסכת הבריאה

פרק א ואחר קטרוג הרבנה נסתקן אור תשעה ספירות ערינות

מרחק

משנוי

ואז לא יכלה לעמוד אללו מרוב קטנותה ואז ירדה צדאם הצריח' ואמנם זה הים צומן מייגע הלכנה צנריאה העולם וכו' והנה כל דבר שנקדושי' לעולם כשאר הרשעונו במקומו אע"פ שמשלק מנס תמיד כשאר צחי' נקודה זו צדאם הצריאה וכו' ומחזור לעכין כי נקוד' זו סיחה החילה זכב לצריות צקוף האלילות וכו' אח"כ ירדה ומיעטה עלמה צקוד נקודה והיתה ראש לקועלים ראש הצריאה מנעם עכ"ל ע"ש ועיין מזה בשער מיעוט הירח והנה בשער דרושי' אבי"ע פ"ב ז"ל ואמנם כדי שחנין יוחר דע כי הלא הכחוד אומר כולם צחכמה עשית פ"י כי הלא האלילות אור הא"ם מתלבש צחכמה וע"י מאיר בכל אלילות וכו' ולא החשוב שהוא חכמה עלמה של אלילות אמנם דע כי הא"ם כשראה להאיר האלילות מתלבש צחכמה שלמעל' והאלילות ועל ידי אותה חכמה האלילות ולא הורך להחלש גם צנינה שלמעלה והאלילות וכו' ואמנם כשראה להאיר האלילות ואילך עד סוף כל האלילות הנה נודחי' שהורך להחלש גם צנינה דאלילות כי אין ז"ין מקבלים אור רק על ידי הא"ם המלובש הוד החכמה העליוני' ה"ל ועבר דרך צינה דאלילות ולא נעשית הצנינה מסך ולבש כדי להאיר אל ז"א רק צא האור עלמו על ידי הלון צנתי' שום מסך וכו' וא"כ אור הא"ם עלמו המתלבש צחכמו' שלמעל' והאלילות לצד הוא שמקבלים ז"ין האלילות אמנם צנריאה מתלבש הא"ם לבוש אחר צנינה דאלילות וזאת הצנינה נעשה מסך ומלובש גמור אשר ע"י מקבלים י"ם דצריח' כולו בו אחר האלילות נעשה צינה מסך ומלובש גמור ומחוכי' ה"ל של הצנינה דאלילות ועל ידי מסך זה מקבלים כל י"ם דצריאה את אור הא"ם וכו' והנה צנתי' חנין ד' עולמות אבי"ע כמזו צד' אוחיות הוי' " האלילות ה' צנריאה ו' צנינה ה' נעשית כי האלילות האור שלו הוא על ידי חכמה העליוני' כמזכר ולכן נקרא

כניד

צכה כדי לחזו' עומס את עולם עש"י למעלה וכו' ואח"כ אדם דצריאה גם הוא אוחז צני' ידיו שהוא סם מ"ב שבו את עולם היצירה ומעליה אוחז לצריח' ואחר כך אדם דאלילות גם הוא אוחז צני' ידיו שהוא סם מ"ב שבו את עולם הצריח' ומעליה אוחס העש"י שהיא עולם החסון ומכ"ל ואין עולם אחר למטה הימנו כדי להעלותו עמו לכן אין צו צחי' סם מ"ב עכ"ל ע"ש ומת שכי' המחנר ויעמוד 'צדאם ז"א פירושו צחכ"ב של ז"א והוא פשוט ומצוחר צחמה ונקומה והנה בשער אור"ה פרק י' ז"ל הנה ציארנו היות ע"ב דיוני' צחכמו' וס"ב צנינה ומ"ה צ"א ו"ב' צקובא אף דע כי בג"ר שצכל ה' ומס ים צה סוד מ"ב אוחזן פשוט ומלא ומלא דמלא עכ"ל ע"ש שהארך ושרש הדברים כי ד' אוחיות פשוטות צחכר ו' אוחיות חמלי' צחכמה וכו"ה אוחיות חמלי' חמלי' הם צנינה ע"ש ומת שכי' המחנר צחכמו' עיין בשער דרושי' אבי"ע פ"א כמ"ס צניאורינו למקבחי' צ"י"ע ע"ש ומת שכי' צחכמו' ה' עכ"ל הפנימים שמתלבש"י זה צחך זה המעולה צגרוע והמקיפים להיפך זה כג' כחבאר צניאורינו למקבחי' שמות ז"א פ"א ומסכה גיע"ש ועיין צניאורינו למקבחי' שחשול עכין קדר החלבשו' זה את זה הפנימים והמקיפ"י ועיין צניאורינו למקבחי' מקום הקליפות פרק ה' ומסכה ה' ומת שכי' המחנר היע"ב עכין "הלבוש (כן ה"י המוסחה לפניו) יזהיכל "שהוא "כלי" לאור "מקוף" מה עינים ע"ש כי מס הארכתי צענין זה כפי המלעך צניאור חנב :

פרק א

הנה בשער דרושי' אבי"ע פ"ז ז"ל הלא נודע אף היו צ' האור' האלילות בקימתן כנראו סוים זה לזו וכאשר קטרוג הלכנה כחמנעט פ' שמה שהיתה צקוד פירוף שלם כחמנעט ועמדה צקוד נקודה קטנה כולוה מ"י והע"י נקודות אחרות פרחו ומנעם כי כאשר נודע ששרשה ומחילה אינה רק נקודה אחת ואח"כ צלו לה צחכמו' ע"י ז"א ע"י נקודת' אחרות וכו' ולכן ז"א חזר ונבלס ונשארם צקוד נקוד' קטנה

ושם עצמותו הוא אל שדי ונשמתו שם סיג .
פרק ב א ומהמכר שבנקודה זו
 נעשה עתיק דבריאה ועל
 ידי הותם ניצוצי אור דפריצופי האצילות נחתמו
 בה כל הפריצופים כדרך האצילות כי מהעצמות
 והכרים של הנקודה ההיא שבקעה המסך
 נתהוו ראש אריך המנוכה : כ ומהתנוצצות
 עשר אורות דעשר כלים דאצילות עיי הכאתם
 במסך הרוא נתהוו נפש כל הבריאה
 ומהתנוצצות עשר אורות דעשר ספירות

משנה
 להיות חלילי עלמו ולא הארה כשאר י"ס דחליליות וכוי
 בחופן כי הכלים ועלמות שלה ירדו לזריח' ומסם נחסו
 רישא המגולה בזריך דזריח' עכ"ל והנה סם צפ"ג ז"ל
 הנה ח"א דחלילי' היא פלרף גמור בכל י"ס שבו כמדוע
 אך ח"א דזריח' אין זו י"ס סלימות רק ו"ק נלמד
 וחין זו פלרף שלם כי כיון שיש מסך בין חלילי' לזריח'
 חקר מן הזריח' הראש של ח"א וכוי גם ח"א דזריח'
 אין לו פלרף שלם רק צחי' ויק כמו אריך והענש כי
 אף דחלילי' עלמו זהיו סחזיוג ח' של ח"א כבר
 ביארנו שהחימא רובלת על הנכים דפלרף שלם דחלילי'
 דחינו הצוכה ואמנם ח"א היה מרכין ראשו לעטס
 לתדווג עמה ולכן נעלם צנ"ר דח"א לא נדווגו צניכה
 ח"א על ידי האכנה ראש ולכן כאשר החור הגיעה אל
 הזריח' לא נזכר זו הראש של ח"א רק ו"ק נלמד ח"א
 חימא של זריח' יש לה פלרף גמור ושלם רק שהיא
 צחי' הסחזי' שהיא קלר הקומת עכ"ל . עוד סם ז"ל
 ואמנם מה שחקר כאן מחימא דזריח' הוא עקיף
 שלה שאין לה שום מקיף ח"א דזריח' ודאי פלרף
 שלם אך מה שנסחסף זו הוא שיש לו חור מקיף ח'
 כי כל מה שהוא קטן מחזירו יוכל להגלות יותר מחזירו
 וכוי ומוקצא דזריח' דזריח' יש לה פדטק שלם ובי'
 מקיפים עכ"ל עוד סם צפ"ד ז"ל ואמנם זריח' לא כך
 היה כי אריך נשטה הוא צדור ויק נלד ו"ר של ויק חלו
 שהם מ"ח' הם נשאים מנולים ו"י תחזונוט שבו הם
 מחלצשים בזיק דח"א והנה קוד עיי דזריח' היא סוד
 נקודה מלכות דחלילי' שאמר לה הקצ"ס לבי ומעני וסוי
 ראש לשועלים כי זו היא ראש לכל הבריא' והוא קוד
 עיי דזריח' ומחלצשה צנ"ר של ויק אריך שהם מ"ח'
 המנולים עכ"ל ע"ש והנה כאן משמע שהנקודי' ירד'
 ונעשית עתיק ומחלצשה זרישא דאריך המגולה ולעיל
 משמע שרישא דאריך המגולה הכיל נעשה מנקודה
 הזוכר אמנם חלו וחלו דברי אלהים חיים כי העצמ
 דנקודי' נעשה עתיק ומשאר עלמות וכלי' של הנקודי'
 נעשה

מרהג וחזרו בזיא ונשארה נקודה אחת ככודה
 מעשר ומחמת מעוש אורה בקעה מעקה
 הבריאה וירדה והיתה שם ראש לשוערים :
 ב ואור אים שבאיך גנוח בכתרו המדובש
 בחכמתו לא העביר אורו דרך חזון בינתו
 כבאצילות שרכן נקרא האצילות על שם אבא
 יוד של שם עם כל פרטיה ארא נתלבש אף
 בבינתו ועל ידי מסך דרך שרש ראשונות
 דאצילות מאיר בבריאה לפיכך נקראת על
 שם אימא ה' שר שם ראשונה עם כל פרטיה

מניד
 וזריח' על ידי צניכה דחליליות לכן נקרא ה' וכן
 זיכרה ו' וכן נעש"י ה' תחלה כי החלילי' החור קלו
 הוא על ידי חכמה העליוני' ככיל ולכן נקרא' ו' וזריח'
 על ידי צניכה דחלילי' לכן נקרא ה' וכן זיכרה ו' וכן
 נעש"י ה' ותחלה עכ"ל ע"ש שמצוחר כאשר החיר
 לזריח' מחלצש צניכה שלמעלי' מן החלילי' וגם צניכה
 דחליליות ככזר והנה צנוכה חפילת י"ח צנוכה האל
 ז"ל כי הלא זה תיקון קדמא דדיקנח שהוא אל מחפשע
 צניע' והוא ענהיג כל העולמות והוא קוד אל שדי
 דזריח' אל הוי' זיכרה אל חרני נעש"י עכ"ל וזה פשעו
 צמא מקומות סדריך כללי' י' של סם הוי' כלול סם
 ע"צ דחלילי' ה' ראשוני' ושם ס"ג דזריח' ו' של סם
 ושם מ"ה זיכרה ה' אחרוני' ושם צ"ן נעש"י ועיין צמס'
 עתיק פ"ח ומשכ"ח :

פרק ב הנה נשער השמות פ"ח ז"ל והה"כ מכה
 ה"ס דחלילי' החירו והולילו כלול' והס
 קוד חוחס והמה הנקרא י"ס דזריח' וגם צעולם דזריח'
 הזה יש בו ה"ס הנחלקות דח"א דח"א חו"ן דזריח'
 ממש ע"ד החבר דחליליות רק כי חלו חוחס עולם
 חלילי' עכ"ל : ע"ש והנה נשער דרוסי חזייע פ"ז ז"ל
 והנה עלמות הזריח' כחלק לנ' צחי' נר"ן והנה נפש של
 כל הזריח' כולה עיי הכחה " כלים דחלילי' צומך
 הזריח' ומסם מתנווליס " כילולי' ואורות דרך מסך
 ונחשו נפש " כלים של כל הזריח' כי כלים דח"א גדולי'
 מנפש דזריח' כי החור שלהם העונר דרך מסך
 מקסיק לעשות נפש דזריח' וחו של כל הזריח' נמשך
 ע"י הכחה הצניכה של חליליות החילוכיו' שלה צומך
 הזריח' ומח"ס שלה נעשה רוח לכל ה"ס דזריח'
 וכשמה הזריח' נמשכה מהכחה פנימית צניכה דחלילי'
 צומך הזריח' ומח"ס שלה נעשה נשמי' לכל ה"ס
 דזריח' וכוי אמנם רישא דאריך דזריח' שהוא קוד
 אוחס נקודה דחליליות סירדה הנה זחה לא נחשו עיי
 מסך כי להיות נקודי' דחלילי' ממש צורה וקעה המסך

דחצוניות אימא דאצילות נתהוה רוח הבריאה ונשמתה היא מהתנוצצות עשר אורות דעשר ספירות דפנימיות אימא האמורה : ג ומחמת עברת האור הך המסך לא נגלו השלש ראשונות לא באריך ולא באבא אבל אימא לסוד התבונה היתה פרוצף שלם וכזא גוסף בו אף מקיף א' ובנוקביה אף מקיף השני : ד ומאור המתנוצץ מכחיב דאצילות בתנהי דעתיק דעולם זה נתפשט כסא כבוד שלש אורות ונעשו מוחי פרוצפי הבראה ונהפשו בו בה כדרך האצילות ולא נגלה אור הבהר לזוין דבריהא :

פרק ג א ובארך דבריהא הוא אכתריאר ויש לו חוצה לו ז' היכלות ובאבא י"ה וגם לו שבע היכלות והם אותם דיוצר דשבת ובאימא הוה צבאות ואף לה

ז' היכלות והם אותם דערכית דשבת : כ ובנוף השמש רזא הגקרא מטטרוין כי ראש מראך זה בעולם הזה הוא יש בכלים החצונים שלו י' צרופי אלהים ראשונים מהקיך צרופים שבו ומתחילים מצירוף הראשון שהוא שם אלהים כסדרו והוא בכתר שלו וכך הוא לעולם שהצירוף הקודם קודם בכלי היותר עליון ג באמצעיים עשה צרופי אדני מהכיר צרופים שבו ובפנימיים עשרה צרופי הויה מייב צרופים שבו כי בהיות בו אות כפודה אי אפשר לצרף בה צרופים שונים כל כך כתיבה בת ארבע אותיות משונות והי' צרופים דהוי' וכן ראדני פה הם מתחילים מהצירוף השלישי וכי הוי' צרופים הראשונים הם מתעלמים בחיוב שרו :

פרק א

משנה

וגופא דנוקבא דז"א נקרא סנדלפ"ן עכ"ל והנה צבאות י"ה כבוד ז"ל והענין כי אכתריאל הוא צבירתי כילד אכתריאל ז"ל א"ה צבאל י"ה צבאל ה' לצבוא צבירתי עכ"ל והנה צבער כסא הכבוד פ"א מחריך צענין היכלות וכחז עס ז"ל וסרי " היכלות שהם י"ס דז"א דצבירתי דק שהם ככללות צ"ו היכלות כנגד והם חלו ז' דיוטר דשאר"י הנזכר צ"ו פקודי צוטר וכנגד י"ז היכלין דמקבאל דז"א והם ציולר דערכית וכי עוד י"ס צבירתי ע"למה ז' היכלין עילאין דלצבאל דצבירתי והם היכלות דיוטר דשבת דשמיית וז' היכלין נוקבין דלימאל דצבירתי והם נרכות דק"ס דערכית וכי ועוד י"ס ז' היכלין עילאין של א"ה דצבירתי עכ"ל ע"ס והנה צבאות צרוך שאמר ז"ל והנה י"ס ג' שמות לחי' וב' שמות למלכות כילד בעולם הצבירתי נקרא ח"ה ומלכו' שמש וירח וצבירתי נקרא חנה ולצבה ובעש"י נקרא חסד וספר עכ"ל לכן כי המהצר צמטסה צ' וצבונק"ס הממש והנה צבער דרוס אדם ומעלתו קודם שחטא פ"א ז"ל וכבר ציאלרנו ענין מעטרירון דראשו צבירתי וגופו צבירתי ורגליו בעש"י עכ"ל ע"ס והנה צבער השמות פ"ה ז"ל ז"א דצבירתי הסגלים לצבוי' הנקרא גוף ז"א דצבירתי הפנימית הם " לרופי סס הוי' חוץ מש"י לרופי הראשונים והם כקדרס מלמעלי למטה וכי' והאמלע"י הם " לרופי סס ארביי מן הי"ב הראשונים חוץ מהלרוך הראשון והשני וכי' וי' החיובי' הם " לרופי' הראשונים י"ס צסס חלסי' עכ"ל :

פרק א

מגיד נעשה אריך המנולה הנזכר והסו עעס המהצר סבי צמטסי א' והמהצר "סצבנקוד' וכי' ראס אריך המנולה חבל עדין חיבו מתייעב קלה צלטר שאליו מנואר צבדי כיכ והנה צבער כסא הכבוד פ"א ז"ל כסא כבוד דצבירתי סג' אורות המנווללים מנח"צ דליליות והם מחלצסים צבירי סל כל פלונק מהי' פלרופי דצבירתי שהם כחי' דל"ה צבירתי וצכחי' דלצבאל דצבירתי וצכחי' דלימאל דצבירתי וצכחי' דז"א וצכחי' דנוקבין דצבירתי ויס הפרס חלבו כי צל"ה וצל"ה דצבירתי סס חגבלין כל הוי' אורות הנקרא כסא צב"ר סלהם אף הגיר דז"א דצבירתי חין הכתר דכסא מחבלה צהס רק אור החוי' לצבד סל הכסא מחגל"י צביר דז"א דצבירתי וכן מענין צוקבין דז"א דצבירתי וכלע"ד סאלו הוי' אורוי הנקרא כסא שאורנו סחטוללו צכחי' סס עלמן ירדו עד חנה"י דמלכות דלילי' ומחלצסס וחחי' חלו הוי' אורות עס צחי' לצוש"י שהם כחי' דנוק' דלילי' ירדו ונעשו מוחין צקוד כשמה ממש לצבירתי לכל הפלרופי עכ"ל ע"ס :

פרק ג

הנה צבער דרוס אצ"ע פ"ו ז"ל וכבר עמה קדר ג' עולמות וכי' והנה צענין הכלים דצבירתי מחלקים ער"ד כי הכלים סל אורי' דצבירתי סס קוד השמות אכתריאל י"ה ה' לצבוא וכמו סידעה סשמות חלה סס קוד הכסא עלמו וגם ידעה כי ג"ר דצבירתי סס קוד הכסא עלמו חלמו סס גופא ממש דל"ה דצבירתי וגופא דז"א דצבירתי נקרא מעטרירון

הממונים על פטירת הצדיק ובשני המעבירים
 הדינים מבניא ומשמחים אותם בהכנסת כלה
 ובשלישי המודיעים הגור דין שנגזר ממעלה
 והשומרים ללומדים תמיד ולקובעים עתים
 לתורה ולהעניש למי שיכיל ללמוד ואינו
 לומד : ב וברביעי המעדים הבל תשכיר
 והמשמיעים קול ילכה על אותם המעבירים
 בניהם מבית הספר ובתמישי המצויים ליושבת
 על המשבר והמקבלי דם הברית להזכירם לטובה
 ובשישי שוקרים הזוונים במשקל הראוי להם
 והמורידים דמעות על המגרש אשתו הראשונה :

פרק ג

א היכל הגי והוא השני מדר
 מעלות הוא היכל אהבה
 דחסד ובו נגזרים כל הסודות העליונים והגשמות
 וצלם הגופות של כל אדם קודם בואם לעולם
 ובו

משנה

דבריה עכיל ובשער כקא סכנוד פ"ז ז"ל והנה עולם
 הנריא' הוא י"ס והס קוד ו' דנגין דכורסיה והס קוד
 ו' היכלות שס ון לבנת הספיר עד היכל רטון וד' רגלי
 דכורסיה סס צהיכל ק"ק ואלו ד' רגלים סס היכל
 עלמו וכו' ולמנס יס ג' אורות סזורדים ון אישא
 עילאה היא הנלכות דליליות הנקננת בני ספי' דבריא'
 שהס אוחס צ' אורות שהס כשמה הנריא' והס נקרא
 כקא ואלו הגי' אורות נקרא קיק והס מתעלמי'
 ומתלנסי' צהיכל ז' העליון הכולל ד' דנגין דכורסיה
 ונמלא כי הנריא' סס י"ס ועוד יס ג' אורות עליונים
 הנקרא כקא שהס כשמה להס וכו' והנה היכל ז' זה
 הכולל ד' היכלין סס קוד הכתר חכמה זינה דעת של
 הנריא' ונא'ו ד' מתלנסיס ג' האורות הנקרא כקא
 וכו' ולמנס אע"פ שהס ד' היכלות עכ"ז אינס יומינס
 חלא לגי' שהרביעי שהסו הדעת אינו צענין לעולם כי
 הוא כעלם מואר זין חכמה וזיני עכ"ל ע"ס והנה
 כהצארו דברי המחבר בפרק ח' וגם כהצארו ענין הז'
 היכלות סזוכיר צפ"צ ובפ"ג וענין הנעשי' בכל היכל
 והיכל סזוכיר המחבר בפרק ח' וכן בפ"ג וגי' כל זה
 מוצא היטיב צהיכלות פקודי עיין סס ולין לריך כלל
 סוס ציאור צעולם כי סס מוצא צהדיח כל היכל
 והיכל :

פרק ב"ג

הנה צ' פסקים הללו המזכרים צענין
 שהיכלות ונה סנעשי' צהס השעשתי
 מלהצאים צאשר סמנולריס צהדיח צהיכלות פקודי ולין
 לריבין ציאור ולא צאצאר כאן רק איצט פירטי דברים
 בלצד הנה ונה סכ' המחבר צפ"ג מ"סנה ח' ומסויות
 והרוחין

פרק א א והנפש והרוח שלהם הם החיות
 והרוחין שהם בשבע היכלות
 דז"א דבריא והם אותם דיוצר דהור ואלו הם
 היכל העריון כולל ארבע היכלות והם ארבע
 עמודי הבסא הכבוד דאריך הנקרא קודש וא"א
 הנקראים קדשים ובכללם הדעת לפיכך
 נקרא היכל זה קודש קדשים ובו התענוגים
 שמתענג ומשתעשע בהם הקביה בגיע :
 ב היכל השני הוא העריון מהששה היכלות
 שהם שש מעלות הבסא הוא היכל הרצון
 דתית שבו רצון בני אדם מתמלא ובו נגנו משה
 כשנסטר בעת רצון כי בו הממונים על פטירת
 הצדיק כשתהיה בנשיקה :

פרק ב

א ובהיכל זה נמצא כללות דו'
 היכלות שבעריון יש בו

מגיד

פרק א

הנה כדי לצאר פרק זה אחריו קלח
 וזנה כהצארו כמה דברים מואח הנקננת
 הנה בשער כקא הכבוד פ"ד ז"ל והנה הסיכל הראשון
 הוא היכל לבנת הספיר והוא ציקוד דבריא' וכו'
 והנה היקוד הוא זכר ונקבה לפי שיש צו צחי' העטרה
 סנו כמדוע כי אין עטרה צחי' מלכות עלמה רק כללות
 מלכות מואח ספי' כולל ו"י ספירות וכו' למעלי' ממו
 סיכל עלס השמי' מוד למעלי' ממונו היכל נוגה והוא
 הנלח למעלי' ממונו היכל הזכות והוא הצבורי' למעלי' ממונו
 היכל האצה והוא חקד למעלי' ממונו היכל רטון והוא
 ה"ח למעלי' ממונו היכל קיק והס גיר שהס אי"א ואר"א
 דבריא' חסו קודש חד קדסיס חרין וכבר הודעתין כמה
 פעמים כי ז' היכלות דבריה אשר סס כרמוינס ציולר
 דשמי' ככוכב צוהר פקודי הנה סס ז' היכלות דר"א
 דבריה אשר הנה כלולים י"ס דר"א עלמו ככ"ל כי
 לבנת הספיר כולל וגי' היכלות לבנת וספיר וכו' והיכל
 קיק כולל וגי' היכלות והרי עטרה היכלות שהס י"ס
 דר"א דבריא' רק שהס ככללי' צז' היכלות בלצד עכ"ל
 ובשער השמות פרק ח' ז"ל הנשואה של ז"א דבריא' לפנים
 מכולס סס י"ס פנימי' וגי' צחי' ז"א דליליות והרוחין
 והנפשין סס אוחס הרוחין הכוכבי פקודי שהס
 ז' היכלות דר"א דבריא' הכוללי' י"ס סנו שהס יקוד
 היכל לבנת הספיר עד היכל הז' העליון דק"ק סס גיר
 ובכל היכל נוכר סס הרוחין אשר סס והנפשין הנקרא
 מוח ככוכב סס צהיכל לבנת הספיר שהרוחין סעווער"ה
 אדירי"ה סכיני"ה וסחי' ספיח הנפש הנקרא צוק וכן
 כיו"א צנה בכל היכל והיכל מואח סס והס של ז"א

וכו המכניסים אהבה בין ישראל לאברהם
שבשמים והמעידים על העושים חסד
והמפרנסים לצדיקים בשני בצורת: ב היכל
הדי הוא היכל הזכות רגבורה (שבו עם אר
שדי האמור במלואו שמספרו עיה אלק שהם
אלק אלפין מארי תריסין) וכו כלולים די
היכלות ובהם השופטים והשוטרים הדנים
לבן כי ומערה ומטים לזכות או לחובה חוץ
מבני חיי ומוזני שאינם תזוים בהיכל הזכות
זה אלא במקום יותר עליון הנקרא מזל וכו
ממונים על האסכיה דתינוקות וכו ממונים
על המענגים את השבת להזכירם לטובה או
לרעה אם אינם מענגים אותו: ג היכל הדי
הוא היכל נוגה דנצח וכו עוברים פסקי דינא
שיצאו מהיכל הזכות וחותמים אותם למות
או לחיים או למשפטים אחרים וכו מוסדים
ביד המשחת הבנים קטנים שנגזר עליהם
מיתה בעון אביהם והבן הראוי לעניש מיג
ועד כ: מוסדים אותו למהימ והוא נספה בלא
משפט: ד וכו ממונים על המלחמות ועל
הרפואות ועל המחשבים לעבור עבירה ונברו
על יצרים ולא חטאו ועל הידיום נגדו
לגדותם וכו שומרי ישראל מצער האומות
ומשלמי שכר טוב למשכימים לביה
ולמתפללים כהוגן ולהולכים ברוך מצוה
ולמבקרים את החולה ומשיבים אותו בתשובה
ולמביאים בניהם לבית הספר ולעושים חסד
של אמת עם רמתים: ה היכל הדי הוא
היכל עצם השמים דהוד שבו ממונים על

נשמות הרוני ביד להשקותם כוס תנחומים
ועל נשמות הרוני אומות העולם לחקקם
בפורפירא רקביה וכו המדקדקים עם הצדיקים
כחוט השערה וכו הלבושים שמתלבשים
בעלותם לראות את פני ד': ו וכו הממונים
על המבעט בריבותיו ומשתמש בתלמוד חכם
והמשלמים שכר טוב לרופי החכמה וכו
בעלי החלומות והחיונות: ז היכל הדי
הוא היכל לבנת הספיר דיסוד ועטרה דינא
בו ממונים להעלות הנשמה והתפלה או
לדחותה וכו חתיות פתח התשובה ושערי
דמעה ומקבלי התורה הנלמדת בלידה
להעלותה ביום: ח והחיות והרוחץ שהם
הנפשות והרוחות של כלי זיא הם לכל כלי
היכלו והם מזווגים עיי שם הדינאל
ונשמתם מבחינת הפנימיות דכלי זיא דאצילות:
פרק ד א ומקף החיצון שלהם הם י
צרופי אהיה מהשנים עשר
צרופים שבו ואלו העשר מתחילי מהצדקה
השני (כי צירוף הראשון והאחרון הם בחינת
הנשמה דזוין דאצילות): ב ומקף האמצעי
הם עשרה אלו במלוי החץ ומקף הפנימי
במלוי אלפין ונשמת שלשה חלקי המקיפין
במלוי יודין:

מסכת רחל דבריאה

פרק א וגוף הירח דרחל דבריאה הוא
סגדלפון ובבלים התיצונים
שיבה

משנה
הנקיפים של ז"ל דבריאה הם חלו גשק
ונקיפים ל"ס החלוקים שלו הם י לרופים שיש נסס
אהי חוץ מהליוף החלסון והליוף האחרון כי הם י"ב
לרופים הנודע והי נקיפי האולעים הם י לרופי
סס אהי ככ"ל אלא ססס צמלוי החין וצ"י נקיפים של
י"ס פנימיים הם י לרופי סס אהי ככ"ל אלא ססס
צמלוי אלפין נשמת ג' חלקי הנקיפים הם סס אהי
הכ"ל צמלוי יודין ככל אחד וצ"י חלקי צמ"ל כל א' וא'
כפי הליוף הכ"ל ככל א' מהם י לרופים:

פרק א הנה כבר כנחתי צנאספת הנריאל סגוף
חוקצא דז"ל דבריאה נקרא סגדלפון
ונשגנר

מגיד
"וסרחין וכו"י כלי היכלו כבר כנחתי לנענל צפ"א ע"ש
ומה סבי הנחצר "והם "מזווגים "ע"י "סס "הדרגתי"אל
לא ידעתי נקיפו ולס כונתו על אותו עמוד הנזכר
צהיכלות פקורי אשר צו כלולים ונחעלים ומזווגים
כל העולמות כנודע. קשה שכחצו סס ססמנו אהרנהיאל
וליע ומה שכחצו "ונסעחה "נצח" וכו"י דאצילות כבר
צירחתי לעיל צפ"א ע"ש ודע דלחן זה סתירה למה
סנצולר צנאספת הנריאה פ"צ וססכה צ"י דסס איירי
ונצחית כללות הנריאה כר"ן שלהם והכל איירי ונצחית
ז"ל לברו של הנריאה כר"ן שלו:

פרק ד הנה צענר הסווח פ"ח זיל וענין

שבה עשרה צרופים השניים דשם אלהים
 באמצעים עשרה צרופי אדני אחיונים ובפנימי
 עשרה צרופי אהיה אחרונים (כי הני צירופים
 ראשונים מתעלמים בחובי שרה) : ב והנפש
 והרוח שיהם הם כהיכלותי שהם דערבית
 דחול שעם אותם של זיא הם נקראים נערות
 אסתר והנשמה היא מבחינת הפנימית דכלי
 רחל דאצילות : ג ומקוף החיצון שיהם בכל
 כלי הוא רבוע צירוף הראוי לו מאהיה ואדני
 משולבים ובסדר הזה שנוכרו והאמצעי בכל
 כלי צירוף הראוי לו מאדני מלא והפנימי בכל
 כלי צירוף הראוי לו מאהיה מלא ארפין :
 ד ונשמת שלשה חלקי המקיפין הוא מלא
 יודין בכל צרופיו ואור המקיף על כל מקיפי
 זיין הוא רבוע הויה ואהיה משולבים ובסדר
 הזה שנוכרו :

פרק ב א ושם מיב דבריאה הוא מספר
 אהיה יהיו שמיהם יוצאים שבע
 שמות הנקראים שמות מרגלאן והם כז'
 תחתונות שלו : ב כיצד א' דאהיה היא כחסד
 ויורדת בה אחרונה דאהיה שהוא כמלכות
 ששם המרגלא שלה הוא יה אדני ו' דיהיו הוא
 ביסוד ועולה ויוצא מביניהם ב' שמות מרגלאן
 והם הויה נקודה כמשפטה מא' דאהיה והיא
 בחסד ואל מו' דיהיו והוא בנצח : ג אחיב ה'
 ראשונה דאהיה היא כגבורה ויורדת בה'
 אחרונה האמורה וה' דיהיו היא כהוד ועולה
 ויוצא מביניהם ב' שמות מרגלאן והם הויה
 בניקוד אלהים מה' ראשונה דאהיה והיא
 כגבורה ואלהים מה' דיהיו והוא כהוד :
 ד אחיב י' דאהיה היא בתית ויורדת בה'
 אחרונה האמורה והי' דיהיו היא בנצח ועולה
 ויוצא

משנה ב פרק ב

וזעזר כסא הכבוד פ"ג ז"ל ודע כי היכלי ז"א ונוקב'
 דבריאה הם נקראים נערות אסתר לפי שהן נוקבין
 נגד ז' היכלין של ז"א דבריא' עכ"ל וזעזר השמות
 פ"ה ז"ל נוקבא דז"א דבריאה הם שלשים י' לרופים
 אשר נסם אהיי חוץ מן ז' לרופי' הראשונים שמהם
 הם י"ב לרופים וכו' ועשרה האמלעיים הם עשרה
 לרופים שם אדני מן הי"ב אחרונים חוץ מן שנים
 הראשונים שבהם וכו' ועשרה החילונים הם עשרה
 לרופים השניים שם נסם אלהים וכו' נשמה נוקב' דז"א
 דבריא' לפנים וכולם הם י"ק פנימיים שיש בנוקבא
 דז"א דאצילות מן הג' בחי' שיש בה והרוחין והנפשין
 הם שם שחיכלות של נוקבא והם ציולר דערביה דוגמה
 שהיכלות דז"א דיוולר דשמריה ולא נזכר צוהר ולא
 קבלתי ממורי ז"ל וכו' עשרה המקיפים ל' ספירות
 החלונים שלה הם לירוף אהי' ואדני צטלוב אחד גם
 דריצוע וכו' והעשרי מקיפין ליי"ק אמלעיי' הם עשרה
 לרופי' שם אדני מן הי"ב אחרונים חוץ מן ז' הראשונים
 שבהם אלה ששם כולם צבוד מלוי והעשרי מקיפי' ליי"ק
 הפנימיים שבהם הוא עשרה לרופים שם אהי' הניל חוץ מן
 ז' הראשונים אלה ששם צבוליי אלפין נשמה ג' חלקי
 המקיפין של נוקבא הוא עשרה לרופי' שם אהי' הניל
 אלה ששם מלוי יודין בכל א' מני חלקי בחי' כפי הלירוף
 הניל בכל אחד ואחד והם י' לרופים הנזכר אור המקיף
 לזיין ומקיף על ז' חלקי מקיפיהם הוא חיבור שם אהי'
 והי' משולבים עכ"ל ומהתימא על המחבר שכי' ומקיף
 "החילון וכו' יצבל כלי כו' לירוף" אהיו לו מה שייכות
 הוא לכלים החילונים שלה ודוק :

מסכת היצירה

פרק א א ותחת עולם זה נעשה מסך כרוך דבריאה אלא שנעשה מוֹזֵא דבריאה והוא מעקה היצירה שבו שם אל הויה שמספר שני אותיות אל מלאים ומספר הויה שאחריו עם כללות השלשה תיבות ושני תיבות אל הויה הפשוטות הם כמספר מעקה : ב וכמו שנעשה מהאצילות דבריאה כן נעשה מהדבריאה ליצירה אלא שמלכות הדבריאה אינה מתלבשת כולה בהיכל ק"ק שלה כדרך מלכות דאצילות אלא מלכות

ויוצא מביניהם ב' שמות מרגלאן והם מצפין והוא תמורת ההויה שבבחי' היצונה רתית היא ושם מצפין זה יוצא מ' דאיהה והוא בתית ומצפין אחר והוא תמורת ההויה שבבחינת פנימית דנצח היא ושם מצפין זה יוצא מ' דיהו והוא ביסוד : ה לפיכך נמצא שסדרם אחר שיצאו כך הוא א' דאיהה והויה נקודה כמשפטה בחסר ה' ראשונה דאיהה והויה בניקוד אלהים בנבורה י' דאיהה ומצפין בתית י' דיהו ואלו נמצא ה' דיהו ואלהים בהודו י' דיהו ומצפין ביסוד ה' אחרונה דאיהה ויה אדני במלכות :

חקק

משנה

כעסית שם צחי' מעקה שהוא ג' ר"ו ג"כ עכ"ל וסימו כדצרי המחצר שעם כללות הג' חיצות וז' חיצות אל הו' הפשוטות ג' ר"ו כמנין מעקה והנה צעור דרושי אצ"ע פ"א מאריך צענין המסך הנעשה צ"ן אלילות לצריאה וצ"ן צריאה ליצירה וצ"ן יצירה לעש"י ושם כ' ז"ל אחר האלילות נעשה צ"נה מסך ומלכות גמור מהסילובי' כלי של הצ"נה דאלילות וע"י מסך זה מקבלים כל י"ס דצריאה חס אור ח"ס וכו' והנה הא"ס צ"ה להאיר צ"י צ"ה ומחלצט לבוש גמור גם צ"ה דצריאה והוא נעשה מסך ומלכות גמור וע"י כל היליר' מקבלת וכן להאיר נעש"י ומחלצט הא"ס לבוש ומסך גמור גם צנוקצ"ה ד"צ"ה וע"י מקבלת כל העש"י עכ"ל ע"ש שומאריך וסורס הצד"ים שהא"ס ומחלצט צחכתי שלמעלי מהאלילות שהוא חכמ' ח"ק ומאיר צעולם אל"י וכאשר צ"ה להאיר צצריאה ומחלצט צצ"נה של מעלה מהאלילוי וגם ומחלצט צצ"נה של אלילות וע"י מאיר לצריאה והסלובי' כלי של הצ"נה דאלילות נעשה מסך ומלכות גמור לאור המאיר לצריאה וכן כאשר ח"ס צ"ה להאיר ליצירה ומחלצט צצ"ה שלמעלה מהאלילות וכן צ"ה דאל"י וכן צ"ה דצריאה והסלובי' כלי של ז"ה דצריאה נעשה מסך ומלכות גמור לאור המאיר צ"י צ"ה ומחלובי' דז"ה שכתובין נעשו כל הצח"י כלים של היליר' וכן ער"י ומחלצט אור ח"ס צמלכות שלמעלה מהאלילות ואף צמלכות של אלילות ואף צמלכות של צריאה ואף צמלכות של יצירה וע"י חלובי' כלי מלכו' יצירה נעש' מסך ומלכות גמור וע"י החטולכות חלובי' מלכות ד"צ"ה צמסך שהוא נעשו כל הכלים של עש"ה והנה הארבעי קלח לנעון ירוץ הקורא צענין זה וכל זה מצוואר היע"צ צדושי אצ"ע ע"ש וע' צמסכה הצריאה פ"א מנסה ב' וצצ"אורינו שם וצעור דרושי אצ"ע פ"ד ז"ל וצצ"ה סוד היליר' כי היות שיש צו מסך א' יוסר וכו' אין האור

מניד

של אה"י והוא סוד הסיקור והז' יולאים צ' שמוס הו"י אל חס"כ יורדה ה' דהס"י צ"ה אחרוני דהס"י והיא הגזרי' והז' עולה ה' דהס"י צ"ה זו האחרוני דהס"י והוא סוד הסוד והז' יולאים צ' שמוס יד"ה אלהים ואח"כ יורדה " דהס"י צ"ה אחרוני " דהס"י ועולה " דהס"י שם והז' יולאים משם צ' שמוס ומלפ"ן ומלפ"ן שהם ח"ה עם כלל כצר ידעה כי צחינה חלוביות דהס"ה היא הו"י וצחינה פנימית דכלל היא ג"כ הו"י וכל זה צ"ה אלו והז' שמוס הם ומלפ"ן ומלפ"ן עכ"ל ע"ש הרי מצוואר צקבלת שצ"ה אשר אז חלובים שלא כקדר חסימי הוא זה א' של אה"י שהוא צמקד יורד צ"ה אחרוני דהס"י שהיא מלכות והז' עולה ו' דהס"י צ"ה זו אחרוני והוא סוד הסיקור כלי' שהו' דהס"י הוא הסיקור וכן הראוי היה שיואלים וצ"ן שניהם צ' שעות הו"י ומלפ"ן הו"י מו' של חסד ומלפ"ן מו' של יסוד שזה כקדר חמסכ נח כך היה אלא שילאו הו"י אל הו"י מו' של חסד אל מו' של יסוד והע"פ שהוא צבלל ככ"ל שאל צבלל וכאשר ירד " דהס"י צ"ה אחרוני ועלה " דהס"י שם והיה מן הראוי שילא מצ"ן שניהם ומלפ"ן אל חמסכ לא כך היה אלא ילאו ומלפ"ן ומלפ"ן א' מ"י דהס"י וה' מ"י דהס"י הרי לפיכך סלריך להגיה שם ושם אל שהוא צבלל ככ"ל ור"ל שאחר שילאו סדרם כך אל צבלל ודוק וצ"ה הצ"ן דצרי המחצר צבלל פרק שזס :

פרק א

הנה צדווש המעקה ז"ל אור הצריאה יורד עד היליר' והז' ככפל וצוקף ונעש' מעקה צפני הצריאה כי כמו שיש הפרש צ"ן אלילה לצריאה כן יש הפרש צ"ן צריאה ליצירה וכו' והנה היות מעקה זה ג"כ צחי' ר"ו צלופן זה כי הנה נחצצר אללנו כי עולם יצירה נקרא אל הו"י וכו' אל הו"י חלף למד יהוה הם ג' ר"ו וזו הרי"ו עולה לנג היליר'

חלק הי' שדה הוא המתלבש : ג ואור אים אינו מתגלה בו אלא גם על ידי מכך זיא דאיך המתלבש אף בזיא דאצילות ונכלל בזיא דבריאה כי מהתנוצצות אור יים דהצונויות זיא דאצילות כדכאתו במסך זה השני שבין בריאה ליצירה נתהוו עשר כלים ליים דיצירה : ד לפיכך נקרא היצירה על שם זיא וי' של שם עם כל פרטיה ולפיכך אין פיצופי היצירה שלמים בקומתן : ה כיצד אריך ואבא הם בסוד חגית כלולים בנהי ואימא וזוין הם בסוד שש קצוות ולאור החמה דזיא אור מקיף א' ודאור הכבנה דנוקביה שנים ועצמותו הוא אל הויה ונשמתו שם מיה :

פרק ב א בכלי החיצון דאריך עשרה צירופים שלישיים דאדים דאבא עשרה הרבעיים ודאימא עשרה החמשיים ודזיא עשרה הששיים ודנוקביה עשרה השבעיים : ב בכלי האמצעי דזיא ששה צרופי שדי שהם טיט אותיות ודנוקביה עשר אותיות שבאורה מלא שהו והה שבו הם באות כפודה ובכלי הפנימי דזיא ששה צרופי יהיו שאף הם הם טיט אותיות שבמטטרוין שהם ראש זיא שבו תשע תיקוני דיקנא דאור ישר ותשע דאור חוד : ג וששה אותיות יש במלאך זה כי כן גופו הוא בשש קצוות דזיא זה דיצירה ולא באריך ולא באימא שבה

מגיד
האור הזם יכול לעצור דרך מסך העצ ולכן אי' די' לירי אין זו רק צמי' גי' כלולין צג' נהי' כלולין חוך חג'ת ולין כיכר זו רק גי' ספירות כלד וכן אצד די' ליריה גי' כלולין גו גי' דוגמת אריך כי גם צנריא' סניסם טוים אמנם אימא די' ליריה אשר לה צנריאה צמי' פרלוף שלם וכן זוין די' ליריה הם כולם צמי' ויק לכל אחד כלד והטעם כי כיון שאור י' ליריה נמשך צמסך ז' א' סטוא סוד ויק לכן אין יכולה להיות בכל אחד מהילירי יוחר מצמי' ויק וכו' אך הפרשם של אימא וזוין די' לירי הוא כי ויק דאימא אין לה מקיף כלל וזיק דז' א' יש לו מקיף אחד ונוקב' י' לה ו' ו' ו' מקיפים והנה צ' החסוכים דאריך די' ליריה הם מהלצשים צאו' א' ונקודה א' מהם נשאתה מגולה ועתיק די' ליריה היא נקודה מלכות דצריאה סירדה צאל ונהלצשה צזאה הספירה הג' המגולה וכמיש צעיה עכיל ע"ש וצשער כסא הכבוד פ"צ ז'ל ונזהה נקיש אל השאר כי גם מלכות דצריאה יורדה צהיכל קיק די' ליריה ומלכות די' לירי יורדה צהיכל קיק דעשי' אלף שיש הפרש אחת ציניהם צין מלכות דליליות וצין מלכות דציע כי מלכות דליליו כל חלקיה יורדים צצריאה אך המלכות דצריאה או די' ליריה אינן יורדין רק חלק א' מעשרה שלהם כלד עכיל ע"ש ומה סכה צמחצ המחצר ומסדה די' עד סוף פרק מצואר כמה פעמים צציואורינו וע' צציואורינו למס' הצריא' :

פרק ב הנה צשער השמות פיה ז'ל ז'א די' ליריה הם שלשים ספירות הפניעיים וי' לרופים סס י'ו פשוע הם ח"י אותיות והם קוד עי' דעטערין עי' מלמעלה למטה ועי' מלמטה למעלה עכיל ופירושו כר' פשוע כמו סענצור צכוותה יתי כצוד ז'ל עט"ע ציליה ריק כלד ולא צא' א' ולא צאו' א' ולכן יש וי

משנה
אותיות נגד ויק ואמנם עי' סצסס ועטערין צריסא דז' א' צקוד עי' היקויס די' לירי והם כפוליס צקוד מעילא לחסא ומתחסא לעילא עכיל נמלא סעריע דעטערין הוא קוד תשע ח"ד צקוד אור ישר ואור חחר כדצרי המצצר צמססה צ' עוד צשער סמותה פרק הי'ל ז'ל האמלעים וי' לרופי סס סדי פשוט והם ג"כ ח"י אותיות צקוד עי' כמזכר וי' החילוכים הם י' לרופים הששיים סצסס אלהים לפי שהשלשיים והרבעיים וחמשיים הם צא' א' וצאו' א' די' ליריה צי' החלוקי' סכל אחד מהם נשמה ז' א' די' ליריה הם י"ס האמלעים שיש צז' א' דליליות והרוחין והנפשין הם הרוחין ונפשין שיש היכלות די' ליריה וכו' ישמעאל סכנכסם לפרדם שהם היכלות די' ליריה וכו' ונוקב' דז' א' די' ליריה הם שלשים ספירות הפניעיים הם עשרה לרופים שיש הם צ' לרופים על סס אלוה חוך מן השמים ,ראשוני' סצסס וכו' האמלעים הם " אותיו' אלויה צמלוי כמה אלף נגוד הם וו אות א' צכל ספירה וספירה מהם והחילוכים הם " לרופים השציעי' על סס אלהים וכו' נשמה הנוקב' דז' א' די' ליריה הם י"ס אמלעים שיש צנוקב' דז' א' דליליות עכיל וצשער דרוסי' אציע ז'ל כצד ציארנו כי וי' מקנץ צמטערין והענין כי מן ז' א' דליליות מפנימיותה חחר סכחלצשו וכמסך וירד למטה עד המסך סצין איליות לצריא' ומרוצ האור סלו צקע וציצר המסך ופרגוד ההוא וירד עד המסך סצ' סצין צריאה לילירי וכו' ועל ידי סכחות סס צמסך סצ' נחטוף אורו למטה צילירי וממנו ועפיעיותו היא קוד רישא דז' א' די' ליריה רישא עגולה וכו' ואמנם מחילוכיות דז' א' סכחטוף ועשה כל הצחיכת כלים של כל הילירה הנקרא גופא די' ליריה מיי' סלו וכו' והנה העלמות של הילירי הוא כי נשמה א' א' די' לירי הוא סכחה המסך וסציעה של אכחריאל של עעלה ורוח

שבה ובכלי דפנימי דנוקביה דזיא עשוה צרופי אלוה ובתחלים מהצרוף השלישי : ד וראש אריך דמנוגה נהרווה מרתנוצצות אור פנימיות זיא דאצילות בדכותו כמסך האמור ונפש אייא מהבאת סנדלפון דבריאה בו ורוחם מדבאת מטטרון אשר שם ונשמתם מהבאת אכתריאל : ה והנפש דזיא שהוא מיטטרון ביי ודנוקביה שהוא כח סנדלפון וכן הרוח דזיא שהוא סנדלפון ודנוקביה שהוא מיטטרון גיב ביי דם חולם בהיכלות הפרדס הנזכרות בפרקי רבי ישמעאל (ובהיכל הזכות יש בו אל הוייה האמור במלוי יוד הי ווהה שמספיו זין אקף הרגין מארי דיבבא) ונשמת זיא שהוא מיטטרון היא מבחינת אמצעית דכלי זיא דאצילות ודנוקביה היא סנדלפון מבחינת אמצעית דכלי רחל דאציות :

בדומה לה וההי ביי ומקף הפנימי דזיא ששה צרופי יהיו במלוי מיה ודנוקביה ששה צרופי יהיו במלוי שם בין : ג ונשמת שלשה חלקי המקיפים דזיא היא צירופי יהיו במלוי יודין ודנוקביה הוא במלוי סיג בכל צרופיו : ד ושם מיב דיצירה הוא מיב אותיות דלית דאנא בכח ואלו הם אבנתיין בחסד קרעשמיין בגבורה נגריכיש בתת בטריצתיג בנצח חקבטיע בהוד יגלפיזק ביסוד שקוציית במלכות :

פרק ד

א וסביב עולם היצירה יש שם זי מדורין ואלו הם המדור העליון מכולם אין שם מדור אלא לנשמות הצדיקים ושם גנוי שדום ברכה ונדבה והיכל אי יש במדור זה שבו רוח אי הנקרא אדרהינאל דממונה על הנשמות ההם : ב המדור דכי הוא מדור קרוב למלכות שמים ובו ימים ונהרות ודגים וספינות רוחנם וכמה מלאכים ממונים עליהם ואוריאל בראשם וכשהספינה נוסעת לדרום מיכאל מנהיגה ולמזרח רפאל מנהיגה ולצפון גבריאל מנהיגה ולמערב אוריאל מנהיגה : ג והיכל אי יש במדור זה שבו רוח אי הנקרא גרריאל הממונה על נפשות ההרוגים שנהרגו בידי איה לחקקם על לבוש הקביה

משנה

הם שלסים ספירות הפנימי לרופי טס וכו' ומקפי צייס סחילוני הוא ליוף ארני ואלהי מטולניס וכו' צריצע מקיפי האולעי טס אלוה צמלוי יודין וכו' המקיפי הפנימיס הם טסה לרופיס טס יסיו צמלוי סהין נשמה ג' חלקי המקיפס הנזכר טס יסיו צמלוי כזה יוד סיי ואו מלויק כפי המקיפס עכ"ל וכן מוצאר צולורות סיי סהמקיפס מאלולעיס טס אלוה צמלוי יודין כזה אלף למד סי ווי וקסה על המחצר סכחצ צמטסה צ' ודנוקבא אלוה מלא הוו דדומה לה ולי' ואפשר סנדעמן לו נוקמ' אחי ומה סכחצ המחצר צמטסה ד' ענין טס מיצ עיין צצ'אוריכו למסכת כללות סחיליות פ"ג מטסה צ' והנה צכוונה קבלת טסה ז"ל ואז סס עוליס עיי טס מיצ דיליטה סהוא אצ"ג יסין וכו' וידוע כי טס מ"צ זס סס ז' טמות מחסד ועד מלכות עכ"ל ע"ש סיטיצ :

פרק ד

עיין צעטר כסא הכבוד פ"צ טס מוצאר כי היכלות סס צצריא' וציליר' סס מדורין ע"ש סיטיצ ולכן קרא כאן מדורין ססניצ עולם סילירי וצילור

פרק ג

א ומקף החיצון דזיא הוא רבוע אהיה זאלהים משולבים ובסדר הזה שזוכרו ודנוקביה רבוע אדני וארהים משולבים ובסדר הזה שזוכרו ובכר כלי משתלבים כפי צירוף הראוי לו : ב ומקף האמצעי דזיא הוא ששה צרופי שרי כרם מלאים ודנוקביה אלוה מלא הוו

מגיד

ורוח דלירא סחאס מטיע של מעלה וסנפס טלסס הוא סחאס סנדלפון דצריא' נשמה דז"א דיליר' הוא מטיע"רון וסרוח טלו סנדלפון ועטס טלו מטיע"רון צתוספות י נשמה נוקבא דז"א דיליטה הוא סנדלפון ורוח טלה מטיע"רון צתוספות י סנפס טלה הוא ג"כ סנדלפון ואין הנשמה טלה עלמה רק כח אלוה סנדלפון סחאס נשמה הנוקבא ככיל וממנו נמסך זה טכ"ל והנה כחצולו דצרי המחצר צכל פרק זה ודע דזה סכחצ צמטסה ה' יוכטמה ז"א סחיא מטיע"רון טעוה סופר ולי' מטיע"רון :

פרק ג

הנה צעטר סמיות פיה ז"ל ז"א דיליטה וכו' המקיפס צייס סחילוני טלו סס לרופי טס אהי ואלהיס מטולניס וכו' צריצע המקיפי האולעי סס ו' לרופי טס שדי צמלוי וכו' המקיפס הפנימיס סס ו' לרופי טס יסיו צמלוי וגוי נשמה ג' מלקי המקיפס של ז"א דיליטה סחאס יסיו הנזכר צמלוי יודין מלויק כפי המקיפס ונוקבא דז"א דיליטה

הממונה על נפשות הגנים : ה המדור ה' אינו חשוד כי כמדור ה' התחתון אלא אור מעוט מאיר בו והוא מדור המלאכים הנהנים מן הריח כי יש להם קרוב דעת עם בניא והם ממונים להסיתם ולהעבירם בדרך טוב והם מעופפים ועודים למערה להעיד כשישראל עוסקים בתורה והם פותחים בתורה ושותקים מיד והולכים ואינם נראים עד שישראל פותחים בשירה כי אז עומדים על עמדם ומאירים יותר והמלאך קדומיאל הוא הממונה עליהם : ה המדור ה' התחתון הוא חשוד מאד והוא מדור הרוחות אשר הם בלי גולם וצורה ומשושטת בעולם כלילה והממונה על המדור הזה הוא המלאך טהוריאל ותחתיו ע' מלאכים מעופפים :

הקביה כרי שינקום מהם : ד המדור הג' כאיר יותר מהמדורין שלכמה ממנו והוא מדור המלאכי רחמים של מים ומלאכי הדין של אש ומדם אומרים שירה בחצות הלילה ומהם בקדוהא וצפרא והמלאך קרשיאל ממינה עליהם והיכל א' יש במדור הזה שבו רוח א' הנקרא ארניאל והוא הממונה על הנשמות שהורידו לג' רגלים על כי חשבו לשוב בתשובה ולא הספיקו לעשותה עד שמתו להעלותם משם : ה המדור ד' הוא מדור המלאכים העליונים אשר הם מסטרא דימינא והם פותחים בשירה וגומרים אותה ואינם כלים ומתחדשים במלאכים אחרים אלא הם מתקיימים ועליהם נאמר עושה מלאכיו רוחות כי הם נשלחים כשליחות בניא כעוהז ואינם נראים אידם אלא כחיון והמלאך פריאל הוא הממונה עליהם : ו והיכל א' יש במדור הזה שבו רוח א' הנקרא אהיאל הממונה על נשמות הקטנים שמתו בקטנותם ללמדם תורה : ז המדור ה' בו נהר דינור אשר על ראש רשעים יחול כושך ובו מדור המלאכי חכמה אשר הם מסטרא דשמאלא המענישים אותם וסמאל הרשע ממונה עליהם והיכל א' יש במדור הזה שבו רוח א' הנקרא רחמיאל

מסכת העשיה

פרק א ותחת עולם זה נעשה מסך כדרך היצירה אלא שנעשה ממלכות דיצירה והוא מעקה העשיה העולה כמספר מדריגה הרכיעית והשמינית דבין וכמו שנעשה מבריאה ליצירה כן נעשה מיצירה לעשיה שעצמותה הוא אל ארני העומד כהיכל

מגיד וצילור פרק זה מוצא הטיב צוטר זרחטי דק ו' וניא לכן לא העסקתי דברי המהצר מפרק ד' והמהצר חסיד למעלה למועט לכן קרא להיכל ז' מדור ח' והיכל טשי למדור ז' וצוטר חסיד מועט למעלה לכן קרא למדור טשי של המהצר מדורא קדמא' ע"ש :

פרק א מה שכתב המהצר צמטת ח' והחת יעולם ז' וכו' "ומלכות די' לירע כבר מוצא לעיל צצילוריו למסכת הילירי פ"א ע"ש ומה שכתב "והוא מועק וכו' "כן כעסה "הילירי" לעשי" הנה כבר ציארע לעיל סכמו סעעסה וחלילות לצריא' כן נעשה מצריאה לילירי" ומילירי" לעשי" וצדדוש מעקה זיל והנה מעקה העשיה הוא עסס צין דחסין סכודע סהוי" זו נעשי" ויחא צכוד ע"צ קד"ס וע' צבער רפ"ה כילולין המדגות הסמוות עסס תרעס כי לעולם מדריגס ד' של שמונה ע"ב צ"ג ו"ס צין הוא רצוע הויה עססא עקפר ע"צ ומדריגות ח' של מדריגות עסס צין הוא עקפר רצוע סמול"י סססא קד"ס וע' צצילוריו למסכת הילולין

משנה פ"א ומה שכתב "סעלמוסה וכו' "עס צין כבר מוצא לעיל צצילוריו למסכת סצריאה פרק ל' ע"ש ומה שכתב צמטת ז' כבר מוצא לעיל צצילוריו למסכת הילירי פ"א ע"ש והנה יש לדקדק צמטת ח' סלכאורס הוא כמיוטר זה שכתב יוכמו "סעעסה "עצריא' "לילירס "כן יעעסה "הילירס "לעשי" והרי כבר ציאר צמטת דצירו סכתב יוחסח "עולם" זה "נעעסה "עסך "כדרך "הילירס חמסס לא קשה מידי סעעצר זה כלל צלמח לסויו צקילור לסודיעטו סכמו סעלכות דצריאה חלק י' מועסה צלצד מחלצטת צילירס לסויה צחיק עחיק לילירי כמזכר צצילוריו למסכת הילירי פ"א ע"ש כן מלכות דילירי חלק י' מועסה מחלצטת צעעסיה לסויה צחיק עחיק כמזכר עס ומה שכתב צמטת ג' מוצא צבער דרוסי חצ"ע פ"ד זיל וכצל קוד עשי" כי לסויה כיחוסק צה מוסך ח' ומלכות דילירי ולכן נפסחו כי האריך צה ג"כ סיה ג' בו ג' כמו סיה צילירס והעעס כי לסויה צחיק ו"ק קו חלמעי" כי כבר הוא צחיקת קו חלמעי

משנת

מכבת העשיה

דכידים

הדהניאיל : ג ובכללות כחיב אלו דעשיה יש שם שם אראיית-איר בכתר וארית-א באויא : ד ובכלי החיצון דזא י צרופים האחת עשרה דאלהים ונפשו צדקיאיל ורוחו מלכיאיל ונשמתו קומיאיל : ה ובכלי החיצון דנוקביה י ציופים אחרונים דציופי אלהים ונפשה עטוריאיל ורוחא צדקיאיל ונשמתא מלכיאיל : ו בכלי האמצעי דזא ששה ציופים של שם אלוי שהם חייאותיות ורגלי מטטיון בעולם זה עומדים ודנוקביה עשרה ציופים שם הויי ומתחילים מהצירוף השרשי : ז בכלי הפנימי דזא עשר ציופים אחרונים של שם אלהי ודנוקביה שם הויי מרא במרוי בין אות א' בכל ספירה : ח והנפשות והרוחות שיהם עומדות בשבע רקיעים שהתפלות עוברות בהם שראש הרקיע העליון הוא סנדלפון ובשני ענפיאל ובג' גדיאיל ובד' שמיאיל

בדיכל הזכות שבעולם זה ומכפיו ציו מאי דיללה) ונשמתה שם בין : ב ואור אים אינה מתגלה בה אלא אף עיי מסך מלכות איק המתלבש אף במלכות דאצילות ונכלל במלכות דבריאה וכאר בה דרך מלכות דיצירה לפיכך נקראת העשיה על שם המלכות ה' אחרונה של שם עם כל פרטיה : ג ולפיכך אין פרצופי העשיה שלמים בקומתן אלא כל א' בסוד חגית כלול בנהי הם חוץ מאבא שהוא בכחית נקודה א' אעפיי שהוא למטה מאריך ראש קו האמצעי :

פרק ב א בכלי החיצון דאריך עשרה ציופים שמניים דאלהים וסנדלפון שר היער והוא נפש נוקבא דיצירה הוא ראשו המגולה : ב ובכלי החיצון דאבא עשרה התשעיים ודאימא עשרה העשיריים ונפשם הוא מלכיאיל ורוחם קומיאיל ונשמתם

משנה

השמות פיה ז"ל ז"ח דעשיי הם שלטים ספירות הפנימי " לרופים טיש צ"צ לרופים שנסס אלוייה חוץ מן סבי לרופים הראשונים שבה האמלעיים הם אלויי עליון ו' פעמים החלונים הם " לרופי אלהים האחד עשר מהם וכו' נשמה ז"ח דעשיי הם י"ס דחלונות של ז"ח דחלילות והרוחין והכפשוין כלע"ד ששענתי מזורי ז"ל שהם צ"ד הרקיעים המוכר צ"ד ויקהל וכו' נוקבא דז"ח דעשיה הם שלטים ספירות הפנימי" הם י' לרופים הם סוי' חוץ מצי' לרופים הראשונים שבהם האמלעיים " לחיותם הם סוי' המוכר צמלוי כזה הם וו יוד יוד אוח א' צכל ספירה וספירה החלונות " לרופים החלונות" טיש צסס אלהים נשמה נוקבא דז"ח דעשיי הם י"ס החלונות" טיש צנוקבא דז"ח דחלילות עכיל והסני יש כחן נוקוס עיון גדול דצדרי המחבר שכתב כחן צנשנה ו' ודוקבזיה וכו' והלירוף הסלטי וצמטכה ז' כחז ודוקבזיה וכו' "אוח "אחם "צכל "ספירות דברים הפוכי" חכי רואה כחן כי הוא הפך הענין שהעקתה לעיל והוא כן צכל ספרי ע"ח אשר ראייה וגם צאלורו חיים כן מנואר והוא דבר שאי אפשר שיפול טעות צכל אלה ספרים סראיחי ושיהספק ענין סלס ולעי רב ולצי אומר לי טעותו ככל דפרסו צדברי המחבר והסני דדרושיי אצ"ע מ"ש פיי ז"ל נשמה ז"ח דעשיי קמואל והרוח מלכיאיל והכפש שלו לרקואל נשמה הנוקבא דז"ח דעשיי מלכיאיל והרוח לרקואל והכפש עטוריאיל עכיל וקלה קסה זה סהציא המחבר צמטכ' ד' וה' והרי פשוט סכפס צכלי החלון

מגיד כנודע ובהכרח הוא שלוקח צ' קיים סימין והשחאל ולכן האריך לעולם אין צחיה שחוסה מן ג' גו ג' אך אלא שאין צו טעם זה ולכן כחמעט והיה ציפור מידה ונקודה אחד לצד ולאנס אימא חוין דעשיה כחמעטו גם הם ואין כל אחד מהם רק צחי' ג' גו ג' עכיל ועי' צבער אצ"ע פ"ח הם מואריך צפרלופי אצ"ע ולא הזכיר צעשיי טיש הפרש צין אימא לזוין צנוקפיים וסינו כלצרי המחבר אונס צבער דרושי אצ"ע פ"ד הכל מנואר צהדיח טיש הפרש גם צעשיי צין אימא לזוין צצחית מוקף טיש לז"ח א' ולנוקב' צ' מוקפיים ואימא אין לה כלום ולעי :

פרק ב

הנה צבער השמות ז"ל עשרה לרופים הסעמיים והשעמיים והעשיריים שהם צסס אלהים הם צח"ח וצח"ח עש"ה עש"ה צ"ס החלונות שבהם עכיל וצדרוש אצ"ע פ"ה ז"ל עולם העשיי קוד רישא דז"ח צצו המגולה הוא עלמו סנדלפיון שהוא כפס נוקבא דילייה וכו' והוא נקרא סר היער והוא צגי יער וצגי פ"ר נשמה ח"ח דעשיה היא דהרכיאיל והרוח שלהם קמואל והכפש שלהם מלכיאיל ומה סבי המחבר צמטכה ג' י"ס ארר"ח מח מנואר צע"ח צבער פכיויים וחלונות פ"ק י"ג וצכ"ח דדרושיי אצ"ע פ"ה ז"ל ונשמה אל תחמה אם המלא עם תחון מלוד הרומו אל הכתר כמו עם ארר"ח עכ"ל ע"ש וכן מנואר צבער עאורי אור ז"ל ארר"ח עם הכתר עכ"ל אונס לא מלח"ח צהדיח ח"ר צכר ורר"ח צח"ח והסני צבער

ע"כ י"א אותיות אות א' לכל ספירה כי האות
 החררה מהאמצעי מתמלאת מהפנימי: ג ונשמת
 ג' חלקי המקיפים ד"א הוא שם יהו היה ד"ע"ב
 והיו דבין ודנוקביה היה במלוי מיה וכל מקיפי
 ז"א דאבי"ע יש בהן נקודות משאי"כ מסיפי
 נוקביה וכל המקיפים שלהם הם מסוכת שלום
 דא"מא הסוככת עליהם: ד והאצילות כלו
 בין בבחינת אורות בין בבחינת כלים ואפילו
 לבושיהו הם כלם אלהות גמור אבל כבי"ע
 מהרוח שלהם ולמטה וגם הרוח בכלל אינם
 אלהות גמור:

מסכת המלאכים והרמיעים

פרק א א וכנגד י"ם שבעולמות העריונים
 כולם בעצמות וכלים יש עשרה
 מיני

משנה

הכל ק"ז ואם תרל"ה לומר שזה הכל נעוה נעחק עדין
 קשה מאין ילא פשר דבר להחזקר שכתב כי האות
 החררה מהאמצעי מהחללה מהפנימי והרי אין שום
 הזכרה לה נתי"ח ולא צאלורות חיים אשר כסמך על זה
 ול"ע והנה נשער השמות פיו ז"ל דע כי כל אורות
 המקיפים כל פרטי המכרים הכללים צוין כולם הם
 נתי"ח אור הצינה המקיף את הנתי"ח נקוד פריקת סוכת
 שלום וכו' גם דע כי כל אורות המקיפי"ת את ז"א יש
 בהם נקודות כחותן השצות אבל שמות האורו המקיפים
 את סוקבא דז"א אין בהם נקודות עכ"ל והנה נשער
 לומר העולמות פ"ח ז"ל והנה יש שינוי אחת צין כל
 העולמות העליונים לג' עולמות החסידים האלו שהם
 צ"ע כי כל עולמות העליונים הכל קדושה ה' אלהות
 ה' ואין בהם ח"ו פירוד אך ג' עולמות אלו נתי"ח נשמות
 שהם הם הנקראים אלהות ממש אך נתי"ח הרוח
 ואיך שהם רוח ונפש וזון ולבוש שכל ג' עולמות
 צ"ע אינם אלהות אלא נקרא שרפי"ת וכסא וחיות וכיוצא
 עכ"ל:

פרק א

הנה נשער פנימי וחילוני"ת פרק י"ג ובס"א
 בדרוסי הקליפות פ"ו עאריך נעבין
 פנימיים וחילוני"ת הספירות ובהתלצות אליהם נצדרי"ת
 ונריאה צלילה וילרה נעשי"ת וכח עור ז"ל והרי כתיב
 נתי"ח יש לאין קץ וכל זה נתי"ח הספירות כי אחי"כ
 המלאכי"ת הנאחזים צ"מ והם מיני לבושים אחרים על
 הי"ם ואינם רק ספי"ת המלאכים כי הם לבושים הלונים
 מאוד וע"ד המכר צ"מ י"ח"י גם נמלאכים נתי"ח עולמות
 אורות וכלים פנימיים ומקיפים ובהתלצות מלאכים

שמיש"אל ובה גרדייה וכו' ענאל וכו' התחתון
 וכו' י"א: ט ונשמת חרם ד"א היא
 מבחינת חיצונית דכלי ז"א ראצילות ונשמת
 סהר נוקביה מבחינת חיצונית דכלי רחל
 ראצילות:

פרק ג

א ומקף החיצון ד"א הוא רבוע
 אלוה ואלהים משולבים ובסדר
 הזה שנוכרו ולפי"כ בסוף השלוב יהו ב'
 אותיות אלהים יחדיו ודנוקביה הוא רבוע
 אלי"ת ואלוה משולבים ובסדר הזה שנוכרו
 ובכל כלי משתלבים כפי צירוף הראוי לו:
 ב ומקף האמצעי ד"א שם יהיה במלוי בין
 ודנוקביה יהו במלוי ע"כ ט אותיות אות א'
 בכר ספירה ומקפה הפנימי ד"א ט אותיות אלי"ת
 מלא אות א' בכל ספירה ודנוקביה הו' במלוי

בגד

החילון ורוח ככלי האמצעי ונשמה ככלי הפנימי וק"ל
 ומה שכתב המחבר נשמה ו' ורגלי"ת "מעטרו"ן מנזאר
 לעיל צ"אלורינו למסכת הנרי"ל פ"ג ע"ש ומה שכתב
 המחבר נשמה ח' שמות המנונים ככל דקיעים כן
 מנזאר נהדי"ת מנזאר דק ר"צ ומה שכתב נשמה
 ע' "חרס יד"א" "ספר" "נוקבי" כנר מנזאר לעיל
 צ"אלורינו למסכת הנרי"ל פרק ג' ע"ש:

פרק ג

הנה נשער השמות פ"ח ז"ל המקיפים
 דז"א דעשי"ת חילוני"ת הוא לירוק חלוי"ת
 ואלהים עשולבים כזה וכו' הוא נרצוב המקיפי"ת לאמצעי"ת
 י"ח נעלוי שהין כזה יוד הה והמקיפי"ת לפנים הם
 ע' אוחיות חל"י נעלוי כזה חלק למד יוד אוח"ת בכל
 ספירה וספירה מהם נשמה ג' חלקי המקיף הכוזר
 סס י"ח כזה יוד ה' ונוקבא דז"א דעשי"ת וכו' המקיפי"ת
 החילוניים הם שלוב צ' שמות חל"י וחלוי"ת כזה וכו' הוא
 נרצוב האמצעי"ת ע' אוחיות יוד ו' ו' אוח אחת
 בכל ספירה מהם הפנימיים הם י' אוחיות ה' ו' יוד
 יוד נשמה ג' חלקי מקיפים יוד"ת ח"ל ו' עכ"ל והנה
 דעם המחבר פליאה דעם מומי שכתב נשמה צ' "אחד
 יעשר אוחיות ובכל ספרי עה"ת סראחי"ת הוא כמו
 שהעמקתי לעיל וכן צאלורות חיים ז"ל ומקיפי"ת חל"י
 דנוקבא הם י' אוחיות ה' ו' יוד יוד עכ"ל וכן הוא
 נעמרכה השמות צאלורות חיים אשר הם סידר בהכלית
 הסדר כל שמות הפנימיים והאמצעים והחלונים של כל
 הכלים והמקיפים בהכלית הדקדוק ומונה הם נמספר
 כל לבאש ומערכתן וכחז שם ז"ל ומקיפי"ת חל"י
 דנוקבא דז"א דעשי"ת הם י' אוחיות ה' ו' יוד יוד קך

משנת מסכת המלאכים והרקיעים חסידים פא

והיה נגה ונפשו ענאל והיו כוכב ונפשו מיכאל והיו התחתון לבנה ונפשה גבריאל ועליהם שולטים המזלות ב' מזלות בכל כוכב חוץ מהחמה ולבנה שאין שולט להם כי אם מזל אחד לבד אחד : ז (נמצאו היות זה כוכבים נחלקים לו כו חלקי של עיב ישר הפך וישר שכל חלק הוא מיב שמות כנגד יב מזלות שהם והיו שהוא ראשון במלה ילי שהוא שני בשור וכסדר הזה הם הולכים וכן בכל חלק וחלק) :

פרק ב א ויש עוד רקיע א' קבוע שאינו מקיף ויש לו פתח גדול כנגד אי שדרך הפתח ההוא עולים כל התפילות ועל הפתח פתוח עב שלא יזנו הקליפות ממנו וסביב הפתח ההוא יש ע' פתחים שעל ידם נזונים הע' אומות מתמצית השפע היוור בעולם דרך הפתח הגדול : ב וכנגד הגן עדן לבד יש רקיע אחד זך מאוד כי הוא מאש ומים

יכונגדם שבתו צדק מאדים) כי שחקים ב' רקיעים הם סוד נצח והוד (וכונגדם חמה נוגה) ותחתיהם הרקיע והוא סוד היסוד (וכונגדו כוכב ולבנה) והויוון דבוק בו ורוא סוד עטרת היסוד היונק ממלכות תבונה (וזה הוא סוד כתר מלכות זה וחיב ויוין דמלכות זה הם נלגלי ד' יסודות ארמיע שמתחלקים כ"א מהם ל"ס בין בצורתם בין בחומרים) : ה וברקיע זה קבועים הטי' נלגלים היוועים שבכלדם הם ט' בחינת דיסוד זה הגלגל העליון הוא גלגל היומי המקיף את כולם ממזרח למערב והגלגל הדי' בו קבועים הכוכבים שהם מסוד ניצוצות החסידים היוצאים מיסוד תבונה ויב מזלות שהם מסוד ניצוצות הגבורות והם מתחלקים לדי' יסודות ג' מהם בכל יסוד והיו אחרים הם ז' ככבי לבת : ו ואלו הם העליון שבתו ומלאכו והוא נפשו קסציאל והבי צדק ונפשו צדקיאיל והג' מאדים ונפשו סמאל והדי' חמה ונפשו רפאל

משנה

הס יונקי" זה מן הסקדי" וזה מן הגבורות העוודי" צדעת המלוש ציקוד דתנו"ל הזו והכס הככז" הס לורות הסקדי" היול"הי משס ונפלי" לתוך יקוד דז"א כנודע ומכיס סס צכח ומתפזרי" ונעשי" לילולת דקיס צקוד הככז" המאירי" וכו' ולנע"ד חיים ששנעמי מזורי ז"ל כי המזלות הם נקודות והס מן הטיולין הנעשי" ציקוד הנפילת הגבורות גם הס מלמעל' עד יסיקוד דז"א ומכיס סס ומתפזרי" ונעשי" לילולת עכ"ל ומי"ש המחצר צמשי" ו' הנה צשער קליפה נוגה פ"ח ז"ל דע כי הגלגלי" אופנים דעשי" הס חומר ולורה והנה ז' גלגלי" החסווכי" של של"ס חכ"ל הלורה שהיא הנפש שלחם הס הז' מלאכי" היוועי" סמאל ממא"ד" וקפליאל וצמחי וכו' עכ"ל ומי"ש צמשי" ה' והס מתחלקי" לדי' יסודות וצמשי" ו' כחצ' ועליהם" שולגעי" וכו' לכל א' וצבולר פשוע צכנה מתקומום עלמו ומספר :

פירק ב

הנה צשער ליור העולמות פ"ב ז"ל וכנגד חרץ ישראל יש פתח רקיע המזכר פ' ויקהל וכו' צאלעט שיעור הסואל שהוא כנגד ח"י יש פתח גדולה וסביב פתח ההוא יש ע' פתחי" שמשס כיוזיסי ע' אומות מתמל"ת פתח ההוא וצחומו פתח יש פרוכת דקדושה דלא צנק לכו"א שייזימו משס ככוכר צפ' תרומי" וכו' ומשס עולים כל הספייני והסממות סעולות למעל' צלילה ופעשי" שאמר צפ' ויקהל סהספיינות סלקין מורה ומצריז וכו' זהו צעלי" האורי" אלל אחי" כולם כככסי" דרך פתח הסואל חמלעית והנה אלו הריעוי" איסי

מגיד

עכ"ל והנה מה שבי המחצר "הס" סקוד "עש" ומקיפי "היושר" "יעשי" קילר נלשונו דהל"ל הס סקוד י' עגולי" דעשי" עם עלמוות ואורות ומקיפי דיושר ומי"ש המחצר "כילד" "מערכות" ועוד "סחקיס" "הס" "מכחר" ועוד "הוד" הנה כאשר נחלק שחקי" לשתי" שהס כ"ה ועוד יש זביל מעוון ומכון ערכות לבד רקיע שהוא הז' לא יסי' יוחר מוז' דע כי צשער הכ"ל פ"ב ז"ל כי רקיע העליון והחרץ העליוני כל ראשו"י מהס כוללת ג"ר שצסה כנודע עכ"ל והוא ע"ד היכל ק"ק הכולל ג"ר והמחצר קילר צמוצן ולא הזכיר כלל שהראשוני כולל ג"ר ומי"ש כי שחקיס שני רקיעי" הס כ"ה מוצחר צהדי" צוהר ויקרח ורי"פ פ' פתח יצמנה מתקומום עלמו ומספר ומי"ש "היונק" "מגולכות" "התנונה" "תחצר לקוץ והנה אצחר מקדם משנה ה' הסס מי"ש "שהס" "מקוד" "כילולת" "הסקרי" "היול"הי" "מיקוד" "דחצו"י" מוצחר צשער ללא ורחל פ"ב כי סס מאריך מענין הארת מלכות דאייח המהלכסה צז"א ואחי"כ כחצ' ז"ל חמסס המלכות דאייח אינה משמשא כלום לז"א ח"ס מה שאז"ל על ענין הז' רקיעי" אשר החסון שצסה הוא וילון ואמרו וילון אינו משמש כלום אלא מולא ירדית ומכיס סהרי"ת והענין כי הרקיע הז' הנקרא דרך ססה רקיע אשר צו קבועי" חמה ולצנה כככסי" ומזלות כו"ש דז"ל הנה הוא צחי" יסוד הסצו"י שהוא נקרא רקיע בכל עוקוס וכו' וצו קבועי" חמה ולצנה סקס ז"יין הס קבועי" צו ועסס כנודע כי חמה ולצנה סקס ז"יין הס קבועי" צו ועסס

משנת מסכת המלאכים והרקיעים חסידים

ומים רחויג דאציות ובכח רקיע העוהיז דעשיה שבו דבוק הוא סוכב ב' פעמים ביום וכללותו הוא בחינת הרעת דמלכות דעשיה והנקודה האמצעי שבו הנקראת ערן היא בחי' החכמה ובה נכלל בחינת הכתר : ג וכנגד ד' חיות שהם כנגד חגית ומלכות דדעה זו יש ברקיע זה ד' מראות ובכל מראה פתח א' ובכל פתח מתנוציץ אות אחת שהיא ראש שם מלאך אחד המאיר ממנה : ד ואלו הם מראה ירוק במזרח והאות שבפתח אשר שם הוא ריש ראש תיבת רפאיל שנקרא בן כשיונק מהחסד וכאשר הרין גובר אז האות היא בית ראש תיבת ביאיל שנקרא בן כשיונק מן הרין : ה ומראה שחור במערב והאות שבפתח אשר שם היא נויין ראש תיבת נוריאיל ומראה אדום בצפון והאות שבפתח אשר שם היא ג' ראש תיבת גבריאל ומראה לבן בדרום והאות שבפתח אשר שם היא מים ראש תיבת מיכאל : ו הפתחים האלה מאירים מפתח א' שבאמצע רקיע זה שבו עמוד א' כמראה

הקשת יוצא מבחינת היסוד שברעת ויורד עד קרקעית הגן ודרך אותו עמוד יורד השפע לנשמות שבניע והנשמות עצמם עולים ויורדים בו בדרך א' ממראות העמוד הראוי לשרש הנשמה העולה בו :

פרק ג א ובאור הקדוש שבין השמים לארץ יש מלאכים ממונים על התפלות שקודם הגיעם לפתח הגדול שברקיע שכנגד איי עוכרים על ידיהם הם עומדים בד' רוחות העולם : ב ואלו הם למזרח גזרדיה ושם בן יב שבו עודה אליהו השמימה הוא האור המאיר בו ולמערב זבוליאיל ודרום פסגניה ושם א' של הויה מאיר בו ולצפון פתחיה :

מסכת עשיה גופנית

פרק א א ומשמרי האופנים נתהוו הד' יסודות הידועים כל א' מחומר פשוט הנקרא היולי ואז נקראו תהו (ומחומר זה נמשך

מגיד מנגלי' חלל קצוועי' ולכן חויד הפתח מכוון כנגד חיי' אך הגלגלי' הקצוועי' צרקיע ככיל' הם הקצוועי' עכ"ל והנה צשער הכיל' פ"צ ז"ל וכל ע"ס הרשטוכי' הם לעעלי' צצחיי' שניי' ומלכות שנה הוא קוד הארץ החסחוכי' הזו עכ"ל וצפיצ ז"ל והרקיעי' הם ע"ס עילאין דילה וצחאלע אוחן רקיעי' היא נקודה חדא הנקרי' ערן והיא חכמה ובו כלול כתר וצנה כשלאו כל י"ס דמלכות דעשי' ולהיות הרקיע הגן צחי' הדעה והקודי' האולעיעי' חכמה ערן וכו' לכן רקיע זה יוחד ועולי' ורקיע עוה"ז כחכר צפי' ויקהל שכעס' וואס ווייס עילאין והנה זה הרקיע הוא רקיע עוה"ז דעשי' והוא רקיע חופף נגד הגן ולא יוחד והוא חסות הרקיע דעשי' דבוק ענוו בחוכו וכו' הציח אס ווייס עילאין וחספעני' ון חו"ב דאלילות ומהס כעשי' רקיע דעל גיכתח וכו' ונכח קבוצ הרקיע שעל הארץ וקצב ג"כ רקיע גיע חרין זמנין צכל יוס וכו' ונזו הרקיע יש ד' גווינין חוור דדרום סווק צלפון ירוק צמזרח אוכס צנערצ ואלו הדי' גווינין שגדי' רוחות הרקיע יש ד' פתחי' וצכולס יש כהורין כפי אוחס הגוויניס ונושכנין כל הדי' כהורין מפתחי' דאמלעיעי' וצחוד כהורין סהס צחאלעני' כל א' מהס יט אווח א' גניזין סס וסס צחי' ד' חיות הקודס על אווחו הרקיע סהס חג"ס מ' שצדעת והוא אווח צ' צמזרח ולזמנין אסחחי' אווח א' ואלוח וי' דדרום ואלוח ג' צלפון ואלוח כ' צנערצ וסס

משנה צחי' שרשי הדי' חיות הכלחזים צדעת הוא הרקיע הזה וכו' ולפי צצמזרח כלול מזרח ולפון לכן כאשר גוצר צו סחסד נקרח רפאל וכשיונק ון הדין נקרח ציאל וכו' וצדרום מייכאל וצלפון צבריאל וצנערצ כוריאל ורקיע זה וכו' ועס יורד סוזון אל סכשמות צצניע סארץ וכו' וצנה רקיע סהוא קוד הדעה כמשך מונו עמוד ח' סהוא קוד חווע ססרדי' סיורד ון הדעת מצחינה יקוד סצו סהוא פתחא אולעיעי' ונושך עד קרקע הגן הוא העלכות ונשס עולים ויורדי' סכשמות סדיר וכו' ג' גווינין של קסה כי היקוד קסה איקרי סכולל וחסג"ס ג' גווינין אילין וכפי סרש סכשמה עולה צחי' מאלוח הגווינין עכ"ל ונפכי' סצצני' הנוחצר מוצארי' צהדיח צזוחר לכן לא העחקתי עד סוק סוסככה :

פרק ג א כבר העחקתי לעיל שזה שאמר צפי' ויקהל סהספילות סלקין צמזרח ונערצ וכו' זהו צעלות סאוירי' ועיין צזוחר ויקהל דך ר"א ע"צ סס מוצארי' צהדיח דצנ' סווסצר רק זה סכחצ סעסצר למזרח גזרדי'ה ה' צקופו אינו כן סס רק א' צקופו :

פרק א הנה צשער קליפת כונה פרק טי' ז"ל והנה צעולס עשי' הרע סווא'הדי' יסודות סהס סווריס של סאויעני' וכו' וסס צפרק י"א ז"ל אונס דרך כלל יתי' כי אלילות יקוד אס צבריאל יקוד רוח וילירה יקוד

משנת מסכת עשיה גופנית חסידים פב

נמשך הדי' מרות אדומה ירוקה לבנה ושחורה) ובשקבלו הצורה מחומר האופנים נקראו בהו (ומהטוב שבצורתה זו נמשך די' אבות המדות שכאדם הטובות שהם כנגדם די' הויה והדי' רעות שהם כנגד די' קליפות הם נמשכים מהרע שבה) וכל אי' מהם יש לו שורש בעולם העליון האש העליון (שמהרע שבו נמשך מדת הגאווה והכעס וג' תולדותיה שהם הקפדנות ובקשת השררה והכבוד והשנאה לגדול ממני הוא) בצילות והאוויר (שמהרע שבו נמשך מדת השיחה במידה ודי' תולדותיה שהם החנפות השקריות ולהיר' ונלוו' שבחיו לבינות הוא) כבריאה והמים (שמהרע שבו נמשך מדות תאות התענוגים ובי' תולדותיה שהם חמדת מה שאינו שלו הקנאה הוא) ביצירה והעפר (שמהרע שבו נמשך מדת העצבות ותולדותיה שהיא העצלות בעניני העוה"ב להשגת קנייני העולם הזה הוא) בעשייה (ומהטוב שבכל אי' מארבעתם נמשך המדה הטובה שבנגדה ברע ותולדותיה) וכל הדי' כאחד הם הנקראים בשם ארץ : ב והארץ היא הנגלי החיצון דיושר דעשיה והיא הלבוש היותר גם שבעשיה כי היא המלכות המלכות דעשיה וראש המלכות הזאת היא הגן שהיא איץ זכה מאוד וערבה לערך אי' הוא בערך זכות הבינה לערך זכות היסוד : ג וגן זה הוא בדרום הישוב שהוא בטבור הארץ אמצע העולם ממש כי יונק מטיבור זיא שהוא באמצע גופו והוא הבינה שבבית מלכות זו ועדן הוא החכמה ונהר הוא הדעת והוא משפיע ליסוד ועץ החיים הוא התית ועץ הדעת עטרת היסוד ושאי' עצי הגן הם שאי' הספירות שכבינה רבינת מלכות זו (וסכיבו י"ב נהרות כנגד י"ב שבטמים שבהם מטבילים נשמות בני ישראל

מרים לכתם לגן עדן וכפי מעשיהם כן נכונים או מתקררים ממימו ולפנים מהם להחריב המתהפכת שגם בה הם נדונים מרם הכנסם בו) : ד וז' היכולות יש בנן עדן הוה העליון שבהם אין בו מדור לנשמות כבשאר ההיכלות אלא מעבר לכד כי בו נעוץ העמוד הידוע שדרך שם עולים ויורדים הנשמות כאמור במקום אחי' : ה היכל הדי' הוא היכל החסידים והמיחדים בכל יום יחוד די' באהבה וג' אבות עומדים בני' פתחים שבו : ו היכל הדי' הוא היכל בעלי' תשובה ומנשה מקד' יהודא עומד על פתחו בהיכל הדי' שם כל אבילי' ציון והרוגי ישראל שנהרגו על ידי אומות העולם ועשרה הרוגי מלכות בראשם : ז בהיכל הדי' שם כל אותם שסבלו יסורים קשים מאד וכל תשביד שמתו בקצרות שנים ואותם שנתעצבו וכוונו על חורבן בית המקדש : ח בהיכל הדי' שם כל סובלי חולאים שלא בטלו תפלתם ואותם שענו אישיר בכל כחם ומשיח עומד עליהם ומשם הולך לנחם לאותם שנתעצבו על חורבן בית המקדש שבהיכל הדי' ומשם הולך להיכל הדי' לנחם לאבילי' ציון : ט היכל הדי' התחתון הוא היכל הגרים ואונקלם הגר עומד עליהם והנשמות האמורים שבהיכלות אלו קצתם עומדים בלבוש העולם הזה וקצתם בלבוש עליון לעלות בו למעדה : י והבחמיק הוא יסוד בינת מלכות זו ובו הי' ספי' שרו כלולים והם בית קדש הקדשים והוא הראש ההיכל שבו המנוחה והשולחן והמזבח חגית האולם שבו יכין וכעזו ונפן של זהב נהי' ושאר העזרות הם עטרת היסוד :

פרק ב

א ומלכות בינת מלכות זו היא ארץ ישראל והיא האברים הפנימיים של הארץ הזאת העליונה הנקרא

מגיד יסוד מים ועש"י יסוד עפר עכ"ל ועיין צבילורינו לנסכת המלאכי' והקיעי' פ"ח משנ' ג' ועס זה יחזאל לך משכי' אי' זלח : הנה כדי לנצל משנה זו עד סוף הפרק אלריך קלח וזוה יחזאל ג"כ פ"ג סנה צטער ליור

משנה העולמות פ"ג ז"ל ונחמיל צענין הארץ סנה כנר צילרנו שכל הארץ הדי' היא מלכות דמלכות דעש"י ויש צה ז' ארלות עכ"ל עוד סס פ"ח ז"ל ומלכות טנה סוף קוד הארץ הסחחוני' סוז ולפי סידעת סכל ספיר' כלולה עי' כו' גם היא נחלקת לז' ארלות וכו' והארץ עליוני' סהס כלולות

משנת   מכת עשיה נופנית   חסידים

תבל הכוללת ג' עליונות של מלכות וזכרון
 כל היכל העליון הכולל שיש עליונות :
 ב ודרך הארץ הזאת העליונה הקדושה יונקים
 ישראל בארץ ישראל ובירושלים שהיא
 באמצע הישוב כי היא יונקת מפ' יסוד זיא
 שהוא באמצע המקום שמן הטיבור זיא למיפו
 שכל זה הוא מקום הישוב : ג וערות הארץ
 החופפת על יסוד ומלכות זו דארץ ישראל
 היא מצרים הסמוכה לה ומאחרים המדבר

כלולות ג"ר שבהם כנודע והנה מלכות דעשי' נחלקת
 ל"ס והם ז' ארלות זו למעל' מזו וצין כל א' וא' מים
 ורקיע כנודע והם סוד אורו דמקופי' שכלל עולם
 ונצוסי' וכו' וצארץ זו עליוני' שלכו הם ג"ר של מלכות
 דעשי' ובהבחה שחארץ זו כלולה מ"י והיא אורה ארס א'
 ולכן הארץ יש לה פה ועינים יעצור וערוה וכו' והנה
 היסוד שבה שהיא הנקודה שבה מתגבלת השפע משמים
 שעלי' היא א"י נקודה אמצע היסוד וקוד הערלי' הרצוק'
 א"י היא ארץ מלר"י הסמוכי' לה כי ערות הארץ צאת'
 לרעות ולכן היה קודם גנוה מלר"י ומשם נכנסו לא"י והגן
 זה ומשם צבואם דרך מדבר צין מלר"י לא"י הלכו במדבר
 אחורי א"י כנגד נקודה האחרון שמשם נשפעי' החילוני'
 ושם יסוד דק"א נקודה אמצעי דק"א של החורבה וכו'
 כי הארץ הם לצושי' החילוני' דמלכות דעשי' ועליה ק"א
 ועיקר סוד הענין שתיקרא ארץ הזו היא צינה של מלכות
 דעשי' הנקרא הם היא ארץ צערך החכמי' והמלכו' שבה
 היא א"י וכו' וכנגד נקודה העצור הסמוכה שהיא ממש
 אמצע כל עולם ולא של היסוד בלבד כמו א"י היא הצינה
 שצצני' דמלכו' דעשי' והיא ג"ע הארץ והענין הוא חכמי'
 שבה והנהר הוא הדעת וכו' והנה הציני' כל רחמי' דילה
 כוחנה לעלמי' דחסי' צני' הארץ שהוא הזרוע ימיני ולכן
 ג"ע הארץ הוא ללד דרום היסוד באמצע העולמי' ממש
 עכ"ל והם צפ"ד ז"ל ולאנס קרקע הגן שהי' הארץ שלה
 וכו' יוחר זכה במאור מאור צערך היסוד אל הציני' וכו'
 והנהר הוא יסוד שבה ועין היים ח"ס שבה ועין הדעת
 עננה היסוד שבה שהנהר נעשה"ח יולא ממש מתחשו ועין
 הדעת קנין לה וכו' ושאר קש' יושר הם שאר עלי'
 הגן עכ"ל והנה קלת קשה שלהן אומר והנהר הוא הדעת
 וכן אמר והנהר הוא יסוד וכו' ד"ש והנהר הוא יסוד
 פירושו שנתפשט דרך הציני' ומשפיע ליסוד והיא כדומי'
 היסוד המתפשט מ"ח"ת כן מתפשט הנהר דרך ענ"ח
 שהוא ח"ס כתי' זה שכלל המחצר בלחמי' לטובו וכו' היא
 הדעת והיא משפיע ליסוד ודוק . והנה צעור הארות
 וזין פ"ה מלר"ך צענין ג' נקודות כלל דהיינו נקודת

יש

משנה

אמצע העולמי' ונקוד' אמצע היסוד ונקודה החורב' ק"א
 והנה אעתיק ככלן הקיבור וז"ל הנה נכבאר אללינו
 כי צחי' עולם הוא ז"א ולאנס לך פנים שלו
 הוא קרושה גמורה ולד חסורים שלו יש שם
 חסיות החילוני' והנה לך פנים מתחלק לצי' חסיות
 כי מחליו ולמע' אשר הם האורות של החסדי' דח"מ
 מגולים שם הוא צחי' היסוד קצו סוכני' ועומדי' שם
 בני ארס וגו' אונס מחליו ולמעלי' מלד הפנים שהוא
 מן החזה ולמעלי' האורות הם קחומי' וזין שם אורות
 נמשכי' לחון כדי שיצנו שם צני' ארס וכו' אונס שם
 מחלו' ולמעלי' מלד הפני' הוא מדור אל הנשמות העולמות
 הנקרא ג"ע הארץ אשר עלי' כאשר עין לא ראתה אלהי'
 וזהך יעשה למחכה לו עלמא סחימא' והנה כאשר
 כעריך אורך כל גופא דז"א יהי' כל נקודה מחלית פי'
 העיבור אשר כנערו ג"ע הארץ שהיא נקודה אמצעי'ת
 דכל סערין צין צצחי' היסוד צין צצחי' חליו העליון
 שאינו יסוד וכו' וכאשר נחלק היסוד לצדו שהוא מחליו
 דז"א ולנוטה עד קיום הרגלי' יהי' נקודה אמצעי' צני'
 היסוד דז"א אשר נקודה זו היא ירושלמי' שהיא באמצע
 היסוד כנודע אונס מלד חסור דז"א וכו' מחליו ולנוטה
 יש צו נקודה שלישי'ת באחר אשר משם יולא פקולה
 ומשמרי' המחבל ומכאן יולא הארה אל החילוני' וז"ס
 שהקליפות וע"ז נקרא לוחה צלי' נקוד וכו' כי משם
 כיווני' עכ"ל ע"ש והנה צעור ליוור הצולמות פ"צ ז"ל
 ולאנס הארץ צעלמה וכו' ח"נס בהשואה אחת כי
 האצרי' החילוני' הם ארלות עי' עומין וכנגד העור הוא
 יס אוקיני'ס נוקף והאצרי' הפנימי' היא ח"י וצית
 המקדש וק"ק היא נקודת יסוד שבה וכו' וגם צה עלמה
 שהיא היסוד שבה כלול מ"ס ויש צו עזרות ולסכיה
 והי"ש ה"ז צית ק"ק והבוק הוא ההיכל שבו שולחן
 ומזיזה ומצח הוצח שם חגי'ס והאולם הוא כתי' שם
 יבין וצונו צ' המודרי' ובפן זה צבאולם הנהנה פירו'ת
 כנודע שהוא יסוד יסוד יסוד והעזרות הם צחי' מלכות
 דיסוד עכ"ל ומה שכתב המחצר מחלית' משנה ד' עד
 חמילת

מנין

מנין
 כלולות ג"ר שבהם כנודע והנה מלכות דעשי' נחלקת
 ל"ס והם ז' ארלות זו למעל' מזו וצין כל א' וא' מים
 ורקיע כנודע והם סוד אורו דמקופי' שכלל עולם
 ונצוסי' וכו' וצארץ זו עליוני' שלכו הם ג"ר של מלכות
 דעשי' ובהבחה שחארץ זו כלולה מ"י והיא אורה ארס א'
 ולכן הארץ יש לה פה ועינים יעצור וערוה וכו' והנה
 היסוד שבה שהיא הנקודה שבה מתגבלת השפע משמים
 שעלי' היא א"י נקודה אמצע היסוד וקוד הערלי' הרצוק'
 א"י היא ארץ מלר"י הסמוכי' לה כי ערות הארץ צאת'
 לרעות ולכן היה קודם גנוה מלר"י ומשם נכנסו לא"י והגן
 זה ומשם צבואם דרך מדבר צין מלר"י לא"י הלכו במדבר
 אחורי א"י כנגד נקודה האחרון שמשם נשפעי' החילוני'
 ושם יסוד דק"א נקודה אמצעי דק"א של החורבה וכו'
 כי הארץ הם לצושי' החילוני' דמלכות דעשי' ועליה ק"א
 ועיקר סוד הענין שתיקרא ארץ הזו היא צינה של מלכות
 דעשי' הנקרא הם היא ארץ צערך החכמי' והמלכו' שבה
 היא א"י וכו' וכנגד נקודה העצור הסמוכה שהיא ממש
 אמצע כל עולם ולא של היסוד בלבד כמו א"י היא הצינה
 שצצני' דמלכו' דעשי' והיא ג"ע הארץ והענין הוא חכמי'
 שבה והנהר הוא הדעת וכו' והנה הציני' כל רחמי' דילה
 כוחנה לעלמי' דחסי' צני' הארץ שהוא הזרוע ימיני ולכן
 ג"ע הארץ הוא ללד דרום היסוד באמצע העולמי' ממש
 עכ"ל והם צפ"ד ז"ל ולאנס קרקע הגן שהי' הארץ שלה
 וכו' יוחר זכה במאור מאור צערך היסוד אל הציני' וכו'
 והנהר הוא יסוד שבה ועין היים ח"ס שבה ועין הדעת
 עננה היסוד שבה שהנהר נעשה"ח יולא ממש מתחשו ועין
 הדעת קנין לה וכו' ושאר קש' יושר הם שאר עלי'
 הגן עכ"ל והנה קלת קשה שלהן אומר והנהר הוא הדעת
 וכן אמר והנהר הוא יסוד וכו' ד"ש והנהר הוא יסוד
 פירושו שנתפשט דרך הציני' ומשפיע ליסוד והיא כדומי'
 היסוד המתפשט מ"ח"ת כן מתפשט הנהר דרך ענ"ח
 שהוא ח"ס כתי' זה שכלל המחצר בלחמי' לטובו וכו' היא
 הדעת והיא משפיע ליסוד ודוק . והנה צעור הארות
 וזין פ"ה מלר"ך צענין ג' נקודות כלל דהיינו נקודת

יש רקיע ומים ודם סוד אורות המקיפים והלבושים שדרם :

שבהם (וכדורע שנחלק ההוא נעשו בו הד מרות ארומה ירוקה לבנה בשחורה המולידים חולאים כגוף הנוצר בהתגברם זעזי וגם סמיתים אותו בהתגברם לבדי חוק) :

מסכת ההרכבה

פרק א

א ומרהכבת ארבעת היסודות זה בזה בחומר וצורה יצאו כל הבריות שבעולם השפל והם נחלקים לארבע מינים (כנגד נגינה כי הוילון הוא סוד היחודה שלהם) והחשוב שבהם הוא המדבר שגופו נוצר מחלק העליון שבכל הארבע יסודות ולפיכך הוא דגמי שאר המינים כחלק האש לשאר היסודות כי הוא החלק המבחי והטוב

ב והבחינה האמצעית המרכבת רוחניות נפשו עם גופניותו הוא רביעית דם שהיא הבחינה התחתונה שברוחניות ובחינת עליגה של הגופניות ולפיכך חיי האדם תלויים בו : ג וישערותיו הם בחינה אמצעית שבינו ללבושים כי הם מן הגוף ועומדים עליו כמו לבוש והאהלים הם הבחינה אמצעית שבין הרכוש לבית כי הם נעשים ממיני אריגה כמו הרכוש ומשמשים לדירה בבית : ד והמדבר הזה

משנה

ככל הדי יסודות אך אינו עפר ממש הלומח יותר פנימי והוא מחלק המיי שבכל יסוד מארצעתו וכולל מחומר ולורה והנה הנפש שבו יש בו צ' מיני' הא' החילוני' שבו היא הנפש המרכבת שבה צענין נפש הדומם וכוסף בה יותר פנימי הנקרא נפש הלומחה ויש קורא' לה נפש הטבעית כי אין בה כח התנועה להתנועע כפי רלוכה ומקום למקום ואין לה רק תנועה אשר תנועע בה להיות לומחה וכו' גם נקרא כח הגוף או כח המחזיק כי היא הזכה את הגוף ומחזיקו על תנועה וזו נפש הלומחה ומחלק לב' חלקי' הון והמגדל והמוליד כיואל צו והון יחלק לה' כחות העושה ההואל והמחזיקו עד ימעכל והמעכל והמדגיל צין הטוב להפסולה והדוחה המותר לחון והנה כח המושך הוא עפר והמעכל אש והדוחה מים וכו' כזכר צקפרי הטבעי' ולהיות נפש הלומחה כוללת כחות רבות ופעולות שיכות קראוהו חכמי' נפש ממש וזה אללם נפש שבצנרא' - החי יותר פנימי והוא מחלק הרוח שבכל יסוד מארצעתו ויש בו נפש המרכבת ונפש הלומחה ונוסף על נפש הפנימי' הנקרא' נפש הצהיית ויש קורא' לה נפש התנוע' כי היא רלוכה ולא טבעית כמו הלומחה ככיל ולזו נקרא צקפריים נפש השמי ומחלק לב' כחות חליויות ופנימי' החילון יחלק לב' כחות חיש ותנועה וחוש כחלק לה' חושים והמשפחן יקרא כח המרגיש והפנימי יחלק לב' והם המדמי' והמחשעורר והמדמי' יחלק לב' והם המשגיג והזוכר וזה פירושו הנה כח התנוע' הוא כח אחד והוא להסתכעע ומקום למקום כרליו ולא תנועע ככיל והמרגיש יחלק לה' והם ה' חושים והמשגיש הוא בכל אצרי הגוף כי ירגיש חישווש כשימשוש זה לזה או דבר אחר להם וכל א' מהר' יש לו אצרי פרטי והם העיני' להרגיש הראות והאוזן להרגיש השמע והחף להריח והסחך לטעום וכל אלו ה' חושי' כמשכים

מגיד

חילתה משכה י' מענין הסיכלות של ג'ע הארץ ומצורר צהדי' צוהר צראשית דף ל"ח ול"ט ע"ש והנה כהצאר פ"א מדברי המחבר וגם פ"ב מדבריו וזה סכתה הוצטר בפשיטות צפ"א משכה ג' טען הוא ציכה טעצנית מלכות זו דבריו מנומנמי' שלא כתב מקדם להודיע שתכל זאת העליו' הוא ציכה של מלכות דמלכות דעשי' וק"ל :

פרק א

כדי לצאר משכה זאת לריך להאריך בה מחור צענין א' כי כל המשכה הזאת ענין א' הוא הנה צענר קיורר אצ"ע פ"י ז"ל וכדבר בצנרא' הארץ שהם הדי' יסודות וכאמר כי הלא גם אלו הצנרא' הם חומר ולורה חונם אינם פשוטי' כמו היסודות אלא מורכבי' פי' כל צחי' וצחי' חומרו וכן לורה מורכב מכל הדי' יסודות יחד ומלא כי היסודות עלמן ה" צהם הרכבה אחת שהיא חומר ולורה אלא שהם פשוטי' אך בכל מה שבצנרא צהם הוסיף המרכב' שכי' והוא היותו מורכב מחומר ולורה וגם מהערוצות הדי' יסודות יחד ונקרא הרכב' שניה וזו הרכב' שני' היתה בכל ד' חלקי' כצנרא' דלח"ו - הדומם הם המהכות והאצני' עוצות והחומר והלורה שלהם הירכבו מכל ד' יסודות אבל שבגר עליהם יסוד העפר ולכן הנפש שלהם איננו רק לערב ולהרכיב צהם כל הדי' יסודות ולכן נקרא לה נפש המרכבת והעצמרת ומקיימת אותם על עמדת צלי שינוי אחר ממה שהי' צו ולכן רוב החכמי' לא קראוה צסם נפש כלל כי כיון שאינו מוספת חידוש כלל אלא המרכב' חונם זה הדומם כצנרא מחליוית הדי' יסודות ובאלו חומר מחלק העפר שבכל יסוד מארצעתו כפי ערך היסוד שהוא כי כצנרא שכל יסוד מהם היא פשוט ואינו מורכב מארצעתו אך הכוונ' מחלק קיורר גרוע שבכל יסוד מהם צערך גריעה יסוד העפר

הזה יש לו מיום הולדו כח ההרכבה המעמיד
 יסודותיו בבלתי יפרדו איש מעד אחיו ויחזרו
 לשרשם ונפש הראשונה הטבעית להתנוענע
 בטבעו ולא כרצונו ויש לה כח המושך
 שמושכת המאכל ומחזיקו בכח המחזיק עד
 שיתעכל ומעברו בכח המעכל וכח המבדיל
 כורתת הטוב מהפסולת ודוחה הפסולת בכח
 הרוחה: ה וכל כחות אלו הם כחות די
 יסודותיהם המורכבים כח שבכ אי מראה כחו
 ונפש הזאת הראשונה נקראת כת לוט הצעירה:
 ו וכאשר יתגדל מעט נתוסף בו נפש הרצונית
 שבה מתנוענע כרצונו ונקראת נפש הזאת
 השנית בשם נפש התנועה הבהמית ויש לה

אף כח המרגיש בה חושים להרגיש בכל
 חוש הראוי לו והכחות האלו הם בחצוניותה
 אף כי מתפשטים מהמח שבפנימיותה לאברי
 החושים: ו ובפנימיותה רהיניו כמה יש לה
 כח המדמה בהקיץ או בחלום בציוור גוף והומר
 דבר ומשיג בדמיונה מה שמרגיש אברי החוש
 וגם זוכרו שלא כעת ההרגשה לדמות בעצמה
 כאדומרגשת ואפילו דבר שאי אפשר להרגיש
 בפועל ה ואחר דמיון ההרגשה כת לוט
 הבכירה שהיא נפש המתאות שהיא יותר
 פנימית מהמרגשת מעוררת בכח המתעורר
 לאברי החוש החצונים או לאברים הפנימיים
 שמהם נמשכים המדות טובות ורעות להשרים

הפצה

משנה

מלך ילך הרע המכניס צהס רלון הזה והס כלים אל
 ילך הרע כמו שיתבאר צוהר גם כתבאר צוהרפ' וילך
 צענין לוט שהוא הילך הרע וצ' צוהווי הס צ' כחוסי
 הלעני' נפש הלוואח' והצכיר' היא חיצור המרגיש עם
 המהעורר הנקרא ג'כ נפש המוח' כי שתיסן חין
 כוונתס חלל לחועלת הגוף לצד ככיל חלל צעני' נמשך
 נזק לנפש המדצנר כוונתס הילך הרע וכו' המדצנר יוחר
 פנימי' והוא מחלק חלש אשר ככל יסוד מורצעתן ויס
 צו נפש המרכבת והלוואחה והצחמית ונוסף צה פנימית
 מכולס והיא הנקרא נפש המדצרת ויס שקורא' נפש
 השכלית וזו שנקרא נפש צספרי' נפש הג' העליונית
 צה כח הצחיר' כי חין צחירה חמימות חלל כשכל ויחלק
 לשני' שכל מעשים ושכל עיוני חמנס' המעשי' מחלק לצ'
 המעשי' והמחשצני' המעשי' הוא לעשות מללכת גופניו'
 מחין לגוף כמו הצריע' והצכנין וכו' כי הס ח'כס מועלת
 להכין מזון לגוף עלמו חלל שהס הכוחות חליויות לגוף
 וח'כס כמו מללכות חכיל' והילוך ודצור כי הס הכנות
 הגוף עלמו אשר הס מוכח המהעורר ככוכר והמחשצני'
 הוא לחשוב חין יעשה חלו המלכות חליוני' לגוף חך
 העיוני חינו כי חס להשכיל לרכי הנפש לצדה והוא
 להכיר כמות הנפש כמו החכוני' והצנע וכוילל ולרעת
 הפרש חמות מן השקר צענין ידיעת חותן החכמות שאין
 להס לורך לגוף חלל לנפש לצדה וכו' וע'כ זה השכל
 העיוני יוסף צו ענין הצחיר' וכו' חס יצחר צלמות זה
 שהוא כך ויחלק השקר זה שאינו כך זו נקרא צחירה
 חמיית' כי צוחר צלמות להיות חמת חלל מפני שהוא לל
 חפץ צו וגס כי הוא חמת חליו מפני שהכיר צו שהוא
 חמת צעניני הנפש שאין סס רלון ממנו כמו עליוני הגוף
 שהולך חחר רלוט צה עוד יס יחרון צכח העיוני מוכח
 המדמה

מגיד
 מנשכים מן המוח עלמו כי סס עיקרס חלל שכתפטט
 הרגסס חללו חלצרים שזכרתו וכל חלו נקרא חליויות
 כי הס מנש' וגשמי ססס רול' ושועני' צפיעל גומור
 חך הפנימי' נקרא כח המדמי' וזהו צמח עלמו
 ומדמה סס חללו סס מנש חרגסס שהוא צמוח ומל'יר
 סס חין ס' חופן חרגסס שהוא חעפי' חלל חרגיס
 צפועל חלל חצר המיוחד לחוש שהוא ככיל וכח הצ'
 נקרא כח הזוכר כי חף חלל צענת שהחצר החילון
 מרגיס צפועל מחדמי' צמח חללו חו הוא מרגיס צפועל
 מוכח שכלעני' סס פעס חחרת צכח המדמי' צנת חרגסס
 החילון עוד יס כח חחר צמדמה שהוא כי יל'יר הדצני' חף
 חלל צלמותחן מה שאי' להיות כן הרגסס החילון ועוד חלל
 יוכל זה כח המדמה לל'יר רק צל'ור גסס וחומר לח צל'ור
 רוחני הנקרא נפש ולורה ועוד שהמדמי' יוכל לדמות
 ולל'יר הדצרים צין צהקץ צין צחלוס כמו שיתבאר כח
 המהעורר נקרא נפש המוח' הוא יוחר פנימי מן
 המדמי' כי חחר חיות כח צמדמי' לדמות ולל'יר הדצני'
 חו יתעורר כח המהעורר לקרצ מועלת הגוף זה צצ'
 חופכים ח' לחשוב חין יעשה להכין לרכי הגוף ולכן
 כל חלצני' כלים חלו כי יתעורר חלצני' העין לראות
 וחלצני' חלון לשמוע ורגל'י להלך וכן לכל חלצרים
 ללורך פעולת הגוף עלמו להיעלחו לצחירת הגוף
 וצחנתו ולרחק רעתיו וכקויו ומציא חשק חלצני' לקרצ
 פעולת מועלתיו חל הגוף ולרחק נזקו והסני' הוא
 להמעורר לצחור מדות הטובות שיש צהן מועלת לגוף
 ולרחק מדות הרעות מן הגוף כמו הכעס והסנא' והחצני'
 והחלצריות וכל זה נקרא רלון כי יחל' צזה מוצה חך
 דע וכו' כי המהעורר חושב והמרגיש פועל המדה שהוא
 רע כי גס קיין חמלות והעצירות הס חלצני' מצי' כחות
 חלו המהעורר והמרגיש ככוכר חלל חל'כס מלרס חלל

הפצה לתועלת גופה הן טוב הן רע שלא בבחירה אלא ברצונה :

פרק ב א וכשמתגדר עוד ומגיע לעונת הפעוטות נוסף לו נפש שלישית והיא נפש בחריית השכלית בבח מעשי ובתשורם שלש עשרה שנה יש לה גם כח העיוני : ב ולמה נקרא שמה בחריית שעד ידה בוחר במה שרוצה ועושה אותו במעשה או חושב לעשותו לתועלת גופו או מעיין בחכמות שאין בהם הלכה למעשה אלא כדי להבחין בין האמת להשקר לבחור באמת

לאמיתו ולא מפני חפצו ורצונו לפיכך כל שאר הנפשות לגבי שכר העיוני הזה הם כחומר לצורה : ג וכל הנפשות האלה בכללם נקראים נפש הבהמית המאמה כי כאים משמרי אופני העשיה שדם חומר היסודות והיצהר (והוא לבוש הנעשה לנפש מצד הגבורות שבקליפת נוגה) שיש לו לאדם בזמן הזה היא האמצעי הקושרם עם דגוף כי הם רוכבים עליו כאליהו בכערה כשערה לשמים : ד וכנגדם יש לו בזמן הזה נפש הבהמית הטהורה הבאה מחומר אופני העשיה שהוא

נפש

משנה מגיד

המדע כי הנדמ' לא ישיג אלא בחומר וכל ליוצו ודמיוניו יס' בחומר אך השכל ישיג צורה עלמה אך היא וכן כח הנדמ' ידמה לפעמ' שקר מה שאינו כן והשכל יוכל להשיג גם בחומר עלמו אך הוא מהותו צלמה אך אין זה אלא צבח הדעה ולא צבח ליוור ממש וכמלא כי צהלעטרק לשתיים יחד יס' צי הועלה שישיו הדמיון לור ממש ואמית' לפי כי הדמיון הוא כלי השכל והמדמ' יחד וכמלא כי כל הנפשות והצניטות הנ"ל נקרא חומר צערך שכל העיוני כי הוא לורה לכולם עכ"ל עוד סס צפרק טי ז"ל וכחאר ענין הילר עוב וילר הרע כי הוא עיונק גדול וכלע"ד צזה האמה כי נדע כי כל העולמות הס עו"ר והנה צעולם עש' הרע היא הר' יקודות שהס שמרים של האופני' ואלו ככנסי' צלדס לפתח העלה רוצן החומר שהוא הבוק והלורי שהוא הנפש היסודות ולא כגמר כניסוקם עד תשלוס י"ג שנים כי כן הבוק הולך וגדל וגם הנפש הולך וגדל כי תחילי ככנס נפש הדומס והליונה שהוא הן ואחרי כך נפש הח' צחשלומה עד שהולך צרגליו ומחטועע כרלונו ואח"כ נפש השכל המעשי שהוא זמזן הפעוטות והילך ואח"כ שכל העיוני לרעה צחכמות מלאכות והסחורות והרי נשלמו ד חלקי הנפש וחומר ד' היסודות צחשלוס י"ג שנים וזה נקרא בוק האדם ונפש היסודות הנקרא דרך כללות נפש הבהמית כי כל האוחס לחזיק הבוק כענין הצהמ' וזו הנפש מלד הרע ושמרי' דעש' ועוד יס נפש הבהמית מלד אופני' דעש' והוא מלד העוב וזה סכחנ צריס משפטי' כד אח"ל"ד יסצין ל"י נפשא צדעירי דכי' מלאופני הקודס כי אופני עש' נקרא קדוש' ועהר' וד' יסודותיהס עד תשלוס י"ג יחיל ע"י מילה וקריאה הסורי' וחיורך מלוח דרצנן וצחשלוס י"ג שנים כגמר כניסוק נפש הצהמ' מומל' ד' יקודות ונפש הצהמ' עהורי' שהוא מלאופני הקודס וזו נחתי"צ צמלות הסורי' והנה על נפש היסודות אמרו טילר הרע ככנס צלדס משטולד

כי האדם עלמו הוא נפש דלופני קודס דעש' ואחר י"ג ככנס' העו"ר צצרות דילירי הנקרא עולם מלאכ"י ולכן הילר הרע וילר עוב נקראו מלאכים ממש שהס רוח עוב ורוח רע כמ"ס עוקס מלאכ"י רוחות וכ"י אך הרוח נקרא יל"ט שהוא מעולם הילירי מן העוב שהס קיינים של הילירה ורוח רע הילחיר משמרי הילירי נמלא דילירי ככנס אחר י"ג שנים עכ"ל הנה הכל משמע סנפש צהמית הטמאה היא משמרי אופני העשיה וזהו ג"כ קוד הילח"ר הנא עם האדם ונפש צהמית הטהורה היא מלאופני הקודס עלמס וזהו ג"כ קוד הילר עוב הנא מסס ג"ב והנה צשער הנ"ל פ"ז מוצאר שהילח"ר וילי"ט הס לורה ד' יקודות העו"ר ונקרא כחות הנפש ולא הנפש עלמה כי הנפש ה' אופנים דעשיה וצ' ילרים הס נעשו כסא ולצוט לנפש עלמה דעשיה כי ה"א שהשרה הנפש על הבוק עלמו של הנולס דיקודות ה"א צחלענות לורתיס שהס לענה מעדרינ"ה הנפש וג"כ מוצאר סס כי נפש אדם דעשיה הוא רוכב על הילח"ר צקוד אליהו שעלה צקערה השמימה ו פלו ועשה ורע עוב והילר עוב נעשה כסא לנפש אדם דעשיה ו"ס עני ורוכב על החומר זה הוא טרס הרברים האמרים צלמה צפ"ז הנ"ל כמלא לפי זה ג"כ הצנין כן סנפש הצחמות הטהורה והטמאה היא ענין ד' יקודות עו"ר והן ילח"ר וילר עוב כמוצאר סס צהריא צפ"ז הנ"ל ע"ש והנה מחבר הזה חפס צלשוטו צענין נפש צהמית טהורה וטמאה כענין הסכר לעיל כי נפש צהמית הטמאה הוא משמרי אופני העשיה ונפש צהמית הטהורה הוא מלאופני העשים עלמס אמנס לענין צ' ילרים עו"ר לקח עלמו שיטה אחרת כי משמעות לטויו טיל"ט וילר הרע ענין אחר הוא ולא מנחי' נפש צהמית טהורה וטמאה הנ"ל ועומנו כראה כשאר מוצאר צריוסיס רחנים שמוצאר לקמן ציאויריו לוסכת מקוס הקליפות פ"א ע"ס שמוצאר

נפש היסודות שעל ידה עושה המצות בקטנות ובנפש השכלית שבה בוחר לעשותם לעשות רצון קונו והיצר הטוב (והוא לבוש רצון החסידים דקליפת נוגה) שיש לו אז הוא האמצעי בינה לגוף כי היא רובבת עליו כעני רוכב על החמור (והנפש הזאת רעשיה מתפשטת ממחצב הנשמות רעשיה כי הוא כענף ארץ הנכסף למטה שקצתו נכנס בגוף האדם וקצתו מצל על ראשו ועיקרו רבוק למעלה בארץ וזה בנין אב לכל חלקי הנשמה כי היא מתפשטת ממקומו העליון בדרך זה ואור הנמשך ממחצבו הוא מזלם: ה והנפש הזאת רעשיה ונהבולדת

כל הרקיעים] שורה בכבוד ובכחה שולח הרם על ידי הורידים שאינם דופקים אל כלים החיצונים שבאברי האדם והיותר עב שבו נהפך לבשר:

פרק ג א ומשנת שלש עשרה ולמעלה זוכה לטוב ורע דיסודות הרוחני ריצרה לפיכך אז השני יצאים (שהם הרע שממחצב הקליפי והטוב שהוא ממחצב המלאכים) הם מלאכים והנפש הזאת היא סוד הרוח ומתלבשת בנפש רעשי: ב ורוח זה שורה בלב ובכחי הרם היותר זך שהכבוד שודח לו מזדכך בו עוד ואחרי כן שולח דרך הורידים

מניד שמוצא שנין יסיר ויליע הוא ענין אחר כמוצא סס אלז צדושים הללו ומתפק צעלמו צענין ילר הרע וילר עוז צמיה אופנים מהדורות ומהדורות סוכות שאין מן הראוי לקמוך עליהם שילאו מפי הארזיזיל והלמידו מהר"ח והנה כבר מוצא לעיל כי הכחות המתעורר והמרגיש הם כלים אל יסיר לכן הפס צלשו צפ"ב משנה ג' "והילר "הרע וכו' "כי "הם "רוכבים "עליו "כאלוהיו "בקטנה וכוונתו רק למלילת הלשון בלבד והוא הרין בנשנה ד' כחצ "כי "היא "רוכבת עליו "כעני "רוכב "על "החמור הוא מלילת לשונו לברואין כוונתו לרדוש הכזר לעיל והנה צטער הכיל פ"ח ז"ל ועשה נצחר כפש השכל האמיתי סכל ומגמתה איכה אלז צעניני המלות לקיים רלון קונה ית' והיא צחה מיי בלגלים רעשיה הנקרא אופנים וגם היא כוללה מר' כמות שהם ד' יסודות עליונים של השמים ההם וכל אי' ונהם מורכב ג"כ מחומר ולורה אח"כ קונה רוח השכלי מהעולם היליר אשר צו " כמות ונלאים וככללים צד' יסודות אשר הם מורכבים מחומר ולורה ואח"כ קונה נשמה וצריחה סיס צה " רדין ככללים צד' יסודות אשר הם צחומר ולורה וכל ג' אלז קקרח ענד השי"ת ואח"כ זוכה לבר מן האלילות מן ד' יסודות אשר הם ואז קקרח צן אל השי"ת עכ"ל הנה כחצחר צ' פריקים הראשונים רוצו צכולו רק פרטי דצרי' לריך עדין ציאור לכן אציח עוד השייך לזה ועם זה יחצחר עד פ"ד הנה צדרושו אצ"ע פ"ח ז"ל רוגמת מה שאמרו חכמי הסבע כי צין הדומים אל הלומה הוא הקורא"ל שהם האלמונים וצין הלומה אל החי והוא ארני השדה כחכר צמסכה כלא"י שהוא כענין כלז גדול צקרקע ועיצירו נפרש צקרקע ויונקים וכסוחסנין עיצור שלו הוא מת וצין החי אל המדצר הוא הקוק וכו' וכן צצחי

משנה

הרוחניות לצחי" הגוף יש צחי" אחת כוללה שחיקן והוא צחי" רציע"י דם הכפש כי יש צח כי לזן אחרון של הכפש שהוא הרציע"י של הכפש פ"י צחי" נפש שצנפש ולכן קקרח רציע"י דם וזה כילזן מחלצש צרציע"י דם המזכר וכמ"ס כי חרם הוא הכפש הנלמר על רציע"ת הזה וזה הרציע"ת דם הוא היורה מוצחר מכל ד' צחי" הגוף (ר"ל כי שם אורז ז"ל צחי" צ' שהוא הגוף שהם מוח מצפנים והגדין והצצר והעור) והוא הרציע"י הראשון והעליון מצחי" העלמות של המוח' שהוא החיות שצחוכו שהוא הרם המהפצע צהם וכו' ויש צין צחי" הגוף לצחי" הלצוסי' צחי' ומולעת והם שערות וכו' שאף גם צהיחס דצוקים צגוף הם דומים למלצושים דמיון צנהמות והחיות ששערותיהם מלצושיהם וכו' וכן צין צחי' הלצוסי' לצחי' הציה האלה"י הנעשים מן הלמר ומן הפשחן שחן צחי' לצוסי' וגם משחסיס לצחי" צחיס עכ"ל ע"ש והנה צצער מוהין דקטכות ויניקה דגדלות פ"ג ז"ל אמנם נצחר ענין ז"ל ומסס חקיס אל השחר הנה גם צכליס דז"ח יש פנימי וחילון ואמלעי וכו' אכן ג' שרשי כלם אלז החילון שצכולם כמשך חיות מן הכזר ע"י ווריד הכזר שצחם שולח המזון שהוא דם אל אוחו כלי החילון וכלי האמלעי כמשך חיותו מן הלז ע"י עורקים הדופקי' כמשך מן הלז שצחם שולח חיות הרוחני כעין רוח דק זך והוא צצחי' דם חומרי ג"כ אלז שחור וכזדכך כלז כי הכזר שולח חרם ממש אל האיצרים ויותר מוצחר שולח אל הלז ואז הלז חוזר ומזכוכו וכעשה צחי' רוחני' זך ומשלחו אל כלים האמלעים אשר ככל אצז ואצז ואח"כ הלז שולח רוחניו יוחר מווכך אל המוח ושם חוזר ומזדכך פעם ג' ואז שולחו אל כלים הפנימי' דרך הגדין הנעשכים מן המוח כנודע ואוחו הדק קקרח כח החרגשה וכו' הנה צחוכן הם צרין וא"כ מללח כי הכפש

הורידים הרופקים אל כלים האמצעיות שבאברי האדם והוא רק וך והעב שבו הוא רם חומי : ג ועל ידי קיום המצות דאורייתא (רא תעשה לתקן יצהר ומצות עשה לתקן יצהר) זוכה גם לנפש היסודות דבריאה ונקראת נשמה ומתלבשת ברוח : ד ונשמה זו שורה במח ובכחה הרם היותר וך שהלב שולח לו מזדבך בו עוד והוא שולחו דוך הגידים אל הכלים סנימיים שבאברי האדם והיותר וך שבו נתן לו כח ההרגשה ועדיין הוא נקרא עבר ה' : ה ובשזוכה עוד לנפש היסודות דאצילות הנקרא חיה ומתלבשת בנשמה אז הוא בן למקום שהוא דמות אדם (שהוא אורהספיר) הוישב על כסא (שהוא מחצב הנשמות) : ו וחיה זו מרוב זכותה אין לה כלי בגוף שיוכל להחזיקה אלא היא מתלבשת בנשמה ומחיה הג' ג' נין באורה לפיכך יש לה ג' בחי' ג' בפנימיותה וחזר אורה מקף בסוד מקף תור ובשערות הראש חופפת על ראש האדם אבל היחידה היא בחינה אחת המקיפה על מקף זה באור ישר :

פרק ד א והחי גרוע מהמדבר כי הוא נתהוו מחלק היסודות שתחת חלק המדבר ולפיכך הוא כערך יסוד הרוח ויש לו כל הנפשות שמנפש הרצונית ולמטה ונעדר מנפש הבחורי ולמעלה והבחי האמצעי' שבינו למדבר הוא הקוף : ב ושרש החי העליון הוא בחיות הקודש הנושאות את הכסא ושאר החיות והבהמות הרוחניות הנמשכים מהם והחי המהור נמשך מהחיות הנושאות מרכבת הקדושה והטמא מהנושאות מרכבת הטומאה : ג והצומח גרוע גם מהחי כי הוא נתהוו מחלק היסודות שתחת חלק החי ולפיכך הוא כערך יסוד המים וחסר ממנו אף נפש הרצונית שאין לו אלא מנפש הטבעי' ולמטה כי הוא מתנועע בטבעו והיא צומחת ומגדלת ומולדת כיוצא בה וזנה את האדם : ד והבחינה האמצעית שבינו לחי הוא אדני השדה שהוא חי הרכוק בחבל היוצא מטיבורו ונשרש בארץ ושרש הצומח העליון הוא בעץ החיים שבתוך הגן ובעץ הדעת ושאר אילנות הרוחנים

מישנה
אור מקיף זהו הוא צדור אור ישר עלמנעלם למטה חונס האור שצנכס לאור פנימי גם הוא אין יכולת צבחר לקבול את כולו ולכן חלק א' מנוט נשאר עומד צפנים וחלק א' מנוט יולא עלמנעלם למעלי' ואחר שצנכס ונחפצט צבוכו חוזר לעלות ויולא דרך השערו' ואלו הם קוד צחי' השערות אשר נלשט שסם לטורות והנשכות של זו האור היולא וכללחו מן השערות מן קופי קלוחו הם עזול קופי לטורותיה' אז היא צחי' אור מקיף עולה מנעלם למעלה ונקרל אור חזר וכו' שכוונת המללל היה סיהי' צ' צחי' מקיפים א' צדור מקיף כולו אור ישר צחי' יחידה ומקיף א' אור חזר קוד ח' שצנכס צפנים וכן צחון עכיל ע"ש והנה כחצלו דברי המנצר צלר היעיצ עד חמילה פק ד' מנזחר ג'כ צלר היעיצ לעמיד :

פרק ד הנה משכה א' ועשכה ג' וקלה מנעלם ד' וגם משכה ז' כולה כזר מנזחר צצילוריו לפרקים הקדומים צמסכת זו כזכר לעיל צלר היעיצ ע"ש לכן אין עלי לצלר אלא פלרי דברים מפקר זה הנה צקפר ככפי יונה חלק ג' קי' כ"ד ז"ל דע כי כל הנשמות וחיות ועופות יש להם נפש יורדה ונשפעת להם מן החיות הכושא' את הסקא והמרכבה אם עיורה נשפעת מעטרה דקדושה ואם ענול' ונקטרה עקלצח

מגיד
הנפש שורה בצבד וכו' ורוח שורה בלב וכו' והמוחין שורה זו הנשמה וכו' חונס כנגד ח' וכנגד יחידה אין עוד צחי' כלי צ"ח כנגדם כי אורם גדול ואין כלי קובל לחס חונס המיה מנלצט פנימיותה חוך הנשמה ואור מקיף שלם נשאר צדור אור מקיף לז"ח מצחון עכיל ע"ש והנה צשער הששנל פ"ח ז"ל הגיד' צלחי דופקי' מללים דם ונמשכי' מן הכבד אל הנצר ושם אורו הדם כההפך אל הנצר עכיל ע"ש שמחריך צעקן החיל ובשער פנימי' וחלוקיות פקד י"צ ז"ל והצצר הוא החלון שבו מנחפצט דם הכבד ככודע כי הנצר מן הדם המנענע ומנחגסם צקיפי הורידין עכיל עוד שם ז"ל וכנחר ענין פנימיה חמילה הנה הנפש כנכסה חמילה חוך צחון כלי חלון ועיקר האחרו הוא הכבד ואחיכ כנכס הרוח צכלי החיכון והיקון גלוי האחרו הוא צלצ ועסס מנחפצט למעט כד הכבד ומנלצט חוך העשט שצכבד ואחיכ כנכסה הנשמה צכלי הפנימי' ועיקר האחרו צמות ומסס מנחפצט למעט עד הלצ ומנלצט חוך הרוח אשר שם גם היא מנחפצט עד הכבד צחיותו מלונשט חוך הרוח המנלצט חוך הנפש שצכבד עכיל ע"ש וזיה שכתב המנצר ועל ידו קיום מלח דלורייחא עיין מזה צשער קלישות טונה והנה צשער מוקיפים פ"ח וצכ"ח הוא ככלל צן דרושי אביע זל ענין מוקיפים וכו' וז"ח

הרוחנים : ה יכפי שרשם של מעלה כך
הוא טבעם הטמא לפיכך איננו טרף אינם
עושים פירות מפני ששרשם בקליפה החסרה
כח ההולדה כדוע משאיכ איננו מאכל לפי
שרשם בקדושה הפרה רבה : ו ויש
מדם שהם מנוקים מכל סיג ונאכל כל פרים
ויש מהם שהם מוקפים מהקליפה כקליפת
הפרי היוצא מהם הבלתי נאכלת ויש מהם
שהקליפה מובלעת בהם כגרעין שבפרי היוצא
מהם ויש מהם שמקיפים ונקפים מהקליפה
כפרי היוצא מהם שבו גרעין וקליפה :
ז והדומם גרוע אף מרצומח כי הוא נתהווה
מחלק היתדות שתחת חלק הצומח ולפיכך
הוא בערך יסוד העפר ואין לו נפש כלל כי
אם כח ההרכבה והבחי האמצעית שבינו
לצומח הוא הקיוראל כי הוא צומח בארץ והוא
אבן דומם : ח ושרש ה ומם העליון הוא
בארץ החיים העליונים ששם דבורגח ואבן
השוהם וכל המתכות הרוחנים ודומיהם שם
נמצאו כי הכסף הוא בחסד והזהב בגבורה

והנחשת בתת ורבריל בנצח ועיסות בהוד
ורכסף חי יסוד והברז במלכות :

מסכת הפירוד

פרק א א וכשארם ישן כל דנפשות
אשר היו לו עד נפש השכלית
דעשיה ויצאות ועולות ממדריגה למדריגה עד
המקום אשר יעידו על מעשה אדם ההוא
ותחבולותיו ובעלותם רואות חזיונות : ב וכח
המדמה הנשאר בגוף רואה מרחוק במראה
שכלו אשר עדה וכמדומה לאדם שמרגיש
אותו הדבר ומשיג אותו בחזיון כפועל ואינו
אלא בכח דמיונו וזה הוא חלום המדבר :
ג לפיכך אין חלום בלא דברים בטלים כי כח
השכל אשר עדה הוא הרואה ורא כח המדמה
החוקק אותו החזיון בדמיונו בעת שהוא נעדר
משכלו :

פרק ב א וכאשר יסיד כח ההרכבה
שבדומם משרשו העליון
בהשפיר

מגיד
והשפיר כי כמו שיש ונרכזה לקדושה גם חס זה לעומת
זה עשה חלשים מרכזה חילונה לקליפות ולורה החיות
העומאות הנושאות אותה בו בקין דרומים מזרחים יש
לורה חסד ונחש עכ"ל ע"ש שמהריך מענין מרכזה
העומאות ממש כדברי המחבר זמסכת סיכלות הקליפו'
פרק ג' משנה ח' ובי' ופרק ד' משנה ז' וי' ומה
שכתב המחבר כאן משנה ד' מענין טרש הלוואה מוצא
כן צע"ה שער קליפה נונה פרק י"א ע"ש ובליקועי'
צחלים מאריך צענין כשמה הרשע שהוא מלך הקליפות
וכן כל חיות רעות ועומא' צחים והקליפה ועם כתב ז"ל
וכנדר חלו יש צחילנות כי החלכה הוא כנר מה שכתבר
שהכל עוז ואלין טרק רע הכל שהכל קליפה ויש חילוני'
שפיר שהוא המוח הוא מלגלו והקליפה הוא מחצין
חופפה כמו גלגולים וריומוים וכנגדם צקליפה שלקחה
כילוף הקדושה צחוכה לחיות חליה והיא חופפה עליו
כקליפה על המוח וכו' ויש חילנות כמו זמים וממרים
שמות לזר וקליפה צפנים שהוא הגרעין וכו' והוא
כנגד זה צקליפה כשכילוף הקדוש' שנפלה עם היא
גדולה ולא יכלה חקליפה לטבול אותה לור צקדושה
וככס הקליפה צחוף הקדושה וכו' והנה כשנפלו
החלכי נפלו ג"כ צחי' מה שנפלו צצחי' הדומם וכו'
יש ז' מיני מחכות כסף וזהו ח"ג נחשת ח"ח צדיל כלל

משנה
עופרת סוד כסף חי יסוד לכן קרח חי צחל נגד מלכות
עכ"ל ע"ש היעני והנה נחצחי' חיל כל הפרק ושלמה
מסכת ההרכבה כולה :
פרק א הנה צשער קליפה נונה פ"י ז"ל וזהו
חצין ענין החלום כי הנה צעח השינה
כשאר צנוף נפש המרכבי' והלוואה והצחמי' וחליה
יולאה נומו' רק' נפש המדברה הנקרי' שכלי' וכיון
שכתפשו מן החומר משגח לרעה ולראות חזיוני' עליוני'
וצחה וחוקקה החזיון שהוא צכח המדמה וכו' והמדמה
נוראה לארס מה שראה השכל ולפי שהוא כלי השכל
ככזכר חין צה כח לקבל הדברי' צחמי' חסן ולכן חין חלום
צלא דברי' צעלים וגם כי הוא דמיין שראה השכל ולא
הדבר עלמו שראה עכ"ל הנה כתבאר פ"ח ומה שכי' עד
"המקום אשר יעידו על" מעשה אדם" ומחבולותיו
מוצא צהד' צוהר :

פרק ב הנה ד' משניות הראשונות לא העתקתי
משום שצ' משניות הראשונות מוצארי'
צמקומות רצוח עלמו ומספר צו משניות שניות מוצארי'
צהרי' צספר הגלגולים דף ל"ז ע"ש צלקועים ואין עלי'
לצאר רק ומחילת משנה ח' והלכה הנה צשער מוסין
רקענות פ"ז ז"ל והנה צמוח הלדיק' הכריץ שלו מלך
דחיליות עולין אל האלילות וכשמה שלו דבריאה עולה

בהשפיל המלאך הממונה על אותו הומם יתפרד הרומים מהרכבתו וזה מיתתו :
 ב ומיתה דצומח הוא בצאת ממנו הנפש הצומחת ומיתה החי בצאת נפשו הטבעית גיב מהשנים האמור בדומם : ג וכיוצא בזה הוא מיתת האדם המדברי ואחרי מיתו מוליכין נשמתו מהלך גי ימים בדרך א' חשוך שבראשו מתפיד לבי דרכים א' עולה לירושלים שר מעלה המבוזן כנגד אותו של מטה וא' יורד והולך לנהגם והדרך ההוא הרוך לנהגם מתפיד לשלשים אלפים שבילים : ד ובפרשת ב' דרכים אלו עומדים כמה מיני חיות ובראשם הכלב הנובח בראותו נשמה הראוי לו העוברות משם ואז יוצאים החיות רעות ההם וחוטפים אותה ומוליכים אותה לנהגם משאיכ בהיות נשמה טהורה שנכסת מעיני הבלב והיא עוברת ועולה בדרך ירושלים האמור : ה ואם זכה לניין דאצילות הם עולים אל האצילות ונשמתו דבריאה עולה כגן עדן העליון ורוחו דיצירה בגיע הארץ ונפשו

דעשיה נגדלות וכן דקטנות נשאת בקבי עד שיתעכל הכשר : ו והוהמא שיש לו מנף הבהמי דיסודות העשיה היא המתעבלת בקבר שעלי נאמי כי תולעתם לא תמות ועל זוהמת נפש הבהמית נאמי ואשם לא תכבה בנהגם : ז ואחרי שנתעבלה הוהמא דיסודות האצורים נפשו דעשיה נגדלות נפידת משם ועולה למעלה ודקטנות שהוא סוד רבג דגמי נשאת בקבר על התחיה : ח ובמה שנזכך מהם מלבוש החומי והצורה שיש לו מיסודות העולמות העליונים ובלבוש הזה עומד כגן עדן התחתון והוא פושטו בעלותו אל ה' דרך הקך נשמתו ומעשה ידיו הטובים :

מסכת היות הקליפות

פרק א א והקליפות הם סיני המלכים שמתו והם בחינת איבע אחרים שנתפשטו ביבע כלי זין ויה של שם שמספין אחר עשי סמי הקטית כמסד עשר ספירותיהם

מגיד
 גביע העליון וזוה דלירה גביע הארץ ונפש העשי' משחלר' בקצרה וכשמהעכל הצצר עולה גם הנפש הסיח למעלי' ומשחלר' הסיח הצל דגרמי קביצוצל על איכון גרמי' ואשחלר' בקצרה כזכר פי' שלח לך וקוד הענין כי הנפש הוא מקוד מוחין נגדלות שבעש' ה' עולה למעלה אחר עיכול הצצר הצל דגרמי שחס קוד מוחין דקטנות דאלה' שהוא הנפש מלך אלחיס וזה נקרא הצל דגרמי כשאר הציר עד עת הצחיה בקצר כי להיחו קוד דיכ' יס צו תמיד אחיזה הקליפו' וליכו יכול להפחד מהגוף לעלות למעלה עכ"ל ע"ש והנה צער קליפה טובה פי' ז"ל והנה ענין הניחה הוא וכו' הוהמא שהעיל צו הכחש שהוא נפש הצחמות של היסודות החאין הנקרא עשר ועי' מיהה מחעכלי' היסודות גולם ולירס שהיח נפש הצחמית וכו' וכשאר גוף ארסי' הוד קודס שחטא שהוא מעפרי העליון ויסודות עילאין ולירחס שהיח נפש ח' א' מקודס שחטא וגם כשאר מיהה שזכור אז ען ד' יסודות עלמן החאין צגולום ולירחס ואחרו גוף הוד הוא מלבוש שמהלצב צג"לם הארץ אחר הפעירה וכו' ועל זוהמת הגוף הצחמית הרע שגולם ד' יסודות כאשר כי מולעתם לא חוות בקצר ועל הטררה שהוא הרע שצנכש הצחמית כאשר ואשם לא חכנה צנכש עכ"ל ועי' צוהר' צחמית

משנה
 דף ל"ח צענין הסיכלות סגביע הארץ עם מצולח סכשמות הללו המלצות' צלצית עולם הזה פושעי' לנישם בעלות' דרך עמוד הירוע לגביע העליון כל א' לפי שרש נשמותו :
פ"ק א הנה צכוונה פיעוס הקטרה ז"ל אונס חיוחס י"ח סמיס וכו' שהענין הוא כי הם כושכי' מיהה ששכאר מצירור ז' מלכים שמהו צלרן ארוס שחס ז"ח ועוד ד' אחרים צחו"ב ויסיק ומצוונה וקודי' הוא צ' אוחיות אחרונות צכחוי' ויח שחס גי' י"ח וכצר ידעה עז' אוחיות אלו הם קוד ז"ן שחס ז"ח אונס עם ד' אחרים' הכזכר סירדו למטה צמוקס ז"ן הם י"ח כמכין ויח' כי כל זה צכלל ז"ן עוד צכוונה ז"ל פיעס אחרת שזעתי מוצרי' ז"ל כי אלו י"ח סמי קטורח הם עשר כילי' קדושה של אור פכיוי' חמסי' אה הקליפו' ויח כילי' א' שהוא אור המקיף ונורע כי אור ה' יקף כיון שהוא אור מקיף מצחוץ איכו כחלק לעשר נקודות ואיכ' זה המקיף עם ח' דלור פכיוי' הם י"ח סמי קטורח עכ"ל והנה יס עוד פירוש א' והמחצר חסר כשצווגה זו שהיא אחרוני' וכן מצולח צכפר חמי"ש צכפר הקליפות חלק עני פרק א' והנה צפירופי' האדרח מאלריך צענין קוד הקצ וכחצ עם ז"ל וכחזור לענין זה הקצ שהוא צלע הצולע זה הקצ כמכין צלע צכוד מוזן החוכמי' וסוף

משנת מסכת הויות הקליפות הסידים

ספירותים והמקף שדהיותו בחוץ באחד חשוב : ב ומהששש מלכים ראשונים שבהם סוד הדעת שבו שרש בר השבע שהתחילו לתקן בני עולמות ב"ע כשנתקן תקן א' דדיקנא שנתהו שם וירדו אחר כך הבריאה בבניה דאצילות והוצירה בתת והעשיה במלכות ואחר כך ירדו עוד במקום הראוי להם מאצילות ולמטה יצא מאחורי ז'א עד כוף האצילות פרצופי הקליפה זכרים ונקבות ודמותם נתפשט כשאר העולמות והם תקיפים יותר מאותם שיצאו כנגד האצילות הגבוה מכולם :

פרק ב א כיצד העולם הראשון הוציא אחורי ראה כנגד דעת דז'א זרפה שפחתה ומאחוריה יצאה ציפור אחת ושמה נעמה המושרת על הגור וממונת על דמשק והיא בח ימין דנוקבא דקליפה וכנגדה

מאחורי ז'א ממש הוציא מרגל א' והוא מח ימין דזכר דקליפה : ב והעולם השני הוציא אחורי רחל כנגד תית דז'א ברהה שפחתה ומאחוריה יצאה צפור שנית ושמה אגרת המושרת על שפיכות דמים וממונת על סרא' מאנקא והיא מח שמאל דנוקבא דקליפה וכנגדה מאחורי ז'א הוציא מרגל שני והוא מח שמאל דזכר דקליפה : ג והצפורין הנקראים בנות לבן נתחברו כי ירדה העליונה אצל התחתונה ויצאה מבניהם מלכה אשת נחור ושפחתה ופלגשו ושמה ראומה מאחוריה והביגלים שהם אותם ששלח יהושע בן נון מן השישים גם הם נתחברו כי ירד העליון אצל התחתון :

פרק ג א והעולם השלישי הוציא אחורי ברהה כנגד מלכות רחל חוה ראשונה והיא לינית נוקבא דקליפה המושרת על

מגיד והוא מלך הראשון ולכן טועל כל הדעת הכולל חרג אשר צאלו הב' שהם ע"ב ס"ג מ"ה שהם יולא זה הקב והנה מזה המלך כמשך אל המלכי' והנה לעיל כחצאר סצאלה המלכי' היו ז' ענפים וכסוהחזרו אל השרשי' ששאריו צפנים אז כחקו דוע שג' שרשי' של אלו המלכי' צלע יוצג חיסם הם סוד אלו חלה עליון דכפקו ונגו האוה תיקווא קדמא' דדיקנא והנה שרשם כאן דדיקנא אומם מהם כחפשו יוחר למעט וכו' כי עולמות ג' אלו יולאות מאלו ג' השש' וכמוסכו עולם דרשון צבוכה דאליות ועולם ג' צח"ח דאליות ועולם ג' צמלכות דאליות וכולם צבור אחורים שלהם שהם סוד זלפה ואחורי ז'א וצלה ומשם נמשכו עוד צב' עולמות צ"ע עכ"ל וכן מוצאר צמ"ש שם והנה צמפילת י"ח צכווכה האל ז"ל הלא ראוי שהדע כי הלא זה התיקן קדמא' דדיקנא שהוא אל מהפשט צצ"ע והיא מכה"ג כל העולמות והוא סוד אל שדי צצריא' ואל סוי' צילירי' אל אדני צעש"י כו"ש צחררה נשא צבור תיקון קדמא' דחיסו אל ואית צ"י חלה עליון עכ"ל ע"ש ומה שבי' המוצר צמשי' צ' פרלופי' תקליפי' זכרי' ונקבות יחצאר צע"ה צפרק צ' ומה שבי' והם תקיפים יוחר ימאותם שיאלו יכנגד האליות מוצאר צמשי' שם פ"ד ז"ל צקדוש' העליון גדול מהתחתון וצקליפי' להיפך כו' כי קליפה העליוני' כנגד אליות הוא חלש ואינו כיכ רע וכל מה שיורד מהתחתון טעווא' והקליפי' עכ"ל ע"ש :

פרק ב ג צ' פרקי' הללו ענינם א' הוא ואחצאר אחום צבה א' הנה צמשי' שם פ"ה

משנה מחריץ צעכין סוד ג' עליון ססוהחלו להסוקן צחוקוא קדמא' דחריץ הנקרא אל ואח"כ מהם כחפשו יוחר למעט והם כ' ז"ל וכצאר עשה צח"י החפשוות אחר כחפשוות ג' עליון המוכר צקליפות והוא כי הנה העולם הא' הוליא מוכנגד אחורי כה"ס דצינה המהלצתה סוד זעיר עד מוקם הדעת שלו סם כנגדס י"ח וילפי' מאחורי' וסם מן אחור זילפי' הוליא צח"י אחר ונקרא חד ליפור ועולם צ' הוליא מוכנגד אחורי כה"י דז"א שסם כנגדס רח"ל וצלה מאחורי' וסם מן אחור צלהה כחפשו וסוליא משם את צח"י האחר' ונקרא לפור צ' ועולם צ' כחפשו צחורי כה"ס דרח"ל וצלה עלומם צקופן מאחוריים והוליא את הצח"י האחרת ונקרא חוה האשכ"ל לילית ועשה כצאר צח"י דכוכין ג' י"כ שילא מן ג' עולמות אלו והוא כי כמו סכחצאר שיש ג' מיני חוקצין כנגד דעת ס"ה ומלכות דז"א צקו האומלטי שלו כו' כן יש צו ג' מיני דכוכין א' כנגד הדעת וא' כנגד סח"ס ואלו נקרא' אכש"י ומגל"ה סקוליא חרין עליון הכ"ל ועוד הוליא עולם הב' ארס ג' כנגד יסוד צצו כו' אומם סליפור הא' יורד למעט עם סליפור הצ' שילא מעולם הצ' וסכיסם כעש' פלרוף א' לצד וסליפור הא' כו' כעש' מוננו ומה כחמו צזה ספרלוף וסליפור הצ' כו' כעש' מוננו מה צינה צזה ספרלוף וקליפיין זו נקרא מלכה אשה כחור כחוצאר אללניו כו' ואלה הצ' ליפורים הם סוד נעמה איגרת כו' כי נעמה סילא ליפור עליון כו' ואיגרת ליפור חתמו כו' אך לילית למעט מהם האשה הב' כו' כמו שיש נקדוש' צ' ספוחת זילפה וצלה

מסכת תיקון הקליפות

פרק א א ומאחר שחזרה המלכות ביצירת האדם ב" נקודות

כמו שהיתה קודם שקמרינה הרבנה בחטאו נחרבה וירדו המי' ספי' עליונות שדה ומלאו צור החריבה נוקבא דקליפה ונעשית בת עשר נקודות: ב ואף ק' בעדה נתגדרו עד עשר

משנה

ומה טכחז צמט' צ' ומוחורי הסורף יזאל ילא "פרעה" מלך "מלרים" כנר כחצור לעיל צמט' הגדלות ד"ח"ח"ח"א :

פרק א

הנה צענר מיעוט הירח פ"צ ז"ל וכאשר קטרג' אז כחמעט' ונחשיעור וחזרה להיות כנחמיל' צנחית המעיט היות גדול וכו' וס"א בשאר' נקודה מעוט' וירדה החת אחורי היסוד והענין המעוט הנה ה" ציוס ה" אח"כ ציוס חששי חזרה להמגדל הצחי' הג' הנזכר היתה פרוף שלם צ"ס וכו' ולא ציוס הו' כדוריוגו ז"ן יחד וכו' וכברא ארס הראשון וכו' והנה כאשר חטא ארס הראשון ציוס הו' חזרה לחטא חתה יקוד באחוריו וכאשר' טס צנחיי נקודה צלנד כלולה מ"י ולא אוחן הע' ספירות עליונות שנה וכו' ירדו למע' בקליפות עכ"ל ונדרושי הקליפ' דרוש ד' ז"ל ולא כיתוסף ונעס' תיקון אל הקליפ' דאלילות והוא כי אוחן ע"ס שכתלקו מנוקבא דקדוש' כחלצטו צע"ס ראשונות של נוקבא דז"א דקליפ' דאלילות שהיא נקראת לילית הרשע' אשה כחאל הרשע שהיא זעיר דאלילות דקליפ' לפי שאז כחפסטי' לילית ונעשית פרוף ע"ס וכתלצט אוחס הכילולית דנוקבא דאלילות צע"ס הראשונה וכו' וז"ס שארז"ל אמלח' החרצ' לא כחמלח' לור אלל מחורצני' של ירושל' כי ירושלים שהיא נוקבא דז"א דקדוש' נחצ' וכאשר' נקוד נקודה אחת צלנד ולור שסוף לילית הרשע שפחה כי תיעט נצרות' כחמלח' ונעשית פרוף שלם ממה שחברצ ירושלים עכ"ל עוד טס ז"ל ואמכס התיקון הצ' שיתוסף צעיר דקליפ' דאלילות שגס היא כחפסטי' ונעשי' פרוף שלם צ"ס שלו מה שלל ה" כחאל' רק ויק' צלנד אמכס צענין האורות שהיא רוחניות שצחוד ספירות לא כחוסף צו דנר ואין צו רק צחי' ו' אורות של רוחניות צלנד הראשונים שהיו לו קודם התיקון וכו' וחלו הו' הס מחירים צ"ס אמכס הנקביה י' לא אורות מחירים צ"ס וכו' חע"פ ט"ס טס ה' פרופי' דקליפ' דאלילות עכ"ל הגיר' טהס אריך ואז"א דקליפ' כאשר צלי תיקון וכו' וצנה הצין למה ילא עשו כלו כאררה שעיר והענין כ

על ע"ז וממונת על רומי והוא נקודה אחת וכנגדה אחורי יסוד ז"א הוציא אדם קדמאה בעדה זכר דקליפה בשש נקודות: ב ומאחורי כר ז"א יצא עוג שערשו ערש ברזל שהוא ראש נשי יעקב שכנגדו והוא שרש אדיעוד עבר אביהם שהוא לבדו היה עבר ברוך ומאחורי העורף דז"א יצא פרעה מלך מצרים: שבה מושדת רהב הממונת על גרמי עריות :

מגיד

וצלחה כן בקליפ' יש שפחה ה' כוללות טחי מוחין אחורי מלכה הנזכר הנקרא פילגשו ושמנה רחומה כו' וכצור ג' חכש' בקליפ' כי גס הס כעשו פרוף ח' כו' וכחצורו כל ח' צח"ה דז"א כו' הוא ז"ל דקליפ' דאלילו ונעשו לו הצ' חכש' הממכ' נחרין עלמין קדמאין צחי' חרין מוחין של זה הפרוף וחלו הס נקוד ויפלת יוסעט צן כון מן השטים שכי חכשים ומגלי' כנזכר צע' אחרי מוח צוטר וצפ' וילא נקוד וללצן טחי צנות והענין כי החרין לפרין הס נקביה כו' כי הס צניה כו' אך העוחין דרכורל נקרא צנין חכשים ומגל'ס והנה האיש הג' שהולח מעולם הג' נקרא ארס קדמא' צעלה דלינית ככיל עכ"ל עוד טס ז"ל ויריך שחדע כי הנה הז"א דקדוש' כו' יש לו אחוריים כו' שהוא עוג מלך הצען כו' יש לו צ' נשים וצ' פילגש' נקוד הנה ערשו ערש צרו"ל והס צלחה רחל זלפה לאה והנה הוא סוד אליעזר שכוא עבד צרוך ולא ארור כי צקדוש' אין שאר עצמים טהס חתה האחוריים שלמעט מחלו ושאר העולמות הס העצדים האחרים והס קליפות נקוד ארור כענין אלל זה העצד דמאחורים ז"א דאלילות צרוך וקדוש עכ"ל ע"ס וענין זה הוצא ג"כ צעה"ח צשאר דרושי הקליפות דרוש צ' ועיקר צענר הקליפות פ"ח וענין מלכה וראוה' הוצא ג"כ צצאור רחצ צליקוטי פ"י חיי טרה והנה צקוף עשה"ח וצכ"א כחוצ שהיא מהדורא צחרח השייך לטער הקליפות ז"ל ד' כחות קליפות אברה לילית רחצ כעמה מושצס צר' מדינות אלו רומי סאלמאכסי אשפני' של מלרים דמשק צציה רימון וכל ח' יש לה אוחיו' צפני' עלמה לילית צרומי על ע"ז סאלנו"נקח על שפיכות דמים ומלרים על גלוי עריות דמשק על הגזל ה' יחמקו מכל רע עכ"ל. ומה טכי המחצו צמט' ג' והמרגל' "טהס" אוחס" צשכלח "היסע" צ' יכן "מון" השעטים יחצור צע"ה לקמן צמסכת יכיקה הקליפ' פ"ח ומטה ח' צצאור רחצ. הנה כחצור ח"ל כל המסכת רק פרעני דברים לא ציארתי כי מה טכי צפ"ג ומטה ח' והיא נקודה אחת וכו' כו"ט נקודו"ה יחצור צע"ה לקמן צמסכת התיקון הקליפות

משנת מסכת תיקון הקליפות חסידים

ויש לו כח לינק אף בקדושתא דצפרא
 ב ועיקר יניקתם היא מאחורי נחש העליון
 והוא יסוד זיא שבו שדי שבקטנות אינו מושך
 אלא מאחורי הדעת ששם אחורים דאחיה
 העורים דים הוצא מרחם דאילה עריונה
 כשכורעת ליד כי שדי ברים זה העולה נחיש
 נישכה ביוונו ומאיר בניצוצות על ידי כבוש
 נהי דאימא שמלוי שיש אהיה שבהם עולים
 שפחה המטהרת ממזר שמשפרי רפיה בניצוצות
 אשר הם שוכנות בחבל דגרמי על הכלים
 המתים שמהם נתהווה הקליפות: ג ונחש
 העליון זה הוא שני עקבות משיחא שמשפסם
 איבע אלהים שבשני מוחי חוב דעיבור שאינם
 ראוייה להוליד כי אין בהם דעת לפיכך
 מהנחש התחתון היונק ממנו נמנע בת ההולדה
 עיי סירוס הזכר וצינון הנקבה:

פרק ב א ומוחין דיניקה אעפי שאי
 אשיר להורידם אלא עד
 הבריאה

משנה

מוחין דז"א דקליפ' דאלילות הם העולות למעל' ציוס
 ויוקם מן המלכות שבאלילוי' דקדוש' נרדי צהמס אלל
 להיות כי ציוס אין הדין ומהגברין לכן הם יונקים
 צהשאי וז"ס וישלח יחושע בן נון שני אנשים מרגלים
 חרש לאמר ר"ל צהשאי כי יחושע בן נון פני לבנה קהרל
 קדישא אלל חרין לפרין סקן חרין מוחי' נוקבא דז"א
 של אלילות דקליפ' אינם יכילים לילך ציוס אלל צלילה
 שאז דיכין של נוקבא שולגיי' וכו' וצמח"ש שס פיו זיל
 כי הקליפ' הוא לורך גבוה כנודע כו' וצלילי' דיכא
 נוקבא שלטא וזא עולין חרין לפרים כו' גם דע כי אלל
 החרין לפרין כו' עיקרם הם נקרא לאה דקליפ' כו'
 ולכן כשהם עולים לינק יונקים מלאה עליוני' דקדוש'
 כי היא השולטת צלילה וצמח"ש שס זיל ועתה נבאר
 השואמר מפ' ויחי וז"ל ת"ח עלמא חרל אשתמודע לעילא
 וכו' נפקא חד לפירא וכו' פ"י כי הלפור סא' נקרא
 חכמה ככיל שחוא מיינין לכן יונק מן דר היעניי דמלכות
 דקדוש' דאל לוח אשר צהמס סלה ככיל צקוד דרי צהמס
 וככיל והלפיר הני שחוא מח הצינה יונק מן דר
 השמאלי וכו' הלפור היעניי שחוא מח חכמה הזכר יש
 זו כח לעלות ולינק משם צעה דנסיר יומא כד אשהכח
 קדושתא דלפירא הנקרא אילת השחר אלל תיכף אחר
 סיניקי חוזר לירד למטה צמקומו אלל הלפור השמאלי
 שחוא מוח הצינה השמאלית אין זו כח לעלות כלל
 ציוס חפי' נקדושתא דלפירא עכ"ל ע"ש והנה נבאר
 סכ"ל

עשר אף כי אין בהם אלא שש נקודות כי
 כנגד האצילות לא נתקו יותר ולכן אין לו בו
 אחיזה למעלה מזה: ג ובקוף לפני א"ם
 מגביה עצמו כנשר לתקן אריך שלו בשערות
 ומשם מורידו ה' ולכן העימת ד' מאות שקל
 כסף ראבע נימי שערות רבנים דאריך
 המניעים עד ראש זיא שרש יעקב איש חלק
 באו בשער הראש דזיא הזכר זה השמא ד'
 מאות איש דעישו איש שער והוא אדום:

מסכת יניקת הקליפית

פרק א א והקליפות האלה הם נחש
 התחתון והיוותם צורך גבוה
 עולים ויונקים די חיותם מאחורי הקרושה
 המרגלים כיום מרחל והצפורין בליכה מלאה
 ואח"כ יורדין למקומם והצפור דמח שמאל
 יונק מדד שמאל והצפור דמח ימין מדד ימין

מגיד

הנה באלילות הקדוש ה' תיקון צבולו וזו נתקנו צחי'
 שערות דז"א צדישא דילי' וכו' אשר הם לצנים כחלב
 חיור ועי"ז נשאר יעקב איש חלק כי כבר נתקן האלילות
 וכל השערות הם למעל' וכו' אלל יעקב נשאר צחתי'
 איש חלק שהוא ז"א דאלילות דקדוש' אלל דקליפ'
 דאלילות שלא ה' תיקון אלל צוין שסם עשו וטוקצ'
 ולכן אלו השערות אשר ה' כחן באל"ח צקדוש' הם שס
 צעשו שהוא ז"א דקליפ' גם שס סומק' כוורח וכו'
 ואלו הם ד' מאות איש עמו שהוא כנגד השערות
 דקדוש' שסם ד' תיקונים והם ה' כמבאר אלילינו (שהם
 ד' מאות שקל כסף) והנה הקליפ' דאלילות רלוכה
 להדמות כקוף צפני אדם וכו' שרלה לעלות עד שס
 צה"ל דיליה ולהמשיך משם צחי' השערות כמו שסם
 צקדוש' ואל זה הסוד רמו הפקוק אס חבניה כנשר וכו'
 להמשיך אותן השערות אל"ח שלך משס אורידך נאוס
 ה' כי אס חיו יעלה תיקון באלילות השחוא גם צה"ח
 איל"ח דילי' הים נחבד העולם לכן משס אורידך נאוס ה'
 עכ"ל:

פרק א ב

הנה צ' פריקים סלנו באחרס צנה אחת
 הנה צשער דרושי הקליפות דרוש ג'
 זיל דע כי הנה כבר נבארנו אלילינו כי יש לניקבא
 של אלילות שדים למטה מניה הרחם שלה ונקראים
 דדי צהמי' וכו' ימחם יונקים כל הקליפות אמנם דע
 כי ציוס אשר אז הוא חבניה הזכר אז אותן חרין

מסכת מקום הקליפות

פרק א ויהקליפות האלה עומדות בין

גוף העולמות שהוא כלי הנשמה והשרש ובין הכבוש שהיא כלי האור מקיף וההיכל (שהוא העיגול) ועומדות אחריהם למקיף

משנה

הסחתון מחצור עם שלמעלי יוננו וזה שלמעלי מוננו עם העליון שבכולם יונק מזה הנפש העליון דקטנות ולא הוא סוד יניקה החילוכים ולא חיו החילוכים עלמס יונקי' מן הקדוש' ומשם חיו השמור אל הסן אל חיו גם דע אלי קיף' לרופי' אלמים הם נקוד ללמות שהוא דבר וטקבא ליל דכורא שהוא קיף לרופי' אלמים הנלחמים בחסור עכ"ל ע"ש ונכוונת יוס ז' של פסק ז"ל ונחיו יקוד דקטנות נקרא נפש עילאה והצנין כי היקוד נקרא שדי וצחיות נקוד דקטנות חיו לו רק מן האחרים של הדעת שהוא שם אהיי צריצות שהוא ג"ד דם כו' והנה שדי עם דם ג"ד נפש כו' ולכן נקרא עתה חילה שרמיה לר כי חיו לה רק ה"ג כו' ולכן נפש עילאה נוסף צערותה הוא סוד היקוד דנחיו' קטנות מזדווג עמה ואורו זיווג נקרא בלשון נשיכה לפי שהוא נקוד דקטנות שהוא דין ולא על ידי זיווג שהוא נפתח רחמה ולא החילוכים יונקים אזוהמה והרין וכשאר הקדושה שאין נוגעים בה רק מנחיו' זיווג הנפש ולא מנחיו' זיווג בגדלות ע"ש והנה בנחיו' שם פיו ז"ל נחיו' קליפת דלילות כו' ואין צהס' רק תרין מוחין לצד והטעם כו' כי אחיזת החילוכים הוא צמוחין דעיצור ואזל היה לו רק צ' מוחין לצד כו' בלחי דעת כו' ובחצור צפ' משפטים נבצא וז"ל אל אחר אחרת ולא עביר פירין והבן זה כדי שלא יעשעשו העולמות ח"ס סקס הזכר וליכון הנקבה כי חיו צהס' כח לפרות ולרצות שאין צהס' מוח הדעת עכ"ל

פרק א

הנה קלה ומשכה ז' מוצא כבר במסכת השמאל ע"ש צבאורינו ונחיו' שם פ"ג ז"ל ואלו החילוכים הם ג' קליפות האבות רוח קטנה ענן גדול ואש מתלקחת ואם קניצ' קליפת נוגה וקליפת נוגה קניצ' השמאל וכתמי' ומתלקח איעול מעל בנין אז זה השמאל השמאל וכתמי' ומתלקח איעול מעל בנין אז זה השמאל רע של ו"ה שהוא י"א קטנה הקטורה י"א חרורי' כו' שם החלוקים הם יונקים מן נקוד' העליוני ומן אורות ז"א ג"כ המתלבש סוף הנוקבא עכ"ל ע"ש ועיין מזה בבער לזר העולמות פ"א ומה שכחב המחצר שהר"א כל"י הכשמים והשרש ובי"ן הלכות והסיכ"ל שהוא כל"י האור ומקיף פירסו כלים של יוסר הם

הבריאה שלא נהוו מהם קליפות אלא דינים קשים והם צדמות שמספר צד קיף צרופי אלהים העומדות אחורי הפרצופים שמדם ולכמה הם אלהים אחרים מ"מ נחש זה יונק מהם על ידי נחש העליון שנעשה כלי להם ואפשר להורידם עד למטה:

מגיד

הנ"ל ומטה ח' ומה שבי' המחצר ה"ס נח"ש הסחתון יחצור לקטן בצריכות עכין נפש העליון ונפש הסחתון וגם בלחיה נחיו' אחיזתו הנה בנחיו' שם פרק צ' ז"ל צונן העיצור לא חיו' צועיר זולת תרין מוחין בלחי דעל כו' ונעלה כי יש לו תרין מוחין מלד איעול והרין מוחין מנחיו' אלא וכל מוח נחש נקרא אלמים וד' פעמים אלמים הם צפ' עקב עקבות ומשיח וז"ל הסופטו עקב שנו כל אחיזת החילוכים ונחיו' הקטנות דעיצור הזה הוא נחיו' הנלי דגרמיו של העולכים כו' כי ויה שכתבר עלה למעלי' נקוד עיצור הנכר ומה שלא נחצור נקרא הכל דגרמיו וכשאר למעלי' נקוד הקליפות עם הקדוש' שכתובם שם רפ"ח כילולין כו' וחומס גם צמון סיניקה הם נחיו' אלמים אלא שזו הם ג' מוחין חצ"ד כו' וכיון שיש לו דעת כו' חיו צו קליפות אלא דינים קשים כו' והנה אלמים של סיניקה אפשר להורידם עד ראש הצריח' כו' אך מן הצריח' ואילך חיו להם יוסר ירידם כו' והנה אלו אלמים דיניק' הם קדוש' אלא שם עתשעט דין קשה והם אחריו' של הקדוש' וכ' בלחורם דרזין דצריח' ומנחיו' בלחורים דה' פרלופים דיילרי' ומנחיו' בלחורים דה' פרלופים דעש' הרי קיף' אלמים כי מן זעיר דצריח' ומחילין ולא למעלי' מוננו כו' ואלו הם קיף' לרופי' דקדוש' ומשם ואילך נקרא קליפות אלמים אחרים והנה יניקה הקליפות הם משם אלמים דעיצור ויכולים לינק מאלמים דיניקה ג"כ אלא שהוא צמולמות אחרים היותר חלוקים שם אלמים דעיצור שם עיקר אחיזתם כו' גם דע כי אלו אלמים מלונשים חוד' כה"י דאיוא ג"כ נחיו' חילוכים וכל יניקתם של החילוכים הוא דרך אורח כה"י דאיוא החילוכים וכן בכתברם הם מתצרי' דרך כה"י דאיוא שהוא היסר מנחיו' שם רפ"ח כילולין ע"י שפח' שם ג' מילוי דאסי' דג' כה"י במוצא אללכיו גם ידעת כי שם אהיה צריצות הוא ג"ד דם שמה שכשאר מוננו אחר הצירור נקרא דם עומא ולהיות שיש זה הקטנות שיש הקליפות לכן גם היא נקרא נפש העליון נקוד הנפש הנוסף ברחם האילה כנזכר בצמקונן ע"ש כי הוא שדי שהוא יקוד דקטנות וז"ס אהיי הנזכר הרי נפש זה הנפש העליון ומשם יונק נפש הטמא כו' כי זה

משנת מסכת מקום הקדירות חסידים פט

ראשונות שבו ארא בשלש ראשונות שבעורם
שלמטה ממנו כי כן הוא בכר העורמות :
ב ומרוב קדושתו אף כנגד שש קצוות שרו
אין לה רשות לעמוד ולכן יורדת למטה כנגד
ראש עולם הבריאה כנגד אחורי היכל קודש
קדשים אשר שם :

פרק א

משנה

ז'א"ר כתיב שכ' שהוא מנוחל בזהר קדושים :

פרק ב הנה זכוכה נעילה ידים דשמחה ז'ל

ושירזל ענין לחסון לעומתה ושני ושלישי
ורביעי וסדרם נומחה למעלה כי לך לחסון צעשי שני
זילירה שלישי צבריה רביעי זאלילות כנודע כי יש ד'
מיני קליפות גד' עולמות אבי"ע והקליפ' הנקרא רביעי
נמחל בקדשים שהוא זאלילות הנקרא קדשים וקליפה ג'
פוסל בחרומו' שהוא צבריא' וקליפה הנק' שני נמחל בזולין
הוא זילירי' וקליפה הנקרא לחסון הוא צעשי' יש עומחה
שהוא אבי אבות העומחה שהיא צוחן הקליפות אשר
יוחר למטה שהם סוגי' הנקראי' מנירו המלכ' שמהו
הן החמה עולם עשי' עכ"ל וצדקו' הקליפות דרוס ד'
ז'ל דע כי חע"פ צבכל ד' עולמות צמיחה הקליפות
יש סיכו' בעולמות עלמון כי עולם האלילות של הקדושה
הוא מרובה על אלילות של העומחה ואיכס מעורבי'
כלל וכו' הבר יאה של הקדושה הוא מרובה וצבריה של
הקליפות חמסס הם מעורבי' יחד ובעולם הילירה מחלש
על מחלה וגם הם מעורבי' יחד עוז ודע ובעולם העשי'
הוא מרובה נומחה על העשי' של עסרה וגם הם
מעורבי' יחד וכו' חמסס ענין התערובות דעו"ר כזכר
סיש צב' עולמות ז"ע אינו ח"ו צ"ס הנקנני' צהס כנודע
וכו' אלל התערובות הם בעולמות עלמון עכ"ל וסס
צדקו' צ' ז"ל וא"כ נמחל כי כל הז' היכלין דמקצותה
דקליפה שיעורם הוא כנגד סיה היכלין החאין דז"א
דקדושה חמסס כנגד היכל הז' העלין שהוא צחי' גיר
דז"א אין כנגדו סוס קליפה כלל וכן הוא הענין צכל
ההיכלות דקליפה צבכל ד' עולמות אלל לריך שהדע כי
חע"פ שהקליפות שצבריהא איכס יכו"ל לעלות עד גיר
שצבריהא עכ"ז ההיכלות דקליפה שצאלילות הם יכו"לס
לשלוט ולהאיר חוקים העלין ועד"ז הוא צשאל העולמו'
עכ"ל וכן מנוחל כל זה צמה"ש שס פ"ג עוד שס פ"ה
ז'ל ז' היכלין דקליפה הם ומכו"ל כגד ו' היכלין החאין
צלבד צכל צ"ע חמסס ז'ין דקליפה דאלילות כו' הם
למטה כנגד אחורי של היכל ק"ק דצריאה עכ"ל ועיין
מהו צשער סדר האלילות צקילור :

פרק א

בג

שלהם היא מהשדים נכרים שבחצוניותם
ויצהיר ישראל הוא מהסנימיות ויצהיש לצדיק
הוא מפנימיות היצונות הקדושה ומחצוניות
שרה לעם הארץ :

פרק ב א והקליפה העושה רביעי בקודש
שהוא האצילות שהטוב מרובה
מהרע ונפרד ממנו אין לה אחיזה בשלש

מניד

פרק ג' משנה ו' משנה ז' אזי תראה שכתב דברים
הפוכי' דהרי כתב שס שהיכל סמוך לגוף ועליו הלצוס
זה היפך הננוחל לעיל שלעולם שהיכל הוא על
הלצוס" והלצוס" הם סמוך לגוף מהיכל כי שהיכל הוא
דמיון ציה אשר צו סוכן האדם מלובס צמלצוסיו ולי"ע רב
והנה צשער קליפות נונה פ"ז ז"ל דע כי העולמות יש
צהס פנימי' וחלוכיו' והנפשות הם מהפנימי' והמלכ"י
הם מהחלוכיות וכו' וכנגדם צקליפ' יש פנימי' וחלוכיו'
וצחי' הפנימי' נחלק לב' שהם נפשות הגרי' שהם קליפה
נונה הפנימי' ונפשות אומות העולם שהם חלוכיות וכן
צחי' החלוכיות נחלק לב' שהם הסדרי' יהודא' פנימי'
והסדרי' החלוכיו' שדים וכדלין חמסס נפס לדיק פנימי'
ישראל נוחי' לה יל"ע שהוא מללך חי מפנימי' חלוכי'
דקדושה ויל"ע שהוא סד חי מפנימי' חלוכי' דקליפה
ולעס הארץ ילה"ע שהוא מללך חלוכיות דחלוכיות דקדושה'
ויל"ע סד חלוכי' דחלוכיות דקליפה ונפס הגרי' וחומות
העולם הם ילה"ע ויל"ע מן הסדרי' דקליפ' עכ"ל והנה
המחבר חסב כהן קליפות נונה צפני עלמה צסוד פנימי'
הקליפה והנה מהחלקה לב' צחי' פנימי' וחלוכיות וג'
קליפות הסוצני' אוחה חסב כאחח צצחי' חלוכיות
הקליפה מהחלקה לב' צחי' פנימי' וחלוכיות משום שג'
קליפות החכר הם צחי' צפני עלמה צסוד ג' קליפות
האלבו שאין צה שום עוז מהאוכל אלל קליפה נונה הוא
צסוד קליפה הדקה של האגז' הכדקתה לגמרי למח האלבו
יכחל עמו וצשער הקליפות פ"צ מאריך קלה צענין זה
וסס צפ"ג ז"ל ודע כי הרע הגמור שכהצבר שאין צו
עוז כלל הם הג' קליפות החלוכיו' אלל קליפה הד' לא
נמור ולא כהצבר עכ"ל הרי הג' קליפות ענין צפני עלמון
וקליפה נונה ענין צפני עלמה וק"ל ומה שכתב המחבר
צמשכה צ' קלה מזה מנוחל היטיב צעה"ח צשער הקליפו'
ע"ס והמוחר לא מלחחי צין כצחי' הארי ז"ל ומה שכתב
המחבר צמשכה ג' שלשה שני"ע ערלה לשון זה מנוחל
צפשוטות צכמה חקומות וצספר הנכבד מחורי אור
צמערכה אוח ג' ז"ל ג' שני ערלה הם ג' קליפות וסכה
הדי נונה ולריך פדיון כי יש צה עוז ודע עכ"ל ע"ס

פרק א

א בעולם הבאיאה שהטוב מרובה מעורב עם הרע שהקליפה נתקנה כנגדו מאבא שדה ולמטה היא עושה שלישי בתרומה שבה וגם את זה לעומת זה עשה אלהים לה היכלות הטומאה לעומת היכלות הקדושה בכל פרצוף שדה אלא שהשבע היכלות שדה הם מכנגד שש התחתונות דקדושה : ב ומוח הקליפה ראציות אשר הם בשאר העולמות שתיים נשים וזנות הם העומדות נגד אחורי היכל קיק דבריאה כי הזכר והנקבה עצמן עומדות בנוקבא דתהומא רבא היכל העליון שדהם הזכר באבא המרא והנקבה באימא בישא שבו ושאר הקליפות הם בנוקבא דוי היכלות שתהתידם וכיוצא בזה הוא בשאר העולמות :

לכני ונהנים מאוד הקדושה ושם נשמות הטמאות : ג השני צלמות כנגד שמש שם שית זונה ונצורת רב וכל התענוגים רעים ושם הממונים על המסלמים בשערם ועל המכתכלים במראה להתנאות לשם זנות ושם דמודיעים דברי שקר וכזב בחלומות :

פרק ג

א דג שאור כנגד ערל ושם המחרחי ריב והשודדים בדרכים והמרעיבים את האדם והמענישים לאוכלי פירות ערלה ולמי שלא מל ולמוציאי יד להורידם לשאור ושם המטילים שנאה בין ישראל לאביהם שבשמים והממונים על עפר סוטה והמפתים בניא לחטוא כרי להמיתם : ב הדי טיט היון כנגד אבן מכשול שם מקברי היוצא חייב מהיכל הזכות והמכשלי תירה ומעיט מבניא והמפתים אותם לויך אחר התענוגים והמכים בנגע צרעת למכשלי עונג שבת וימים טובים ובערדי להדי ושם אורדי יום המק ימים הקללה שאדם מקלד בבעכו והמענישים בבני חיי ומזוני למי שאין המוד מזכרו : ג הדי רומה כנגד שונא שם מקברי הפתקין של גוד רין קשה והמזיקים בניא כשחמה עזה בעולם והממיתים קטנים באסכרה

פרק ב

שהם הוא ארץ תחתית כנגד צפוני שם המטמאים הנואה והממור שמוריד ושם שמרי היין שגירמו מיתה לאדם : ב ושם הרוחות רעות העושים לפעמים ניסים לישראל ושם חלונות ופתחים פתוחים לקדושה שכם יושבים חסידו איה והמלכים שדהם שלא היוקו

משנה

כולם נקראו נשון צ'כסים זונות עכ"ל ע"ש ז"ל ונאסף שער הקליפות וכמו שנקדושה המלכות דחל יורד לעשות כסא הכבוד והיא נבונה חוץ ג"ר דבריאה כן גם אלו ח"ק ולי"ת יורדי סביהם נסיכל עליון הוי דבריאה דקליפה אשר הם נקרא נוקבא דהסווא רבא אצל מחסונו נקראו הסווא סהם ולא רבא עכ"ל כ"ל ה"ן דקליפה האלילות עומדים צנוקבא דהסווא רבא ונחמי קליפה אלילות עומדים להורי היכל קיק דבריאה ככ"ל והנה צנוקבא דהסווא רבא מהוא היכל העליון הכולל חלה ראשון סם אורי דקליפה דבריאה סהם אצל חווא וחימא בישא ונהם עומדים ה"ן דקליפה דל"י כנזכר ושאר הקליפות של צריאה סהם ז"ן דקליפה ונחפטיים הם צנוקבא דהסה היכלות שחחתיים וכו' וכן נזכר כל זה צנח"ס סם פ"ו :

מגיד

פרק א

הנה צדדושי הקליפות דרוש די מלריך נקוד אלמלא המריצה ולח"כ כחז ז"ל והנה צעולם דבריאה טוסף פגס נקדושה דבריאה ותיקון הקליפה דבריאה וכו' אצל נקדושה דבריאה היה זו חסך ואינו מלחי רק לימא לדה וכו' וכנגד זה כ"הוסף תיקון נקליפה דבריאה גם צלוי"א וכו' וצעולם ה"לירה חשך אור חמא דקדושה ג"כ וכו' וכנגד זה כ"הוסף נקליפי דלירי תיקון ג"כ צל"א אשר סם וצעולם עש"י חשך גם אור ז"ל אשר סם וכו' וכנגד זה כ"הוסף נקליפי דעש"י תיקון צנחי עתיק אשר סם עכ"ל וצדדושה חמא דה"ס מלריך ג"כ צענין זה ע"ש ועיין צדדושי הקליפות דרוש די סם מנזאר סכמו ט"ס ז' היכלין לכל פרלוף ופרלוף דקדושה כן לכל פרלוף דקליפי ז' היכלין והנה סם צדדושה צ' מלריך צענין מוחין קליפות דאלילות של ז"ן הנקרא חרין ורגלי' וצ' למרים כ"י סם ז"ל הנה צ"י עולמות צ"ע כל צחי' המוחין אשר נקליפה אשר סם זין צל"א זין צלוי"א זין צלוי"א זין צנוקבא

ה"ה

וזה סכהז המזכר צ' פרקים צ' ו' ועיין התיכלו ומה שנעש' צדכס מנזאר סעיני צוהר פקודי צענין היכלות הטוואה ע"ש לכן לא העתקתי רק

פרק ד א בעולם היצירה שהטוב והרע המעורבים שקולים הם שהקליפה נתקנה כנגדו מאריך טמא ולמטה היא עושה שני בחולין שבה : ב ומרכבה ישנית טמאה יש לקליפה כנגד עולם זה והיא כמן התיכה מרובעת שאשמדאי יוצא ממנה ובסופה צורת עקרב וסמאל שולט עלי' ומחיה אותם : ג ובימינה אסימון רוכב על נעמה הרוכבת על אגרת בת מחצת ואגרת רוכבת על כמה חבילי טהורין ובשמאלה נחש רוכב על תנין עור והתנין רוכב על לילית :

פרק ה א ובעולם העשייה שהרע מרובה ומעורב עם הטוב שהקליפה נתקנה כנגדו מעתיק טמא ולמטה היא עושה ראשון לטומאה : ב וכל התערובות האלה הם בעולמות שחוצין לספירות כי על הספירות עצמם נאמר אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן : ג והנוגע משם ולמטה הוא אב הטומאה כי נוגע בסיני המלכים שמתו שהם אבי אבות הטומאה וכה יהיה עד שיוגמרו להברר ניצוצות הקדושה שבהם שאז יקיים מקרא שכתוב בדע המות לנצח :

פרק ו א וכנגד הקליפות שכנגד הספירות יש עשרה מיני שדים וגם מהרכבת היסודות נהווו שדים יותר גרועים והם

משנה

והם מורכבים עויר וכו' ומערב שלהם נכללו שדים צנוף ולורה וגופם הוא מצי' יסודות אש וחומר וסוכני' ציפור הרוח כי יש להם נפש חו' ויש שדי' סגפסס נפש דומם וסוכני' צלרן צמחילת עפר ויש מהם גם צנצנץ הלוחמת וסוכניס צימייס וצנחרות וצנורות וללו סג' הס הנקרא חסלחין והם רעים ומאוד והרלסוכיסיס הס צינוכי' ויש חין ג' שיש צהס גם נפש המדצרה וסוכניס ציפור האש וללו עליוניס מכולס עכ"ל והנה זה לעומת זה עשה האלהיס כמו שיש עשרה מיני' מלאכים כנגד עשר ספירות קדוסי' כן יש עשרה מיני' שדים כנגד הס סל הקליפות והס הס שדי' העיקריס וכן זה מוצלר צמחס ומקומות ויש מדרגס חסחיסס ד' מיני' שדי' מהרכבת ד' היסודות ככזכר והנה צענר ליור העולמות ס"צ ז"ל ולכן ג"ע הלרן הוא ללד דרוס היסוד צללע עולם ממש וכנגד

באסכרה וגרולים מכן י"ג ועד כ' והמסטינים הבעלי להיר : ד ושם המעכבים שמחת התורה והמצות מהעוסקים בהם והמענישים למלגלגים על דברי חכמים ולבתי משגיחים כנדרוי שיצא מפרם והמכים את האדם ככל מיני חולאים : ה הוי' שחת כנגד טמא שם המערבים שקר בחלום אמת והמטמאים את האדם בקרי בליה והמקבלי ז"ע היוצא לבטלה והמענישים המגלים עריות באדם או כהמה או בבת אל נכר ושם המכשפים להמית אדם קודם זמנו והג' טיפות דמרה שבחרב המלאך המות : ו התחתון בור כנגד רע שבו נחשים ועקרבים העוקצים הנשמה הנדחית מהיכל הקדושה שכנגדם ששם מקבלים אותם ושם מזכירים עונותיו של אדם כשתפלתו נדחית : ז ושם המטמאים דבור הקדוש שיצא אחר דבור טמא והמקבלים כקרבן דבר הנזק בכעס והמפתים בנא להסתכל בדבר אסור לשבר עיניו אחרי מותו : ח ומרכבה טמאה יש לקליפה בעולם זה לעומת מרכבה הקדושה וכנגד חיות הקודש מרכבה זו טמאה נשאת מצורות אחרות וארו הם : ט בקרן דרומית מזרחית אדם ונחש בצפונית מערבית שור וחמיר במזרחית צפונית נשר ועקרב במערבית דרומית אר"י וסוס :

מגיד

משנה ח' מפי ג' ומשנה זו עם משנה צ' וג' מפרק ד' המדצרים צלורות מרכבות טמלות מוצלר צהריס צספר ככפי יוכה חלק ג' ס"י כ"ד ע"ש . ומה סכתז המחצר פ"ד משנה א' כזר מוצלר צצילוריכו לפרק א' ומשכה זו ע"ש ומה סכתז המחצר צפייס עיין לעיל צצילוריכו לפ"א חכ"ל ועיין לעיל צצילוריכו סס מוצלר סלחין העצרות רע ח"ו צכפירות חצייע והנה צמייס ז"ל והנה נודע כי יש כמה מיני טומאה והגדול סצכולס הוא המה חצי אצות העומאה כו' הס סוד המלכיס דמיח עכ"ל והקליפה סילל מסיגי המלכיס הוא חצ העומאה עוד סס פ"א ז"ל וכלשר יכלה להחצר כל הקדושה סצחוכו כו' ח"ו כתיב צלע המות לללח עכ"ל :

פרק ו

הנה צענר קליפות כונה פ"ח ז"ל ולח"כ צד' היסודות יש להם ג"כ לורה ונפש שלהם

הם מספירות מחכמה דאצילות עד סוף העשיה ומשם ולמטה מתפשטים אלהים אחרים :

והם מתחלקים לארבע מינים : ב ניצוד מהרכבת הומר האש והאור נהווה הומר כולם והם משתנים בצורתם שכל א' מהכל צורתו מחומר יסוד אחד וכיסוד שקבל צורתו שם הוא שוכן : ג והשוכנים בשני יסודות התחתונים הם רעים יותר מהשוכנים ביסודות העליונים ועיקר הוייתם הוא מהדע שביסודות : ד והשוכנים באויר העולם מתחלקים לשלושה חלקים כי ג' מיני אויר יש כנגד היכל העליון של הקליפות הגבוהות המתאחזי באחרים דהיכל העליון דמלכות דמעשה דעשיה שהוא תכל היכול לשלשה ארצות כנגד שלשה היכלות כאמור : ה וכנגד הו' ארצות מתאחזים ועומדים בו' מדורות של גהנם העומד בצפון הישוב שהוא זרוע שמאל של הא"ץ ושני מיני גהנם הם א' של אש להעניש לעובר על מצות לא תעשה וא' של שרף להעניש למתושר במצות עשה ואינו מקיימם : ו ואלהים קדושים שבהם קץ צרופים מתפשטים בין

מסכת כללות העולמות

פרק א א וכל העולמות האמורים כשנברא אדם הראשון היו במעלה גרודה יותר ממה שהם עתה כי היה אז וזין דאצילות במקום או"א של עתה והבריאה היתה במקום ז"א והיצירה תופסת מקום נוקביה ויש ספירות עליונות דבריאה של עתה והעשיה היתה תופסת הארבע ספירות תחתונות דבריאה ויש עליונות דיצירה של עתה : ב ומקום ד' ספירות תחתונות דיצירה ועשר דעשיה של עתה יהם ד' ספירות היה חלק פנוי לקליפות כי שדי אמר לעולמו ד' : ג ואחר שנברא בשעה חמשית של ע"ש ערו עוד למעלה עד שז"א היה במקום אריך ונוקביה במקום אבא והבריאה במקום אמא והיצירה במקום ז"א והעשיה

משנה

לרופי חלקים שכולם הם נקדושה ומסוף עשיה מתפשטי' חלקים אחרים עכ"ל והנה כהן יש מקום עיון כי צפרק ד' מדרושי הקליפות מוצא סק"ך לירופים הכ"ל מחילין מעולם הנריאה עד קיום מלכות דעשיה וכן המחצר ומקד כן ומונה נוספר לזאס של כל הק"ך לירופים ראשיתם מ"זא דבריאה ואחריתם במלכות דעשיה ומוצא נהדיא כל זה בעץ החיים כלשאר העתקתי שם כל זה במקומו וכראש ליישב דהא דקאמר שסם חלקים שצין כל ק"י ופי' מחכמה דאלילות ולמטה ר"ל מחכמה דז"א דאלילות ולמטה כמו שמוצא נהדיא בשער מוחין דללס פרק ח' ע"ש שמוצא שחילוכים ז"א שהוא צחי' צין הוא סוד חלקים והם שרש חלקים של ק"ך לירופים אונס דברי המחצר לריכים עיון שסחם דברים סקתים זא"ז וע' דברי המחצר בהקדמתו שמהלל על עניינים כאלה :

פרק א

הנה פרק זה מוצא היטיב בשער דרוש אדם ונועלתו קודם שמטא צפרק א' ע"ש ואין לריך ציור כלל רק מה שמשמע מדרבי המחצר לכאורה שכונתו שעליות העולמות שהיה אז רן עשה משעה ה' של ע"ש שחוסף קדושה בכל העולמות והם מחילין לעלות דע לך שאין כן כונתו כי עשה עליות העולמות

מגיד

וכנגד השמאל הוא גהנם הארץ לפון היסוד אלף שהוא בחלק לז' מדורין כנגד ז' ארעין וכו' הנה כבר ציארנו שכל הארץ שהיא היא מלכות דמלכות דעשי' ויש זה ז' ארצות וכל ארץ וארץ יש זה ספיר' א' מ"ס מלכות דמלכות דעשי' וכל א' מהם נרץ ונוף דעשי' ומלבוש"י הלבוש"י שיותר מגולי' החילוכים הם ד' יסודות ארמ"ע והם הנקראי' אחר"י שכלל צחי' עשי' וצאלו אחר"י כאלהים הקליפית אלהים אחרים מלשון אחר"ים וכל השדים המקטרגים הם פה הכלית הזוהמא וכו' וצארן הזו העליונה ג' ספירות עליונות דמלכות דוגמת היכל הז' הנקרא ק"ק וכנגדס ג' קליפות העליונות דמלכות דעשיה ולכן אורי' העולם מחלק לג' אוריים כנודע בשמושי' דחילקין דשדים וכו' והם ג' מיני אוריים וכל צחי' החילוכים שבהם זו למעלה מנו עכ"ל ע"ש וכבר נודע כי ז' מדורין של גהנם שם הקליפות שהם רלויעה לאלקס והנה מוצא נפשיטות צמה וקיומות שגהיטם של קלג להעניש את מי שמתרשל א"ע לקיים מלות עשה והנה צפרושי' האדרא צפירוש יחיב על בורקיא דשצ"בין לאכפייא ז"ל ויש קוד שלישי שהוא יותר חילוכי הוא צחי' וקוף חילון והוא שם חלקים שצין כל ספירה וספירה ומחכמה דאלילות ולמטה עד סוף עשי' והם סוד ק"ך

משנת מסכת כללות העולמות הסידים צא

ההוא שהם הרקיעים שחוצה להם האציות
שמהם יוצאים תולדות העולם והוא וכן בכל
עולם ועולם :

פרק ג

א וממלכות דאציות נעשה עתיק
דבריאה ושאר פיצוץ הבריאה
מלבישים אותו ומתלבשים בדרך האציות
וכדרך זה מלביש יצירה דבריאה וכך היא
מתלבשת בעשיה שראש מלכותה יפגוש
בתחתית עקב דאיק : ב וכל התלכשות זה הוא
בבחי' היושר שבפגול ואור פנימי בין בבחינת
השרשים והנשמות והגופות דקרושה
שהם פנימות העולמות בין בבחינת
השרשים והנשמות והגופות דקדיפה אבל
בבחינת הלבישים וההיכלות דקדיפה וכן
בבחינת הלבושים וההיכלות דקרושה שהם
חציניות העולמות (שההיכלות הם עגולים
והלבושים הם כדים) למקף ישו : וכן המקיף
ישו דכל הבחינות האלה האמורים כל הנכוח
מחבירו מקיף את חבירו : ג נמצא שסדר
התלכשות העולמות בכלל כך הוא איס
כשרש איק ושרשו כנשמתו ונשמתו בנופו
וגופו כשרש האריך ושרשו כנשמתו ונשמתו
בנופו וגופו כשרש אבא ושרשו כנשמתו
ונשמתו בנופו וגופו כשרש אימא ושרשו
כנשמתה ונשמתה בנופה וגופה כשרש זיא
ושרשו כנשמתו ונשמתו בנופו וגופו כשרש
נוקבי ושרשה כנשמתה ונשמתה בנופה :
ד וכאשר עולים בריאה ויצירה ועשיה להלביש
לאציות בסדר הזה ממש מלבישים אתו וכן
מלבושים

והעשיה תופסת מקום נוקבי ושש ספירות
עליונות דבריאה של עתה ובעת תוספת שבת
עלתה העשיה כולה במהם נוקבא דאציות :
ד ובשחטא אדם הראשון ירדו כל העולמות
ממעלתם כמו שהם עתה עד שנתמלא החלל
האמור שהיה מדור לקליפות מארבע ספירות
תחתונות דיצירה ועשר דעשיה :

פרק ב

א זה הכלל חיש אין סוף המוקף
המתפשט מאין סוף המקיף
גנוז באיק שהוא סוד האריך של ארבע עולמות
אביע אשר הם סוד אורא וזוין ומלכותו הנעשה
עתיק דאציות מלבישו מטבורו ולמטה והוא
מלוכש באריך עד ראשו : ב ואבא מימינו
ואימא משמאלו תחת זקנו מלבישים אותו
מגרינו עד החזה בפיצוץיהם העליונים הנקראים
חויב ומשם עד הטיבור בפיצוץיהם התחתונים
הנקראים ישראל סבא ותכונה ואימא מדבשת
לאבא : ג והאיא מטיבורו ולמטה הוא מלוכש
מזיא שראשו מניע עד חזה התכונה וזיא
מלביש לפנימיות ז' התחתונות דאימא ועד
החזה שלו נקרא ישראל ומשם ולמטה ישורון :
ד ופני לאה אחורי זיא וקומתה מדעתו עד
כנגד טיבורו ועקבותי בראש רחל המלכשת
לזיא ועומרת אחור באחור עם ישורון שקומתה
כמורה וכך היא קומת יעקב העומד באחוריו
לפני ישורון ורגלי כלם בסוף האציות (והוצצה
לספי' האלה הוא מחצב הנשמות של בני
ישראל והוצצה להם מחצב המלאכים והוצצה
להם מחצב הקלי' והוצצה להם גוף העולם

מניד

העולמות רק סוד פנימיות העולמות והנה עס צפרק
הכיל זיל גם יש הפרט אשר עתה ואלו כי אז היו
העולמות מונס כולם ככל צמיחם לנעלה חלל עתה
אפי' ציוס השצת אין לנו יכולין להעלות רק פנימיות
העולמות ולא החילוכיות וכו' כי אז היו החילוכיות עולה
ג"כ היינו רואים צעיינו עליית העולמות ציוס השצת
עכ"ל :

פרק ב

הנה רוב דברי פרק זה ח"ל ציבור
כלל כי כל אחד מנוחל צמקינו לכן
אבאר רק איזה פרטי דברים הלכיבין ציבור הנה מ"ס
המחבר ח"א מלביש לפנימי' זית דלימא דבר זה מלאחי

משנה

צפפר וצוול פתחים דף ע"ו ע"א צפאלות וחסויות סלו
ז"ל צפוק ספר אולרות חיים שלי והוצה ג"כ צפפר
רנו ליעקב כיו וסס כחז ז"ל הו"ת של אימא מחלצים
צו"א ולא כשאר מהם ונגולה רק כח"צ שלהם ולא יקשה
מה שפרשנו בדרכי' שאין ונכוסה ונא"ח אלא מחלי'
ח"ת שלהם ונקרא יע"ס וחצו' אין קישיא כי הכלים
שלהם אחרנו שנתחילין צח"ת ולעטת אונס פנימיות
חג"ת שלהם מחלצים צו"א עכ"ל ע"ש וקלה קשה
שהיה להמחצר לנייגר ז' החסותים דלוי' וק"ל :

פ"ק ג

הנה מונס כל דברי המחבר צפרק זה
מנוחל לעיל צמקתא וקוס הקליפות
פ"ח

משנת מסכת כללות העולמות חסידים

מלבושים זה את זה : ה והקליפה סובבת לקדושה בדרך זה ממש כי אריך דקליפה דבק בשרשו באחורי עור הגוף דנוקבא דקדושה ושרשו בנשמתו ונשמתו בגופו ואבא דקליפה סובב לאריך שלו בדרך זה ובהדרך זה ממש סובבת אימא דקליפה לאבא שלה וכן סובב זיא דקליפה לאימא שלו ואף נוקבא דקליפה כך מסובבת לזיא שלה : ו ולבוש נוק' זו דקליפ' היא סמוך לגופה וסביב לה היכרה וסביב היכרה לבושי זיא דקלי' וסביב לו היכלו וסביב להיכל זה לבוש נוק' דקדושה וסביבו היכרה וסביבו לבוש זיא וסביבו היכלו וסביבו לבוש אימא וסביבו היכרה וסביבו לבוש אימא וסביבו היכלו וסביבו לבוש איק וסביבו היכלו : ה ולפיכך ההיכלות שהם העגולים אותם דמלכות דעשיה הם מוקפים מכל העגולים ודאיק מוקפים כר העגולים ואור אים מקיף הכר :

משנה מניד
צענין המלכצות העולמות ואח"כ ז"ל נוטא כי ראש הנוטא דעשי' יפגוש צמחיות עקב איק עכ"ל :
פ"ח ע"ס ותראה שיש כאן עקום עיון גדול צדני הנוטא וסנס צענר קרר אלילות צקילור פ"צ נאריך

תם ונשלים שבה לאל בורא עולם .
